

உ

கணபதி துணை.
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாரூர்

வைத்தியநாததேசிகர்
இ ய ற் றி ய

இலக்கண விளக்கம்
மூலமும் உரையும்.

இஃது

யாழ்ப்பாணம்

சு. வை. தாமோதரம்பிள்ளையால்

பலதேசப்பிரதிருபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து

மதுரைஜில்லா போடிநாயக்கனூர் ஐமீன்தார்

ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ

ருமவஸபோடயகாமராசயபாண்டிய

நாயக்கர் துரையவர்களின்

காருண்யோபகாரதிரவியசகாயத்தினால்

சென்னப்பட்டணம்:

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விரோதிஸ்ரஸ்ரட்டாதிமீ.

இதன்விலை ரூபா-௫.

(Copyright Registered.)

ஆசிரியர் சிறப்பு.

“ஐம்பதின்மர்சங்கத்தாராகிவிடாரோநாற்பத
தொன்பதின்மரென்றேயுரைப்பாரோ— இமர்புகழ்
வனமீகநாதனருள்வைத்தியநாதன்புடவி
நனமீதநாடசரித்தக்கால்.”

கவிவீரராகவமுதலியாரா

இலக்கணஞானங் கொடாமையிற் பெரும்பியன் தருவனவல்
 லவாயின. இவ்விருதிறத்தனவும் போலாது பஞ்சலக்ஷண
 மும் மாணுக்கர்க்குப் போதுமான அளவு செறிந்தது இலக்
 கணவிளக்கமொன்றே. இதன்மகிமை இதற்குச் சான்றோ
 5 ரால் வழங்கிவருங் “குட்டித்தொல்காப்பியம்” என்னும்
 பெயரானே இனிது விளங்கும்.

இந்நூல் மூலமும் உரையுமாகச் செய்தவர், மன்னூர்கு
 டித் தாலாகாவினான் ஆதித்தேச்சரத்திற்கு அணிதான
 திருக்களரில் இப்பொழுது அதிவயோதிபராயிருக்கின்ற
 10 ஸ்ரீமத் சூரியமூத்திதேசிகரைத் தமக்கு ஆரூவது சந்ததி
 யாக உடையவரும், இற்றைக்கு உரு வருஷத்தின்முன் சத்
 தவிடங்கத் தீவ்வியக்ஷத்திரங்களில் முதன்மையுடைத்
 தாகிய திருவாழாரின்கண், அவ்வூ அபிஷேகத்தர் பரபிற்
 சிறப்புற்றோங்கிய ஸ்ரீவன்மீகநாததேசிகர் குமாரசுமாராகிய
 5 வைத்தியராததேசிகா. இராமநாதபுரத்தில் ௧௬௮௫-ம் ஆண்
 டிமுதல களஉ௩-ம் ஆண்டுவரையும் அரசுபுரிந்த இரஞ்சுநாத
 சேதுபதியின் சமஸ்தானவித்துவானான படிக்காசுப்புலவர்
 இந்நூலாகிரியரிடங் கல்விகற்றவராதலானுள், சற்றேற்கு
 10 றைய ௧௮0 வருஷத்தின்முன் நன்னூல் விருத்தியுரை இயற்
 றிய சங்கரநமச்சிவாயப்புலவரது இயற்றமிழாபிரியராகிய
 சாமிநாததேசிகா இவாகாலத்துச் சிறுவயதனராயிருந்தமை
 யானும், இவாகாலம் இற்றைக்கு உரு வருஷத்தின் முன்
 னென்பது போதரும்.

நூற்கு உடையும பாயிரமும் அணியியலிற் சொல்ல
 5 ணிச்சுத்திரங்களும் வைத்தியராததேசிகருடைய புத்தல்வர்
 ஐவருள் மூத்தவராகிய சநாசிவதேசிகரால இயற்றப்பட்ட
 10 டன எனக் கூறவாருமுளா. ஆயினும் ஆசிரியரை நேர்வே
 பாரத்து அறிந்தவரும் மகாவத்துவானுமாகிய ஸ்ரீகைலாசப
 ரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஈரானதேசிகசுவாமிகள் தமது
 இலக்கணக்கொத்தல் ஒருரைச்சுத்திரத்தினகத் துத் தாமே
 தமது நூற்கு உரையியற்றியதற்கு மேற்கோள 5 “என்கண்
 காணத்—திருவாழாரிற் திருங்கூட்டத்திற்—றமிழ்க்கிவக்கா

கிய வைத்தியநாத—னிலக்கணவிளக்கம் வகுத்துரையெழுதினன்” எனக் கூறுமாற்றானும், “பொருளணி சொல்லணியெனவலங் கார—மிருவகை நெறியா னியலு மென்ப.” என நிறுத்திபுகுநது பொருளணி உணாததிய ஆசிரியா நிறுத்த முறையானே சொல்லணியும் ஒருவாறாவது உணர்த்துதொழியாராகலானுஞ், சதாசிவதேசிகா சொல்லணிச்சூத்திரங்களுட சிலவும் பாயிரமும் மாததிரமே செய்தவரென்றும் இலக்கணவிளக்கம் மூலமும் உரையுமாகவே ஆசிரியரால இயற்றப்பட்டதென்றுங் கொள்வதே தகுதி. சொல்லணியகத்துத் தநதையா சூத்திரமவை மைநதனா சூத்திர மிவையெனப பகுததறிய ஏதிராதுங் காணகிலேம.

இந்நூற் பாட்டியல வைத்தியநாததேசிகா இயற்றியதன்று. யாப்பிலக்கணஞ் செய்தா பிறரனேகர்போல இவரும் அதனாற் பெருமபயனின்றென்று கூற்தொழிந்தனாபோலும். ஆபினும் அநிலைநா குறைவை அவரது இரண்டாவது புத்திராகிய தியாகராசதேசிகா நிவிர்த்தி செய்தனா பாட்டியல செய்தா தியாகராசதேசிகரென்பது நூற்பாயிரம புனைநதருளிய சதாசிவதேசிகர் குமாரா தியாகராசதேசிகா எழுதிப பதிகச்செய்யுளான் அறிக. இதனாற் பாட்டியலுடையா தாது நூலுக்குத் தாமெ பதிகம்பாடின வரல்லரென்பதூஉம ஒய்யெயர்வாரபினும் இருவரும் வேறென்பதூஉம பதிகத்தாந்ருப பாட்டியலுடையார் சிறிய தந்தையென்பதூஉம உணாக.

நமதாசிரியா வமிதா முன்னும் பின்னும் பலதலைமுறையாகப் போபெற்ற வித்தொவான்களாற் சிறப்புற்றதோர் வமிசயேயாம, வைத்தியநாததேசிகா தநதையாகிய வன்மீகநாத தேசிகா தமது பாவனமையாற் பரிசுபெற்றும் பேட்டை மாரியமும உபாஸமும் நாளதுவகைக்கும் சந்ததியார அனுபவித்துவருகின்றார்கள். வைத்தியநாததேசிகர் கல்வித்திறமைக்கு இந்நூலின் வெறு சான்று வேண்டா, அவர் மலையாளத்திராசாவின் பெரிற் சிலபிரபந்தம

பாடி அவ்வரசனாற் கிராமங்களுஞ் சன்மானங்களும் அளிக்
கப்பெற்றதும், அவை அரங்கேற்றிய ஞான்று

ஓதும்பிரபந்தங்களொருகோடிநிமிஷத்துரைக்கும்பிரசண்டவாக்கி
உத்தண்டவமிர்தரசசித்திரவித்தாரகவியுபயகவிராசராசன்

- 8 போதும்பசந்தமிழ்ப்பலகையுங்குடிபுலமகளெனுங்குமாரி
புதுநலந்தனைதுகர்ந்தவனுயாகிலுன்புலமையைவழுத்தவசமோ
காதுங்கடுங்கொலைப்பாகடுங்கடதடக்களியானையரசவெள்ளங்
களிசவைப்பரணிமடலந்தாதிதூதுலாக்காதல்செய்வோதவல்லாய்
மோதுந்தனிக்கொற்றவாயிலாய்புத்தண்டமுழுதும்பரந்தசீர்த்தி
10 முருகுமழ்தருகமலைவருவைத்தியநாதரு முத்தமிழ்க்கவிராசனே.

என அவ்வரசசபையாராற் குதிக்கப்பட்டதும் உலகறியாத
தல்ல. இஹூலன்றிப் பல பிரபந்தங்களும் அவரால் இயற்
றப்பட்டுள்ளன. மேலும் இவர்கல்வித்திறமையை அவாகா
லத்து வித்துவான்களில் ஒருவராகிய கவிவீரராகவமுதலி
15 யார் சொல்லிய

“ஐம்பதின்மர் சங்கத்தா ராகிவிடா ரோநாற்பத்
தொன்பதின்ம ரென்றே யுரைப்பாரோ—இம்பாபுகழ்
வன்மீக நாதனருள் வைத்தியநா தன்புடவி
தன்மீதந் நாட்சரித்தக் கால்.”

16 எனனும் வெண்பா நன்கு புலப்படுத்தும்.

அவர் மாணக்கரில் ஒருவராகிய படிக்காசுப்புலவர் ஒரு
காற் செம்மற்பட்டிக் காடுவழியாகத் தமது குருபுத்திரா
சதாசிவநாவலரைக் காணவந்தபோது அச்சதாசிவதேசிகர்
மாணக்கர்சிலர் வனத்திற் தூதுளங்காய் பறிக்கையிற் காரி
15 கையைப் பாராயணஞ் செய்து கொண்டிருந்த சத்தத்ததைக்
கேட்டு வியப்புற்று வநது

“கூட்டுச்சபையிற் கவிவாரணங்களைக் கோளரிபோற்
சாட்டுச்சதாசிவ சற்குருவேமுன்னுன் றந்தைதம்மாற்
பாடும்புலவர்க ளானோமின்றிச்செம்மற் பட்டியெங்குங்
20 காட்டுச்செடியுமென்னோ தமிழ்க்காரிகை கற்றதுவே.”

என்று கொண்டாடினர்.

பாட்டியல் செய்த தியாகராசதேசிகர் இன்றோர் இளவலென்பது முன்னர்ச் சொன்னோம். இவர் தம்பி சிதம்பர தேசிகர் சிவஞான சித்தியாருக்கு ஓர் சிறந்த பொழிப்புரை செய்திருக்கின்றனர்.

சதாசிவதேசிகர் மகன், பதிகச்செய்யுள் பாடிய தியாக ராசதேசிகர் திருமுல்லைவாயிற்புராணம், தேவையந்தாதி, காழியந்தாதி முதலியன இயற்றி இராமநாதபுரத்தில் மந்திரியாயிருந்த தாமோதரம்பிள்ளையினர் சூரியகோட்டைக்கிராமம் பரிசுபெற்றும், விஜய அருணாசல வணங்காமுடியார்பேரிற் கோவையும் உலாவும் பாடித் தண்டிகைவரிசையும் மரவனேந்தல் முதலிய மூன்றுகிராமமும் பரிசு பெற்றும் மிகச் சிறப்புற்றிருந்தனர்.

இவர்குமாரர் சதாசிவதேசிகர் அவர்காலத்திற் றீகை லாசபரம்பரைத் திருவாவடுதூறையாநீனத்தில எழுந்தருளியிருந்த மகாசந்நிதானத்தின்முன் கேட்டோர் யாவரும் அசிசயிப்ப ஒரு பெருமவித்வப்பிரசங்கஞ் செய்தபோது ஆண்டிருந்த இலக்கணம் அம்பலவாணத்தம்பிரானல்

“வன்மீக நாதன் வரத்தா லவதரித்த
வன்மீக நாதன் மரபினோன்—வன்மீகர்
தாமோர் தமிழருவாய்ச் சார்ந்த சதாசிவனை
யாமோ புகழவல்லே மீண்டு.”

௨௦

எனத்துதித்து மதிக்கப் பெற்றவர். இவர்புத்திரனாகிய வன்மீகநாததேசிகருடைய பிள்ளையே இப்பொழுது திருக்களநூரில் இருக்கும் ஸ்ரீமத் சூரியமூர்த்திதேசிகர். இவ்வருஷம் இவர்க்கு எள வயதும் இவர் தனயன் ஸ்ரீசண்முகதேசிகருக்கு ௩௭ வயதும் நடக்கின்றது. இவர்களும் இருபெயரும் தமிழ்நன்குகற்ற வித்துவான்களாகவே இருக்கின்றார்கள். ஒருகால் அவ்வூர் மிராசுதார் ஸ்ரீ சீநிவாசமுதலியார் பெருமையைக் குறிப்பிட்டித்

௨5

“தேடிநிதி யங்கொடுக்குஞ் செல்வரைப்பார்த் தெள்ளளவும்
பரமப் படிக்கப் படியாதே—நீடுபுகழ்

30

வாச மலர்த்தடஞ்சூழ் வண்களர்வாழ் வாஞ்சீகி
வாச னெனச்சொன்ன வாய்.”

என்று துதித்தவர் இச்சூரியமூர்த்தி தேசிகரேயாம்.

படிக்காசுப்புலவர் இந்நூலாசிரியர்க்கு மாணுக்கராகவே, இராமநாதபுரத்தில் ௧௬௮௫-ம் ஆண்டுவுரையும் அரசாண்ட சேதுபதிபேரால ஒருதுறைக்கோவை பாடிய அமிர்தகவி ராயருங் கவியீரராகவமுதலியாரை ஒப்ப இந்நூலாசிரிய ரோடு ஒருகாலத்தவரென்று கொள்ளல் தவறாகாது.

முதலில் இவர் நன்னூலிற்குச் சைனமுனிவருரை தக்க உரையல்லவென்று கண்டு தாமோர் உரையெழுதுவா ராயினார். பின்னர் அதிற் பல இடங்களில் நன்னூலாரோடு தம்மதம் மாறுபட்டமையால் இந்நூலை இயற்றத் தொடங்கி னார். அவ்வாறியற்றுவான்புகுந்தவர் நன்னூல்போல எழுத் துச்சொல்லிரண்டோடும் முடியாது உலகிற்குப் பெருமப யன்பட ஐந்திலக்கணமும் முற்றுப்பெறச் செய்தனர். முற் றுப்பெற்றுமென்? அச்சின்வாய்த் தோற்றமையாற் கற் போர்க்குக் கிடைத்தற்கரிதாகி அதலை அடையற்பால தாம் பயனை உலகம பெறாமற் போகத்தக்கதாய் வந்துவிட் டது. இதனை உணர்ந்தே அடியேன் இப்பொழுது அதனை அச்சிட்டிப் பிரசுரஞ் செய்யத் தலைமிட்டனன்.

அச்சின்வாய்த்தோற்றமலும் பரிபாலனம் அடையா மலும் இருக்கும் நூலகள் எத்துணைச்சீக்கிரம இறந்துவிடுகி ன்றனவென்பதற்குச், சொற்பகாலத்திற்கு முன்னர் உதித்த இந்நூலின் கடைசி இயல்களுக்குத் தமிழ்நாட்டிலே பிரதிகள் அகப்படாமையும், எங்கெங்குந்தேடியும் யாதுமுயற்சிசெய் தும் பாட்டியலுக்கு இரண்டுபிரதிமாத்திரம் அகப்பட்டதுஞ் சான்றுபகரும். சில சில இடங்களில் அகப்பட்ட பொருளதி காரப்பிரதிகள் அவிழ்த்துப்பார்ப்பதற்கும் உபயோகமில்லாத தசையடைந்துவிட்டன.

இந்நூல் உலகிற் தோற்றிய காலமுதல், நூற்றைம்பது இருநூறு வருஷமாக, நன்னூல் முதலிய ஏனைய சிற்றிலக்

கணங்களெல்லாம் பயிற்சி குன்ற, இதுவே தலையெடுத்துவந்தது. பதினேழாஞ் சகாப்தம் முதல் இற்றைக்கு ஐம்பதறுபது வருஷத்திற்குமுன்வரைக்குஞ் சென்னை, காஞ்சி, புதுவை, தஞ்சை, மதுரை, திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணமென்றின்றோரன்ன தமிழ்த்தேசங்களில் இலக்கணங்கற்போர் 5 பெரும்பாலும் ஒதிவந்ததும் இதுவே.

இஃது இவ்வாறு பிரசித்தியடைந்து வருகையில், ஸ்ரீகைலாசபரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தார், சோழநாட்டிற் தமது ஆதீனமரபினையொத்ததுஞ் சந்தானகுரவாவழித்தோன்றியது மாயினும், பலகாலும் பலவிஷயங்களில் தம் 10 மோடு முரணிய தருமபுராண சம்பந்தம் இதற்கு ஒரோவழியுண்மைபற்றி இதன் மகிமையைக் குறைக்க நினைந்தோ, அல்லது நன்னூலின் பண்டைக்கொள்கையான் அதன்மேற்பச்சாத்தாபங்கொண்டோ, நன்னூலை மென்மைப்படுத்த எண்ணி, அதற்குத் தமதாதீனத்துச் சங்கரமச்சிவாய்ப்பு 15 லவரால் ஒருவிருத்தியுரை எழுதுவித்தும், நன்னூலினகத்தும் அதன் சமணவுரையினகத்தும் முன்னரில்லாத பலவிதிவிலக்குகளை உரையிற்கோடலாற் புணாப்பித்தும், இன்னும் அவ்வுரை சிறக்குமாடி சமஸ்கிருத திரவிடக் கடல்கள் முழுதுண்டு தேக்கிய ஸ்ரீ சிவஞானமுனிவராற் திருத்திப் புத்தமபு 20 த்துரை எழுதுவித்தும், அதுவும் பாதாநெனக்கண்டு அம்முனிவரரால் இலக்கணவிளக்கச் சூழுவளிப்பென்று ஓர் அநியாயகண்டனம் இயற்றுவித்தும் இந்நூலை நசிக்க முயல்வாராயிரா. சமணாகாலத்தின பின்னாத, தான தோன்றிய காலமுதற் தென்னாடெங்கும் தமிழ்க்கலவியை வித்திசெய்வதி 25 னுஞ் சைவசமயத்தை வளையப் பிலும் முதனமை பெற்றோங்கிய இவ்வாதீனத்தாருக்கு இஃதெனானும் ஒரு களங்கமேயாம். “திருவாழ்நிறநிருக்கூட்டத்திற்—றமிழ்க்கிலக்காகியடிவத்தியாதவை” என ஆசிரியா தமிழ்வல்லமையைப் புகழ்ந்த ஈசானத்தெசிகரும் “முன்னு லொழியப் பின்னால 30 பலவினு—ணன்னு லாதமக் கொநூ லாரு—மீணையோ வென்னுந் துணியே மன்னுக” என நன்னூலையே புகழ்ந்

தது தமதாதீனவைராக்கியமென்றே கோடற்பாலதேதா, அன்றேல் அவர் வைத்தியநாத தேசிகர் இந்நூலை மூலமும் உரையுமாகச் செய்துகொண்டிருந்ததைக் கண்டது மாத்திரமன்றி நூலைப் பார்த்தறிந்தவரல்லரோ அறிகிலேம்.

5 ஸ்ரீகச்சியப்ப சுவாமிகள் திருத்தணிகையிற் கந்தப்பையர் முதலியோருக்குத் தமிழ் கற்பிக்கையிற் தம்மாணுக்கர்கள் இலக்கியப்பயிற்சிக்காகச் சீவகசிந்தாமணியைப் பாராட்டியது கண்ணுற்றபோது தம்பாலெழுந்த சமயாபிமானத்தானன்றோ அதற்கிணையாகச் சைவ இலக்கியமொன்று நிலைபெறும்படி தணிகைப்புராணத்தைச் செய்தருளினார்!

பரசமயநூலை வாசித்தபோது அதிலோதிய பொருளை மெய்யென மயங்கி மகிழ்ந்த அநபாய சோழனை இடித்துரைத்துக் கண்டித்த அருண்மொழித்தேவர் போலாகாது சுவாமிகள் ஈண்டுச் சொற்கவை பொருட்கவைகளின்மேற் 15 தம்மாணுக்கர் மனஞ் செலுத்திய இடத்தன்றோ பரிதாபமடைந்தனர்? பின்னை அபிஷேகத்தர் மரபிலுதித்துச் சுத்தசித்தாந்த சைவசமயியாய்ச் சைவசமயாசாரியராய் எழுந்தருளிய இந்நூலாசிரியர் இயற்றியநூலும் உரையுஞ் சிறப்புடையனவாகவும், பஞ்சலக்ஷணமும் பொருந்திக் கற்போர்க்கு 20 மிக்க பயன் தருவனவாகவும் இருக்க, அதனை விரோதித்துப், பாற்கடலிலுள்ள மீன்கள் அபயலைவிரும்பாது வேறுபலவற்றை இச்சித்தல போல, இரண்டிலக்கணமாத்திரமுடைத்தாய்ச் சமணசீரியராத் செய்யப்பட்டுள்ள நன்னூலைச் சிறப்பிக்கமுயன்றது திருவாவடுதுறை யாதீனத்தார்க்குத் தகுந்த செய்கையன்றென்பது சைவசமயாபிமானமுடையோர் 25 அனைவராலும் ஒப்புக் கொள்ளற்பாலதேயாம்.

சுகசைற்குணமுந் எல்லாக்கல்விச்சிறப்புமுடையராய் வீற்றிருந்து இப்பொழுது அடைந்துபோன பரமதயூளுவாகிய ஸ்ரீலக்ஷ் கப்பிரமணிய தேசிகமுர்த்திகள் இவ்வாறு 30 தமது ஆதினத்தார் செய்தது தடபென்று நேரிலே ழுத்துக் கொண்டதுமன்றி, இலக்கணவிளக்கம் அச்சில்வெளிப்படு

மாயின் மீளவும் முன்னேச்சிறப்பு அடையாமற்போகாதென்று சொல்லி, அதனை எவ்வாற்றானும் அச்சிடுவிக்கவேண்டுமென்று அடியேற்குக் கட்டளையிட்டருளியது. மேலுஞ் சிறுக்காப்பியங்களில் ஒன்றாகிய சூளாமணி இப்பொழுது எங்ங்
 வனுங் கிடைத்தற்கு அரிதாகி இறந்துபோகுந் தசையடைந்
 திருத்தலால் அதையும் அச்சிடுவித்தல் உலகிற்குபயோக
 மாகுமென உத்தரவுசெய்தது. இஃது இலக்கணவிளக்கம்
 அச்சில் வெளிப்படும்போது நன்னூற்பயிற்சி சிதைவுறுமெ
 ன்னும் நிச்சயத்தாற் சமணர்க்குச் செய்ததோர் நஷ்டபரிகா
 ரம்போலும். யான் அப்பணிகளைச் சிரமேற்கொண்டு 10

“குறிப்பினாலரியகுரவரெண்ணமதுகூறுமுன்புரிசுணத்தினே
 ன், பொறுப்பினாலவழிகள்புவியிலெனையொரு பொருளெனக்கொ
 டுபுகன்றநூல், சிறப்புறப்பிழைதிருத்தியச்சில்வெளிசெய்தொரோர்
 பிரதிதேவரீர், நறைப்பெருஞ்சரணநளினசந்தியினல்கிடாதினியெ
 ன்னாளினே.” 15

என விண்ணப்பஞ் செய்தனன். உடனே மடத்திலிருந்த
 இலக்கணவிளக்கப் பிரதிகள் யாவுஞ், சூளாமணி மகாவிங்
 கையர் பிரதியொன்று தமது மடத்திலிருந்ததும் என்கை
 வசம் அனுப்பி, வழக்கப்பிரகாரம் மடத்திற்காக வாங்கும்
 பிரதிகளின் கிரயத்தோடு இந்நூல் ஒவ்வொன்றிற்கு ௧00
 ரூபா உபஹாரமும் கொடுப்பதாக அனுக்கிரகித்தது. சுவாமி
 களது சீவதசையில் இவை இரண்டன் பதிப்பும் முற்றுப்பெ
 ருத்தது அடியேற்கோர் பெரும் விசனமே. ஆயினும் இவை
 விரைவில் அச்சாகிவருவதைச் சுவாமிகள் அறிந்திருந்தது
 என் மனதிற்கு ஓர் ஆறுதலாம். 20

இந்நூல் அச்சில்வராமையே அதன் பயிற்சி இஞ்ஞான்
 றுக் குன்றுவதற்குக் காரணமென்பது முன்பே கலித்தொ
 கைப் பதிப்புரையிலும் “சூறாவளி மாறாய் மோதியென்?
 “சூத்திரவிருத்திவான் ஆர்க்கத்திற் திடித்தென்? கன்னது
 “ரோண சயித்திரதர் என்னதுரோகம் இயைத்திடினுந் “தே 30
 ‘ரோன்று கிடையாத குறையன்றோ களத்தவந்தான் சி

“றுவன்”? அச்சவாகனங் கிடையாத குறையன்றோ இலக்க
“ணவிளக்கம் மடங்கியது?” எனக் குறித்திருக்கின்றேன்.

இங்ஙனம் இதனைப் பாராட்டுதலாற் தவத்தாற் தூய
ராய் முக்குணங்களையுங் கடந்து இறைவனருள்பெற்றுள்ளா
5 ரது நூல்களோடொத்த பெருஞ்சிறப்பினையுடையதென்று
சொல்கின்றேனல்லேன். சிற்றறிவினோர் இயற்றும் எந்தநூ
லினுந் தப்பில்லாமற்போகாது. இலக்கணவிளக்கமுடையாரா
மதங்களுள்ளுஞ் சில கற்றுவல்லோரால அங்கீகரிக்கத் தகா
தனவுள. ஆயினுந் தாரதமமியச் சிறப்பானும் ஐந்திலக்கண
10 மும் உடைமையானும் பின்னூலெவற்றினும் இதன்மாட்சி
பெரிதெனக் கொள்க.

இலக்கணவிளக்கச் சூறாவளியை ஓர் அநியாயகண்
டனமென்று யான் கூறியதை நாண்டுத் தாபிக்கப்புகின் மிக
விரியும். அஃது அன்ன இயலபினதென்பது நடுவு நிலைமை
15 குன்றாது அதனைவாசிப்போர் அனைவாக்கும் புலப்படும்.
ஆயினும் அநியாயமென்றோ குற்றமேற்றியபின் அதற்குச்
சில உதாரணமாவது காட்டாமற்போதல சரியன்றென்று
உட்கொண்டு, அங்குமிங்குநதேடியெடாமற் சூறூளியில்
முதன்முதற்சொலவியவற்றையே சொற்றமுறைப்படி, எடுத்த
20 துக்கொண்டு அவை சிவஞானயோகீசுவரா உணத்திய
வாறு நமதாசிரிபாமேற் போந்த குற்றமல்லவென்பதை மா
திரம் இங்ஙனங் காட்டுகின்றேன். காட்டுமுன் ஆயேன்
சொல்லவேண்டியதொன்று உளது.

அகத்திய முனிவர் வரத்திறை தோன்றித், தென்
15 மொழி வடமொழிக்கடல்களின் நிலைகண்டுணர்ந்தடி, முன்
னும் பின்னும் தமக்கிணையினறி னீறித், தமிழிலுள்ளுநூற்க
ளுக்கெல்லாஞ் சிரோரத்தினமாய்ச் சொலியாகிற்கும் மகா
பாடியத்தை அருளிச்செய்த யோகீஸ்வரரது பேரறிவு இம
யாசலமொப்தது. எளியேன் சிற்றறிவு அதன்முறா ஒரு
பூதூளிபோலவது. அன்னோ, தப்பை ஒப்பென்று தாபிக்
கவும், ஒப்பைத்தப்பென்று வாதிக்கவும் வல்லார். அஃது

அவர் காஞ்சிபுரத்து வைஷ்ணவ வித்துவான்கள் கொண்ட இறுமாப்பை ஒழித்தற்பொருட்டு, அவர்கள் தலைமேற் கொண்ட இராமாயணத்து நாந்திச்செய்யுளை முதலிற் பங்கப் படுத்திப், பின்னர் அதனையே அவர்கள் தலைவணங்கித் தம்பிழையைப் பொறுத்தருள்கவென்று வேண்டிய 5 பொழுது சரியென்று நாட்டியதனை விளங்கும். ஆதலால் இன்னோரன்ன பெருஞ்சிறப்பினரை எதிர்த்து இலக்கிய இலக்கணப் படைக்கலங்கள் தாங்கி அவா சூறாவளியை மாறாயழிக்கப் புகுந்தேனென்றுகொள்ளனமீன. அவரும் அவா மரபினோரும் உவந்துபாராட்டிய நன்னூற்கு இந்நூல 10 இழிவுடையதன்றென்னும் மாத்திரையே யான் சொல்லலாயினென்க.

க. “முன்னர்ப் பாயிரத்தை வைத்து இது பாயிரமென்று உரைத்துப் பின்னா அது கேட்ட மாணாக்கர்க்கு நூலு “ரைப்பான் தொடங்கினா, இப்பாயிரம் உரைக்க வேண 15 “டுவதென்னை என்னுங் கடா நிகழ்தற்கு இடனுளதாய “வழி, இவ்வீவ்வேதுக்களான் முன்னாப பாயிரம் உரைக்க “வேண்டுமென்று இறுத்தல் அமையும். அவ்வாறோ இயை “புமின்றித் ‘திருவிளங்கிய மாநகரம்’ முதலாக எடுத்து “ரைக்கும் உத்தரஞ் செப்புவழுவும் மற்றென்று விரித்தலு 20 “மாய் முடியுமென்க.” என்றா. “வலம்புரிமுத்திற் குலம் புரிபிறப்பும்” எனறு தலையிட்ட ஆத்திரையன் பேராசிரியன் எந்தப் பாயிரத்தை முன்னா வைத்து இது பாயிரமென்று உரைத்துப் போந்தனன்? ஆண்டு யாண்டையோ கடா நிகழ்ந்ததும் விடையிறுத்ததும் அமையப்பெற்றது? 25

“முகவுரை பதிகம்” என்றற்றொடக்கத்துப் பொதுப் பாயிரமுத்தவியன கூறிய நன்னூலா “மாடக்குச்சித்திர மும்” என நற்றிலை கூறியதனை இந்நூலார் முதலிலை எடுத்து உரைத்ததுகாண ஒருதவறாயிற்று? இது குற்றமா மாயின் நன்னூலாரும் “முகவுரை பதிகம்” என்னுஞ் சூத் 30 திரங் கூற்றற்குமுன்னர்த் தன்பாயிரத்தைவைத்து இஃதி பாது? இதன்பெயரென்னை என்று கடாநிகழ்தற்கு இடனையவ

ழியன்றோ அச்சுத்திரஞ்செய்தல்வேண்டும்! அவ்வாறின்றி
 “முகவுரை பதிக மணிந்துரை நூன்முகம்—புறவுரை தந்
 துரை புனைந்துரை பாயிரம்” எனச்சொற்றது செப்புவழு
 வும் மற்றொன்று விரித்தலுமாகுமே. இதனைக் குற்றமென்று
 5 தெரிக்கப்புகுந்ததே குற்றமாமென்றொழிக.

உ. “அவயவமாகிய பாயிரத்துள் அவயவியாகிய நூல்
 “அடங்காதென்றார், அவற்றியல்பு உணராமையின்.” என்ற
 னர். இதற்கு விடை “இன்னும் ‘நூனுதல் பொருளைத்
 “தன்னகத்தடக்கி” என்பதனைத் தழீஇயினாராகலின், நூவி
 10 “யல்புபாயிரத்துள் அடங்காதென்றல் அவர்க்குங் கருத்தன்
 “றென மறுக்க.” என்னும் அவரது சொந்த வாய்மொழியே
 யாமெனக் கூறுக. நூல் குணியும் நூலியல்பு குணமுமாக
 லின், நூலவேறு நூலியல்புவேறென்றொழிக. ஆதலாற் பல
 அவயவங்களை உடையதோர் அவயவி அவற்றொன்றில் அ
 15 டங்காதாகுதல் பொருத்தமுடைத்தென்றும் அடங்குமென்
 பார் கூற்றிற்குப் பொருள் வேறென்றுங் கூறிவிடுக்க.

ங. “எழுத்ததிகாரம் என்புழி அதிகாரம் முறைமை
 “யென்றார். அதிகாரமென்னும் வடசொற்கு அது பொரு
 “என்மை தொல்காப்பிய விருத்தியிற் கூறியவாற்றான்று
 20 அறிக.” எனச்சொற்றனர். இதற்குவிடை “திகாரம்
 முறைமை” எனவே உச்சிமேற் புலவாகொள் நச்சுநர்க்கினி
 யா முதலியோர் கொண்டனரென்க. மேலும் பொருள்
 வடமொழியிலும் உணமை சம்ஸ்கிருத அதிகாரிற்
 கூறிக்கிடத்தலான் அறிக.

25 ச. “மலைமக னொருபான் மணந்துல கள் —தலை
 “வனை வணங்கிச் சாற்றுவ னெழுத்தே.” என்று எழுத்த
 திகாரத் தற்சிறப்புபாயிரத்தில் நான்கு குற்றப் பாரித்து,
 முதலாவது “மலைமகளைன்பது மலைபு மகளைன்” அம்மங்க
 “உப்பொருள் தந்து தொலையார் பொருள் பலவ” த்தோன்
 30 “றேலின்” மலை மன் மங்கலப் “பயன் குறித் தவாராமை
 யறிக.” என்றார். நன்னூலார் எடுத்தாண்ட “டி” என்

பது இலைநிறைந்த என்றும் இடம் அகன்ற என்றும் பொருள் தரத்தக்கதாகலாற் “தொகையார் பொருள்பலவாய்த தோன்ற” இடமில்லையா? “நீடாழியுலகம்” என்று மங்கலம் வகுத்த வில்லிபுத்தூராழ்வாரை அது நீள் தாழி எனவும் பகுக்கக் கிடந்ததென்று குற்றப்படுத்தல் பொருந்துமா? அன் றியுந் தாமே ஒருகால் உவந்ததோர் மங்கலமொழியைப் பிறர் கொண்டக்காற் குற்றமென்றது பேரற்புதமே. மேலுந் தம்மரபினோர் அனைவருக்கும் அங்கீகாரமான சிவதரு மோத்தரத்தில்

“மலைக்குமகள்பெற்றமகனைக்கயமுகத்தனைமனத்தெழுதியா னலற்பிணிபிறப்பறவனுக்களையகத்தியமுணிக்கருளிநா னுலப்பில்கருணைக்கடலுருத்திரனுருத்தனி லுதித்தகுமர னிலக்குயிலைக்கலியினைக்கவுமுரைப்பலுலகிட்டமுறவே.”

என மறைஞானசம்பந்தநாயனார் எடுத்தாண்ட மங்கலமொ ழியை அமங்கலப்படுத்தல் தன் தாயை வேசியென்று ஏசு தல்போலும். இரண்டாவது “மணந்து” என்றதும் ஒருகுற் றம்; என்னை! இஃது ஈண்டு “இநூல நின்று நிலவுதல “வேண்டியென்றார்க்கு” மறுதலையாகப் பொருளதிகாரத்தில் “உமையுரு வுருமடுத்தென்றது இநூல் நின்று நிலவாது “இறுதல வேலாடி எனப் பொருள் தருதலின்.” என்றார். “ஏனையவற்றிற்கும் ஏற்குமாறு பொருள் விரித்துரைக்க” என்று ஆசிரியர் கூறினாராக, இவரை ஏலாமாறு பொருள் கொள்ளச் சொன்னதுயாரோ! மூன்றாவது “உறுபொருள் “முதலிய எல்லாவற்றிற்கும் உரிய வேந்தனை உலகுபொ “ருட்து உரிய வேந்தனென்றல் அவன் இறைமைக்கு ஏலா “தவாறு பொல ஐந்தொழிற்கும் உரிய தலைவனை உலகளித்த தலைவனென்பது தலைபன்மையின்” உலகளித்த தலைவ னென்றது குற்றம் என்றார். எழுத்ததிகாரத்தில் “உலகளித் ததலைவன்” எனவுஞ் சொல்லதிகாரத்தில் “உலகு புரந்தரு ளும் அமைவன்” எனவும், பொருளதிகாரத்தில் “உலகி னைப்பொழிக்கும் இலையவன்” எனவும் ஆசிரியர் இறை வன் முடிந்தொழிலுங் கூறிய புகுந்தாராகலின் ஈண்டுப்பட்ட

சிவஞானமுனிவார் தெரித்த சூற்றங்களின் இலக்கணம் எத்தன்மைய என்பதற்கு மேலே காட்டிய ஐந்து உதாரணமும் போதுமாதலின் இவ்வளவில் நிறுத்துதும்.

இன்னோரன்ன சூதர்க்கங்களான் இலக்கணவிளக்கம் எட்டுணையுந் தாழ்வடையாது தமிழ்நாடெங்கும் பரவி வருகையிற், திருத்தணிகைச் சரவணப்பெருமானையர் நன்னூற்கோர் காண்டிகையுரை செய்து அச்சிற் பதிப்பித்தனர். பின்னர் அது மாணவர்கட்கு இலேசில் அகப்படற்பாலதாயினமையின் அதனையே யாவரும் வாங்கிப் படிப்பாராயினார். அதனால் அதன் விருத்தியுரையையும் யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலரவர்கள் அச்சிட்டு யாவர்க்கும் எளிதில் அகப்படச்செய்தார்கள். இனி ஐந்திலக்கணமுஞ் செறிந்த இலக்கணவிளக்கத்தையே தமிழ் மாணுக்கரனைவரும் ஆவலோடுவாங்கிப் படிப்பாரென்று நம்புகின்றேன்.

சூத்திரங்களைப் பாடம் பண்ணுவோர் ஒருபொருளிற் பலசூத்திரத்தை நெட்டுருப் பண்ணுதல் வீண்காலக் கழிவென்று கொண்டு இலக்கணசிரியாகள் தத்தம் முதலூற் சூத்திரங்களையே தமக்கு வேண்டிய விகற்பத்தோடு எடுத்தானுதல் பெருவழக்காதலின், இந்நூலாரும் பெரும்பாலுங்கற்போர்க்கு உபகாரமாகத் தமது காலத்தின் முன்னுள்ள சூத்திரங்களையே கூடியவரையும் வைத்துக்கொண்டனர்.

சிலித்தொகை வீரசோழியங்களின் பதிப்புரைகளிற் தமிழைக்குறித்து யான் எழுதியவற்றிற் சிலவிஷயங்களுக்கு மாறாகக் கண்டனங்களெழுதினோர் இருவர் உளர். அக்கண்டனங்களை நிராகரிக்க வேண்டுமென்று எனது இஷ்டர்கள் பலர் கேட்டுக்கொண்டாலும் அவைகள் உலோகோபகாரங்கருதியும் உண்மையை ஆராய்ந்தறிய வேண்டுமென்று அவா வியும் எழுந்த வாதம்போல எனக்குத் தோற்றமுமையால் யான் அவற்றைக்குறித்து யாதும் எழுதிற்றிலேன்.

இவருள் ஒருவர் ஸ்ரீமத் சபாபதிநாவலருடைய ஞான மிர்தபுத்திரிகாசிரியர். இவர் தாமோதரம்பிள்ளையெனத் தன்

பெயர் கைச்சாத்திட்டு அப்பத்திரிகையின் தமிழ்நடைக் கெல்லாந் தானே உத்தரவாதியென்று விக்கியாபனஞ் செய்தவர், பின்னர்க் கலியாணசுந்தரப்பெயர்கொண்டெழுந்து, யான் தாமோதரம்பிள்ளையென என்பெயரெழுதல் தவறென்றும் அது தாமோதரப்பிள்ளை என்றிருத்தல் வேண்டுமென்றுங் கிளம்புகின்றார். அப்படிப்பட்டவரோடு யாதுவாதம் புரிவது? தன்பெயர் எழுதுதற்கே இன்னும் கற்றுக் கொண்டிருக்கின்றார்போலும். இவரை எதிர்த்தல் “வென்றாலுந் தோற்றாலும் வசையேயன்றே”? இக்காலத்துப் புலவர் பெருமானென யாவருங் கொண்டாடுந் திரிசிரபுரம் மீனாக்ஷிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள், இராமநாதபுரம் வித்துவான் பொன்னுசாமித்தேவரவர்கள், நவீனபவணந்தி எனச் சிறப்புப்பெயர் விளங்கிய ஐயம்பிள்ளை உபாத்தியாயரவர்கள், திருமயிலை வித்துவான் சண்முகம்பிள்ளையவர்களென்று இன்றோரெல்லாந் தம்பெயர் வல்லொற்றுமிகாமல் எழுதுபவராயின் யான் தாமோதரம்பிள்ளையென்று எழுதுதலும் விலக்காகுமன்றிக் குற்றமாகாதே. விதிவிலக்கு இரண்டும் உணர்ந்தாரன்றே குற்றங் காட்டற்கு உரியராவர்! அப்பசுவாமிகளையும் அப்பச்சுவாமிகளாக்குவாரென்றஞ்சுகின்றேன். யான் சாதித்த மௌனத்தை என் இஷ்டர்கள் மன்னிக்க.

மற்றவர் தஞ்சைஜனமித்திரனிற் தோன்றித் தூஷணப்படைகொண்டு ஒரு சிறுச்சண்டைசெய்ய முயன்றனர்போலும். இன்றோன்றோரோடு சண்டைசெய்தற்கு யான் அருகனல்லேன். இவர் யான் வீரசொழியப்பதிப்புரையிற் தமிழ் என்னும் மொழி “எவ்வாறாயினும் ஆகுக.” அது “தென்மொழிக்குத் தென்சொல்லாகிய பெயரேயாமெனக்கொள்க” என்று கூறியதனால் மொழியின் உற்பவத்தைக் குறித்து எனக்கு அதிக வாதமில்லையென்றும் அது திரவிடமென்னும் வடமொழியினின்று வாராததோர் தென்மொழியென்று சாதிப்பதே என் கருத்தென்றும் உணர்வாராக.

இன்றோர் போலாது ம-ந-ந-ஸ்ரீ கோ. ஸ்ரீவாசரா கவாசாரியரவர்கள் தாம் எழுதிய நாலடியார் நூல்வரலாற்

நில் “நாலடி நான்மணி நாளுற்ப தைந்திணைமுப்—பால்கடு
 கங் கோவை பழமொழி” என்பவற்றுள் “ஐந்திணை அகப்
 பொருட்டுறைத்தாய் ஐம்பது செய்யுளான் மாறன்பொறைய
 னார் இயற்றியது ஓர்நூலாகக், கீழ்க்கணக்குத்தொகை பதி
 னெட்டாயதெவ்வாரே?” என யான் கொண்ட * கொள்கை 5
 மாற, “ஐந்திணை என்றது திணைகளைப் பற்றிச் சொல்லும்
 ஐந்து நூல்கள்” எனக் கூறி, ஐந்திணையைம்பது ஐந்திணை
 யெழுபது திணைமொழியைம்பது திணைமாலேநூற்றைம்பது
 இந்நான்கும் அவ்வைந்திணையைச் சேர்ந்தனவென்றும் இ
 வை போன்றது இன்னும் ஒன்று இருத்தல்வேண்டு மென் 10
 றுஞ் சொற்றனர். கலித்தொகைப் பதிப்புரை எழுதியபின்
 னர் மேற்கண்ட நான்குநூல்கள் எனக்கும் அகப்பட்டன.
 ஐந்திணை விஷயத்தில் யான் கூறிய கூற்றுச் சரியன்றென்று
 ஒத்துக்கொள்வதுமன்றி ஆசாரியாரவர்கட்கு என் வந்தன
 முங் கூறுகின்றேன். பிறா சிலரொப்பக் கோவையைத் 15
 திருச்சிற்றம்பலக்கோவை என்று கொள்ளாது யான்சொல்
 வியதுபோல ஆசாரக்கோவை என்று இவர்கள் உரையிட்
 டது சாலவும் பொருத்தமுடைத்தேயாம்.

முப்பால் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனாரது
 பொய்யாமொழித் தமிழ்வேதமாகிய திருக்குறளல்லவென் 2
 பதற்கு யான் கூறிய நியாயங்களை முற்றச் சீர்தூக்கி ஆரா
 யாது “ஆலும் வேலும் பல்லுக் குறுதி—நாலு மிரண்டுஞ்
 சொல்லுக் குறுதி” என்னும் பிற்றைநாண மொழியைச் சங்
 கத்தார் காலத்து முதுமொழிபோற் கொண்டது ஆசாரி
 யார் பால் ஒரு தவறென்றே இன்னும் வற்புறுத்துகின்றேன். 2
 கோவை திருக்கோவையாராகாது ஆசாரக்கோவையாமின்ற
 போல் முப்பாலும் நாயனார் தமிழ்வேதமாகாது நமது கைக்கு
 இன்னும் அகப்படாத பின்னொரு சிறு நூலேயாதல் வேண்
 டென்பது என்னுணியுமாத்திரமன்று. இதுவிஷயத்தில்
 யான்கண்டு பேசிய பலமடாநிபதிகள் வித்துவான்கட்கும் 3,
 இஃதொப்பென்றாக.

- இஃதெழுதியபின்னர், ஸ்ரீ திரு. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் தமக்கு அகப்பட்டதோர் மிகப் பழைய கீழ்க்கணக்குச் சுவடியில், “நாலடிநான்மணி” என்னுஞ் செய்யுள் அதிகஞ் சிதைவுபட்டுக் கிடப்பதில், ஐந்திணை என்பதற்கு
- 5 ஐந்திணையம்பது ஐந்திணையெழுபது திணைமொழியைம்பது திணைமாலேநூற்றைம்பது என்னும் நான்குமே உரையிற் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவென்றும், முப்பால் என்பதன் உரை நாயனார் திருக்குறளை ஒருவாற்றானுஞ் சுட்டாது முப்பாலென்றே கூறப்பட்டிருக்கின்றதென்றுங், கைந்நிலையெல்
- 10 பது அப்பெயரான் உரையோடு உள்ளதோர் தனிநூலாகக் கண்டிருக்கிறதென்றும் எழுதியறிவித்தனர். இஃது என் கூற்றை நன்கு வற்புறுத்துகின்றது. இதனால் “நானூற்பதைத்திணை” என்றதில் நாலென்னும் அடையை நாற்பது ஐந்திணை என்னும் இரண்டினோடும் ஒட்டி நானூற்பது நாலைத் திணையென்று கோடல்வேண்டுமென்றும், ஐந்திணை, யான் கூறியவாறு ஒருநூலுமன்று, ஆசாரியாரவர்கள் கூறுமாறு ஐந்துநூலுமன்று ஐந்திணைப்பொருள் உணர்த்திய நான்கு நூல்களென்று கொள்ளத்தக்கதென்றுஞ் சொல்ல ஏதுவாகின்றது. அங்ஙனமாயின் முப்பாலென்றது ஒரே நூலாகவும்,
- 15 இன்னிலைசொல்லென்றது இன்னிலை இன்சொல்என இரண்டு நூல்களாகாது காஞ்சிக்கு விசேஷணமாகவுங், கைந்நிலையென்றது வேறொரு தனிநூலாகவுங் கொள்ளல் கூடும். இவ்வாறு கொள்ளிற் “கைந்நிலையோடாங்கீழ்க் கணக்கு” என்று ஈற்றடிப்படற் தரிதல் வேண்டும். எட்டுத் தொகை
- 5 பதினெண் கீழ்க்கணக்குக்களுள் இன்னும் அச்சிற் தேற்றா தன தேடி வெளிப்படுத்தும் நோக்கமாகச், சிலநாட்களுள், மதுரை திருநெல்வேலி கோயமுத்தூர் முதலிய தேசங்களுக்கு ஓர் யாத்திரை செய்ய உத்தேசித்திருக்கின்றேன். அவ்வாறு போய்த் திருமயியபின் இதுவிஷயத்தைப்பற்றி
- 10 மறுபடியும் எழுதுவேன்.

மாணவர்கள் தமிழ் இலக்கணம் ஐந்தும் எவ்வாற்றானும் ஒதி உணர்தல் வேண்டுமென்னும் விருப்பம் மிகு குளே

ஓதலானும், அவர்களுட் பெரும்பான்மையோர் அதிக செல்வரல்லராதலானும், வித்தியாசாலகளிற் தமிழ்கற்கும் மாணாக்கர்கள் உரு பெயருக்குக் குறையாமல் ஒருங்கு சேர்ந்து தமது பாடசாலைத்தலைவர் மூலமாக நேரே என்னிடமிருந்து அழைப்பிப்பின் இப்புத்தகம் அவர்களுக்கு அரை 5 விலையாகக் கொடுக்கப்படும்.

உலோகோபகாரமுந் தமிழ்ப்பரிபாலனமுந் கருதி இந்நூலை அச்சிடும்படி திரவியசகாயஞ்செய்து அடியேனை ஆதரித்த போடிநாயக்கனூர் ஜமீன்தார் ஸ்ரீ திருமலை போடய காமராசபாண்டியநாயக்கர் துரையவர்களுக்குப் 10 பெருங்கடமைப்பட்டுளேன். துரையவர்கள் வாய்மொழி தவறாது நிறைவேறச்செய்ய உடன்பட்டிருக்கும் அவர் தேவியராதியானோர்க்கு மிகவும் வந்தனங் கூறுகின்றேன்.

எடுத்தமுயற்சியில் யான் தளர்வடையாவண்ணம் அடிக்கடி என்னை உற்சாகப்படுத்திக்கொண்டிருக்குந் தொண்டமான் புதுக்கோட்டை இளவரசு ராஜா ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய ரகுநாததொண்டமான் துரையவர்கள், பிரதிகாவலர் கௌரவ அ. சேஷையசாஸ்திரிகள், மைசூர் நியாயாதிபதி கௌரவ அ. இராமச்சந்திரையவர்கள் முதலிய கனவான் களுக்குத் தென்றேசப்பிரதிகள் தேடியழைப்பித்துத் தருவதில் அதிக பிரயாசை வகித்துக்கொள்ளும் மாஜி திருநெல்வேலி நீதிபதி ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ திரு கனகசபைமுதலியார் வர்கட்கும், இவ்வேலை விரைவில் நடைபெறும்படி வேண்டிய ஒத்தாசைகள் செய்யும் ஸ்ரீமத் ந. க. சதாசிவப்பிள்ளையவர்கள் ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ திரு. த. கனகசுந்தரமப்பிள்ளையவர்களென்றிவர்களுக்கும் நன்றிசொல்லுகின்றேன். 25

என்முயற்சிக்கு ஸ்ரீகைலாசபரம்பரைத் திருவாவடுதூறு யாதீனத்துச் சற்குருநாதசுவாமிகளாயிருந்து அடைந்து போன ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிகமூர்த்திகள் செய்துவந்ததுபோலவும், இப்பொழுது சை சுவாமிகள் பட்டத்திற்கு எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிகமூர்த்தி 31

பதிப்புரை.

கள் செய்துவருவதுபோலவும், மற்றைத் தமிழ்நாட்டு ஆதினங்களில் ஆங்காங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் மகாசந்நிதானங்கள் கைகொடுத்து வருவார்களாயின் இன்னும் பல பண்டைக்காலத்துத் தமிழ்நூல்களை எடுத்துப் பரிசோதித்துப் பிரசரிப்பதில் அதிக ஊக்கம் உடையவனாவேன்.

சென்னைப் பாடசாலைக் கிரந்த சுதேசபாஷாவித்தியா பரிபாலன சபையார் எனக்குச் செய்துவருஞ் சகாயம் யான் ஒருபொழுதும் மறக்கற்பாலதன்று.

தொண்டமான் புதுக்கோட்டை }
 விரோதினா ஐப்பசியீ } சி. வை. தா.

விளம்பரம்.

இதன் அடியிற் குறித்த புத்தகங்கள் சென்னபட்டணத்தில் வித்தியா நுபாலனயந்திரசாலையில் ந. க. சதாசிவப்பிள்ளையவர்களிடத்துங், கலாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்தில் ஊ. புஷ்பரதச்செட்டியாரவர்களிடத்துஞ், சிதம்பரத்திற் சைவப்பிரகாசவித்தியாசாலை விசாரணைக்கருத்தர் க. பொன்னுசாமிப்பிள்ளையவர்களிடத்தும், யாழ்ப்பாணத்திற் சுன்னாகம் அ. குமாரசாமிப்பிள்ளையவர்களிடத்துந், தஞ்சாவூரிற் புத்தகவியாபாரம் தா. திருவேங்கடபிள்ளையவர்களிடத்தும் வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், சேனாவரையம் ...	௨	௦
ஷை பொருளதிகாரம், நச்சினாக்கினியம்...	௬	௦
நல்லந்துவனா கலித்தொகை	௩	௮
தணிகைப்புராணம்	௩	௦
வீரசோழியம்	௧	௮
இறையனாரகப்பொருள்	௩	௮
இலக்கணவிளக்கம்	௫	௦
குளாமணி	௧	௮

3828

11.57

இலக்கண விளக்கம்

பாயிரம்.

பொதுப்பாயிரம்.

க-வது. பொதுப்பாயிரத்திலக்கணம்.

திரு விளங்கிய மாநகரத்திற்கு உரு விளங்கிய வாயின் மாடங்கள்போலவுங், கற்றுவல்ல கணவற்குக் கற்புடை மனையாள் போலவுந், தலையமைந்த யானைக்கு வினையமைந்த பாகன்போலவும், அளப்பரிய ஆகாயத்திற்கு விளக்கமாகிய திங்களும் ஞாயிறும் போலவும், நூற்கு இன்றியமையாச் சிறப்பிற்றுகலானுங்; கொழுச் 5 சென்றவழித் துன்னூசி இனிது செல்லுமாறுபோலப் பருப்பொருட்டாகிய பாயிரம் கேட்டார்க்கு துன்பொருட்டாகிய நூல் இனிது விளங்குமென்பவாகலானும்; அது கேளாக்காற் குன்று முட்டிய ரூரிப்போலவுந் குறிச்சி புக்க மான்போலவும் மாணக்கன் இடர்ப்படுமாகலானும்; “ஆயிர முகத்தா னகன்ற தாயினும்— 10 பாயிர மில்லது பழுவ லன்றே.” என்பவாகலானும்; எந்தூல் உரைப்பினும் அந்தூற்குப் “பாயிரமுரைத் துரைக்க” என்பது மரபு.

அப்பாயிரம் பொதுவுஞ் சிறப்புமென இருவகைத்து, “பாயிரம் பொதுச்சிறப் பெனவிரு பாற்றே.” என்பவாகலின். ஈவோன்றன்மை முதலியன தன்னால் உரைக்கப்படும் நூற்கே உரியவன்றி 15 எல்லா நூன்முகத்தும் உரைக்கப்படுதலின் அவற்றை உணர்த்தும் பாயிரம் பொதுவெனவும், ஆக்கியோன்பெயர் முதலியன தன்னால் உரைக்கப்படும் நூற்கே உரியவாய் அவ்வொரு நூன்முகத்துமே உரைக்கப்படுதலின் அவற்றை உணர்த்தும் பாயிரஞ் சிறப்பெனவுமாயிற்றென்க.

அவற்றுட் பொதுப்பாயிரம் ஈவோன்றன்மையும் ஈதலியற் கையுங் கொள்வோன்றன்மையுங் கோடன்மரபுமென நான்குவ கைத்து, “ஈவோன் நன்மையீதலியற்கை—கொள்வோன் நன்மை கோடன் மரபென—வீரிரண் டென்ப பொதுவின் றெருகையே.”

- 5 என்பவாகலின். “நூலே துவல்வோ னுவலுந் திறனே—கொள் வோன் கோடற் கூற்றா மைந்து—மெல்லா நூற்கு மிவைபொதுப் பாயிரம்” என்பதோர் சூத்திரம்பற்றி ஐந்தென்பாருமுளர். அஃகி லக்கணமன்று. அவயவமாகிய பாயிரத்துள் அவயவியாகிய நூல் அடங்காமையின். “நூலி னியல்பே துவலி னேரிரு—பாயிரச் சூதாற்றி” என்பவாகலானும் நூன்முகம் முதலிய குறிகளானும் அஃததற்கு அவயவமாதல் அறிக.

இனி ஈவோர் கற்கப்படுவோருங் கற்கப்படாதோருமென இருவகையர், “கற்கப் படுவோர் படாதோ ரென்ற—வெனவிரு வகைய ரீவோ ரென்ப.” என்பவாகலின். அவ்விருகிறத்தாரையுங் ; “குலனரு டெய்வங் கொள்கை மேன்மை—கலைபயி றெளிவு கட்டுரை வன்மை—நிலமலை நிறைகோன் மலர்நிகர் மாட்சியு—முலகிய லறிவோ யெய்குண மிணையவு—மனமபவ னூலுரை யாசிரி யன் னே.” எனவுந், “தெரிவரும் பெருமையுந் திண்மையும் பொறை யும்—பருவ முயற்சி யளவிற்பயத்தலு—மருவிய நன்னில மாண்பா கும்மே.” எனவும், “அளக்க லாகா வளவும் பொருளுந்—துளக்க லாகா நிலையுந் தோற்றமும்—வறப்பினும் வளத்தரும் வண்மையு மலைக்கே.” எனவும், “ஐயந் தீரப் பொருளை யுணர்த்தலு—மெய்நடு நிலையு மிகுநிறை கோற்கே.” எனவும், “மங்கல மாகி யின்றி யமை யா—தீயாவரு மகிழ்ந்து மேற்கொள மெல்கிப்—பொழுதின் முக ; மலர் வுடையது பூவே.” எனவும், ஓகிய இவற்றானும்; “மொழிகுண பின்மையு மிழிகுண விபல்பு—மழுக்கா நவாவஞ்ச மச்ச மாட லுங்—கழற்குட மடற்பீண பருத்திக் குண்டிகை—முடத்தெங் கொ ப்பென முரண்கொள் சித்தையு—முடையோ ரிலரா சிரிய ராகுத லே.” எனவும், “பெய்த முறையன்றிப் பிறழ வுடன்றருஞ்—செய்தி கழற்பெய் குடத்தின் சீரே.” எனவுந், “நானே தரக்கொளி னன் றித் தன்பான்—மேலிக் கொளக்கோடா விடத்தது டடற்பீண.” எனவும், “அரிநிற் பெயக்கொண் டப்பொரு டான்பிறக்—கெ ளிதீ வில்லது பருத்திக் குண்டிகை.” எனவும், “பல்வகை யுதவி வழிபடு பண்பி—னல்லோரொழித் தல்லோர்க் களிக்குமுடத் தெங்கே.” எனவும், ஓகிய இவற்றானும் முறையே காண்க.

இனி ஈதலியற்கை; “ஈத லியல்பே யியம்புங் காலைக்—
 காலமு மிடனும் வாலீதி னோக்கிச்—சிறந்துழி யிருந்துதன் றெய்
 ல் வாழ்த்தி—யுரைக்கப் படும்பொரு ளுள்ளத் தமைத்துப்—
 பொழிப்பே யகல துட்ப மெச்சமெனப்—பழிப்பில் பல்லுரை
 பயின்ற நாவின்—விரையான் வெகுளான் விரும்பிருக மலர்ந்து— 5
 கொள்வோன் கொள்வகை யறிந்தவ னுளங்கொளக்—கோட்ட
 மின் மனத்தினூல் கொடுத்த லென்ப.” எனவும், “பொழிப்பே
 யகல துட்ப மெச்சமெனப்—பழிப்பில் சூத்திரம் பன்ன னான்கே.”
 எனவும், அவற்றுட் “பாடங் கண்ணழி வுதாரண மென்றிவை—
 நாடித் திரிபில வாருதல் பொழிப்பே.” எனவும், “தன் னூன் மருங் 10
 கினும் பிறநூன் மருங்கினுந்—துன்னிய கடாவின் புறந்தோன்
 றும் விகற்பம்—பன்னிய வகல மென்மனூர் புலவர்.” எனவும், “ஏது
 வி னாங்கவை துடைத்த னுட்பம்.” எனவும், “துடைத்துக் கொள்
 பொருளை யெச்ச மென்ப.” எனவும், ஓதிய இவற்றான் அறிக.

இனிக் கொள்வோருங் கற்பிக்கப்படுவோருங் கற்பிக்கப்ப 15
 டாதோருமென இருவகையர், “கற்பிக்கப் படுவோர் படாதோ
 ரென்ற—வெனவிரு வகைய ரேற்போ ரென்ப.” என்பவாகலின்.
 அவ்விருதித்தாரையுந் “தன்மக னுசான் மகனே மன்மகன்—
 பொருணனி கொடுப்போன் வழிபடு வோனே—யுரைகோ ளாள
 னெனவெடுத் தோதிய—வறுவகை யவரு ளொருவ ராகிச்—செவ் 20
 விதிற் றெரிதன் மெய்யுறக் காண்ட—ஓரைபல கேட்ட லுறுபெ
 ருங் காத—றெய்வத்தின் மதித்த றிரிபொன் றின்மை—யன்னங்
 கிளியே நன்னிற நெய்யரி—யானை யானே றென்றிவை போற—
 லுடைய ராகி நடையறிந் தொழுகுநர்—கற்பிக் கப்படுங் கடப்
 பாட்டாரே.” எனவும், “பாலு நீரும் பாற்படப் பிரித்த—லன்னத் 25
 தியல்பென வறிந்தனர் கொளலே.” எனவும், “கிளந்தவா கிளத்தல்
 கிளியின தியல்பே.” எனவும், “எந்நிறந் தோய்தற்கு மேற்ப தாத—
 னன்னிறத் தியல்பென நாடினர் கொளலே.” எனவும், “நல்லவை
 யகத்திட்டு நவைபுறத் திடுவது—நெய்யரி மாண்பென நினைதல் வே
 ண்டும்.” எனவும், “குழுவுபடேப் புறந்தருதல் குஞ்சரத் தியல்பே.” 30
 எனவும், “பிறந்த வொலியின் பெற்றியோர்ந் துணர்தல்—சிறந்த
 வானேற்றின் செய்தி யென்ப.” எனவும், ஓதிய இவற்றானுங்; “களி
 மடி மாளி காமி கள்வன்—பிணிய னேழை பிணக்கன் சினத்
 தன்—றுயில்வோன் மந்தன் றென்னூற் கஞ்சித்—தடுமா றுளத்
 தன் றறுகணன் பாவீ—படிறன் பொச்சாப்பன் பலகா னகு 35
 வோன்—ஃமாழிவ துணராதான் முன்னிருந்து காய்வோன்—

நிருகு மனத்தோன் நியதே யோர்ப்போன்—குரங்கெறி விளங்கா யெருமை யாடே—தோணி யன்ன கோணிலை யாளர்—கற்பிக் கப் படாக் கடப்பாட் டோரே.” எனவும், “கல்லா வெறிந்து கருது பயன் கொள்வோன்—குரங்கெறி விளங்கா யாமெனக் கூறுவர்.” எனவும், “விலங்கி வீழ்ந்து வெண்ணீ ருழக்கிக்—கலங்கல்செய் தருந்தல் காரா மேற்றே.” எனவும், “ஒன்றிடை யார வுறினுங் குளகு—சென்றுசென் றருந்தல் யாட்டின் சீரே.” எனவும், “நீரிடை யன்றி நிலத்திடை யோடாச் சீருடையதுவே தோணி யென்ப.” எனவும், ஓதிய இவற்றானும் முறையே காண்க.

இனிக் கோடன் மரபு: “கோடன் மரபு கூறுங் காலேப்— பொழுதொடு சென்று வழிபடன் முனியான்—முன்னும் பின்னு மிரவீனும் பகலினு—மகலா னுகி யன்பொடு கெழீஇக்—ருணத் தொடு பழகிக் குறிப்பின் வழிநின்—ரூசற வுணர்ந்தோன் வாவென வந்தாங்—கிருவென விருந்தே டவீழென வலிழ்த்துச்—சொல்லெ னச் சொல்லிச் செல்வெனச் சென்று—பருகுவ னன்ன வார்வத்த னுகிச்—சித்திரப் பாவையி னத்தக வடங்கிச்—செவ்வா யாக நெஞ்சுகள னாகக்—கேட்டவை கேட்டவை விடாதுளத் தமைத் துப்—போற்றிக் கோட லதுவதன் பண்பே.” எனவும், “அழலி னீங்கா னணுகா னஞ்சி—நிழலி னீங்கா னிறைந்த நெஞ்சமொ— டெத்திற மாசா னுவக்கு மத்திற—மறத்திற் றிரியாப் படர்ச்சி வழி பாடே.” எனவும், “தூல்போற் றுதலே றுவலின் வழக்கறிதல்— பாடம் போற்றல் கேட்டவை நினைத்த—லாசாற் சார்ந்தவை யமை வரக் கேட்ட—லம்மாண் புடையோர் தம்மொடு பயிறல்—வினா தல் வினாயவை விடுத்த லென்றிவை—கடனாக் கோட லென்மனார் புலவர்.” எனவும், “ஒருகுறி கேட்போ னிருகாற் கேட்பிற்— பெருக தூலிற் பிழைபா டிலனே—முக்காற் கேட்பின் முறையறித் துரைக்கு—மாசா னுரைத்த தமைவரக் கொவினுங்—காற்கூ றல் லது பற்றல் வாசு—மவ்வீன யாளரொடு பயில்வகை யொரு பாற்—செவ்வீதி னுரைப்ப வவ்விரு பாலு—மையற நிரம்பு மாண் பின வாடும்.” எனவும், ஓதிய இவற்றான் அதிக.

இன்னுங் கற்கப்படுவோர் கற்பிக்கப்படுவோரென்னும் அவ் விருத்தித்தாரையும் “வலம்புரி முத்திற் குலம்புரி பிறப்பும்— வான்யா றன்ன தூய்மையும் வான்யாறு—நிலம்படர்ந் தன்ன நலம் பட ரொழுக்கமுந்—திங்க ளன்ன கல்வியுந் திங்களெடு—நூயி றன்ன வாய்மையும் யாவது—மஃகா வன்பும் வெஃகா வுள்ளமுந்— துலைநா வன்ன சமனிலை யுளப்பட—வெண்வகை யுறுப்பின ராகித்

திண்ணிதின்—வேளாண் வாழ்க்கையுக் தாஅ ளாண்மையு—மூல
கிய லறிதலு நீலையு தோற்றமும்—பொறையு நிறையும் பொச்
சாப் பின்மையு—மறிவு முருவு மாற்றலும் புகழுஞ்—சொற்பொரு
ளுணர்த்துஞ் சொல்ல வன்மையுங்—கற்போர் ரெஞ்சங் காழறப்
பரிதலு—மின்றோ ரன்ன தொன்னெறி மரபினர்—பன்னருஞ் 5
சிறப்பினல்லாசிரிய—ரறனே பொருட்பய னின்பென மூன்றின்—
நிறனறி பனுவல் செய்புங் காலே—மூன்னர்க் கூறிய வெண்வகை
யுறுப்பினு—ளேற்பன வுடைய ராகிப் பாற்படச்—சொல்லிய
பொருண்மை சொல்லியாக் குணர்தலுஞ்—சொல்லிய பொரு
ளொடு சூழ்த்துண் குணர்தலுங்—தன்னோ ரன்னோர்க்குத் தான் 10
பயப் பரிதலுஞ்—செய்ந்நன்றி யறிதலுந் தீச்சார் பின்மையு—மடி
சதி மாற்ற மாணம் பொச்சாப்புக்—கடுநோய் சீற்றங் களவே
காம—மென்றிவை யின்மையுஞ் சென்றுவழி பரிதலு—மறத்துறை
வழாமையுங் குறிப்பந் தொழுகலுங்—கேட்டவை நினைத்தலும்
பாடம் போற்றலு—மீட்டவை வினவலும் விடுத்தலு முரைத் 15
தலு—மூடைய ராகி நடையறிக் தியலுநர்—நன்மா ணுக்க ரென்ப
மண்மிசைத்—தொன்னூற் புலமைத் துணிபுணர் வோரே.” என்ப
தனன் முறையே காண்க.

இன்னும் இதன் எதிர்மறைமுகத்தாற் கற்கப்படாதோர் கற்பி
க்கப்படாதோரென்னும் அவ்விருநிறத்தாரையும் முறையேகாண்க. 2c

பொதுப்பாயிரத்திலக்கணம் முற்றிற்று.

உ-வது. சிறப்புப்பாயிரத்திலக்கணம்.

இனிச், தன்னால் உரைக்கப்படும் நூற்கு இன்றியமையாத
சிறப்புப்பாயிரம் ஆக்கியோன்பெயரும் வழியும் எல்லையும் நூற்பெ
யரும் யாப்பும் நுதலியபொருளுங் கேட்போரும் பயனுங் காலமுங் 2,
களனுங் காரணமுமெனப் பறினொருவகைத்து, “ஆக்கியோன்
பெயரே வழியே யெல்லை—நூற்பெயர் யாப்பே நுதலிய பொரு
ளே—கேட்போர் பயனே யென்றிவை யெட்டொடுங்—காலங்
களனே காரண மென்றிம்—மூன்று முளப்பட முடிந்த பதி
னொன்றுஞ்—சிறப்பின் ரொகையெனத் தேறல் வேண்டும்.” 3c
என்பவாடிவின்.

இனிச் சிறப்புப்பாயிரத்திலக்கணஞ் செப்புமாறு: “பாயிரத்
திலக்கணம் பகருங் காலே—நூனுதல் பொருளைத் தன்னகத்
தடக்கி—பாசிரிய மாணும் வெண்பா வீரனு—மருவிய வகையா

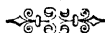
- ஹவறல் வேண்டும்.” இதனை அறிக. நூல்செய்தான் பாயிரஞ்செய்யிற் தன்னைப் புகழ்ந்தானும், “தோன்றா தோற்றித் துறைபல முடிப்பினுள்—தான்றற் புகழ்த் தருகியன்றே.” என்பவாகலின். அங்ஙனம் புகழ்தல் ஆகாமையின் அப்பாயிரஞ் செய்வார் இவ
- 5 ரென்பதூஉந் தன்னைப் புகழும் இடன் இவ்விடனென்பதூஉந் “தன்னு சிரியன் றன்னொடு கற்றேன்— றன்மா ணுக்கன் தரு முரை யாளனென்—நின்னோர் பாயிர மியம்புதல் கடனே.” எனவும், “மன்னுடை மன்றத் தோலைத் தூக்கினுள்—தன்னுடை யாற்ற லுணரா ரிடையினு—மன்னிய வவையிடை வெல்லுறு பொழுதி
- 10 னுந் தன்னை மறுதலை பழித்த காலையுந்—தன்னைப் புகழ்தலுந் தரும் புல வேர்க்கே.” எனவும், வருவனவற்றான் முறையே காண்க.

அவருள் இந்நூற்பாயிரஞ்செய்தார் தன்மாணுக்கராகிய தன் புதல்வர் சதாசிவநாவலரென உணர்க.

சிறப்புப்பாயிரத்திலக்கணம் முற்றிற்று.

- 5 பொதுப்பாயிரம் முற்றுப்பெற்றது.

சிறப்புப்பாயிரம்.

- கூடல்விளிம் புடித்த கண்ணகன் ஞாலத் தடரும்வல் லிருடுநர் தனைத்தையும் விளக்கும் பல்சுதிர்ப் பரிதியிற் பரம்பர னருளா
- 0 லுள்ளகத் திருள்கடந் துறுபொரு ளெவற்றையும் பாற்படத் தொகுத்த பதினெண் மொழியுளு மேற்கடல் கீழ்க்கடல் வேங்கடம் குமரி யாகிய வெல்லையு ளருந்தமிட் பௌவத் தெழுத்துமுதன் மூன்றையும் யாவருந் தெரியுத
- 5 தொகைவகை விரியிற் பகருக வென்னு வேதியர் திலகன் விரவலர் கோளரி மாதைய ரதிபன் வரகுண மேரு கல்விக் கெல்லை கருணைக் காகரம் பெருமாண் மெய்த்தவப் பேறெனத் தோன்றிய
- 0 திருமா லுலகஞ் செவ்விதிற் புரக்கு

மேதகு புகழ்த்திரு வேங்கட நாத
 னேதின னுக வுவுகைமீ துரா
 முன்னோர் நூலின் முடிபு நோக்கிச்
 சொல்லும் பொருளு மொல்வன தழீஇப்
 பல்சுவைக் கரும்பி னொருவட் டேய்ப்ப 5
 விலக்கண விளக்கமென் றொருபெயர் நிறீஇப்
 புலப்படுத் தியலுறப் பொருளவிரித் துரைத்தனன்
 பவத்தொகை யகற்றுந் தவத்தின் வரம்பானேன்
 பன்மீ னுப்பட் பான்மதி போல
 வன்மீக நாத மாதவன் வரத்தா 10
 லந்த னூரூர் வந்தருள் செல்வன்
 வலமபுரி யொருமுத் தன்ன
 நலம்புரி வைத்திய நாத தேசிகனே.

இதன்பொருள். கடலினத் தன்மருங்கிடத்தே சூழ்ந்த இடம்
 அகன்ற உலகின்கண்ணே செறிந்த கடிதாகிய இருளை ஓட்டி 15
 நிலநீர்முதலிய எல்லாப் பொருளையும் விளக்கும் பலகிரணங்களு
 டைய ஞாயிறுபோல எவற்றிற்கும் மேலான இறைவன்றனது
 அருளிணலே உள்ளத்திடத்து அவிச்சையை அகற்றி உறுதி பயக்
 கும் அறமுதலிய பொருளெல்லாவற்றையும் பகுதிப்பட விளக்கிய
 பதினெட்டுமொழியுள்ளங் குடகடலுங் குணகடலும் வடவேங்கட 2
 முந் தென்குமரியுமாகிய நான்கெல்லைக்குள் வழங்கும் அரிய தயி
 ழாகிய கடலிடத்து உளவாகிய எழுத்தஞ் சொல்லும் பொருளுமா
 கிய மூன்றினையும் எல்லாரும் ஆராய்ந்தறியும்பொருட்டே தொகை
 யானும் வகையானும் விரியானும் கூறுவாயாகவென்று அந்தண
 ருட் திலகம்போலச் சிறந்தோன் குறுகலர்க்கோர் சிக்கவேறெப் 3
 பான் மாதையென்னும் மாநகரத்துள்ளார்க்குத் தலைவன் நற்குண
 ங்களெல்லாந் திரண்டதொரு மேருக்குன்றற் கல்வியாகிய கடலுக்
 கோர் வரம்பாயுள்ளான் அருளினுக்குப் பிறப்பிடமாயினேன் பெரு
 மானென்னும் வேதியன் உண்மைத்தவத்தினுற் பெற்ற பேறென
 உலகத்தார் வாழ்த்த உதயஞ்செய்த திருமால் உலகத்தையெல் 3
 லாம் நீதிகோடாமற் காத்தருளுகின்ற தலைமைபூண்ட புகழைப்பொ
 ருந்திய திருவேங்கடநாதனென்னும் இயற்பெயரினையுடையோன்
 அருளிச்செய்தனகை மகிழ்ச்சி மேன்மேற் கிளைப்ப முன்னோர்
 கூறிய நூல்களினுடைய முடிபின ஐயந்திரிபற ஆராய்ந்த அவ
 ரோகிய சூத்திரத்துள்ளும் அவற்றின்பொருளுள்ளும் ஈண்டைக்குப் 3

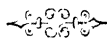
- பொருந்துவனவற்றை அணைத்துக்கொண்டு பலவாகிய சுவையை யுடைய சரும்பினின்றும் உளதாகிய ஒரு சருக்கரைக்கட்டிபோல இலக்கண விளக்கமென்று ஒரு பெயரை கிளைத்துத் தி விளக்கி உண்மையற எழுத்துமுதலிய மூன்றுபொருளையுந் தெளியக்கூறினான்
- 5 பிறவித்துன்பம் முழுதையும் போக்குந் தவத்திற்கோர் அணையாயி றேறன் தாரகாகணங்களின் நடுவண் விளங்கும் வெண்டிங்கள் போல வன்மீகநாதனென்னும் பெரிய தவத்தினையுடையோன் வரத்தினுற் திருவாரூரில் உதயஞ்செய்த திருவாளன் வலம்புரிச் சங்கம் என்ற தனிமுத்சம் போன்ற நல்லொழுக்கங்களை மேற்
- 10 கொண்டு செலுத்தும் வைத்தியநாதனென்னும் இயற்பெயரை யுடைய குரவன் என்றவாறு.

- வைத்தியநாதனெனவே ஆக்கியோன்பெயரும், முன்னோர் நூலின் முடிபு நோட்டியெனவே வழியும், மேற்கடல் கீழ்க்கடல் லேங்கடல் குமரியாகிய எலையினெனவே எல்லையும், இலக்கண
- 5 விளக்கமென்றொருபெயர் கீறி இயெனவே நூற்பெயருந், தொகை வகைவிரியிற் பகருகவென்புவெனவே யாப்பும், எழுத்து முதன் மூன்றையுமெனவே துதலியபொருளும், யாவருந் தெரியவெனவே பயனும், மேதகுபுகழ்த் திருவெங்கடநாதனெனவே வெனவே காரணமும், அவன்காலத்தெனவும் அவன் அவைக்களத்தென
- 6 வும் அவன் அவையுள்ளார் கேட்டாரொனவும் காலமுங்களனும் கேட்டோருமாகிய பதினொருவகையும் இச்சிறப்புப்பாயிரத்துட் போந்தவாறுணர்க.

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

பாயிரம் முற்றுப்பெற்றது.

இலக்கணவிளக்கம்.

முதலாவது

எழுத்தகாரம்.

க-வது எழுத்தியல்.

க. மலைமக னொருபான் மணந்துல களித்த
தலைவனை வணங்கிச் சாற்றுவ னெழுத்தே.

என்பது சூத்திரம். இவ்வதிகாரம் எழுத்துணர்த்தினமை யான் எழுத்தகாரமென்னும் பெயர்த்து. எழுத்தையுணர்த்திய அதிகாரமென விரிக்க. எழுத்தென்றது அதன் இலக்கணத்தை. அதி 5 காரமென்றது முறைமை. இவ்வதிகாரத்துள் ஐவகை ஒத்தினான் எழுத்திலக்கணம் உணர்த்துகின்றார், அவற்றுள் இம்முதலோத்து மொழியாக்கமும் அம்மொழிகள் தம்மோடும் உருபோடும் புணர்வு முறித் தோன்றுஞ் செய்கையும்போலன்றித் தனித்தும் மொழிப்படுத் தும் எழுத்தின்கட் கிடப்பனவாகக் கூறும் என் பெயர் முத 10 லிய பத்திலக்கணமும் உணர்த்திற்றுகலான் எழுத்தியலென்னும் பெயர்த்து இதனுள் இத்தலைச்சூத்திரங் கூறத்தொடங்கிய பொருள் இனிது முடியும்பொருட்டு வணக்கமும் அதனான் முடிபெய்தும் பொருளும் உணர்த்துவதாயிய சிறப்புப்பாயிரங்கூறுகின்றது.

இதன்பொருள். மலையரசன் மகளாகிய உமாதேவியைத் தன 1 தொரு கூற்றின்கண்ணே கலந்து உலகத்தைப் படைத்த இறைவனைத்தொழுது யான்கூறுவன் எழுத்திலக்கணத்தை என்றவாறு.

மலையென்பது மங்கலமொழியாதலின் முதற்கண் மங்கலங் கூறுதன் முடிபெணக்கருதி மலையென்றும், இத்தூல் நின்று நிலவுதல்

வேண்டி மலைமகளொருபான் மணந்தென்றும், மலரோன்செயலும் இவன்செயலென்பார் உலகளித்தவென்றும், யாவர்க்கும் உயர்ந்தோனென்பார் தலைவனென்றும், “மனமொழி மெய்களின் வணங்குது மகிழ்ந்தே” என்பவாகலின் மனத்தாற் துணிவுதோன்ற நினைத்தலும் மொழியாற் பணிவுதோன்ற வாழ்த்தலும் தலையாற் தனிவுதோன்ற இறைஞ்சலும் அடங்கப் பொதுப்படவணங்கியென்றும், அவ்வாறு வணங்கியோனால் யாதும் முடிபெய்துதலிற் சாற்றுவனென்றும், ஆகுபெயரான் எழுத்திலக்கணத்தை எழுத்தென்றுங் கூறினார். மகனையென்னும் இரண்டனுருபு விகாரத்தாற் தொக்கது, சூத்திரமுஞ் செய்யுளாகலின். (க)

உ. எண்பெயர் முறைபிறப் புருவளவு முதலீ
றிடைநிலை போலியொடு பதம்புணர் புளப்பட
வாறிரு பகுதித் ததுவென மொழிப.

இது மேற்கூறுவென்ற எழுத்திலக்கணம் இனைத்துவகையான் உணர்த்தப்படுமென்று அதுபடும் பாசுபாடு தொகுத்தமொழியான் வருத்துக்கூறுகின்றது.

இ - ள். எழுத்து இனைத்தென்கின்ற எண்ணும் இன்னபெயரினவென்கின்ற பெயரும் இன்னமுறையினவென்கின்ற முறையும் இன்னபிறப்பினவென்கின்ற பிறப்பும் இன்னவடிவின்வென்கின்ற வடிவும் இன்ன அளவின்வென்கின்ற அளவும் மொழிக்கு முதனிற்பன இவையென்கின்ற முதனிலையும் இறுதிரிப்பன இவையென்கின்ற இறுதிரியையும் இடைநிற்பன இவையென்கின்ற மயக்கமுஞ் சிலவெழுத்துக்கள்கூடிச் சிலவெழுத்துக்கள்போல இசைக்கும்து கொள்ளற்கவென விலக்கும் எழுத்துப்போலியும்கிய பத்தனோடு அவ்வெழுத்தானாகிய மொழியும் அம்மொழி தம்மோடும் உருபோடும் புணரும் புணர்ச்சியுமாகிய இரண்டிங் கூடப் பன்னிருவகையினையுடைத்தாம் மேற்கூறுவென்ற எழுத்திலக்கணமென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ - று.

உருவென்றது ஈண்டு வரிவடிவை. அது மனத்தானுணரும் துண்ணுணர்விலலோரும் உணர்தற்பொருட்டு வட்டஞ் சதாரம் முதலிய வடிவற்றுக வேறுவேறெழுதப்பட்டுக் கட்டபுலனாயே நிற்பது. கட்டபுலனாகாது கருத்துப்பொருளாயே நிற்கும் ஏனைவடிவுந் தன்மையும் முதலூலாகிரியனே உணருமாகலின் ஏனையோரால் உணர்தலரிது. அவ்வடிவு ஆராயுங்காலத்துக் குழலகத்திற்கூறிற் சூழல்வடிவுங் குடத்தகத்திற் கூறிற் குடவடிவும் வெள்ளரிடையிற்

கூறின் எல்லாத்திசையும் நீர்த்தாங்கம்போலவும் பெற்றபெற்றவடி-
வே தமக்கு வடிவாமென்றுணர்க. எழுத்துக்களது குறைவுங் கூட்-
டமும் பிரிவும் இனமும் ஒன்றுபலவாதலுந் திரிந்ததன்றிரிபு அது
வென்றலும் பிரிதென்றலும் அதுவும்பிரிதுமென்றலும் நிலையிற்-
றென்றலும் நிலையாதென்றலும் நிலையிற்றும்நிலையாதுமென்றலுமா 5
கிய இன்னோரன்ன பலவகையான் உணர்த்துவாருமுளர். அவந்-
றுட் திரிந்ததன்றிரிபு அதுவும்பிரிதுமென்றலும் நிலையிற்றும்நிலை-
யாதுமென்றலுமாகிய இந்நயம்பற்றி இவர் இலக்கணங்கூறாமையின்
இவையொழித்த ஏனையவெல்லாம் இப்பன்னிருபகுதியுள்
அடங்கும். அவையடங்குமிடத்து எழுத்துக்களது குறைவுங் கூட் 10
டமும் பிரிவுஞ் சார்பிறோற்றத்தும் இனம்பெயருள்ளும் முறையுள்ளும்
ஒழிந்தனவெல்லாம் புணர்ச்சிக்கண்ணும் அடங்கும்.
அஃது ஆங்காங்குணர்க. (உ)

க. மொழிக்காரணமா நாதகாரியவொலி
யெழுத்தது முதல்சார் பெனவீரு வகைத்தே. 15

இது மேலெழுத்தென்றது இன்னதென்பதுஉம் அதன்பகு-
தியும் உணர்த்துகின்றது.

இ - ள். மொழிக்கு முதற்காரணமாகியும் நாதத்தினது காரி-
யமாகியும் வரும் ஓசை எழுத்தெனப்படும். அவ்வெழுத்து முதலெ-
ழுத்துஞ் சார்பெழுத்துமென இருபகுதியையுடைத்தாம். எ - று. 20

எழுத்தோசை காரணமாமாறும் மொழி அதன் காரியமாமா-
றும் நாதங் காரணமாமாறும் எழுத்தோசை அதன்காரியமாமாறும்
பதவியலுள்ளும் பிறப்பியலுள்ளும் முறையே காண்க. கடலொலி
சங்கொலி முற்கு வீணை இலதை முதலிய ஒலிகள் எழுத்தெனப்-
படா, அவை மொழிக்குக் காரணமாகாமையின். (க) 25

ச. உயிரு முடம்புமென முதலிரு வகைத்தவந்
றுயிரீ ராறுமெய் மூவா நென்ப
வம்முப் பாலு மதனது விரியே.

இது மேற் தொகையான் ஒன்றாகக் கூறிய முதலெழுத்திற்கு
வகையும் விரியுங் கூறுகின்றது. 30

இ - ள். உயிரும் ஒற்றுமென முதலெழுத்து இருபகுதியை
யுடைத்தென்றும் அவ்விரண்டினுள் உயிர் பன்னிரண்டென்றும்

மெய் பதினெட்டென்றும் அவ்விரண்டன்பகுதியாகிய மும்பதெழுத்தும் முதலெழுத்தினது விரியாமென்றும் கூறுவர் ஆசிரியர். எ-று.

டு. குற்றிய லிகரங் குற்றிய லுகர
மாயதமொ யிரீர்மெ யீரள பையெள

5 மஃகான் குறுக்க முள்ளுறுத் தொன்பதுஞ்
சார்பின் பால வென்மன ரவற்று
ளயிரீர்மெய் யிரட்டுநூற் றெட்டுயி ரளபே
மொற்றளபு பதினெண் றென்றென் றேனைய
வாயிரு நூற்றெண் ணைந்துமதன் விரியே.

10 இது மேற் தொகையான் ஒன்றாகக் கூறிய சார்பெழுத்திற்கு வகையும் விரியுங் கூறுகின்றது.

இ - ள். குற்றியலிகரமும் குற்றியலுகரமும் ஆய்தமுமாகிய மூன்றினோடு உயிர்மெய்யும் உயிரளபெடையும் ஒற்றளபெடையும் ஐகாரக்குறுக்கமும் ஔகாரக்குறுக்கமும் மகரக்குறுக்கமுமாகிய
15 ஆறினையுந் தலைப்பெய்தலான் அவ்வொன்பதெழுத்துஞ் சார்பெழுத்தின் நிறத்தவாயினவென்றும் அவ்வொன்பதனுள் உயிர்மெய் இருதூற்றொருபத்தாறென்றும் உயிரளபெடை ஏழென்றும் ஒற்றளபெடை பதினென்றென்றும் ஒழிந்த ஆறும் ஒரோவொன்றென்றென்றும் அவ்வொன்பதன்பகுதியாகிய இருதூற்றுநாற்பதும் அச்
20 சார்பெழுத்தினது விரியாமென்றும் கூறுவர் ஆசிரியர். 6 று.

இவை இங்ஙனமாதல் தத்தம் விதிக்குத்திரங்களுட் காண்க. எனவே, எழுத்தெனத் தொகையான் ஒன்றும் முதலெழுத்துஞ் சார்பெழுத்துமேன வகையான் இரண்டும் அவ்விரண்டன்பகுதியுங்கூட்ட விரியாற் தம்மெழுத்து இருதூற்றெழுபதமாமென
5 உய்த்துணர்க.

“எழுத்தெனப் படிப, வகரமுந்—னகர வி,றுவாய் முப்பஃதென்ப—சார்ந்துவரன் மரபின் மூன்றஷந் கடையே.” “அவைதாங் குற்றிய லிகரங் குற்றிய லுகர—மாய்த மென்ற—மும்புற் புள்ளியுமெழுத்தோ ரன்ன” என இவ்வாறு முதல்சார்பென வருத்தக்
30 கொண்டவற்றுள் இவைமூன்றுஞ் சார்பெழுத்தென்ற ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரும் ஏனையாறையும் பின்னரொருகூற்றாற் தழுவுதலானும் மூன்றாவதோர் பகுதியின்றாதலானும் முடிவெழுத்தாந்

**MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS-600 090.**

தன்மை இவற்றிற்கு இன்மையானுஞ் சார்பிற் தோன்றதலானும் இவ்வாறினையும் அவற்றொடு தலைப்பெய்து ஒன்பதுஞ் சார்பின்பா வவென்றார் இந்நூலுடையாரென்றுணர்க.

அற்றேல் ஆசிரியர் செய்யுளியலுட்கூறிய ஒற்றளபெடையை இவர் ஈண்டுக்கூறியதென்னையெனின், அவர் எதிரதுபோற்றி 5 ஐகாரக்குறுக்கம் முதலியவற்றை எழுத்தோத்தினுள் உரைத்தாங்கு உரைத்ததென்க.

ஆய்தக்குறுக்கமொன்று உளதென்றும் அதனோடுகூடச் சார் பெழுத்துப் பத்தாமென்றும் அதன்விரித்தொகை முந்தாற்றறுபத் தொன்பதாமென்றுக் கூறுவாரும் உளராலோவேனின், “குறிய 10 தன் முன்ன ராய்தப் புள்ளி—யுயிரொடு புணர்ந்தவல் லாறன் மிசைத்தே.” என ஒருமொழிக்கணவரும் ஆய்தங்கூறி “ஈறியன் மருங்கினு மிசைமை தோன்றும்.” என நிலமொழியீறு வருமொழிமுதலொடு புணர்ந்தாடக்குமிடத்துக் கஃமீது முஃஃது எனத் தன் அரைமாத்திரையே இசைசுருந்தன்மை தோன்றுமென ஆசிரி 15 யர்தொல்காப்பியனார் அதனைப் புணர்மொழிக்கண்வரும் ஆய்தமா டக் கூறினமையான் ஆய்தசுருறுக்கமொன்று இன்றெனவும் இன் றுகவே சார்பெழுத்துப் பத்தாமென்றவ பொருந்தாதெனவும் உயிர் மெய்யொழிதது ஏனையவெல்லாம் இடவேற்றுமையானன்றி எழுத் தவேற்றுமையான் அங்நனம் பல்காமையிற சார்பெழுத்து முந் 20 தூற்றறுபத்தொன்பதாமென்றல் நிரம்பாதெனவும் மறுக்க. இன் னும் இடையொற்றுக்கள் டகரநகரங்களோடு தொடராமைக்கு அவர் மெய்ம்மயக்கக் கூறிய சூத்திரங்களே கரியாகலிற் குற்றி கரக் குற்றுக்காங்கட்கு அவ்விடவேற்றுமையுளு சாலாமைபறிக்க.

சூ. அசுர முதலவீ ராறுமுயி ரவற்றுள ௨5
 அஇ உஎ ஒக்குறில் ஆஈ
 ஊஏ ஐஒ ளுளநெழல அஇ
 உஇவை மொழிமுதல வரிற்சுட டெய்யா
 முதலு மாவோ விறுதியு மேயிரு
 வழியும் வினாவென வழங்கு மென்ப. 30

நிறுத்தமுறையானே பெயர்கூறுவனவற்றிள் இஃது உயிர் பெறும் பெயர்வேற்றுமை கூறுகின்றது.

இ - ள். அகரமாகிய முதலையுடைய பன்னிரெழுத்தும் உயி ரென்றும் பன்னிரண்டுடன் அ இ உ எ ஒ என்கின்ற ஐந்துங்

சூறிலென்றும் ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ ஒ ளா என்கின்ற எழுமும் கெடிலென்றும் சூற்றெழுத்துள் அ இ உ என்கின்ற இம்மூன்றும் மொழிமுதற்கட்கு சட்டுப்பொருளுணர்த்திவரிற் சுட்டென்றும் எகரமும் யகரவாகாரமும் மொழிமுதற்கண்ணும் கெட்டெழுத்துள் ஆகார ஓகாரங்கள் ஈற்றின்கண்ணும் எகாரம் முதலினும் ஈற்றினும் வினாப்பொருளுணர்த்திவரின் வினாவென்றும் பெயர்பெற்று நடக்குமென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ - று.

இது தொகைவகைவிரிபடச் செய்கின்ற நூலாகலானும் பொருளொப்புமையானும் உயிர்மெய்யும் உடன்கூறினார்.

மொழிமுதலீறுகளின் வரினெனப் பொதுப்படக் கூறியவசனென் இவை தத்தங்குறிப்பிற் பொருள்செய்த இடைச்சொற்களாய் ஒருமொழியைச் சார்ந்தும் அதற்குறுப்பாயும் ஏற்றபெற்றிவருமெனக் கொள்க.

வரலாறு; அக்கொற்றன் இக்கொற்றன் உக்கொற்றன் அவன் இவன் உவன் எப்பொருள் எவன் யா யாவன் உண்கா உண்கோ உண்கே எவன் எனவரும். பிறவும் அன்ன.

மொழிமுதற்கட்கு தனித்துவரிற் சுட்டென்றாரும் உளராலோவெனின், “சுட்டுவகரம்” எனவுஞ், “சுட்டின்முன்னாய்தம்” எனவும், உறுப்பாய்வருவனவற்றையுஞ் சுட்டென்று அவர்தாமே ஆளுதலானும் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரும் “அ இ உ ஆம் மூன்றுஞ் சுட்டு” எனப் பொதுப்படக்கூறிச் “சுட்டுமுதலகரம்” எனவுஞ், “சுட்டுமுதலாகிய வைமென்றி” எனவும், பிறண்டும் உறுப்பாய் வருவனவற்றையுஞ் “சுட்டின் முன்னர் ஞமத்தோன்றின்” எனவுஞ், “சுட்டினியற்கை” எனவும், பிறுண்டுஞ்சார்ந்தவருவனவற்றையுஞ் சுட்டென்றாரூதலானும் அவர்க்கதுகருத்தன்றென்க. (க)

எ. ககர முதலமு வானுமெய் யவற்றுட்
 கசட தபற வல்லெழுத்து மெல்லெழுத்து
 னுணை நமன விடையெழுத்துணரின்
 யால வழள வென்மனா புலவர்.

இது மெய்பெறும் பெயர்வேற்றுமை கூறுகின்றது.

இ - ள். கசுரமாகிய முதலையுடைய பதினெட்டெழுத்தினையும் மெய்யென்றும் அப்பதினெட்டனுட்கசுடதபறவென்னும் ஆறனையும் வல்லெழுத்தென்றும் ஈருணநமனவென்னும் ஆறனையும் மெல்லெழுத்தென்றும் யரலவழளவென்னும் ஆறனையும் இடையெழுத்தென்றும் பெயரிட்டு ஆள்வர் அறிவுடையோர் பெயர்கிலை 5 மையை ஆராயுமிடத்து. எ - று.

உணரினென்றதனான் முதல் சார்பு குற்றியலிகரங் குற்றியன்கரம் ஆய்தமென்றற்றொடக்கத்துப் பெயர்களும் ஆவி உடம்பு உறுப்பு ஒற்று உடல் புள்ளி அஃகேனக் தனிநிலையென்றற்றொடக்கத்துப் பரியாயநாமங்களும் ஏகார ஓகாரங்கள் வினாப்பொருளுணர்த்திவரின் வினாவெனப் பெயர்பெறுதலையென்றிப் பிரிநிலைமுதலிய பொருளுணர்த்திவரிற் பிரிநிலைமுதலிய பெயர்பெறுதலும் ஒழியிசைமுதலியபொருளுணர்த்திவரின் ஒழியிசைமுதலியபெயர்பெறுதலும் இவைவருதல் பெரும்பான்மையும் ஈற்றின்கண்ணேயெனவுக் கொள்க. இன்னும் அஆமுதலிய அஆமுதலியபெயர்பெறுதலும் உயிர்மெய்யாகியகாலத்தும் உயிர்மெய் குறில் நெடில் வல்லெழுத்து மெல்லெழுத்து இடையெழுத்து எனப் பெயர்பெறுதலுந் தனியெழுத்திற்கேலாது வல்லினம் மெல்லினம் இடையினம் எனத் தொகுதிபற்றிவரும் பெயர்களுக் கொள்க. 10 15

இக்குறிகள் ஆட்சியுங் காரணமும் நோக்கி ஒன்றற்குரியவாயும் பலவற்றிற்குரியவாயும் வருமெனக்கொள்க. பலவற்றிற்குரியவாயும் வருமென்றலின் அப்பலவும் ஓரினமாதலும் பெற்றும். இவற்றையாளுமாறு ஆங்காங்குணர்க. 20

உயிர்போல மெய்களை இயக்குதலான் உயிரென்றந், தமக்கினமாகி ஈரளபிசைக்கும் நெட்டெழுத்துக்களை நோக்கத் தாங்குறியவாய் ஓரளபிசைத்தலாற் குறிலென்றுந், தமக்கினமாகி ஓரளபிசைக்குங் குற்றெழுத்துக்களை நோக்கத் தாம் நெடியவாய் ஈரளபிசைத்தலான் நெடிலென்றுந், சுட்டுப்பொருளுணர்த்தலாற் சுட்டென்றும், வினாப்பொருளுணர்த்தலான் வினாவென்றும், மெய்போல உயிரான் இயங்குதலான் மெய்யென்றும், மெல்லெழுத்தை யும் இடையெழுத்தையும் நோக்கத் தாம் வல்லென்றிசைத்தலானும் வல்லென்ற தலைவழியாற் பிறத்தலானும் வல்லெழுத்தென்றும், வல்லெழுத்தையும் இடையெழுத்தையும் நோக்கத் தாம் மெல்லென்றிசைத்தலானும் மெல்லென்ற மூக்குவழியாற் பிறத்தலானும் மெல்லெழுத்தென்றும், மெல்லெழுத்தையும் வல்லெழுத் 30 35

தையும் நோக்கத் தாம் இடைநிகரவாயொலித்தலானும் இடைநிகர்த்தாய மிடற்றுவழியாற் பிறத்தலானும் இடையெழுத்தென்றந், தம்மால் இயலுஞ் சார்பெழுத்திற்குக் காரணமாகி முதனிற்றலான் முதலெழுத்தென்றும், அவையே தம்மொடு தாஞ்சார்ந்தும் இடஞ் சார்ந்தும் பற்றுக்கோசொர்ந்துந் தோன்றலாற் சார்பெழுத்தென்றும், ஓரளபிசைக்கும் இகர உகரங்குறுகி அரையளபாயிசைத்தலாற் குற்றியலிகரங் குற்றியலுகரமென்றும், அடுப்புக்கூட்டுப் போல ஆய்தவடிவிற்குக் எழுதப்படுதலான் ஆய்தமென்றும், உயிரும்மெய்யுங்கூடி ஒலித்தலான் உயிர்மெய்யென்றும், உயிரளபெடுத்தலான் உயிரளபெடையென்றும், ஒற்றளபெடுத்தலான் ஒற்றளபெடையென்றும், ஈரளபிசைக்கும் ஐகார ஒளகாரங் குறுகி ஓரளபிசைத்தலான் ஐகாரக்குறுக்கம் ஒளகாரக்குறுக்கமென்றும், அரையளபிசைக்கும் மகரங்குறுகிக் காலளபிசைத்தலான் மகரக்குறுக்கமென்றும், அ ஆ என்பன அ ஆ என இசைத்தலான் அஆ என்றங் காரணக்குறியாயினவாறுணர்க. பிறவும் அன்ன.

ஐகார ஒளகாரங்கள் குறிய எழுத்தின் நெடியவாதற்குக் குற்றெழுத்தாகிய இன்ன தமக்கின்றேனும் அளவொப்புமையான் நெடியலாமெனக்கொள்க. மெய் குற்றெழுத்திற்குறுகி அரையளபிசைக்குமேனுங் குற்றெழுத்தெணப்பெற ஓரளபிசைக்கும் மெய் தமக்கினமாக இன்மையின். (எ)

அ. தோற்ற மளபு செய்கை பொருள்வடிவேற்றன வொத்தலி னேற்புடை யினத்தினுஞ்சிறப்பினு நெறிப்படச் செறிந்தீண் டம்முதனடத்த ருனே முறையெனல் வேண்டும்.

5 இது நிறத்தமுறையானே முறைகூறுகின்றது.

இ - ள். இடனும் முயற்சியுமாகிய பிறப்பும் மாத்திரையும் புணர்ச்சிக்கப்பட்டிடுஞ் செய்கையும் பொருளும் வடிவுமாகிய இவற்றுட் பொருந்தியன ஒத்தலான் ஒன்றற்கொன்று பொருத்தமுடைய இனத்தினுஞ் சிறப்பினுமும் ஒழுங்குபட ஒன்றன்பின்னர் ஒன்று இயைந்து நெடுக்கணக்கினுள் அகரமுதலாக நடத்தரானே நூலுள்ளும் முறையென்ற சொல்லுதலை விருட்பும் ஆசிரியன். எ - று.

நெறிப்பட என்றதனாற் தம்மிற் சேர்ந்துவருஞ் சொற்கள் பலவாதலுஞ் சந்தவின்பத்திற்கு இயைபுடைமையும் இன்றோரன்

னபிறவும் இனமாதற்கும் இனமாதற்கு இயைபுடையன முறையாதற்கும் கருவியாமெனக்கொள்க. முறைக்கு ஏதுச்செய்வார்போன்று இனம் அடைத்தலுஞ்செய்தாரென்பதூஉமாயிற்று. ஒப்புழி முழுதொத்தலும் ஒருபுடையொத்தலும் ஒர்துணர்க.

வரலாறு; அஆக்கள் பிறப்பானுஞ் செய்கையானும் ஆங்கு 5
ஆங்கு என்னும் பொருளானும் வடிவானும், இஈக்கள் பிறப்பானுஞ் செய்கையானும் இங்கு ஈங்கு என்னும் பொருளானும், உஊக்கள் பிறப்பானுஞ் செய்கையானும் உங்கு ஊங்கு என்னும் பொருளானும் வடிவானும், எஃக்கள் பிறப்பானுஞ் செய்கையானும் எவன் 10
எவன் என்னும் பொருளானும் வடிவானும், ஒஔக்கள் பிறப்பானுஞ் செய்கையானும் வடிவானும் ஒத்து ஒரினமாயின. இன்னும் இவை அளபெடுப்புழி நெட்டெழுத்தோடு குற்றெழுத்திற்கு ஓசை இசையுமாற்றானும் ஒரினமாமென்றுணர்க. குற்றெழுத்துக்களை முன்னாகக் கூறி அவற்றிற்கு இனமொத்த நெட்டெழுத்துக்களை அவற்றின் பின்னாகக் கூறினார், ஒருமாத்திரைகூறியே இரண்டாமாத்திரை 15
கூறவேண்டிதலின். அன்றி இரண்டை முற்கூறின் ஆகாது, ஒன்று நின்று அதனோடு பின்னரும் ஒன்று கூடியே இரண்டாவதன்றி இரண்டென்பதொன்று இன்றாகலின். இதனால் ஒன்றுதான் பல கூடியே எண்விரிந்ததென்றுணர்க. கங்களுஞ் சஞக்களும் டணக்களுந் தணக்களும் பமக்களும் முயற்சியானும் மாத்திரையானுஞ் 2
செய்கையானும், யரக்கள் இடத்தானும் மாத்திரையானுஞ் செய்கையானும், லவக்கள் இடத்தானும் மாத்திரையானும் கல்வலிது சொல்வலிது என்றற்போலத் தம்மிற் சேர்த்துவருஞ் சொற்கள் பலவாதலானும், முளக்கள் இடத்தானும் மாத்திரையானும் இடையெழுத்து யரலவழி என்றற் சந்தவிற்பத்திற்கு இயைபாதலானும், 2
நணக்கள் முயற்சியானும் மாத்திரையானுஞ் செய்கையானும் ஒத்து ஒரினமாயின.

இனி முறைவருமாறு; “அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாகி— பகவன் முதற்றே யுலகு.” எனத் திருவள்ளுவரை உவமைகூறிய வாற்றானுங் கண்ணன் எழுத்துக்களுள் அகரமாய் கின்றேன்யான் 3,
என உண்மைகூறியவாற்றானும் இறைவன் எல்லாப்பெருளின்கண்ணுங் கலந்து அவற்றின் தன்மையாயே நிற்குமாறு எல்லார்க்கு மொப்பு முடிந்தாற்போல அகரமும் எல்லாவெழுத்தின்கண்ணுங் கலந்து அவற்றின் தன்மையாயே நிற்குமென்பது சான்றோர்க் கெல்லாம் ஒப்புமுடிந்ததாகலான் அச்சிறப்பு நோக்கி எல்லாவெ 3!
ழுத்திற்கும் முன்னர் அகரமும் அதற்கினடாதலின் அதன்பின்

- னர் ஆகாரமும், பிறப்புஞ் செய்கையுஞ் சுட்டுப்பொருட்டாதலும்
 அகரத்தோடு அளவும் ஒத்தலின் அவற்றின்பின்னர் இகரமும் அதற்
 கினமாதலின் அதன்பின்னர் ஈகாரமும், இடமுஞ் செய்கையுஞ்
 சுட்டுப்பொருட்டாதலும் இகரத்தோடு அளவும் ஒத்தலின் அவற்
 5 நின்பின்னர் உகரமும் அதற்கினமாகலின் அதன்பின்னர் ஊகார
 மும், இடமுஞ்செய்கையும் உகரத்தோடு அளவும் ஒத்தலின் அவற்
 நின்பின்னர் எகரமும் அதற்கினமாதலின் அதன்பின்னர் ஏகா
 ரமும், பிறப்புஞ் செய்கையும் ஏகாரத்தோடு அளவும் ஒத்தலிற்
 தனக்கினமாகிய குற்றெழுத்தின்றேனும் அவற்றின்பின்னர் ஐகா
 10 ரமும், இடனுஞ் செய்கையும் ஒத்தலின் அதன்பின்னர் ஒகா
 ரமும் அதற்கினமாதலின் அதன்பின்னர் ஓகாரமும், பிறப்புஞ் செய்
 கையும் வடிவும் ஒகாரத்தோடு அளவும் ஒத்தலிற் தனக்கினமா
 கிய குற்றெழுத்தின்றேனும் அவற்றின்பின்னர் ஔகாரமும் தம்
 முள் இயைய வைக்கப்பட்டன. முதனாவும் முதலண்ணமும்
 5 உறப் பிறத்தலான் மெய்களின்முன்னர்க் ககரமும், அதற்கினமா
 தலின் அதன்பின்னர் ஙகரமும், இடைநாவும் இடையண்ணமும்
 உறப் பிறத்தலானும் அளவானுங் ககரத்தோடு இடமொத்தலா
 னும் அவற்றின்பின்னர்ச் சகரமும், அதற்கினமாதலின் அதன்பின்
 னர் ஞகரமும், ஞனிநாவும் ஞனியண்ணமும் உறப் பிறத்தலானும்
 10 அளவானுஞ் சகரத்தோடு இடமொத்தலானும் அவற்றின்பின்னர்
 டகரமும், அதற்கினமாதலின் அதன்பின்னர் ணகரமும், ஞனிநாவும்
 அண்பன்முதலும் உறப் பிறத்தலானும் அளவானும் டகரத்தோடு
 இடமொத்தலானும் அவற்றின்பின்னர்த் தகரமும், அதற்கினமா
 தலின் அதன்பின்னர் நகரமும், இதழியையப் பிறத்தலானும்
 15 அளவானுந் தகரத்தோடு இடமொத்தலானும் அவற்றின்பின்னர்ப்
 பகரமும் அதற்கினமாதலின் அதன்பின்னர் மகரமும் தம்முள்
 இயைய வைக்கப்பட்டன. வல்லெழுத்துக்களை முன்னாகக் கூறி
 அவற்றிற்கினமொத்த மெல்லெழுத்துக்களை அவற்றின் பின்னாகக்
 20 கூறி இடையெழுத்தாறியும் அவற்றின் பின்னாகக் கூறினார், வல்
 லெழுத்துள் நான்கும் மெல்லெழுத்துள் மூன்றும் இடையெழுத்
 துள் இரண்டும் மொழிக்கு முதலாதல் நோக்கியென்றுணர்க.
 உயிர்கள்போல மிடற்றுப் பிறத்த வளி கண்ணுற்றடையப் பிறத்த
 லான் இடையெழுத்துக்களுண் முன்னர் யகரமும், அதற்கினமாத
 லின் அதன்பின்னர் ரகரமும், இடமும் அளவும் ஒத்தலானுஞ் சந்த
 25 லின்பத்திற்கு இயையுடைமையானும் அவற்றின்பின்னர் லகரமும்,
 அதற்கினமாதலின் அதன்பின்னர் வகரமும், இடமும் அளவும்
 வகரத்தோடு முயற்சியும் ஒத்தலானும் சந்தவின்பத்திற்கு இயைய

புடைமையானும் அவற்றின்பின்னர் ழகரமும், அதற்கினமாதலின் அதன்பின்னர் ளகரமும், அளவானும் ழகாரம்போலத் தமிழெழுத்தாகலானும் அவற்றின்பின்னர் நகரமும், அதற்கினமாதலின் அதன்பின்னர் னகரமும் தமமுள் இயைய வைக்கப்பட்டன. நகரனகரங்களை வல்லினமெல்லினங்களைச் சாரவையாது 5 இறுதிக்கண்வைத்தார் இவை தமிழெழுத்தென்பது அறிவித்தற்கும் னகரம் வீடுபெற்றிற்குரிய ஆண்மகினையுணர்த்துஞ் சிறப்பானுமென்றுணர்க. தோற்றம் முதலிய ஒத்தல் அவ்வவ்வதிகாரத்துட்காண்க. ஈண்டுக் காட்டிய ஏதுக்களையன்றிப் பிறவருவன உளவேனுங் கொள்க. சார்பெழுத்துக்களுள் ஆப்தம் அகர ஆகாரங்கள் 10 போல அங்காந்துகூறும் முயற்சியாற் பிறத்தலானும் உயிரோறுது ஓசைவிகாரமாய் நிற்பதொன்றேனும் எழுத்தியல் தழா ஓசைபோலக் கொள்ளினுங் கொள்ளற்க, எழுத்தேயாமென்று ஒற்றின்பாற்படுத்தற்குப் புள்ளியெனப் பெயர்பெறுதலானும், உயிரும் ஒற்றுமாகிய இரண்டற்கும் இடையேவைக்கப்பட்டது. ஒழிந்த சார் 15 பெழுத்துக்கள் தத்தம் முதலெழுத்துக்களோடு ஒத்தமுறையே முறையாக முறைபெற்றுநடக்குமென்றுணர்க. ஐகாரத்திற்கு இகரமும் ஔகாரத்திற்கு உகரமும் இனமென்றாரும் உளராலோவெனின், அவர்கூறிய இனம்பற்றி முறைபெறுமையானும் “குன்றிசைமொழிவயி னின்றிசை நிறைக்கு—ஒட்டுமூத் திம்ப ரொத்த 2 குற் றெழுத்தே.” எனக் கூறிய ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் ஒத்த குற்றெழுத்தில்லாத ஐகார ஔகாரங்கட்கு இசைநிறைப்பனயாவையென ஆசங்கித்து “ஐஔ வென்னு மாயீ ரொழுத்திற்—கிகர வுகர மிசைநிறை வாகும்.” எனக் கூறியதன்றி இனமாமெனக் கூறாமையானும் அது முறையன்றென மறுக்க. (அ) 2

கூ. உயிருழப் புதாலாணி ஞத முச்சி

மிடறுர மூக்குற் றிதழ்நாப் பலலணத்

தடைந்து பின்ன ரவற்றது வினையான்

வேறுவே றெழுத்தொலி யாய்வரல் பிறப்பே.

நிறத்தமுறையானே பிறப்பு உணர்த்துவனவற்றுள் இஃது அதன் பொதுவியல்பு உணர்த்துகின்றது.

இ - ள். உயிர்க்கிழவனது முயற்சியான் எழுகின்ற உதானணென்னும் காற்றால் நாதந் தலையும் மிடறும் செஞ்சம் மூக்குமென்னும் இந்நான்குநிலைக்களத்துஞ் சென்று பொருந்தி இதழும் நாவும் பல்லும் அண்ணமுமென்னும் இந்நால்வகை உறுப்புக்களை

யுஞ் சார்ந்து பின்னர் அவற்றது புடைபெயர்ச்சியான் வேறுவேறு வகைப்பட்டு எழுத்தோசையாய்ச் செவிப்புலனாக வெளிப்படுதல் எழுத்துக்களது பிறப்பாம். எ - று.

வேறுவேறுவகைப்பட்டு எழுத்தோசையாய்ச் செவிப்புலனாக வெளிப்படுதல் எழுத்துக்களது பிறப்பாமெனவே, பரைபைசந்தி மத்திமை வைகரி என்னும் நால்வகை வாக்கினுள் அகத்தெழுவுனவாகிய பரைமுதன் மூன்றையும் ஒழித்தெழுந்து புறத்திசைப்பதாகிய வைகரிவாக்கினையே ஈண்டிவர் எழுத்துக்களது பிறப்பாமென்றாரென்பது உம் பெற்றும். அவற்றின் விகற்பமெல்லாஞ் சைவாகமத்தானுணர்க. “எல்லா வெழுத்தும் வெளிப்படக்கிளந்து—சொல்லிய பள்ளி யெழுதரு வளியிற்—பிறப்பொடு விடுவழி புறழ்ச்சி வாரத்—தகத்தெழு வளியிசையிற்ப நாடி—யளவிற்கோட லந்தணர் மறைத்தே—யஃதீவ ணுவலா தெழுந்துபுறத்திசைக்கு—மெய்தெரி வளியிசையளவுறுவன் றிசினே.” என்றார் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனருமெனக்கொள்க. முற்கு வீணை முதலியனவும் முயற்சியானாமெனும் மொழிக்காரணமாகிய எழுத்தோசையாய்ப் புலப்படாமையின் ஈண்டைக்கு ஏலாவெனக்கொள்க. (க)

க0. அவ்வழி யாவி யிடைமிட றுச்சி

வன்மை மென்மைமுகக் கிசையிற் றேன்றும்.

இது முதலெழுத்துக்கள் இங்கிலைக்களங்களில் நிலைபெறும் ஓசையாற் பிறக்குமென்று அவற்றது பொதுப்பிறவி கூறுகின்றது.

இ - ள். மேற்கூறிய நிலைக்களங்களுட் பன்னீருயிரும் இடையெழுத்தாறும் மிடற்றின்கண்ணும் வல்லெழுத்தாறும் தலையின்கண்ணும் மெல்லெழுத்தாறும் மூககின்கண்ணும் நிலைபெற்றிசைக்கும் ஓசையாற் பிறக்கும். எ - று. (க0)

கக. அவற்றுண் முயற்சியுள் அஆ வங்காந்

தீஈ ஏஏ ஐகா னதே

டண்பன் முதனா விளிப்புற உண

ஒஐ ஒளகா னிதழ்துவிந் தியலும்.

இது மேற் பொதுப்பிறவி கூறிய முதலெழுத்துக்களுள் உயிர்கள் இம்முயற்சிகளாற் பிறக்குமென அவற்றது சிறப்புப்பிறவி கூறுகின்றது.

இ - ள். மேற் பொதுப்பிறவிகூறிய முதலெழுத்துக்களுள் அகர ஆகாரங்கள் முன்னர்க்கூறிய நால்வகையுமுற்சியுள் அங்காந் துகூறும் முயற்சியானும், இகர ஈகார எகர ஏகார ஐகாரங்கள் அவ்வங்காந்துகூறும் முயற்சியோடு அண்பல்லும் அடிநாவிளிம்பும் உறக்கூறும் முயற்சியானும், உகர ஊகார ஓகர ஔகார ஒளகாரங் கள் இதழ்குவிந்தகூறும் முயற்சியானும் பிறக்கும். எ - று. அன்ன வாதல் கூறிக்காண்க.

அண்பல் வினைத்தொகையாய் நாவிளிம்பு அணுகுதற்குக்கா ரணமாகிய பல்லென்று அதற்கோர் பெயராயிற்று, தத்து புணர்ந் துரைத்தலென்னும் உத்தியான். அவற்றுள் முயற்சியுள் என்ப 10 தீனே மேலும் வருவிக்க. (கக)

கஉ. முதலிடை நுனிநா வண்முழைநிழி
கறுவும் சளுவும் டணவு முண்பு
லடிநா முடியுறத் தநவு மீகீ
ழிதமுறப் பகார மகார மிரண்டு 15
மண்ணஞ் சேர்ந்த மிடற்றெழு வளியிசை
கண்ணுற் றடைய யகாரமு மண்ண
நுனிநா வருட ரமுவு மணபன்
முதலு மண்ணமு முறையினா விளிம்பு
வீங்கி பொற்றவும் வருடவும லளவு 20
மேற்பல் விதமுற வகாரமு மண்ண
நுனிநா வொற்ற றனவுந தோன்றும்.

இது மேற் பொதுப்பிறவி கூறிய முதலெழுத்துக்களுண் மெய்கள் இம்முயற்சியாற் பிறக்குமென அவற்றது சிறப்புப்பிறவி கூறுகின்றது. 25

இ - ள். முதலாவும் முதலண்ணமும் இடைநாவும் இடை யண்ணமும் நுனிநாவும் நுனியண்ணமுஞ் செறியக்கூறும் முயற்சியான் முறையானே ககர வகரங்களுஞ் சகரஞ்சகரங்களும் டகர ணகரங்களும், அண்பன்முதலும் நாவினதுநுனியுஞ் செறியக்கூ றும் முயற்சியால் தகரநகரங்களும், மெலிதமுங் கீழிதமுஞ் செறி யக்கூறும் முயற்சியாற் பகரமகரங்களாகிய இரண்டும், அண்ணத் தைப்பொருத்திய மிடற்றின்கண்ணே நீலெபற்று எழாநின்ற காற் 31

ஞாய ஓசை அவ்வண்ணத்தை அணைந்து உரலாணியிட்டாற்போ
 லச் செறியக்கூறும் முயற்சியால் யகரமும், அண்ணத்தை நாநுனி
 தடவக்கூறும் முயற்சியால் ரகரமுகரங்களும், அண்பல்லடியையும்
 அண்ணத்தையும் முறையானே நாவிலிம்பு தடித்துத் தீண்டவுந்
 5 தடவவுங் கூறும் முயற்சியால் லகரளகரங்களும், மேற்பல்லுங் கீழி
 தழும் இயையக்கூறும் முயற்சியால் வகரமும், அண்ணத்தை நாவி
 னது நுனி மேனேக்கிச்சென்றுதீண்டக் கூறும் முயற்சியால் நகர
 னகரங்களும் பிறக்கும். எ - று.

உயிர்மெய்யாகக் கூறினுந் தனிமெய்யாகச் சேக்கை வேங்கை
 10 என மொழிப்படுத்து அன்னவாதல் கூறிக்காண்க. பிறவும் அன்ன.

ஈண்டு மிடற்றெழுவுளியிசை என்றது அனுவாதம். “அடிநா
 வடியண முறையுத்தோன்றும்.” என்றார் அதன் இயல்பு உணராமை;
 மெய்பொய்யெனக் கூறீக்காண்க. (கஉ)

கங. ஆய்தவெழுத் தோசையி னன்கார் தியலுஞ்
 5 சார்பெழுத் தேனவுந் தம்முத லனைய.

இது சார்பெழுத்துக்கள் இந்நிலைக்களங்களின் நிலைபெறும்
 ஓசையானும் இம்முயற்சியானும் பிறக்குமென அவற்றின் பொது
 வுஞ் சிறப்புமாகிய இருகூற்றுப்பிறவியுங் கூறுகின்றது.

இ - ள். ஆய்தவெழுத்தி ரெஞ்சின்சண் நிலைபெற்றெலிக்
 10 ளும் ஓசையானும் அங்காந்த கூறும் முயற்சியானும் பிறக்கும்.
 சார்ந்துவருவனவாகிய ஒழிந்த எழுத்துக்களின் பிறவியுந் தத்தம்
 முதலெழுத்துக்களின் பிறவியையொக்கும். எ - று. அன்னவாதல்
 கூறிக்காண்க. (கங)

கச. தத்தந் திரிபே சிறிய வென்ப.

5 இது மேலனவற்றிற்கோர் புறனடைகூறுகின்றது.

இ - ள். ஒவ்வொரு தானங்களுட் பிறக்கின்ற எழுத்துக்க
 ளைக் கூட்டிக் கூற்றெமையினும் நுண்ணுணர்வான் ஆராயுமிடத்
 துத் தம்முடைய வேறுபாடுகள் சிறியவாகவுடையவென்று கூறுவர்
 புலவர் அவ்வேறுபாடுகள் அறிந்தகொள்க. எ - று.

அவை எடுத்தல் படுத்தல் நலிதல் விலங்கல் என்றவாற்றினுந்
 1 தலையிசை மிடற்றிசை ரெஞ்சிசை மூக்கிசை என்றவாற்றினும் பிற
 வாற்றினும் வேறுபடுத்தல். ஐ விலங்கலுடையது. (கச)

கடு. யகரம் வரக்குற ளுத்தப வருஉ
மிகரமு மியாவி னிகரமுங் குறிய.

இது மேற்பிறவிகூறப்பட்ட சார்பெழுத்துக்களுக்குச் சார்ந்தவரும் இயல்பும் ஒர்பிறவியாதலின் அப்பிறவி கூறுகின்றவற்றுள் இஃது இடனும் பற்றுக்கோடுஞ் சார்ந்து குற்றியலிகரமாமாறு 5 கூறுகின்றது.

இ - ள். யகரமுதன்மொழி வருமொழியாய்வந்து புணர நிலைமொழிக்குற்றுகரவெழுத்துக் கெட ஆண்டுவரும் இகரமும் முன்னிலையசைச்சொல்லாய்வரும் மியாவென்னும் இடைச்சொல்லின் மகரத்தையூர்த்துகின்ற இகரமுங் குற்றியலிகரமாம். எ - று. 10

எனவே, புணர்மொழியகத்தும் ஒருமொழியகத்தும் வருமென்பதாயிற்று.

உ-ம். நாகியாது எஃகியாது வரகியாது கொக்கியாது குரங்கியாது தென்கியாது எனவும், கேண்மியா எனவும், வரும். பிறவும் அன்ன. இங்ஙனம்வரும் புணர்மொழியும் ஒருமொழியும் இடம். 15 இகரஞ்சார்ந்த வல்லெழுத்தும் மகரமும் பற்றுக்கோடு வல்லெழுத்தும் மகரமும்போல யகரமும் இகரங்குறுகுதற்கோர் சார்பு. (கடு)

கசா. நெடிலோ டாய்த முயிர்வலி மெலியிடை
தொடாமொழி யிறுதி வன்மையு ருகர
மஃகு மென்மன ராயுங் காலே.

உ.ச

இஃது இடனும் பற்றுக்கோடுஞ் சார்ந்து குற்றியலிகரமாமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். செட்டெழுத்தின்பின்னும் ஆய்தமும் உயிரும் வல்லெழுத்தும் மெல்லெழுத்தும் இடையெழுத்துமென்று இவை தொடர்ந்த மொழியீற்றின்கண்ணும் நின்ற வல்லெழுத்துக்களை 2. ஊர்ந்துகின்ற உகரத் தன் அளவிற் சுருங்குமென்று கூறுவர் ஆசிரியர் ஆராயுமிடத்து. எ - று.

வேற்றுமைநயம்பற்றி உயிர்த்தொடர்மொழியென்றார். தொடர்மொழியிறுகிவன்மையென நிலத்தகலம்போல ஒன்றியற்கிழமைப்பட்டிருகின்றது அம்மொழியிறீர்ந்து அவை நிலலாமையின் 3. வன்மையெனப் பொதுப்படக்கூறுதலானே ஆறணையுந் தொடரவேண்டுமென்னும் யாப்புறவின்றி ஏற்றபெற்றி தொடருமெனக்

கொள்க. இடையொற்றும் வல்லொற்றுட் சிலவற்றோடன்றி ஆறோடும் மயங்காமையின்.

உ-ம். நாகு எஃகு வரகு கொக்கு குரங்கு தெள்கு எனவரும். பிறவும் அன்ன. இவ் அறுவகைமொழியும் இடம். ஈற்றவல்லெழுத்துப் பற்றுக்கோடு.

ஆயுங்காலையென்ற இலேசான் ஈரொற்றுத் தொடர்மொழி இடைத்தொடராகா எனவும், ஈர்க்கு மொய்ப்பு என வன்றொடரும் மென்றொடருமாமெனவும், துக்கையென்னும் முறைப்பெயர் மருங்கின் ஒற்றிய நகரமிசை நகரமூர்த்தினின்ற உகரங் குற்றியலு
 ௧ கரமாமெனவும், வல்லொற்றுத்தொடர்மொழிக்குற்றுகரம் வல்லெழுத்துவருவழிச் செக்குக்கணை சுக்குக்கொடு எனத் தன் அரைமாத்திரையினும் குறுகுமெனவுங் கொள்க. இஃது அங்ஙனங் குறுகியவாறு குரங்குகடிதென்பது முதலியவற்றோடு படுத்துச் செவிகருவியாக வுணர்க. இதற்கு வல்லொற்றுத்தொடர்மொழியும் வல்லெ
 2 முத்துவரும்வழியும் இடம். ஈற்றவல்லெழுத்துப் பற்றுக்கோடு. துந்தையுகரத்திற்கு முறைப்பெயர் இடம். நகரம் பற்றுக்கோடு. “நெடியே குறிலிணை குறினெடி வென்றிவவ—யொற்றொடு வருத னொடு குற்றொற் றிறுதியென்—றேழ்கும் துகரக் கிடனென மொழிப.” என ஏழிடங்கொள்வார்க்குப் பிண்ணாக்கு சுண்ணாம்பு முத
 3 லியனவும் ஆய்தத்தொடர்த்தனவும் அடங்காமையும் அவ்வேழும் இவ்வாறனுள் அடங்குமாறும் அறிக.

செவ்வெண்ணக எண்ணுது நெடியோடெனப் பிரித்தார் அதனீற்றுக்கணினர் உகரம் ஈரெழுத்தொருமொழிக் குற்றுகரமென்பது அறிவித்தற்கு. எனவே, கீடாது குறுகாது வடாது
 4 தெனாது முதலிய மொழியிறதியுகரம் உயிர்த்தொடர்மொழிக் குற்றுகரமாவதல்லது நெடிலிறுதிக்கணினர் குற்றுகரமாகாதெனவும், நெட்டெழுத்திறுதி தொடர்மொழியிறுதி எனவே அது இது முதலிய ஈரெழுத்தொருமொழியீற்றுக்கரம் நெட்டெழுத்திறுதியுந் தொடர்மொழியிறுதியும் அன்மையின் முற்றுகரமாவதல்லது ஈரெ
 5 ழுத்தொருமொழிக் குற்றுகரமும் உயிர்த்தொடர்மொழிக் குற்றுகரமும் ஆகாதெனவுங் கொள்க.

ஔரெழுத்தொருமொழி தொடர்மொழி என மொழிநிலை இரண்டென்றார்க்கு அவையுந் தொடர்மொழியிறுதிக் குற்றுகரமாவான் செல்லுமாறு அறிக.

சந்தனக்கோல் குறுகினுற் பிரப்பங்கோலாகாது சந்தனக் கோலே யாமாறுபோல உயிரின் குறுக்கமும் உயிரேயாமேனும், புணர்ச்சிவேற்றுமையானும் பொருள்வற்றுமையானுஞ் சீருந் தனையுஞ் சிதையுமிடத்து அலருடைய மையானுங் குற்றிகரக் குற்று கரங்கள் சார்பெழுத்தென உயிரின் வேறாயின. (கசு) 5

கஎ. குறியதன் முன்ன ராய்தப் புள்ளி யுயிரொடு புணர்ந்தவல் லாதன் மிசைத்தே.

இஃது இடஞ்சார்ந்து ஆய்தம்வருமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். ஆய்தமாகிய ஒற்றுக் குற்றெழுத்தின்முன்னர்த்தாய் உயிரோடுகூடிய வல்லெழுத்து ஆறன்மேலிடத்தாய்வரும். எ-று. 10

உ-ம். எஃகு கஃசு கஃரி கஃது கஃபு கஃறு எனவும், அஃ கம் அஃகரமை அஃகி எனவும் வரும். குறியதன்முன்னரும் வல் லெழுத்துமிசையும் இடம், கஃரீது முஃடது அஃகடிய இருபஃது என ஈறியன் மருங்கின் வருவனவும் இப்பெற்றியிற் தீர்ந்து வரா மையின் அவற்றையும் ஈண்டே அடக்கி ஆய்தம் புணர்மொழிக் 15 கண் வருதற்கும் இதுவே விதியாகக் கொள்க. “வல்லஃகி வீங் கிரு னோட்டுமே மாத—ரிலஃஃகு முத்தி னினம்.” எனக் குறிவி ணைக்கீழும் வருமாலோவெனின் அஃது அன்ன இயல்பிற்றன்றி ஓசைகிறைத்தற்பொருட்டு ஒற்றில்வழி ஒற்றாய் வந்ததென்க. கஃ ரீது முஃடது என்பனவற்றை மெய்பிறிதாகிய புணர்ச்சியென்ற 20 தனானும் ஈண்டுப் புள்ளியென்றதனானும் இதனையும் உடன்கூட்டி ஒற்றளபெடை பதினென்றென்றதனானும் ஒற்றின்பாற்படுமேனும் உயிர் ஏறாது ஓசைவிகாரமாய் இடம்பற்றி நிகழ்வதொன்றாகலின் ஆய்தஞ் சார்பெழுத்தென ஒற்றில்வேறாயிற்று. (கஎ)

கஅ. புள்ளி யில்லா வெல்லா மெய்யு மவ்வொடு முன்னுரு வாகியு மேனை யுயிரொடு திரிந்து மேறிய வுயிரி னளவா யதனுரு வடக்கிமுந் துயிர்த்த லுயிர்மெய் யென்மனா ருணர்ந்திசி னோரே. 25

இது தம்மொடு தாஞ்சார்ந்து உயிர்மெய்யாமாறு கூறுகின்றது. 30

இ - ள். புள்ளியில்லாதனவாய்ப் பதினெட்டுமெய்யும் அக ரத்தோடு கூடித் தம் முன்னணவடிவே வடிவாகியும் ஒழிந்த உயிர்க

ளோடு கூடி அவ்வடிவு வேறுபட்டுத் தம்மை ஊர்ந்த உயிரின் அளவே தமக்கு அளவாய் அவ்வயிரின்வடிவைத் தம்முள்ளே கரந்து தாம் முன்னாக ஒலித்தலை உயிர்மெய்யென்று கூறுவர் அறிந்தோர். எ - று.

எனவே உயிர்மெய் பன்னிரு பதினெட்டு இருநூற்றொருபத் தாராயினவாறு பெற்றும்.

முன்னுருவாகி உயிர்த்தல் க ந ய எனக் காண்க. உருவுதி ரிந்துயிர்த்தல் கா நா எனப் புள்ளிபெற்றுங் கி கீ என மேல்லிலங்கு பெற்றுங் கு கூ எனக் கீழ்விலங்குபெற்றுங் கெ கே எனக் கோடு பெற்றுங் கொ கோ எனப் புள்ளியுங் கோடும் உடன்பெற்றும் வரு மெனக்காண்க. பிறவும் அன்ன.

அருகே பெற்ற புள்ளியை இக்காலத்தார் காலாக எழுதுப- உயிரும் மெய்யுங் கூடி ஒலிக்குங்கால் உருவுதிரிந்துந் திரியாதும் ஒலிக்குமெனக் கூறியதன்றி உயிர்மெய்க்கு வடிவு கூறப் புகுந்தா ரல்லர், அது “தொல்லை வடிவீன வெல்லா வெழுத்தும்.” என மேற்கூறுபவாகலின்.

உயிரோடு கூடியவழிப் புள்ளியின்றி வருமெனவே புணர்ச்சி யிடத்து “மெய்யுயிர் கீங்கிற் றன்னுரு வாகும்” என்பது உம் பெ ரப்பட்டது. தன்னுருவாதல் தான் முன்னர்ப் பெற்றுநின்ற புள்ளி பெற்று ஆலிலை என்பது ஆல் இலை எனநின்றல். ஏறிய உயிரின் அளவாதல் கீர் தனித்து அளந்துழியும் நாழியாய், அரைநாழியுப் பிற் கலந்துழியும் நாழியாய், மிகாத பெற்றிபோல, ஒருமாத்தி ரையும் இரண்மொத்திரையுமுடைய உயிரும் அரைமாத்திரை யுடைய மெய்யுங் கூடியவழியும் ஒன்றரைமாத்திரையும் இரண் டரைமாத்திரையுமாகாது ஒருமாத்திரையும் இரண்மொத்திரையு மாயே ஒலித்தல்.

அதனுரு அடக்கியெனவே அ என்புழி நின்ற குறியும் ஒன் றென்னும் எண்ணுங் க என்புழியும், ஆ என்புழி நின்ற குறியும் ஒன்றென்னும். எண்ணுங் கா என்புழியும் ஒத்து மாத்திரைபோல வெளிப்பட்டு நிற்குமென்பதாயிற்று “மெய்யோ டியையினு முய ரிய திரியா” என்றார் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனருமென்க. இய லென்றது அளவுங் குறியும் எண்ணுமென உணர்க.

முந்துயிர்த்தலெனவே, “மெய்யின் வழிய துயிர்தோன்ற ளிலையே.” என்பது உம் பெற்றும். இவ்வாற்றான் மாத்திரைகொள்

ளுங்கால் உப்பும் நீரும்போல ஒன்றேயாய் நின்றலும், வேறுபடுத் துக் காணுங்கால் விரலும் விரலுஞ் சேரநின்றாற்போல வேறாய் நின்றலும் பெற்றும்.

நீர் உப்பின் குணமாயவாறுபோல உயிர் மெய்யின்குணமே யாய் வன்மை மென்மை இடைமை எய்திநின்றலுங்கொள்க. இங் 5 நனங்கூறியவாற்றாற் க ந ய எனக் கூட்டமும் பிரிவும் மூவகை ஓசையும் உடையவாதல் காண்க.

இவ்வாற்றான் உயிர்மெய்யென்பதனை ஒற்றுமைநயங்கொள் வுழி உம்மைத்தொகைநிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொ கையாகவும், வேற்றுமைநயங்கொள்வுழி உம்மைத்தொகையாகவுங் 10 கொள்க. உயிரும் மெய்யுங் கூடுகின்ற கூட்டத்தினை எல்லாமெய் யுமென மெய்மேல்வைத்துக் கூறியது அது முன்னர்க் கூறப்படு தல் நோக்கிப்போலும். இங்நனம் வருதலான் உயிர்மெய் சார்புப முத்தென முதலெழுத்தின் வேறாயிற்று. (கஅ)

கக. இசைகெடின் மொழிமுத லிடைகடை நெடில்வ 15 தத்த மொத்த குற்றெழுத் தோடள [ழித் பெழுஉ மையெள இஉ என்னு மாயீ ரெழுத்தோ டளபெழு மென்ப.

இது தம்மொடு தாஞ் சார்ந்தும் இடஞ் சார்ந்தும் உயிரளபெ டையாமாறு கூறுகின்றது. 20

இ - ள். வழக்கிடத்துஞ் செய்யுளிடத்தும் அளபெடுத்துக் கூறக்கால் ஓசை குன்றுவதாயின் அவ்வோசை குன்றும் மொழி யின் முதலிடையிறுதிகளில் நின்ற நெட்டெழுத்துக்கள் தமக்குப் பிள்ளைகி நின்ற, தமக்குத் தமக்கு இனமொத்த, குற்றெழுத்துக்க ளோடு கூடி அவ்வோசை நிறைவதாக மிக்கொலிக்கும்: தமக்கு ௨5 இனமில்லாத ஐகார ஓளகாரங்கள் ஈகார ஊகாரங்கட்கு இனமா கிய இகர உகரமென்று கூறப்படும் அவ்விரண்டெழுத்தோடு நிர னிறையாகக் கூடி மிக்கொலிக்குமென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ-று.

வரலாறு; வாஅகை ஈஇகை ஊஉகம் பேளகன் தையியல் தோஓரை மௌஉவல் எனவரும். பிறவும் அன்ன. 30

நீனிசிலையளபெடை வேண்டிற்றிலர், அது நெட்டெழுத்தோ ரெழுத்தொருமொழியாய் முதனிசிலையளபெடையாய்த்தான் இறுதி

நிலையளபெடையாய்த்தான் அடங்குதலின். அற்றேல், “தனிநிலை முதனிலை யிடைநிலை யீறென—நால்வகைப் படிமள பாய்வரு பிடனே.” என்னும் முன்றோர்மதத்தோடு முரணும்பிறவெனின் முரணை; “இருவர் நூற்கு மொருசிறை தொடங்கித்—திரிபுவே றுடையது புடைநூ லாகும்.” என்பவாகலின்.

சூற்றெழுத்தோடென வரையாது கூறலின் ஓசை நிரம்பாவி டிற் சிறுபான்மை ஈரெழுத்தோடு கூடியும் அளபெழுமெனக் கொள்க; “செய்யுட்க ளோசை சிதையுங்கா லீரளபு—மையப்பா டின்றி யணையுமாம்.” என மாபுராணத்துக் கூறலின்.

வரலாறு; “செராஅஅய் வாழிய நெஞ்சு” எனவும், “இலா அஅர்க் கில்லைத் தமர்.” எனவும், வரும். இவை ஈரெழுத்தோடு கூடாக்கால் ஆசிரியத்தனைதட்டுச் செப்பலோசை கெடுமாறு உணர்க. அளபெடையல்லாத ஓசைகளெல்லாம் இசையோசையா கலின் அவற்றை “ஆலியுமொற்றும்” என்பதனாற் கூறுப. ஒற்றள பெடைக்கும் இவ்வுரைகொள்க. கோட்டுநூறும் மஞ்சளும் கூடி யவழிப் பிறந்த செவ்வண்ணம்போல நெடிலுங் குறிலுங் கூடிய கூட்டத்திற் பிறந்து பின் பிளவுபடாது ஒலிக்கின்றதொன்றாகலா னும், என் ஆட்டியவழியல்லது எண்ணெய் புலப்படாவாறுபோல நெடிலுங் குறிலுங் கூடிய கூட்டத்தல்லது புலப்படாது நிற்ப தொன்றாகலானும், அததான் இயற்கையளபெடையுஞ் செய்யுட் குப் புலவர் செய்துகொண்ட செயற்கையளபெடையுமாய் அலகு பெருதம் பெற்றும் கிற்பதொன்றாகலானும் உயிரளபெடை சார் பெழுத்தென உயிரின் வேராயிற்று.

நெட்டெழுத்தே அளபெழுமென்பாருமுளர். அவர் அதன் பெற்றி அறிந்திலர்போலும். “மாத்திரை வகையாற் றனைதம கெடா நிலை—யாப்பழி யாமைமென் றளபெடை வேண்டும்.” என்பது தமிழ்நடையாகலின் யாப்பழியாது தனையறுப்புழி ஓரெழுத்தினை யே இரண்டுமாத்திரையும் ஒருமாத்திரையுமாகப் பிரித்து அசைத்து அதனாற் சீர்செய்து தனையறுத்தல் பொருந்தாமையின். அன்றியும் ஈண்டு அளவுகுறியாய் நிற்குமென்ற குற்றெழுத்துக்களைக் “குற்றயி ரளபி னீரூம்” என மேல் மொழிக்கு ஈரூய்கிற்குமென்று கூறுப வாகலானும் அவர்க்கு அது கருத்தன்றென்க. (கக)

உ௦. ங்ளுண நமன வயலள வாய்தங்

குறிவினை குறிக்கீழ் மொழியிடை யிறுதியி னளபெழு மவற்றோ டாயுங் காலே.

இது தம்மொடு தாஞ் சார்ந்தும் இடஞ் சார்ந்தும் ஒற்றள பெடையாமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். று ண ந ம ன வ ய ல ள ஆய்தம் என்னும் பதினேரொற்றுங், குறிலிணைக்கீழுங் குறிற்கீழும், அளபெடுத்துக் கூறக்கால் ஓசை குன்றுவதாயின், அவவேசை குன்றும் மொழியி டையினும் ஈற்றினும் நின்ற அப்பதினேரொற்றேடுங் கூடி அவ் வேசை நிறைவதாக மிக்கொலிக்கும் ஆராயுமிடதது. எ - று.

மேல் “இசைகெழன்” என்றதனை ண்டிங் கூட்டுக.

வரலாறு;—அரங்கம் முாஞ்சு முரண்ணி பருந்து அரும்பு முரன்னு குரவவவை அரய்யர் குரல்ல்கள் திரள்ள் கள் வரல்கு எனவும், மங்ங்கலம் மஞ்சு மண்ணு பந்து அம்பு மின்னு தெவவவர் வெய்யா செல்லக் கொள்ளக் கல்கு எனவும், “அரண்கொண்ட வடுதொளிர்.” “வலம் பட்ட வாள்வயவா.” “பகல்லனை பண்புரையீ” “திரள்ள் சேனை செலநீக்கி” எனவும், “கண்ணெனைக் கண்டுங்கேட் டும்” “தம்படைபைத தானேக்கி” “மின்னன்ன வேல்வி ளக்கி” “இவவவுலகை யினிதாண்டு செய்ய்தொழிலிற் செய னேக்கி” “கல்லன்னவன்னெஞ்சிற் கொள்ளென்று கொடுக் கலராய்” எனவும் வரும். பிறவும் அன்ன.

ங்கர ஆய்தங்கள் மொழிக்கு ஈரகாமையின் ஈண்டும் ஈற்றில் வந்து அளபொழுவெனக்கொள்க.

ஆயுங்காலையென்றதனற் புணர்மொழிக்கண் ஈரகாத ங்கர ஆய்தங்களுங் “கலங்கொண்டகன்மாப்பா” எனவுங் கலீது முல்கு அல்குடி எனவுஞ் செயற்கையொற்று அளபெடுத்த லும், இன்னும் ஒற்றின்றியும் இசைகெழன் “அம்பொரைந்து டைய்யகாம னையென்ன வந்தண—னம்புரீர ரல்லர்நன்கு ரங்கு ரீர ராயினுந்—தங்குரவவர் தாங்கொடுப்பி னெஞ்சுநேர்ந்து தாழ்வர் தாம்—பொங்கரவவ வல்குலாரெ னப்புகன்று சொல்லினான்.” என வும் அரய்யர் குரவவை வரல்கு வில்கு இல்கு எனவும் ஒற் றையுண்டாக்கலும், அதனாலும் ஓசைநிரம்பாவிடின் அரய்யர் குரவவவை வரல்கு “வில்கி வீங்கிரு னோட்டுமே மாத— றில்கு முத்தி னினம்.” என அளபெடுத்தலுங் கொள்க; “மைரொற்—றின்றியுஞ் செய்யுட் கெடுதொற்றை யுண்டாக்கு—ருண் றுமே வெற்றளபுங் கொள்.” என்பவாகலின். ஒருமாத்திரையாய்

அலகுபெறுதலானும் பிறவாற்றினும் ஒற்றளபெடை சார்பெழுத்
தென ஒற்றின் வேராயிற்று. (20)

உக. தற்குட் டளபொழி யைமு வழியு
ரையு மொளவு முதலற் றுகும்.

இஃது இடஞ்சார்ந்து ஐகார ஒளகாரக்குறுக்கங்களாமாறு
கூறுகின்றது.

இ - ள். தனனைசசுட்டுதறகண்ணும் அளபெடுத்தற்கண்ணும்
அலலாதவழி வந்த ஐகாரம் மொழிமுதல்தடைகடையென்னும்
முன்றிடத்துவ குறுகு ; அடவாறு வரும் ஒளகாரமும் மொழிமுதற்
கட் குறுகும். எ - று.

வரலாறு;—ஐப்பசி மைப்புறம் இடையன தினை எனவும்
ஒளையை கெளவை எனவும் வரு . கை பை மை கெள வெள என்
டனவும் பொருளைச்சசுட்டியடழிக் குறுகுமெனக்கொள்க, இங்ஙனம்
அளவுகுறுகலானுஞ் சீருந்நையுஞ் சீடையுடத்து அலகுபெற்றமை
யானும் ஐகார ஒளகாரக்குறுக்கங்கள் சார்பெழுத்தென உயிரின
வேராயின. (21)

உஉ. லளமெய் திரிநத னணமுணும வருமொழி
வகார மிசையு மகாரங் குறுகும்.

இஃது இடஞ்சார்ந்து மகரக்குறுக்கமாமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். லகரளகரங்கள் திரிநத னகரணகரங்கள் முன்னும்
வருமொழிமுதறகணிநத வகரத்தினமேலும் மகரங் குறுகும். எ-று.

எனவே, ஒருமொழிக்கண்ணும் புணர்மொழிக்கண்ணும் குறு
குமென்பதாயிற்று.

உ - ம். செந்நூற் கழியொருவன் கைப்பற்ற வந்துலை—முந்
நூலாக் கொள்வானு. போனய. எனவும், “பசுப்போல்வார்
முற்பட்டாற் பற்பட்ட சானறே — முசுப்போல முள்காந் திருப்
பர்—பசுத்தான்—மெருளினு மெல்லாம் வெருருபி தன்றி—மரு
ளினு மெல்லா மருளம்.” எனவும், வரும் உண்ணக்கண் எனவும்
முறையே காண்க. திரிதல யண்டுப்பெற்றொமெளின், அதவும்
அனுவாதமுதத்தான் ஈண்டுப்பெற்றொமென்க.

இங்ஙனம் அளவுகுறுகலான் மகரக்குறுக்கஞ் சார்பெழுத்
தென மெய்யின் வேராயிற்று. (22)

உந. தொல்லை வடிவின் வெல்லா வெழுத்துமாண்
டெய்து மெகர வொகரமெய் புள்ளி

இது நிறுத்தமுறையானே வடிவுகூறுகின்றது.

இ - ள். இவ்வெழுத்து இவ்வடிவிற்கென யாம் எழுத்துக்க
ளுக்கு வடிவுகூறுமிடத்து எல்லா எழுத்துக்களும் நெடுங்கணக்கி
னுள் எழுதப்பட்டுவருகின்ற பழைய வடிவே வடிவாகவுடையன
வாம். ஆயினும் அங்ஙனம் வருமிடத்து எகரமும் ஓகரமும் மெய்
களும் மேற்புள்ளிபெற்றுநிற்கும். எ - று.

புள்ளியுந் தொல்லைவடிவேயாயினும் எகரஏகாரங்கட்கும்
ஓகரஓகாரங்கட்குந் தனிமெய்யுயிர்மெய்கட்கும் வடிவொப்புமை
கண்டு அவ்வொப்புமைமேல் வேற்றுமைசெய்யும்பொருட்டு அவற்
றிற்கு முன்னோர் பின்னர்ப் புள்ளியிட்டு எழுதுகவென்றாரென்
பார், 'ஆண்டெய்தும்' என்றார். தொல்லைவடிவின்வாதல் நெடுங்க
ணக்கினுட் காண்க. எரி எரி ஒளி ஒளி கெண்டை கெழல் கெண்
டல் கொடை உல்கு உலகு என எகரமும் ஓகரமுந் தனிமெய்யும்
புள்ளியெய்திநின்றவாறு காண்க. (உந)

உச. நெடிவிரண் டையெளக் குறுக்கங் குறிலொன்
றாய்தமொற் றிய்யுக் குறுமை யரைகுறண்
மஃகான் கான்மாத் திரைபெறு மதுதான்
கண்ணிமை நொடியென நுண்ணியோ ருரைப்ப.

இது நிறுத்தமுறையானே எழுத்துக்களது மாத்திரையும் மாத்
திரைக்கு அளவுங் கூறுகின்றது.

இ - ள். நெட்டெழுத்துக்கள் ஒரோவொன்று இரண்டுமாத்
திரையும் ஐகாரஓகாரக்குறுக்கங்களுங் குற்றெழுத்துக்களும்
ஒரோவொன்று ஒருமாத் திரையும் ஆய்தமும் ஒற்றுக்களும் குற்றி
கரக் குற்றுகரங்களும் ஒரோவொன்று அரைமாத் திரையும் மகரக்
குறுக்கங் கான்மாத்திரையும் பெற்று ஒலிக்கும்; அம்மாத் திரைக்கு
அளவுதான் கண்ணிமையெனவுங் கைந்நொடியெனவும் நுண்ணி
தாக நூலிலக்கணத்தை உணர்ந்த ஆசிரியர் கூறுவர். எ - று.

நெடிற் குங் குறிற்கும் ஒற்றிற்கும் மாத்திரை கூறவே, அவை
கூடி ஒலிக்கும் உயிரளபெடை மூன்றுமாத் திரையும் நான்குமாத்
திரையும், ஒற்றளபெடை ஒருமாத் திரையும், ஏறிய உயிரின் அளவே

உயிர்மெய்க்கும் அளவெனக் கூறலின் அவை ஒருமாத்திரையும் இரண்மொத்திரையும் பெறுமென்பதூஉம் பெற்றும்.

3 வல்லொற்றுத்தொடர்மொழிக்குற்றுசுரம் வல்லெழுத்து வருவழித் தன் அரைமாத்திரையிற் குறுகுமெனக் கோடலின் அது சார்ந்திரைபெறுதல் உரையிற்கொள்க.

கண்ணிமை கைந்நொடியென்னும் பலபொருளொருசொற்கள் ஈண்டுத் தொழின்மேலும் ஓசைமேலும் முறையேநின்றன. தன் குறிப்பின் நி நிகழ்தலின் இமை முற்கூறப்பட்டது. எண்ணியளத்தல் எடுத்தளத்தல் முகத்தளத்தல் பெய்தளத்தல் நீட்டியளத்தல் சார்ந்தியளத்தல் தெறித்தளத்தல் என்னும் எழுவகையளவையுள் இது சார்ந்தியளத்தலாம்.

5 கண்ணிமைக்கும் நொடிக்கும் அளவாராயின் வரம்பின்றி ஓடுமெனக்கருதி துண்ணியோருரைப்பவென முடிந்ததுகாட்டலென்னும் உத்திகுறினா; ஆணைகூறலுமாம். எனவே, எழுத்திற்கே அளவுகூறி நாலுழக்குக்கொண்டது நொடியென்றற்போல இஃதித்துணைகொண்டது மாத்திரையென மாத்திரைக்கு அளவுகூறிற்றிலர். இயற்கையகன் குறிப்பினன்றி இரண்டிமையும் ஒருகாற் கூடிநீங்கிய காலக்கழிவும் அ எனப்பிறந்த ஓசையது தோற்றக்கேட்டுக் காலக்கழிவுக்குந்: இத்தண்ணிரையினது பாகம் மெய்க்கும் அதன்பாகம் மகரக்குறுக்கத்திற்குந் இக்கண்ணிமை இரட்டிவருதல் நெடிற்சும் அது துன்றிம் துன்றகுமாய் வருதல் உயிரளபெடைக்கும் ஒன்றுவருதல் ஒன்றுபெடைக்குங் கொள்க. பிறவும் அன்ன. நொடித்தற்சொழிலிற் பிறந்த ஓசைக்கும் இவவுரைகொள்க. (உச)

உரு. ஆவிபு மொற்று மளவிறற் திசைத்தலு

5 மேவு மிசைவிளி பண்டமாற் றுதியின்.

இஃது எழுத்துக்கள் முற்கூறிய மாத்திரையின்மிக்கு இசைக்கவும்பெறுமென்பதூஉம் அங்ஙனம் மிக்கு இசைக்கும் இடம் இவையென்பதூஉங் கூறுகின்றது.

இ - ள். உயிரும் ஒற்றுபென்னும் இருகூற்றெழுத்துந் தமக்குச் சொல்லிய மாத்திரைகளைக் கடந்து ஒலித்தலையும்பொருந்தும்; அங்ஙனம் பொருந்தி இசைத்தல் இசையும் விளியும் பண்டமாற்றும் முதலியவற்றின்கண்ணாம். எ - று.

ஆதிவென்றதனால் நாயலும் முறையீடு, புலம்புங் குறிப்பிசைமுதலியவுங் கொள்க. நாவல் உழவர் நெல்லரிதொழுவுரை

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U. V. SWAMINATHA IYER LIBⁿ
RESANT NAGAR, MADRAS-600 02

வீளித்தல். அது “காவ லுழுவர் கடுங்களத்துப் போரேறி—நாவ லோஒஒ வென்றழைக்கு நாளோதை—மாவலவன்—கொல்யாணை மேலிருந்து கூற்றிசைத்தாற் போலுமே—நல்யாணைக் கோக்கிள்ளி நாடி” இதனால் அறிக. “கஃஃஃஃ றென்னுங் கல்லத ரத்தஞ்—கஃஃஃஃ றென்னுந் தண்டோட்டுப் பெண்ணை.” என்றாற்போல் 5 வன குறிப்பிசை. பிறவும் வந்துழிக் காண்க.

உயிர் பன்னிரண்டுமாத்நிரையும் ஒற்றுப் பதினொருமாத்தி ரையும் கீளுமென்பர் இசைநூலார். அது வந்துழிக் காண்க. (உரு)

உசு. பன்னீ ருயிருங் கதந பமவெனு
மாவை தெழுத்தோடு சவரூப வுளப்பட 10
வவ்வொன் பானுயிர் மெய்யு மொழிமுதல்.

இது நிறுத்தமுறையானே மொழிக்கு முதல் நிற்கும் எழுத் துக்கள் இவையெனப் பொதுவகையாற் கூறுகின்றது.

இ - ள். பன்னிரண்டு உயிரெழுத்துங் கதந பம என்று கூறப்படும் ஐந்தெழுத்தோடு சவரூப என்னும் நான்கெழுத்தும் 15 கூட அவ்வொன்பதாகிய உயிரோடுகூடிய மெய்யுமாகிய இருபத் தோரெழுத்தும் மொழிக்கு முதலாவனவாம். எ - று.

ஈண்டி உயிர்மெய்யென்றது வேற்றமைநயங் கருதிற்று. மேல் இவற்றுட் சிலவற்றைப் பிரித்து இவ்வொற்று இவ்வுயிரோடு கூடி முதலாமென்றலின் ஐந்தும் நான்குமாகப் பிரித்தாக் கூட்டி 20 யதுஉம் முடைபிறழ்வைத, துஉம் பொதுவகையான் எல்லாவு யிரோடுந் சிறப்புவகையாற் சிலவுயிரோடுங் கூடி முதலாதல் நோக்கியென்க.

உ-ம். அடை ஆடை இலை ஈயம் உரல் ஊர்சி எழு எனி ஐவ னம் ஒளி ஓக்கம் ஒளவியம் எனவங், சிலை காரி கிளி கரி குடி கூடு 2
கெண்டை சேழல் கைதை கொண்டல் கோதை கெளவை என வந், தந்தை சாடி திரிதி தீமை தூணி தூணி தெற்றி சேன் தையல் தொண்டை தோடு தெளவை எனவுந், நந்து நாரை நீலம் நீந்து 3
றுகம் தூல் நெய்தல் நேர்ச்சி நைவளம் நொச்சி நோக்கம் நெளவி எனவும், படை பாடி பிடி பீடு புசும் பூமி பெட்டை பேடை 3
பைதல் பொன் போசகம் பொளவம் எனவும், மடி மலை மிட்டு மீளி முலை மூப்பு மெலிவு மேனி மையல் மொழி மோத்தை

மௌவல் எனவும் வரும். இவை பொதுவகையாற் போந்தன. ஏனைய மேற்கூறுப. (உசு)

- உஎ. ஐஐஐ வலவொடு சகாரமும் உஊ
 ஒஓ வலவொடு வகாரமும் ஆள
 5 ஒவ்வொடு ஞகாரமு மாவொடு யகாரமு
 முதலுமென்மனார் முறைமுணாந தோரே.

இஃது அவற்றுட் சிலவற்றிற்கு வரையறுத்து எய்து விக்கின்றது.

இ - ன். ஐகார ஒளகாரங்கள் ஒழிந்து நின்ற பத்து உயிரோடு கூடிச் சகாரமும், உகர ஊகார ஒசரஓகாரங்கள் ஒழிந்து நின்ற எட்டு உயிரோடு கூடி வகாரமும், ஆகார எகர ஒகரங்களோடு கூடி ஞகாரமும், ஆகாரத்தோடு கூடி யகாரமும் மொழிக்கு முதலாமென்று கூறவர் இலக்கணங்களை அறிந்தோர். எ - று.

உ-ம். சட்டி சாந்து சினம் சீற்றம் சுரும்பு சூரல் செக்கு சேவல் சொல் சோறு எனவும், வளை வாளி வீளை வீடு வெள்ளி வேர் வையம வெளவுதல் எனவும், ஞாலம் ஞெண்டு ஞொள்கிற்று எனவும், யாளை எனவும் வரும்.

ஓசயம் செளரியம் உவனர் யுத்தி யூபம் யோகம் யௌவனம் எனவும், “ஓமலி தந்த மணவுக்கு ஓமெப்பின்.” எனவும், ஓழி யிற்று எனவும் விலக்கியனவும் உருமாடொலெனின், ஆவை முறையாளே ஆரியசகிசைவேனவந் திசைச்சொலெனவும் இழிவழக்கெனவம் ம.ந.க.க. இவற்றுள் மொழிக்கு முதலாம எழுத்துக்கள் பொதுவஞ் சிறப்புமாம் இருவகையானுந் தொண்ணூற்றுநான்காமென்றி சிறிக.

“சுட்டியா வெகர விஓவழி யவ்வை—யொட்டி நடவ்வு முதலாகும்மே” என்றாரும் உளராலோலெனின் முதலாவன இவை ஈராவன இஓடுமென ஈணடுக் கருவ்செய்தது மேல் நிலைமொழியீறு வறமொழி முதலோடு இயையப் புணர்க்குமபொருட்டன்றே? அட்வாறு புணர்த்தற்கு இயையில்லாத யகாரமும் அங்ஙனம் இங்ஙனம் உங்ஙனம் யாங்ஙனம் எங்ஙனம் என இவ்வாறு மொழிக்கு முதலாமென்றல் பயனாகுகற்றாமென ம.ந.க.க. அன்றியும், அங்கு ஆங்கு யாண்டி யாண்டையது அன்ன என்ன என்றாற்போலும்

இவ்வொற்றுக்களும் மொழிக்கு முதலாமென்னல் வேண்டிதலான் அவர்க்கும் அது கருத்தன்றென்க. (௨௭)

௨௮. ஆவிஞ ணநமன யரல வழளமெய்
சாயு முகரநா லாறு மீறே.

இது நிறுத்தமுறையானே மொழியிறுதிக்கண் நிற்கும் 5
எழுத்து இவையெனப் பொதுவகையாற் கூறுகின்றது.

இ - ள். பன்னிரண்டு உயிரும் ஞ ண ந ம ந ய ர ல வ ழ ள
என்னும் பதினேரொற்றுங் குற்றியலுகரமுமான இருபத்துநான்
கெழுத்தும் மொழிக்கு ஈராவனவாம். எ - று.

னாகரம் ஈற்று வையாது மகரத்தோடு வைத்தது வழக்குப்ப 10
யிற்சியும் மயக்க இயையும் நோக்கியென்க. குற்றுகரத்தை வேறெ
டுத்த ஒதினார் புணர்ச்சிவேறுபாட்டான். (௨௮)

௨௯. குற்று யிரளபி னீரூ மெகர
மெய்யொ டேலாதொந் நவ்வொ டாமெனக்
ககர வகரமோ டாகு மென்ப.

15

இது மேலைக்குந்திரத்தாற் தாமே நின்று ஈராதல் எய்தியதனை
விலக்கி அளபெடுப்புழி ஈராமென்றலிற் குற்றயிர்க்குப் பொதுவீதி
மாற்றிச் சிறப்புவிதியும், எகரம் மெய்யொடேலாதெனவே ஏனையு
யிர்கள் தாமே நின்றும் அளபெடுப்புழி நின்றும் ஈராதலெயன்றி
மெய்யொடு கூடி ஈராமென்பதூஉம், ஒந்நவ்வொடாம் ஒளக்ககர 20
வகரமோடாகுமென இவற்றை விதந்தோதவே விதவாதனவெல்
லாம் அங்ஙனம் ஈரங்காற் தமக்கேற்ற மெய்களோடு கூடி ஈர
மென்பதூஉம் பெறப்படுதலின் எல்லா உயிர்க்கும் பொதுவீதிமேற்
சிறப்புவிதியுங் கூறுகின்றது.

இ - ள். குற்றயிரைந்தும் அளபெடுப்புழி ஈராமென்றும், 21
எகரம் மெய்யொடு கூடி ஈரகாதென்றும் ஒகரம் நகரமொன்று
டனே கூடி ஈராமென்றும், ஒளகாரங் ககரவகரங்களோடு கூடி
ஈராமென்றுங் கூறுவர் ஆசிரியர். எ - று.

இவற்றால், நெட்டெழுத்து எழுந் தாமே நின்றுங், குற்றெ
ழுத்து ஐந்தும் அளபெடுப்புழிநின்றும், எகர ஒகர ஒளகாரங்கள் 3.
ஒழிந்துநின்ற ஒன்பது உயிருந் தமக்கு ஏற்ற மெய்களோடு கூடி

நின்றும் ஈறாமென்பது போந்ததேனும், உரையிற்கோடலான் ஒள
காரந் தானே நின்று ஈறாகாதெனவும் நகரத்தோடு பன்னிரண்டு
உயிரும் ஓகரத்தோடு ஏகாரமும் நகரத்தோடு உகரணகாரமும்
வகரத்தோடு ஊகாரமும் கூடி ஈறாகாவெனவுங் கொள்க.

உ-ம். ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ ஒ எனவும், ஆ அ ஈ இ ஊ உ ஏ ஓ ஒ
எனவும், வருக புகா வீக்கி புகீ செகு புகூ ஈங்கே மங்கை எங்கோ
கொள எனவும், உச உசா விசி மூசீ முச மூசு செச்சை சோ என
வும், உரிஞு உரிஞா உரிஞி உரிஞீ உரிஞு உரிஞூ மஞ்ஞை உரிஞூ
எனவுங், கட கடா மடி மடி மடு மடு பட்டை எனவும், மண்ண
மண்ணு கண்ணி உணீ கணு நண்ணூ பண்ணை எனவும், அந்த
அதா பதி வதீ அது கைது தந்தை அந்தோ எனவும், பொருந
பொருநா நீ ரை ரொ ரோ எனவும், தப துப்பா நம்பி நம்பீ தபு
பூ தும்பை போ எனவுங், சம மா அம்மி மீ செம்மு கொண்மு
யாமை வம்மோ எனவுங், செய காயா கொய்யு ஐயை ஐயோ என
வும், வர தாரா பரி குரீ கரு வெரு நாரை எனவுங், சில பலா வலி
வலீ வலு கொல்பூ வலலே கலை எனவும், உவ உவா செய்வி
ஒருவீ கதவு வே வை வெள எனவுங், தொழ விழா நாழி வழி
மழு எழு தாழை எனவும், உள உள்ளா வெள்ளி குளீ உளு எள்ளு
களை எனவும், கற்று கற்று உறி உறீ மறு மறூ கற்றை எற்றூ
எனவுங், நன கனா வன்னி துனீ முன்னு தன் டா என்னே
அன்னை அன்னை எனவும், உர்ஞு மண பொருந தரும் பொன்
வேய் வே வேல் தெய் வீழ வேள் எனவும், நாகு எனவும்,
வரும். பிழவும் அன்ன.

உயிரோடு கூடி மெய்முதலாமென்றும் மெய்யோடு கூடி
உயிராமென்றும் வெற்றாமையென்றும் கூறலின் மெய்முதன்
மொழியென்றும் உயிர்தொழியென்றும் அவதல்லது ஒற்றுமை
நயம்பற்றி உயர்மெய்முதலென்றும் உயிரமெய்யீறென்றும் வழங்
சப்பாட்டு பது தானேபொதரும். போதவே, "மெய்யீறெல்
லாம் புள்ளியொடு நிலைமல்." என்பாண்டு மொழிக்கு முதலாயவை
யெல்லாம் புள்ளியுடைய உயிரேறி நிற்குமென்பதானும் "உயிர்
மெய்யீற மெய்யீற நியத்தே" என்பதானும் ஈண்டே பெற்றும்.
தாமேயு அளபெட்டுத்தும் மெய்யோடுகூடியு வரும் உயிரீ
துற்றதபததமுன் மெய்யீறு பகலென்றும் குற்றுகரவீறு ஒன்
றுமாகப் பொதுவகையானும் சிறப்பு வகையானும் ஈடு தூற்றெழு
பத்தைந்தாம். அவற்றுள் உதாரணம் காணுதன ஆடுபத்திரண்டு.
அவையும வந்துதிக்க காண்க.

3828.

II 39

௩௦. னகர விறுதி யஃறிணைப் பெயருண்
மகரமொடு மயங்கி வருனவு முளவே.

இஃந்து ஓரீறு ஓரீற்றோடு மயங்கிவருமென்கின்றது.

இ - ள். னகரவீற்றஃறிணைப்பெயருட் சில னகரவீறு மகர
வீற்றஃறிணைப்பெயரின் மகரவீற்றோடு மயங்கிவருவனவும் உளம 5
யங்காதனவும் உள, புணரியலுள் அவை அறிந்து புணர்க்க. எ-று.

ஏற்புழிக்கோடலாற் பெயரென்றது ஈண்டுத் தொடர்மொழி
யென்றே கோடும்; “மகரத் தொடர்மொழி மயங்குதல் வரைந்த—
னகரத் தொடர்மொழி யொன்பஃ தென்ப—புகரறக் கிளந்த வஃ
றிணை மேன.” என்பவாகலின். 10

வரலாறு; நிலன் நிலம், கலன் கலம் இத்தொடக்கத்தன
மயங்குவன. எகின் செகின் பயின் குயின் அழன் புழன் விழன்
கடான் வயான் இத்தொடக்கத்தன மயங்காதன எனக் காண்க.
னகர இறுதி மகர இறுதியோடு மயங்குமென்றலின் வட்டம்
குட்டம் இத்தொடக்கத்து மகரவீறுகள் மயங்காவென்க. பிறவும் 15
அன்ன. இதனை இடைநிலைப்பாற் படுததி அதனைச் சார வைப்பா
ரும் உளர். அது பொருந்தாது; இறுதிக்கிலைப்பாற்படுவதோர்
மயக்கமாதலின். (௩௦)

௩௧. கசதப வொழித்த வீரேழன் கூட்ட
மெய்மயக் குடனிலை ரழுவொழிக் தீரெட் 20
டாகு முயிர்மெய் மயக்கள வின்றவை
தேருங் காலை மொழியிடைச் சிவனும்.

இது நிறுத்த முறையானே பொதுவகையான் மெய்மயக்க
மும் உடனிலைமயக்கமுமாமாறும் அவற்றது என்னும் வரையறை
யின்றிமயங்குவனவும் அவைமயங்கும் இடமும் உணர்த்துகின்றது. ௨5

இ - ள். மெய்பதின்னெட்டனுட் கசதப என்னும் நான்கி
னையும் ஒழித்த பதினான்குமெய்களினது மயக்கம் மெய்மயக்கமாம்.
ரகரழகரங்களை ஒழித்த பதினாறுமெய்களினது மயக்கம் உடனிலை
மயக்கமாம். உயிர்மெய் உயிர்மெய்யோடு தனிமெய்யோடும் மயங்
கும் மயக்கத்திற்கு வரையறை இன்றும். அம்மயக்கநிலைகள் ஆரா 30
யுங்காலத்து மொழியிடையே பொருந்திநிற்கும். எ - று.

கூட்டமென்பதனை ஈரெட்டென்பதனோடும் மயக்கமென்ப
தனை உடனிலையென்பதனோடும் கூட்டுக.

தன்முன்னர்த் தான் உடனின்றி மயங்குவது உடனிலையக் கமெனவே தன்முன்னர்ப் பிறமெய் நின்று மயங்குவது மெய்மயக்கமென்பதாயிற்று. அது வருஞ்சுத்திரத்தானும் உணர்க.

- தேருங்காலை என்றதலை இவ்விருகூற்று மயக்கமுந் தனி
- 5 மெய்முன் உயிர்மெய்நின்று மயங்குமெனவும் உயிர்மெய்முன் உயிர்மெய்யுந் தனிமெய்யும் மயங்குமெனவுந் தனியுயிர்முன் உயிர்மெய்யுந் தனிமெய்யும் மயங்குமெனவும் அதற்கும் உயிர்மெய்மயக்கம்போல வரையறை இன்றெனவுந் கொள்க. இன்னும் அதனானே உயிர்மெய்மயக்கமும் உயிர்மயக்கமுந் தொடர்மொழிக்கண்
- 10 ணன்றிக் கரு மழு எனவும், கார் காழ் எனவும், அனை உனை எனவும், ஆர் ஊர் எனவும், ஈரெழுத்தொருமொழிக்கண்ணும் மயங்குவனவும் இன்னோரன்ன பிறவாற்றான் மயங்குவனவும் புணர்மொழியிடையுமெனவே மேற்கூறும் புணர்மொழிச் செய்கையெல்லாந் தலையாய
- 15 அறிவினோர் நோக்க ஒருவாற்றாற் கூறியவாறாயிற்றென்பதூஉம் பெறதம். சிறப்புவுகையான் மேல் வரைந்தோதும் மெய்மயக்கம் ஒழித்து ஈண்டுப் பொதுவுகையான் முடிந்தவற்றிற்கு உதாரணங் காட்சிது.

20 வரலாறு; காக்கை எங்ஙனம் பச்சை மஞ்சை பட்டை மண்ணை தத்தை வெந்தை அப்பை அம்மி வெய்யர் எல்லி எவ்வி கொள்ளி கொழி கன்னி எனவும், கருவி துணங்கை எனவும், ஆவணி ஆம்பல் எனவும் வரும். பிறவும் அன்ன. (௩௧)

25 ௩௨ ஙம்முன் சவ்வும் வமமுன் யவ்வு
 ஞமுன் னீனமும் யகாமுமடறமுன்
 கசபவும் ணனமுன் னீனமும் கசஞப
 மயவவு மம்முன் பரவவும் யாழமுன்
 மொழிமுதன் மெய்யும் லளமுன் கசப
 வயவு நீன்று மயங்கு மென்ப.

30 இத மேற் பொதுவுகையாற் கூறிய மெய்மயக்கநீனைச் சிறப்புவுகையான் வரைந்துகூறகின்றது.

35 3) - ன். கங்குல் என நகரமுன்னரிக் ககரமுந்; தெய்யாது என வகரமுன்னர் யகரமுந்; மஞ்சு உரிஞ்யாது எனவும், பற்று வெரிந்யாது எனவும், ஞகரகரங்களின்முன்னர் முறையே சகர

தகரங்களும் யகரமும்; கட்க கட்சி கட்ப எனவும், கற்க முயற்சி கற்ப எனவும், டகரதகரங்களின்முன்னர்க் ககரசகரபகரங்களும்; வண்டு என்கு வெண்சாந்து வெண்ணூண் பண்பு வண்மை மண் யாறு எண்வட்டு எனவும், கன்று புன்கு புன்செய் மெண்ணூண் அன்பு வண்மை பொன்யாது பொன்வலிது எனவும், ணகரணக 5 ரங்களின்முன்னர் முறையே டகரதகரங்களுங் ககரசகரபகரபகர மகரயகரவகரங்களுங்; கம்பு திரும்பாது நிலவ்விது என மகர முன்னர்ப் பகரயகரவகரங்களும்; ஆய்க ஆய்தல் ஆய்நர் ஆய்பவை வாய்மை எய்சிலை தெய்வம் பாய்க்கெழி எனவும், ஆர்க ஆர்தல் ஆர்நர் ஆர்பவை கேர்மை வார்சிலை சேர்வது கேர்க்கெழி போர் 10 யாளை எனவும், ஆழ்க ஆழ்தல் ஆழ்நர் ஆழ்பவை கீழ்மை வாழ் சேரி வாழ்வது வாழ்கெண்டு வீழ்யாளை எனவும், யகரகரமகர ரங்களின்முன்னர்க் ககரதகரநகரபகரமகரசகரவகரபகரயகரங்க ளுஞ்; செல்க வல்சி செல்ப செல்வம் கொல்யாளை எனவும், கொள்க கீள்சிலை கொள்ப கள்வன் வெல்யாறு எனவும், லகரளக 15 ரங்களின்முன்னர்க் ககரசகரபகரவகரயகரங்களும் நின்று மயங்கு மென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ - று.

யரமுன்னர் மொழிமுதன்மெய்யும் என்றரேனுஞ் செய் யாறு என யகரமுன்னர் யகரம் மயங்குதல் உடனிலைமயக்கமாத லின் அஃதொழித்து ஏற்புழிக்கோடலான் ஏனையகோடும். (௩௨) ௨0

௩௩. யரழுவொற் றின்முன் கசதப றுரும
வீரொற் றும்ரமுத் தனிக்குறி லணையா.

இஃது ஈரொற்று உடனிலையாமாறும் வரையறையின்றி மயங் குவனவற்றுட் சிலவற்றிற்கு வரையறையுங் கூறுகின்றது.

இ - ள். யரமு என்னும் மூன்றுமெய்புன்னருங் கசதப ௩5 றுரும என்னும் எட்டொற்றும் வந்து ஈரொற்றுடனிற்கும். ரகர முகரம் என்னும் இரண்டொற்றோடும் பிறிதோர் எழுத்தையுஞ் சாராது தனியேநின்ற குற்றெழுத்துக்கள் மயங்கா. எ - று.

ஒற்றோடு மயங்காதெனவே உயிர்மெய்யோடு கரு மழு என வும், தனிக்குறிலெனவே குறிலிணை புகர் புகழ் எனவும், ரெடில் 30 கார் காழ் எனவும், மேலைப் பொதுவீதியான் மயங்குமெனக் கொள்க.

வரலாறு; வேய்க்க வாய்ச்சி பாய்த்தல் வாய்ப்பு காய்க்கனி வேய்க்குசிலை காய்ந்தனம் காய்ப்புறம் எனவும், பீர்க்கு கேர்ச்சி

வார்த்தல் ஆர்ப்பு நேர்ங்கல் நேர்ஞ்சிலை நேர்ந்தலை நேர்ம்புறம் எனவும், வாழ்க்கை தாழ்ச்சி தாழ்த்தல் தாழ்ப்பு தாழ்ங்குலை தாழ்ஞ்சினை வாழ்ந்தனம் வீழ்ம்படை எனவும் வரும். பிறவும் அன்ன. ஆகாதனவற்றிக்கு உதாரணம் இன்று. (௩௩)

௩௪. லனமெய் திரிந்த னணவொடு மகார
மீரொம் றுகுஞ் செய்யு ளுள்ளே.

இது செய்யுட்கண் ஈரொற்று உடனிலையக்கமாமாறு கூறு கின்றது.

இ - ன். லசரளகரவொற்றுக்கள் திரிந்த னகரணகரவொற்றுக்களோடு கூட மகரவொற்று ஈரொற்றுடனிலையாஞ் செய்யுள் கத்து. எ - று.

வரலாறு; “எம்மொடு தம்மைப் பொருஉங்காற் பொன்னெடு—கவீளம் பூத்தது போன்ம்.” எனவும், “வெயிலியல் வெஞ்சுர மையகீ யேகின்—மயிலியன் மாதர் மருண்ம்.” எனவும் வரும்.

௩௫. தம்மர பிசைப்பின் முதலீ றிடைநிலை
யம்மர பில்லவு மாமென மொழிப.

இது முதலீறிடைநிலை ஆகாதனவும் ஒரோவழி ஆமென் கின்றது.

இ - ன். தம்மியல்பைச் சொல்லுமிடத்து மொழிக்கு முதலாகாதனவும் ஈராகாதனவும் இடையாகாதனவும் முதலீறிடைகளில் நிற்றற்குரியவென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ - று.

வரலாறு; றக்களைந்தார் டப்பெரிது எனவும், கெக்களைந்தார் கொப்பெரிது எனவும், “அவற்றுள், லளஃகான் முன்னர்” “வல்லெழுத் தியையின் டகார மாகும்.” எனவும், முறையே முதலும் ஈறும் இடைநிலையுமாயினவாறு காண்க. பிறவும் அன்ன. தம்மர பிசைப்பின் அம்மரபில்லவுமாமெனவே, அக்குறிது கக்களைந்தார் எனவும், ஆ நெடிது கா நன்று எனவும், “டறலள வென்னும் புள்ளி முன்னர்க்—கசப வென்னு மூவெழுத் துரிய” “மஃகான் புள்ளிமுன் வவ்வந் தேன்றாம்” எனவும், அம்மரபுள்ளன முதலும் றிடைநிலையுமாதல் கூறவேண்டாவாயிற்று. (௩௫)

௩௬. அம்மு னிகரம் யகர மென்றிவை
யெய்தி னைபொத் திசைக்கு மவ்வோ
டுவ்வும் வவ்வு மௌவோ ரன்ன
விகர யகர மிறுதி விரவும்
புகரின் றுணர்ந்தோர் வரைந்தனர் போற்றல். 5

இது நிறுத்தமுறையானே சில எழுத்துக்கள் கூடிச் சில எழுத்துக்கள்போல இசைக்கும், அது கொள்ளற்க என விலக்கும் எழுத்துப்போலி கூறுகின்றது.

இ - ள். அகரத்தின்முன்னர் இகரமும் யகரமுமென்று கூறப்பட்ட இரண்டெழுத்தும் பொருந்திர்பின் ஐகாரம்போல 10
இசைக்கும்; அகரத்தோடு உகரமும் வகரமும் பொருந்திர்பின் ஔகாரம்போல இசைக்கும்; இகரமும் யகரமும் அவ்வீற்றுமொழி களின் இறுதிக்கண் ஒன்றன்பின் ஒன்று ஓசைவிரவி நிற்கும்; குற்றமின்றி எழுத்திலக்கணத்தை அறிந்தோர் அவ்விகாரங்களைக் கொள்ளாது கடிந்து பாதுகாக்க. எ - று. 15

வரலாறு; ஐவனமென்பது அஹ்வனம் அய்வனம் எனவும், ஔவையென்பது அஹ்வை அவ்வை எனவும், ஆளி ஞாளி என்பன ஆளிய் ஞாளிய் எனவும், ஆய் நாய் என்பன ஆய்இ நாய்இ எனவும், வரும். இவை கடிதல்வேண்டிமென்றறியாதார் இவற்றைக் கொள்ளற்பாலதாம் போலியென மயங்குப. (௩௬) 20

௩௭. நெட்டுயிர் காரமு மையெளக் காணு
மிருமைக் குறிவொற் றிவற்றொடு கரமுமா
மின்ன சாரியைபெறுஉ மெவ்வழி யானு
மெய்யி னியக்க மகரமொடு சிவனும்.

இது மேலிலக்கணங் கூறப்பட்ட அவ்வெழுத்துக்கள் வழங் 25
குதற்கு வருஞ் சாரியை கூறுகின்றது.

இ - ள். நெட்டுழுத்து ஏழுங் காரமும் ஐகாரஔகாரங்கள் அதுவன்றிக் காணும் உயிர்க்குறிலும் உயிர்மெய்க்குறிலும் மெய்க ளுங் காரம் காண்களுடனே கரமும் ஆகின்ற இத்தன்மையையு டைய சாரியைபெற்று நடக்கும். சாரியை பெற்ற இடத்தும் பெறாத இடத்தும் ஒற்றுக்களது இயக்கம் அகரத்தோடு பொருந்தி 30
இயங்கும். எ - று.

அன் ஆன் முதலிய மொழிச்சாரியையும் உடைமையின் இவை எழுத்துச்சாரியையென்பார் இன்னசாரியையென்றார்.

- வரலாறு; ஆகாரம் ஈகாரம் எனவும், ஐகான் ஔகான் எனவும், ஆகாரம் இகாரம் எனவும், ஆகான் இஃகான் எனவும், அகரம் இகரம் எனவும், ககாரம் சகாரம் எனவும், கஃகான் மஃகான் எனவும், சகரம் சகரம் எனவும் வரும். பிறவும் அன்ன. “வகார மிசையு மகாரங் குறுகும்” எனவும், “மகரத் தொடர்மொழி மயங்குதல் வரைந்த” எனவும், “வஃகான் மெய்கெடச் சுட்டுமுத லைமுன்” எனவும், சாரியைபெற்றவீடத்தும் “அம்மி னிறுதி கசசக் காலேத்—தன்மெய் திரிந்து ஈளுந வாகும்” எனச் சாரியைபெறாத இடத்தும் மெய்யினியக்கம் அகரமொடு சிவணியவாறு காண்க.

- இன்னும் உரையிற்கோடலான் ஆன் ஏன் ஓன் முதலிய சாரியை பெறுதலும் ஐகார ஓகாரங்கள் ஒழிந்தவறிற்கட்கான்வருங்காலை ஆய்தம வருதலுள் சாரியை பெறவேண்டுமென்னும் யாப்புறவின்றி “ஆ ஏ ஓ அமூன்றும் வினா” “அ இ உ அம் மூன்றரு சுட்டி” என்றாற்போல வாளாகுறுதலுங் கொள்க. (௩௭)

முதலாவது எழுத்தியல் முற்றிற்று.

உ-வது பதவியல்.

௩௮. எழுத்தே தனித்து மிணைந்துந் தொடர்ந்தும் பதமாம் பொருடரி னதுபகாப் பதம்பகு பதமென வாயிரு பகுத்த தென்ப.

- என்பதுகுத்திரம். நிறத்தமுறையானே பதங்களது இயல்பு உணர்த்திந்ரகலான் இவ்வோத்துப் பதவியலென்னும்பெயர்த்து. மேல் எழுத்தணர்த்தி அவ்வெழுத்தினாலும் பதங்களது இயல்பு உணர்த்திந்ரகலான் மேல் ஒத்தினாடு இயையுடைத்தாயிற்று. இதனால் இத்தலைக்குத்திரம் மொழியாக்கமும் அதன் பகுதியும் உணர்த்துகின்றது.

- இ - ள். மேற்கூறிய இலக்கணங்களை எய்திநின்ற எழுத்தங்கள் தாமே தனித்து ஓரெழுத்தாகியும் இணைந்து ஈரெழுத்தாகியும் இரண்டின இறந்து தொடர்ந்து பலவெழுத்தாகியும் நின்று பொருளை விளக்குமெனின் அவ்வெழுத்துக்கள் மொழியெனப்

படு. ஆங்வுனம் எழுத்தானாகிய மொழிதான் பகாப்பதமும் பகுபத முமென அவ்விரண்டு கூற்றதாமென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ - று.

மேற்கூறிய இலக்கணங்களை எய்திநின்ற எழுத்தே மொழி யாமென்றலின் “மொழிப்படுத் திசைப்பினுக் தெரிந்துவே நிசைப் பினு—மெழுத்திய நிரியா” என்பது உம் பெற்றும். பெறவே, அஃ 5 கல் அ எனவும், ஆல் ஆ எனவும், கடல் க எனவும், கால் கா எனவும், மொழிக்கட்படுத்துச் சொல்லினுக் தெரிந்துகொண்டு வேறே சொல்லினும் உயிரும் மெய்யுமாகிய எழுத்துக்கள் பெருக்கச் சுருக்கமுடையனபோன்று இசைப்பினுத் தத்தம் மாத் திரையியல்பிற் திரியாவாகி வருமெனக்கொள்க. இன்னும் எதித் 10 தல் படுத்தல்முதலிய ஓசை வேற்றுமைக்கண்ணும் எழுத்தியல் திரியாவென்பது உங் கொள்க.

ஈரெழுத்தொருமொழியும் ஒதினார் சில பல என்னுந் தமிழ்வழக்குநோக்கி. “ஓரெழுத் தொருமொழி யீரெழுத் தொருமொழி—யிரண்டந் திசைக்குந் தொடர்மொழி யுளப்பட—மூன்றே மொழி 15 நிலை தோன்றிய நெறியே” என்றார் ஆசிரியர் தொல்காப்பிய னுருமென்க.

பொருடரிற் பதமாம் எனவே தாராதவழி எழுத்தாந்தன் மையுந் தந்தவழி மொழியாந்தன்மையும் எய்திநின்றல் பெற்றும்; “தன்னையுணர்ந்தி நெழுத்தாம் பிறபொருளைச்—சுட்டுதற் கண் 20 ணையாஞ் சொல்.” என்பவாகலின்.

ஆ) கா, ஓரெழுத்தொருமொழி. மணி, கூனி, ஈரெழுத்தொருமொழி. அறம், அகலம், அருப்பம், தருப்பணம், உத்திரட்டாதி எனவும், கூனன், குழையன், பொருப்பன், அம்பலவன், அம்பலத் தான், அம்பலத்தினன், உத்திரட்டாதியான் எனவும் வருவன தொ 25 டர்மொழி. பிறவும் அன்ன. தொடருங்காற் பகாப்பதம் மூன்றெழுத்துமுதல் ஏழெழுத்தீராகவும் பகுபதம் மூன்றெழுத்துமுதல் ஒன்பதெழுத்தீராகவுந் தொடருமெனக்கொள்க. எழுத்திருத்தல் எழுத் திருக்கின்றான் எனவும், பொருத்துவித்தல் பொருத்துவிக்கின்றான் எனவும், சிறுபான்மை மிக்குத் தொடர்வனவுங்கொள்க. “சேரமான் 30 யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சொ லீரும். பொறை” இத்தொடக் கத்து ஒட்டுப்பெயர்க்கு வரையறையில்லையென்க.

ஒற்றுங் குற்றுமும் எழுத்தென்னப்படாவெனச் செய்யுளியலுட் கூறினமைபற்றிக் கால் மால் கல் வில் நாகு தெள்கு

எஃகு கொக்கு கோங்கு என்பனவற்றை ஓரெழுத்தொருமொழி யென்றுஞ் சாத்தன் கொற்றன் வரகு குரங்கு என்பனவற்றை ஈரெழுத்தொருமொழியென்றுங் கூறின், ஆகாது. என்னை? செய்யுட்கண் இசைபற்றி அவை எண்ணப்படாவெனவும் மொழியாக்
 5 கத்தின்கட் பொருள்பற்றி எண்ணப்படுமெனவுங் கருதி “நெட்டெழுத் தேழே யோரெழுத் தொருமொழி.” “குற்றெழுத் தைந்து மொழிநிறை பிலவே.” எனவும், “ஈரெழுத் தொருமொழி யுயிர்த் தொட ரிடைத்தொட—ராய்தத் தொடர்மொழி வன்றொடர் மென்றொட—ராயிருமன்றே யுகரங் குறுகிடன்” எனவும் ஆசிரியர்
 10 தொல்காப்பியனார் ஓதலின். (க)

நகூ. நெட்டெழுத் தேழே யோரெழுத் தொருமொழி குற்றெழுத் தைந்து மொழிநிறை பிலவே.

இது மேற்கூறிய மூவகைமொழியுள் ஓரெழுத்தொருமொழி இவ்வெழுத்துக்களான் ஆகுமென்கின்றது.

15 இ - ள். நெட்டெழுத்தாகிய ஏழும் ஓரெழுத்தானாகும் ஒரு மொழியாய்; குற்றெழுத்தாகிய ஐந்தும் ஓரெழுத்தாய்நின்று ஒரு மொழியாய் நிறைதலில; இவற்றுட் சில நிறைக்கும். எ - று.

ஏழுமென்னும் முற்றும்மை தொகுத்து ஈற்றசை ஏகாரம் விரித்தார். ஐந்துமென்னும் முற்றும்மை ஈண்டு எச்சமாய்கின்றது.

20 ஈண்டு நெட்டெழுத்தென்றது உயிரையும் உயிர்மெய்யையும். குற்றெழுத்தென்றது உயிர்மெய்யுட் சிலவற்றையெனக்கொள்க.

வரலாறு; ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ ஓ எனவும், கா தீ பூ சே தை சோ கௌ எனவும், து ரொ எனவும் வரும். பிறவும் அன்ன. ஓளகாரம் உயிர்மெய்க்கண்ணல்லது வாராது. ஊ, இறைச்சி; ஓ, மதகு
 15 கீர் தாங்கு பலகை; சோ, அரண்; உகர ஓகரங்கள் து ரொ என மெய்யோடு கூடியல்லது வாராமையானும், ஓகரம் ஒழிந்த ஏனை நான்குயிரும் அக்கொற்றன் இக்கொற்றன் உக்கொற்றன் எப்பொருள் என இடைச்சொல்லாய்ப் பெயரைச்சார்ந்துநின்று சுட்டுப் பொருளும் வீடுப்பொருளும் உணர்த்துவதல்லது தனித்துநின்று
 30 உணர்த்துதலாற்றாமையானும் குற்றெழுத்தைந்தும் மொழிநிறை பில என்றார். ‘நெட்டெழுத் தேழே யோரெழுத் தொருமொழி—குற்றெழுத் தைந்து மொழிநிறை பிலவே.’ என்றாரேனும் ஓரெழுத்தொருமொழி நெட்டெழுத்தேழானும் குற்றெழுத்துட் சிலவற்றினும் ஆகுமென்பது கருத்தாகக்கொள்க. அங்ஙனங் கொள்ளவே

ஏனை இருவகைமொழியும் உயிர் ஒற்று உயிர்மெய்களான் ஏற்ற பெற்றியாகுமெனக் கோடும். (உ)

ச௦. பகாஅப் பதம்பகாஅப் பண்பிற் பயின்று
பெயர்வீனை யிடையுரி யெனநால் வகைத்தே.

இது நிறுத்தமுறையானே பகாப்பதத்தினது இயல்பும் அதன் 5
பகுதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ - ள். பகாப்பதம் பகுக்கப்படாத இயல்பின்கண்ணே மிக்
குச்சென்று பெயர்ச்சொல்லும் வினைச்சொல்லும் இடைச்சொல்லும்
உரிச்சொல்லுமென நான்கு திறத்தினையுடைத்தாய்வரும். எ - று.

வரலாறு; ஆதே உயானே குதிரை சோறு கூழ் உயிர் 10
உடம்பு தீ நீர் எனவும், வான் நிலம் அகம் புறம் எனவும், யாண்டு
வேனில் பங்குனி ஆதிரை பகல் இரா காலே மாலே நெருநல் இன்று
எனவும், கண் செவி கை கால் கோடு தளிர் பூ காய் எனவும்,
செம்மை கருமை நெடுமை குறுமை சிவப்பு கறுப்பு வட்டம் சதுரம்
எனவும், உணல் தினல் செலவு வரவு கூத்து பாட்டு எனவும், இத் 15
தொடக்கத்துப் பொருளாதி அறுவகைப்பொருளையும் உணர்த்து
வனவெல்லாம் பெயர்ப்பகாப்பதம். எல்லாம் பொருளென்றற்கு
ஒரோவழி உரிமையுடைமையின் அக்கருத்தானீண்டுப் பண்புந்
தொழிலும் பொருளெனப்பட்டன. நடவா உண் தின் இத்தொடக்
கத்தன வினைப்பகாப்பதம். மன் மற்று அம்ம இத்தொடக்கத்தன 20
இடைப்பகாப்பதம். சால உறு தவ இத்தொடக்கத்தன உரிப்ப
காப்பதம். பிறவும் அன்ன. பகாப்பதம் பகுக்கப்படாத இயல்பின்
கண்ணே மிக் குச்செல்லுமெனவே அவன் அவன் அவர் தமன் தமள்
தமர் என்றற்போல்வன ஈறு பகுக்கப்படினும் பகுதி வேறுபொ
ருட்படாமையின் அங்நனம் வரும் இயல்பின்கண்ணுஞ் சாத்தையு 25
டையான் சாத்தன் கொற்றையுடையான் கொற்றன் என்றற்போல்
வன ஈறுபகுக்கப்பட்டுப் பகுதி வேறு பொருட்படினுஞ் சாத்தன்
கொற்றன் என இடுகுறிமாத்திரையாயே நிற்பின் அவ்வாறு நிற்கும்
இயல்பின்கண்ணுங் கங்கைகொண்டசோழபுரம் சோழனலங்கி
ள்ளி பாண்டியன்பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப்பெருவழிதி என்றற் 30
போல்வன நிலைமொழி வருமொழியாகப் பகுக்கப்பட்டுப் பலபொ
ருளுணர்த்தினுந் தொன்றுதொட்டு ஒருபிண்டமாய ஒருபொரு
ளையே யுணர்த்திநின்றலின் அங்நனம் நிற்கும் இயல்பின்கண்ணுஞ்
சிறுவரவிற்குய் நடக்குமெனக்கொள்க. இன்னுஞ் சாத்தன் சாத்தி
முடவன் முடத்தி என்றற்போலும் விரவுப்பெயர்கள் பகுதிவிகுதி 35

யாய்ப் பகுக்கப்படினும் விசுவகையான் உயர்திணையொருமையேயன்றி அஃறிணையொருமையும் உணர்த்துமென்றற்கு ஒத்திலாமையான் உயர்திணையோடு அஃறிணை விரவிலும் விரவுப்பெயர்க்கண்ணும் பகாப்பதஞ் சிறுவரவற்றாக நடக்குமெனக்கொள்க. (௩)

5 சக. பகுபதம் பகுக்கும் பண்பிற் றுகி
வீணையே வீணப்பெய ரெனவிரு பாற்றே.

இது பகுபதத்தினது இயல்பும் அதன் பகுதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ - ள். மேற்கூறிய பகுபதம் பகுதி விசுவகையான் முதலியவாகப் பகுக்கப்படும் இயல்பினையுடைத்தாகி வீணையும் வீணப்பெயருமென இரண்டுவகையினையுடைத்தாம். எ - று.

ஈண்டு வீணையமுற்கூறினார், அது காரணமாகவரும் பெயரென்பது அறிவித்தற்கு. வீணையென்றது ஈண்டுத் தெரிநிலவீணமுற்றுங் குறிப்புவினமுற்றும். சிறுபான்மை பெயரெச்ச வீணயெச்சங்களும் உடன்கோடலும் ஒன்று. இவற்றின் இயல்பெல்லாம் மேலேச் சொல்லோத்தினுட் காண்க.

நடந்தான் நடக்கின்றான் நடப்பான் எனவும், குழையன் கிலத்தன் வேனிலான் தோளான் செய்யன் ஊணன் எனவும், முறையே முக்காலமும் காட்டும் வீணமுற்றுப்பகுபதமும் பொருளாகி ஆறுங் காரணமாகத் தோன்றும் வீணக்குறிப்புமுற்றுப்பகுபதமும் வந்தவாறு காண்க, பிறவும் அன்ன. இவற்றையே பதித்துக்கூறி இருவகை வீணப்பெயர்க்கும் உதாரணமாமாறு காண்க. நடந்தவன் நடக்கின்றவன் நடப்பவன் செய்யவன் கரியவன் என்றோலும் வீண வீணக்குறிப்புப் பெயர்ப்பகுபதமும் ஈண்டே அடக்கிக்கொள்க. (ச)

சஉ. பகுதி விசுவகையான் முதலிலே சாரியை

சந்தி விகார மாறினு மேற்பவை

முன்னிப் புணர்ந்தது முடித்தனர் கொளலே.

இது மேற்கூறிய பகுபதத்தின இக்கருவிகளான் முடிக்க என்கின்றது.

பதவியல்.

இ - ள். பகுதிமுதலிய ஆறனுள்ளும் ஈண்டைக்கு ஏற்பன இவையெனக் கருதிக்கொணர்ந்து கூட்டி மேற்கூறிய பகுபதத்தினை முடித்துக்கொள்க. எ - று.

இவற்றுட் பகுதி பெரும்பாலும் வேறுபடாது முதற்கண் நிற்பது; விசுதி வேறுபட்டு இறுதிக்கண் நிற்பது; இடைநிலை 5 பெரும்பாலும் இனையது இத்துணையது என்று அளத்தற்கு அரிய தாய்ப் பதமுடிப்புழிக் காலமும் பொருண்மையுங் காட்டி ஆண்டே காணப்படுவது; சாரியை அன் ஆன் முதலாக எடுத்தோதப்பட்டு எல்லாப்புணர்ச்சிக்கும் பொதுவாய்ச் சிறுபான்மை பொருணிலைக்கு உதவிசெய்து பெரும்பாலும் இன்னொலியே பயனாக வருவது; 10 சந்தி இன்னது வந்தால் இன்னது இன்னதாமெனப் புணர்வுழித் தோன்றுஞ் செய்கை; விகாரஞ் செய்யுட்டொடையும் பதத்தள் அடிப்பாடும் ஒவியுங் காரணமாக வலித்தல் மெலித்தல் முதலாக ஆக்குவது. இஃது இடைநிலை முதலியவற்றான் முடியாதவழி வருவது. ஏற்பன எனவே ஒன்றற்கே இவை ஆறும் வரவேண்டு 15 மென்னும் யாப்புறவில்லையென்பது உம் பெற்றும். (டு)

சுந. நடவா மடிசீ விடுகூ வேவை

நொப்போ வெளவுரி னுண்பொருந் திருந்தின்

மேய்பார் செல்வவ் வாழ்க்கே ளஃகென்

றின்னவை முதல வெல்லா வீணையுந்

தெரிநிலை வீணையின் முதனிலை யாகும்.

20

பகுபதம் முடித்தற்கு உரிய கருவிகள் ஆறனுட் பின்னைய மூன்றும் மேற் புணரியலுட் பெறப்படுதலின் அவை யொழித்து வினைய கூறவனவற்றுள் இது நிறுத்தமுறையானே இயற்றும் வினைமுதலும் ஏவும் வினைமுதலுமென்னும் இருவகை வினைமுதலி 25 னுள் இயற்றும் வினைமுதலான் நிகழ்த்தப்படுந் தெரிநிலைவினைமுற்றுப்பகுபதத்திற்கு உரிய பகுதி கூறுகின்றது.

இ - ள். நடவென்பது முதல் அஃகென்பது ஈறாகக்கிடந்த இவ்வியல்பினவற்றை முதலாகவுடையவாய் இவ்வாறு வரும் எல்லாவினைச்சொற்களும் இயற்றும்வினைமுதலான் நிகழ்த்தப்படுந் 30 தெரிநிலைவினைமுற்றுப் பகுபதத்தினுடைய பகுதிகளாம். எ - று.

இயல்பு உயிரும் ஒற்றுங் குற்றுகாமுமாகிய இருபத்துமூன்றீற்றவாகிப் படுத்தலோசையான் அச்செய்கைமேற் பெயர்த்தன்

மைப்பட்டு வினைமாத்திரையே உணர்த்திநிற்குந்தன்மை. குற்றுக்
 ரத்தை வேறுபிரித்ததனால் போக்கு பாய்ச்ச ஊட்டு நடத்து எழுப்பு
 தீற்று இத்தொடக்கத்து வாய்பாட்டான் வருவனவுங்கொள்க.
 “ஏவல் வினைமுதற் றெரிநிலை வினையின்—மேவரு பகுதி” என
 5 வருஞ் சூத்திரத்துட் பெறப்படுதலின் ஈண்டு இயற்றும்வினைமுதற்
 தெரிநிலைவினையின்படியே கூறிற்றென்பது பெற்றும். இவ்வாறு
 நின்ற முதனிலைகளை வடஉலார் தாது என்ப.

இவற்றற் பகுபதம் வருமாறு; நடந்தான் வந்தான் மடிந்
 தான் சீத்தான் விட்டான் கூவினான் வெந்தான் வைத்தான் நொந்
 10 தான் போயினான் வெளவினான் எனவும், உரிநினான் உண்டான்
 பொருசினான் திருமினான் தின்றான் தேய்த்தான் பார்த்தான் சென்
 றான் வவ்வினான் வாழ்ந்தான் கேட்டான் எனவும், அஃகினான்
 போக்கினான் பாய்ச்சினான் ஊட்டினான் நடத்தினான் எழுப்பினான்
 தீற்றினான் எனவும் வரும். பிறவும் அன்ன. (சு)

15 சச. முன்ன ரோதிய முதனிலை யிறுதியின்
 விப்பி யென்பவற் றொப்ப்து தனிவரி
 நேவல் வினைமுதற் றெரிநிலை வினையின்
 மேவரு பகுதி யாமென மொழிப.

இஃது ஏவல்வினைமுதலான் நிகழ்த்தப்படுந் தெரிநிலைவினை
 0 முற்றுப்பகுபதத்திற்கு உரிய பகுதி கூறுகின்றது.

இ - ள். உயிற்று பதினொன்றும் ஒற்றீறு பதினொன்றுந் தன்
 வினையும் பிறவினையுமாகிய இருவகைக் குற்றுக்ரவீறு ஒன்றுமா
 கிய இருபத்துமூன்று ஈற்றவாகிய இவ்வியல்பினவற்றை முதலாக
 5 வுடையவாய் அவ்வாறு வரும் மேற்கூறிய பகுதிகளின் இறு
 திக்கண் வகர இகரமும் பகர இகரமுமாகிய இரண்டினுள் ஏற்
 பது தனியே வந்து இசையுமாயின் அவற்றை ஏவல்வினைமுத
 லான் நிகழ்த்தப்படுந் தெரிநிலைவினைமுற்றுப்பகுபதத்தினுடைய
 பொருந்திய பகுதிகளாமென்று கூறுவர் அறிந்தோர். எ - று.

இவற்றற் பகுபதம் வருமாறு:—நடப்பித்தான் வருவித்தான்
 30 மடிவித்தான் சீப்பித்தான் விடுவித்தான் கூவுவித்தான் வேவித்தான்
 வைப்பித்தான் நொவித்தான் போவித்தான் வெளவுவித்தான் என
 வும், உரினுவித்தான் உண்பித்தான் பொருதுவித்தான் திருமுவித்
 தான் தின்பித்தான் தேய்ப்பித்தான் பார்ப்பித்தான் செல்வித்தான்
 வவ்வுவித்தான் வாழ்வித்தான் கேட்பித்தான் எனவும், அஃகு

வித்தான் போக்குவித்தான் பாய்ச்சவித்தான் ஊட்டுவித்தான்
நடத்துவித்தான் எழுப்புவித்தான் தீற்றுவித்தான் எனவும் வரும்.
பிறவும் அன்ன.

இவ்விருகுத்திரத்தானுங் கூறிய பகுதிகள் பெயரெச்ச வினை
யெச்சங்கட்கும் நடந்தான் வந்தான் முதலிய வினைமுற்றுப்பெயர் 5
கட்கும் பகுதியாமாறு உணர்க. நடந்தவன் வந்தவன் நடத்தல்
வருதல் முதலிய வினைப்பெயர்க்கும் இவை பகுதியாமாறு உரை
யிற்கொள்க.

இனி இவ்வாறன்றி எடுத்தலோசையான் முன்னிலையேவ
லொருமை வினைமுற்றுப்பகாப்பதங்களாகிய நட நடப்பி என்றும் 10
போல்வனவே பகுதியாமென்றும், நடப்பிப்பி வருவிப்பி நடத்து
விப்பியென இவை இணைந்துவருமெனக்கூறியவற்றை இருமடி
யேவற்பகாப்பதமென்றும், அவை நடப்பிப்பித்தான் வருவிப்பித்
தான் நடத்துவிப்பித்தான் என்றும்போல்வனவற்றிற்குப் பகுதியா
மென்றும் கூறுவாரும் உளர். அவ்வாறு கூறுவார்க்கும் அவை பகு 15
தியாங்கால் அப்பொருண்மையிற் திரிந்து படுத்தலோசையான் அச்
செய்கை மேற் பெயர்த்தன்மைப்பட்டு வினைமாத்திரையே உணர்த்
திரிற்குமெனக் கூறவேண்டுதலான், முன்னிலையேவல்வினைமுற்
றுப்பகாப்பதங்கள் பகுதியாகாவென்றும். இருகாலேவுதல் கூறியது
கூறலாமாகலின் அவை இழிவழக்கென்றும், அப்பகுதிகளாற் பிறந்த 20
பகுபதங்களும் அவ்வியல்பினவாமென்றும் மறுக்க. (எ)

சரு. பொருளிடங் காலஞ் சினைகுணந் தொழிலே
குறிப்பு வினையி னெறிப்படு முதனிலை.

இது குறிப்புவினைமுற்றுப்பகுபதத்திற்கு உரிய பகுதிகள்
இவை என்கின்றது. 25

இ - ள். பொருளும் இடமும் காலமும் உறுப்பும் பண்புந்
தொழிலுமாகிய ஆறுங் குறிப்புவினைமுற்றுப்பகுபதத்தினுடைய
ஒழுங்குபட்ட பகுதிகளாம். எ - று.

பொருண்முதன்மூன்றும் முதலுஞ் சினைமுதன்மூன்றுஞ்
சினையுமாய் இவ்வாறு இவ்வாறும் இருவகையாகியும் அடங்கு 30
மென்பது அறிவித்தற்கு இம்முறை வைத்தார். பண்பாவன கரு
செய் முதலியன.

இவற்றைப் பகுபதம் வருமாறு;—குழையன் நிலத்தன் வேளி
 லான் தோளான் கரியன் ஊணன் எனவரும். பிறவும் அன்ன.
 வினைக்குறிப்புப்பெயர்க்கு இவை ஆறும் முதனிலையாமாறும் பெய
 ரெச்சவினையெச்சக் குறிப்புவினைகட்கு இவற்றுள் ஏற்பன முதனி
 5 லையாமாறும் உய்த்துணர்க. கரியவன் செய்யவன் கருமை
 செம்மை முதலியபண்புப்பெயர்க்கும் இவைபகுதியாமாறு உரை
 யிற்கொள்க.

நெறிப்படுமுதனிலையென்றதனாற் கருமையன் செம்மையன்
 “பொருத்தமின்மையேன் பொய்மையுண்மையேன்” எனவும், வலை
 10 ச்சி புலைச்சி எனவும், கறுப்பன் சிவப்பன் அளியன் அன்பன் என
 வும் வரும் பண்புப்பகுபதங்கட்குக் கருமை செம்மை இன்மை உண்
 மைமுதலிய பண்புப்பெயர்களும் வலைமை புலைமை முதலிய சாதிப்
 பண்பு உணரநிற்கும் பெயர்களுங் கறுப்பு சிவப்பு அளி அன்பு
 15 முதலிய பல்வேறவகைப்பட்ட பண்புப்பெயர்களும் நெறிப்பட
 வாராது உடைப்பொருணீரவாகி வரும் முதனிலையாகக்கொள்க.
 இன்னும் அதனானே வினை வினைக்குறிப்புக்களும் வினைப்பெயரு
 மாகிய பகுபதங்களின் பகுதிகளுட் சில மிக்குஞ் சில திரிந்துஞ் சில
 ஈறுகெட்டும் இவ்வாறு நெறிப்படவாராது வருவனவுங் கொள்க.

வரலாறு;—வாவென்பகுதி வந்தான் வருகின்றான் என்புழிக்
 20 குறைந்தற் திரிந்தும் வந்தது; கொள்ளென்பகுதி கொண்டான்
 கோடு கோடும் என்புழி ளகாரம் னகாரமாகியுங் கெட்டும் நீண்
 டும் வந்தது; கொல் செல் வெல் என்னும் பகுதிகள் கொன்றான்
 சென்றான் வென்றான் சோறு கோறும் சேறு சேறும் வேறு வே
 25 றும் என்புழி ளகாரம் னகாரமாகியுங் கெட்டும் நீண்டும் வந்தன;
 வலைமை புலைமை குயமை பனவு கணவாளம் சேமாறல் கைவாரங்
 கோடல் நாளோதல் நூலோதல் திருவின்மை அறிவின்மை என்
 னும் பகுதிகள் வலைச்சி புலைச்சி குயத்தி பனத்தி கணவாட்டி
 சேமாறி கைவாரி நாளோதி நூலோதி திருவிலி அறிவிலி என்புழி
 ஏற்றவாறு ஈறுகெட்டுவந்தன. வெள்ளாண்மை என்னும் பகுதி
 30 ளேளாட்டி என்புழிக் கெட்டுந் திரிந்தும் வந்தது. பிறவும் அன்ன.

இனி இவ்வாறன்றிச் “செம்மை சிறுமை சேய்மை தீமை—
 வெம்மை புதுமை மென்மை மேன்மை—திண்மை யுண்மை துண்
 35 மை யிவற்றெதி—ரின்னவும் பண்பிற் பகாநிலைப் பதமே. என” க்
 கூறி இவையே பகுதியாமென்றும் இவை விசுதி பதமென்பனவற்
 றேடு புணருங்கால் “ஈறுபோத லிடையுரை மிய்யாத—லாதிநீட

லடியகர மையாத—றன்னெற் றிரட்டன் முன்னின்ற மெய்தி
ரித—லினமிக லீனையவும் பண்பிற் கியல்பே” எனக்கூறி இவ்
வாறு செய்கைப்படுமென்றுங் கூறுவாரும் உளராலோவெனின்
உடைப்பொருளவாகிய செம்மையன் கருமையன் முதலியவற்
றிற்கல்லது இன்னனென்னும் பொருளவாகிய செய்யன் கரியன் 5
முதலியவற்றிற்குப் பகுதியாகாமையிற் செம்மை சிறுமை முதலி
யன பகுதியாகாவெனவும், விசுதிப்புணர்ச்சிக்கட் குழையன் என்
பதுபோலச் செம்மையன் கருமையன் எனப் புணர்வதல்லது ஈறு
கெடாதாகலானும் வலைச்சி புலைச்சி முதலியன கெடுதல் “விளம்
பிய பகுதிவே ருதலும் விதியே.” என அவர் கூறியவாற்றான் 10
அமையுமாகலானும் பதப்புணர்ச்சிக்கட் கருங்குதிரையென்பது
கருமையாகிய குதிரையென விரியாமையிற் கருவென்னும் பண்
பல்லது கருமையென்னும் பண்புப்பெயர்நின்று புணராமையா
னும் அது நின்று புணருங்காற் கருமைக்குதிரையெனப் புணர்வ
தல்லது கருங்குதிரையெனப் புணராமையானும் அச்செய்கை எய் 15
தாதெனவும் மறுக்க.

(அ)

சகா. அன்னு னள்ளா ளர்ஆர் பம்மார்
அஆ குடுதுறு என்னே னல்லோ
டம்மா மெம்மே மோமொ டும்மூர்
கடதற ஐயா யிம்மி னிர்சர்
கயர வாலேல் காணும் பிறவும்
வினையின் விசுதி பெயரினுஞ் சிலவே.

௨௦

இது நிறுத்தமுறையானே வீணை வீணக்குறிப்பு முற்றுப் பகு
பதத்திற்கும் வீணைப்பெயர்ப் பகுபதத்திற்கும் உரிய விசுதிகள்
இவையென்கின்றது.

25

இ - ள். அன்னென்பது முதல் உம்மென்பது ஈறாகக் கிடந்த
முப்பத்தொன்பதும் அவைபோல்வனபிறவும் வீணை வீணக்குறிப்பு
முற்றுப் பகுபதங்களினுடைய விசுதிகளாம்; வீணைப்பெயர்ப் பகுப
தத்தின்கண்ணுஞ் சில விசுதிகளாம். எ - று.

பகுபதமுடித்தற்குக் கருவியாந்துணையே ஈண்டுக்கூறவேண் 30
டுதலின் இவை திணை பால் இடங்கட்கு உரியவாமாறு கூறிந்நி
லர். அது மேற் சொல்லோத்தினுட் கூறுப.

வரலாறு;—நடந்தனன் நடந்தான் நடந்தனள் நடந்தாள் நடந்
கனர் நடந்தார் உண்ப உண்பார் நடந்தன நடவா உண்கு உண்டு

வருது சேறு நடந்தனென் நடந்தேன் நடப்பல் நடப்பம் நடப்பாம் நடப்பெம் நடப்பேம் நடப்போம் உண்கும் உண்டும் வருதும் சேறும் நடந்தனை நடந்தாய் நடத்தி நடமின் நடந்தனிர் நடந்தீர் வாழ்க வாழிய வாழியர் “மரீஇயதொரால்” அழேல் சொல்லிக்
 5 காண் உண்ணும் எனவரும். வினைக்குறிப்பின்கண்ணும் இவற்றுள் ஏற்பன வருவித்துக் குழையன் குழையான் எனக் காண்க. பிறவும் அன்ன.

இவற்றுள் வேறுவினைக்கு உரியனவுஞ் சிலவுள. அவை பத்து. அவற்றை எழுத்தொப்புமைபற்றிச் சூத்திரம் பல்காமைப்பொருட்டு
 10 ஈண்டுத் தொகுத்தார். அவை சொல்லோத்தினுள் எடுத்துக் கூறுப.

அவை வருமாறு; அன்னீறு கூறுவன் எனத் தன்மைக்கண்ணும், மரீறு “நோய்மலி வருத்தங் காணன்மா ரெமரே.” எனக் காண்கவென்றும் வியங்கோட்கு எதிர்மறைக்கண்ணும், இவ்விற்றுமு தன்முன்றுங் குண்டிகட்டு வந்தது போயிற்று என அஃறிணையொ
 15 ருமைப்படர்க்கைக்கண்ணும், அல்லீறு “மகனெனல் மக்கட்பதடியெனல்.” என வியங்கோளிடத்து மறையின்கண்ணும் உடன்பாட்டின்கண்ணும் உண்ணல் என முன்னிலையெவலொருமைமுற்றின்கண்ணும், மையீறு “அஞ்சாமை யஞ்சவ தொன்றின்” என வியங்கோள்மறையின்கண்ணும், இகர ஈறு நடப்பி வருவியெனச்
 20 செய்வியென்றும் முன்னிலையெவற்பொருண்மை முற்றின்கண்ணும், ஆலீறு மறல் என முன்னிலையெவலொருமை முற்றின்கண்ணும் உம்மீறு “வாழ்தல் வேண்டிமீவண் வரைந்த வைகல்” என வியங்கோட்கண்ணும் உண்ணும் தின்னும் என முன்னிலையெவற்பன்மைமுற்றின்கண்ணும் வரும். இன்னும் பிறவற்றின்கண்ணும்
 5 வருமேனும் வந்துழிக் காண்க.

இனி வினைப்பெயர்க்கண்ணும் இவற்றுட்கில விசுதியாமாறு வந்தவன் வந்தான் எனவும், வில்லவன் வில்லான் எனவும் காண்க. பிறவும் அன்ன.

பிறவுமென்றதனாற் பெயரெச்ச வினையெச்ச விசுதிவாய்பா
 10 ம் ஓர்ந்துணர்க. (கூ)

சள. கூடகற வொற்றின் னைம்பான் மூவிடத் திறந்த காலந் தருந்தொழி லிடைநிலை.

நிறுத்தமுறையானே இடைநிலை கூறுவனவற்றுள் இஃது இறந்தகாலங்காட்டும் வினைமுற்றுப் பகுபதங்களின் இடைநிலைகள் கூறுகின்றது.

இ - ள். கடதற என்னும் நான்குமெய்களும் இன்னுமாகிய ஐந்தும் ஐம்பான்மூவிடத்தும் இறந்தகாலங் காட்டுந் தெரிநிலைவி 5 னைமுற்றுப்பகுபதங்களின் இடைநிலைகளாம். எ - று.

ககரம் முதனிலையெழுத்தாயுந் தகரம் முதனிலையெழுத்தா காதும் ஏனையிரண்டும் முதனிலையெழுத்தாயும் அதற்கினமாயும் அடித்துவரும்.

வரலாறு;—நக்கான் நக்காள் நக்கார் நக்கது நக்கன நக்கேன் 10 நக்கேம் நக்காய் நக்கீர் எனவும், விட்டான் விட்டாள் விட்டார் விட்டது விட்டன விட்டேன் விட்டேம் விட்டாய் விட்டீர் எனவும், உண்டான் உண்டாள் உண்டார் உண்டது உண்டன உண்டேன் உண்டேம் உண்டாய் உண்டீர் எனவும், உரைத்தான் உரைத்தாள் உரைத்தார் உரைத்தது உரைத்தன உரைத்தேன் உரைத்தேம் 15 உரைத்தாய் உரைத்தீர் எனவும், உற்றான் உற்றாள் உற்றார் உற்றது உற்றன உற்றேன் உற்றேம் உற்றாய் உற்றீர் எனவும், தின்றான் தின்றாள் தின்றார் தின்றது தின்றன தின்றேன் தின்றேம் தின்றாய் தின்றீர் எனவும், உறங்கினான் உறங்கினாள் உறங்கினார் உறங்கினது உறங்கினன உறங்கினேன் உறங்கினேம் உறங்கினாய் உறங்கினீர் 20 எனவும் வரும்.

உரையிற்கோடலான் நக்கிலன் நக்கினனல்லன் நக்கிலான் நக்கானல்லன் உண்டிலன் உண்டனனல்லன் உண்டிலான் உண்டானல்லன் உரைத்திலன் உரைத்தனனல்லன் உரைத்திலான் உரைத்தானல்லன் தின்றிலன் தின்றனனல்லன் தின்றிலான் தின்றானல்லன் உறங்கிலன் உறங்கினனல்லன் உறங்கிலான் உறங்கினானல்லன் என மறைக்கண் இவ்விடைநிலைகள் வேறுசில எழுத்துக்களோடு கூடி இறந்தகாலங் காட்டுமெனவும், எஞ்சியது தப்பியது போயது போய என யகரமும் போயன என அன்னும் போனான் போனது என யகரமுஞ் சிறுபான்மை இறந்தகாலங் காட்டுமெனவுங்கொள்க. பிறவும் அன்ன. 30 (க0)

சஅ. ஆகின்று கின்று கிறமு விடத்து
மைம்பா னிகழ்பொழு தறைவினை யிடைநிலை.

இது நிகழ்காலங்காட்டும் வினைமுற்றுப்பகுபத இடைநிலைகள் கூறுகின்றது.

இ - ள். ஆகின்றும் கின்றும் கிறுவுமாகிய மூன்றும் மூவிடத்தும் வரும் ஐம்பாற்கண்ணும் நிகழ்காலங்காட்டுந் தெரிநிலைவினைமுற்றுப்பகுபத இடைநிலைகளாம். எ - று.

புதியனபுணர்த்தலுமென்பதறற் கிறுவும் உடனேநிறார்.

வரலாறு;—உண்ணாநின்றான் உண்கின்றான் உண்கிறான் எனவரும். ஏனைப்பால் இடங்கடோறும் ஒட்டிக.

உரையிற்கோடலான் உண்ணாநின்றிலன் உண்ணாநின்றன
 10 னல்லன் உண்ணாநின்றிலான் உண்ணாநின்றானல்லான் உண்கின்றிலன் உண்கின்றனனல்லன் உண்கின்றிலான் உண்கின்றானல்லான் என மறைக்கண் ஆகின்ற கின்றென்றும் இடைநிலைகள் வேறுசில எழுத்துக்களோடு கூடி நிகழ்காலங்காட்டுமெனவும், உண்ணுகிடந்தான் உண்ணவிருந்தான் எனக் கிடவும் இருவும் “உரைககிற்றி
 15 நன்றும் னிதுநாடாய் கூறி” என நகரமும் “கானங்கடத்திரொனக்கேட்பின்” எனத் தகரமும் உண்பல் வருவல் உண்ணநிற்பல் எனவும் “கூடகீர் நின்றபெற்றி கண்டிப்பா னோக்குவேற்கு” உண்பேற்கு எனவும் முறையே வினைவீணப்பெயர்க்கண் வகரபகரங்களுஞ் சிறுபான்மை நிகழ்காலங் காட்டுமெனவுங் கொள்க.
 20 பிறவும் அன்ன. (கக)

சக. பவ்வ மூவிடத் தைம்பா லெதிர்பொழு திசைவினை யிடைநிலை யாமிவை சிலவில.

இஃது எதிர்காலங்காட்டும் வினைமுற்றுப்பகுபத இடைநிலைகள் இவையெனவும் இவ்விடைநிலைகளைச் சில வினைமுற்றுப்பகுபதங்கள் வலாவெனவுங்கூறுகின்றது.

இ - ள். பகரவகரங்களாகிய இரண்டொற்றும் மூவிடத்து ஐம்பாலகளினும் எதிர்காலங்காட்டுந் தெரிநிலைவினைமுற்றுப்பகுபத இடைநிலைகளாம். இம்முக்காலமுகங்காட்டும் இடைநிலைகளைச் சில வினைப்பகுபதங்கள் வலாவாமாம். எ - று.

10 வரலாறு;—உண்பன் உறங்குவன் எனவரும். ஏனைப்பாலிடங்கள் தோறும் ஒட்டிக. நடப்பி வருவி நடத்துவி எனச்செய்வி என்னும் பொருண்மைக்கண் வரும் முன்னிலையேவெனாரும் வினைமுற்றுப்பகுபதங்களும் இவ்விடைநிலை பெற்றவாறுகாண்க.

உரையிற் கோடலான் உண்பானல்லன் ஓதுவானல்லன் என மறைக்கண் இவ்விடைநிலைகள் வேறுசில எழுத்துக்களோடு கூடி எதிர்காலங்காட்டுமெனவும் “அந்த னாளனை நருகம் யாமே” “பாடு கம் வாவாழி தோழி” “ஐய சிறிதென்னை யூக்கி” உண்டி. “ஈதன் மாட்டொத்தி பெரும்” உரைத்தி நின்றி எனக் கடதறக்களுஞ் சிறு 5 பான்மை எதிர்காலங் காட்டுமெனவுங் கொள்க. பிறவும் அன்ன.

௫௦. குடுதுறு வென்னுங் குன்றிய லுக்ரமோ
டுமமூர் கடதற விறுதியும் பம்மார்
மின்னெ னீறும் விபங்கோட் பகுதியு
மேவலு மறையு மென்பன வெதிர்வுஞ்
செய்யுநிகழ் பெதிர்வு மெய்பெறத் தரூஉ
மிடைநிலை யேலா தென்மறார் புலவர்.

10

இது மேற் காலங்காட்டிம் இடைநிலைகளைச் சிலவினைமுற் றுப்பகுபதங்கள் ஏலாவென்றார் அவை இவையென்பதூஉம் அவை இக்காலங் காட்டுமென்பதூஉங் கூறுகின்றது.

15

இ - ள். குடுதுறுவென்னுங் குன்றியலுக்ரவீற்று உண்கு உண்டி வருது சேறு முதலிய தன்மையொருமை வினைமுற்றுக்க ளும், உம்மென்னும் இறுதியிடைச்சொல்லின் உக்ரமேறிய சும் டிம் தும் றும் என்னுமிவ்வீற்று உண்கும் உண்டிம் வருதும் சேறும் முதலிய தன்மைப்பன்மை வினைமுற்றுக்களும், பகர உயிர்மெய்யும் ௨௦ மாரும் என்னும் இவ்வீற்று உரிநூப உண்ப கொண்மார் முதலிய உயர்திணைப்பன்மை வினைமுற்றுக்களும், மின்னென்னும் ஈற்று உண்மின் உரிநூமின் முதலிய முன்னிலைப்பன்மை வினைமுற் றுக்களும், வியங்கோட்டிற்றத்துவருங் கவ்வும் யவ்வும் ரவ்வும் அல்லும் ஆலும் மாரும் உம்மும் மையும் என்னும் இவ்வீற்றுச் ௨5 செல்க வாழிய வாழியர் “மகனெனல் மக்கட் பதடியெனல்” “மரீஇயதொரால்” “காணன்மாடுமரே” “வாழ்தல் வேண்டுமி வண் வரைந்த வைகல்” “அஞ்சாமை யஞ்சுவ தொன்றின்” முத லிய வியங்கோண்முற்றுக்களும், ஏவற்றிறத்தவரும் உண்ணும் தின் னும் முதலிய முன்னிலையேவற்பன்மை வினைமுற்றுக்களும், அல் 30 லும் ஆலும் ஏலும் காணும் என்னும் இவ்வீற்று உண்ணல் மரூல் அழேல சொல்லிக்காண் முதலிய முன்னிலையேவலொருமை வினை முற்றுக்களும், உண்ணலன் உண்ணான் முதலிய எதிர்மறைவினை முற்றுக்களும் எனச் சொல்லப்படுவனவாகிய பகுபதங்களெல்லாம்

எதிர்காலமுஞ்; செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டான் வரும் உண்ணும் தின்னும் முதலிய வினைமுற்றுப்பகுபதங்கள் நிகழ்கால எதிர்காலங்களும்; இடைநிலையேலாது பொருள்பெறக்காட்டுமென்று கூறுவர் அறிந்தோர். எ - று.

5 பகுதியென்றதனை ஏவலோடுங்கூட்டுக.

உண்ணாநிற்ப எனப் பவ்வீற்றுயர்திணைப்பன்மை வினைமுற்று நிகழ்காலமுடஉண் டிலன் உண்ணாநின்றிலன் முதலிய எதிர்மறை வினைமுற்றுக்கள் முறையே இறந்தகாலமும் நிகழ்காலமும் காட்டும் பிறவெனின் அவை இடைநிலைபெற்று அவற்றூற் காலங்காட்டின;

10 ஈண்டு ஓதியன இடைநிலைபெறுது காலங்காட்டின என்க.

மெய்ப்பெற என்றதனூற் “கழித்தது பொழிந்தென வான்கண் மாறினும்” “தொல்லது வினைந்தென நிலம்வளங் காப்பினும்” எனப் பொழித்துவினைந்து என்னுந் துவ்வீற்றுத் தன்மையொருமைவினைமுற்றுக்கள் இறந்தகாலமுஞ் “சிறுகண் யானையொடு

15 பெருந்தே ரெய்தி யாமிவ ணின்றும் வருதும்” எனத் தும்மீற்றுத் தன்மைப்பன்மைவினைமுற்று நிகழ்காலமுஞ் சிறுபான்மை காட்டுமெனவுங்கொள்க.

இன்னும் அதனானே ஈண்டு ஓதியகாலத்திற் பிறழ்ந்துவருவன உளவாயின் அவையும் இவ்விடைநிலையேலாப் பெயரெச்ச

20 வினையெச்சங்களும் என்மனார் என்றிசினோர் முதலிய வினைத்திரி சொற்களுங் காலங்காட்டும் இயல்பு அறிந்து முடித்துக்கொள்க.

இன்னும் அதனானே வினைக்குறிப்புமுற்றுப் பகுபதங்கள் இடைநிலைவகையானும் ஈற்று வகையானுமன்றிக் குறிப்பானே ஏற்றவாறு முக்காலமும் நடவா முதலிய முன்னிலையேவலொருமை

15 வினைப்பகாப்பதங்கள் எதிர்காலமும் காட்டுமெனவுங் கொள்க. ஈண்டுச் சொல்லாதொழிந்த இவற்றின் விகற்பமெல்லாம் மேற் சொல்லோத்தினுள் வினையியலுட் காண்க.

இனி இவ்வாறன்றி “றவ்வொடுகர வும்மைநிகழ் பல்லவுந்—தவ்வொ டிறப்பு மெதிர்வுந் டவ்வொடு—கழிவுந் கவ்வொ டெதிர்வுமின் னேவல்—வியங்கோ ளிம்மா ரெதிர்வுந் பார்த்தஞ்—செவ்வொடு வரவுஞ் செய்யுநிகழ் பெதிர்வு—மெதிர்மறை மும்மையுமேற்கு மீங்கே.” எனக் கூறுவாரும் உளர். காலங்காட்டுவனவாகப் பின்னுள்ளோர் எடுத்தோதிய எழுத்துக்கள் தம்முண் மயங்கி

30

யும் வருதலின் அதுபற்றிக் காலங்காட்டும் எழுத்துக்களை ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் எடுத்தோதாராயினாரேனும் இடைநிலைவகையானும் இறுதிநிலைவகையானும் காட்டுதுமெனக் காலங்காட்டிய புகுந்த உரையாசிரியரை உள்ளிட்டோரால் அவ்வாறு கூறப்படா மையான் அஃது இலக்கணமன்றென மறுக்க. (கங்) 5

௫௧. இலக்கியங் கண்டதற் கிலக்கண மியம்பலிற் பகுதி விசுதி பகுத்திடை நின்றதை வினைக்குறிப் பிடைநிலை யென்னல் வேண்டிய.

இது வினைக்குறிப்புமுற்றுப் பகுபத இடைநிலை கூறுகின்றது.

இ - ள் முற்காலத்திற் கண்டதாகிய இலக்கியத்திற்கு இலக் 10 கணங்கூறலின் ஈண்டு முடிக்கலுறும்பதத்தின் பகுதியையும் விசுதியையும் பிரித்து வேறு இடைநின்றதனை வினைக்குறிப்புமுற்றுப்பகுபதத்தின் இடைநிலையெனச்சொல்லுதலைவிரும்பும் ஆசிரியன். எ-று.

இவை காலங்காட்டாது வாளாநிற்பினும் இடைநின்றலான் இடைநிலையாமென்பார் இடைநிலையென்னல்வேண்டிமென்றார். 15

வரலாறு;—கச்சினன் நாட்டினன் ஐயாண்டினன் தோளினன் அருளினன் வரவினன் எனவரும். பிறவும் அன்ன. இன் ஈண் டிச் சாரியைன்று, இடைநிலை, உறங்கினான் என்புழிப்போல. (கசு)

௫௨. விளம்பிய விடைநிலை வினைப்பெயர்க் கண்ணு மேற்பன கோட லியல்பென மொழிப. 20

இது வினை வினைக்குறிப்புப்பெயர்ப் பகுபதங்கட்கு இடைநிலையாமாறு மாட்டெறிந்து உணர்த்துகின்றது.

இ - ள். மேல்வினை வினைக்குறிப்புமுற்றுப் பகுபதங்களுக்கு ஓதிய இடைநிலைகள் அவ்விரூபெயரிடத்தும் பொருந்தவன கொணர்ந்து முடித்தல் இயல்பாமென்று கூறுவர் புலவர். எ - று. 25

வரலாறு;—நக்கான் விட்டான் உரைத்தான் உற்றான் பருகினான் எனவும், நடவாநின்றான் நடக்கின்றான் நடக்கிறான் எனவும், உண்பான் உறங்குவான் எனவும், கச்சினான் கழலினான் எனவும் வரும். இவற்றைப் படுத்தக்கூறுக. உண்டவன் உரைத்தவன் உண்ணுகின்றவன் உண்பவன் முதலிய வினைப்பெயர்கள் இவ்வி 30

டைநிலை பெற்றவாறும், வானவன் மீனவன் வில்லவன் எல்லவன் கதிரவன் கரியவன் முதலிய வவ்வென்னும் இடைநிலை பெற்றவாறுஞ், சேரமான் சுட்டிமான் முதலிய மகர இடைநிலை பெற்றவாறும், வலைச்சி பனத்தி மலையாட்டி. முதலிய முறையே சகர தகர 5 டகர இடைநிலை பெற்றவாறுஞ் செட்டிச்சி தச்சிச்சி முதலிய இச்சென்னும் இடைநிலை பெற்றவாறுங் காண்க. பிறவும் அன்ன.

இனி ஈண்டு ஓதிய பகுதி முதலிய மூன்றினும் மேற் புணரியலுள் ஓதப்படுஞ் சாரியை முதலிய மூன்றினும் பகுபதம் முடிக்குமாறு:—
 10 நடந்தான் என்னும் உயர்திணை ஆண்பால் ஒருமைப் படர்க்கை இறந்தகால இயற்றும் வினைமுதல்வினைமுற்றுப்பகுபதம் முடிப்புழி நடத்தலைச் செய்தானென்னுந் தொழில் தோன்ற “நடவா” என்பதனான் நடவென்னும் அகரவீற்றுப்பகுதியை முதல்வைத்து, அதன்மீதே “அன்னான்” என்பதனான் உயர்திணை ஆண்பால் ஒருமைப் படர்க்கை உணர்த்தும் ஆன் என்னும் விசுவகூதியை நிறுவிக், “கடதறவொற்றின்” என்பதனற் பகுதிவிசுவகூதியே இறந்தகாலங் காட்டுந் தகர இடைநிலையை வருவித்து, “இயல்பினும் விதியினும்” என்பதனான் மிகுத்து, “வலித்தன் 15 மெலித்தல்” என்பதனான் அதனை மெலித்துப், “புள்ளி யீற்றுமுன்னுயிர்தனித் தியலாது” என்பதனான் இடைநிலைத்தகரவொற்றின் மீதே விசுவகூதி ஆகாரத்தை ஏற்றி, ஒருமொழியாக்கி, நடந்தானென 10 முடிக்க. நடந்தது என்னும் அஃறீணை ஒருமைப் படர்க்கை இறந்தகால இயற்றும் வினைமுதல்வினைமுற்றுப்பகுபதம் முடிப்புழித் தவ்விசுவகூதியும் அகரச்சாரியையும், நடந்தேன் என்னும் விரவுத்திணைத் தன்மை ஒருமை இறந்தகால இயற்றும்வினைமுதல்வினைமுற்றுப்பகுபதம் முடிப்புழி 5 என் என்னும் விசுவகூதியும், நடந்தாய் எனினும் விரவுத்திணை முன்னிலை ஒருமை இறந்தகால இயற்றும் வினைமுதல்வினைமுற்றுப்பகுபதம் முடிப்புழி ஆயென்னும் விசுவகூதியுங் கொடுத்து முன்முடித்தாங்கு முடிக்க. இவ்வாறே இயற்றும் வினைமுதற் தெரிநிலைவினைமுற்றுப்பகுபதங்களெல்லாம் ஏற்றபெற்றி 10 அறிந்து முடித்துக்கொள்க. நடப்பித்தான் என்னும் உயர்திணை ஆண்பால் ஒருமைப்படர்க்கை இறந்தகால எவல்வினைமுதல்வினைமுற்றுப்பகுபதம் முடிப்புழி நடப்பித்தலைச்செய்தானென்னுந் தொழில் தோன்ற முன்னரோதிய “முதனிலை யிறுதியின்” என்பதனானே நடப்பியென்னும் பகுதியை முதல்வைத்து, முன்முடித் 5 தாங்கு முடிக்க. பிறவும் அன்ன. கச்சினன் என்னும் உயர்திணை ஆண்பால் ஒருமைப் படர்க்கைக் குறிப்பான் முக்காலமுங் கோ

3828

77

39

டற்கு உரிய வினைக்குறிப்புமுற்றுப்பகுபதம் முடிப்புழிப் பண்டு
 இதுபொழுது நாளை என முறையே இப்பொருளையுடையனாயிருத்
 தலைச் செய்தான் செய்கின்றான் செய்வானென்பவற்றுள் ஏற்ப
 தொரு காலங் குறிப்பாற் தோன்றப் “பொருளிடங்காலம்” என்ப
 தனாற் கச்சு என்னும் பகுதியைமுதல்வைத்து அதன்மீதே அன் 5
 என்னும் விசுவதியை நிறுவி, “இலக்கியங் கண்டதற் கிலக்கண
 மியம்பலின்” என்பதனான் இன் இடைநிலை வருவித்துக், “குற்றிய
 லுகரத் திறுதி முன்னும்” என்பதனானும் “புள்ளி யீற்றுமுன்” என்
 பதனானும் குற்றுக்கரத்தின்மீதே இடைநிலை இக்கரத்தையும் என
 வொற்றின்மீதே விசுவதி அக்கரத்தையும் ஏற்றி, ஒருமொழியாக்கிக் 10
 கச்சினன் என முடிக்க. இவ்வாதே குறிப்புவினைமுற்றுப்பகுபதங்
 களெல்லாம் ஏற்றபெற்றி அறிந்து முடித்துக்கொள்க. உண்டான்
 உண்டவன் கரியான் கரியவன் முதலிய வினை வினைக்குறிப்புமுற்
 றுப்பெயர்களைமுறையே இத்தொழிலைச்செய்தவன் இன்னனாயி
 ருந்தவனென்னுந் தொழின்மையும் பொருண்மையுந்தோன்ற மு 15
 டித்துக்கொள்க. இன்னும் பனவன் அரசன் வாணிகன் உழவன்
 கணக்கன் வலையன் தச்சன் வண்ணான் கணவாளன் எனவும்,
 பனத்தி அரசி வாணிச்சி உழத்தி கணக்கச்சி தச்சிச்சி வண்ணத்தி
 கணவாட்டி எனவும் வரும் இத்தொடக்கத்துக் குறிப்புவினைமுற்
 றுப்பெயர்ப்பகுபதங்களை இன்ன குலத்தாரென்னும் பொருண்மை 20
 தோன்ற முடித்துக்கொள்க. இன்னோரென்ன பிறவாற்றான் வரும்
 பகுபதங்களையும் இதுவே நிலனாக முடித்துக்கொள்க. (கரு)

இரண்டாவது பதவியல்முற்றிற்று.

௩-வது உயிரீற்றுப்புணரியல்.

௫௩. மெய்யுயிர் முதலீ ருமிரு பதங்களுந் 25
 தம்மொடும் பிறவொடு மல்வழி வேற்றுமைப்
 பொருளிற் பொருந்துழி நிலைவரு மொழிக
 ரியல்பொடு விகாரத் தியைவது புணர்ப்பே.

என்பது சூத்திரம். நிறுத்தமுறையானே பதங்கள் தம்மோ
 டும் உருபோடும் புணருமாறு கூறுவான் புருந்தவற்றுள் இவ் 30
 வோத்து உயிரீற்றுப்பதம் நின்று வருமொழி வன்கணத்தோடுஞ்
 சிறுபான்மை ஏனைக்கணங்களோடும் புணருமாறு உணர்த்தினமை
 யின் உயிரீற்றுப்புணரியலென்னும் பெயர்த்து, பொதுவகையாற்

புணரும் இயல்பும் விரிந்த சூத்திரப்பொருளவன்றித் தொக்குப்புணரும் இயல்புங் குற்றுசுவீற்றுச்சொற்கள் நின்று புணரும் இயல்பும் உணர்த்துதலோடு இயைபுநீக்காது தன்னோடு இயைபின்மை மாத்திரைநீக்கித் தலைமைபற்றி வந்து அடுத்த உயிரீறுபுணர்த

5 வென்னும் விசேடத்தான் விசேடிக்கப்படுதலின் இக்குறி தலைமை பற்றிய வழக்கு, ஆ தீண்டு குற்றிபோல. மேற் பதங்களாமாறு உணர்த்தி ஈண்டு அவை தம்மிற் புணருமாறு உணர்த்தினமையின் மேலோத்தினோடு இயைபுடைத்தாயிற்று. இதனுள் இத்தலைச்சூத் திரம் பொதுவகையாற் புணருமாறு கூறுகின்றது.

- 10 இ - ன். மெய்முதலாயும் உயிர்முதலாயும் மெய்யீறாயும் உயிரீறாயும் உள்ள பகாப்பதங்களும் பகுபதங்களுந் தம்மோடுதாம்வந்தும் பிறவற்றோடுவந்தும் அவ்வழிப்பொருளினதைல் வேற்றுமைப் பொருளினதைல் புணருமிடத்து நிலைமொழியது ஈற்றெழுத்தும் வருமொழியது முதலெழுத்தும் இயல்பாகியும் விகாரமாகியும்
- 5 பொருந்துவது முன்னர்க்குறிய புணர்ச்சியுட் தம்மோடு தாம்புணரும் புணர்ச்சியாம். எ - று.

மெய்யை முற்குறிஞர் இயல்பும் விகாரமாகிய இருகூற்று நால்வகைப் புணர்ச்சியும் மெய்க்கண் நிகழுமாறு உயிர்க்கண் நிகழாவென்றற்கு, வட்டப்பலகை தமிழ்ப்பின்னை நின்கை ஆன்கன்று

10 என்றற்போல விதிவகையான் எய்திய உயிரொற்றிறுதிகளும் புணர்ச்சியெய்தல் ஈண்டுக் கோடும். மேல் இவற்றையும் விரிவஞ்சிப் பிறிதென்னும் நயம்பற்றி இயற்கையானின்ற உயிரொற்றிறுதிகளுள் அடக்கிச் செய்கைசெய்பவாகலின் ஈண்டு இருபதங்களும் என்றன அவற்றின் திறனாகிய பெயர்ச்சொல்லும் வீணச்சொல்லுஞ்

15 சிறுபான்மை இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லுமெனக்கொள்க.

அவை மெய்யும் உயிரும் முதலும் ஈறுமாய் வருமாறு:—

மரம் இலை எனவும், ஆல் விள எனவும், வந்தான் உண்டன எனவும், உண்டான் வந்தன எனவும், மண் அம்ம எனவும், அந்தில் மற்று எனவும், மல்லல் உறு எனவும், மால் தவ எனவும்

30 முறையேகாண்க.

அவை தம்மோடும் பிறவோடும் வருமாறு:—ஆல் வீழ்ந்தது என மெய்யிறுசொன்முன் மெய்முதன்மொழி வருதலும், ஆவுண்டு என உயிரிறுசொன்முன் உயிர்முதன்மொழி வருதலும், ஆலிலை என மெய்யிறுசொன்முன் உயிர்முதன்மொழி வருதலும், ஆவெ

ளித என உயிரிறுசொன்முன் மெய்முதன்மொழி வருதலுஞ், சாத்தன்கை எனப் பெயர்ச்சொல்லோடு பெயர்ச்சொல்வருதலும், வந்தான் போயினான் என வினைச்சொல்லோடு வினைச்சொல் வருதலும், சாத்தனுண்டான் எனப் பெயர்ச்சொல்லோடு வினைச்சொல் வருதலும், வந்தான்சாத்தன் என வினைச்சொல்லோடு பெயர்ச்சொல் வருதலும் “அதுமற்றம்மதானே” என இடைச்சொல்லோடு இடைச்சொல் வருதலும், “கொம்மைக் குழகாடுங் கோல வரை மார்பு” என உரிச்சொல்லோடு உரிச்சொல் வருதலும், “அதுகொரோழி காம நோயே” எனவும் “மல்லன்மார் படுத்தனை புல்லுமாறெவனோ” எனவும் அவற்றோடு பிறவருதலுமாம். 10

நிலைவருமொழிகளென்றது ஈண்டு ஆகுபெயர். நிலைவருமொழிகளெனப் பொதுப்படக்கூறிய அதனற் சாத்தன்வந்தான் வந்தான்சாத்தன் என நிறுத்த சொல்லும் அதனை முடித்தலைக்குறித்து வருஞ் சொல்லுமாய் வருதலும்; அங்கனம் வருங்கால் அவை பதினாயிரத்தொன்று ஆயிரத்தொருபஃது பதினாயிரத்தொருபஃது என முறையே நிலைமொழி அடையடுத்தும் வருமொழி அடையடுத்தும் இருமொழியும் அடையடுத்தும் வருதலும்; முன்றில் மீகண் என இலக்கணத்தோடு பொருந்தியுஞ் சோனாடு பாண்டிநாடு என இலக்கணத்தோடு பொருந்தாதும் மருஉச்சொற்களாய் வருதலும்; “கருங்கா லோமைக் காண்பின் பெருஞ்சினை” எனவும் “இரும்பு திரித்தன்ன மாயிரு மருப்பிற்—பரலவ லடைய விரலை தெறிப்ப” எனவும் “தெய்வ மால்வரைத் திருமுனி யருளால்” எனவும் முறையே, ஓமைச்சினை, மருப்பினிரலை, தெய்வவரையென்று ஒட்டி, ஓமையினது சினை, மருப்பினையுடைய இரலை, தெய்வத்தன்மையையுடைய வரையெனப் பொருள் தருகின்றன காண்பு பரல் மால் என்பவற்றோடும் ஒட்டினுற்போன்று ஒட்டி, மிக்குந் திரிந்துங் கெட்டும், நிறுத்தசொல்லுங் குறித்துவருகிளவியுமாய்ப் பொருளியைப்பிற்றி வருதலுங்கொள்க. இவற்றுள் நிறுத்தசொல்லுங் குறித்துவருகிளவியுமாய் வருதல் நிலையிற்றென்றலாம், நிறுத்தசொல்லுங் குறித்துவருகிளவியுமாய்ப் பொருளியைப்பிற்றி வருதல் நிலையாதென்றலாமென்று உணர்க. விளவினைக்குறைத்தான் விளவினது கோடு என்புழிச் சாரியையும் உருபும் நிறுத்தசொல்லாயே நிற்கும். இயல்பாய் இயையதல் பொன்மணி புகழ்முடிது ஒளிமணி என முன்னின்ற பெற்றியின் வேறுபடாமை இயையதல்; விகாரமாய் இயையதல் அப்பெற்றியின் வேறுபட்டு இயையதல். விகாரத்தியைவதெனப் பொதுப்படக் கூறிய அசனானே ஒன்றேயன்றி நிலப்பனை பனங் 35

காய் என “ஒருபுணர்க் கிரண்டு மூன்று முறப்பெறும்” எனவுங் கொள்க. இயல்பு ஒருதன்மைத்தாகலின் அஃதொழித்து விகாரக் கூறுபாடு மேற்கூறுப.

- நிலைமொழியது ஈற்றெழுத்து முன் பிறந்து கெட்டுப்போக வருமொழியின் முதலெழுத்துப் பின் பிறந்து கெட்டமையின் முறையிற் பிறந்து நின்று கெடுவன ஒருங்குகின்றுபுணருமானின் மையிற் புணர்ச்சியென்பதொன்றின்றும்; பிறவேனின், அச்சொற்களைக் கூறுகின்றோருங் கேட்கின்றோரும் அவ்வோசை இடையறவுபடாமை உள்ளத்தின்கண்ணே உணர்வராகலின் அவ்வோசை
- 10 கேடின்றி உள்ளத்தின்கண் நிலைபெற்றுப் புணர்ந்தனவேயாம். ஆகவே, பின் கண்கூடாகப் புணர்கின்ற புணர்ச்சியும் முடிந்தனவேயாமென்க. (க)

- 15 நுசு. ஐம்முத லாறு தழுவுதொடர் வேற்றுமை செவ்விதி னிலையு மெழுவாய் விளிமுற் றிடையுரி யெச்சமடுக் குவமை யும்மை தழுவுதொட ரல்வழிச் சந்தி யென்ப.

இது மேல் அல்வழி வேற்றுமை என்றார் அவை இவையென்கின்றது.

- 20 இ - ன். ஐயும் ஆனுங் குவ்வும் இன்னும் அதுவுங் கண்ணும் என்னும் ஆறு உருபுகளும் விரிந்துந் தொக்குந் தமக்கு ஏற்ற பெயரோடும் வினையோடும் புணரும்புணர்ச்சி வேற்றுமைப்புணர்ச்சியாமென்றும், வெளிப்படநிலைபெறும் எழுவாயும் விளியுந் தெரிநிலை வினையுங்குறிப்புவினையுமாகிய முற்றுச்சொற்களும் இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லும் பெயரெச்சமும்வினையெச்சமுமாகிய எச்சச்சொற்களும் விரைவாதியின்வரும் அடுக்கும் உவமைத்தொகையும் உம்மைத்தொகையுந் தமக்கு ஏற்ற பெயரோடும் வினையோடும் புணரும்புணர்ச்சி அல்வழிப்புணர்ச்சியாமென்றுங் கூறுவர் ஆசிரியர். எ - று.

- 30 நிலைமொழி வருமொழியாய் நின்று புணர்ச்சி எய்தாமையான் ஈண்டைக்கு லலாத தோன்றா எழுவாயை நீக்குதற்குச் செவ்விதி னிலையும் எழுவாயென்றார். வேற்றுமையல்லாதது அல்வழியென்பது அறிவித்தற்கு ஈண்டு அல்வழி முற்கூறாயினார். சொல்லோத்தினுள் வேற்றுமையெனப்படும் எழுவாயும் விழியும் ஈண்டு அல்வழியென்றல் மலவாம்பிறவேனின், ஆண்டு அவை ஐமுதலிய வேற்

மகாமகோபாதிபாய
டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்
நூல் நிலையம்,
சென்னை - 600090.

றுமைபோலப் பொருள்வேறுபடுத்தல் ஒப்புமைபற்றி அவற்றோடு உடனெண்ணப்பட்டு வேற்றுமையெனப்படும், ஈண்டு முற்றுச் சொற்கள் முதலியனபோலப் புணர்ச்சிக்கட் செய்கை ஒப்புமை பற்றி இவற்றோடு உடனெண்ணப்பட்டு அல்வழியெனப்படும் ஆகலின் மலைவாகாதென்க.

5

உ-ம். சூடத்தைவினைந்தான் குழையையுடையான் எனவும், அகத்தியனாற்றமிழரைக்கப்பட்டது வேலானெறிந்தான் எனவும், அந்தணர்க்காவைக்கொடுத்தான் மாணக்கர்க்குநாற்பொருளுரைத்தான் எனவும், ஊரிற்றீர்ந்தான் காக்கையிற்கரிதுகளம்பழம் எனவும், யானையதுகோடு சாத்தனதுதோட்டம் எனவும், குன்றத்துக் கட்டுவடு பனையின்கணன்றில் எனவும்; நிலங்கடந்தான் குழைக்காது எனவும், தாய்மூவர் பொற்குடம் எனவும், கருப்புவேலி கடிஞத்திரப்பொன் எனவும், வரைபாய்தல் கருவூர்க்கிழக்கு எனவும், கொற்றனுணர்வு சாத்தன்புத்தகம் எனவும், மன்றற்பெண்ணைமாரிமா எனவும், முறையே இரண்டாவதுமுதல் ஆறாம் விரிந்துந் தொக்கும் வேற்றுமைப்புணர்ச்சி வந்தவாறு காண்க. ஆகிடந்தது ஆவாம்பல எனவும், நம்பிவாராய் கோவேகூறாய் எனவும், வந்தான்சாத்தன் பாய்ந்ததுபுலி எனவுங், குழையன்கொற்றன் குண்டிகட்டெருமை எனவும், இனிமற்றொன்றுரை “அணங்குகொலாய் மயில் கொல்லோ கணங்குழை” எனவும், “நனிபேதையே நயனில் கூற்றம்” “வெயில்புறந்தருஉ மின்னலியக்கத்து” எனவும், ஒதிய பார்ப்பான் ஒதும்பார்ப்பான் எனவும், உண்டிவந்தான் ஒடிவந்தான் எனவும், “கொன்னூர் துஞ்சினும் படைபடை யென்றஞ்சி” “வந்தது வந்தது கூற்று” எனவும், புலிப்பாய்த்துள் மழைவண்ணை எனவும், உவாப்பதினான்கு புலிவிற்கெண்டை எனவும், முறையே எழுவாய்முதலிய ஏழாம் விரிந்தும் உவமையும் உம்மையுந் தொக்கும் அல்வழிப்புணர்ச்சி வந்தவாறு காண்க. பிறவும் அன்ன.

இவற்றுடன் வினைத்தொகை பண்புத்தொகை அன்மொழித்தொகை என்பனவற்றையும் எடுத்து ஒதாராயினர் என்னையெனின், வினைத்தொகையும் பண்புத்தொகையும் அல்வழிப்பொருளவாயினும் பிரித்தவழி முறையே முக்காலமும் உணர்த்துந் தன்மையவாயும் ஐம்பாலும் உணர்த்துந் தன்மையவாயும் நீற்குந் தத்தந்தொகைப்பொருள் சிதைதலிற் பிரிக்கப்படாமையாற் பிரிவ்வொட்டுக்களாமாகலின், ஈண்டு நிலைமொழி வருமொழி செய்து புணர்க்கப்படாது மருவின்பாத்தியவாய்க் கொல்யானை அரிவாள் ஆட

3

3

3

ரங்கு செல்செலவு புணர் பொழுது செய்குன்று எனவும், கருங்கு திரை நெடுங்கோல் பாசிலை பைங்கண் சேதா எனவும் வருவன போலவும் முடிந்தாங்கு முடியுமாகலானும்; அன்மொழித்தொகை வேற்றுமைத்தொகைமுதலிய ஐவகைநிலைக்களங்களினும் பிறந்து

- 5 பொற்றொடி பவளவாய் திரிதாடி வெள்ளாடை தகரஞாழல் என ஒருசொன்னீர்மைத்தாய்ப் பெயர்த்தன்மையெய்திப் “பொற்றொடி தந்தபுனைமடல்” எனப் பயனிலையோடு புணர்ந்துழி எழுவாயாயுஞ் “சுடர்த்தொடிகேளாய்” என முடிக்குஞ்சொல்லோடு புணர்ந்துழி விளியாயும் அல்வழிப்புணர்ச்சியாதலும், தகரஞாழல்பூசினான் தகர
- 10 ஞாழலைப்பூசினானென வேற்றுமையுருபு தொக்கும் விரிந்தும் முடிக்குஞ்சொல்லோடு புணர்ந்துழி வேற்றுமைப்புணர்ச்சியாதலுமுடையவாதலானும் ஓதாராயினாரென்க.

எச்சத்தை முற்றினைச் சாரக் கூறாத முறையகூற்றினானே வட்டப்பலகை சாரைப்பாம்பு என்பனபோலும் இருபெயரொட்ட

- 15 டிப்பண்புத்தொகைகள் அல்வழிப்பொருளவாய்ப் புணர்ச்சியெய்தல் கொள்க. (2)

௫௫. வேற்றுமை வழிய பெயர்புணர் நிலையே.

இது மேல் “ஐம்முதலாறுத் தழுவுதொடர்வேற்றுமை” யாமென வரையாதுகூறினமையின் “மெய்யுயிர்முதலீ ருமிருப

20 தங்களு” மென்பதனூற்பெற்ற பெயர்முதலிய நான்கும் ஐம்முதலாறும் விரியவுந் தொகவும் வருந் தொடர்ச்சி வேற்றுமைப்புணர்ச்சி யாமெனப் பெறுமன்றே? அதனைவிலக்கி வேற்றுமை பெயர்வழிய என்கின்றது.

- இ - ள். வேற்றுமைகள் பெயரின் பின்னிடத்தனவாம் அவற்
- 25 றோடு புணரும் நிலைமைக்கண். எ - று.

பெயரென்றது உயர்நினைப்பெயரும் அஃறிணப்பெயரும் விரவுப்பெயருஞ் சிறுபான்மை வினைப்பெயரும் உரிப்பெயருமெனக்கொள்க.

- உ-ம். நம்பியை நம்பியொடு நம்பிக்கு நம்பியின் நம்பியது
- 30 நம்பிகண் எனவும், அதனை அதனொடு எனவும், சாத்தனை சாத்தனொடு எனவும், உண்டானை உண்டானொடு எனவும், நளியை நளியொடு எனவும் முறையேகாண்க. பிறவும் அன்ன. (௩)

௫௬. விகாரமொற்றுயிருயிர்மெய் சாரியை மிகுத
யிரிதல் கெடுத லெனமு வகைத்தே.

இது முன்னர்க் கூறிய விகாரம் இத்துணைத்தென்கின்றது.

இ - ள். மேற்கூறிய விகாரப்புணர்ச்சி மெய்யும் உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய எழுத்துஞ் சாரியையுந் தோன்றலும் வடிவுவேறுபடுதலுங் கெடுதலுமென மூன்றுகூற்றினையுடைத்தாம். எ - று.

ஏற்புழிக்கோடலான் எழுத்துஞ் சாரியையும் இம்மூன்றும் உய்தவேண்டிமென்னும் யாப்புறவின்றி ஏற்றபெற்றி வருமெனக் கொள்க.

வரலாறு;—மலைத்தலை எளக்கொட்டில் தமிழ்க்கூத்து உரிய நெய் மகலின்கை எனவும், மட்குடம் அறுபது மரவோர் பல்சாத்து அங்கை எனவும் வரும். பிறவும் அன்ன. (ச) |

௫௭. வலித்தன் மெலித்த னீட்டல் குறுக்கல்
விரித்த ரொகுத்தலும் வருஞ்செய்யுள் வேண்டிழி.

இது செய்யுள்விகாரங் கூறுகின்றது.

இ - ள். மெல்லொற்றைவல்லொற்றாக்கலும் வல்லொற்றை மெல்லொற்றாக்கலுங் குற்றெழுத்தைகீட்டலும் நெட்டெழுத்தைக் குறுக்கலுஞ் சந்தம் நிரம்புதற்கு ஒருசொல்லை விரித்தலுஞ் சந்தம் அளவாதற்கு ஒருசொல்லைத் தொகுத்தலுமாகிய அறுவகை விகாரமுஞ் செய்யுட்கண் வேண்டிழி வரும். எ - று.

இவை ஆறும் புணர்ச்சிவிகாரம்போல இன்னுழிவருமென வரையறுக்கப்படா, செய்யுட்செய்யுஞ்சான்றோர் அணிபெறச் செய்யுட்கண் வருவித்துழி வருமென்பார் வேண்டிழிவருமென்றார்.

வரலாறு;—“முத்தைவருஉங்காலந்தோன்றின்” எனவும், “குன்றியலுகரத்திறுதியாகும்” எனவும், “போத்தரூர்புல்லறிவிஞர்” எனவும், “திருத்தாரன்றென்றேன்றியேன்” எனவும், “தண்ணந்துறைவர்தகவிலர்” எனவும், “ஐந்தவித்தானாற்றல்” எனவும், முறையேகாண்க. பிறவும் அன்ன. (௫)

௫௮. ஒருமொழி மூவழிக் குறைதலு மனைத்தே.

இதவும் அது.

இ - ள். ஒருசொல்லின் முதலிடைகடையென்னும் மூன்றினுள் இச்சொல் இவ்வழிக் குறைப்பினும் நிறைந்துந்பதுபோன்று ௩

பொருளை வினைக்கும் என்பதை அறிந்து செய்யுளின்பம்பெறச் செய்வான் குறைக்க அங்ஙனம் வருங் குறைதல்விகாரமுஞ் செய்யுட்கண்வேண்டுழி வரும். எ - று.

“மரையிதழ்புரையும்ஞ்செஞ்சீறடி” எனவும், “வேதினவெரிநிளேதிமுதுபோத்து” எனவும், “நீலுண்டுகிலிகைகடுப்ப” எனவும், முறையே மூவிடத்துங் குறைந்தவாறும் பிராண்டுகுறைதற்கு ஏலாதவாறும் அங்ஙனங் குறைந்தனவாயினுந் தாமரை ஓத்தி நீலமென உரைத்த சொற்பொருள்களைத் தந்தவாறுங் காண்க. “கண்டிரன்முத்தங்கொண்வேந்து” என்புழி வந்ததென்னும் வினையுஞ் “சான்றோரென்பிலர்தோழி” என்புழி என்பாரிலரென்னும் வினையுங் குறைந்துவந்தன. வினைச்சொல் இங்ஙனங் குறைதல் சிறுபான்மையெனக் கொள்க. இஃது ஒருசொல்லின்கட் சிறிதுநிற்பச் சிறிதுகெடுத்தலாதலின் முழுதுங்கெடுத்தலாகிய தொகுக்கும்வழித் தொகுத்தலின்வேறாதலறிக.

புணர்ச்சிவிகாரமன்றி யாப்பிற்கே உரிய இவற்றையும் ஈண்டுக்கூறினார் விகாரம் அதிகாரப்பட்டமையானும் பகுபதமுடித்தற்குச் சிறுபான்மை வேண்டிதலானும் யாப்பிற்கே உரிய பிறவும் இவ்வோத்துட் கூறுதலானும் விரித்தல் தோன்றலாகவும் வலித்தலும் மெலித்தலும் நீட்டலங் குறுக்கலங் திரிபாகவுந் தொகுத்தலும் மூவிடத்துக்குறைதலங் கெடுத்தலாகவும் அடக்கிச் செய்யுள்விகாரமும் மூன்றென அமையுமென்பது போதற்குமென்க. (க)

டுக. அன்னா னின்ன லற்றிற் றத்தற்
தம்நம் நும்மே அஉ ஐகுன
வின்ன பிறவுஞ் சாரியை மொழியே.

மூவகைவிகாரமும் எய்துதற்கு உரிய இரண்டனுள் எழுத்துக்கூறுபாடு எழுத்தியலுட் பெறப்படுதலின் இஃது எஞ்சிநின்ற சாரியை இவையென்கின்றது.

இ - ள். அன்னும் ஆனும் இன்னும் அல்லும் அற்றும் இற்றும் அத்தும் அம்மும் தம்மும் நம்மும் நும்மும் எயும் அவ்வும் உவ்வும் ஐயும் சுவ்வும் னவ்வமாகிய பதினேழும் அவைபோல்வன பிறவும் மேற்கூறிய சாரியையிடைச்சொல்லாம். எ - று.

பிற ஆவன உம்மும் ஞான்றுங் கெழுவுங் முதலியனவாம். ஆனுருபிற்கும் ஆன்சாரியைக்கும் இன்னுருபிற்கும் இன்சாரியைக்

கும் வேற்றுமை சாரியையாயின் உருபேற்றலும் உருபாயின் ஏலா மையமென்க. மகத்துக்கை என்புழித் தகரவொற்றுந் தகரவுகர மும் வருமென்னில் இருளத்துக்கொண்டான் என்புழி அத்தென வேண்டிதலின் ஆண்டும் அத்து நின்றே கெட்டதெனக்கோடும். வேறாகநின்ற இருமொழியுந் தம்மிற் சார்தற்பொருட்டு இயைந்து 5 நின்றலிற் சாரியையாயிற்று.

வரலாறு;—ஒன்றன்கூட்டம் ஒருபாற்கு வண்டின்கால் பூந றுந்தொடையல்குடி பலவற்றை பதிற்றுப்பத்து மரத்திலை புரியங் காய் எல்லார்தம்மையும் எல்லார்தம்மையும் எல்லீர்நும்மையும் கல னேதுணி குன்றக்கூகை சாத்தனுக்கு முன்னோக்குமவி ஆடிக்குக் 10 கொண்டான் ஆன்கன்று என முறையே காண்க. பிறவும் வந்து ழிக் கண்டுகொள்க. (எ)

சுO. அத்தி னகர மகாமுனை யில்லை.

இது முற்கூறியவற்றுள் அத்துச்சாரியை முதலெழுத்துக் கெடுமென்கின்றது. 15

இ - ள். அத்துச்சாரியையின் அகரம் இயல்பானும் விதியா னும் நின்ற அகரவீற்றுமுன்னர்க் கெடும். எ - று.

வரலாறு;—மகத்துக்கை கலத்துக்குறை என முறையே காண்க. உரையிற்கோடலான் அதவத்துக்கண் எனச் சிறுபான்மை கெடாதெனவும், அண்ணாதேரி திட்டாத்துக்குளம் என ஆகா 20 ரத்தின் முன்னருங் கெடுமெனவும் விளவின்வீழ்பழம் பலாவின் வீழ்பழம் என இன்னுருபு இன்சாரியை பெறாதெனவும், பாம்பி னிற்கடிது தேள் என வழக்கின்கண்ணுங் “கற்பினின்வழாஅந் பலவுதவி” எனச் செய்யுட்கண்ணுஞ் சிறுபான்மை பெறுமென வுங் கொள்க. (அ) 25

சுக. பதமுன் விசுதியும் பதமு முருபும்
புணாவழி யொன்றும் பலவுஞ் சாரியை
வருதலுந் தவிர்தலும் விகற்பமு மாகு
மனையவை தெரித லறிவோர் கடனே.

இது சாரியை வரும் இடனுந் திறனுங் கூறுகின்றது. 30

இ - ள். நிலைமொழிமுன்னர் விசுதியும் பதமும் உருபும் வந்து புணருமிடத்து இடையே ஒன்றும் இரண்டுஞ் சாரியை வருதலும் வாராதொழிதலும் இருவகையுமொப்ப நின்றலும் பொருந்தும்; அத்

தன்மையவற்றை ஒட்டுதற்கு ஒழுக்கியவழக்கோடும் விரிந்தநூலொடும் படுத்தி எடுத்தோத்தானும் இலேசானும் புறனடையானும் உரையானுங் கூறுபட ஆராய்ந்தறிதல் அறிவுடையோர்க்கு முறைமையாம். எ - று.

- 5 விசுவாமித்யை புணர்ச்சிக்கண் உண்டது ஊரது என்றும்போல்வன வரவேண்டியேநின்றன; வெற்பன் பொருப்பன் என்றும்போல்வன வேண்டாது நின்றன; வருவன வருவ உண்பன உண்ப என்றும்போல்வன இருவகையுமொப்பநின்றன. பதப்புணர்ச்சிக்கட்பலவற்றுக்கோடு சிலவற்றுக்கோடு என்றும்போல்வன வரவேண்டியே நின்றன; அத்திக்காய் அகத்திக்காய் என்றும்போல்வன வேண்டாதுநின்றன; விளவின்கோடு விளங்கோடு அதவின்கோடு அதங்கோடு என்றும்போல்வன இருவகையு மொப்பநின்றன. உருப்புணர்ச்சிக்கண் மரத்தை மரத்தோடு அவற்றை அவற்றோடு என்றும்போல்வன வரவேண்டியேநின்றன; நம்பியை நம்பியோடு
- 10 கொற்றனை கொற்றனோடு என்றும்போல்வன வேண்டாதுநின்றன; மண்ணினை மண்ணை வேயினை வேயை என்றும்போல்வன இருவகையுமொப்ப நின்றன. பூவிலொடுவிரிந்தகூந்தல் பூவொடுவிரிந்தகூந்தல் இவையும் அன்ன. அவையிற்றிற்கு இவையிற்றிற்கு என்றும்போல்வன பலவும் வந்தன. பிறவும் வந்துழிக் காண்க.
- 15

20 இடையேவருமென வரைந்துகூறாது பொதுப்பட வருதலுமென்றமையின் எல்லாவற்றையும் எல்லார்நம்மையும் எல்லாவற்றுக்கோடும் எல்லாநங்கையும் என உருபின்பின்னரும் பொருட்பின்னரும் உம்முச்சாரியை வருமெனக்கொள்க. (கூ)

கூஉ. எழுத்தோ ரன்ன பொருடெரி புணர்ச்சி

25 யிசையிற் றிரித னிலைஇய பண்பே.

இஃது எழுத்துக்கள் ஒன்று பலவாமென எய்தாதது எய்துவிக்கின்றது.

இ - ள். எழுத்து ஒருதன்மையவான பொருள்விளங்கநிற்கும் புணர்மொழிகள் எடுத்தல் படுத்தல் முதலிய ஓசைவேற்றுமையாற் புணர்ச்சி வேறுபடுத்தல் நிலைபெற்றருணம். எ - று.

செம்பொன்பதின்ரொடி செம்பருத்தி குழும்பரம்பு நாகன் நேவன்போத்து தாமரைக்கணியார் குன்றேறாமா என இவை இசையிற் திரிந்தன. (கஃ)

௬௩. அவைதாம், முன்னப் பொருள புணர்ச்சி வாயி
னின்ன வென்னு மெழுத்துக்கட நிலவே.

இது மேலதற்கு ஓர் புறனடை கூறுகின்றது.

இ - ள். பல பொருட்குப் பொதுவென்ற புணர்மொழிக
டாங் குறிப்பான் உணரும் பொருண்மையினையுடையனவாம்; 5
புணர்ச்சியிடத்து இத்தன்மையவென்னும் எழுத்துமுறைமைய
யுடையனவல்ல. எ - று.

செம்பொன்பதின்னொடி என்றவழிப் பொன்றாய்ச்சியுள்
வழிப் பொன்னென்றொ செம்பாராய்ச்சியுள்வழிச் செம்பென்றங்
குறிப்பான் உணரப்பட்டது. இசையிற் திரிதல் ஒலியெழுத்திற்கெ 10
னவும் எழுத்துக்கடனிலவென்றது வரிவடிவிற்கெனவுங் கொள்க.

௬௪. புள்ளி யீற்றுமுன் னுயிர்தனித் தியலாது
மெய்யொடு சிவணு மவ்வியல் கெடுத்தே.

இது புள்ளியீற்றுமுன் உயிர்முதன்மொழிவரிற் புணருமாறு
கூறுகின்றது. 15

இ - ள். புள்ளியீற்றுச் சொன்முன்வந்த உயிர்முதன்மொழி
யின் உயிர் தனித்து நடவாது, அப்புள்ளியொடு கூடுந், தான
தனித்துநின்ற அவ்வியல்பினைக் கெடுத்து. எ - று.

எனவே, நீரோடு கூடிய பால்போல நின்றதென்று ஒற்றுமை
கூறினரென்பதாயிற்று. 20

வரலாறு;—பாலரிது பாலாழி ஆலிலை பொருளீட்டம் வானு
லகு வானாடு வேலெறிந்தான் வேலேற்றான் பொருளையம் பொரு
ளொன்று நானோடிற்ற சொல்லெளவியம் எனவரும். பிறவும்
அன்ன. அதனை அதனோடு நாடுரி என விதிவகையானெய்திய
புள்ளிமுன்னும் இவ்விதிகொள்க. (கஉ) 25

௬௫. குற்றிய லுகரத் தியுதி முன்னு
மற்றென மொழிப யவ்வரி னிகரந்
தெற்றென வருஉமது முற்றக் தோன்றாது.

இது குற்றியலுகர ஈற்றுமுன் உயிர்முதன்மொழியும் யகர
முதன்மொழியும் வரிற் புணருமாறு கூறுகின்றது. 30

இ - ன். சூற்றியலுகர ஈற்றுமுன்னும் வந்த உயிர்முதன்மொழியின் உயிர் தனித்து நடவாது, அக்குற்றியலுகரத்தோடு கூட்டுந், தான் தனித்துநின்ற அவ்வியல்பினைக் கெடுத்தென்றும், அதன்முன் யகரமுதன்மொழி வரின் இகரத் தெளியத்தோன்றுமென்றும், அக் 5 குற்றுகரம் முடியத் தோன்றாதென்றுங் கூறுவர் ஆசிரியர். எ - று.

வரலாறு;—நாகு எஃகு வாகு கொக்கு குரங்கு தெள்கு என நிறுத்தி, அரிது யாது என வருவித்துக் காண்க. பிறவும் அன்ன.

நாகரிதென்புழி முன்னர்க் குற்றுகரவோசையும் பின்னர் உயிரோசையும் பெற்று அவ்விரண்டுங் கூடிநின்றல்லது அப்பொ 10 ருளுணர்த்தலாகாமையின் உயிரேறுங்காற் குற்றுகரங் கெட்டுப் போக நின்ற ஒற்றின்மேல் உயிர் ஏறிற்றென்றல் பொருந்தாதென்க. யகரம் வரிற் குற்றுகரம் இகரமாய்த் திரியுமென்னுது உகரங்கெட ஓர் இகரத் தோன்றுமென்றார், “யகரம் வரும்வழி யீகரங் குறுகு முகரக் கிளவி தவரத் தோன்றாது” என்பவாகலின். அங்ஙனங் 15 தோன்றிய இகரங் குறுகல் “யகரம் வரக்குற ளுத்தப வருஉ” மென்பதனாற் பெறுதும். முற்ற என்றார் அறுவகையீற்றின்கண் ணும் உகரங் கெடுமென்றற்கு. “தெற்றென என்றதனால் அதனை அத னோடு இதனை இதனோடு கதவழுகிது கனவழுகிது கதவியாது கன வியாது என ஒரோவழி உயிர்முதன்மொழி வருங்கால் முற்றுகரங் 20 கெடநின்ற ஒற்றின்மேல் உயிர் ஏறி முடிதலும் யகரமுதன்மொழி வருங்காற் குற்றுகரவீறு முடிந்தாங்கு முடிதலும் கொள்க. (கக)

சுகசு. தனிக்குறின் முன்னொற் றுயிர்வரி னிரட்டும்.

இஃது எய்கியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது; உயிர் ஏற இடங்கொடுத்தலேயன்றி இரட்டித்தும் நிற்குமென்றலின்.

இ - ன். பிற்தொன்றினைச் சாராது தனியேநின்ற குற்றெழுத்தின்முன் நின்ற ஒற்று உயிர்வரின் இரட்டித்துநிற்கும். எ - று.

வரலாறு;—மண் கம் பொன் கெய் கல் தெவ் புள் என நிறுத்தி, அழுகிது ஆன்றது இயைந்தது எனவும், அமைவு ஆக்கம் இன்மை எனவும் வருவித்து, அவ்வாறாதல் காண்க. பிறவும் அன்ன.

சுஎ. தன்னொழி மெய்முன் யவ்வரி னீகரந்

தன்னு மென்று துணிநரு முளரீர.

இது யகரம் ஒழிந்த மெய்முன் யகரம்வந்து புணர்வழிப் படுஞ் செய்கை கூறுகின்றது.

இ - ள். தன்னையொழிந்துகின்ற பத்துமெய்முன்னும் யகர முதன்மொழி வரின் ஓர் இகரந்தோன்றுமென்று துணிவாரும் உளர். ஏ - று.

உம்மையாற் துணியாதார் பலரென்க.

வரலாறு;—உரிஞ் மண் வெரிந் பொன் போர் கல் தெவ் 5
கேழ் தாள் என நிறுத்தி, யாலை யாது என வருவித்து, அவ்வாறு தல் காண்க. பிறவும் அன்ன. உரிஞ்யாலை மண்யாலை என இகரம் பெறாமையுங் கொள்க. (கடு)

சுஅ. இஈ ஐவழி யவ்வு மேனை
யுயிர்வழி வவ்வு மேமுனில் விருமையு 10
முயிராவரி னுடமபடு மெய்யென் றுதல்
வரைவின் றெனமனார் மதிக்குங் காலே.

இஃது உயிரீற்றுமொழிமுன் உயிர்முதன்மொழி வந்து புண ருமாறு கூறுகின்றது

இ - ள். இகர ஈகார ஐகாரங்களின்பின்னர் யகரமும் ஒழிந்த 15
உயிர்களின்பின்னா வகரமும் அவற்றுள் ஏகாரத்தின்பின்னர் யகர வகரமும் உயிர்முதன்மொழி வந்தால் உடம்படுமெய்யென்று பெய ரவாய்த் தோன்றுதலை நீககுதலின்றென்று கூறுவர் ஆசிரியர் ஆராயுமிடத்து. ஏ - று.

வரலாறு;—மணி தீ மலை அழகிது எனவும், விள பலா கடு பூ 20
அடைந்தது “ஓஓ வுவும னுறழ்வன்றி யொத்ததே” சோ கௌ அடைந்தது ஆழற்று இழைத்தது எனவும், மணியழகு விளவழகு மாவடி மாவாட்டம எனவும், “ஏளியவளொருசுகிபேடியோவென் றார்” “ஏவாடல்காண்க” எனவும் வரும். பிறவும் அன்ன.

LDதிக்குங்கலை என்றதனால் அளபெடுப்புழிவரும் எகரமுன்ன 21
ரும் ஏகாரத்தின்முன்போல உண்டேஎயிகல் என யகரமுஞ் சேஎ வடைந்தது என வகரமுஞ் சிறுபான்மை புள்ளியீற்றமுன்னும் “விண்வத்துக்கொட்கும்வண்ணத்தமரர்” என வகரமுந் தோன்று தல் கொள்க. “நீழ்கழன்மறவர்செல்வுழிச்செல்க” என்பது வினைத் தொகையென மறுக்க. வரைவின்றென்மனார் என்றதனால் உடம்ப 3
டுமெய்பெறுதல் ஒருதலையன்றாய்க் கிளி அரிது மூங்கா இல்லை எனப் பெறாமையுங்கொள்க. (கக)

சூகூ. எண்மு வெழுத்தீற் றெவ்வகை மொழிக்கு
முன்வரு ஞநமய வக்க ளியல்புங்
குறில்வழி யத்தனி யைநொது முன்மெலி
மிகலுமாம் ணளலன வழிநத் திரியு
மெல்லெழுத் தியற்கை யுறழினும் வரையார்
நன்மதி நாட்டத் தென்மனூர் புலவர்.

தொக்குப்புணரும் இயல்புணர்த்தவனவற்றுள் இஃது எல்
லாவீற்று எவ்வகைச் சொன்முன்னும் வரும் மென்கணமும்
இடைக்கணமும் இருவழியும் முடியும் முடிபு தொகுத்துக்
கூறுகின்றது.

இ - ள். மேல் ஈறாமென்ற இருபத்துநாலு எழுத்தையும்
இறுதியாகவுடைய பெயர் வீணை இடை உரியென்னும் நான்கு
சொன்முன்னும் வரும் ஞகார நகார மகார யகார வகாரங்கள்
இயல்பாய்முடியுமென்றும், குற்றெழுத்தின்பின் நின்ற யகாரமும்
5 ஓரெழுத்தொருமொழியான ஐகாரமும் நொவ்வந் துவவுமான
இவற்றின்முன்னர் ஞகார நகார மகாரங்கள் இயல்பாதலேயன்றி
மிகுதலுமாமென்றும், ணகார ளகார லகார னகாரங்களின்பின்
வரும் நகாரத் திரிந்து முடியுமென்றும், மெல்லெழுத்தினது இயல்பு
ஒருகால் இயல்பாயும் ஒருகால் மிக்கும் இவ்வாறு உறழ்ந்துமுடியி
6 னும் நீக்கார் நல்லறிவான் ஆராயும் பக்கத்தென்றுங் கூறுவர்
அறிந்தோர். எ - று.

வரையாது கூறினமையின் இம்முடிபுகள் அல்வழி வேற்று
மையாம் இருவழியுங்கொள்க.

வரலாறு;—விள பலா கிளி தீ கடு பூ ஏள சேபிணை ஒஓ சோ
கொள உரிஞ் மண் பொருந் மரம் பொன் வேய் வேர் வேல் தெவ்
யாழ் வாள் வரகு என நிறுத்தி, ஞான்றது நீண்டது மாண்டது
யாது வலிது எனவும், ஞாற்சி நீட்சி மாட்சி யாப்பு வன்மை என
வும் வருவித்து, அஃறிணைப்பெயர்முன்னும்; நம்பி அவன் நங்கை
அவள் என நிறுத்தி, ஞான்றான் நீண்டான் மாண்டான் யாவன்
வலியன் எனவும், ஞான்றான் நீண்டான் மாண்டான் யாவன் வலி
யன் எனவும், ஞாற்சி நீட்சி மாட்சி யாப்பு வன்மை எனவும் வரு
வித்து, உயர்திணைப்பெயர்முன்னுஞ்; சாத்தி கொற்றி சாத்தன் கொற்
றன் என நிறுத்தி, ஞான்றான் நீண்டான் மாண்டான் யாவன் வலியன்
எனவும், ஞான்றான் நீண்டான் மாண்டான் யாவன் வலியன் என

வும், ஞானந்தது நீண்டது மாண்டது யாது வலிது எனவும், ஞாற்சி நீட்சி மாட்சி யாப்பு வன்மை எனவும் வருவித்து விரவுப்பெயர்முன்னும் இருவழியும் இயல்பாயினவாறு காண்க. சேவாக்கு ஞொள் கிற்று நீட்டித்தது ஞொள்கல் நீட்டிப்பு எனவும், கௌவுக்கு ஞெகிழ்ந்தது நீட்டித்தது ஞெகிழ்ச்சி நீட்டிப்பு எனவும் ஒட்டுக. பிறவும் பொருள் தருதற்கு ஏற்பண அறிந்து ஒட்டுக. மலர்ந்தஞாலம் விரிந்ததூல் உயர்ந்தமலை வடிந்தயாறு துரந்தவாளி எனவும், வந்தனர்ஞாட்பின் வருத்தனர்நூலோர் மலைந்தனர்மறவர் புணர்ந்தனர்யாழோர் தணந்தனர்வயவர் எனவும் வினைச்சொன்முன்னும்; நிலனென நீரென தீயென வளியென எனவும், கொன்முனையிர ஆர் கொன்வரல்வாடை எனவும் இடைச்சொன்முன்னும்; தடம ருப்பெருமை கடிநுனைப்பகழி “வறிது வடக்கிறைஞ்சிய சீர்சால் வெள்ளி” எனவும், “மல்லன்மார்படுத்தனன்புல்லுமாறெவனே” “தெள்ளறழீஇயவார்மணலடைகனர”. “பையுண்மலைப்பழுமரம் படரிய” எனவும் உரிச்சொன்முன்னும் இயல்பாயினவாறு காண்க. பிறவும் அன்ன. “ணளவனவழிநத்திரியும்” என்றலின் அத்திரியு ஈண்டுக் கொள்ளற்க. உரினுஞானந்தது பொருநுஞானந்தது மண்ணு ஞானந்தது வேன்ஞானந்தது வாண்ஞானந்தது மரமாண்டது வே யாது என நிலைமொழியீறு விகாரப்படுதலென்னை எனக் கடாவற்க, ஈண்டு வருமொழியியல்பாமென்றலின். மெய்ஞ்ஞானம் நூல் மாண் டது எனவும், ஞாற்சி நீட்சி மாட்சி எனவும், கைஞ்ஞெரிந்தது நீண்டது மறித்தது எனவும், ஞெரித்தார் நீட்டிஞார் மறித்தார் என வும், இருவழியும் மிக்கன. ஞொஞ்ஞெள்ளா துஞ்ஞெள்ளா நாகா மாடா என இவை வினையாகலின் அல்வழிக்கணம் மிக்கன. இவை நலிந்து கூறப்பிறத்தலான் இயல்பாதலே வலியுடைத்தென்பார் மிகலுமாமென்றார். நகரத்திரிபு மேற்காட்டுதும், கதிர்ஞெரி கதிர்ஞெரி இதழ்ஞெரி இதழ்ஞெரி நுனி முரி எனவும், பூஞெரி பூஞெரி நுனி முரி எனவும், காய்ஞெரி காய்ஞெரி நுனி முரி எனவும் உறழ்ந்தன உம்மையான் இயல்பாதலே வலியுடைத் தென்க. நன்மதிநாட்டத்தென்றதனான் இவ்வுறழ்ச்சிமுடிபு பெரும் பான்மையுந் தொடர்மொழிக்கேயெனவும் வனையிருமொழிக்குஞ் சிறுபான்மை வருமெனவும் ணகாரணகாரங்களின்முன் வந்த யாவும் ஞாவும் முதலாகிய வினைச்சொற்கள் ஒரு வினை வந்த தன்மையை ஒக்குமெனவுந் கொள்க. அவற்றுள் “மெல்லெழுத் தியற்கை யுற ழினும் வரையார்—சொல்லிய தொடர்மொழி யீறுதி யான” என வும், “ணனவென் புள்ளிமுன் யாவு ஞாவும்—வினையோ ரினைய வென்முறர் புளவர்” எனவும் கூறுபவாகலின் “மண் யாத்த

கோட்ட மழகளிறுதோன்றுமே” “மண்ஞாத்த கோட்ட மழகளிறுதோன்றுமே” எனவும், பொன்யாத்ததார்ப்புரவிபரிக்குமே” “பொன்ஞாத்ததார்ப்புரவிபரிக்குமே” எனவும் வரும். இன்னும் இவ்விலேசானே மண்ஞான்றதென ஞாச்சென்றவழி யாச்செல்லாமையும் யாச் சென்றவழி ஞாச்சேறலுங்கொள்க. இதுவும் புணரியலொழிபாய்க் கருவிப்பாற்படும். (கஎ)

எ0 ண்ளமுன் டணவும் லனமுன் றனவு
மாகுந் தநக்க ளாயுங் காலே.

இது வருமொழித்திரிபு கூறுகின்றது.

இ - ள். ணகரளகரங்களின்முன்னர்த் தகரநகரங்கள் வரின் டகரணகரங்களாயும் லகரணகரங்களின்முன்னர் அவை வரின் றகரணகரங்களாயுந் திரிந்து முடியும் ஆராயுங்காலத்து. எ - று.

ஆயுங்காலையென்றதால் புணர்வுழி நிரனிறைகொள்ளாது நிலைமொழியொன்றுடனே வருமொழியிரண்டும் புணருமெனவுந் திரிவுழி நிரனிறைவகையானே தகரம் டகரநகரங்களும் நகரம் ணகரணகரங்களும்மாய்த் திரியுமெனவுந் கொள்க.

வரலாறு;—மண்டிது மண்ணன்று முண்டிது முண்ணன்று; கன்றிது கண்ணன்று பொன்றிது பொண்ணன்று என வரும்.

நிலைமொழியீற்று லகரளகரங்கள் திரியினுந் “திரிந்ததன்றி ரிபது” என்னும் நயததால் வருமொழித் தகர நகரந் திரியுமென்க. ண்ளலனவழிநத் திரியுமென நகரம் அதிகாரப்பட்டமையின் ஒப்பமைபற்றித் தகரத்திரிபும் உடன்கூறினார். (கஅ)

எக. பொதுப்பெய ருயர்திணைப் பெயர்க ளீற்றுமெ
வலிவரி வியல்பா மவற்றீற் றுயிர்முன் [ய
வன்மை மிகாசில விகாரமா முயர்திணை.

இஃது ஒற்றீற்று விரவுப்பெயரும் உயர்திணைப்பெயரும் வன் கணத்தோடு புணருமாறும் வன்கணம் உயிரீற்று அவ்விருபெய ரோடும் புணருமாறங் கூறுகின்றது.

இ - ள். பொதுப்பெயரீற்றின்கண்ணும் உயர்திணைப்பெயரீற் றின்கண்ணும் நின்ற ஒற்றுக்கள் வல்லீனமுதன்மொழி வரின் இயல்பாய்முடியும்; அவ்விருபெயரீற்றின்கண்ணும் கீன்ற உயிர்

முன் வரும் வல்லெழுத்துக்கள் மிகாது இயல்பாயும் முடியும்; அவ்வாறன்றி உயர்திணைப்பெயருட் சிலபெயர் விகாரமாகியும் முடியும். எ - று.

இறந்ததாதீஇய எச்சவும்மை விகாரத்தாற் தொக்கது. வரைந்துகூறாமையின் இருவழியுங் கொள்க. ஈற்றுமெய்யென்றும் 5 முன்னென்றும் பகுத்தோதியது யாண்டும் நிலைமொழி வருமொழிச் செய்கைகள் தெரிந்தறிந்துகோடற்கெனக் கொள்க.

சாத்தன் கொற்றன் எனவும், சாத்தி கொற்றி எனவும் நிறுத்திக், குறியன் சிறியன் தீயன் பெரியன் எனவும், குறியள் சிறியள் தீயள் பெரியள் எனவும், குறிது சிறிது தீது பெரிது எனவும், கை 10 செவி தலை புறம் எனவும் ஏற்பன வருவித்து, இருவழியும் விரவுப் பெயரீற்றுமெய் வன்மை வர இயல்பாயவாறும் அவ்வுயிரீற்றுப் பெயர்முன் வருமொழிவல்லெழுத்து மிகாதவாறுங் காண்க. அவன் நமன் ஆய் அவர் அவள் எனவும், நம்பி விடலை தோழி நங்கை எனவும் நிறுத்திக், குறியன் சிறியன் தீயன் பெரியன் எனவும், குறியர் சிறியர் தீயர் பெரியர் எனவும், குறியள் சிறியள் தீயள் பெரியள் எனவும், கை செவி தலை புறம் எனவும் ஏற்பன வருவித்து, இருவழியும் உயர்திணைப்பெயரீற்றுமெய் வன்மை வர இயல்பாயவாறும் அவ்வுயிரீற்றுப்பெயர்முன் வருமொழிவல்லெழுத்து மிகாதவாறுங் காண்க. பிறவும் அன்ன. பார்ப்பனக்கண்ணி குமரிபிள்ளை 20 சேரி தோட்டம் என ஈற்றயல் குறுகி அகரச்சாரியைபெற்று வருமொழிவல்லெழுத்து மிக்குங்; கபிலபரணர் என ஈறுகெட்டு வருமொழி வல்லெழுத்து இயல்பாயும்; பல்சங்கத்தார் பல்சான்றோர் என ரகரவீறும் அதன் அயல் நின்ற அகரமுங் கெட்டு ஈற்றுமெய் இயல்பாயும்; ஆசீவகப்பள்ளி நிக்கந்தக்கோட்டம் ஈழவக்கத்தி 25 வாணிகத்தெரு அரசுக்கண்ணி வேட்டுவக்குமரி கோலிக்கருவி வண்ணப்பண்டி என ஈறுகெட்டு வருமொழிவல்லெழுத்து மிக்குங்; குமரகோட்டம் குமரக்கோட்டம் பிரமகோட்டம் பிரமக்கோட்டம் வாசுதேவகோட்டம் வாசுதேவக்கோட்டம் என ஈறுகெட்டு வருமொழிவல்லெழுத்து உறழ்ந்தம்; ஆலேக்குறியன் சிறியன் 30 தீயன் பெரியன் எனவும், மகலேக்குறியள் சிறியள் தீயன் பெரியள் எனவும், வேற்றுமைக்கண் ஆலேக்கை மகலேக்கை செவி தலை புறம் எனவும், எட்டிப்பூ காவிரிப்பூ நம்பிப்பூ நம்பிப்பேறு எனவும், நம்பிக்கொல்லன் நம்பிச்சான்றோன் நம்பித்துணை நம்பிப்பிள்ளை செட்டிக்கத்தன் சாத்தன் தேவன் பூதன் எனவும், நங்கைப்பெண் நங்கைச்சாணி எனவும், உயர்திணைப்பெயருட் சில விகாரமேற்றவாறு 35

காண்க. பீறவும் அன்ன. எட்டி காவீதி என்பன தேயவழக்காகிய சிறப்புப்பெயர், எட்டிமரம் அன்று; அஃது "எட்டிக்குமரனிருந் தோன்றனை" என்பதனால் உணர்க. இவை எட்டியதுபூ எட்டிக்குப்பூ காவீதியதுபூ காவீதிக்குப்பூ என விரியும். ஈற்றுமெய் இயல்பாமெனவே, வருமொழிவல்லெழுத்துச் சாத்தன் குறியன் குறிது தாய்குறியன் குறிது நீர்குறியீர் எனவும், அவன்குறியன் அவள்குறியள் அவர்குறியர் எனவும் இயல்பாயும்; மகன்றாய்க்கலாம் செரு துறத்தல் பகைத்தல் என நிலைமொழிகு அடையாய் முன்வந்த மகனது பகைவினையைப் பின்னாக ஒருவன் கூறுமிடத்து மிக்கூர் தமக்கேற்ற பெற்றி முடியுமெனக கொள்க. மகன்றாய்க்கலாமென்பது மகன் தாயொடுகலாய்த்த கலாமென விரியும். ஏனையவற்றிற்கும் ஏறபன உருபு விரிக்க. தோன்றறியன் அவன்றியன் ஆண்டயன் பெண்டயன் வேடயன் அவடயள் திமை எனவரு மொழித்தகரந் திரிந்தன மேலெச்சுத்திரத்தான் முடிந்தன.

பொதுப்பெயர் உயர்திணைப்பெயர்களென்ற முறையலகூற்றானே உயர்திணைவினைச்சொல்லும் இவ்வாறே இயல்பாய் முடியுமெனக் கொள்க.

வரலாறு;—உண்டான் உறங்கினான் எனவும், உண்டாள் உறங்கினாள் எனவும், உண்டார் உறங்கினார் எனவும், உண்ப ஒதுப எனவும் நிறுத்திக், கொற்றன் சாத்தன் தேவன் பூதன் எனவும், கொற்றி சாத்தி தெரிவை பெதும்பை எனவும், கற்றார் சான்றார் தக்கார் பார்ப்பார் எனவும், ஏற்பன வருவித்துக் காண்க. பிறவும் அன்ன.

இன்னும் இம்முறையலகூற்றானே விரவுப்பெயர் உயர்திணைப்பெயர் உயர்திணைவினை என்னும் இவற்றின் முடிபுவேறுபாடெல்லாம் மேல்முடித்தும். அஃது ஆங்காங்கு உணர்க. (ககூ)

எஉ. விளிநிலைக கிளவிபு மவற்றே ரன்ன.

இது விளிப்பெயர் வன்கணத்தோடு புணருமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். விளியாய்நின்றையுடைய உயிரீறும் ஒற்றீறமாகிய உயர்திணைப்பெயரும் விரவுப்பெயரும் உயிரும்புள்ளியும் இறுதியாகிய உயர்திணையிற்பெயரும் விரவுத்திணையிற்பெயரும்போல உயிரீற்றுமுன் வல்லெழுத்து வந்துழி அவ்வல்லெழுத்து இயல்பா

யும் ஒற்றீறு வல்லெழுத்து வந்துழி இயல்பாயும் அங்ஙனம் இயல்பா தலேயன்றிச் சில விகாரமாகியும் முடியும். எ - று.

நிலையென்ற மிகையானே இவ்விருவீற்று அஃறிணைவிளிப்பெயரும் அவைபோல இயல்பாகியுஞ் சிறுபான்மை விகாரமாகியும் முடியுமெனக்கொள்க. 5

வரலாறு;—ஊரா ஊரா நம்பி நம்பீ வேந்து வேந்தே நங்கை எனவும், நம்பன் நங்காய் கடவுள் ஏந்தல மாந்தர் எனவும் நிறுத்திக், கூறாய் சொல்லாய் தாராய் போதாய் எனவும், கூறீர் சொல்லீர் தாரீர் போதீர் எனவும் ஏற்பன வருவித்து, உயர்நிணைவிளிப்பெயர் இயல்பாயவாறுஞ்; சாத்த சாதநா சாத்தி சாத்தி பூண்டு பூண்டே 10 தந்தை எனவும், ஆண் பெண் சாத்தன் தூங்கல் நாய் மகள் எனவும் நிறுத்திக், கூறாய் சொல்லாய் தாராய் போதாய் என வருவித்து, விரவுத்திணைவிளிப்பெயர் இயல்பாயவாறுந், தும்பி தும்பீ வண்டு வண்டே வாடை எனவும், கண் அலவன் பேய் சூர் வேல் யாழ்வாள் எனவும் நிறுத்திக், கொடியை சிறியை தீயை பெரியை என வருவித்து, அஃறிணைவிளிப்பெயர் இயல்பாயவாறும்; ஆதேககூறாய் மககேக்கூறாய் எனவும், ஏந்தநீயை கடவுடையை எனவும், பிணைக்கூறாய் அழிதூக்கூறாய் எனவும், தூங்கநீயை மகடையை எனவும், விளக்கொடியை புறக்கொடியை முசுக்கொடியை எனவும், கற்றீயை முட்டையை கடநீயை நெஞ்சுடையை மனங்கொடியை எனவும், மூவகைவிளிப்பெயரும் விகாரம் ஏற்றவாறுங் காண்க. பிறவும் அன்ன, திரிந்துக் கெட்டுந் தோன்றியும் இயல்பாயும் அயல் திரிந்தும் விளியேற்று நிற்பதொன்றாதலின் இயற்பெயர் மாததிரையாய் நிற்பனவற்றுள் அடங்காமையின் இவற்றை விளிகிலைக்கிளவியுமவற்றேரன்ன என அவற்றோடு மாட்டெறிந்தாரெனக்கொள்க. (உ0) 15

எங். உயிரும் புள்ளியு மிறுதி யாகிய
முன்னிலை வினையே யேவ லெனநிறை
யியல்பா சூரவு முறழா சூரவுமென்
றாயீ ரியல வல்லெழுத்து வரினே.

இது முன்னின்றான் தொழில் உணர்த்தவனவும் அவனைத் தொழிற்படுத்துவனவுமாகிய முன்னிலைவிரவுவினைச்சொற்கள் வன் கணத்தோடு முடியும் முடியுக்கூறுகின்றது. 20

இ - ள். உயிரும் ஒற்றும் ஈறாக வந்த முன்னிலைவினையும் ஏவல் வினையுமென்ற இம்மொழிகள் இயல்பாய்முடிவனவும் உறழ்ந்து

எழுத்ததிகாரம்.

முடிவனவுமென இவ்விரண்டியல்பினையுடைய வல்லெழுத்துமுதலாகிய மொழிவரின். எ - று.

- வரலாறு;—உண்டி தின்றி உண்டனை தின்றனை உண்டாய் தின்றாய் கொற்றே சாத்தரே தேவரே பூதரே எனவும், உண்டனார் தின்றனார் கொற்றரே சாத்தரே தேவரே பூதரே எனவும், இவை முன்னிலைவீனை இயல்பாயின. உறழ்ச்சி வந்துழிக்காண்க. கொணு எறிவிடு உண் தின் கொற்றே சாத்தரே தேவரே பூதரே எனவும், உண்மின் தின்மின் கொற்றரே சாத்தரே தேவரே பூதரே எனவும், ஏவல்வீனை இயல்பாயின. நடகொற்றே நடக்கொற்றே ஈர்கொற்றே ஈர்கொற்றே சாத்தரே தேவரே பூதரே என ஏவல்வீனை உறழ்ந்தன. பிறவும் வந்துழிக்காண்க. நிலகொற்றே நிற்கொற்றே எனத் திரிந்துத் திரியாதும் உறழ்ந்தனவும் உறழாருநவுமென்னும் பொதுவகையான் முடிக்க. (உக)

எசு. ஒளவென வருஉ முயிரிது சொல்லு

- 15 ஒருமவ வென்னும புள்ளி யிறுதியுங்
குற்றிய லுகரத் திறுதியு முளப்பட
முற்றத் தோன்ற முன்னைய முடிபே
யுகரம பெறுஉ மாவயி னுன.

- 20 இஃது ஒருசாரனவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கி எய்தாதது எய்துவிக்கின்றது.

இ - ள். ஓள என வருகின்ற உயிரீற்றுச்சொல்லும் ஓ ந ம வ என்று சொல்லப்படும் புள்ளியீற்றுச்சொல்லும் குற்றியலுகரத்தை இறுதியிலேயுடைய சொல்லுங் கூட முன்னர்க்குரிய இயல்பும் உறழ்ச்சியுமாகிய முடிபு முற்றத்தோன்ற முடியா நிலைமொழியீ

- 5 உகரம்பெற்று உறழ்ந்து முடியும். எ - று.

ஏற்புழிக்கோடலாற் சொல்லென்றது ஈண்டு ஏவல்வீழே மேற்றயிற்று.

உ-ம் கௌவுகொற்றே கௌவுக்கொற்றே வெளவுகொ, வெளவுக்கொற்றே உரினுகொற்றே உரினுகொற்றே பொரு, கொற்றே பொருதுக்கொற்றே திருமுகொற்றே திருமுக்கொற்றே தெவுகொற்றே தெவ்வுக்கொற்றே கூட்டுகொற்றே கூட்டுக்கொற்றே சாத்தரே தேவரே பூதரே என வரும். ஒன்றெனமுடித்தலான் து, கொற்றே நொக்கொற்றே கைதுக்கொற்றே சாத்தரே தேவரே பூதரே என இவ்வுயிரீற்று ஏவல்வீனைச்சொற்கள் மிக்கேமுடிதலும் மண்ணு

கொற்ற மண்ணுக்கொற்ற பன்னுகொற்ற பன்னுக்கொற்ற
உள்ளுகொற்ற உள்ளுக்கொற்ற கொல்லுகொற்ற கொல்லுக்
கொற்ற சாத்தா தேவா பூதா என இப்புள்ளியீற்றேவல்வினைச்
சொற்கள் உகரம்பெற்று உறழ்த்துமுடிதலுங் கொள்க. (உஉ)

எரு. மெல்லெழுத்துமிகுவழிவலிப்பொடுதோன்றலு
வல்லெழுத்துமிகுவழிமெலிப்பொடுதோன்றலு [ம்
மியற்கை மருங்கின் மிகற்கை தோன்றலு
முயிர்மிக வருவழி யுயிர்கெட வருதலுஞ்
சாரியை யுள்வழிச் சாரியை கெடுதலுஞ்
சாரியை யுள்வழித் தன்னுருபு நிலையலுஞ்
சாரியை மியற்கை யுறழ்த் தோன்றலு
முயர்திணை மருங்கி னெழியாது வருதலு
மஃறிணை விரவுப்பெயர்க் கவ்விய நிலையலு
மெய்பிறி தாகிடத் தியற்கை யாதலு
மன்ன பிறவுந் தன்னியன் மருங்கின்
மெய்பெறக் கிளந்து பொருள்வரைந் திசைக்கு
மைகார வேற்றுமைத் திரிபென மொழிப.

10

15

இது மேல் உயிரீற்றிற்கும் புள்ளியீற்றிற்கும் வேற்றுமைக்
கட்கூறும் முடிவு பெறுதுநிற்கும் இரண்டாம் வேற்றுமைமுடிபு
வேறுபாடு தொகுத்து உணர்த்துகின்றது.

உ

இ - ள். விளங்குறைத்தான் என மெல்லெழுத்து மிகுமிடத்து
விளக்குறைத்தான் என வல்லெழுத்து மிகுதலும் மரக்குறைத்தான்
என வல்லெழுத்து மிகுமிடத்து மரங்குறைத்தான் என மெல்லெ
ழுத்து மிகுதலும் தாய்கொலை என இயல்பாய் வருமிடத்துத் தாய்க்
கொலை என மிகுதலும் பலாக்குறைத்தான் தழுஉக்கொணர்ந்
தான் ஏக்ககட்டினுன் என உயிர்மிக வருமிடத்துப் பலாக்குறைத்
தான் தழுக்கொணர்ந்தான் ஏக்ககட்டினுன் என உயிர்கெடவருதலும்
வண்டின்கொணர்ந்தான் எனச் சாரியைப் பேறுள்ளவிடத்து வண்டு
கொணர்ந்தான் எனச் சாரியைகெட்டு நின்றலும் வண்டின்கொணர்ந்
தான் எனச் சாரியைப்பேறுள்ளவிடத்து வண்டின்கொணர்ந்தா
னெனச் சாரியையோடு தன்னுருபுநின்றலுஞ் சாரியைபெறுவன பெ
றுது இயல்பாகிநின்றவிடத்துப்புளிகுறைத்தான் புளிக்குறைத்தான்
பனைதடிந்தான் பனைத்தடிந்தான் பூல்குறைத்தான் பூற்குறைத்தான்

என மிக்ருந் திரிந்தும் உறழ்ச்சியாகத் தோன்றுதலும் உயர்திணைத் தண் நம்பியைக்கொணர்ந்தான் நங்கையைக்கொணர்ந்தான் எனத் தொகாதேநிறலும் ஒழியாதுவருதலுமென்றதனால் ஆடேவறி சொல் மகடேவறிசொல் ஒன்றூர்த்தெறலும் என ஒழிந்தும் வருதலும் உயர்திணையோடு அஃறிணை விரவும் விரவுப்பெயர் கொற்றனைக்கொணர்ந்தான் என உருபு தொகாதேநிறலும் அவ்வியனிலையலுமென்றதனால் மகற்பெற்றேன் என விரவுப்பெயர்க்கண்ணுந்தொகுதலும் பொற்கொணர்ந்தான் மட்கொணர்ந்தான் என மெய்பிறிதாகுமிடத்து அங்ஙனமாகாது பொன்கொணர்ந்தான் மண்கொணர்ந்தான் என இயற்கையாய்வருதலும் அவைபோல்வனபிறவுந் தன்னைநோக்கித் திரிபுநடக்குமிடத்துப் பொருள்பெற எடுத்தது ஒதப்பட்டு ஏனைவேறறுமைப்பொருட்புணர்ச்சியது முடிபினைத்தான் நீக்கி வேறுமுடிபிற்றாய்கின்று ஒலிக்கும் இரண்டாம்வேறுமையது வேறுபட்ட புணர்ச்சியென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ - று.

அவைபோல்வன பிற ஆவன, 'எககண்டுபேருங்காலையாழநின் கற்கெழுசிறுகுடி' "நப்புணாவில்லா நயனிவலோர்நட்பு" என நெடுமுதல குறையும் விரவுப்பெயர்கள் மெல்லெழுத்துப்பெறுகற்கு உரியன வலவெழுததுப்பெறுதலுங் கழிகுறைத்தான் திணையிளந்தான் மயிர்குறைத்தான் தற்கொண்டான் செறுததான் புகழ்ந்தான் எனவியல்பாதலுந் திரிதலும் முதலியவெனக் கொள்க. 'மெய்பெற என்றதானே சாரியை உள்வழித் தன்னுருபு நிலையாது செய்யுட்கண் "மறங்கடிந்தவருங்கற்பின்" "சில்சொல்லிற்பல்குந்கல்" என வருவனவும் பிறவற்றின்கண் மைகொணர்ந்தான் மைக்கொணர்ந்தான் வில்கோள் விற்கோள் என உறழ்ந்துமுடிவனவுங்கொள்க. இனி இவ்வாறு திரியாது கடுக்குறைத்தான் செப்புக்கொணர்ந்தான் என்றாற்போலப் பொதுமுடிபே தனக்கும் முடிபாக முடிவனவுக் கொள்க. "தமயினாகியதொழின்மொழிவரினே" என்பதனைச் சாரவைத்தமையான் வினைவந்துழியே இங்ஙனம் பெரும்பான்மை திரிவதெனக்கொள்க. இனித் தன்னினமுடித்த வென்பதனால் வரைபாய்வருடை என்றாற்போல ஏழாவதற்கும் வினையோடு முடிபுழித திரிதல்கொள்க. (உஉ)

எசு. புள்ளியு முயிரு மாயிறு சொன்முன்
 நம்மி னாகிய தொழின்மொழி வரினே
 வல்லினம விகற்பமு மியல்புமா வனவுள.

இது மேல் உயிரீற்றிற்கும் புள்ளியீற்றிற்கும் வேற்றுமைக் கட்டுகூறும் முடிபு பெருதுகிற்கும் மூன்றும்வேற்றுமைமுடிபு கூறுகின்றது.

இ - ள். ஒற்றுகியும் உயிராகியும் ஈராய்கின்ற நிலைமொழி மூன்றர் அந்நிலைமொழிப்பொருளான மூன்றாவதன் பொருளாகிய 5 வினைமுதற்பொருள்கள் தம்மான் உளவாகிய தொழிற்சொல் வருமாயின் புணர்ச்சிக்கண் மேல் வேற்றுமைப்புணர்ச்சியிடத்து மிகுமெனக் கூறும் வல்லெழுத்து மிகாது உறழ்ந்து முடிவனவும் இயல்பாய்முடிவனவும் உள. எ - று.

சூர்க்கோட்பட்டான் சூர்க்கோட்பட்டான் வளிகோட்பட்டான் 10
டான் வளிக்கோட்பட்டான் சார்ப்பட்டான் தீண்டப்பட்டான்
பாயப்பட்டான் என இவையுறழ்ந்தன. நாய்க்கோட்பட்டான் புலிகோட்பட்டான் சார்ப்பட்டான் தீண்டப்பட்டான் பாயப்பட்டான் என இவை இயல்பாயின. திறவும் அன்ன.

புள்ளியும் உயிருமென்ற முறையலகூற்றானே பேஎய்கோட் 15
பட்டான் பேஎய்க்கோட்பட்டான் என்னுமுறழ்ச்சியுள் எகரப்பேறும் பாம்புகோட்பட்டான் பாப்புகோட்பட்டான் பாம்புக்கோட்பட்டான் பாப்புக்கோட்பட்டான் என்னும் உறழ்ச்சியுள் நிலைமொழியொற்றுத் திரிதலுத் திரியாமையுங்கொள்க. இவ்விறுதிகள் நாய்க்கால் தேர்க்கால் கிளிக்கால் என ஆண்டு வேற்றுமைக்கண் வல்லெ 20
ழுத்து மிகுமாறு காண்க. (உச)

எள. வேற்றுமை யல்வழி இஐ யென்னு

மீற்றுப்பெயர்க் கிளவி மூவகை நிலைய

வவைதா, மிப்பா சூவும் வல்லெழுத்து மிகுநவு

முறழா சூவு மென்மனா புலவர். 21

இஃது இகரவீற்றுப்பெயர்க்கும் ஐகரவீற்றுப்பெயர்க்கும் அல்வழிமுடிபு கூறுகின்றது.

இ - ள். வேற்றுமையல்லாதவிடத்து இஐ என்னும் ஈற்றையுடைய பெயர்ச்சொற்கள் மூவகையாகிய முடிபுநிலைமையுடைய அம்முடிபையுடைய சொற்கடாம் இயல்பாய் முடிவனவும் வல்லெ 25
ழுத்து மிகு முடிவனவும் உறழ்ச்சியாய் முடிவனவுமென்று கூறுவர் புலவர். எ - று.

எழுத்ததிகாரம்.

உ-ம். பருத்திருந்து காராகுறிது சிறிது தீது பெரிது என இவை இயல்பாய்முடிந்தன. மாசுத்திங்கள் அலிக்கொற்றன் காவிக் கண் சித்திரைத்திங்கள் புலைக்கொற்றன் குவளைக்கண் என இவை மிக்கமுடிந்தன. கிளிகுறிது கிளிக்கூறிது தினைகுறிது தினைக்குறிது என இவை உறழ்ந்துமுடிந்தன. பிறவும் அன்ன.

பெயர்க்கிளவியெனவே பெயரல்லாத இவ் விரண்டிறுவினைச் சொல்லும் இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லும் மேல் முடிப்பாம்.

நிலையென்ற மிகையானே இயல்பானும் விதியானும் நின்ற ஐகாரவற்று ஆலையென்னும் வினைக்குறிப்புமுற்றுச்சொற்கு உறழ்ச் சிமுடிபு கொள்க. (உரு)

எஅ. உயிரும் புள்ளியு மிறுதி யாகி
யளவு நிறையு மெண்ணுஞ் சுட்டி
யுளவெனப் பட்ட வெல்லாச் சொல்லுந்
தததங் கிளவி தமமகப் பட்ட

15 முத்தை வருஉங் காலந் தோன்றி
னொத்த தென்ப ஏயென் சாரியை.

இஃது அளவும் நிறையும் எண்ணுமாகிய பெயர்கள் அல்வழிக் கட் தம்மிற் புணருமாறு கூறுகின்றது.

இ - ன். உயிரும் புள்ளியுந் தமக்கீரூய அளவையும் நிறையையும் ஏண்ணையுந் கருதி வருவன உளவென்று ஆசிரியர் கூறப் பட்ட எல்லாச்சொற்களுந் தத்தமக்கு இனமாகிய சொற்களாய்த் தம்மிற் குறைந்தசொற்கள தம்முன்னே வருங்காலந் தோன்றுமாயிற் பொருந்திற்றென்பார் ஆசிரியர்தாம் ஏயென்சாரியைபெற்று முடிதலை. எ - று.

5 முத்தை முத்தையென விகாரமாயிற்று.

வரலாறு;—நாழியேயாழாக்கு உழக்கேயாழாக்கு கலனே பதக்கு எனவும், தொடியேகஃசு கழஞ்சேகுன்றி கொள்ளேயை யவி எனவும், ஒன்றேகால் காலேகாணி காணியேமுந்திரிகை எனவும் முறையே அளவுப்பெயரும் நிறைப்பெயரும் எண்ணப்பெயரும் தம்முன்னர்த் தம்மிற் குறைந்தன வந்துழி ஏகாரம்பெற்ற வாறு காண்க.

இனி உயிரீறு புள்ளியீறென்ற மிகையானே குறுணினானுழி ஐநாழியுழக்கு என ஏயென்சாரியைபெறாது வருவனவுங் கொள்க. இன்னும் அதனானே உழக்கரை செவிட்டரை மூவுழக்கரை கலவரை எனவும், கஃசரை கழஞ்சரை தொடியரை கொள்ளரை எனவும், ஒன்றரை பத்தரை எனவும், ஏயென்சாரியை பெறாதனவும்; 5 உரிக்குறை கலக்குறை எனவும், தொடிக்குறை கொட்டுறை எனவும், காணிக் குறை காற்குறை எனவும் ஏயென்சாரியை பெறாது வேற்றுமைமுடிபெய்துவனவும்; உழக்கின்குறை ஆழாக்கின்குறை எனவும், கழஞ்சின்குறை கஃசின்குறை எனவும், ஒன்றின்குறை பத்தின்குறை எனவும் வேற்றுமைமுடிபு எய்தாது இன்பெறுவன 10 வுங்; கலத்துக்குறை என அத்துப்பெற்று முடிவதுஉம்; பனையின்குறை காவின்குறை என இன்பெறுவனவும்; பனக்குறை காக்குறை எனச் சிறுபான்மை இன்பெறாது வேற்றுமைமுடிபு எய்துவனவுங்; தூணிப்பதக்கு எனவும், இருதூணிப்பதக்கு முத்துணிப்பதக்கு எனவும் ஏயென்சாரியை பெறாது வேற்றுமைமுடிபு எய்துவனவுங்; 15 தூணித்தூணி தொடித்தொடி காணிக்காணி எனத் தம் முன்னர்த் தாம் வந்து வல்லெழுத்துப் பெறுவனவுங்; தூணிக்குத் தூணி இருதூணிக்கிருதூணி எனக் குச்சாரியை பெறுவனவுங் கொள்க. உரிக்கூறு தொடிக்கூறு காணிக்கூறு தூணிக்கொள்கலக்கொள் சாமை தோரை பயறு எனப் பொருட்பெயரோடு 20 புணர்வழி வேற்றுமைமுடிபெய்தின மேற்கூறும் ஈற்றுப் பொது விதியானே முடியுமெனக்கொள்க. உழக்கரை உரிக்குறை உழக்கின்குறை கலத்துக்குறை பனையின்குறை காவின்குறை பனக்குறை காக்குறை தூணிப்பதக்கு என்றற்றொடக்கத்தன உம்மைத் தொகை. உரிக்குறை உரியுங் குறையும் என விரிந்துழி உரியும் 25 உழக்குமெனப் பொருடரும். ஏனையவற்றிற்கும் ஏற்குமாறு பொருளுரைத்துக்கொள்க.

தூணிக்கொள் என்றற்போல்வன பண்புத்தொகை. உழக்கின்குறை என்றற்றொடக்கத்தன வேற்றுமைக்கண்ணுயின் உழக்கிற்குறை என நிற்கும். கலம் சாடி தூதை பாளை நாழி மண்டை 30 வட்டி அகல் உழக்கு எனவும், கழஞ்சு சீரகம் தொடி பலம் நிறை மா அரை அந்தை எனவும், அளவுப்பெயர்க்கும் நிறைப்பெயர்க்கும் முதலாவன இவ்வொன்பதெழுத்தென உணர்க. உகரமுதனிறைப்பெயர் வந்துழிக் காண்க. “அளவிற்கு நிறையிற்கு மொழி முதலாகி—யுளவெனப் பட்ட வொன்பகிற நெழுத்தே—யவைதாங், 35 கசதப வென்றா நமவ வென்றா—அகர வுகரமோ டவையெனமொ

எழுத்ததிகாரம்.

ழிப்' என்பவாகலின. சிறுபான்மை இம்மி இடா என்றற்போல் வனவுங் கொள்க. எண்ணுப்பெயர்க்கு வரையறையின்று. (உஈ)

எக. உரிவரி னுழியி னீற்றுயிர் மெய்கெட
மருவும டகர முரியின் வழியே
யகர வுயிராமெய்யா மேற்பன வரினே.

இது நாழியென்னும் அளவுப்பெயர்க்கு வருமொழி ஒன்ற னேடு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதியும் உரியென்னும் அளவுப் பெயர்க்கு எய்தாதது எய்துவித்தலும் துதலிற்று.

இ - ன். உரியென்னும் அளவுப்பெயர் வருமொழியாய் வருங்
10 காலத்து நாழியென்னும் நிலைமொழியளவுப்பெயரின் இறுதியில் நின்றாற்றுயிர்மெய் கெட அங்ஙனங் கெட்டுழி டகரவொற்றுத் தோன்றும்; உரியென்னும் அளவுப்பெயர்முன் ஏற்றமொழி வரின் யகரவுயிர்மெய் வரும் எ - று

வரலாறு;—ராரி எனவும், உரியகொள சாமை தோரை
15 பயறு மிளகு வரகு உப்பு எனவும், வரும் ஏற்பன என்றதனான் உரியரிசி உரியெண்ணெய் முதலாயின மிகாதெனக கொள்க. வரு மொழி முற்கூறிய அதனான் டகாரம் மிகாது நாவுரியென்னும் முடி புங் கொள்க. (உஎ)

அ0. எகர வினாமுசு சுட்டின முன்ன
20 ருயிரும் யகரமு மெய்தின் வவ்வும
பிறவரி னவைபுந துககிற சுட்டு
நீடலும் யகார நிலவலு நெறியே.

இது வினாவுஞ் சுட்டுமாகிய உயிரீற்றிடைச்சொற்கள் நாற்க ணத்தோடும் புணருமாறு தொகுத்து உணர்த்துகின்றது

15 இ - ன். எகரவினா முன்னும் அகரமுதலிய மூவகைச்சுட்டுக் கள் முன்னும் உயிர்முதன்மொழியும் யகரமுதன்மொழியும் வந் தால் யகரமும் ஏனைய வந்தழி வந்தவையுஞ் செய்யுட்கட் சுட்டு நீண்டிசைத்தலும் அங்ஙனம் நீண்டிசைத்தவழி யகரம் மிகுதலும் முறைமை. எ - று

உ-ம். எவ்வடை அவ்வடை இவ்வடை உவ்வடை ஆடை இலை ஈயம் உரல் ஊர்நி எழு ஏணி ஐயம் ஒழுக்கம் ஓடை ஔவிய யம் எனவும், எவ்யாழ் அவ்யாழ் இவ்யாழ் உவ்யாழ் எனவும், எக்

கொற்றன் அக்கொற்றன் இக்கொற்றன் உக்கொற்றன் சாத்தன் தேவன் பூதன் ஞாண் நூல் மணி வளை எனவும், ஆவயினுன ஈவயினுன ஊவயினுன எனவும், “ஆயிரு திணையி னிசைக்குமன சொல்லே” எனவும் வரும். வருமொழி வரையாது கூறினமையின் இம் முடிபு நாற்கணத்தோடுஞ் சென்றதேனும் நெறியென்றதனான் வன்கணம் வந்துழி கீடாதெனவும் கீடல் ஒருதலையன்றெனவும் உயிர்க்கணம் வந்துழியே யகரந் தோன்றுமெனவுங் கொள்க. இன்னும் அதனானே “கள்வனோவல்லன்கணவனென்காற்சிலம்பு—கொள்ளும்வினைப்பொருட்டாற்கொன்றாரேய்தொன்று” என இது என்னுஞ் சட்டுமுதல் உகரவீற்றுப்பெயரின் இகரம் கீடலுங்கொள்க. இந்நீட்சி இருமொழிப்புணர்ச்சிக்கண் வருதலின் கீட்டும்வழி கீட்டலாகாமை உணர்க. பிறவும் அன்ன. (உஅ)

அக. ஞாணநம லவளன வொற்றியு தொழிற்பெயர்
யவ்வன் மெய்வரி னுவ்வுறு நவ்வுக்
கவவு மாகும் வேற்றுமைக் கென்ப
செவ்விதி னவ்விய நெறியுங் காலே.

15

இஃது. ஒருசார்த்தொழிற்பெயர் வன்கணத்தோடும் மென் கணத்தோடும் இடைக்கணத்து வகரத்தோடும் புணருமாறு தொகுத்துணர்த்துகின்றது.

இ - ள். ஞகரமும் ணகரமும் நகரமும் மகரமும் லகரமும் வகரமும் ளகரமும் னகரமும் எட்டு ஒற்றுக்களும் ஈரக வகுத் தொழிற்பெயர்கள் யகரம் ஒழிந்த எட்டு ஒற்றுக்களையும் முதலாகவுடைய மொழிகள் வருமொழியாய்வரின் இருவழிக்கண்ணும் உகரம்பெற்று முடியும். அவற்றுள், நகரவீற்றுத்தொழிற்பெயர்க்கு உகரமேயன்றி அகரமாமாம் வேற்றுமைக்கண்ணென்று கூறுவர் ஆசிரியர் செவ்விதாக அவ்விலக்கணத்தை ஆராயுங்காலத்து. எ-று.

உ-ம். உரினுக்கடிது மண்ணுக்கடிது பொருதுக்கடிது செம் முக்கடிது புல்லுக்கடிது தெவ்வுக்கடிது துள்ளுக்கடிது துன்னுக்கடிது சிறிது தீது பெரிது ஞான்றது நீண்டது மாண்டது வலிது எனவும், கடுமை சிறுமை தீமை பெருமை ஞாற்சி கீட்சி மாட்சி வலிமை எனவும், பொருநக்கடிமை சிறுமை தீமை பெருமை ஞாற்சி கீட்சி மாட்சி வலிமை எனவும் வரும். இம்முதணிலைத் தொழிற்பெயர்கட்கு உரினுதல் மண்ணுதல் பொருதுதல் செம்முதல் புல்லுதல் தெவ்வுதல் துள்ளுதல் துன்னுதல் எனப் பொருளுரைக்க. பொருதுதல் பொருந்துதல்.

35

“செவ்வீதினவ்வியறெரியுங்காலே” என்றதனால் முரணென் னுந்தொழிற்பெயர் உகரம்பெறாது முரட்கடுமை சேனை தாளை பறை எனவும், ஞெகிட்சி நீட்சி மாட்சி வலிமை எனவும், முரண் கடிது சிறிது தீது பெரிது ஞெகிழ்ந்தது நீண்டது மாண்டது வலிது எனவும் இருவழியும் உகரம்பெறாது ணகரவீற்றுப் பொது விதியான் முடிதலும், அவ்வீற்றுத்தொழிற்பெயரல்லனவும் வெண் னுக்கரை எனவும், “கனைகுரல்கடுப்பப்பண்ணுப்பெயர்த்து” என வும் உகரம்பெறுதலும், வெரிந் என்னுஞ் சினைப்பெயரும் பொருந் என்னுஞ் சாதிப்பெயரும் வெருநுக்கடிது பொருநுக்கடிது என அல்வழிக்கண் உகரம்பெறுதலும், வெரிநக்கடுமை பொருநக்கடுமை என வேற்றுமைக்கண் அகரம்பெறுதலும், “உய்வல்யாணவெரிநுச் சென்றனன்” பொருநுக்கடுமை எனச் சிறுபான்மை உகரம்பெறுத லும், வெரிநெனிறுகி கெடுதலுங், கெட்ட இடத்து வெரிந்குறை வெரிந்குறை செய்கை தலைபுறம் என வருமொழிக்கு இனமான மெல்லெழுத்துப்பெறுதலும் வல்லெழுத்து மிக்குமுடிதலும், உரி னின்குறை பொருநின்குறை வெரிநின்குறை எனச் சாரியைபெறுத லுங், கன்னல்கடிது பின்னல்கடிது ஆடல்கடிது பாடல்கடிது நாட்டல்கடிது ஆட்டல்கடிது சிறிது தீது பெரிது ஞான்றது நீண் டது மாண்டது வலிது எனவும், கன்னற்கடுமை பின்னற்கடுமை ஆடற்கடுமை பாடற்கடுமை நாட்டக்கடுமை ஆட்டக்கடுமை செய் கை தலை புறம் ஞாட்சி நீட்சி மாட்சி வலிமை எனவும் முதனிலைத் தொழிற்பெயரல்லாத லகர மகர ஈற்றுத் தொழிற்பெயர்கள் உகரம் பெறாது தமக்கு ஏற்ற ஈற்றுப் பொதுவிதியான் முடிதலுங், கொள் கடிது கொட்கடிது சிறிது தீது பெரிது ஞான்றது நீண்டது மாண்டது வலிது எனவும், கொள்கடுமை கொட்கடுமை சிறுமை தீமை பெருமை ஞாற்சி நீட்சி மாட்சி வலிமை எனவும் இருவ வழியும் முதனிலைத்தொழிற்பெயரல்லாத ளகரவீற்றுத்தொழிற்பெ யர் உகரம்பெறாது தமக்கேற்ற செய்கைபெறுதலும், ஓளகார ஈற் றுத் தொழிற்பெயர் கௌவுக்கடிது வெளவுக்கடிது கடுமை என இருவழியும் உகரம்பெறுதலுங் கொள்க. “உய்வல்யாணவெரி நுச்சென்றனன்” என்பதனை யாணயினது முதலின்மேற் சென் றனனென விரிக்க. (உ.க)

அஉ. இயல்பினும் விதியினு நின்ற வுயிர்முன் வல்லெழுத தியையி னவ்வெழுத்து மிகுமே.

இனி உயிரொற்றிறுகளைத் தனித்தனி எடுத்து முடிப்பார் விரிவஞ்சி ஒருவாற்றாற் தொகுத்துணர்த்துவனவற்றுள் இஃது

உயிரீற்றுச்சொன்முன் வன்கணம் புணருமாறு தொகுத்துணர்ந்துகின்றது.

இ - ன். இயற்கையானுஞ் செயற்கையானும் நிலைபெற்ற உயிரீற்றுச்சொன்முன்னர் வல்லெழுத்துமுதன்மொழி வருமொழியாய் வந்து புணரின் அவ்வருமொழிமுதற்கண் நின்ற வல்லொற்றுக்கள் மிக்குமுடியும் இருவழியும். எ - று.

வட்டக்கல் சதுரப்பாறை என்றற்போல ஒற்றீறொழித்து, உயிரீற்றுக்கிக்கொள்வதுஉந், தாமுக்கோல் தமிழ்ப்பள்ளி என்றற்போல இடையே எய்துவித்து உயிரீற்றுக்கிக்கொள்வதுஉம் எனச் செயற்கையீறு இருவகைத்து. அவை அங்நனம் ஆகிக்கொள்வழி வல்லெழுத்து மிகுமாறு ஆங்காங்கு உணர்க. சொல்லென்றது ஈண்டு அஃறிணைப்பெயருஞ் சிறுபான்மை அத்திணைவினையும் விரவுவினையும் இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லுமெனக் கொள்க. உயிரொருமையாற் குற்றுகரமும் உருபுயிரும் ஈண்டே அடங்கும். அங்நனம் அடங்குமென்பது கருத்தாதல் “வன்றொடரல்லனமுன்மிகாவல்லழி” என்றற் தொடக்கத்தனவற்றானும் “மூன்றனுருபினுமாறனுருபினும்” என்பதனானும் ஈண்டு எய்தியதனை விலக்குதலான் அறிக.

வரலாறு;—விளக்குறிது அதக்குறிது சிறிது தீது பெரிது எனவும், இருவிளக்கொற்றன் சாத்தன் தேவன் பூதன் எனவும், அகரவீற்றுப்பெயர்முன் இருவழியும் மிக்கன. இருவிளவென்பது ஓசூர், இருவிளவின்கட் கொற்றனென விரியும். உணக்கொண்டான் புலிபோலக்கொண்டான் கண்டெனக்கொண்டான் ஆங்கக்கொண்டான் சாலக்கொண்டான் சென்றான் தந்தான் போயினான் என அகரவீற்று வினைச்சொன்முன்னும் இடைச்சொன்முன்னும் உரிச்சொன்முன்னும் முறையே மிக்கன. புலிபோல என்பது ஒன்றனொடு பொருவப்படுதல் நோக்கி இடைச்சொல்லெனப்பட்டதேனும் போலென்னும் இடைச்சொல்லடியாகக் தோன்றிய வினையெச்சக்குறிப்பாதலும் எனவென்பது இருசொல்லையும் இயைவிகின்ற நிலையையான் இடைச்சொல்லெனப்பட்டதேனுஞ் செய்து செய்யு முதலியபோலச் செய்தெனவெனீறென வினையெச்சமாய் அவற்றோடு உடனெண்ணப்படுதலும் பற்றி வினையெச்சத்துள் அடக்கிமுடித்தாம். இவ்வாங்கவென்னும் உரையசையிடைச்சொல் ஏழனுருபின் பொருள்பட வந்ததல்லாமை “ஆங்க வென்னு முரையசைக் கிளவியும்—ஞாங்கர்க்கிளந்த வல்லெழுத்து மிகுமே”

என்பதனால் அறிக. தாராக்கடிது மூங்காக்கடிது சிறிது தீது பெரிது எனவும், கால் செவி தலை புறம் எனவும் ஆகாரவீற்றுப்பெயர்முன் இருவழியும் மிக்கன. உண்ணாக்கொண்டான் சென்றான் தந்தான் போயினான் எனவும், உண்ணாக்குதிரை செந்தாய் தகர்ப் பன்றி எனவும், “உயிருறுப் புயிர்மெய் தனிநிலை யெனாஅக்—குறினெடி லளபெடை மூவின் மெனாஅ” எனவும், உசாக்கடிது வயாக்கடிது சிறிது தீது பெரிது எனவும் ஆகாரவீற்று வளைச்சொன்முன்னும் இடைச்சொன்முன்னும் உரிச்சொன்முன்னும் முறையே மிக்கன. உசாக்கடுமை வயாக்கடுமை சிறுமை தீமை பெருமை என இவை பெயர்த்தன்மைப்பட்டுழி வேற்றுமைக்கண் மிகுமாறுங்காண்க. இகரவீற்றுப்பெயர்க்கு அல்வழிமுடிபு முன்னர்க் கூறிப்போந்தமையின் ஈண்டு ஏனையவற்றிற்கே இம்முடிபுகோடும். தேடிக்கொண்டான் வந்தவழிக்கொண்டான் எனவும், இனிக்கொண்டான் அணிக்கொண்டான் சென்றான் தந்தான் போயினான் எனவும், கடிக்கமலம் சண்பகம் தாமரை பங்கயம் எனவும், இகரவீற்று வளைச்சொல்லும் இப்பொழுதெனவும் அணிய இடத்தெனவும் முறையே காலமும் இடமும் உணர்த்தும் இடைச்சொற்களும் உரிச்சொல்லும் முறையே மிக்கன. கிளிக்கால் சிறகு தலை புறம் என இகரவீற்றுப்பெயர்முன் வேற்றுமைக்கண் மிக்கன. கிளிகுறுமை கிளிக்குறுமை எனக் குணம்பற்றி வந்த உறழ்ச்சிமுடிபும் பணியத்துக்கொண்டான் பணியற்கொண்டான் எனப் பணியென்னுங் காலப்பெயர் அத்தும் இன்னும் பெறுதலும் புறனடையாற்கொள்க. ஈக்கடிது சிறிது தீது பெரிது எனவும், கால் சிறகு தலை புறம் எனவும், ஈகாரவீற்றுப்பெயர்முன் இருவழியும் மிக்கன. சழீஇக்கொண்டான் நிறீஇக்கொண்டான் என்றற்போல்வன இகரவீறென்க கடுக்குறிது சிறிது தீது பெரிது எனவும், காய் செதின் தோல் பூ எனவும், உகரவீற்றுப்பெயர்முன் இருவழியும் மிக்கன. கொண்மூக்கடிது சிறிது தீது பெரிது எனவும், குழாம் செலவு தோற்றம் முறைவு எனவும் ஊகாரவீற்றுப்பெயர்முன் இருவழியும் மிக்கன. உண்ணாக்கொண்டான் சென்றான் தந்தான் போயினான் என ஊகாரவீற்று வளைச்சொன்முன் மிக்கன. ஏக்கடிது சிறிது தீது பெரிது எனவும், ஏளக்கடுமை சிறுமை தீமை பெருமை எனவும் ஏகாரவீற்றுப்பெயர்முன் இருவழியும் மிக்கன. வேற்றுமைக்கண் எகரப்பேறு புறனடையாற் கொள்க. ஐகாரவீற்றுப்பெயர்க்கு அல்வழிமுடிபு மேற்கூறிப்போந்தமையின் ஈண்டு ஏனையவற்றிற்கே இம்முடிபுகோடும். ஒல்லைக்கொண்டான் வல்லைக்கொண்டான் வந்தக்கடைக்கொண்டான் கூறாமெக்குறித்தான் வந்தபின்னைக்கொண்டான்

வருமுன்னைக்கொண்டான் சென்றான் தந்தான் போயினான் எனவும், மற்றைத்தெரு எனவும், பணைத்தோள் எனவும் ஐகாரவீற்று வினைச்சொன்முன்னும் இடைச்சொன்முன்னும் உரிச்சொன்முன்னும் முறையே மிக்கன. யானைக்கோடு செவி தலை புறம் என ஐகாரவீற்றுப்பெயர்முன் வேற்றுமைக்கண் மிக்கன. உழைங்கோடு என மெல்லெழுத்துப்பெறுதலுங் கலைங்கோடு கலைக்கோடு என உறழ்தலும் புறனடையாற்கொள்க. ஒக்கடிது கோக்கடிது சோக்கடிது சிறிது தீது பெரிது எனவும், ஒஒக்கடுமை கோஒக்கடுமை சோஒக்கடுமை சிறுமை தீமை பெருமை எனவும் ஓகாரவீற்றுப்பெயர்முன் இருவழியும் மிக்கன. வேற்றுமைக்கண் ஓகரப்பேறு புறனடையாற்கொள்க. கௌஉக்கடிது சிறிது தீது பெரிது எனவும், கடுமை சிறுமை தீமை பெருமை எனவும் ஓளகாரவீற்றுப்பெயர்முன் இருவழியும் மிக்கன. உகரப்பேறு அதிகாரப்புறனடையாற்கொள்க. கொக்குக்கடிது சிறிது தீது பெரிது எனவும், கால் சிறகு தலை புறம் எனவும், குற்றுகரவீற்றுப்பெயர்முன் இருவழியும் மிக்கன. அடித்துக்கொண்டான் சென்றவிடத்துக்கொண்டான் சென்றான் தந்தான் போயினான் எனக் குற்றுகரவீற்றுவினைச்சொன்முன் மிக்கன. “புணர்தருசெல்வந்தருபாக்குச்சென்றான்” என்பதும் அது. மற்றுக்கொள் செல் தா போ எனவும் அதிர்ப்புக்கடிது சிறிது தீது பெரிது எனவும் குற்றுகரவீற்றிடைச்சொன்முன்னும் உரிச்சொன்முன்னும் முறையே மிக்கன. அதிர்ப்புக்கடுமை எனப் பெயர்த்தன்மைப்பட்டுழி வேற்றுமைக்கண் மிகுமாறுங் காண்க. யானையைக்கொணர்ந்தான் சேர்த்தான் தடுத்தான் பிடித்தான் எனவும், ஊர்க்குக்கொண்டான் சென்றான் தந்தான் போயினான் எனவும் உயிரீற்றுருபின்முன் மிக்கன. ஊடுக் காட்டாதொழிந்தனவும் வந்தவழிக்கண்டு இதுவே நிலைக முடித்துக்கொள்க. (௩௦)

அக. மெல்லெழுத்து மிகுநவும் வல்லெழுத்து மிகுநம்மிடை வருநவு முறழ்ச்சி யெய்துகவு [வு
மென்றொருநால் வகைய மரப்பெய ரன்னவை
வேற்றுமை மருங்கிற் போற்றல் வேண்டும்.

இஃது உயிரீற்று மரப்பெயர்க்கு ஒருவழி எய்தாதது எய்துவித்தலும் எய்தியது இகந்துபடாமைக் காத்தலும் நுதலிற்று.

இ - ள். மெல்லெழுத்து மிக்கு முடிவனவும்; வல்லெழுத்து மிக்கு முடிவனவும்; அம்முச்சாரியை இடையே பெற்று முடிவன

வும்; ஒருகால் மெல்லெழுத்துப் பெற்றும் ஒருகால் வல்லெழுத்துப் பெற்றும், ஒருகால் மெல்லெழுத்துப் பெற்றும் ஒருகால் அம்முச்சாரியை பெற்றும் ஒருகால் அம்முச்சாரியை பெறாது வல்லெழுத்துப் பெற்றும் இவ்வாற்றான் உறழ்ச்சிமுடிபு எய்துவனவுமென ஒரு நால்வகையினை உடையவாம் மரப்பெயர்கள். அவ்வியல்பினை யுடையவற்றை விரிந்ததூல்களில் எடுத்தோத்தானும் இலேசானும் கூறியவாறு நோக்கி வேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்கட்பாதுகாத்தறிக. எ - று.

வல்லெழுத்துமிகுதியுங் கூறினர் ஐயம் அகற்றுதற்கு. விளங்கோடு அதங்கோடு மாங்கோடு காயங்கோடு சேங்கோடு விசைங்கோடு ஞெமைங்கோடு நமைங்கோடு அமைங்கோடு உடைங்கோடு செதிள் தோல் பூ என இவை மெல்லெழுத்து மிக்கன. ஏற்புழிக் கோடலான் இனமெல்லெழுத்தே மிருதல் கொள்க. மேலும் வாளா மெல்லெழுத்தென்புழியெல்லாம் ஏற்புழிக் கோடலான் இனமெல்லெழுத்தே கொள்க. பலா அக்காய் அத்திக்காய் அகத்திக்காய் ஆத்திக்காய் கத்திக்காய் இலந்தைக்காய் கொன்றைக்காய் புண்ணிக்காய் செதிள் தோல் பூ என இவை வல்லெழுத்துமிக்கன. புளியங்கோடு அரையங்கோடு தேக்கங்கோடு குருத்தங்கோடு புன்கங்கோடு வேப்பங்கோடு கடப்பங்கோடு செதிள் தோல் பூ என இவை அம்முப்பெற்றன. யாஅங்கோடு யாஅக்கோடு பிடாஅங்கோடு பிடாஅக்கோடு தளாஅங்கோடு தளாஅக்கோடு செதிள் தோல் பூ என இவை மெல்லெழுத்துப்பெற்றும் வல்லெழுத்துப்பெற்றும் உறழ்த்தன. உதிங்கோடு உதியங்கோடு ஒதிங்கோடு ஒதிவங்கோடு செதிள் தோல் பூ என இவை மெல்லெழுத்துப்பெற்றும் அம்முப்பெற்றும் உறழ்த்தன புண்ணையங்கானல் புண்ணக்கானல் முல்லை யந்தொடையல் முல்லைத்தொடையல் மனையங்கோல் மனைக்கோல் என இவை அம்முப்பெற்றும் பெறாது வல்லெழுத்துப்பெற்றும் உறழ்த்தன. பிறவும் அன்ன. உதி இக்காலத்து ஒதியென மருவீற்று.

போற்றல்வேண்டும் என்றதனானே “புளியங்காய்வேட்கைத்தன்று” எனவும், புளிம்பழம் எனவும் அம்முப்பெறாது சிறுபான்மை மெல்லெழுத்தமிகுதலும், கமுகங்காய் தெங்குகாய் ஈச்சங்காய் பயந்தங்காய் சீழகம்புல் என்றாற்போலும் புல்லினையும் மரமென அடக்கி அம்முக்கொடுத்தலும் “யாணர்க்கோங்கின்குவிமுனை” எனவும், “காய்மாண்டதெங்கின்பழம்” எனவும் இன்பெறுதலும், பிறவாறு வருவன உளவேல் அவையும் ஏற்குமாறு முடித்துக்கொள்க. இவற்றுள் அகரம்பெறுவன புறனடையான் முடிக்க. (கக)

அச. பனைமுன் கொடிவரின் மிகலும் வலிவரி
னைபோ யம்முந் திரளவரி னுறழ்வு
மட்டுறி னைகெட் டாவு மாம்பிற.

இஃது ஒன்றற்கு எய்தியது இகந்துபடாமைக் காத்தலும்
எய்தாதது எய்துவித்தலும் நுதலிற்று.

இ - ள். பனையென்னுஞ் சொன்முன்னர்க் கொடியென்னுஞ்
சொல்வரிற் பனைக்கொடியென வருமொழிவல்லெழுத்து மிக்குமு
டிதலும், ஏனை வல்லெழுத்துமுதன்மொழி வரிற் பனங்காய் செ
றும்பு தூண் பழம் என ஐகாரங் கெட்டு அம்முப்பெற்றுமுடிதலு
திரள் என்னுஞ் சொல்வரின் ஒருகாற் பனந்திரள் என ஐகாரங்
கெட்டு அம்முப்பெற்று முடிதலும், பனைத்திரளென ஒருகால் ஐகா
ரங்கெட்டு அம்முப்பெறாது வல்லெழுத்து மிக்குமுடிதலும், அட்
டென்னுஞ் சொல் வருமொழியாய் வந்து ஒன்றுமாயிற் பனாஅட்டு
என ஐகாரங் கெட்டு அவ்விடதது ஓர் ஆகாரந்தோன்றி ஐகாரங்
கெடகின்ற நகரவொற்றின்மேல் ஏறிமுடிதலுமாம். எ - று.

பிறவென்றதானே ஆவிரங்காய் தூதுணங்காய் வழதுணங்
காய் தில்லங்காய் பாவட்டங்காய் தாழங்காய் செதிள் தோல் பூ
எனவும், ஓலம்போழ் எனவும் வருவனவும் அவைபோல்வன பிற
வும் ஐகாரங் கெட்டு அம்முப்பெற்றுமுடிதல் கொள்க. பனைக்கொ
டியென்பதற்கு இரண்டாவதும் மூன்றாவதும் பனாஅட்டு என்ப
தற்கு மூன்றாவதும் ஆறாவதும் விரியும். (௩௨)

அரு. சாவ வென்னுஞ் செயவெ னெச்சத்
திறுதி வகரங் கெடுதலு முரித்தே.

இஃது ஓர் அகரவீற்றுவினைச்சொற்கு எய்தாதது எய்து
விக்கின்றது.

இ - ள். சாவவென்று சொல்லப்படுஞ் செயவெனெச்சத்திறு
திக்கண் நின்ற அகரமும் அதனாற் பற்றப்பட்ட வகரமும் கெட்டு
நின்றலும் கெடாதுநின்றலும் உரித்து. எ - று.

உ-ம். “கோட்டிடைச்சாக்குத்தினான்” சாவக்குத்தினான் சீறி
னான் தகர்த்தான் புடைத்தான் ஞான்றான் கீண்டான் மாண்டான்
யாத்தான் வீழ்த்தான் அடைந்தான் எனவரும். நிலைமொழித்தொ
ழிலாதலான் இயல்புகணத்திற்கும் இவ்விதிகொள்க. இந்நிகரன
வாய் மேல்வருவனவற்றிற்கும் ஈது ஒக்கும். (௩௩)

அசு. செய்யிய வெனும்வினை யெச்சம் பலவகைப்
பெயரி னெச்சமுற் றுறனுருபே
யஃறிணைப் பன்மை யம்மமுன் னியல்பே.

5 இஃது அகரவீற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்
குகின்றது.

இ - ள். செய்யியவென்னும் வாய்பாட்டான்வரும் வினையெச்
சமும் வினையுங் குறிப்பும் எதிர்மறையும் பற்றிவரும் பெயரெச்ச
மம் அஃறிணைவினைமுற்றும் வினைக்குறிப்புமுற்றும் ஆறனுருபும்
அஃறிணைப்பன்மைப்பெயரும் அம்மவென்னும் உரையசையிடைச்
10 சொல்லுமாகிய அகரவீற்று இவ்வாறுவகைச் சொற்கண்முன்னரும்
வருமொழிவல்லெழுத்து இயல்பாய்முடியும். எ - று.

இதன் முதலீறுகளில் அகரவீற்றுமொழிகளை வைத்தமை
யான் இடைநின்றனவும் அகரவீறையாமெனவும் அஃறிணைப்பன்
மை வேற்றுமைக்கண் அத்துப்பெற்றுமுடிதல் மேல் மாட்டேற்றாற்
5 பெறப்படுதலின் ஈண்டு இயல்பென்றது அவ்வழிககண்ணே யென
வுங் கொள்க.

உ-ம். உண்ணியகொண்டான் சென்றான் தந்தான் போயி
னான் எனவும், உண்டகுதிரை உண்ணாநின்றகுதிரை பொன்னன்ன
குதிரை பொன்பொன்றகுதிரை பொன்னினையகுதிரை பொன்னி
10 கர்த்தகுதிரை பொன்னொத்தகுதிரை அன்னகுதிரை இன்னகுதிரை
என்னகுதிரை பெரியகுதிரை சிறியகுதிரை செய்யகுதிரை இனிய
குதிரை தண்ணியகுதிரை நல்லகுதிரை உண்ணாதகுதிரை ஓடாத
குதிரை செந்நாய் தகர் பன்றி எனவும், உண்டனகுதிரை கரிய
னகுதிரை செந்நாய் தகர் பன்றி எனவும், சாத்தனகுதிரை செந்
5 நாய் தகர் பன்றி எனவும், பலகுதிரை சிலகுதிரை செந்நாய் தகர்
பன்றி எனவும், அம்மகொற்ற சாத்தா தேவா பூதா எனவும்
முறையே காண்க. எவற்றினுஞ் சிறப்புடைய அஃறிணைப்பன்மை
யை முற்கூறாமையான் அம்மகொற்ற என நீண்டுழியும் இயல்பா
தலும் வடகடல் வடதலை என்றாற்போலும் விதியகரவீற்றுப்பெயர்
10 முன் இயல்பாதலுங் கொள்க. (கூச)

அள. வாழிய வென்பத னீற்றி னுயிர்மெய்
யேகலு முரித்தஃ தேகினு மியல்பே.

இஃது எய்தாதது எய்துவித்தலும் எய்தியது இகந்துபடாமைக்காத்தலும் நுதலிற்று.

*இ - ள். வாழியவென்னும் வியங்கோண்முற்றின் ஈற்றுயிர்மெய் கெடுத்தலும் உரித்து; அது கெட்டு இகரவீரய்ய நீன்றாலும் முற்கூறிய இயல்பேயாம். எ - று.

5

உம்மையாற் கெடாமையே வலியுடைத்து.

வரலாறு;—வாழிகொற்றா வாழியகொற்றா சாத்தா தேவா பூதா மன்னா வளவா யாழா அரசா எனவரும். (கூடு)

அஅ. பலசில வெனுமிவை தம்முன் றும்வரி
னியல்பு மிகலு மகர மேக
லகரம் நகர மாகலும் பிறவரி
னகரம் விகற்ப மாகலு முளபிற.

10

இஃது எய்தியது இகந்துபடாமைக்காத்தலும் எய்தாதது எய்துவித்தலும் நுதலிற்று.

இ - ள். பலவென்றுஞ் சிலவென்றுஞ் சொல்லப்படும் இவ் வீருசொல்லுந் தம்முன்னர்த் தாம்வந்து புணரின் இயல்பாதலும் மிக்ஞமுடிதலும் அகரங்கெட லகரம் நகரவொற்றுய்த் திரிதலும் இவற்றின்முன்னர்ப் பிறமொழியினைத்தும் வரின் அகரம் நின்றலும் நீங்கலும் உளவாம். எ - று.

உ-ம். பலபல சிலசில எனவும், பலப்பல சிலச்சில எனவும், பற்பலகொண்டார் சிற்சிலவீத்தி எனவும், பலகலை பல்கலை சிலகலை சில்கலை சேனை தானை படை நாள் மலர் யானை டேவள்வி அணி எனவும் முறையே காண்க. பிறவென்ற மிகையானே பலபல சில்சில என அகரங் கெட லகரம் நகரமாகாமையும் “பலாஅஞ்சிலாமென் மனூர்புலவர்” எனச் செய்யுட்கண் ஓரோவழிப் பலவென்பதன் முன்னர்ச் சிலவென்பது வந்துழி இறுதி அகரம் நீண்டு ஓர் அகரமும் மகரவொற்றும் பெற்று முடிதலுங்கொள்க. இதன் சொன்னிலை பலசிலவென்னுஞ் செவ்வெண். (கூடு)

அக. அல்வழி யாமா மியாமுற் றிறுகி
யாவீனா வீவற்றுமுன் வல்லெழுத் தியல்பே.

இஃது ஆகாரவீற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக் குகின்றது.

இ - ள். அல்வழிப்புணர்ச்சிக்கண் ஆவும் மாவுமென்னும் இருபெயரும் ஏவல்குறித்த உரையசையாகிய மியாவென்னும் இடைச்சொல்லும் அஃறிணையெதிர்மறைப்பன்மைமுற்றுந் தன்றொழிவுரைப்பதன் ஈற்றுவினாவும் யாவினாவமாகிய ஆகார ஈற்று இவ்வறுவகைச் சொன்முன்னரும் வருமொழிவல்லெழுத்து மிகாது இயல்பாய்முடியும். எ - று.

வரலாறு;—ஆகுறிது மாகுறிது சிறிது தீது பெரிது எனவும், கேண்மியாகொற்றா சாத்தா தேவா பூதா எனவும், உண்ணா குகிரை செந்நாய் தகர் பன்றி எனவும், உண்காகொற்றா சாத்தா தேவா பூதா எனவும், யாகுறிய சிறிய தீய பெரிய எனவும் முறையே காண்க. (கூஎ)

கூ0. குறியதன் கீழாக் குறுகலு மதனே
கூர மேற்றலு மியல்புமார தூக்கின்.

இஃது ஆகார ஈற்றுட் சிலவற்றிற்குச் செய்யுண்முடிபு கூறுகின்றது.

இ - ள். குற்றெழுத்தின்கீழ் நின்ற ஆகாரங் குறுகிநின்றலும் அங்ஙனங் குறுகலுடனே இறுதிக்கண் உகரம்பெறுதலும் அவ்வி ரண்மென்றி இயல்பாதலுமாகிய இம்முன்றுவீதியும் பொருந்தும் இருவழியுஞ் செய்யுளகத்து. எ - று.

உ-ம். “சுறமறிவனதறையெல்லாம்” “இறவீன்பனவில்லெ லாம்” “நிலவிரிகானல்லாய்நன்று” எனவும், “இரவழங்குகிறு ரெறி” எனவும், “முழவுமாதொலைச்சியபைசிணப்பிளவைப்—பிணவு நாய்முடுக்கியதடியொடுவிரைஇ” எனவும், “இறவுப்புறத்தன்னபி ணர்ப்பிதடவுமுதல்” “சுறவுக்கோட்டன்னருள்ளிலைத்தாழை” “புற வுப்புறத்தன்னபன்காயுமாய்காய்” எனவும், “நிலாவணங்குவெண்ம ணன்மேனின்று” எனவும், “நிலாச்சுறவினம்பொன்போன்றன” எனவும், இருவழியும் முறையே காண்க. “நறவங்கண்ணிநற்போர்ச் செம்பியன்” “குரவகீடியகொன்றையங்கானல்” என்பன ஆகாரங் குறுகியவழி அம்முப்பெற்றன. ‘சுறவுயர்கொடி.’ ‘அரவணிகொடி.’ ‘முழவுயற்குடேள்’ என்றற்போல்வன ஆகாரங்குறுகியவழி உக ரம்பெறுது உடம்படுமெய் பெற்றன. (கூஅ)

கூக. அன்றி யின்றியென் வினையெஞ் சிகரந்
தொடர்பினு ளுகர மாய்வரி னியல்பே.

இஃது இகரவீற்றுட் சிலவற்றிற்குச் செய்யுண்முடிபு கூறு
கின்றது.

இ - ள். அன்றியெனவும் இன்றியெனவுஞ் சொல்லப்படும்⁵
வினையெச்சக்குறிப்புச்சொற்களினது ஈற்றிகரஞ் செய்யுளாகத்து,
உகரமாகி வந்தால் அவ்வழி வருமொழிவல்லெழுத்து இயல்பாய்
முடியும். எ - று.

எஞ்சென்பது ஈண்டுமுதனிலைத்தொழிற்பெயர். வரினெ
னவே உகரமாதல் ஒருதலையன்றெனவும் ஆகாதவழி மிகுமென¹⁰
வுங்கொள்க.

உ - ம். “வாளன்றுபிடியாவன்கணூடவர்—நாளன்றுபோகிப்
புள்ளிடைதட்பப்—பதனன்றுபுக்குத் திறனன்றுமொழியினு—மிட
னன்றுதறத்தல்வள்ளியோரே” எனவும், “உப்பின்று—புற்கை
யுண்கமரகொற்கையோனே” எனவும், அறிவின்றிக்கொடுத்தான்¹⁵
சென்றான் தந்தான் போயினான் எனவும் முறையேகாண்க. (௩௬)

கூஉ. சுவைப்புளி முன்னின மென்மையுந் தோன்றும்.

இஃது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

இ - ள். மரமன்றிச் சுவைப்புளியை உணர்த்திநின்ற புளி
யென்னும் பெயர்முன் வல்லெழுத்துவரின் அவ்வல்லெழுத்தே²⁰
யன்றி அவற்றிற்கு இனமான மெல்லெழுத்து மிகவும் பெறும். எ-று.

உ-ம். புளிங்கறி புளிக்கறி சோறு தயிர் பாளிதம் எனவரும்.
பாளிதம் பாற்சோறு. இகரவீற்றுப்பெயர்க்கு அவ்வழிமுடிபு மேற்
கூறுதலின் இம்முடிபு வேற்றுமைக்கண்ணதெனத் தானேபோத
ரும். இவற்றிற்கு இரண்டனுருபு விரிக்க. (௪0) ௪

கூஊ. பவ்வீ யல்வழி யியல்பு மீமுன்
னியல்பும் வலிமெலி மிகலுமாம் வேற்றுமை.

இஃது ஈகாரவீற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கலும்
எய்தியது இகத்துபடாமைக் காத்தலும் எய்தாதது எய்துவித்தலும்
றுதலிற்று.

இ - ள். பகரத்தோடு கூடிய ஈகாரவற்று இடக்கர்ப்பெயர் முன் வருமொழிவல்லெழுத்து அவ்வழிக்கண் இயல்பாதலும் ஓரிடத்தினை வரைந்துணர்த்தும் மேல் என்பதன் திரிபாகிய மீயென்னும் மருஉச்சொன்முன் இயல்பாதலும் மிகுதலும் வருமொழிவல்லெழுத்துக்கு இனமான மெல்லெழுத்து மிகுதலும் உளவாம் வேற்றுமைக்கண். எ - று.

வரலாறு;—பீகுறிது சிறிது தீது பெரிது எனவும், மீகண் செவ் தலை புறம் எனவும், மீக்கோள் மீப்பா எனவும், மீங்குழி மீந்தோல் எனவும் முறையேகாண்க. மீகண்ணென்பது மேலிடத்துக் கண்ணென விரியும். பிறவும் அன்ன.

நீயென்பது விரவுப்பெயராதலிற் “பொதுப்பெயருயர்திணைப்பெயர்களிற்றுமெய்” என்பதனான் முடியும். (சக)

கூசு. ஆமுன் பகரவீக் குறுகுமவ் வழியும் வல்லெழுத் திபற்கையல்லவழியான.

இஃது எய்தாதது எய்துவீத்தலும் எய்தியது இகந்துபடாமைக் காத்தலும் துதலிற்று.

இ - ள். ஆவென்பதன்முன்னர் வருமொழியாய்வந்த இடக்கர்ப்பெயரினது பகரத்தோடு கூடிநின்ற ஈகாரம் இகரமாய்க் குறுகும்; அங்ஙனம் குறுகியவழியும் வருமொழிவல்லெழுத்து இயல்பாய் முடியும் அவ்வழிக்கண். எ - று.

வரலாறு;—ஆப்பி எனவும், ஆப்பீகுறிது சிறிது தீது பெரிது எனவும் குறுக்கமும இயல்பு முறையேகாண்க.

அவ்வழிக்கண் இயல்பாமெனவே வேற்றுமைக்கண் ஆப்பிக் குளிர்ச்சி செறிவு திரட்சி பொலிவு எனப் பொதுவிதியான் மிக்கு முடியுமெனக் கொள்க. அவ்வழியென வேண்டாகூறிய அதனானே குறுக்கம் வேற்றுமைக்கண்ணேயெனக் கொள்க. ஆப்பியரியதென்றற்போல வருமொழியோடு புணர்வழிக் குறுகுமென்பாரும் உளர். “ஆன்முன் வருஉ மீகார பகரம்—தான்மிகத் தோன்றிக் குறுகலு முரித்தே” என ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் இக்குறுக்கம் நிலைமொழிநோக்கி வந்ததாக ஆகாரவற்றுட் கூறினமையானும் உரையாசிரியரை உள்ளிட்டோரெல்லாம் அதற்கு உதாரணம் ஆப்பியென்றே காட்டினமையானும் அது மரபன்றென மறுக்க. ஆப்பி ஆவினதுபீ என விரியும். (சஉ)

கூடு. ஏண்ணி னிறுதிபுஞ் சுட்டுமுடி விறுதிபு
நண்ணிய வுகரமுன் னியல்பா மதுசசொலீ
றன்று வருகாலை யாவா குகலு
மைவரு காலை மெய்வரைநது கெடுதலுஞ்
செய்யுண் மருங்கி னுரிததென மொழிப.

5

இஃது உகர ஈற்றுட் சிவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கலும்
ஒன்றற்கு எய்தாதது எய்துவித்தலும் றுதலிற்று.

இ - ள். எண்ணுப்பெயரீற்றினுஞ் சுட்டெழுத்தினை முதலா
கவுடைய பெயரீற்றினும் சின்ற உகரத்தின் முன்னர் வருமொழிவல்
லெழுத்தமிகாது இயல்பாய்முடியும்; அதுவென்னுஞ் சொல்லீற்று 10
உகரம் அன்றென்னும் வினைக்குறிப்புச்சொல் வருமொழியாய்
வருங்காலத்து அவ்வுகரம் ஆகாரமாய்த் திரிந்து முடிதலும், ஐயென்
னுஞ் சாரியையிடைசொல் வருங்காலதது அவ்வுகரம் தான்
ஊர்ந்த மெய்யையொழிததுக் கெட்டுமுடிதலுஞ் செய்யுளகத்து
உரித்து. எ - று.

15

ஒருகாசு சின்னம் துலாம் பலம் எனவும், அது இது உது
குறிது சிறிது தீது பெரிது எனவும், “அதாஅன்றென்பவெண்பா
யாப்பே” எனவும், அதைமற்றம் எனவும் வரும்.

சிறப்புடைய சுட்டுப்பெயரை முற்கூறாத முறையலகற்றா
னே சுட்டிற்று இயல்பாதல அவ்வழிககண்ணையெனவும் இதாஅன் 10
றம்ம உதாஅன்றம என ஏனைச்சுட்டுப்பெயரிறுதயுந் திரிதலும்
இதைமற்றம்ம உதைமற்றம்ம என ஐகாரம் பெறுதலும் அதன்று
இதன்று உதன்று என ஏறிமுடிதலும் உதுக்காண என வல்லெ
ழுத்து மிகுதலும் “எழுஉததாங்கிபகதவ முகலைகதவர்—குழுஉக்க
ளிற்றுக்குறுமபுடைததலின்” எனவும், “பழுஉப்பலவன்னபருவுகிர்ப் 10
பாவடி” எனவும் உகரம் நீண்டி ஓர் உகரம் பெறுதலும் பிறவுங்
கொள்க. (சுந)

கூசு. பூப்பெயர் முன்னின மெல்லெழுத்து மிகுதலும்
போற்றல் வேணடும் வேற்றமைக கண்ணே.

இஃது ஊகார ஈற்றுள் ஒன்றற்கு எய்தாதது எய்துவித்தலும்
எய்தியது இகரதுபடாமைக் காத்தலும் றுதலிற்று.

19

இ - ள். பூவென்னும் ஊகார ஈற்றுப்பெயர்நூன்னர் வரும் வல்லெழுத்து மிகுதலேயன்றி அவற்றிற்கு இனமாகிய மெல்லெழுத்து மிகுதலையும் விரும்பும் ஆசிரியன் வேற்றுமைப்பொருட்புணர்ச்சியிடத்து. எ - று.

5 வரலாறு;—பூக்கொடி பூங்கொடி சோலை தாமம் பந்து என வரும். போற்றல்வேண்டும் என்றதனானே மெல்லெழுத்துப்பேறே சிறப்புடைத்தெனக்கொள்க. (சச)

கூஎ. தேற்றமுஞ் சிறப்பு மல்வழி யான
வெகர வெகரம பெயர்க்கீ ருகா

10 முன்னிலை மொழிய வென்மனார் புலவர்.

இஃது எகர ஓகரங்கள் ஈறுமிடம் உணர்த்துகின்றது.

இ - ள். தெளிவுபொருளுஞ் சிறப்புப்பொருளும் அல்லாத வேற்றுமைப்பொருண்மையிடத்து அளபெடுத்துக் கூறுதலின் உளவாகிய எகர ஓகரங்கள் பெயர்க்கீறும் வாரா, வீணைக்கு ஈறும் வரும். அதுதான் தன்மையினும் படர்க்கையினும் வாரா, முன்னிலைச்சொல்லிடத்தனவாமென்று கூறுவர் புலவர். எ - று.

15 எனவே தெளிவுபொருளினுஞ் சிறப்புப்பொருளினும் வந்து பெயர்க்கு ஈறும் இடைச்சொல்லாகிய எகர ஓகரங்கள் மூன்றிடத்திற்கும் உரியவாமென்பது பெற்றும்.

20 வரலாறு;—ஏஎக்கொற்றா ஒஓக்கொற்றா சாத்தா தேவா பூதா எனவரும். இவை ஈன்றி முறையே எனக்கு ஒரு கரும் பணி எனவும், இங்ஙனஞ் செய்கின்றதினை ஒழி எனவும் முன்னிலையேவற்பொருளவாய் வந்தன. இவற்றிற்கு வல்லெழுத்துப்பேறு “இயல்பினும்வீதியினும்” என்பதனாற் பெற்றும். (சரு)

15 கூஅ. தேற்ற வெகரமுஞ் சிறப்பி னொவவு
மேற்கூறியறகை வல்லெழுத்து மிகா.

இது மேல் மூன்றிடத்திற்கும் உரியவாய் வருமென்ற எகர ஓகர ஈற்றிற்கு எய்கியது விலக்குகின்றது.

இ - ள். தேற்றப்பொருண்மைக்கண் வரும் ஏகார ஈற்று இடைச்சொல் அளபெடுப்புழி வரும் எகர ஈற்றுமுன்னுஞ் சிறப்புப்பொருண்மைக்கண் வரும் ஓகர ஈற்று இடைச்சொல் அளபெடுப்

புழி வரும் ஒகர ஈற்றுமுன்னும் மேற்கூறிய அதிகாரவல்லெழுத்து மிகர்த இயல்பாய்முடியும். எ - று.

வரலாறு;—யானேன்கொண்டேன் நீயேன்கொண்டாய் அவனேன்கொண்டான் எனவும், யானேன்கொடியேன் நீயொன்கொடியை அவனேன்கொடியன் எனவும் வரும்.

இயற்கையென்றதனானே ஏனை ஏகார ஓகார ஈற்று இடைச் சொற்கள் செய்யுள் அழிய வந்தவிடத்து அளபெடுப்புழி வரும் ஏகர ஒகரவீற்றுக்கண்ணும் இயல்பாதல்கொள்க. அவைபோல இவை அளபெடுத்தல் ஒருதலையன்மையின் இலேசினுற் தழீஇயினாரென்க.

௯௯. இடைச்சொல் லேயோ முன்வரி னியல்பே.

இஃது ஏகார ஓகார ஈற்று இடைச்சொற்கட்கு எய்தியது விலக்குகின்றது.

இ - ள். இடைச்சொல்லாய்வரும் ஏகாரஓகாரங்கள் முன்னர் வல்லெழுத்து வந்தால் மிகாது இயல்பாய் முடியும். எ - று.

ஈண்டு இடைச்சொல்லென்றன தேற்றமுஞ் சிறப்பும் ஒழிந்த வற்றினை.என்னை? அவை அளபெடுத்து ஏகரஒகர ஈரூயேநின்றவின்.

வரலாறு;—நீயேன்கொண்டாய் இதுவினா. காலேகையே இஃதென். அவருள் இவனேன்கொண்டான் இதுபிரிநிலை. யானேன்கொண்டேன் இஃதெதிர்மறை. “கழியேசிறுருரனெய்தல்பாடோவாதே” இஃதீற்றைசை. கொளலோகொண்டான் இஃதொழியிசை. நீயோ கொண்டாய் இதுவினா. யானேன்கொண்டேன் இஃதெதிர்மறை. அவனேன்கொண்டான் இதுகழிவு. “யானேன்கொண்டேன் பொய்வழங்கலரே” இதுபிரிநிலை. பத்தோபதினென்றே புற்றேபுதலோ இவையையம். “குன்றுறழ்த்தகளிநென்கோ கொய்யுளைமாவென்கோ” இவையெண். “காணியவம்மினொகங்குலதுநிலையே” இஃதசைநிலை. இவை இயல்பாயவாறுகாண்க. (சஏ)

௧00. வன்றொட ரல்லன முன்மிகா வல்வழி.

இது குற்றுக்கர ஈற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்தியது ஒருமருங்கு மறுக்கின்றது.

இ - ள். வன்றொடரொழிந்த ஐவகைக் குற்றுக்கர ஈற்றுமுன்னும் வரும் வல்லெழுத்து மிக்குமுடியா அல்வழிக்கண். எ - று.

உ-ம். நாடுகடிது எஃகுகடிது வரடுகடிது குரங்குகடிது
தெள்குகடிது சிறிது தீது பெரிது எனவரும். (சீஅ)

க0க. இடைதொடராய்தத் தொடரொற் றிடையின்
மிகாரெடி லுயிர்ததொடர் முனமிகா வேற்றுமை.

5 இதுவும் அது.

இ - ள். இடைத்தொடர்மொழிக் குறகர ஈற்றுமுன்னும்
ஆய்தத்தொடர்மொழிக் குறகர ஈற்றுமுன்னும் ஒற்றடையேமி
காத ஈரெழுச்சொருமொழிக் குற்றகர ஈற்றுமுன்னும் உயிர்ததொ
டர்மொழிக் குறகர ஈற்றுமுன்னும் வரும் வலலெழுத்தது இயல்
16 பாய்முடியும் வேற்றுமைக்கண. எ - று.

உ-ம். தெள்குகால சினை தலை புறம் எனவும், எஃகு கடுமை
சிறுமை தீமை பெருமை எனவும், நாடுகால செவி தலை புறம் என
வும், வரடுகதிர் சோறு தாள் பதர் எனவும் முறையேகாண்க.(சகூ)

15 க0உ. நெடி லோ டியிர்த்தொடாக் குற்றுக் ரங்களுட்
டறவொற் றிரட்டும வேற்றுமை மிகவே.

இது குற்றகர ஈற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்
புலிதி கூறுகின்றது.

இ - ள் ஈரெழுத்தொருமொழியீற்றினும் உயிர்த்தொடர்மொ
ழியீற்றினும் உகரம் பற்றுக்கோடாயநின்ற வலலெழுத்தாறனுள்
10 டகாரதகாரமாகிய இரண்டொற்றும் இடைக்கண் மிகும் வேற்று
மைக்கட் பெருமபாலும். எ - று.

உ-ம். யாட்டுக்கால் பாற்றுக்கால் முருட்டுக்கால் முயிற்றுக்
கால் செவி தலை புறம் ஞாநசி நிறம் மயிர் யாப்பு வலிமை அடி
எனவரும். கயிர்ப்புறம் வயிறத்தீ இனவயும் அன்ன. பெரும்
15 பாலும் மிகுமெனவே, “வேலியாயிரவலிநையுட்டாகக்—காவிரிபு
ரகருகாடுகிழுவோனே” “கறைமிடநணிபலுமணிநதன்றககறை” எ
னச் சிறுபான்மை வேற்றுமைக்கண் மிகாமையும், காட்டரண் ஏற்
றேனம் குருட்டுக்கோழி திருட்டுப்புலையன் காட்டுக்காணம வறட்
டாடு குருட்டெருது களிற்றுப்பன்றி வெளிற்றுப்பனை எயிரறுப்
பல் எனச சிறுபான்மை அலவழிககண் மிகுதலும், வேருக்குக்கண்
20 ஒருத்துக்கால் எனச் சிறுபான்மை பிறமெய் மிகுதலுங்கொள்க.(கூ0)

க0௩. மென்றொடர் மொழியுட் சிலவேற் றுமையிற்
றம்மின வன்றொட ராகா மன்னே.

இதுவும் அது.

இ - ள். மெல்லொற்றுத்தொடர்மொழிக் குற்றுகர ஈற்று
மொழிகளுட் சில மொழிகளே வேற்றுமைக்கட் தமக்கு இனமான
வல்லொற்றுத்தொடர்மொழியாகாதன; ஆவனபல. ஏ - று.

உ-ம். குரக்குக்கால் ஞாற்சி நிணம் முகம் வீரல் உகிர் என
வும், கழச்சககோல் எட்டுக்குட்டி மருத்துப்பை பாப்புத்தோல் எற்
புக்காடு சிலப்பதிகாரம் எனவும் வரும். ஞெண்டிக்கால் பந்துத்தி
ரட்சி பறம்பிறபாரி குறும்பிறசான்றோர் என்றற்போல்வன வன்
றொடராகாதன. மன்னே என்றதனானே குரக்கடி குரங்கின்கால்
பாப்புத்தோல் பாம்பின்றோல என ஒன்றுதானே ஓரிடத்துத்திரிந்
தும் ஓரிடத்துத்திரியாதும் வருதலுங் கொள்க. இன்னும் அத
னானே அற்புத்தனை அன்பினாரசெய்தனை என வேற்றுமையாதலே
யன்றி அன்பாகியதனையென அவவழியுமாதலின் அவ்வழியுந் திரி
தல் கொள்க. (௫௧)

க0௪. ஐயீற் றுடைக்குற் றுகரமு முளவே.

இதுவும் அது.

இ - ள். ஐகாரத்தைத் தம்மீற்றிலே பெற வருங் குற்றுகர
மும் உள. ஏ - று.

உ-ம் பண்டைக்கூத்தன் சாத்தன் தேவன் பூதன் எனவும்,
மன்றைத்தூதை பாலை எனவும் வரும் ஓராட்டையானே ஐயாட்
டையெடுத்து எனத் திரிந்தும் அன்றைக்கூத்தர் அன்றைக்கூத்தர்
என உறழ்த்தும் வருமெனவுங் கொள்க. (௫௨)

க0௫. திசையொடு திசையும் பிறவுஞ் சேரி
னிலையீற் றுயிர்மெய் சவ்வாறறு நீங்கலும்
றகரம் னலவாய்த் திரிதலு மாமபிற.

இஃது எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுக்கின்றது.

இ - ள். திசைப்பெயரோடு திசைப்பெயரும் பிறமொழியும்
வந்து புணருமிடத்து நிலைமொழியீற்றையிர்மெய்யும் அதன்மேனின்ற

ககரவொற்றுங்.கெதெலும் நகரவொற்று எனகரலகரங்களாய்த் திரி தலும் பொருந்தும். எ - று.

- பிறவென்றதனானே திசையோடு திசை புணருங்கால் நிலை மொழி பெருந்திசையெனவும் வருமொழி கோணத்திசையெனவும், 5 நிலைமொழியாய் நிற்பனவும் வடக்குந் தெற்குமேயெனவுந், தெற்கென்பதன் நகரம் எனகரமாயும் மேற்கென்பதன் நகரம் லகரமாயுந் திரியுமெனவுந், மேற்றிசையென்றற்போல்வன திரியாவெனவும், வருமொழித் தகரந் திரியுமெனவும், முகரத்து அகரங் கெட்டு முதல் நீண்டேவருமெனவும்,பெருந்திசையோடு பெருந்திசை புணர் 10 வழி ஏபென்சாரியை வருமெனவுந் கொள்க.

- வரலாறு;—வடகிழக்கு வடமேற்கு தென்கிழக்கு தென் மேற்கு எனவும், வடகடல் வடகரம் வடதலை வடபால் “வடவேங்கடந்தென்குமரி” தென்கரம் தென்றலை தென்பால் மேல்கடல் மேல்பால் குடகடல் குடபால் குணகடல் குணபால் கீழ்கரை கீழ்சார் எனவும், தெற்கேவடக்கு வடக்கேதெற்கு மேற்கேகிழக்கு 5 கிழக்கேமேற்கு எனவும் வரும் தெற்கேவடக்கு முதலியன உம்மைத்தொகை தெற்குவடக்கு வடக்குத்தெற்கு கிழக்குமேற்கு மேற்குக்கிழக்கு என ஏகாரம்பெறுது பெரும்பான்மை பொதுவிதி பெறுதலுங் கீழைக்குளம் மேலைக்குளம் கீழைச்சேரி மேலைச்சேரி 10 என ஐகாரம் பெறுதலும் அவ்விலேசானே கொள்க. (ருஉ)

க0சு. எண்ணிறை யளவும் பிறவு மெய்தி
 னொன்று முதலெட்ட டுறா மெண்ணுண்
 முதலீ ரெண்முத னீளுமூன் றுறு
 குறுகு மாறல் லவற்றினீற் றுயிர்மெய்
 5 யேகு மேற்புழி யென்மனா புலவர்.

இது குற்றுகர ஈற்று எண்ணுப்பெயர் எண்முதலிய பெயரோடு புணருமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். எண்ணுப்பெயரும் நிறைப்பெயரும் அளவுப்பெயரும் பொருட்பெயரும் வருமொழியாய் வந்து புணரின் நிலைமொழியாய் நின்ற ஒன்றுமுதல் எட்டாறாகிய எழுவகையெண்களுந் முதற்கணின்ற ஒன்றும் இரண்டும் முதலுயிர்நீண்டும் மூன்றும் ஆறும் 10 கெடுமுதல் குறுகியும் ஆறல்லாத அறுவகையெண்களின் ஈற்றுசின்ற உயிர்மெய் கெட்டும் முடியும் பொருந்தமிடத்தென்று கூறுவர் அறிவுடையோர். எ - று.

நாற்கணத்தோடும் இவ்வாறே முடியவேண்டுமென்னும் யாப் புறவில்லைத் தமக்கேற்ற பெற்றி முடியுமென்பார் ஏற்புழி என்றார். எண்ணிறையளவும்பிறவுமெய்தின் என்பதனை மேல் ஐந்துகுத்திரத் தோடும் ஏற்புழி என்பதனை இப்பொருண்மையதிகாரம் முற்றுமளவும் உய்த்துரைக்க

5

வரலாறு;—அறுபஃதுகோடி காணி கால் நூறு நூறாயிரம் நான்கு மூன்று முந்திரிகை முககால் ஆயிரம் எனவும், கழஞ்சு சீரகம் தொடி பலம் மஞ்சாடி எனவும், கலம் சாடி துதை பாளை நாழி மண்டை வட்டி எனவும், கல் சுனை துடி பறை ஞாண் நூல் மணியாழ் வட்டு எனவும் வன்கணமுதலிய முககணமும் ஆயிரமும் வர ஆறு நெடுமுதல்குறுகித் தனக்கேற்றபெற்றி முடிந்தது ஒழிந்தவற்றிற்கு உதாரணம் மேற்காட்டுதும். ஏற்புழி என்பதனானே ஆறு கோடி கழஞ்சு கலம் கல் என நெடுமுதல் குறுகாது குற்றுக்கர ஈற்றுப் பொதுவிதியானேமுடிதலும், ஆறென்று இரண்டு ஐந்து ஆறு ஏழ் எட்டு ஒன்பது எடை அகல் உழக்கு அகம ஆகம் என உயிர்க்கணத்தோடு புணருங்கால ஈண்டுக் கூறிய சிறப்புவிதி ஏலாது மேலைப் பொதுவிதியானே முடிதலும், ஒன்றுமுதல எட்டிரும் எண்ணுள் இரண்டுமுதலியன இரண்டுகோடி மூன்றுகோடி நான்குகோடி ஐந்துகோடி எட்டுக்கோடி கழஞ்சு கலம் கல் என்றற்றொடக்கத்தனவற்றோடு புணருமிடத்து முன்னர்க் கூறுஞ் சிறப்புவிதியேலாது குற்றுக்கர ஈற்றுப் பொதுவிதிபான் முடிதலும், “ஒன்றுதேரினா நொருவன்கூற்றமே” எனச் சிறுபான்மை ஒன்றும் அங்கனம் முடிதலங் கொள்க. ஏழென்பது ஒற்றீரகலின் மெய்யீற்றுப்புணரியலுள் முடிப்பாம். ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரும் புகரவீற்றுள் முடிப்பார்.

(௬௪) ௨

க௦௪. ஒன்றன் புள்ளி ரகர மாக

விரண்ட நொற்றுயி ரேகவுவ் வருமே.

இது மேலனவற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்திய்தன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

இ - ள். எண்முதலிய பெயர் வருமிடத்து ஒன்றென்னும் எண்ணிடைநின்ற னகரவொற்று ரகரவொற்றுய்த் திரிய இரண்டென்னும் எண்ணிடைநின்ற னகரவொற்றும் ரகாரமிசைநின்ற அகரவயிருங் கெட அவ்விரண்டெண்ணின் ரகாரத்துமேலும் உகரம் வந்து புணரும் ஏற்குமிடத்து. எ - று.

வரலாறு;—ஒருபஃது இருபஃது கழஞ்சு கலம் கல் எனவரும். ஏற்புழி என்றதனானே ஓராயிரம் இராயிரம் எனவும் ஓராயிரம் ஈராயிரம் எனவும் ஆயிரம்வந்துழி உகரம்பெறாது முதலுயிர் கீடாதும் நீண்டும், ஓரொன்று ஈரொன்று இடை உழக்கு இலை என உயிர்க்கணம்வந்துழி உகரம்பெறாது முதலுயிர்நீண்டும், ஒருயாளை இருயாளையென முடி.தலேயன்றி ஓர்யாளை ஈர்யாளையென யகரம் வந்துழி உகரம்பெறாது நீண்டுமுடி.தலுங் கொள்க. (௫௫)

க0அ. மூன்றனுறுப் பழிவும் வந்தது மாகும்.

இதுவும் அது.

இ - ள். எண்முதலியன வருமிடத்து மூன்றென்னும் எண்ணிடைசின்ற நகரவொற்றுக் கெடுதலும் வருமொற்றாயத திரிதலும் பொருந்தும் ஏற்குமிடத்து. எ - று.

வரலாறு;—மூவொன்று எடை ஆசை என உயிர்க்கணம்வந்துழி ஈற்றுயிரமெய்யும் மேலநின்ற ஒற்றுங் கெட்டும், முப்பஃது களஞ்சு கலம் கல் ஈங்கு மஞ்சாடி நாழி நூல என வண்கணமும் மென்கணமும் வந்துழி ஈற்றுயிர்மெய்கெட்டு மேல் நின்ற ஒற்று வருமொற்றாயும், முவ்வட்டி மூவட்டி முவ்வட்டு மூவட்டு என வகரம் வந்துழி ஈற்றுயிர்மெய் கெட்டு மேல நின்ற ஒற்று வருமொற்றாய்த் திரிந்தும் கெடுமுதல்குறுகியும் ஒற்றும் உயிர்மெய்யுங் கெட்டு கெடுமுதல்குறுகாதும், முவ்வாயிரம் மூவாயிரம் முவ்வகல் மூவகல் முவ்வாழாககு மூவாழாககு முவ்வுழக்கு மூவுழசுகு என ஆயிரம் அகல் ஆழாக்கு உழக்கு வந்துழி ஒற்றும் உயிர்மெய்யுங் கெட்டு கெடுமுதல்குறுகியுங் குறுகாதும் தனக்கேற்றபெற்றி முடிந்தவாறு காண்க. மூவ்பாழ் மூவ்யாளை என யகரம் வந்துழி மூன்றனுறுப்பு வருமொற்றுகாது வகரவொற்றாதலும் மூழக்கு மூழாக்கு என்னும் மருஉமுடிவும் புறனடையாற் கொள்க. (௫௬)

க0க. நான்கன் மெய்யே லறவா கும்மே.

இதுவும் அது.

இ - ள். எண்முதலிய நான்கும் வருமிடத்து நான்கென்னும் எண்ணிடைசின்ற நகரவொற்று லகரமும் நகரமுமாய்த் திரியும் ஏற்குமிடத்து. எ - று.

வரலாறு;—நாலொன்று எடை உழக்கு அடி எனவும் வட்டி வட்டி யாளை எனவும் உயிர்க்கணமும் இடைக்கணமும் வந்துழி

ஈற்றுயிர்மெய் கெட்டு மேல் நின்ற னகரவொற்று லகரவொற்றாய்த் திரிந்தும், நாற்பஃது கழஞ்சு கலம் கல் என வன்கணம் வந்துழி ஈற்றுயிர்மெய் கெட்டு மேல் நின்ற னகரவொற்று நகரவொற்றாய்த் திரிந்தும், நானூறு நான்முந்கிரிகை நானூழி நான்மண்டை நான் ஞாண் நானூல் நான்மணி என மென்கணம் வந்துழி ஈற்றுயிர் 5 மெய் கெட்டுத் தனக்கேற்றபெற்றி முடிந்தவாறு காண்க. (௫௭)

கக0. ஐந்தொற்றடைவது மினமுங் கேடும்.

இதுவும் அது.

இ - ள் எண்முதலிய வருமிடத்து ஐத்தென்னும் எண்ணி டைநின்ற நகரவொற்று வருமொறையும் அதநகினமாயுங் கெட்டும் 1 முடியும் ஏற்குமிடத்து. எ - று.

வரலாறு;—ஐர்மூன்று ஐம்மஞ்சாடி ஐர்மண்டை ஐர்மணி ஐஞ்ஞாண் ஐந்தூறு ஐந்நாழி ஐந்நூல் என மென்கணம் வந்துழி ஈற்றுயிர்மெய்கெட்டு மேலநின்ற நகரவொற்று வருமொற்றாய்த் திரிந்தும், ஐம்பஃது ஐங்கழஞ்சு ஐங்கலம் ஐங்கல் என வன்கணம் 1 வந்துழி மேலைப் பொதவிதியான் ஈற்றுயிர்மெய் கெட்டு மேலநின்ற நகரவொற்று வருமொறிற்கு இனமாய்த்திரிந்தும், ஐயொன்று எடை ஆழாக்கு அம்பு என உயர்க்கணம்வந்துழி ஒற்றும் உயிர் மெய்யுங்கெட்டும், ஐவட்டி ஐவ்வட்டி ஐவண்ணம் ஐவ்வண்ணம் ஐயாறு ஐய்யாறு என இடைக்கணம் வந்துழி ஒற்றும் உயிர்மெய் 2 யுங்கெட்டும் உயிர்மெய்கெட்டு ஒற்று வருமொற்றாய்த்திரிந்துந் தனக்கு ஏற்றபெற்றி முடிந்தவாறுகாண்க. (௫௮)

ககக. எட்ட தொற்றே ணகார மாகும்.

இதுவும் அது.

இ - ள். எண்முதலிய வருமிடத்து எட்டென்னும் எண்ணி 2 டைநின்ற டகரவொற்று ணகரவொற்றாய்த் திரிந்துமுடியும் ஏற்கு மிடத்து. எ - று.

வரலாறு;—எண்பஃது கோடி காணி கால் நூறு நூறுயிரம் நான்கு மூன்று முந்கிரிகை மூக்கால் ஒன்று இரண்டு ஐந்து ஆறு ஏழ் எட்டு ஒன்பது ஆயிரம் எனவும், கழஞ்சு சீரகம் தொடி பலம் 3 மஞ்சாடி எடை எனவும், கலம் சாடி தூதை பாலை நாழி மண்டை வட்டி அகல் ஆழாக்கு உழக்கு எனவும், கல் சுனை தடி பறை

ஞாண் நூல் மணி யாழ்வட்டு அகம் ஆகம் எனவும் நாற்கணமும் வந்துழி ஈற்றுயிர்மெய்கெட்டு மேனின்ற டகரவொற்று ணகர வொற்றாய்த் திரிந்து தனக்கு ஏற்றபெற்றி முடிந்தவாறு காண்க. ()

கக2. ஒன்பானெடு பத்து நூறு மொன்றி

5

னென்றிய விரண்டு மூறு மாயிரமு

மென்று திரிய விறுதிய கெடுவழி

நின்ற நகர நிரலே ணளவா

யிரட்ட வொகரமிசைத் தகர மொற்றும்.

இஃது ஒன்பதென்னும் எண்முன்னர்ப் பத்தும் நூறும் வந்து

o புணர்வுழிப் படுஞ் செய்கைகூறுகின்றது.

இ - ள். ஒன்பதென்னும் எண்முன்னர்ப் பத்தும் நூறும் வந்து புணரின் அப்பத்தும் நூறும் நிரலிறைவகையானே ஊறென்றும் ஆயிரமென்றும் திரிய, நிலைமொழியாய்நின்ற ஒன்பதன் இறுதிக்

5

கண்ணவாகிய குற்றுகரமும் அதன்மேனின்ற அகரமுந் தம்மாற் பற்றப்பட்ட மெய்யொடுங் கெடுமிடத்து அவற்றின்மேனின்ற நகர வொற்று முறையே பத்தின் திரிபாகிய ஊறு வந்துபுணருமிடத்து ணகரவொற்றாய் இரட்டித்தும் நூறின் திரிபாகிய ஆயிரம் வந்துபுணருமிடத்து ளகரவொற்றாய் இரட்டித்தும் நிற்ப, நிலைமொழி ஓசரவுயிர்மேல் ஒரு தகரம் ஒற்றாய்வந்து நிற்கும். எ - று.

o வரலாறு;—தொண்ணூறு தொள்ளாயிரம் என வரும். வரு மொழிச்செய்தியை முரகூறியவதானே ஒற்றிரட்டாது தொளாயிரம் எனவருதலுங் கொள்க.

இவ்வெழுத்து இவ்வெழுத்தாய்த் திரியுமென்து ஊறுகியும் ஆயிரமாகியுந் திரியுமென்றோனும் “ஒன்பா னொசரமிசைத் தகர

5

மொற்று—முந்தையொற்றே ணகார மிரட்டும்—பத்தென் கிளவியாய்த பகரங்கெட—நின்றல் வேண்டு மூசாரக் கிளவி—யொற்றிய தகரம் நகர மாகும்” எனவும், “ஒன்பான் முதனிலை முந்துகிளந் தற்றே—முந்தையொற்றே ளகார மிரட்டு—நூறென் கிளவி நகார மெய்கெட—ஆவா வாகு மியற்கைத் தென்ப—வாயிடை வருத

o

லிகார ரகார—மீறுமெய் கெடுதது மகர மொற்றும்” எனவும் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் கூறியவாற்றானே அவற்றின் திரிபினை வேறவேறு பகுத்துக்காண்க.

இவ்வாறே மேலும் விரிவஞ்சி யான் யாம் நீ நீர் என்பன என் எம் கின் துமாமெனக் கூறுப. “ஒன்பாடுண்டு பத்து நூறு மொன்றின்—முன்னதி னேனைய முரணி யொவ்வொடு—தகர நீரீஇப்பஃ தகந்றி நவ்வை—நிரவே ணளவாய்த் திரிப்பது கெறியே” எனச் சூத்திரஞ்செய்யின் முரணுதலான் உளவாகிய நூறும் ஆயிரமும் வந்து புணர்ந்த தொண்ணூறந் தொள்ளாயிரமுமென முடிந்துழி அவை ஒன்பதுபத்து ஒன்பதுநூறு எனப் பொருடராது தொள்ளாயிரம் ஒன்பதினாயிரம் எனப் பொருடருமாதலின் வழுவாமென்க. (௧௦)

௧௧௩. ஒன்றுமுத லெட்டிற் றெண்முனர்ப் பத்தி
 னிடையொற் றேக லாய்த மாக
 லெனவீரு விதியு மேற்கு மென்ப.

இது வருமொழி ஒன்றின் செய்தி கூறுகின்றது

இ - ள். ஒன்றுமுதலாக எட்டிராகக் கிடந்த எழுவகை என் களின்முன்னர் வரும் பத்தென்னும் எண்ணிடைநின்ற தகரவொற்று ஒருகாற் கெடுதலும் ஒருகால் ஆய்தமாகத் திரிதலுமென்னும் இவ்விருசெய்கையும் பொருந்துமென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர். எ - று.

வரலாறு;—ஒருபது ஒருபஃது இருபது இருபஃது முப்பது முப்பஃது நாற்பது நாற்பஃது ஐம்பது ஐம்பஃது அறுபது அறு பஃது என்பது என்பஃது எனவரும. (௧௧)

௧௧௪. ஒருப தொருபஃ தாகியென் றுதி
 யொன்பது மலையூர் பிறவு மெய்திற்
 கெடுதலுந் திரிதலு மிலலென மொழிப.

இது மேலனவற்றிற்கு எய்தியது ஒருமருங்கு மறுக்கின்றது. ௨

இ - ள். மேற்கூறியவாற்றான் முடிந்துகின்ற ஒருபது ஒரு பஃது முதலிய இருகூற்று எழுதிறத்த எண்ணப்பெயர்கள் ஒன்று முதல் ஒன்பது எண்ணும் அவையூர்ந்த பிறவும் வந்து புணரின் இடைநின்ற தகரவொற்று முன்னர்க்கூறியவாற்றாற் கெடுதலும் ஆய்தமாய்த் திரிதலுமின்றி இயல்பாய் முடியுமென்று கூறுவர் 3 ஆசிரியர். எ - று.

வரலாறு;—ஒருபத்தொன்று இருபத்தொன்று ஒருபத்தொரு கோடி கழஞ்சு கலம் காதம் என ஒன்பதின்சாறும் ஒட்டிக. பிறவும் அன்ன. இவை நூற்றொருபத்தொன்று நூறாயிரத்தொருபத்தொன்று என வருமாறும் உணர்க. (௬௨)

௧௬ ககடு. ஒன்றுமுதலீ லீரைந் தாயிரங் கோடியெண்ணிறையளவும் பிறவரிற் பத்தினீற்றுயிர் மெய்கெடுத தின்னு மிற்று மேற்ப தேற்கு மொன்பது மினைத்தே.

இது சில எண்ணுப்பெயரோடு சில எண்ணுதி நாற்பெயரும்

10 வந்து புணருமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள் ஒன்றுமுதலிய பத்தும் ஆயிரமும் கோடியுமாகிய எண்ணுப்பெயரும் சிறைப்பெயரும் அளவுப்பெயரும் பொருட்பெயரும் வருமொழிபாய்வரது புணரிற் பததினது ஈற்றுயிர்மெய்பைக் கெடுத்தது இன்றாதல் இற்றுதல் ஆண்டைக்கேறபதொன்று வரும்; ஒன்பதன்முன் இவை வந்தாலும் இவ்விரண்டனுள் ஒன்று ஆண்டு வரும். எ - று.

ஒருபுடைச்சேறலென்னும் உத்தியான் ஒன்பது ஈறுகெடாது சாரியை பெறதலே கொள்க. இரண்டுமென முடித்தலின் ஈண்டு ஏனையவே வருவிக்க எண்ணுப்பெயர் வந்துழிப் பதினென்று பதிற்றென்று மூன்று நான்கு ஐந்து ஆறு ஏழ் எட்டு கோடியென ஈறுகெட்டு இன்னும் இரறும் பெற்றும் பதினாயிரம் என ஈறுகெட்டு இன்பெற்றும் பதிற்றென்பது பதிற்றுப்பத்து என ஈறுகெட்டு இற்றுப்பெற்றும், நிறைப்பெயர் வந்துழிப் பதின்சுபதிற்றுக்கழஞ்சு சீரகம் தொடி பலம் மஞ்சாடி என ஈறுகெட்டு இன்னும் இற்றுப் பெற்றும் பதிற்றெடையென ஈறுகெட்டு இற்றுப்பெற்றும், அளவுப்பெயர் வந்துழிப் பதின்சுபதிற்றுக்கலம் சாடி நூதை பாண நாழி மண்டை வட்டி என ஈறுகெட்டு இன்னும் இற்றுப் பெற்றும் பதிற்றுக்கலம் ஆழாக்கு உழக்கு என ஈறுகெட்டு இற்றுப் பெற்றும், பொருட்பெயர் வந்துழிப் பதின்சுபதிற்றுக்கலம் பதிற்றுத்திங்கள் மடங்கு என ஈறுகெட்டு இன்னும் இற்றுப் பெற்றும் பதிற்றுவேலியாண்டு முழம் அடுக்கு இதழ் என ஈறுகெட்டு இற்றுப்பெற்றும் தணக்கேற்றபெறரி முடிந்தவாறு காண்க. ஒருபதினாயிரம் ஒருபதின்கழஞ்சு ஒருபதிற்றுக்கலம் ஒருபதிற்றுவேலி என அடையுத்துவருமாறும் காண்க. ஒன்பதின்சுபதிற்றுக்கேடி ஒன்பதிற்றுக்கேடி

கழஞ்சு துலாம் கலம் என ஈறுகெடாது இன்னும் இற்றும் பெற்றும், ஒன்பதினாயிரம் என இன்பெற்றும், ஒன்பதிற்றொன்று எடை அகல் உழக்கு தடக்கை வேலி யாண்டி எழுத்து என இற்றுப்பெற்றும், ஒன்பதுந் தனக்கேற்ற பெற்றி முடிந்தவாறு காண்க. ஏற்புழி என்பதனானே பத்தொன்பது கழஞ்சு சாடி இதழ் எனச் சாரியை பெறாது குற்றுகர ஈற்றுப் பொதுவிதியானே முடிதலுங்கொள்க. பிறவும் அன்ன. (௬௩)

௧௧௬. இரண்டு முன்வரிற் பத்தினீற் றுயிராமெய்
காந்திட வொற்றுனவ் வாசு மென்ப.

இது பத்தின்முன்னர் இரண்டு வந்து புணர்வுழிப் படுஞ் செய்கை கூறுகின்றது.

இ - ள். இரண்டென்னும் எண் பத்தென்னும் எண்முன்னர் வந்து புணரின் இஃன் ஈற்றுயிரமெய் கெட மேல் நின்ற தகர வொற்று னகரவொற்றுய்த் திரிந்து முடியும். எ - று.

வரலாறு;—பன்னிரண்டு என வரும். (௬௪)

௧௧௭. ஒன்ப தொழித்தவெண் ணோரெட்டு மிரட்டின்
முன்னதின் முன்னல வேட வுயிரவரின
வவவு மெயவரின வந்தது மிகனெறி.

இஃது ஒன்றுமுதலிய பத்து எண்ணுள் எட்டு எண் இரட்டித்தழிப் படுஞ்செய்கை கூறுகின்றது. ௨

இ - ள் ஒன்பதென்னும் எண் ஒன்றினையும் ஒழித்து நின்ற ஒன்றுமுதற் பத்தீரான எட்டுடணணுந் தம்முன்னர்த் தாமவந்து புணரின், நிலைமொழியின் முதலெழுத்து ஒன்று நிற்க, அவ்வன வெல்லாங் கெட, உயிர்முதலான எண் வந்து புணரின் வகர வொற்றும் மெய்முதலான எண் வந்து புணரின் வந்த மெய்களும் இடையே மிக்குமுடிநல் வரலாற்றமுறைமை. எ - று.

வரலாறு;—ஒவ்வொன்று இவ்விரண்டு மும்முன்று நந்நான்கு எனவரும். பிறவும் அன்ன. நெறியென்ற மிகையானே, மூன்று நான்கு ஆறு என்பனவற்றிற்குக் குறுக்கமும், பத்துப்பத்து பத்து பத்து என்னும் விகற்பமும், நானான்கு நன்னான்கு என்னுந் திரிபும், ஐயைந்து ஐவ்வைந்து என்னும் உறழ்ச்சியும், ஒரோவொன்று கழக் கழஞ்சு கலககலம் என்றறொடக்கத்து முடிவுங்கொள்க. எண்

பெயரோடு எண்முதலிய புணருமிடத்து, எண்டுக்கூறிய சிறப்பு விதியன்றித் தனிக்குறின்முன்னொற்றுயிர்வரினிரட்டலும் வருநத் திரிந்தபின்மாய்வும் உடம்படுமெய்ப்பெறுதலும் முதலிய பொதுவிதியம் ஏற்புழிக் கொணர்ந்து முடித்துக்கொள்க. ஒவ்வொன்று அவ்வாறு என்றாற்போல்வனவற்று வகரம் உடம்படுமெய்யன்மை இவ்விரண்டென்பதனான் அறிக.

15 நூற்றொன்று நூற்றுப்பத்து நூற்றுத்தொண்ணூறு நூற்றி சழ்ச்சாமரை நூற்றுக்கான்மண்டபம் இருநூற்றொன்று இருநூற்றொருபது இருநூற்றுக்கலம் சாடி தூதை பாலை கழஞ்சு தொடி என்றற்றொடக்கத்தனவெல்லாங் குற்றுகர ஈற்றுப் பொதுவிதியானே முடித்துக்கொள்க. (கரு)

ககஅ. மூன்ற நூருபினு மாற நூருபினும் வல்லெழுத்து மிகுத வில்லென மொழிப.

15 இஃது உருபுயிரீற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கு கின்றது.

இ - ள். ஒடு ஓடு என்னும் மூன்றநூருபோடு தொடர்ந்த சொல்லின்முன்னும் அது ஆது என்னும் ஆறநூருபோடு தொடர்ந்த சொல்லின்முன்னும் அதிகாரவல்லெழுத்துப் பெறாது இயல்பாய் முடியுமென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ - று

10 வரலாறு;—சாத்தனோடுகொண்டான் சாத்தனோடுகொண்டான் சென்றான் தத்தான் போயினான் எனவும், சாத்தனதுகை சாத்தனதுகை செவி சலை புறம் எனவும் வரும். (கக)

மூன்றாவது உயிரீற்றுப்புணரியல் முற்றிற்று.

ச-வது மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

15 ககக. ணனவல் லீனம்வரட் டறவும பிறவரி னியல்பு மாகும வேற்றுமைக் கல்வழிக் கனைததுமெய வரினு மியல்பா குமமே.

என்பது சூத்திரம். இவ்வோத்து மெய்யீற்றுப்பதம் நின்று வருமொழி வன்கணத்தோடுஞ் சிறுபான்மை ஏனைக்கணங்களோடும் பணருமாறு ஒருவாற்றாற் தொகுத்தணர்த்தினமையின் மெய்யீற்றுப்புணரியலென்னும் பெயர்த்து. மேல் உயிரீற்றுப்பதம் புண

ருமாறு உணர்ந்தி இதனுள் மெய்யீற்றுப்பதம் புணருமாறு உணர்ந்தினமையின் மேலோத்தினோடு இயைபுடைத்தாயிற்று. இதனுள் இத்தலைச்சுத்திரம் னகார னகார ஈறு புணருமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். னகார னகார ஈறுகள் வல்லெழுத்துவந்தால் முறையே னகாரம் டகாரமாகவும் னகாரம் றகாரமாகவுந் திரிந்தும், மென்கணமும் இடைக்கணமும் வந்தால் இயல்பாயும் முடியும் வேற்றுமைப்பொருட்புணர்ச்சிக்கண்; ஆல்வழிப்புணர்ச்சிக்கண் முக்கணமும் வந்தாலும் இயல்பாய் முடியும். எ - று.

வரலாறு;—மட்குடம் பொற்குடம் சாடி தூதை பாலை எனவும், ஞாறசி கீட்சி மாட்சி யாப்பு வலிமை எனவும், மண்கடிது பொன்கமது சிறிது தீது பெரிது ஞான்றது நீண்டது மாண்டது யாது வல்து எனவும் முறையே காண்க. (க)

கஉ௦. குறிலிணை வில்லா னைக்கள் வந்த நகரந திரிந்துழி நண்ணுங் கேடே.

இஃது அவற்றுள் ஒருசாரனவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுக்கின்றது.

இ - ள் குற்றெழுத்தினைச் சாராது ஒருமொழி தொடர்மொழிகளைச் சார்ந்த னகார னகார ஈறுகள் வருமொழிமுதற்கண் கின்ற நகாரந் திரிந்த இடத்துப் பொருத்துங் கெடுதலை. எ - று.

வரலாறு;—பாண் பரண் பைம்பூண் மணிப்பூண் பைங்கண் பசங்கண் நன்று எனவும் நன்மை எனவும், வான் வயான் வலியன் அலவன் கலுழன் செம்பொன் பசும்பொன் நன்று எனவும் நன்மை எனவும் வரும். தானீண்டான் நீண்டது யானீண்டனன் என்றந் போல்வன “பொதுப்பெயருயர்திணை” என்னுஞ் சூத்திரத்து முறையலகடற்றானே முடியும். (உ)

கஉக. சாதி குழுஉப்பரண் கவண்பெய ரிறுதி யியல்பாம் வேற்றுமைக் குணவெண் சாண்பிற டவ்வா கலுமா மல்வழி யும்மே.

இது னகரவீற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்தியதுவிலக்கிப் பிறிது விதி வகுக்கின்றது.

இ - ள். சாதிபற்றியுந் திரன்பற்றியும் வரும் பெயர்களும் பரண்கவணென்னுந் தனிப்பெயர்களுமாகிய இவற்றின் இறுதி

ணகாரம் வன்கணம் வரிந் திரியாது வேற்றுமைக்கண்ணும் இயல்பாய் முடியும். வரையறைப்பொருண்மை உணர்த்தாது ஓர் உணவை உணர்த்திநிற்கும் எண்ணென்னும் பெயரும் சாணென்னும் ஆளவுப்பெயரும் வன்கணம் வரின் இயல்பாகாது டகாரமாய்த் 5 திரிந்து முடிதலும் பெறும் அவ்வுழிக்கண்ணும். எ - று.

- வரலாறு;—பாண்குடி உமண்குடி சேரி தோட்டம் பாடி எனவும், அமண்குடி சேரி தோட்டம் பாடி எனவும், பரண்கால் கவண்கால் எனவும், எட்கடி.து சிறிது தீது பெரிது எனவும், சாட்கோல் எனவும் முறையே காண்க. உம்மையான் எண்கடிது சாண் 10 கோல் என இயல்பாதலே வலியுடைத்தென்க. பிறவென்ற மிகையானே கண்கடுமை அட்டேண்டுழனி என்றற் தொடக்கத்து இயல்பும், முரண்கடுமை முரட்கடுமை என்றற் தொடக்கத்து உறழ்வும், மண்ணங்கட்டி எனவும் ஆணமாக்கினாவி ஆணங்கோடு செதிள் தோல் பூ நார் இலை எனவுந் திரியாது அம்முப்பெறுதலும், விண் 15 னெனவறஉங் காயப்பெயர் செய்யுளிடத்துத் தொழிற்சொல் வருங்காலத்து விண்வத்துக்கொட்கும் வண்ணத்தமரர் எனத் திரியாது அத்துப்பெற்றும் “விண்குத்துநீள்வரைவெற்பகளைப்பேவா” எனப் பெறாதும் வருவனவும், வெண்ணுக்கரை “கணைகுரல்கடுப்பப்பண்ணுப்பெயர்த்து” எண்ணுப்பேறு என உகரம்பெறுதலும், இன் 20 னோன்ன பிறவுந் கொள்க. ஆண்கை பெண்கை செவி தலை புறம் எனவும், கடி.து சிறிது தீது பெரிது எனவும் இருவழியும் இயல்பாதல் “பொதுப்பெயருயர்திணப்பெயர்களீற்றமெய் வலிவரினியல்பாம்” என்பதனனும் மண்கை புண்கை என்றற்போல்வன இரண்டாம்வேற்றுமைத் திரிபானும் முடியும். (க)

25 கஉஉ. னன்கான் கணைப்பெய ரியல்பு மன்கா
னடைவு மாகும் வேற்றுமைப் பொருட்கே.

இது னகார ஈற்றன் ஒன்றாகு எய்தியதுவிலக்கலும் எய்தாதது எய்துவித்தலும் துதலிற்று.

இ - ன். னகார ஈற்றச் சாதிப்பெயர் திரியாது இயல்பாத 30 லும் அகரம் பெறுதலுமாகிய இருதிறனும் பொருத்தும் வேற்றுமைப்பொருட்புணர்ச்சிக்கண்கண். எ - று.

வரலாறு;—எயின்குடி சேரி தோட்டம் பாடி எனவும், எயின்க்கன்னி சிறுவன் தலைவன் பிள்ளை ஞாந்சி லீட்சி மாட்சி யாப்பு

வலிமை ஆட்சி எனவும் முறையே காண்க. சாதிப்பெயரும் குழுஉப்பெயரும் உயர்திண்ப் பெயராகாது அஃறிண்ப்பெயராய் நின்றலின் ஈண்டு முடித்தார். (ச)

கஉந. மீன்றல் வொடுபொருஉம் வேற்றுமை வழியே.

இது னகர ஈற்றுள் ஒன்றற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிது 5 தவிதி வருக்கின்றது.

இ - ள். மீன் என்னுஞ்சொல் இறுதினகரம் நகரவொற்றோடு உறழ்ததுமுடியும் வேற்றுமைக்கண வல்லெழுத்துவரின். எ - று.

உ-ம். மீன்கண் மீற்கண் சினை தலை புறம் எனவரும். (௫)

கஉச. தேனென் கிளவி வல்லெழுத் தியையின 10
மேனிலை யொத்தலு மீறுபோய வலிமெலி
மிசுகலு மெலிவரி னிறுதியோ நெறழ்தலு
மிடைவரி னீயல்பு மாமபிற வுயிராவரி
ஔொற்றுமிசு தகரமொடு நின்றலு முரிததே.

இது னகர ஈற்றுள் ஒன்றற்கு எய்தியதுவிலக்கிப் பிறிதுவதி 15 வருத்தலும் எய்தியது இகந்தபடாமைக் காததலும் நுதலிற்று.

இ - ள். தேன் என்னுஞ்சொல் வல்லெழுத்து முதன்மொழி வருமொழியாய்வரின் மீனென்பதற்கு மேற்கூறிய திரிபுறழ்ச்சிகிலை ஒத்து முடிதலும் ஈற்றெழுத்துக் கெட்டு வல்லெழுத்து மிக்குமுடிதலும் மெல்லெழுத்து மிக்குமுடிதலும், மெல்லெழுத்து முதன்மொழிவரின் நிலமொழியிறுதி னகரவொற்றோடு கெடுதலுங் கெடாமைபுமாகி உறழ்த்து முடிதலும், இடையெழுத்து முதன்மொழிவரின் இயல்பாதலும் பொருதலும்; உயிர்முதன்மொழி வரிற் பிறிதுமொரு தகர ஒற்று உடன்மிசுந்த தகரத்தோடு நீன்றுமுடிதலும் உரித்து. உம்மையாற் பிறசாரியைபெற்று முடிதலும் இயல்பாய் 2 முடிதலும் உரித்து. எ - று.

தேன்குடம் தேற்குடம் சாடி தூதை பாணை எனவும், தேக்குடம் தேன்குடம் சாடி தூதை பாணை எனவும், தேன்னெரி தேனெரி நுனி முரி எனவும், தேன் யாப்பு வலிமை எனவும், தேத்திரூல் தேனிணிரூல் தேனிணிரூல் அடை ஈ எனவும் முறையே காண்க. 3

பிற என்றதனானே ஒற்றுமிசு தகரமொடு நிற்புழி ஈறுகெடுதலும், தேனெரி தேன்னெரி நுனி முரி என னகரங்கெட்டுத் தத்தம்

மெல்லெழுத்து மிக்கும் மிகாதும் உறழ்தலும், அலவன் கலுழன் வலியன் கண் செவி தலை புறம் எனவும் காண்கோழி கரை எனவும் திரியாமையும், வரிற்கொள்ளும் செல்லும் தரும் போம் என வினை யெச்சத்திறுதி திரிதலும், “அதமற்கொண்கன்றேரே” “காப்பும்

- 5 பூண்டி-சிற்கடையும்போகல்” என மன் சின் என்னும் அசைநிலையி டைச்சொற்களிறுதி திரிதலும், எகினங்கோடு செதிள் தோல் பூ என எகினமரப்பெயர் அம்முப்பெறுதலும், இன்றோரன்ன பிறவுங் கொள்க. வெள்ளாளன் என நின்றதனை அன்கெடுத்துப் பிரித்து ளகர ஒற்றினை ணகர ஒற்றுக்கி வெள்ளாண்குமரி பின்னை மாந்தர்
- 10 வாழ்க்கை ஒழுக்கம் என முடிவதும் இன்றோரன்ன பிறவுஞ் “சில விகாரமாமுயர்தினை” என்பதனை முடியும். தேக்கடிது தேங்க டிது என அல்வழிக்கண்ணும் இம்முடிபு எய்துமென்பாரும் உளர். “னொகாண்கினைப்பெயர்” எனவும், “மீன்றவ்வொடுபொருடும்” என வும் மேனின்ற அதிகாரத்தான் இம்முடிபுகள் வேற்றுமைக்கண்ண
- 5 என்றே கோடும். (சு)

கஉடு. மரமல் லெசின்மொழி யியல்பு மகர

மருவ வலிமெலி மிகலு மாகும்

இது ணகர ஈற்றுள் ஒன்றற்கு எய்தியது விலக்கலும் எய்தா தது எய்துவித்தலும் நுதலிற்று.

- 0 இ - ன். மரமல்லாத அன்னத்தை உணர்ந்தி நின்ற எகின் என்னுஞ்சொல் வல்லெழுத்துவரின் னேற்றுமைக்கண் இயல்பாத லும் அகரம்பெற்று இருவழியும் வல்லெழுத்து மிக்குமுடிதலும் மெல்லெழுத்து மிக்குமுடிதலும் பொருத்தும். எ - று.

- உ-ம். எகின்கால் சிறகு தலை புறம் எனவும், சேவல் பேடை
- 5 எனவும், எகினங்கால் எகினங்கால் சிறகு தலை புறம் சேவல் பேடை எனவும், எகினக்கடிது எகினக்கடிது சிறிது தீது பெரிது சேவல் பேடை எனவும் முறையே காண்க. எகின்சேவல் எகின்பேடை என்பன ஆறும் வேற்றுமைத்தொகையும் இருபெயரொட்டுப் பண் புத்தொனகடியாம் என்றுணர்க. வருமொழி வரையாமையின் எகி னொராற்சி நீட்சி மாட்சி யாப்பு வலிமை அடைவு எனவும், ஞான் றது நீண்டது மாண்டது யாது வலிது அடைந்தது எனவும், இயல் புகணத்திற்கும் அகரப்பேறு கொள்க. (எ)

கஉசு. குயினைன் கிளவி யியற்கை யாகும்.

இது னகர ஈற்றுள் ஒன்றற்கு எய்தியது விலக்குகின்றது.

இ - ள். குயின் என்னுஞ்சொல் வேற்றுமைக்கட் பொதுவிதியானெய்திய திரிபு எய்தாது இயல்பாய்முடியும். எ - று.

குயின்குழாம் செலவு தோற்றம் பறை எனவரும். குயின் மேகம்; வினையும்மாம். ஊன் கடுமை சிறுமை தீமை பெருமை என வேற்றுமைக்கட் திரியாது இயல்பாதல் ஊ என்பது னகரச்சாரியைபெற்று ஊன் என நின்றதாகலின். அஃது “இடையுரிவட சொலினியம்பியகொளாதவும்” எனபதனான் முடியும். (அ)

கஉஎ. மினபின் பன்கன் ரொழிற்பெய ரனைய

வேற்றுமை யாயிற கன்னவ் வேற்று

வல்லெழுத்தப் பெறுதல் வரைநிலை யின்றே

பொருளொடு புணருங் காலை யான.

இது னகர ஈற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி வருக்கின்றது.

இ - ள். மின்னும் பின்னும் பன்னுங் கன்னுமாகிய இந்நான்கு சொல்லும் இருவழியும் னகர ஈற்றுத் தொழிற்பெயர்போல உகரம் பெற்று முடியும். வேற்றுமைப்பொருட்புணர்ச்சியாயின், அவற்றுட் கன்னென்னுஞ்சொல் அகரம் பெற்று வல்லெழுத்து மிக்கு முடிதலை நீசரும் நிலைமை இன்று, பொருட்பெயரோடு புணருங்காலத்து. எ - று.

உ-ம். மின்னுக்கடிது பின்னுக்கடிது பன்னுக்கடிது கன்னுக்கடிது சிறிது தீது பெரிது ஞான்றது நீண்டது மாண்டது வலிது எனவும், கடுமை சிறுமை தீமை பெருமை ஞாற்சி நீட்சி மாட்சி வலிமை எனவும், கன்னக்குடம் சாடி தூதை பானை எனவும் வரும். “இயல்பினும்விதியினும்” எனபதனான் வல்லெழுத்துப் பெறுமெனும் “வல்லெழுத்தப் பெறுதல் வரைநிலை யின்றே” என வேண்டா கூறியவசனாற குணத்தோடு புணருங் காலத்துஞ் சிறுபான்மை கன்னக்கடுமை என அகரமும் வல்லெழுத்தும் பெற்று முடிதலும் கன்னங்கடுமை என அகரமும் மெல்லெழுத்தும் பெற்று முடிதலும் அவ்வழிக்கண்ணும் கன்னங்கடிது என அகரமும் மெல்லெழுத்தும் பெற்று முடிதலும் கன்னஞாற்சி நீட்சி மாட்சி வலிமை எனவும், ஞான்றது நீண்டது மாண்டது வலிது எனவும், இருவழியும் மென்கணமும் இடைக்கணத்து வகரமும் வந்தழியும் அக

ரம்பெற்று முடிதலுங்கொள்க. பொருளொடுபுணருங்காலை அகரம் பெற்றுமுடியும் எனவே வேற்றுமைக்கட்கன் உகரம் பெற்றுமுடிதல் குணத்தொடுபுணருங்காலை என்பதூஉம் பெற்றும். தொழினிலைக்கண் அன்றி வேறுபொருள் உணரநின்றவழியும் இம்முடிபெய்துமென்பார் “தொழிந்பெயரனைய” என்றார். மின் மின்னுதற் தொழிலும் “மின்னுநிமிர்ந்தன்ன” என்புழி ஒரு பொருளும் உணர்த்தும். பிறவும் அன்ன. “பொன்னகர்வரைப்பிற்கன்னந்தூக்கி” என்பது மகரவீற்றுப்பொருட்பெயர். (க)

கஉஅ. அழனெ னிறுதி கெடும்வேற்றுமைக்கே.

இது நகர ஈற்றுள் ஒன்றற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவதிவருக்கின்றது.

இ - ள். அழன் என்னுஞ் சொல் ஈற்றுநகரங் கெட்டு முடியும் வேற்றுமைக்கண். எ - று.

உ-ம். அழக்குடம் சாடி தூதை பா?ன எனவரும். அழக்குடம் பிணக்குடம்.

நீன் என் என்பவற்று இறுதி நகரந் தன்பகை தற்பகை என்பகை எற்பகை என உறழ்தலும், நீயென்னும் ஈகார ஈற்றுப்பெயர் சின் என நின்றவழி நீன்பகை என இயல்பாதலும், “பொதுப்பெயருயர்திணைப்பெயர்களீற்றுமெய்” என்னுஞ் சூத்திரத்தான் முடியும். (க0)

கஉக. ட0வ்ளி ரொற்றழிந் துயிரீ ரொப்பவும்

வண்மைக் கினமாய்த் திரிபவு மாம்பிற.

இது முறையானே மகர ஈறு நாற்கணத்தோடும் இருவழியும் புணருமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். மகர ஈற்று மொழிகள் நாற்கணமும்வர இருவழியும் இறுதி மகரவொற்றுக் கெட்டு உயிரீறுபோல வல்லெழுத்துவரின் அவை மிக்கும், ஏனை இரண்டினமும் வர அவை இயல்பாயும், உயிர்வரின் உடம்படுமெய்பெற்றும் முடிவனவும், வல்லெழுத்துவரின் ஈறுகெடாது அவற்றிற்கு இனமான மெல்லெழுத்துக்களாய்த் திரிந்துமுடிவனவும் உளவாம் இருவழியும். எ - று.

வருமொழிவரையாமையின் நாற்கணமும்வரக்கேடுபெற்றும்.

உம். மரக்கோடு செதிள் தோல் பூ ஞாண் தூல் மணி யாழ் வட்டு அடை ஆட்டம் எனவும், வீட்டக்கல் சனை தாழி பாறை ஞான்றது நீண்டது மாண்டது வலை அடி ஆடி எனவும் இருவழியும் நாற்கணமும் வர ஈறுகெட்டு உயிரீறு போன்று முடிந்தன. முண்டகக்கோலத எனவும், கலககொள் சக்கு தோரை பயறு எனவும், வேழக்கரும்பு நீலக்கண் வட்டததடுக்கு சதுரத்தண்டு ஆய்தப்புள்ளி மரஞான்றது மரநீண்டது நிலநீர் அகரமுதல பவழ வாய் ஆய்தவுலக்கை எனவும் வருவனவும் அன்ன. இல்லங்கோடு செதிள் தோல் எனவும், மரங்குறிது சிறிது தீது எனவும், இருவழியும் வல்லெழுத்துவரத்திரிந்து முடிந்தன. பிற என்ற மிகையானே இல்லம்பூ 'புலம்புக்கண்புல்லணற்காளை' 'கலமபெறு கண்ணுளரொககற்றலைவ' எனவும், மரம்பெரிது "இலம்படுபுவ ரேற்றகைநிறைய" "இலம்பாடுநாணுத்தரும்" எனவும் இருவழியும் பகரம் வந்துழிக் கேடுந்திரிபுமின்றி இயலபாதலுங்கொள்க. (கக)

ககஓ. வேற்றுமை மப்போய் வலிமெலி யுறழ்வு 11
மல்வழி யுயிரிடை வரினியல் பும்முள.

இது வேற்றுமைக்கண் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வருத்தலும் அல்வழிக்கண் எய்தியது விலக்கலும் நுதலிற்று.

இ - ள். வேற்றுமைக்கண் வல்லெழுத்துவரின் ஈறுகெட்டு வல்லெழுத்து மிக்கும் மெல்லெழுத்துமிக்கும் உறழ்ந்தும் அல்வழிக்கண் உயிர்க்கணமும் இடைக்கணமும் வரின் ஈறுகெடாது இயல்பாயும்முடியும் மகர ஈற்று மொழிகளுக்கு சில உளவாம். எ - று.

வரலாறு;—குளக்கரை குளங்கரை என வேற்றுமைக்கண் ஈறுகெட்டு உறழ்ந்தது. இதுபோல ஒத்தவறழ்ச்சியதன்றிக் குளச் சேறு குளஞ்சேறு தாது எனவரும் உறழ்ச்சியுஞ் சண்பகக்கோடு சண்பகக்கோடு எனச் செய்யுட்கண்வரும் உறழ்ச்சியுங் கொள்க. மரமடைந்தது ஆடிற்று யாது வலிது என இஃது உயிர்க்கணமும் இடைக்கணமும் வர அல்வழிக்கண் ஈறுகெடாது இயல்பாய் முடிந்தது. (கஉ)

ககஃ. அகமுனாச் செவிகை வரினியை யனகெடும், 31

இஃது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

இ - ள். அகமென்னுஞ் சொல்முன்னாச் செவிகை என்னுஞ் சொற்கள் வரின் நிலமொழி இடை நின்ற உயிரும்மெய்யுங்கெட்டு முன்போல வன்மைக்கு இனமாய்த் திரிந்து முடியும். எ - று.

உ-ம். “அஞ்செவிநிறைய மந்திரமோதி” எனவும், “அங்கையுணெல்லியதன்பயன்” எனவும் வரும். செவி கை என்ற முறையலகூற்றானே அகஞ்செவி அகங்கை எனக் கெடாமையுங்கொள்க. இவை பண்புத்தொகை. (க௬)

5 கநஉ. ஈமும், கம்மு முருமும் தொழிற்பெயர் மானு முதலன வேற்றுமைக் கவ்வும பெறுமே.

இது மகர ஈற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்தியதுவிலக்கிப் பிறிது விதி வகுக்கின்றது.

இ - ள். ஈமும் கம்மும் உருமும் ஆகிய மூன்று பொருட்பெயரும் முற்கூறிய தொழிற்பெயர்போல உகரம்பெற்று வன்மை மிக்கும் மென்மையும் வகரமும் வர இயல்பாயும் இருவழியும் முடியும். அவற்றுள் ஈமும் கம்மும் வேற்றுமைக்கண் உகரம் பெறுதலேயன்றி அகரமும்பெற்று அவ்வாறு முடியும். எ - று.

5 உ - ம். ஈமூக்கடிது கம்மூக்கடிது உருமூக்கடிது சிறிது தீது பெரிது ஞான்றது நீண்டது மாண்டது வலிது எனவும், கடுமை சிறுமை தீமை பெருமை ஞாற்சி நீட்சி மாட்சி வலிமை எனவும், ஈமக்குடம் கம்மக்குடம் சாடி தூதை பாலை ஞாற்சி நெருப்பு மாட்சி விறகு எனவும் முறையே காண்க. பெரும்பாலும் உகரப்பேறு குணவேற்றுமைக்கண்ணும் அகரப்பேறு பொருட்புணர்ச்சிக்கண்ணுங்கொள்க. ஈம் சுடுகாடு. கம் தொழில். உரும் இடி.

அம்மு தம்மு நம்மு எனச் சாரியையிடைச்சொலுகரம் பெற்று முடிதலும், மரவடி குளவாம்பல் என முடிவது வருமொழி முதற்கண் நீன்ற அகரமும் ஆகாரமும் நீலமொழியீற்று மகரமும் கெட்டு ரகாரகாரங்களின்மேனின்ற அகரம் ஆகாரமாய் மரவடி குளாம்பல் என முடிதலும் ககரவகரங்கள் வந்துழியும் ஈறுகெட்டு ஈற்றுமிகை அகரம் நீண்டு கோணகோணம் கோணவட்டம் என முடிதலும், வருமொழி வல்லெழுத்து மிகாமையும், மேலைச் சூத்திரத்துப் பிற என்ற மிகையானே முடித்துக் கொள்க. இவற்றிற்கு உள்ளென்னும் பொருள்பட வந்த கண்ணெனுருபு விரிக்க. துஞ்ஞாண் தஞ்ஞாண் எஞ்ஞாண் நஞ்ஞாண் தூல் என நும் தம் எம் நம் என்பனவற்றிற்றுவி வருமொழி ஞநக்களாய்த் திரிதலைப் “பொதுப் பெயருயர்திரிணப் பெயர்களீற்றுமெய்” என்னுஞ் சூத்திரத்து முறையலகூற்றானே முடித்துக்கொள்க. (கச)

கநந. யரமு முன்னர்க் கசதப வல்வழி
யியல்பு மிகலு மாகும் வேற்றுமை
மிகலு மினத்தோ நிறுத்தலும் விதிமேல்.

இது யகர ரகர முகர ஈறுகள் வன்கணத்தோடு புணருமாறு
கூறுகின்றது. 5

இ - ள். யகர ரகர முகர ஈற்றுச் சொற்கள்முன் வருமொழி
முதற்கணின்ற கசதபக்கள் அல்வழிக்கண் இயல்பாயும் மிக்கும்
முடிதலும் வேற்றுமைக்கண் மேல்வந்த வல்லெழுத்து மிக்குந் தன்
இனமெல்லெழுத்தோடு உறழ்ந்தும் முடிதலும் விதியாம். எ - று.

வரலாறு;—நாய்கீர் யாழ் குறிது சிறிது தீது பெரிது என 10
வும், மெய்க்கடவுள் பொய்ச்சொல் மெய்த்தெய்வம் எய்ப்பன்றி
பார்க்கன்னி தார்ச்சேனை சூர்த்தெய்வம் கார்ப்பருவம் தாழ்க்
கோல் கூழ்ச்சோறு வீழ்த்துணம் பூழ்ப்புள் எனவும் அல்வழிக்
கண் முறையே இயல்பாயும் மிக்கும் முடிந்தன. தகர்க்குட்டி
புகர்ப்போத்து என்றோர்வன பண்புத்தொகை கருதின் அவை 15
யுங் கொள்க. நாய்க்கால் செவி தலை புறம் தேர்க்கால் செலவு தலை
புறம் பூழ்க்கால் சிறகு தலை புறம் எனவும், வேய்க்குறை வேய்ங்
குறை வேர்க்குறை வேர்ங்குறை வீழ்க்குறை வீழ்ங்குறை செய்கை
தலை புறம் எனவும் வேற்றுமைக்கண் முறையே மிக்கும் உறழ்ந்தும்
முடிந்தன. பாழ்க்கிணறு பாழ்ங்கிணறு சேரி தோட்டம் பாடி இது 20
வும் அது. பாழினுட்கிணறு என விரியும், மேலென்ற மிகையானே
“வாய்புகுவதனி, லுங்கால்பெரிதுகடுக்கும்” “தூங்குதோற்றதியவள்
ளுகிர்தாவின்” என வேற்றுமைக்கண் இயல்பாதலும் வேய்கடிது
வேய்க்கடிது வேர்குறிது வேர்க்குறிது வீழ்குறிது வீழ்க்குறிது
சிறிது தீது பெரிது என அல்வழிக்கண் உறழ்தலும் ஆர்ங்கோடு 25
வேதிர்ங்கோடு சார்ங்கோடு பீர்ங்கொடி. செதிள் தோல் பூ என
வேற்றுமைக்கண் மெல்லெழுத்து மிகுதலும் “ஆரங்கண்ணியடு
போர்ச்சோழர்” என ஆர் அம்முப்பெறுதலும் “மாரிப்பீரத்தவர்
சிலகொண்டு” எனவும் பீரங்கொடி எனவும் பீர் அத்துப் பெறு 30
தலும் அம்முப் பெறுதலும் தவரங்கோடு எனத் துவர் அம்முத்து
றுதலுஞ் சார்க்காழ் எனச் சார் காழொடு புணர்வுழி வல்முங்கோடு
மிகுதலும் குமிழ்ங்கோடு குமிழ்ங்கோடு மிகிழ்ங்கோடு பெற்றுறழ்
என மூவ்வீற்று மரப்பெயர் மெல்லெழுத்தும் அப்பெறுதலும் இன்
தலும் தாழ்ப்பாவை என அல்வழிக்கண் அகரா)

ரோன்ன பிறவுங் கொள்க. இன்னும் அதனானே யகர ஈறு யகரத்தின் முன்னர் வேயாது வேயாப்பு என இருவழியுங் கெடுத்தலுங் கொள்க. (௧௫)

5

௧௩௪. த்விழுவ் வுறவும் பெறுமவேற் றுமைக்கே தாமுங் கோல்வந துறுமே லற்றே.

இஃது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

இ - ள். தமிழ் என்னுஞ் சொல் வேற்றுமைக்கண் வல்லெழுத்து மிகுதலேயன்றி அகரமும் பெற்று முடியும்; தாழ் என்னுஞ் சொல்லுங் கோல் என்னுஞ் சொல் வந்து புணர்ந் தமிழ் என்னுஞ் சொல்போல வேற்றுமைக்கண் வல்லெழுத்து மிகுதலேயன்றி அகரமும் பெற்று முடியும். எ - று.

10

உ-ம். தமிழ்க்கூத்து சேரி தோட்டம் பள்ளி நாடு வரை அரசு எனவும், தாழ்க்கோல் எனவும் முறையே காண்க. உம்மையாற் தமிழ்க்கூத்து தாழ்க்கோல் என அகரம்பெறாத வல்லெழுத்து மிகுதலே வலியுடைத்து. இவை தமிழையுடைய கூத்து தானழந்திற் குங்கோல் என விரியும். (௧௬)

15

௧௩௫. கீழின்முன் வன்மை விகற்பமு மாசும்.

இஃது எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுக்கின்றது.

20

இ - ள். கீழ் என்னுஞ் சொல்முன்னர் வல்லெழுத்து ஒருகால் மிக்கும் ஒருகால் மிகாதும் உறழ்ந்து முடியும். எ - று.

அதிகாரத்தான் இம்முடிபு வேற்றுமைக்கண்ணதெனக் கொள்க.

உ-ம். கீழ்க்குளம் கீழ்குளம் சேரி தோட்டம் பாடி எனவரும்.

௧௩௬. ஏழென் கிளவி யாறிய னிலையு

முகரம் வருத லாவயி னான.

இஃது ஏழ் என்னும் எண்ணுப்பெயர் எண்முதலிய நாற்பெயரோடுணருமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். ஏழ் என்னும் எண்ணுப்பெயர் எண்முதலியவற் றோடு புணர்வுகூ ஆறு என்னும் எண்ணுப்பெயர்போல ஏற்புழி

நெடுமுதல் குறும் இயல்பின்கண் நிலைபெற்றுமுடியும். அவ்வழி ஏற்புழி உகரம் வந்து புணர்தலுமாம். எ - று.

வரலாறு;—எழுமூன்று கழஞ்சு கலம் கடல் என நெடுமுதல் குறுகி உகரம்பெற்றும் எழாயிரம் எழாயிரம் என உகரம்பெறுது நெடுமுதல் குறுகியுங் குறுகாதும் ஏழொன்று ஏழ்தாமரை ஏழ்தூறு 5 யிரம் ஏழ்வெள்ளம் ஏழாம்பல் ஏழ்கல் என இயல்பாயுந் தனக்கு ஏற்றபெற்றி முடிந்தவாறு காண்க. (க௮)

க௩௭. லளவேற் றுமையிற் றடவு மல்வழி
யவற்றோ நெழவும் வலிவரி னுமெளி
மேவி னணவு மிடைவரி னியல்பு
மாகு மிருவழி யானு மெனப.

10

இது லகார ளகார ஈறுகள் இருவழியும் முக்கணத்தோடும் புணருமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். லகார ளகார ஈறுகள் வன்கணம் வரின் வேற்றுமைக்கண் முறையே றகார டகாரங்களாய்த் திரிதலும் அவ்வழிக் 15 கட்டத்திரிபு வல்லெழுத்தினோடு உறழ்தலும் பொருந்தும்; மெல்லெழுத்து வந்து புணரின் முறையே னகார ணகாரங்களாய்த் திரிதலும் இடையெழுத்து வரின் இயல்பாதலும் பொருந்தும் இருவழிக் கண்ணும் என்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ - று.

உ-ம். கற்குறை முட்குறை சிறை தலை புறம் எனவும், கல்கு 20 றிது கற்குறிது முள்கடிது முட்கடிது சிறிது நீது பெரிது எனவும், கன்ஞெரி முண்ஞெரி துனி முரி எனவும், கன்ஞெரிந்தது முண்ஞெரிந்தது டண்டது மாண்டது எனவும், கல்யாப்பு முள்யாப்பு வலிமை எனவும், கல்யாது முள்யாது வலிது எனவும் முறையே காண்க. ஏற்புழிக் கோடலான் கற்றீது முட்டது எனக் குரியதன் 25 இறுதியும் பெயர்ச்சொற் தொகுமாறு “பேசுவெஞ்சொற்றீதென நேவிடு” புழுங்கற்றோரை எனத் தொடர்மொழி இறுதியும் அவ்வழிக்கண்ணுந் தகரம் வருவழி உறழாது திரிதலே கொள்க; லகார ளகாரங்களோடு தகரம் மயங்குதல் ஏலாமையின். (க௯)

க௩௮. குறில்வழி லளத்தவ் வணையி னுய்த
மாகவும் பெறுஉ மல்வழி யானே.

30

இஃது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

இ - ள். குற்றெழுத்தின்பின் நின்ற லகார ள்கர்ங்கள் தகர முதன்மொழி வந்து புணரின் நகர டகரங்களாய்த் திரிதலேயன்றி ஆய்தமாய்த் திரியவும் பெறும் அல்வழிக்கண். எ - று.

உ-ம். கற்றீது கஃரீது முட்டிது முஃடிது எனவரும். (உ௦)

ககக. குறில்செறி யாலள வல்வழி வநத தகரந திரிநதபிற கேடுமீ ரிடத்தும் வநநத் திரிந்தபின மாயவும் வலிவரி னியல்புந் திரிவு மாவன வுளபிற.

இஃது எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுக்கின்றது.

10 இ - ள். குற்றெழுத்தினைச் சாராது ஒருமொழி தொடர்மொழிகளைச் சார்ந்த லகார ளகாரங்கள் அல்வழிக்கண் வருமொழித் தகரந் திரிந்தபின்னர்க் கெடுதலும் இருவழியும் வருமொழி நகரந் திரிந்தபின்னர்க் கெடுதலும் வல்லெழுத்து வரின் அல்வழிக்கண் உறழாது இயல்பாதலுந் திரிதலும் வேற்றுமைக்கட் திரியாது இயல்பாதலும் பொருந்துவனவுள. எ - று.

உ-ட. வேறீது விரறீது ஆரறீது கருங்கொறீது எனவும், வாடிது தேடிது பொருடிது நெஞ்சுடிது எனவும், வேனன்று குரனன்று சூழனன்று செங்கனன்று பைம்புனனன்று எனவும், வாணன்று நாணன்று பொருணன்று நெஞ்சுணன்று எனவும், நன்மை எனவும், பால்கடிது தோள்கடிது சிறிது தீது பெரிது எனவும், புழுங்கற்கறிசோறு பயறு அழுங்கற்காய் சோறு போர் சழுங்கற்கூரை ஆரற்சுவர் புழற்காலாம்பல் புலிவிற்கெண்டை வந்தாற்கொள்ளும் வந்தக்காற்கொள்ளும் செல்லும் போம் எனவும், “எனல்காவலிவருமல்லள்” “ரனல்காவலாயினளெனவே” “அணிவ்வரிக்கொடுங்காய்—

15 லாள்போழ்ந்தட்டகழன்மறவர்” “செல்வுழிச்செல்கெனவாள்போழ்ந்தடக்கலுழ்ய்ந்தனர்மாதோ” எனவும் முறையே காண்க. ளகர ஈறு அல்வழிக்கண் உறழாது திரிந்துமுடிதல் வந்துழிக் காண்க. பிறவென்ற பிகையானே கல்குறுமை கற்குறுமை முள்குறுமை முட்குறுமை கொள்கடுமை கொட்கடுமை வாள்கடுமை வாட்கடுமை எனக் குணவேற்றுமைக்கண் உறழ்தலும், வேறீது வேற்றீது வாடிது வாட்டிது என நெடியதனிற்றுதி அல்வழிக்கட் கெட்டுந் திரிந்தும் உறழ்தலும், விழன்காடு சேறு தாள் புறம் என லகார ஈறு வேற்றுமைக்கண் நகாரமாகாது னகாரமாய்த் திரிதலும், நூற்கடல் நூல்சில என அல்வழிக்கண் உறழாது ஓரிடத்துத் திரிதலும்

ஒரிடத்துத் திரியாமையும், முன்னுனைவாழ்வு முன்னுனையரசு ஒருநாளைக்குழவி ஒருதிங்களைக்குழவி என ள்காராறு ஐகாரம் பெறுதலும், பூலங்கோடு உதளங்கோடு எனவும் வெயிலத்துக்கொண்டான் வெயிலிற்கொண்டான் இருளத்துக்கொண்டான் இருளிற்கொண்டான் எனவும் முறையே வேற்றுமைக்கட் திரியாது அம்முப்பெறுதலும் அத்துப்பெறுதலும் இன்பெறுதலும், இன்றோன்ன பிறவுங்கொள்க. மக்கட்கை செவி தலை புறம் எனப் பெரும்பான்மை மக்கள் உடம்பு உயிரீங்கிக் கிடந்த காலத்தும் மக்கட்பண்பு எனச் சிறுபான்மை அங்ஙனமல்லாத காலத்துந் திரிதல் “சிலவிகாரமா முயர்தீணை” என்பதனான் முடியும். (உக) 10

கச0. நெல்லுஞ் செல்லுங் கொல்லுஞ் சொல்லுமலலது கிளப்பினும் வேற்றுமை யியல்.

இதுவுமது.

இ - ள். நெல் செல் கொல் சொல் என்னும் இந்நான்குசொல்லும் அவழியைச் சொல்லுமிடத்துந் தாம் வேற்றுமை முடிபின் இயல்பினவாய் லகாரம் நகாரமாய்த் திரிந்து முடியும். ஏ - று. 15

உம்மை சிறப்பு.

உ-ம். நெற்காய்த்தது செற்கடிது கொற்கடிது சொற்கடிது சிறிது தீது பெரிது எனவரும். (உஉ)

கசக. வல்லே தொழிற்பெய ரற்றிரு வழியும் பலகைநாய் வரினும் வேற்றுமைக கவவுமாம். 20

இதுவுமது.

இ - ள். வல் என்னுஞ் சொல் இருவழியுந் தொழிற்பெயர் இயல்பிற்றாய் உகரம் பெற்று முடியும். பலகை என்னுஞ் சொல்லும் நாய் என்னுஞ் சொல்லும் வருமொழியாய் வரினும் உம்மையாற் பிறசொற்கள் வரினும் வேற்றுமைக்கண் அகரமும் பெற்று முடியும். உம்மையான் உகரமும் பெற்று முடியும். ஏ - று. 25

உ-ம். வல்லுக்கடிது சிறிது தீது பெரிது ஞான்றது நீண்டது மாண்டது வலிது எனவும், கடுமை சிறுமை தீமை பெருமை ஞாற்சி நீட்சி மாட்சி வலிமை எனவும், வல்லப்பலகை வல்லநாய் எனவும், வல்லக்கடுமை சிறுமை தீமை பெருமை ஞாற்சி நீட்சி மாட்சி வலிமை எனவும், வல்லுப்பலகை வல்லுநாய் எனவும் முறையே காண்க. (உங) 30

கசஉ. இல்லெ னின்மைச் சொற்கை யடைய
வன்மை வீகற்பமு மாகா ரத்தொடு
வன்மை யாகலு மிப்பல்பு மாகும்.

5 இது லகார ஈற்றுள் ஒன்றற்கு எய்தாதது எய்துவித்தலும்
எய்தியது இகந்துபடாமைக் காத்தலும் துதலிற்று.

இ - ள். இல் என்று சொல்லப்படும் ஒருபொருளினது இல்
லாமையை உணர்த்தி நிற்கும் லகர ஈற்று வினைக்குறிப்புமுற்றுச்
சொற்கு ஐகாரம் இறுதிவர வல்லொற்று ஒருகால் மிக்கும் ஒருகால்
10 மிகாதும் உறழ்ந்து முடிதலும் ஆகாரம் இறுதிவர அதனோடு வல்
லொற்று மிக்குமுடிதலும் அவவிருதிறனுயின்னி இயல்பாய் முடித
லும் பொருந்தும். எ - று.

உறையுனை உணர்த்தி நிற்கும் இல் என்னும் லகர ஈற்று இடப்
பெயரின் நீக்குதற்கு 'இல்லென்சொல்' என்றொழியாது 'இல்லெ
15 னின்மைச்சொல்' என்றும் ஒருபொருளினது இல்லாமையை
உணர்த்தி நிற்கும் இல்லை என்னும் ஐகார ஈற்று வினைக்குறிப்புமுற்
றுச்சொல்லின் நீக்குதற்கு 'இன்மைச்சொல்' என்றொழியாது
'இல்லெனின்மைச்சொல்' என்றுங் கூறினார்.

வரலாறு;—இல்லைக்கல் இல்லைகல் இல்லாக்கல் இல்கல் சீனை
20 துடி பறை என முறையேகாண்க. விதியுயிரீரூம் ஐகார ஈற்றுமுன்
உறழ்ந்தும் ஆகார ஈற்றுமுன் மிக்கும் முடியுமேனும் நிலைமொழிச்
செய்தி கூறுவார் விளங்குதற் பொருட்டு வருமொழிச் செய்தியும்
உடன்கூறினார். இயல்புயிரீறும் விதியுயிரீறும் எழுத்தொப்புமை
யான் ஒன்றுபோலத் தோன்றி ஒருமுடிபு எய்திற்றேனும், ஓசை
25 வேறுபாட்டான் வேறுபட நிற்பதொன்றாகலின் இல்லைக்கல் இல்லை
கல் இல்லாக்கல் எனவரும். இயல்புயிரீற்று முடிபும் இவ்வாறு வரும்
விதியுயிரீற்று முடிபும் ஓசைவேறுபாட்டான் வேறுபடுமாறு இயல்
புயிரீற்று முடிபிற்கு ஒலி ஊன்றாது ஒருதிரண்மையாக ஓசை ஒற்று
மைப்படச் சொல்லுதலும் விதியுயிரீற்று முடிபிற்கு ஒலி ஊன்றி
30 ஓசை இடையறவு படச் சொல்லுதலும் என்று உணர்க. இன்னும்
இல்கல் என்னும் முற்றுச்சொன்முடிவும் அவ்வாறு வரும் பண்புத்
தொகை முடிவும் இவ்வாறே வேறுபடுத்தி உணர்க. இங்ஙனம் முடித்
தல் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாருக்குங் கருத்தென்பது "இல்லென்
கிளவி" என்னுஞ் சூத்திரத்து உரையாசிரியர் உரையான் உணர்க.
இனி இல் என்பதன் முடிபாக இங்ஙனம் புணர்த்த சொல்லே

யன்றி இல்லை என ஐகார ஈராய் நிற்பதோர்சொல் இன்றெனவும் இல்குணம் இல்லாக்கொற்றன் என்றற்போலும் இல் என்பதன் முடிபாகிய இவற்றை இல் என்னும் வினைக்குறிப்பு முதனிலை அடியாகத் தோன்றிய பெயரெச்சமறை தொக்கும் விரிந்தும் நின்றன என்றும் உரைகூறுவாரும் உளர். அவர்க்கு அது கருத்தன்மை 5
 “முன்னிலை விடங்கோள்” என்னுஞ் சூத்திரத்தன் யானில்லை யானு நீயுமில்லை என்றற்போல வருமொழியோடு புணராமல் அவர் சொல் லோத்தினுட் காட்டிய உதாரணங்களே இல் என்பதன் முடிபன்றி இல்லை என இயல்பாகவே நிற்கும் ஐகாராற்றுச் சொல்லும் ஒன்று உளது என்பதற்குச் சான்றாகலானுப், இன்மை செப்பல் என்ப 10
 தற்கு இல்லை என்னுது இன்மை செப்பல் என்பதனால் இல்லை என்பதும் இல் என்பதும் என இரண்டாயிற்றென்று உரையாசிரியர் சேனாவரையரை உள்ளிட்ட தொல்லாசிரியரெல்லாம் உரைகூறிய வாற்றானும், “அழுக்கற் நகன்றரு மில்லையஃ தில்லார்—பெருக்கத் திற்நீர்த்தாரு மில்” என்றற்போலச் சான்றோர் செய்யுட்கண் அவ் 15
 விருசொல்லும் பயின்று வருதலானும், பெயரெச்சமறை தொக்கும் விரிந்தும் நின்றதேல் அவற்றிற்கு இம்முடிபு ஈண்டுக்கூறல் வேண்டா மையானும் அறிக. அன்றியும் அன்மைமுதலிடவற்றையும் இவ்வாறு புணர்க்கவேண்டுதலானும் அவர்க்கு அது கருத்தன்மென உணர்க.)

கசக. புள்ளும் வள்ளுந் தொழிற்பெயரு மாணும்.

20

இஃது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

இ - ள். புள் என்னும் பெயர்ச்சொல்லும் வள் என்னும் பெயர்ச்சொல்லும் இருவழிக்கண்ணும் ளகர ஈற்றுத் தொழிற்பெய ரைப்போல, வன்கணமும் மென்கணமும் இடைக்கணத்து வகர மும் வர, உகரம் பெற்றும் முடியும். எ - று.

25

வரலாறு;—புள்ளுக்கடிது வள்ளுக்கடிது சிறிது தீது பெரிது ஞான்றது நீண்டது மாண்டது வலிது எனவும், கடுமை சிறுமை தீமை பெருமை ஞாற்சி நீட்சி மாட்சி வலிமை எனவும் வரும். புள்கடிது புட்கடிது வள்கடிது வட்கடிது எனவும், புட்கடுமை வட்கடுமை எனவும், புண்ணூன்றது வண்ணூன்றது எனவும், புண் 30
 ஞாற்சி வண்ணூற்சி எனவும் உம்மையாற் பொதுவிதிபெறுத லுங்கொள்க. (உரு)

கசச. சுட்டு வகரமு வினமுற முறையே
 யாய்தமு மென்மைபு மியல்புமா மல்வழி.

இது வகர ஈறு அல்வழிக்கட் புணருமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். சுட்டெழுத்தினை முதலாகவுடைய வகர ஈற்றுப்பெயர்முன்றும் முவினமும் வந்து புணர முறையானே ஈற்றுவகரம ஆய்தமும் வந்த மெல்லெழுத்தும இயல்புமாம் அல்வழிக்கண்.எ-று.

51

உ-ம். அஃகடிய இஃகடிய உஃகடிய சிறிய தீய பெரிய எனவும், அஞ்ஞாண் இஞ்ஞாண் உஞ்ஞாண் நூல் பணி எனவும், அவயாழ் இவயாழ் உவயாழ் வட்டு எனவும் முறையேகாண்க. இவவழக்கு இக்காலத்து அரிய. (உசு)

10

கசுரு. தெவ்வென் பொழியே தொழிற் பெய ரற்றே மவ்வரின் வஃகான் மவ்வு மாசும்.

இது வகர ஈற்று உரிச்சொல்லொன்று இருவழியும் புணருமாறு கூறுகின்றது.

15

இ - ள். தெவ்வென்னுஞ் சொல்லீற்று வகரந் தொழிற் பெயரின் இயல்பிற்றாய் வன்கணமும் மென்கணமும் இடைக்கணத்து வகரமும் வர இருவழியும் உகரம்பெற்று முடியும்; மென்கணத்து மகரம் வரின் ஈற்று வகரம் மகரமுமாம். எ - று.

20

உ-ம். தெவவுக்கடிது சிறிது தீது பெரிது ஞான்றது நீண்டது மாண்டது வலிது எனவும், கடுமை சிறுமை தீமை பெருமை ஞாற்சி நீட்சி மாட்சி வலிமை எனவும், தெம்மாண்டது தெம் மாட்சி எனவும் முறையே காண்க. உம்மையான் உகரப்பேறே வலியுடைத்து. உரையிற்கோடலாற் தெம்முனை தெம்மன்னர் என் புழி மகரவொற்றையே நின்றல்கொள்க. (உஎ)

கசுகு. உருபின் முடிபவை யொக்கும்ப் பொருளினும்.

45

இஃது இன்னுமொருவாற்றான் உயிரும் ஒற்றுமாகிய இருதி நத்து ஈற்று வேற்றுமைப்பொருட்புணர்ச்சியை உருபுபுணர்ச்சி யோடு மட்டெறிந்து உணர்த்துகின்றது.

இ - ள். மேல் உருபுபுணர்ச்சிக்கண் முடியும் முடிபெல்லாம் ஈண்டு அவவுருபின் பொருளாகிய வேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்கண்ணும் ஓதது முடியும். எ - று.

மேல் உருபுபுணர்ச்சிக்கண் “எல்லா வீற்றுஞ் சொல்லுங் காலை—வேற்றுமை யுருபிற் கின்னே சாரியை” என்றார் ஈண்டும் அவவாறே விளவின்கோடு முங்காவின்கால் கினியின்கால் தீயின்க

டுமை எருவின்சுறுமை கொண்டுவின்சுழாம் சேவின்கால் தினை
யின்கதிர் சேவின்புறம் கெளவிற்கடுமை எனவும், உரிஞ்சின்குறை
வெண்ணின்கரை பொருநின்குறை திருமின்குறை பொன்னின்கு
டம் வேயின்புறம் வேரின்புறம் கல்லின்கடுமை தெவலின்கடுமை
யாழின்கோடு முள்ளின்கூர்மை எனவும், நாகின்கால் வரகின்கதிர் 5
எனவும் இன்சாரியை பெற்றும்; உருப்புணர்ச்சிக்கண் “பல்லவை
துதலிய வகர விறுபெய—ரற்றொடு சிவண லெச்ச மின்றே,, என்
றார் ஈண்டும் அவ்வாதே கரியவற்றுக்கோடு உள்ளவற்றுக்கோடு
இல்லவற்றுக்கோடு பல்லவற்றுக்கோடு சில்லவற்றுக்கோடு உளவற்
றுக்கோடு இலவற்றுக்கோடு பலவற்றுக்கோடு சிலவற்றுக்கோடு 10
என அற்றுப்பெற்றும்; இன்சாரியையன்றி ஆமா கோ ஊ என்பன
னகரமும் பெற்று முடியுமென்றார் ஈண்டும் அவ்வாதே ஆன்கோடு
மான்கோடு கோன்குணம் ஊன்குறை சவை என நகரம்பெற்றும்;
“எல்லாமென்ப திழிதினை யாயி—னற்றோடு ருபின் மேலும் முறு
மே—யன்றே னம்மிடை யடைந்தற் றாகும்” என்றார் ஈண்டும் 15
அவ்வாதே எல்லாவற்றுக்கோடும் எல்லாநங்கையும் என எல்லா
மென்னும் விரவுப்பெயர் அஃறிணையானகாலை இடையே அற்றுச்
சாரியையும் பொருளின்பின்னே உம்மும் உயர்திணையானகாலை
இடையே நம்முச்சாரியையும் பொருளின்பின்னே உம்மும் பெற்
றும்; “எல்லாரு மெல்லீரு மென்பவற் றும்மை— தள்ளி நிரலே தம் 20
தும் சாரப்—புல்லு முருபின் பின்ன ரும்மே” என்றார் ஈண்டும்
அவ்வாதே எல்லாநங்கையும் எல்லீநுங்கையும் என எல்லாரு
மென்னும் படர்க்கைப்பெயரின் உம்மும் எல்லீருமென்னும் முன்
னிலைப்பெயரின் உம்முங் கெட்டு முறையே தம்முச்சாரியையும் தம்
முச்சாரியையும் இடையேவரப் பொருளின்பின்னே உம்முச்சா 25
ரியை பெற்றுந்; “தானரூ நாமுதல் குறுகும் யான்யா—நீந் ரென்
னெய் நின்னும் மாப்பிற” என்றார் ஈண்டும் அவ்வாதே தன்கை தங்
கை நங்கை என்கை எங்கை நின்கை துங்கை எனத் தன் தம் நம்
என் எம் நின் தும் எனவும், உரையிற்கோடலால் உன்கை உங்
கை எனவும்; “வவவிறு சுட்டிற் கற்றுறல் வழியே” என்றார் ஈண் 30
டும் அவ்வாதே அவற்றுக்கோடு இவற்றுக்கோடு உவற்றுக்கோடு என
அற்றுப்பெற்றுங் குற்றொற்றிரட்டாதும்; “யாத னிறுதியுஞ் சுட்டு
முத லாகிய—வாய்த விறுதியு மன்னொடு சிவணு—மாய்தங் கெடுத
லாவயி னுன” என்றார் ஈண்டும் அவ்வாதே யாதன்கோடு அதன்
கோடு இதன்கோடு உதன்கோடு என முறையே அன்பெற்றும் ஆய் 35
தங்கெட்டும்; யாவென்னும் ஆகார ஈற்று வினாப்பெயர் அற்றுப்பெறு
மென்றார் ஈண்டும் அவ்வாதே யாவற்றுக்கோடு என அற்றுப்பெற்

றும்; அது இது உது என்னும் முற்றுக்கர சற்றுச் சுட்டுப்பெயர்கள் அன்பெறுமென்றார் ஈண்டும் அவ்வாறே அதன்கோடு இதன்கோடு உதன்கோடு என அன்பெற்றும்; அவை இவை உவை என்னும் ஐகார சற்றுச் சுட்டுப்பெயர்கள் அற்றுப்பெற்று ஐகாரங் கெட்டுங் கெடாதும் வருமென்றார் ஈண்டும் அவ்வாறே அவையற்றுக்கோடு அவற்றுக்கோடு இவையற்றுக்கோடு இவற்றுக்கோடு உவையற்றுக் கோடு உவற்றுக்கோடு எனவும்; யாவையென்னும் ஐகார சற்று வினாப்பெயர் ஐகாரங்கெட்டு அற்றுப்பெறுமென்றார் ஈண்டும் அவ்வாறே யாவற்றுக்கோடு எனவும்; கரியவை நெடியவை என்றற்றொ டக்கத்து ஐகார சற்றுப் பண்புகொள்பெயர்களும் அம்முடிபு எய்து மென்றார் ஈண்டும் அவ்வாறே கரியவற்றுக்கோடு நெடியவற்றுக் கோடு எனவும்; கரியேமென்னும் மகர சற்றுத் தன்மைப்பெயர் நம் மும் உம்மும் பெறுமென்றார் ஈண்டும் அவ்வாறே கரியேநங்கையும் எனவும்; கரியா கரியீரென்னும் ரகார சற்றுப்படர்க்கைப்பெயரும் முன்னிலைப்பெயரும் முறையே தம்மும் உம்மும் நும்மும் உம்மும் பெறுமென்றார் ஈண்டும் அவ்வாறே கரியார்தங்கையும் கரியீர்தங் கையும் எனவும்; எல்லாருமென்னும் படர்க்கைப்பெயர் “எல் லார்க்குமெல்லாநிகழ்பவை” எனத் தம்முப்பெறாதும் வருமென்றார் ஈண்டும் அவ்வாறே எல்லார்கையும் எனவும்; எவனென்னும் னகர சற்று வினாப்பெயர் அன்கெட்டு அற்றுப்பெற்றும் அன்னோடு அற் றின் அகரமுங்கெட்டும் முடியுமென்றார் ஈண்டும் அவ்வாறே எவற் றுக்கோடு எற்றுக்கோடு எனவும்; எகனென்னும் னகர ஈறு இன் னேயன்றி அதனும் ஏழென்னும் முகர ஈறுங் குற்றுகர ஈறும் அன் னும் பெறுமென்றார் ஈண்டும் அவ்வாறே எகனததுக்கால் ஏழன்கா யம் கரியதன்கோடு எனவும் முடியும். இன்றோனன பிறவும் இவ வ்வாறே முடித்துக்கொள்க. (2-அ)

கூடல். இடையுரி வடசொலி னியம்பிய கொளாதவும்
போலியு மருஉவும் பொருநதிய வாற்றிற்
கியையப் புணர்ப்பது யாவார்க்கு நெறியே.

இது புணரியல் ஒத்துக்களுட் கூறிய முடிபு எய்தாதனவற்றிற் கும் முடிபு கூறுதனவற்றிற்கும் ஒருவாற்றான் முடிபுகூறுகின்றது.

இ - ள். இடைச்சொல்லினும் உரிச்சொல்லினும் வடசொல் லினும் மேலைப் புணரியல் ஒத்துக்களுட் கூறிய முடிபு பெறுதன வும் போலிமொழிகளும் மருஉமொழிகளும் இருவகைவழக்கினும் நடக்கும் முறைமையறிந்து அதற்குப் பொருந்தமாறு புணர்த்தல் கற்றுவல்லோரெல்லார்க்கும் முறைமையாம். எ - று.

வாலாறு;—“மடவ மன்ற தடவுநிலைக் கொன்றை” என அகர
 ஈற்று இடைச்சொல் வல்லெழுத்துக்காது இயல்பாயும், ஆன்கன்று
 மான்கன்று டன்சூறை வண்டின்கால் போன்சொலவு யாழின்பறம்
 என அகர ஈற்று இடைச்சொற்கள் திபாது இயல்பாயும், கமஞ்
 சூல் தடஞ்செவி தடந்தேன் என அகர ஈற்று உச்சொல் டெல் 5
 வெழுத்துக்கும், மழுகளிறு உறுகால் என இயல்பாயும், அளிகுலம்
 வயிநகடகம் சனசுடம என வடசொற்கள் இயல்பாயும் முடிந்தன.
 இனமுன் முன்றில், படைமுன் முன்படை, கண்ப மீகண், பொது
 வில் பொதியில், வேட்கைநீ வேணீ, வேட்கையவா வேணவா
 என்றும்போலும் போல்யொழிகளும் அருமருந்தன்றான் அருமந் 10
 தான, கிழங்குன்னபழஞ்சோறு கிழங்குந்பழஞ்சோறு, குணக்குள்
 ளது குணது தெற்குள்ளது தெனது குடக்குள்ளது குடாது வடக்
 குள்ளது வடாது சோழனாடு சோனாடு பாண்டியனாடு பாண்டியநாடு
 மலையாளாடு மலாடு தஞ்சாவூர் தஞ்சை பன்னூர் பனசை சேந்த
 மங்கலம் சேந்தை ஆற்றா ஆறை கப்பிதந்தை கப்பிந்தை சென்னி 15
 தந்தை சென்னிந்தை சாதத்தன்றந்தை சாதந்தந்தை ஆதன்றந்தை
 ஆந்தை பூதன்றந்தை பூந்தை அவர்யாவர் அவர்யார் அதுயாது அது
 யாவது என்றும்போலும் மரூஉயொழிகளும் கண் விண்ணவிணைத்
 தது விணவிணைத்தது ஆடை வெள்ளவிளர்த்தது வெளவிளர்த்தது
 கடல் டல்லவொலித்தது டல்லொலித்தது என முறையே “உயிரும் 20
 புள்ளியும் இறுதியாகிக்—குறிப்பினும் பண்பினும் இசையினும்
 தோன்றி—நெறிப்படவாராக் குறைச்சொற்கிளவியும்” கரும்பாப்
 பான் கரும்பார்ப்பனி கரும்பார்ப்பார் கருங்குதிரை கருங்குதிரை
 கள் என “உயர்திணை யெறிணை யாயிரு பருங்கி—ணைப்பா லறியும்
 பண்புதொகு மொழியும்” அடிகளிறு கொல்யாணை எனச் “செய்யுஞ் 25
 செய்த வென்னுங் கிளவியின்—மெய்யொருங் கியலுந் தொழி
 ரொரு மொழியும்” அவவணைத்து அன்றியனாத்து எனவும் இவவ
 னந்தல் இந்தவனந்தல் எனவும் இன்றோன்ன பிறவுமான பருஉ
 மொழிகளுந் தமக்கேற்றபெற்றிமுடிந்தன. பிறவும் இவ்வாறே மே
 லைப்புணரியல் ஓத்துக்களுட் கூறிய முடிபெய்தாதனவற்றிற்கும் முடி 30
 புகுறாதனவற்றிற்கும் இயைந்தவாறு இதுவே ஒத்தாக முடித்துக்
 கொள்க. காரா பேரா பாசிழை பாசடை பைங்கண் பைந்தார் சேதா
 என்றும்போலும் பண்புத்தொகை முடிபு வேறுபாடுகளும் மேற்கூறி
 யனபோல உலகத்து பருவி நடந்த வழக்கினது பகுதியைத் தமக்கு,
 இலக்கணமாக உடையனவேயாமென்று உணர்க. (உக) 35

நான்காவது மெய்யீற்றுப்புணரியல் முற்றிற்று.

ரு-வது உருப்புணரியல்.

கசஅ. உருபினும் பொருண்முடி பொக்குமன் பயின்றே.

என்பது சூத்திரம். பதங்களோடு உருபு புணரும் இயல்பு உணர்த்தினமையின் இவ்வோத்து உருப்புணரியலென்னும் பெயர்த்து. மேற்பதத்தோடு பதம்புணருமாறு உணர்த்தி ஈண்டு அதனோடு உருபு புணருமாறு உணர்த்தலின் மேலோத்தினோடு இயைபுடைத்தாயிற்று. இசனூள் இத்தலைச்சூத்திரம் உருப்புணரும் முறைமை மாட்டெறிந்து உணர்த்துவின்றது.

இ - ள். உயிரும் ஒற்றும் முதலாகிய வேற்றுமையுருபுகள் மேற்கூறியவாற்றான் உயர்திணைப்பெயர்முதலிய எல்லாப்பெயர்க்கும் பின்னாக வந்து புணரும் புணர்ச்சிக்கண்ணும் முற்கூறிப்போந்த வேற்றுமைப்பொருட் புணர்ச்சிமுடிபினை ஒத்துப் பெரும்பாலும் முடியும். எ - று.

வரலாறு;—நம்பியை நம்பியொடு நம்பியின் நம்பியது எனவும், கிளியை கிளியொடு கிளியின் கிளியது எனவும், சாத்தியை சாத்தியொடு சாத்தியின் சாத்தியது எனவும், நம்பிக்கு நம்பிகண் எனவும், கிளிக்கு கிளிகண் எனவும், சாத்திக்கு சாத்திகண் எனவும், உயிரீற்றுப்பெயர்களோடு உயிர்முதலுருபுகளும் ஒற்றுமுதலுருபுகளும் வந்து மேலை வேற்றுமைப்பொருட்புணர்ச்சியை ஒத்து உடம்படுவெய்பெற்றும் உயிரேறியும் வல்லெழுத்துமிக்கும் இயல்பாயும் முடிந்தவாறுகாண்க. உயர்திணைப்பெயர்முன்னும் விரவுப்பெயர்முன்னும் மிகுதி முறையே “சிலவிகாராமாயர்திணை” என்றதனானும் பொதுப்பெயருயர்திணைப்பெயர்களென்ற முறையலகற்றானுங்கொள்க. அவனை அவனொடு அவனின் அவனது எனவும், பொன்னை பொன்னொடு பொன்னின் பொன்னது எனவும், சாத்தனை சாத்தனொடு சாத்தனின் சாத்தனது எனவும், அவற்கு அவன்கண் எனவும், பொற்கு பொன்கண் எனவும், சாத்தற்கு சாத்தன்கண் எனவும், ஒற்றீற்றுப்பெயர்களோடு உயிர்முதலுருபுகளும் ஒற்றுமுதலுருபுகளும் வந்து மேலை வேற்றுமைப்பொருட்புணர்ச்சியினை ஒத்து உயிரேறியுந் தனிக்குநின்முன்னொற்றிரட்டித்துந் திரீந்தும் இயல்பாயும் முடிந்தவாறுகாண்க. உயர்திணைப்பெயர்முன்னும் விரவுப்பெயர்முன்னும் நகரந்திரிதற்கு முன்னுரைத்தாங்கு உரைக்க. பிறவும் இவ்வாறே உய்த்துணர்க. பொருட்புணர்ச்சிக்கட்புரியங்கோடு அரையங்கோடு என்றர்போல உருப்புணர்ச்சிக்கண்கண்ணும் அம்முப்பெறுவன பெறாது புளிக்கு புளிக்கண் அரைக்கு

அரைக்கண் என முடிவன பெரும்பாலும் ஒக்குமெனவே சிறுபான்மை ஒவ்வாதனவும் உள்வென முடித்துக்கொள்க. இங்ஙனம் புணர்ந்த வேற்றுமையுருபுகளை நிலைமொழியாக நிறுத்தி ஈண்டே வருமொழிகளோடு புணர்ப்பாருமுளர், விளவினை விளவினது என்புழிச் சாரியையும் உருபும் நிறுத்தசொல்லாயே நிற்குமெனக்கோடலின். விளவினைக் குறைத்தான் மலையொடுபொருதமால்யானை மஃ திகையாற்புடைத்தான் சாத்தற்குக்கொடுத்தான் காக்கையிற்கீ. துகளம்பழம் காக்கையதுபலி இத்தொடக்கத்தனெல்லாம் மேலைப்புணரியலோத்துக்களுள்ளே நிலைமொழியாக நிறுத்தி வருமொழியோடு புணர்க்கப்பட்டு இவ்வாறு முடியுமன்றே? அங்ஙனம் முடிவனவற்றை நிலைமொழியாக நிறுத்தி ஈண்டு வருமொழியோடு புணர்த்தல் கூறியது கூறலாமெனமறுக்க. (க)

கசக. எல்லா வீற்றுஞ் சொல்லுங் காலை.

வேற்றுமை யுருபிற் கின்னே சாரியை.

இனி மாட்டேற்றானன்றி விடந்தோதுவான்புகுந்ரவற்றுள் 15
புது பொதுவகையான் வேற்றுமையுருபுக்கட்கு வருஞ் சாரியை
புதுவென்கின்றது.

இ - ள். உயிரும் ஒற்றுமாகிய எல்லா ஈற்றுப்பெயர்களின் முன்னும் வேற்றுமையுருபுக்கட்கு இடையே வருஞ் சாரியை இன் சாரியையாஞ் சொல்லுங்காலத்து. எ - று. 20

வரலாறு;—விள பலா கிளி நீ கடுபு சே தினை சோ வெள எனவும், உரிஞ் மண் பொருந் திரும் பொன் வேய் நார் கல் தெவ யாழ் முள் எனவும், நாகு வரகு எனவும் நிறுத்தி இன்னுருபு ஒழித்து ஏனையைந்துருபும் வருவித்து இன்சாரியை கொடுத்து விள வினை விளவினொடு என்றற்போலப் பிறவற்றோடும் ஒட்டிக் காண்க. பிறவும் அன்ன. (2) 25

கரு0. பல்லவை நுதலிய வகர வீறுபெய

ரறறொடு சிவண லெசச மினறே

இஃது அகர ஈற்றுள் ஒருசாரனவற்றிற்கு எய்தியது விலக் கிப் பிறிதுவிதி வகுக்கின்றது. 30

இ - ள். பன்மைப்பொருளினைக் கருதின பெயர்களின் இறு திநின்ற அகரம் அற்றுச்சாரியையோடு பொருந்துதலை ஒழித் தில்லை. எ - று.

வரலாறு; கரிய உள்ள இல்ல பல்ல சில்ல உள இல் பல் சில என நிறுத்தி உருபுவருவித்து அற்றுக்கொடுத்துக் கரியவற்றை கரியவற்றொடு கரியவற்றுக்கு கரியவற்றின் கரியவற்றது கரியவற்றுக்கண் என்றறப்போலப் பிறவற்றோடும் ஒட்டுக. (ந)

5 கடுக. ஆமா கோனவ் வணையவும் பெறுமே.

இஃது ஆகார ஈற்றுட் சிலவற்றிற்கும் ஓகார ஈற்றுள் ஒன்றற்கும் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

இ - ள். ஆவும் மாவுங் கோவும் இன்னேயன்றி எனகச்சாரியைப்பெற்று முடியவும்பெறும். எ - று.

6 ஆவுடனே ஒதினமையான் மாவென்றது விலங்குமாவென்றேகொள்க. ஒன்றெனமுடித்தலான் ஊ என்பதற்கும் எனகரங்கொடுக்க.

வரலாறு;—ஆனை ஆனொடு மானை மானொடு கோனை கோனொடு ஊனை ஊனொடு எனப் பிறவற்றோடும் ஒட்டுக. உம்மையான்

5 ஆவினை மாவினை கோவினை எனப் பொதுவிதி பெறுதலும் உரையிற் கோடலான் ஊனை ஊனினை என எனகரமும் இன்னும் பெறுதலுங் கொள்க. “ஒன்றாகநின்றகோவினையடர்க்கவந்த” எனச் செய்யுளகத்துங் காண்க. “ஆனநெய்தெளித்துநானநீவி” என ஆன் அகரம்பெறுதல் புறனடையாற்கொள்க. (ச)

7 கடுஉ. எல்லா மென்ப திழிதீணையாயி
னற்றோடுருபின் மேலும் முறுமே
யனறே னம்மிடை யடைநதற ருகும்.

இது மகர ஈற்றுள் ஒன்றற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வருக்கின்றது.

5 இஃது எல்லா மென்னும் விரவுப்பெயர் அஃறிணைப் பெயராயின் இடையே அற்றுச்சாரியையும் உருபின்பின்னே உம்முச்சாரியையும் பெற்றுமுடியும்; உயர்திணைப்பெயராயின் இடையே நம்முச்சாரியையும் உருபின்பின்னே முன்போல் உம்முச்சாரியையும் பெற்றுமுடியும். எ - று.

வரலாறு;—எல்லாவற்றையும் எல்லாவற்றோடும் எனவும், எல்லாநம்மையும் எல்லாநம்மோடும் எனவும் வரும். பிறவற்றோடும்

இவ்வாறே ஒட்டுக. உயர்நீணையவழி அவற்றிற்கு எல்லாரையும்
எல்லாரோடும் எனப் பொருளுரைக்க, (௫)

கருகீ. எல்லாரு மெல்லீரு மென்பவற் றும்மை
தள்ளி நிரலே தமநாம சாரப்
புலலு முருபின் பின்ன ருமமே.

இது மகர ஈற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிற்று
விதி வகுக்கின்றது.

இ - ள். எல்லாருமென்னும் படர்க்கைப்பெயரும் எல்லீரு
மென்னும் முன்னிலைப்பெயருமாகிய இவற்றின் ஈற்றுநின்ற உம்
மையைப்போக்கி முறையே தம்முச்சாரியையும் தம்முச்சாரியை
யும் இடையேவர உருபின்பின்னே உம்முச்சாரியைவந்து புண
ரும். எ - று.

வரலாறு;—எல்லார்தம்மையும் எல்லாதமமோடும் எனவும்,
எல்லீர்தமமையும் எல்லீர்தமமோடும் எனவும் வரும். பிறவற்றோ
டும் இவ்வாறே ஒட்டுக. (சு) 15

கருச. தானொ நாமுதல குறுகும் யான்யாம
நீநீ ரெனனெம நினனும் மாமபிற
குவ்வி னவ்வரு நானகா நிரட்டல.

இது னகர மகர ரகர ஈகார ஈற்றிற்கு எய்தியது விலக்கிப்
பிற்றுவிதி வகுக்கின்றது.

இ - ள். தான் தாம் நாம் என்னும் மூன்றுபெயரும் முறையே
தன்னென்றுந் தமமென்றும் நமமென்றும் நெடுமுதல்குறுகும்;
யான் யாம் நீ நீர் என்னும் நான்குபெயரும் முறையே எனென்
றும் எம்மென்றும் நினனென்றும் தமமென்றுந் திரியும்; அங்ஙனந்
திரிந்தவழி நானகனுருபு புணருமிடத்து இடையே அகரச்சாரியை
வரும்; இம்மொழிகளோடு நானகனுருபும் ஆறனுருபும் புணருமிடத்
துக் குற்றொற்று இரட்டா. எ - று.

இவ்வெழுத்தது இவ்வெழுத்தாய்த் திரியுமென்னுது யான் யாம்
நீ நீரென்பன முறையே என எம் நின் தம ஆமென்றோரேனும், “ஆ
எய்யாகும் யாமெ னிற்றுதி—யாவயின பகரமெய கெடுதல் வேண்
டும்” என்பன முதலாக ஆசிரியர் தொல்காப்பியனா கூறியவாற்றா
னும் தம்மென்பதற்கு ஏற்ற பெற்றியானும் அவற்றின் திரிபினை
வேறுவேறு பகுத்துக்காண்க.

வரலாறு;—தன்னை தன்னோடு தனக்கு தனது எனவும், தம்மை தம்மோடு தமக்கு தமது எனவும், நம்மை நம்மோடு நமக்கு நமது எனவும், என்னை என்னோடு எனக்கு எனது எனவும், எம்மை எம்மோடு எமக்கு எமது எனவும், நின்னை நின்னோடு நினக்கு நினது எனவும், நும்மை நும்மோடு நுமக்கு நுமது எனவும் வரும். பிறவற்றோடும் இவ்வாறே ஒட்டுக. பிறவென்றதனானே நீயென்பது உன்னென்றும் நீரென்பது உம்மென்றுந் திரிதல்கொள்க. (எ)

கடுடு. வவ்விறு சுட்டிற் கற்றுறல் வழியே.

இது வகர ஈற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்துயதுவிலக்கிப் பிறிது
1 விதி வகுக்கின்றது.

இ - ள். வகர ஈற்று மூவகைச்சுட்டுப்பெயர்க்கும் அற்றுச்சாரியைபெறுதல் நெறி. எ - று.

வரலாறு;—அவற்றை அவற்றோடு இவற்றை இவற்றோடு உவற்றை உவற்றோடு எனவரும். பிறவற்றோடும் இவ்வாறே ஒட்டிக்கொள்க. வழியென்றதனாற் குற்றொற்று இரட்டாமை கொள்க.
15

கடுசு. யாத னிறுதியுஞ் சுட்டுமுத லாகிய
வாய்த விறுதியு மன்னோடு சிவணு
மாய்தங் கெடுத லாவயி னான.

இது குற்றுகர ஈற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிது
2 தவிதி வகுக்கின்றது.

இ - ள். யாதென வருஉங் குற்றுகர ஈற்றுஞ் சுட்டெழுத்தினை முதலாகவுடைய ஆய்தத்தொடர்மொழிக் குற்றுகர ஈறும் அன்சாரியையோடு பொருந்தும்; அவவிடத்து இடைநின்ற ஆய்தங்கெடும். எ - று.

5 வரலாறு;—யாதனை யாதனோடு எனவும், அதனை அதனோடு இதனை இதனோடு உதனை உதனோடு எனவும் வரும். பிறவற்றோடும் இவ்வாறே ஒட்டுக. (க)

கடுள. ஒன்று முதலெட் டளவா மெண்ணூ
பத்தின்முன் னுன்வரிற் பவ்வொற் றொழியமே
3 லெல்லா மோடு மொன்பது மிற்றே.

இது சூற்றுக்கர ஈற்று எண்ணுப்பெயருட் சிலவற்றிற்கு எய்திய துவிலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுக்கின்றது.

இ - ள். ஒன்று முதலாக எட்டு இறுதியாக நின்ற எண்ணுப் பெயர்களின்மேல் வந்து பஃதெனவும் பதுவெனவும் முடிந்துநின்ற பத்தென்னும் எண்ணுப்பெயர் முன்னர் ஆன்சாரியைவாறிற் பகர 5
வொற்று நிற்க ஏனையவெல்லாங் கெடும். ஒன்பதன்முன்னர் ஆன்வ ரினும் இவவாறுகெடும் உருப்புணர்வுழி. எ - று.

வரலாறு;—ஒருபாளை ஒருபாளோடு எனவும், ஒன்பாளை ஒன் பாளோடு எனவும் வரும். பிறவற்றோடும் இவ்வாறே ஒட்டுக. மேற் “பல்லவைதுதலிய வகரவிறுபெய ரற்றொடுசிவணல்” என்றொழி 10
யாது எச்சமின்றேயென்ற மிகையானே இன்பெறுவன பெறாது விளவை பலாவை என்றாற்போல முடிதலும், மகத்தை நிலாத்தை எனப் பிறசாரியை பெறுதலும், விளவத்துக்கண் பலாவத்துக்கண் என அகர ஆகார ஈற்று மரப்பெயர்கள் ஏழனுருபோடு புணர் 15
வுழி அத்துப்பெறுதலும், யாவென்னும் ஆகார ஈற்று வினாப்பெ யர் யாவற்றை யாவற்றோடு என அற்றுப்பெற்றே முடிதலும், அது இது உது என்னும் முற்றுக்கர ஈற்றுச் சுட்டுப்பெயர்கள் அதனை அதனோடு இதனை இதனோடு உதனை உதனோடு என அன்பெற்றே முடிதலும், அவை இவை உவை என்னும் ஐகார ஈற்றுச் சுட்டுப்பெ 20
யர்கள் அவையற்றை அவற்றை இவையற்றை இவற்றை உவை யற்றை உவற்றை என அற்றுப்பெற்று ஐகாரங்கெடாதுங் கெட்டும் முடிதலும், யாவை என்னும் ஐகார ஈற்றுவினாப்பெயர் யாவற்றை யாவற்றோடு என ஐகாரங்கெட்டு அற்றுப்பெற்று முடிதலும், கரி யவை நெடியவை என்றற்றோடக்கத்து ஐகார ஈற்றுப் பன்புகொள் 25
பெயர்களுங் கரியவற்றை நெடியவற்றை என அம்முடிபு பெறலும், மகர ஈற்றுப்பெயருட் சில மரத்தை மரத்தோடு துகத்தை துகத் தோடு என அத்துப்பெற்றே முடிதலும், கரியேநம்மையும் என மகர ஈற்றுத்தன்மைப்பெயர் நம்மும் உம்முங் கரியார்தம்மையும் கரியீர் தும்மையும் என ரகர ஈற்றுப் படர்க்கைப்பெயரும் முன்னிலைப் பெயரும் முறையே தம்மும் உம்மும் தும்மும் உம்மும் பெற்றுமுடி 30
தலும், எல்லாருமென்னும் படர்க்கைப்பெயர் “எல்லார்க்குமெல்லா ரிகழ்பவை” எனத் தம்முப்பெறாதும் வருதலும், அழன் புழன் என் னும் எனகர ஈற்றுப்பெயர்கள் இன்னேயன்றி அழத்தை புழத்தை என அத்துப்பெற்று எனகரங்கெட்டு முடிதலும், எவனென்னும் 35
எனகர ஈற்று வினாப்பெயர் எவற்றை எவற்றோடு என அன்கெட்டு அற்றுப்பெற்றுமுடிதலும், எற்றை எற்றோடு என அன்னோடு அற்

- நின் அகரமுங் கெட்டுமுடிதலும், எகினென்னும் னகரஈற்றுப்பெயர் இன்னேயன்றி எகினத்தை என அத்துப்பெற்று முடிதலும்; ஏழென்னும் முகர ஈற்று எண்ணுப்பெயரும் பூழ் யாழ் என்றற் றொடக்கத்து முகர ஈற்றுப் பொருட்பெயரும் இன்னேயன்றி ஏழ்
- 13 னை ஏழினோடு பூழினை பூழினோடு யாழினை யாழினோடு என அன்பெறுதலுங், குற்றுகர ஈற்றுட் சில “வழக்கத்தாற்பாட்டாராய்ந்தார்” எனவும் கரியதனை கரியதனோடு எனவும் முறையே அத்தும் அன்னும் பெறுதலுங், குற்றுகர ஈற்று எண்ணுப்பெயர்கள் இன்னேயன்றி ஒன்றனை இரண்டனை என அன்பெற்றும் ஒருபஃது ஒருபது
- 14 முதலியன அன்பெறாது ஒருபஃதனை ஒருபதனை எனவும் ஒருபஃதினை ஒருபதினை எனவும் ஒருபஃதை ஒருபதை எனவும் அன்பெறுதலும் இன்பெறுதலும் பெறாமையுங், குற்றுகர ஈற்றுத் திசைப்பெயர்கள் ஏழனுருபோடு புணர்வுழி இன்பெறாது வடக்கண் கீழ்க்கண் மேற்கண் தெற்கண் என ஈறறுயிர்மெய் கெட்டு முடிதலும்;
- 15 இன்றோரன்ன பிறவுங் கொள்க. யா யாவை முதலியன யாவற்றை யாவற்றை என ஒருநிகரனவாய் முடிந்தனவேனும் நிலைமொழி வேறுபாட்டான் வேறென்றே கோடும். (க0)

கடுஅ. இதற்கிது முடிபென்றெஞ்சா தியாவும்
விதிப்பள வின்மையின் விதித்தவற் றியலான்
20 வகுத்துரை யாதவும் வகுத்தனர் கொளலே.

இஃது அதிகாரப்புறனடை கூறுகின்றது.

- இ - ள். இவ்வெழுத்தோத்தினுள் விதித்தற்கு உரியனவற்றையெல்லாம் விதந்து இதனுக்கு இது முடிபென்று ஒழியாது எல்லாவற்றையும் விதிக்கத் தொடங்கின் வரம்பின்றி ஒடுதலான் எடுத்தோத்தானும் இலேசானும் உரையானும் விதித்துப் போந்தவற்றின் இயல்பைப்பற்றி அதனானே திறப்படக் கூறாதனவற்றையுந் திறப்படக் கூறிக் கற்றுவல்லோர் அமைத்துக்கொள்க. எ - று.
- 25

- வரலாறு;—உவாஅப்பதினான்கு இராஅப்பகல் இராஅவழுதுணங்காய் என ஆகார ஈறு அகரம்பெறுதலும், பொன்னங்கட்டி
- 30 கானங்கோழி என னகரவீறு அம்முப்பெறுதலும், பதினேழு என ஏழ் உகரம்பெறுதலும், அதினை அவையிற்றிற்கு விளவினுக்கு விண்ணுக்கு பல்லுக்கு என முறையே அன்னேயன்றி இன்பெறுதலும் இற்றும் இன்னும் பெறுதலும் இன்னும் உகரமும் பெறுதலும் உகரம்பெறுதலும், வேயாது வேயாப்பு என்றற்போல்வன ஈறுகெடுதலும்,
- 35 லும், இன்றோரன்ன பிறவும் ஈண்டே அமைத்துமுடித்துக்கொள்க.

இன்னும் இதனானே உண்டென்னுஞ்சொல் தொழிலொழிய உண்மையென்னும் பண்பு உணர நிற்குமிடத்துப் பகரமுதன்மொழி வந்தால் உள்பொருள் எனக் குற்றுசுரம் மெய்யொடுங் கெட்டு மேல்நின்ற னகரவொற்று ளகரவொற்றாய்த்திரிதலும் உண்டுபொருளென இயல்பாதலும் ஏனையவல்லெழுத்தும் இயல்புகணமும்வந்தால் உண்டு காணம் சோறு தகர் ஞாண் னூல் மணியாழ் வட்டு அடை ஆடை எனக் கேடுந்திரிபுமின்றி இயல்பாய்முடிதலுங்கொள்க. உள்பொருளென்பது பண்புத்தொகைமுடிபன்றேவெனின அஃது ஓசையொற்றுமைபடச்சொல்லும்வழிபதுபோலும், இஃது ஓசை இடையறவுபடச் சொல்லும் வழியதுபோலுமென்க. 10

இவ்வெழுத்தோத்தினுட் கூறிய இலக்கணங்களெல்லாங் கருவியுஞ் செய்கையுமென இருவகைப்படும். அவற்றுட் கருவி புறப்புறக்கருவியும் புறக்கருவியும் அகப்புறக்கருவியும் அகக்கருவியுமென நால்வகைதது. எண்பொபாமுதலியன புறப்புறக்கருவி. பதவியல் புறக்கருவி. “மெய்யுயிரமுதலீரம்ருபதங்களும்” என்றற்போல்வன அகப்புறக்கருவி. “எகரஃகரம்பெயாக்கீரகா” என்றற்போல்வன அகக்கருவி. 15

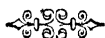
இனிச்செய்கையும் புறப்புறச்செய்கையும் புறச்செய்கையும் அகப்புறச்செய்கையும் அகச்செய்கையும் என நால்வகைத்து. “இாஜவழியவவும” என்றற்போல்வன புறப்புறச்செய்கை. “லனமுன்றனவும்” என்றற்போல்வன புறச்செய்கை. “ஞாணநமலவளளவொற்றிற்றுதொழிற்பெயர்” என்றற்போல்வன அகப்புறச்செய்கை. “இபல்லினுமவிதியினுநின்றவுயிர்முன்” என்றற்போல இன்னாறு இன்னவாறு முடியுமெனச் செய்கை கூறுவனவெல்லாம் அகச்செய்கை. இவையெல்லாம் ஓர்ந்து உணர்க. (கக) 25

ஐந்தாவது உருப்புணரியல் முற்றிற்று.

முதலாவது

எழுத்ததிகாரம் முற்றிற்று.

இலக்கண விளக்கம்.

இரண்டாவது

சொல்லதிகாரம்.

க-வது பெயரியல்.

கருக. உமையவ ளொடுகலந் துலகுபுரந் தருளு
மமைவன தடிபணிந் தறைகுவன சொல்லே.

என்பதுகுத்திரம். இவ்வதிகாரம் மேற்பாயிரத்துள் “எழுத்து
முதனபூன்றையும்” என நிறுத்தமுறையானே எழுத்துணாத்திச்
சொல்லுணர்த்துகின்றாராதலிற் சொல்லதிகாரமென்னும் பெயராக 5
து. சொல்லையுணர்த்திய அதிகாரமென விரிக்க. சொல்லென்றது
அதன் இலக்கணம். அதிகாரமென்றது முறைமை. சொல்லாவது
ஒரெழுத்தானும் ஈரெழுத்தானும் இரண்டினுள் இசைக்கும் பலவெ
ழுத்தானும் ஆக்கப்பட்டுப் பொருளையுந் தன்னையும் ஒருவன் உணர்
தற்குக் கருவியாம் ஓசையாகலின் மேலதிகாரத்தோடு இயைபு 10
டைகதாயிற்று. இவ்வதிகாரத்துள் ஐவகையோத்திறம் சொல்லி
லக்கணம் உணர்த்துகின்றார். அவற்றுள் இம்முதலோத்துப் பெயர்ச்
சொற்களது இயல்பு உணர்த்திற்றுகலாற் பெயரியலென்னும் பெ
யராதது. சிறுபான்மை ஏனையிலக்கணங்களையும் உணர்த்திற்றே
னும் பெயரியலென்றது பன்மைபற்றிய வழக்கு. தலைமைபற்றிய 15
வழக்கெனினும் அமையும். இதனுள் இத்தலைக்குத்திரங் கூறத்
தொடங்கிய பொருள் இனிதுமுடியும்பொருட்டு வணக்கமும் அத
னை முடிபெய்தும்பொருளும் உணர்த்துவதாகிய சிறப்புப்பாயிரங்
கூறுகின்றது:

இ - ள். உமாதேவியோடு பொருந்தி உலகத்தைக்காத்து நிலை 20
பெறச்செய்யும் இறைவனது தானை வணங்கி யான் சொல்லுவன்
சொல்லிலக்கணத்தை. எ - று.

மாயோன்செயலும் இவன்செயலென்பார் உலகுபுரந்தருந்
மென்றும் ஆகுபெயராற் சொல்லிலக்கணத்தைச் சொல்லென்
றுங்கூறினார். ஏனையவற்றிற்கும் ஏற்குமாறு “மலைமகளொருபால்”
என்னுஞ் சூத்திரத்திற்கு உரைத்தாங்குப் பொருள் விரித்து
5 உரைத்துக்கொள்க. (க)

௧௬0. தனிமொழி தொடர்மொழியெனவிரு வகைத்தா
யிருதிணை யைம்பாற் பொருளையுந் தன்னையு
மூவகை யிடத்தும் வழக்கொடு செய்யுளின
வெளிப்படை குறிப்பின் விரிப்பது சொல்லே.

10 இது சொல்லின் கூறுபாடும் அது பொருளுணர்த்தும் இயல்
பும் உணர்த்திய முகத்தான் மேற்கூறுவென்றசொற்குப் பொது
இலக்கணம் உணர்த்துகின்றது.

இ - ள். தனிமொழியுந் தொடர்மொழியுமென இரண்டு கூற்
றதாய் இருதிணையும் அவற்றின் பகுதியாகின்ற ஐம்பாலுமாகிய
15 பொருளையுந் தன்னையும் மூன்றிடத்தினும் வழக்கின்கண்ணுஞ்
செய்யுட்கண்ணுஞ் சொன்மாதிரத்தான் விளக்கி வேறுநிற்கும்
வெளிப்படையானும் அவ்வாறன்றிச் சொல்லோடுகூடிய குறிப்
பான் விளக்கி வேறுநிற்குங் குறிப்பானும் விளக்குவது யான் முன்
னர்ச் சொல்லுவென்ற சொல்லாவது. ஏ - று.

௨0 எனவே, உயர்திணைச்சொல் அஃறிணைச்சொல் ஆண்பாற்
சொல் பெண்பாற்சொல் பலர்பாற்சொல் ஒன்றறிசொல் பலவறி
சொல் தன்மைச்சொல் முன்னிலைச்சொல் படர்க்கைச்சொல் வழக்
குச்சொல் செய்யுட்சொல் வெளிப்படைச்சொல் குறிப்புச்சொல்
எனவும், உயிர்ப்பொருள் உயிரில்பொருள் இயங்கியற்பொருள் நிலை

25 யியற்பொருள் எனவும், காட்சிப்பொருள் கருத்துப்பொருள் முதற்
பொருள் சினைப்பொருள் இயற்கைப்பொருள் செயற்கைப்பொருள்
வழக்குப்பொருள் செய்யுட்பொருள் எனவும் பகுத்துரைக்கப்படுஞ்
சொல்லும் பொருளும் முறையே தனிமொழியுந் தொடர்மொழியு
மாகவும் இருதிணையும் ஐம்பாலுமாகவும் அடங்குதலிற் தனிமொழி

30 தொடர்மொழியெனவும் இருதிணை ஐம்பாற் பொருளையுமெனவுங்
கூறினார். இவற்றிற்கு உதாரணம் தத்தம் விதிக்குத்திரங்களுட்பெ
றப்படும். சொல் தன்னையுணர்த்துமாறு கடியென்கிளவி புனிறென்
கிளவியென வரும். பிறவும் அன்ன. “வயிர ள்சியு மயன்வீனை
யிரும்புஞ்—செயிரறு பொன்னைச் செம்மைசெய்யாணியுந்—தமக்

கமை கருவியுந் தாமா மலைபோ—லுரைத்திற முணர்த்தலு முரை யது தொழிலே” என்றார் ஆசிரியரகத்தியனாருமென்றுணர்க. முயற் கோடு யாமைமயிர்க்கம்பலம் என்றற்போல்வனவும் பொருள்விளக் கியனவேயாம். என்னை? அவையும் பொய்ப்பொருள் விளக்கலன்.()

கசுக. தனிமொழி சமய வாற்றலாற் தனித்துந் 5
தொடர்மொழி யவாய்நிலை தகுதி யண்மையிற்
றொகைநிலை தொகாநிலை யாயிரு வகையாற்*
றொடர்ந்தும் பொருளைத் தோற்று வ தியல்பே.

இது மேற்கூறிய தனிமொழியுந் தொடர்மொழியும் பொருள் விளக்குமாறு கூறுகின்றது. 10

இ - ள். தனிமொழி சங்கேதவலியாற் தனித்துநின்றும் தொ டர்மொழி அவாய்நிலையானுந் தகுதியானும் அண்மையானுந் தொ கைநிலைவகையானுந் தொகாநிலைவகையானுந் தொடர்ந்துநின்றும் பொருளைவிளக்குதலைச்செய்வது அவற்றிற்கு இலக்கணமாம். எ-று.

உ-ம். மரம் உண்டான் மற்று நனி எனவும், ஆவைக்கொண 15
வெளிதைக்கொலான் எனவும், நீரானனை எனவும், ஆற்றங்கரைக்க ணைந்துகனிகளுளவாகின்றன எனவும் முறையே காண்க. (ங.)

கசுஉ. உயர்திணை யென்மனார் மக்கட் சுட்டே
யஃறிணை யென்மனா ளவரல பிறவே.

இது மேல் இருதிணையென்றார் அவை இவையென்கின்றது. 20

இ - ள். உயர்திணையென்று கூறுவர் தொல்லாசிரியர் மக்கட் சுட்டிணை, அம்மக்கட்சுட்டல்லாத பிறபொருளை அஃறிணையென்று கூறுவர் தொல்லாசிரியர். எ - று.

மக்கட்சுட்டென்பது பண்புத்தொகைநிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. ஈண்டு மக்களென்றது ஆகுபெயரான் மக்கட் 25
சுட்டை உணர்த்துகின்றது. அங்ஙனம் உணர்த்தவே மக்கட்சுட் டாகிய சுட்டு யாதன்கண் நிகழும் அது மக்கட்சுட்டென விரியும். அவரலவென்று ஒழியாது பிறவென்றார் உயிருள்ளனவும் இல் லனவுமாகிய அஃறிணை இருகூறும் அடங்குதற்கு. ஏகாரம் இரண் டும் ஈற்றசை. உயர்திணையென்பது இறந்தகால வினைத்தொகை. 30
அஃறிணையென்பது பண்புத்தொகை. அவை முறையே உயர்த்ததி ணையெனவும் அத்திணையல்லவாகியதிணையெனவும் விரியும். திணை

யென்பது ஒழுக்கம். அஃது ஆகுபெயரான் அவ்வொழுக்கத்தை நிகழ்த்தும் பொருண்மேல் நின்றது. (ச)

கசங. ஆண்பெண் பலரென முப்பாற் றுயர்திணை.

5 இது மேல் ஐம்பாலென்றவற்றுள் உயர்திணை இத்துணைப் பால் உடைத்து என்கின்றது.

இ - ள். ஆண்பாலும் பெண்பாலும் பலர்பாலுமென்னும் இம் மூன்று பாலையும் உடைத்து உயர்திணை. எ - று.

அறிவுமுதலாயினவற்றான் ஆண்மகன் சிறந்தமையின் ஆண் பால் முற்கூறப்பட்டது. ஆண்பன்மையும் பெண்பன்மையும் இவவி 10 ருபாலுந் தொக்க பன்மையுமன்றிப் பன்மையென வேறின்மையிற் பலர்பால் பிற்கூறப்பட்டது. இம்மூவகைப் பன்மையும் வந்தார் சென்றாரென்னும் ஓர்நிறுவாய்பாடேகொண்டு முடிதலின் பலர்பா லென ஒன்றாயடங்கின. (ஈ)

கசச. ஒன்றே பலவென் றிருபாற் றஃறிணை.

15 இஃது அஃறிணை இத்துணைப்பால் உடைத்து என்கின்றது.

இ - ள். ஒருமைப்பாலும் பன்மைப்பாலுமென்று இருபகுதி யை உடைத்து அஃறிணை. எ - று.

ஆண்பெண்ணென்பன அஃறிணைக்கும் உளவேனும் அவவி ரண்டற்கும் வந்ததென்பதல்லது வழக்கினுள் வேறு வாய்பாடின் 20 மையின் ஆண்பால் பெண்பாலென்னும் வழக்கு உயர்திணைக்கே யன்றி அஃறிணைக்கின்றது. (சு)

கசரு. தெய்வமும் பேடுமா மவ்விரு பகுதியு
மிவ்வென வறியுமந் தந்தமக் கிலவே
யுயர்திணை மருங்கிற் பால்பிரிந் திசைக்கும்.

உ 5 இஃது ஐயம் அறுத்தல் துதலிற்று. மேற் தொகையுள் ஒழிந்த தெய்வத்தினையும் வகையுள் ஒழிந்த பேட்டினையும் இவ்வாறு மென்றலின்.

இ - ள். தெய்வமும் பேடுமாகிய அவ்விருவகையும் இவையெ னத்தம்பொருளினே வேறு அறிய நிற்கும் ஈற்றெழுத்தினைத் தமக்கு

உடையவல்லவாயினும் உயர்திணையிடத்திற்கு உரிய பாலாய் வேறுபட்டு இசைக்கும். எ - று.

பேடெனப் பொதுப்படக்கூறியவதனானே பெண் அவாய் ஆண்டன்மை திரிந்தது உம் ஆண் அவாய்ப் பெண்டன்மை திரிந்தது உமென அஃது இருவகைப்படும். பால் வேறுபட்டு இசைத்தலாவது தாம் உயர்திணைப்பொருளவாய் ஆண்பாற்கு உரிய ஈற்றானும் பெண்பாற்கு உரிய ஈற்றானும் பலர்பாற்கு உரிய ஈற்றானும் இசைத்தலாம். அந்தந் தமக்கிலவென்ற மிகையானே நரகர் அலி மகண்மா முதலியவற்றையும் இம்மூவீற்றுள் ஏற்பதொன்றான முடித்தலும் மக்கட்டன்மை நிரம்பாமையிற் பேட்டினை அஃறிணவாய்பாட்டான் இசைத்தலுங் கொள்க. 10

வரலாறு;—தேவன்வந்தான் தேவிவந்தாள் தேவர்வந்தார் எனவும், பேடன்வந்தான பேடிவந்தாள் பேடர்வந்தார் எனவும், நரகன்வந்தான நரகிவந்தாள் நரகாவந்தாள் எனவும், அலிவந்தான் அலியர்வந்தாள் எனவும், மகண்மாவந்தாள் எனவும், பேடுவந்தது பேடுகள்வந்தன எனவும் வரும். தேவனமார தேவர்கள் தேவியர் தேவிமார் தேவிகள் பேடனமார் பேடர்கள் பேடியர் பேடிமார் பேடிகள் என்றறற்போல்வனவுங் கொள்க. (எ) 15

கசுங். தன்மை முன்னிலை படாக்கைமூ விடனே.

இது மேல் மூவிடமென்றன இவையென்கின்றது. 20

இ - ள். தனமையும் முன்னிலையும் படர்க்கையென்னும் இவை மூவிடமாவன. எ - று.

உள்ளுதற்பொருட்டாகிய படரென்னும் உரிச்சொல் ஈண்டுப் படர்க்கையென ஈறுதிரிந்ததின்றது. (அ)

கசுங். படர்க்கை வினைமுற்று நாமங் குறிப்பிற் பெறப்படுந் திணைபா லனைத்து மேனை யிடத்தவற் றொருமைப் பன்மைப் பாலே. 25

இது முனனாக்கூறிய இடம்பற்றி நிகழுஞ் சொற்களான் விளங்கும் பாலுந் திணையுந் தொகுத்துணர்த்துகின்றது.

இ - ள். படர்க்கைமுற்றுவினையானும் படர்க்கைப்பெயரானும் சொல்லுவான்குறிப்பானும் இருதிணையும் ஐம்பாலும் அறி 30

யப்படுந் தன்மை முன்னிலை வினைமுற்றானும் பெயரானும் ஒருபா
பாலும் பன்மைப்பாலும் அறியப்படும். எ - று.

தன்மை முன்னிலை வினைமுற்றுப்பெயர்களால் ஒருமைப்பா
லும் பன்மைப்பாலும் அறியப்படுமெனவே தன்மைமுன்னிலைகள்
இருதிணைக்கும் பொதுவாய்நிற்றல் பெற்றும்.

உ-ம். உண்டான் உண்டாள் உண்டார் உண்டது உண்டன
எனவும், அவன் அவள் அவர் அது அவை எனவும், படர்க்கைமுற்
றுவினையானும் படர்க்கைப்பெயரானும் திணையும் பாலும் விளங்
கின. இருதிணைக்கும் ஆண்பால் பெண்பால்களுக்கும் பொதுவாய்
நிற்கும் நீ நீர் என்பன நீவருதலான் அறிவுபெற்றேன் நீர் வருதலான்
ஆசாரம்பெற்றேன என்றக்கால் உயர்திணையென்பதூஉம் ஆண்பா
லென்பதூஉம் நீவருதலான் முல்லைபரும்பின நீர்தொக்குநிற்றலான்
உடம்பாயிற்று என்றக்கால் மழையென்பதூஉம் ஐமபூதமென்ப
தூஉங் குறிப்பான் விளங்கின. இருபாற்கும் பொதுவாய்நிற்கும் ஒரு
வரென்பதூஉம் ஒருவரான் அரிய தவம்பெற்றேன் என்றக்கால்
ஆண்பாலென்பதூஉம் ஒருவரான் அரிய மடல்பெற்றேன் என்றக்
காற் பெண்பாலென்பதூஉங் குறிப்பான் விளங்கின. அறிவும் ஆசா
ரமும் பெண்பாலாற் பெறலாகாவோவெனின் ஆகா. “துண்ணறிவு
டையோர் தூலொடுபழகினும்—பெண்ணறிவென்பது பெரும்பே
தைமைத்தே” என்பவாகலின். உண்டேன் உண்டேம் உண்டாய்
உண்டீர் எனவும், யான் யாம் நீ நீர் எனவும், தன்மைமுன்னிலை
வினைமுற்றானும் பெயரானும் ஒருமைப்பாலும் பன்மைப்பாலும்
விளங்கின. பிறவும் அன்ன. வினையை முற்கூறினார் பெயராற்
கிணைபால் அறிதல் சிறுபான்மைதென்பது அறிவித்தற்கு. (க)

ககாஅ. இலக்கண முடைய திலக்கணப் போலி
மளூஉவென் றாகு மூவகை யியலபு
மிடக்க ரடக்கன் மங்கலங் குழுஉக்குறி
யெனுமுத் தகுதியோ டாரும் வழக்கியல்.

இது மேல் வழக்கென்றதன் வகையுந் தொகையுந்
சீன்றது.

இ - ள். இலக்கணநெறியால் வருவதூஉம் இலக்கணமின்றே
றும் அஃது உடையதுபோல அடிப்பட்ட சான்றோரால் வழங்கப்
பட்டு வருவதூஉம் இலக்கணத்திற் சிதைந்து ஒருகாரணமின்றி

வழங்கற்பாடேபற்றி மரூஉமுடிபிற்றாய்வருவது உபென இடமுவு
கையான் வரும் இயல்புவழக்கு நன்மக்களிடைக் கூறத்தகாத
சொல்லை அவவாய்பாடு மறைத்துப், பிறவாய்பாட்டாற் கூறுவது உ
தகுதிநோக்கி மங்கலமரபுற் கூறுவது உம் உவ்வொரு குழுவினும்
ளார் தத்தங் குறியாக இட்டுக் கூறுவது உமென இடமுவுகையான 5
வருந் தகுதிவழக்கினோடு கூட அறுவகைப்படும் வழக்குநெறி. எ-று

நிலம் நீர் தீ வளி விசம்பு என்றற்போல்வன இலக்கணமுடை
யன. இன்முன் முன்னில் கோவில் கோயில் பொதுவில் பொதியில
கண்மீ ய்கண் என்றற்போல்வன இலக்கணப்போலி. அருமருந்தன
னான் அருமந்தான் சோழன்நாடு சோனாடு பாண்டியன்நாடு பாண்டி 10
நாடு என்றற்போலச் சிதைந்து வருவனவும் வெய்யாடு வெண்கள
ம் கருங்களமர் என்றற்போலப் பண்புகுறிபாது சாதிப்பெயராய்
வருவனவுங் குடத்துள்ளும் பிறகலத்துள்ளும் இருந்த நீரைச் சிறி
தென்னது சிலவென்றற்போல்வனவும் மரூஉ. “ஆயுன் வருஉ
ம்காரபகரம்” எனவும், கண்கழ்இருதும் காண்டேனார்பெய்துவரு 15
தும் கருமுகபந்தி செம்பினேற்றை “புலிநின்றிற் பந்தல் பதது” என
வும் வருவனவெல்லாம் இடக்கரடக்கல். இடக்கி அவையலகிளவி
மென்பன ஒருபொருட்கிளவி. காாரபகாரமென்பதுபோலக் கண்
முவுதல் முதலாயின அவையலகிளவியைக் கிடந்தவாறு கூறது
பிறிதோராற்றற் கிளந்தனவல்லவெனினும் அவையலகிளவிப்பெ 20
ருண்மையை உணர்த்தலின் ஒற்றுமை நயத்தான் அடையும் அவைய
லகிளவியைப் பிறிதோராற்றற் கூறிய வாய்பாடாகவே கொள்ள
படுமென்க. செத்தாரைத் தஞ்சினாரென்றலுஞ் சடுகாட்டை நன்
‘க’டென்றலும் ஓலையைத் திருமுகமென்றலும் கெட்டதனைப் பெரு
கிற்றென்றலும் இவைபோல்வனவெல்லாம் மங்கலமரபினான் வரு 25
வன. பொற்கொல்லர் பொண்ணிப்பறியென்றலும் வண்ணக்க
காணத்தை நீலமென்றலும் ஆணைப்பாகர் ஆடையைக் காரையென
றலும் இவைபோல்வனவெல்லாங் குழுஉக்குறி. முன்னையமுன்று
ஒருகாரணமின்றி இயல்பாய்வருதலின் இயல்புவழக்கென்றும் பின
னையமுன்றும் உயர்ந்தோரும் இழிந்தோரும் இவ்வாறு உரைப்பது
தக்கதென்று குறித்து வழங்கலிற் தகுதிவழக்கென்றும் ஆயின.

இலக்கணப்போலி அடிப்பாட்டிற் திரிக்கப்படாது மு
னவே சொல்லப்படும்; மரூஉ இலக்கணத்தானுஞ் சி
முறையே அருமருந்தன்னெனவும் அருமந்தானெ
லப்படும்; இவை இரண்டிற்குந் தம்முள்வேற்றுரை

- அவையலகிளவிபோல மறைத்தவாய்பாட்டானே சொல்லவேண்டு
மென்னும் யாப்புறவின்றிச் செத்தாரென இலக்கணவாய்பாட்டா
*னுந் தகவு நோக்கித் துஞ்சினாரென மறைத்தவாய்பாட்டானுஞ்
சொல்லப்படும். இவை இயண்டற்குந் தம்முள்வேற்றுமை. அந்
5 நேல் “மெழுகுமாப்பிகண்கலுழீரானே” எனவும் “ஆப்பிளீரெங்
குந்தெளித்துச்சிறுகாலை” எனவும் யானையிலண்டம் யாட்டுப்பி
ழூக்கை எனவும் இடக்கர்வாய்பாட்டானும் வழங்கப்படுமாலோவெ
10 னின் “மறைக்குங் காலை மரீஇய தொரால்” என்பவாகவின் இந்நீத
ரன மேற்றொட்டு மருவி வழங்கலின் அமைவுடையவென்க. “பக
ல்கான்றெழுதரும்பல்கதிராப்பிரிதி” என்புழிக் கான்றென்னும் இடக்
15 கர் அணிகுறிநததுப் பிறிதோர்பொருள்மேல் நிற்பவின் மறைக்கப்ப
டாமைபுந் தனபொருள்மேல் நினறுழியே மறைக்கப்படுதலும்
உரித்தெனக்கொள்க. வெள்யாடுமுதலியவற்றை மங்கலமொழி
யென்பாரும் உளர். அவை தகுதிநோக்காது வழங்கற்பாடேபற்றி
15 வருதலின் மருஉவாவுதல்லது மங்கலமொழியாகாமை உணர்க.(க0)

கசக பலவகைத தாதுவி னுயிர்க்குடல் போறபல
சொல்லாற பொருட்கிட னாக வுணாவினின
வல்லோ ரணிபெறச செயுவது செயபுள.

இது மேற் செய்யுளென்றதன் இயல்புகூறுகின்றது.

- 20 இ - ள். நரம்புமுதலிய தாதுக்களான் உயிர்க்கு இட
னாக இயற்றப்பட்ட உடம்புபோல “இயற்சொற் நிரிசொற்
நிசைச்சொல் வடசொலென்—றனைத்தே செய்யு ளீட்டச் சொல்
லே” என்பவாகவின் அந்நால்வகைச் சொற்களாற் பொருட்கு இட
25 னாக அறிவினாற் கற்றுவல்லோர் அலங்காரம்பெறச் செய்வது செய்
புளாம. ஏ - று.

நிசால்லும் எழுத்தாற்பெறப்படுதலின் எழுத்துச்சொற்பொ
ருளணி நான்கினனும் இயல்வது செய்யுளாயிற்று. ஆகவே, இவ்வகை
ந் துந் தம்முள் ஒன்றையின்றி அமையாவென்பது உம் பெற்றும்.

வரலாறு;—“வருங்குன்றமொன்றிறித்தோன் நிலையம்பல
த்—தீருங்குன்றவாணரிளங்கொடியே யிடரெய்தலெம்மூ
ன்றமாளிகை நுண்களபத்தொளிபாய நும்மூர்ச்—கருங்
சிறக்கஞ்சுகமேய்க்குங்கனங்குழையே.” எனவரும்.

கஎ0. ஆகுபெயர் வினைக்குறிப் பன்மொழி விகார
முதறொகை தகுதி குறிப்போ டின்னவுங்
குறிப்பிற் தருமொழி யலலன வெளிப்படடை.

இது மேல் வெளிப்படடை குறிப்பென்றன இவையென்று
அவற்றின் இயல்பு கூறுகின்றது. 5

இ - ள். ஆகுபெயர்முதலியனவும் இவைபோல்வன பிறவுமா
கிய சொற்கள் சொன்மாத் திரத்தாற் பொருளை விளக்காது சொல்
லோடு கூடிய குறிப்பாற் பொருளை விளக்குஞ் சொற்களாம். இத்
தன்மையன அன்றி வரும் எல்லாச் சொற்களுஞ் சொன்மாத் திரத்
தாற் பொருளை விளக்கும் வெளிப்படடைச் சொற்களாம். ஏ - று. 10

உ-ம். கதித்தின்றான் புளித்தின்றான் என ஆகுபெயர் அவற்
றது காயாகிய பிறிதுபொருளையுங் கரியன் செய்யன் என வினைக்கு
றிப்புமுற்று அவற்றது வினையாகிய இன்னனாயிருந்தானென்பதனை
யும் “பொற்றொடிதந்தபுனைமடல்” “அறங்கூந்தற்கில்லையருள்” என
அன்மொழித்தொகைச்சொற்கள் அவற்றையுடையானையும் “மமை 15
லர்சுவிகமொடிகலியவங்கை” “வேதின்வெரிநினைமுதுபோத்து”
“நீனிற் பெருங்கடல்பாடெழுந்தொலிப்ப” என விகாரச்சொற்கள்
முறையே தாமரை ஒந்தி நீலம் என்பனவீற்றையுங் “குன்றுவீனையு
ளுயிர்நிலந்துன்புற்றுத்—தாவென்றிரப்பாடன்கை” “அறத்தாறிது
வெனவென்னைக்கிழிபு” என ஒருசொல்லின் முதலிற்கும் எழுத்து 20
மாத்திரமே விதந்ததூஉம் ஒருபாட்டின் முதலிற்குஞ் சொல்லாத்தி
ரமே விதந்ததூஉம் முறையே குரலும் விளரியும் உனையுந் துத்தமுந்
தாரமும் இளியுங் கைக்கினையுமாகிய சொற்களையும் “அறத்தாறிது
வெனவேண்டாசிவிகை—பொறுத்தானோந்தானிடை” என்னும்
பாட்டையும் “அலங்குனைப்புரவியைவரொடுசினி” என ஐவரென் 25
னுந் தொகைச்சொல் அறமகன்முதலிய ஐவரையும் “புலினின்றிற்
தநீரலீரத்து” திருமுகம் பறி எனத் தகுதிவழக்குமுன்றும் முறையே
இடக்கர்வாய்பாட்டான் உணரும் நீரையும் ஒலையையும் பொன்
னையும் ஒருவரானறிவுபெற்றேன் கற்கறிக்கநனகட்டாய் எனக்
குறிப்புச்சொற்கள் முறையே ஆண்பாலையுந் தீங்கட்டாய் என்பத 30
னையும் சொன்மாத் திரத்தான் அன்றிச் சொல்லோடு கூடிய குறிப்
பான் விளக்கியவாறு காண்க. “இளைதாக முண்மரங் கொல்க களை
குநர்—கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து” என்னுந் தொடர்மொழி
நிலைபெற்றான் களையலுநிற் களையலுற்றாரை அவர்தாங் கொல்வர்
அதனாற் தீயாரை அவர் நிலைபெறாக் காலத்தே களைக என்னும் 35

பொருளை விளக்குதலுங் குறிப்பிற் தோன்றுதலாம். அணியிலக் கணங் கூறுகின்றார் இன்றோன்னவற்றைப் பிறிதுமொழிதலென்பதோர் அணியென்ப.

இனி இன்னபிறவாவன “நாவலொடுபெயரியபொலம்” “திங்கள்விரவியபெயரினான்” என்றும்போல்வன; சாம்பூநதம் புத்திசேனனென்பவற்றைக் குறிப்பான் விளக்கிநிற்பவன்.

இனி வெளிப்படைச்சொல் அவன் இவன் உவன் வந்தான சென்றான் என முறையே பொருளையும் பொருளது புடைபெயர்ச்சியையுஞ் சொல்லாத்திரத்தான் விளக்கியவாறு காண்க. அநெருபறவாக்குழவி பாயாவேங்கை என்றும்போல்வனவும் அன்ன; பிழியினையும் கானமல்லிகையினையும் வேங்கைமரத்தையும் பொதுமையினீக்கி முறையே விளக்கிநிற்பவன். பிறவும் அன்ன. (கஉ)

கஎக. அதுவே, யியற்சொற் றிரிசொல் லியல்பிற் பெயெனவிரண் டாகு மிடையுரி யடுத்தது [யாவனை நான்குமாந் திசைவட சொல்லணு காவழி.

இது மேல் அவவாற்றும் பகுத்த சொல் இவவாற்றும் இத்துணையாமென்கின்றது.

இ - ள். மேற் கூறப்பட்ட சொல்லே இயற்சொல்லுந் திரி சொல்லுமாகிய இரண்டன் தன்மையானே கூறுபடும் பெயர்ச்சொல்லும் வினைச்சொல்லுமென இரண்டாம், இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லுமாகிய இரண்டுங் கூட நான்குவகைத்துமாந், திசைச்சொல்லும் ஆரியச்சொல்லுங் கூடாத இடத்து. ஏ - று.

இங்ஙனங் கூறிய அதனும் போந்தது பெயரியற்சொல் பெயர்த்திரிசொல் வினையியற்சொல் வினைத்திரிசொல் இடையியற் சொல் இடைத்திரிசொல் உரியியற்சொல் உரித்திரிசொல் என எண்வகைத்தார் தம்முநாட்டிற்கு உரிய சொல் என்பதாம். அற்றேல் அடுத்த நான்குமாமென்னது ஒன்றாக ஓத அமையும் பிறவெனின், பெயர்ச்சொற் பொருளை விளக்குதலானும் வினைச்சொற் பொருளது புடைபெயர்ச்சியை விளக்குதலானும் அவற்றை முன் ஓதி இடைச்சொல் அவ்விரண்டற்கும் விசுதி வேற்றுமை உவமை சாரியை உருபுகளாகியுஞ் சில பெயர்வினைகளாகியும் வருதலானும் தெரிநிலை தேற்றம் முதலிய பொருண்மை விளக்குதலானும் உரிச்சொல்லும் ஒருவாற்றும் பெயரேபெனினும் பொருளைவிளக்கலும் பெரும்பான்

மையும் உருபேற்றலும் இன்றிச் சில வினைபோல வரலானும் இவற்றை அவற்றின்பின் ஒதினரென்க. அல்லதூஉம் இவை பெயர்வினைபோல இலக்கணம் முற்றும் ஒருதலையாக ஏற்றுத் திணை பாலிடங்களை விளக்கித் தனி நடவா ஆகலானும் வேறு ஒதவேண்டு மென்பது. திசைவடசொல் அணுகாவழியெனவே இப்பகுதிப்படு 5 வது தமிழ்நாட்டிற்கு உரிய சொல்லென்பதூஉம் அவையும் ஈண்டு அணுகப்பெறுமென்பதூஉம் அணுகுதல் ஒருதலையன்மையின் அவற்றிற்கு இலக்கணம் ஈண்டுக் கூறரென்பதூஉமாயிற்று. (கந.)

கஎஉ. செந்தமி முகித் திரியா தியார்க்குந்

தன்பொருள விளக்குந் தன்மைய தியற்சொல். 10

இது மேல் இயற்சொலென்றதன் இலக்கணங் கூறுகின்றது.

இ - ள். செந்தமிழ்நிலத்தின்கண்ணே வழங்குஞ் செவ்விய தமிழ்ச்சொல்லாய்ச் சொல்லானும் பொருளானும் திரிபின்றி அச் செந்தமிழ்நிலத்தார்க்கும் ஏனைக் கொடுத்தமிழ்நிலத்தார்க்கும் ஒப் பத் தனது பொருளின விளக்கும் இயல்பையுடையது இயற் 15 சொல்லாம். எ - று.

இயல்பாகியசொல் இயற்சொல்லென்க. அவை நிலம் நீர் தீ வளி சோறு கூழ் பால் மக்கள் மரம் தெங்கு கழுகு என்றற்போல் வன எனக்கொள்க. செந்தமிழ்நிலமாவது வைகையாற்றின் வடக் கும் மருதயாற்றின் தெற்குங் கருவூரின் கிழக்கும் மருவூரின் 20 மேற்குமாம். (கச)

கஎந. ஒருபொருள குறித்த வேறுசொல் லாகியும்

வேறுபொருள குறித்த வொருசொல் லாகியு

யிருபாற் றென்ப திரிசொற் கிளவி.

இது மேற் திரிசொல்லென்றதன் இலக்கணங் கூறுகின்றது. 25

இ - ள். அவ்வியற்சொல் திரிந்த திரிசொல்லாகிய சொல்லே ஒருபொருள்குறித்துவரும் பலசொல்லாகியும் பலபொருள்குறித்து வரும் ஒருசொல்லாகியும் இருவகைப்படுமென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ - று.

அவ்வியற்சொல் திரிந்த திரிசொல்லினது திரிபாவது உறுப் 30 புத்திரிதலும் முழுவதூஉந்திரிதலுமென இருவகைத்து. கிள்ளை மஞ் றை என்பன உறுப்புத் திரிந்தன, தத்தை பிணிமுகம் என்பன் முழுவதூஉந் திரிந்தன. வெற்பு விலங்கல் விண்டு என்பன ஒருபொ

ருள்குறித்த வேறுபெயர்த்திரிசொல், இயங்கினுள் ஏகினுள் என்பன ஒருவினைகுறித்த வேறுவினைத்திரிசொல். உண்கே உண்கோ என்பன வினாவொருமைகுறித்த வேறிடைத்திரிசொல். சால உறு தவ என்பன மிகுதியொருமைகுறித்த வேறுரித்திரிசொல். உந்தி பென்பது கொப்பூழ்ந் தோததட்டும யாழ்ப்பத்தலுறுப்புங் காண்மும் உணாததவின வேறுபொருள்குறித்த ஒருபெயாததிரிசொல். துஞ்சினொரனபது உறங்கினொய்யும் நிலைபெற்றொய்யும் உணாததலான் வேறுவினைகுறித்த ஒருவினைத்திரிசொல். மகன் எனபது புயமின்மை காலம் பெருமையெனபனவற்றை உணாததலான வேறுபொருள்குறித்த ஓடைத்திரிசொல். கடி எனபது காடபு கூர்மை மூதலியவற்றை உணாததலான வேறுபொருள்குறித்த ஒருரித்திரிசொல். பிறவும் அனன. (கரு)

கஎச. செந்நமிழ்நிலஞ்சோ பன்னிரு நிலத்தினு
மொனபதிற நிரண்டினிற் நமிமொழி நிலத்தினுந
தங்குறிப சீனவே திசைச்சொ லெனப.

இது, நிறுத்தமுறையானே இயற்சொல்லுந் திரிசொல்லும் உணாததி, அவற்றின பகுதியாய் இடைநின்ற பெயர் வினை இடை உரி நான்கினையும் மேல உணர்த்திய நிதி, எஞ்சிய இரண்டனுட்கிசைச்சொல்லாறு உணாததுகின்றது.

இ - ள். செந்தமிழ்நாட்டைச் சூழ்ந்த கொடுந்தமிழ்நாடு பன்னிரண்டின்கண் ணும் பதினெண்ணிலத்தாள் இருவகைத்தமிழாம ஒருமொழிநிலத்தை ஒழிந்த மற்றைப் பதினேழ் நிலத்தினகண்ணுந் தத்தங் குறிப்பினுள் வழங்குவனவற்றைத் திசைச்சொல்லென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர். எ - று.

செந்தமிழ்நாட்டைச் சூழ்ந்த கொடுந்தமிழ்நாடு பன்னிரண்டினையுந் “தென்பாண்டிகுட்டங்குடங்கற்காவேண்பூழி—பன்றியருவாவதன்வடக்கு—நன்றாய—சீதமலாடுபுனனாடுசெந்தமிழ்சே—ரேதமில்பன்னிருநாட்டென்” இதனை அறிக. இவற்றுட் தென்பாண்டிநாட்டார் ஆவினைப்பெற்றமென்றுங் குட்டநாட்டார் தாயைத் தள்ளியென்றுங் குடநாட்டார் தந்தையை அச்சென்றுங் கற்கா நாட்டார் வஞ்சரைக் கையென்றும் வேண்டார் தோட்டத்தைக் கிழாரென்றும் பூழிநாட்டார் சிறுகுளத்தைப் பாழியென்றும் அருவாநாட்டார் செய்யைச் செறுவென்றும் அருவாவுடதலை யார் புளியை எகினமென்றுஞ் சீதநாட்டார் தோழினை எலுவனென்றும் வழங்குப, பிறவும் வந்துழிக் காண்க.

இனி இவற்றைச் சூழ்ந்த தமிழொழி பதினேழ்நிலத்தினையுள்
 “சிங்களஞ் சோனகஞ் சாவகஞ் சீனந் துளுக்குடகங்—கொங்கணங்
 கன்னடங் கொல்லந் தெலுங்கங் கலிங்கம் வங்கங்—கங்கம்கதங்
 கவுடங் கடாரங் கடுங்குசலந்—தங்கும் புகழ்த்தமிழ் சூழ்பதினேழ்
 புவி தாயிவையே.” இதனால் அறிக. அருணம்*காம்போசம்*ஈழம்
 கூவிளம் பல்லவம் அங்கம் என்றற்றொடக்கத்தனவும் இவற்றின்
 பரியாயமும் இவற்றின்பகுதியுமாய் இவற்றுள்ளே அடங்குமென்க.
 அந்தோவென்பது சிங்களச்சொல். கரைய சிக்க குளிர்வென்பன
 கருடச்சொல். எருத்தைப் பாண்டிலென்பது தெலுங்குச்சொல்.
 மாமரத்தைக் கொக்கென்பது துளுவச்சொல். சூழ்ந்த சொற்களும்
 வந்துழிக் காண்க. (கசு)

கௌடு. பொதுவெழுத் தானுஞ் சிறப்பெழுத் தானு
 மீரெழுத் தானு மியைவன வடசொல்.

இது மேல் வடசொல்லென்றதன இலக்கணங் கூறுகின்றது.

இ - ள். தமிழிற்கும் ஆரியத்திற்கும் பொதுவாகிய எழுத்தா 15
 னும் ஆரியத்திற்கே உரிய எழுத்தானும் அவவிண்டனும் ஆக்கப்
 பட்டு ஈண்டைக்கு ஏற்ற பெற்றியாய்த் திரிந்து பொருந்துவன வட
 சொல்லாம். எ - று.

பொது எழுத்தாவன அச்ச என்று வழங்கும் உயிர் பதினாறு
 னுள் இடையினன்கும் ஈற்றிலிரண்டும் ஒழித்து ஒழிந்தபத்தும் அல் 20
 என்று வழங்கும் மெய் முப்பத்தேழுனுட் கசடதப என்னும் ஐந்து
 வருக்கங்களின் இடைக்கண் உரப்பியும் எடுத்துங் கணத்துஞ்
 சொல்லப்பட்ட பதினெந்தும் ஒழித்து ஒழிந்த அவவருக்கங்களின்
 முதலினும் ஈற்றினும் நின்ற பத்தும் யரலவள என்னும் ஐந்துமாகிய
 இருபத்தைந்தாமாம். சிறப்பெழுத்தாவன உயிருள் ஒழிந்த ஆறும் 25
 ஐந்துவருக்கங்களின் ஒழிந்த பதினெந்தும் முப்பதாம் மெய்முதல்
 நான்கும் முப்பத்தைந்தாம் மெய்முதல் மூன்றுமாகிய இருபத்
 தெட்டுமாம்.

வரலாறு;—வாரி மேரு குங்குமம் மணி மானம் மீனம் வீரம்
 வேணு காரணம் காரியம் நிமித்தம் காரகம் என்றற்றோல்வன 30
 அடிப்பட்ட சான்றோர் செய்யுட்கண் இயைந்து வந்தன. கமலம்
 அமலம் மூலம் கோபம் ஞானம் ஞேயம் தமாலம் தாரம் திலகம்
 நாமம் யானம் யோனி உற்பலம் என்றற்றோல்வன அவரோடு
 ஒருதன்மையர் செய்யுட்கண் இயைந்துவந்தன. இவ்விருவகைமொ

ழியும் பொதுவெழுத்தான் இயன்றன. “அரயியவீயலகத்தியம்பும்”
 “தசநான்கெய்தியவீணைமருணைன்றான்” “வாதிகையன்னகவைக்
 கதிரிறைஞ்சிக்—கடுந்தேரிராமனுடன் புணர்சீதையை” “பேதையல்
 லைமேதையங்குறுமகள்” “தைப்பமைசநீமத்து” என்றும் போல்வன
 அடிப்பட்ட சான்றோர்செய்யுட்கண் இயைந்து வந்தன. தந்திரம்
 சூத்திரம் விருத்தி அருத்தாபத்தி உத்தி என்றும் போல்வன நூலுள்
 இயைந்து வந்தன. பங்கயம் இடபம் விசயம் இருடி களம் மேகம்
 பந்தம் மயானம் விடம் துங்கம் பலம் பாரம் சற்சரை சாதி சித்தி
 சாதனம் அயன் அரி அரன் அருகன் ஆரம் சிங்கம் மோகம் தாமம்
 பக்கம் சூலம் சதம் போதகம் போதம் சத்தம் சலம் போகம் யோகம்
 வந்தனை வேலை சாலை மாலை உவமை வனிதை புரி மேதினி சூடரி
 நதி அரங்கம் இயக்கன் உலோபம் உலோகம் நிருத்தம் கீதம் வாச்
 சியம் வச்சிரம் அருத்தம் கருமம் கருப்பம் காப்பியம் பருப்ப
 தம் என்றும் போல்வன அவரோடு ஒருதன்மையர் செய்யுட்கண்.
 இயைந்து வந்தன. இவையெல்லாம் பொதுவுஞ் சிறப்புமாம் ஈரெ
 முத்தானுஞ் சிறப்பெழுத்தானும் இயற்றப்பட்டு ஆரியச்சிதைவாய்த்
 திரிந்து ஏற்கும் எழுத்துக்களான் மருவிவந்தன. பிறவும் அன்ன.

ஒன்றெனமுடித்தலான் நடட்டம் கண்ணன் என்றும் போலும்
 பாகதச்சிதைவாய் மருவிவந்தனவுங் கொள்க.

இவ்வாரியச்சொல் ஒருநிலத்திற்கே உரித்தன்றிப் பதினெண்
 ணிலத்திற்கும் விண்ணிற்கும் புவனாதிக்கும் பொதுவாய் வருதலிற்
 திசைச்சொல்லுள் அடங்காமையான் வேறுகூறினார். அற்றேல்
 வடசொல்லென்றது என்னையெனின் ஆண்டு வழக்குப்பயிற்சி
 நோக்கியென்க. இவ்வெழுத்து இவ்வெழுத்தாய்த் திரிந்து வருமென
 வரையறுத்து ஒதப்புகின் அவவரையறையிற் பிறழ்ந்தும் வருதலின்
 அங்ஙனம் ஒதாது ‘இயைவனவடசொல்’ என்றார். “வடசொற்
 கிளவி வடவெழுத் தொரீஇ—யெழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லா
 கும்மே” “சிதைந்தன வரினு மியைந்தன வரையார்” என்றார் ஆசிரி
 யர் தொல்காப்பியனாகுமென்க. (கௌ)

ககக. பெயரெனப் படுபவை தெரியுங் காலை
 யிடுகுறி காரண மரபோ டாக்கந
 தொடர்ந்து தொழிலல காலந தோற்று
 வேற்றுமைக் கிடனுய்த் திணைபா லிடத்தொன்
 தேற்பவும் பொதுவு மாகிப் பாற்படப்
 பொருள்புலப் படுப்பன வென்மனார் புலவர்.

இவ்வதிகாரத்துட் சொல்லிலக்கணம் உணர்த்துவான்புகுந்து ஒருவகையாற் சொல்லாவது இவ்வியல்பிற்றென்பது தோன்ற அதன் பகுதியும் அஃது உணர்த்தும் பொருளும் அடபொருட்கூறும் அவற்றை உணர்த்தும் இடமும் உணர்த்தும் பகுதியும் உரைத்துப் பின்னும் அச்சொல்லையே பெயாமுதலாக வகுத்துக்கூறிப் பின்னர் விரித்துக்கூறுவான் தொடங்கினவற்றுள் இது பெயரது பொது விதியும் அதன் பகுதியுங் கூறுகின்றது.

இ - ள். பெயரென்று கூறப்படுவன இத்தன்மையவென்று அவற்றின் இயல்பு ஆராயுமிடத்துப் பிறிதேதர் நிமித்தமின்றி வழங்குதற் பயத்தவாய் இதற்கு இது குறியென்று இட்டு வழங்குவருதலையும் இவ்வியல்பிற்று இதுவென்று ஓர்நிமித்தம்பற்றி வருதலையும் மரபுபற்றி வருதலையும் ஒன்றன்பெயரை அதற்கு இயைபுடைய பிறிதொன்றற்கு ஆக்கும் ஆக்கம்பற்றி வருதலையும் பற்றி வினையான் வருவனவே காலத்தை விளக்க ஒழிந்தன காலத்தை விளக்காதன வாகி எட்டு வேற்றுமையுஞ் சார்தற்கு இடனாய் இருதினை ஐம்பால் மூவிடங்களின் ஒன்றற்கு உரியவும் பலவற்றிற்கு உரியவுமாகிப் பகுதிப்படப்பொருளை விளக்குவனவாகிய சொற்களாமென்று சொல்லுவர் அறிவுடையோர். எ - று.

பெயரென்றது பொருள். அஃது ஈண்டு ஆகுபெயரான் அதனை உணர்த்துஞ்சொல் மேல் நின்றது.

வரலாறு;—நிலம் நீர் சோறு கூழ் என்றற்போல்வன இடுகுறியாய்வந்தன. குழையன் நிலத்தன் கரியன் என்றற்போல்வன காரணக்குறியாய் வந்தன. பாகன் இடையன் என்றற்போல்வன மரபுபற்றி வந்தன. தெங்கு கழுக்கு என்றற்போல்வன ஆக்கம்பற்றி வந்தன. உண்டான் தின்றான் என்றற்போல்வன காலங்காட்டிப் படுத்தலோசையான் வினைமுதல் மேல் நின்ற வினைப்பெயர். உண்டவன் உண்ணுமவன் என்றற்போல்வன காலங்காட்டி ஓசைவேறுபாட்டானன்றித் தாமே வினைமுதல்மேல் நின்ற வினைப்பெயர். “கொலைவர்கொடுமரந்தேய்த்தார்” அவனேறிற்றுக்குதிரை என்றற்போல்வன காலங்காட்டிப் படுத்தலோசையாற் செயப்படுபொருண் மேல் நின்ற வினைப்பெயர். யான்சொன்னவன் உண்பவைநாழி என்றற்போல்வன காலங்காட்டி ஓசைவேறுபாட்டானன்றித் தாமே செயப்படுபொருள்மேல் நின்ற வினைப்பெயர். உண்டல் தின்றல் என்றற்போல்வன காலங்காட்டாது புடைபெயர்ச்சிமாத்திரமே உணர்த்தி நிற்கும் வினைப்பெயர். பூசல் வேட்டை என்றற்

பேர்வன காலங்காட்டலும் புடைபெயர்ச்சி உணர்த்தலுமின்றி நிற்கும் வினைப்பெயர். பிறவாற்றான் வருவன உளவேல் அவையுங் கொள்க. ஏனைவிகற்பமெல்லாம் மேற் பெறப்படும். (க௮)

களஎ. அவற்றுட், கிளையெண் குழுஉமுதம் பல்பொரு
மூர்வா ளகம்புறன முதல நிலனயாண் [டிணைதே
டிருது மதிரா ளாதிக் காலந
தோளகுழன் மார்புகண காது முதலுறுப்
பளவறி வொப்பு வடிவு நிறங்கதி
சாதி குடிசிறப பாதிப் பலகுண
மோக லீத லாதிப் பல்வினை
யிவறெறுடி சுட்டு வினாபிற மற்றை
யுறறனவ லீறு நம்பி யாடுஉ
விடலை கோவேள் குரிசி ரேன்ற
லினனன் வரண்பெய ராகு மென்ப.

மேல் ஒன்றற்கு ஏற்பவும் என்றவற்றுள் இஃது ஆண்பாற்கு உரிய பெயராமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். மேற்கூறிய பெயர்களுள் நால்வகைக் கிளையும் எண் ணுங் குழுவும் முதலிய பல்பொருளும் ஐந்திணையுந் தேயமும் ஊரும் வானும் அகமும் புறமும் முதலிய நிலனும் யாண்டும் பருவ முந் திங்களும் நாளும் முதலிய காலமுந் தோளுங் குழுவும் மார்புங் கண்ணுங் காதும் முதலிய உறுப்பும அளவும் அறிவும் ஒப்பும வடி வும் நிறனுங் கதியுஞ் சாதியுங் குடியுஞ் சிறப்பும முதலிய பண்பும் ஓதலும் ஈதலும் முதலிய பலதொழிலுமாகிய இவவறுவகையினை யுஞ் சுட்டினையும் வினாவினையும் பிறவென்பதனையும் மற்றையென் பதனையும் பொருந்திகளும் எனகர ஈற்றுப் பெயர்களும் நம்பி ஆடுஉ விடலை கோ வேள் குரிசில் தோன்றல் என்னுந் தம்மை உணர நின்ற பெயா ஏழும் இவைபோல்வன பிறவுமாகிய பெயர்களும் ஆண்பாற்கு உரிய பெயர்களாமென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ - று.

ஆண்பாலெனவே உயாதிணையென்பதூஉம் ஒருமையென் பதூஉந் தாமே விளங்கும். மேல்வருவனவற்றிற்கும் இவவுரை கொள்க.

வரலாறு;—தமன் நமன் நாமன் எமன் எனவரும் இத்திறத் தன நான்குங் கிளைப்பெயர். தம்மான் நம்மான் நும்மான் எம்மான்

இவையும் அன்ன, ஒருவனென்பது எண்ணியற்பெயர். அவையத் தான் அத்திகோசத்தான் என்றற்போல்வன குழுஉப்பெயர். இளந் துணை மகார் தம்மிற் கூடிவினையாடல் குறித்த பொழுதைக்குத் தாமே படைத்து இட்டுக்கொண்டது. பட்டிபுத்திரன் கங்கமாத்திரன் என்றற்போலும் கூடிவருவழக்கின் ஆடியற்பெயரும் அன்ன. 5 பொருளன் பொன்னன் முடியன் என்றற்போல்வன பொருட்பெயர். இவையெல்லாம் பொருள்பற்றி வந்தன. வெற்பன் பொருப்பன் சிலம்பன் கானவன் குறவன் எனவும் எயினன் பறவன் எனவும் நாடன் பொதுவன் அண்டன் ஆயன் எனவும் பகிழ்நன் ஊரன் விளைஞன் களமன் எனவும் சேர்ப்பன் துறைவன் பரதன் துளையன் எனவும் அருவாளன் சோழியன் எனவும் அம்பர்கிழான் பேரூர்கிழான் கருஜூரன் கூடலான் உறையூரன் எனவும் வானுன் அகத்தான் புறத்தான் எனவும் வரும் இத்திறத்தனவெல்லாம் இடம்பற்றி வந்த இடப்பெயர். ஈராட்டையான முவாட்டையான் எனவும் வேனிலான் காரான் எனவும் தையான் மாசியான் எனவும் ஆதிரையான் ஓணத்தான் எனவும் நெருநலான் இற்றையான் எனவும் வரும் இத்திறத்தனவெல்லாம் காலம்பற்றிவந்த காலப்பெயர். தணிகோளான் சுரிசூழலான் வரைமார்பான் செங்கண்ணுன் அலைகாதான் என்றற்போல்வனவெல்லாம் சினைபற்றி வந்த சினைப்பெயர். பெரியான் சிறியான் எனவும் அறிவன் புலவன் எனவும் பொன்னெப்பான் மணியொப்பான் எனவும் கூனன் குறளன் எனவும் கரியான் செய்யான் ஏனவும் மகன் மானுடன் தேவன் நாகன் எனவும் அந்தணன் அரசன் உணிகன் வேளாளன் எனவும் சேரன் சோழன் பாண்டியன் மலையமான் கட்டிமான் எனவும் ஆசிரியன் படைத்தலைவன் சேனாவரையன் எனவும் வரும் இத்திறத்தனவெல்லாம் குணம்பற்றிவந்த பண்புப்பெயர். ஓதுவான் ஈவான் உண்பான் உறங்குவான் எனவும் உணன் தினன் எனவும் தச்சன் கொல்லன் கணக்கன் பிணக்கன் எனவும் வரும் இத்திறத்தனவெல்லாம் தொழில்பற்றி வந்த தொழிற்பெயர். அவன் இவன் உவன் எனவும் அன்னன் அணையன் எனவும் வரும் இத்திறத்தனவெல்லாம் சுட்டு அடுத்திவந்த சுட்டுப்பெயர். எவன் ஏவன யாவன் என்றற்போல்வனவெல்லாம் வினா அடுத்திவந்த வினாப்பெயர். பிறன் மற்றையன் என இவை இடைச்சொற்களாகிய பிற மற்றை அடுத்தி வந்த பெயர். நம்பி ஆடே விடலை கோ வேள் குரிசில் தோன்றல் என்பன தனிப்பெயர். இன்னனவென்றத்தனவே ஆண்மகன் ஏனாதி காவிதி எட்டி வில்லி வாளி குடுமி சென்னி கிள்ளி வழுகி செட்டி கோற்றந்தை செய் ஏந்தல் செம்மல் அண்ணல் ஆண்டையான் ஆங்குணன் 35

ஆயிடையான் என்றும்போல்வனவுங் கொள்க. அந்தணன் முதலியன ஒரோவழிப் பாம்புமுதலாயினவற்றையும் உணர்த்துமன்றே? அவ்வழி அஃறிணைப்பெயராமேனும் உயர்திணை ஆண்பாலுணர்த்தல் பெரும்பான்மையாகலிற் சாதிப்பெயராகக் கூறினா. (கக)

கஎஅ. கிளைமுதலாகக் கிளந்த, பொருளகளுள
 எவ்வொற்றிகரக் கேற்ற வீற்றவுற
 தோழி செவிலி மகடேஉ நங்கை
 தையலோ டின்னன பெண்பாற் பெயரே.

இது பெண்பாற்கு உரிய பெயராமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். மேற் கிளைமுதலாகக் கூறப்பட்ட பொருட்பகுதிகளுள் ளகர ஒற்றிற்கும் இகரத்திற்கும் பொருந்திய ஈற்றூன் வருவனவுந் தோழி செவிலி மகடேஉ நங்கை தையல் என்னுந் தம்மை உணரநின்ற பெயர் ஐந்துடனே இவைபோல்வன பிறவும் பெண்பாற்கு உரிய பெயர்களாம். எ - று.

ஏற்றாற்றவுமென்றார் எவ்வொற்று ஏற்பனவும் இகரம் ஏற்பனவும் இரண்டுமே ஏற்பனவும் இரண்டுமே ஏலாதனவும் உள என்றற்கு.

வரலாறு;—தபள் நமள் நூரள் எமள் எனவும் தம்மாள் மமமாள் நும்மாள் எமமாள் எனவும் அவையத்தாள் அததிகோசத்தாள் எனவும் பொருளாள் பொன்னாள் முடியாள் எனவும் இவ்வாறே ளகர ஈற்றை ளகர ஈராக ஏற்பன அறிந்தொட்டுக. ஒருத்தி குறத்தி எயிற்றி மறத்தி ஆய்ச்சி உழத்தி பரத்தி அருவாட்டி சோழிச்சி பேரூர்கிழத்தி அம்பர்கிழத்தி பழைய நூருடைச்சி அரகுருடைச்சி மாணுடத்தி தேவி நாகி பார்ப்பனி அரசி வாணிச்சி வெள்ளாடிச்சி படைத்தலைவி சேனாவரசி கணக்கிச்சி தச்சிச்சி என்றும்போல்வன இகரம் ஏற்றன. திணிதோளாள் திணிதோளி கரிமுழலாள் கரிமுழலி கூனாள் கூனி என்றும்போல்வன அவவிருவகையும் ஏற்றன. வெற்பன் பொருப்பன் என்றும்போல்வன அவவிருவகையும் ஏலாதன. தோழிமுதலிய ஐந்துந் தனிப்பெயா.

இன்னன எனாதனானே பெண்டாட்டி பெண்மகள் மகள பெண்டு இகளை பாங்கி பேதை பெதும்பை முதலியனவும் நாணுவ

ரையிறந்து புறத்து விளையாடும் பருவத்துப் பெண்மகன் எனவருவ
தூஉம் பிறவுங்கொள்க. “ஊரார்பெண்டெனமொழிகவெண்ணை”
“நின்—பெண்டெனப்பிற்கூறும்பழிமாறப்பெறுகிற்பின்” எனச்
செய்யுட்கண்ணும் பெண்டு வருமாறு காண்க. (20)

கஎக. கிளந்த கிளைமுத லுற்றாவ் வீற்றவுங் 5
கள்ளெ னீற்றி னேற்பவும் பிறவும்
பல்லோர் பெயரின் பகுதி யாகும்.

இது பலர்பாற்கு உரிய பெயராமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். மேற் கிளைமுதலாகக் கூறப்பட்ட பொருட்பகுதிக
ளைப் பொருந்திவரும் ரகார ஒற்றை ஈராக உடைய சொற்களும் 10
அவற்றுட் கள்ளென்னும் விசுவயை ஈராக உடைய சொற்களின்
ஈண்டைக்குப் பொருந்துவனவும் இவைபோல்வன பிறவும் பலர்
பாற்கு உரிய பெயரின் திறனும். எ - று.

வரலாறு;—தமர் நமர் துமர் எமர் ஒருவர் இருவர் முப்பத்துபு
வர் என நகர ஈற்றை ரகர ஈரூக்கிக் காண்க. அடிகள் முனிகள் 15
மணுக்கள் கோக்கள் வேள்கள் விடலைகள் வில்லிகள் வாளிகள்
கணிகள் மடந்தைகள் பரத்தைகள் உழத்திகள் மறத்திகள் என்ற
போல்வன கள்ளீற்றுள் ஈண்டைக்கு ஏற்பன. பிற என்றதனானே
யாந்தர் மக்கள் மகார் சிரார் எல்லாரும் தந்தையர் தாயர் பெருங்கா
வர் பெருந்தோளர் பட்டிபுத்திரர் கங்கமாத்திரர் பெண்டிர் பெண்டு 20
கள் மடந்தையர் உழத்தியர் வேளிர் என்றபோல்வன பிறவுங்
கொள்க. “வெறியுறுகமழ் கண்ணி வேந்தர் கட்காயினும்” எனவும்
“பிறந்தவர்களைல்லாம்” எனவும் வருவனவெல்லாவற்றிற்கும் ரகர
ஒற்றுங் கள்ளென்விசுவயும் ஒருங்குநிற்பினும் ரகார ஒற்றே பால்வி 25
ளக்கலின் ஏனைக் கள்ளீறு இசைநிறைத்து நின்றதேயாம். மேல்
இவ்வாறு வருவனவற்றிற்கெல்லாம் இவவுரைகொள்க. (2க)

கஅ0 வினாவுஞ் சுட்டுஞ் சுட்டுமுத லாபதமும்
பொருண்முத லாறுந் தொடருந் துவவீ
ரொன்றெனண் ணின்னன வொன்றன் பெயரே.

இஃது அஃறிணையொருமைப்பெயராமாறு கூறுகின்றது. 30

இ - ள். வினாவெழுத்துக்களையுஞ் சுட்டெழுத்துக்களையுஞ்
சுட்டெழுத்துக்களை முதலாகவுடைய ஆய்தவெழுத்தையும் பொருண்

முதலாறணியும்பற்றிவருந் துவவீற்றுச்சொற்களும் ஒன்றென எண்ணப்படும் பொருண்மேல் நிற்கும் ஒன்றென்னுஞ் சொல்லும் அவை போல்வனபிறவும் அஃறிணையொருமைப் பெயர்களாம். எ - று.

வரலாறு;—ஏது எது யாது எனவும் அது இது உது எனவும் அஃது இஃது உஃது எனவும் குழையது புறத்தது மூலத்தது கோட்டது கரியது ஊணது எனவும் ஒன்று எனவும் வரும். இன்னன என்றதனானே பிறிது மற்றையது உள்ளது இல்லது எனரற்போல்வன பிறவுங்கொள்க. (உஉ)

கஅக முனன ரவ்வொடு வருவை யவ்வுஞ்
சுட்டிற்று வவவுங் களளிற்று மொழியு
மொனற லெண்ணு முளள விலல
பல்ல சிலல வுளவில பலசில
வெனபவும் பிறவும் பலவின் பெயரே.

இஃது அஃறிணைப்பன்மைப்பெயராமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். மேல் அஃறிணையொருமைக்கு ஒதிய பொருண்மைக்கண் ஏற்பனபற்றி வரும் வகர ஐகார ஈற்றுச்சொற்களும் அகர ஈற்றுச்சொற்களுஞ் சுட்டெழுத்துக்களைப்பொருந்திய வகர ஈற்றுச்சொற்களுங் கள்ளென்னும் விசுவயை ஈராகவுடைய சொற்களும் ஒன்றனை ஒழித்த ஏனை எண்ணப்படும் பொருண்மேல் நிற்குஞ் சொற்களும் உள்ள என்பதுமுதலிய எட்டும் இவைபோலவன பிறவும் அஃறிணைப்பன்மைப்பாற்கு உரிய பெயர்களாம். எ - று.

வரலாறு;—ஏவை எவை யாவை அவை இவை உவை நெடியவை குறியவை கரியவை செய்யவை நல்லவை தீயவை எனவும் குழையன குழைய புறத்தன புறத்த முலத்தன மூலத்த கோட்டன கோட்ட கரியன கரிய ஊணன ஊண எனவும் அவ இவ உவ எனவும் ஆக்கள் குதிரைகள் தெங்குகள் கடல்கள் மலைகள் எனவும் இரண்டு பத்து நூறு ஆயிரம் எனவும் உள்ள இல்ல பல்ல சில்ல உள இல பல சில எனவும் வரும். பிற என்றதனானே யா பல்லவை சில்லவை உள்ளவை இல்லவை உள்ளன இல்லன பிற மற்றைய மற்றையன எனரற்போல்வனவுங் கொள்க. (உஉ)

கஅஉ. பாலபகா வஃறிணைப் பெயர்கள்பாற் பொதுமைய.

இஃது அஃறிணையிற்பெயர்க்கு ஆவதோர் இயல்பு கூறுகின்றது.

இ - ள். கள்ளோடு சிவனாமையிற் பால்வரையறைப்படாது
நின்ற அஃநிலையியற்பெயர்கள் அத்திணை இருபாற்கும் பொது
வாய்நிற்றலை உடைய. எ - று.

வரலாறு;—ஆவந்தது வந்தன குதிரைவந்தது வந்தன ஆவொ
ன்று பல குதிரையொன்று பல எனவரும். (உச) 5

கஅந. முதற்பெயர் நான்குஞ் சினைப்பெயர் நான்குஞ்
சினைமுதற பெயரொரு நான்குமுறை யிரண்டுந
தன்மை நான்கு முன்னிலை யையநது
மெல்லாந தாநதா னின்னவும் பொதுப்பெயர்.

நிறுத்தமுறையானே ஒன்றற்கு ஏற்பன கூறிப் பொதுப்பெயர் 10
கூறுவனவற்றுள் இஃது அதன் பெயரும் முறையுந் தொகையுந்
கூறுகின்றது.

இ - ள். சாத்தன் சாத்தி கோதையானே என்றும்போல வழங்
குதற்பயத்தவாய நிமித்தயின்றிப் பொருள்பற்றி வரும் இடுகுறிப்பெ
யராகிய முதற்பெயர்வகை நான்கும் முடவன் முடத்தி செவியிலி 15
நெடுங்கழுத்தல் என்றும்போலச் சினைபுடைமையாகிய நிமித்தம்
பற்றி முதன்மேல் வருஞ் சினைப்பெயர்வகை நான்கும் முடக்கொற்
றன் முடக்கொற்றி கொடும்புறமருதி பெருங்கால்யானே என்றும்
போலச் சினைப்பெயரோடு தொடர்ந்தல்லது பொருளுணர்த்தாது
வருஞ் சினைமுதற்பெயர்வகை நான்குந் தந்தையான் என்றும்போ 20
லப் பிறவியான் ஒருவரோடு ஒருவற்கு உளதாம் இயபுபற்றி வரும்
பெயராகிய முறையுடைப்பொருண்மேல் வரும் முறைப்பெயர்வகை
இரண்டும் யான் நான் யாம் நாம் எனவரும் தன்மைப்பெயர்வகை
நான்கும் எல்லீரும் நீயிர் நீவிர் நீர் நீ எனவரும் முன்னிலைப்பெயர்
வகை ஐந்தும் எல்லாம் எனவும் தாம் எனவும் தான் எனவும் விதந் 25
தோதப்பட்ட பெயர்வகை மூன்றுமாகிய இருபத்தாறுபெயரும்
இவைபோல்வன பிறவும் விரவுப்பெயர்களாம். எ - று.

இவைபோல்வன பிறவாவன மக குழவி என்றும்போல்வன
வுங் காடன் காடி நாடன் நாடி தரையன் திரையன் என்றும்போல்
வனவும் முதியானெனப் பிராயம்பற்றியுஞ் சமையனெனத் தொ 30
ழில்பற்றியும் வருவனபோல்வனவும் பிறவுமாம். (உடு)

௧௮௪ ஆண்மை பெண்மை யொருமை பன்மையி
 மைந நான்மைக ளாண்பெண் ணவற்றாள்
 முறைப்பெய ரிரண்டா மென்மனூர் புலவர்.

5 இது மேற் தொகைப்படுத்தாரைத்த பெயர்களை வகைப்படுத்து
 உரைக்கின்றது.

இ - ள். ஆண்மை முதலிய நால்வகையானே மேற்கூறிய
 முதற்பெயர் முதலாகிய மூன்றும் ஒவ்வொன்று அங்ஙனங் கூறிய
 நான்காதற் தன்மையைப் பொருந்தும்; ஆணும் பெண்ணுமாகிய
 இருவகையானே முறைப்பெயர் இரண்டாதற் தன்மையைப் பொ
 10 ருந்துமென்று கூறுவர் அறிந்தோர். எ - று.

வரலாறு;—ஆண்மைமுதற்பெயர் பெண்மைமுதற்பெயர் ஒரு
 மைமுதற்பெயர் பன்மைமுதற்பெயர் எனவும் ஆண்மைச்சினைப்பெ
 யர் பெண்மைச்சினைப்பெயர் ஒருமைச்சினைப்பெயர் பன்மைச்சி
 15 னைப்பெயர் எனவும் ஆண்மைச்சினைமுதற்பெயர் பெண்மைச்சி
 னைமுதற்பெயர் ஒருமைச்சினைமுதற்பெயர் பன்மைச்சினைமுதற்பெ
 யர் எனவும் ஆண்மைமுறைப்பெயர் பெண்மைமுறைப்பெயர் என
 வும் வரும். (உ௬)

௧௮௫. அவற்று, ளொன்றே யிருதிணைத் தன்பா லேற்
 பன்மை கூட்டிய பெயராலங் கடையே. [கும்

60 இது மேற்கூறிய பெயர் பதினான்கனுட் பன்மைசுட்டிய பெ
 யர் ஒழித்து ஒழிந்தவை இருதிணையும்பற்றிப் பால் உணாததுமாறு
 கூறுகின்றது.

இ - ள். ஆண்மைசுட்டிய பெயர்நான்கும் பெண்மைசுட்டிய
 5 பெயர்நான்கும் ஒருமைசுட்டிய பெயர்மூன்றும் பன்மைசுட்டியபெ
 யர்மூன்றுமாகிய பெயர் பதினான்கனுள் ஒருபெயரே இருதிணையி
 டத்துந் தான் உணர்த்தற்கு உரிய பால்களை உணர்த்தும் பன்மை
 சுட்டிய பெயர்மூன்றும் அல்லாத இடத்து. எ - று.

வரலாறு;—சாத்தன்வந்தது வந்தான் முடவன்வந்தது வந்
 தான் முடக்கொற்றன்வந்தது வந்தான் தந்தைவந்தது வந்தான் என
 6 ஆண்மைசுட்டிய பெயர்நான்கும் அஃறிணை ஆண் ஒன்றினையும்
 உயர்திணை ஒருவனையுள், சாத்திவந்தது வந்தான் முடத்திவந்தது வந்
 தான் முடக்கொற்றிவந்தது வந்தான் தாய்வந்தது வந்தான் எனப்

பெண்மைசுட்டிய பெயர்நான்கும் அஃறிணைப் பெண் ஒன்றினையும் உயர்திணை ஒருத்தியையும், கோதைவந்தது வந்தான் வந்தாள் செவியிலிவந்தது வந்தான் வந்தாள் கொடும்புறமருகிவந்தது வந்தான் வந்தாள் என ஒருமைசுட்டிய பெயர்மூன்றும் அஃறிணையொருமையினையும் உயர்திணையொருமையினையும் உணர்த்தியவாறு காண்க. 5
முடஞ் சிணையது விகாரமாதலிற் சிணையாயிற்று. நுந்தை எந்தை என்பனவும் ஆய் யாய் என்பனவும் முறையே ஆண்மை முறைப்பெயராயும் பெண்மைமுறைப்பெயராயும் வருமெனக்கொள்க. தம்பி தும்பி எய்பி தங்கை நுங்கை எங்கை என்பனவும் அவவிருகூற்று முறைப்பெயருள் அடங்கும். (உஎ) 10

கஅசு. பன்மை சுட்டிய வெல்லாப் பெயரு
மொன்றே பலவே யொருவ ரென்னு
மென்றிப் பாற்கு மோரன் னவ்வே.

இது பன்மைப்பெயர் இருதிணையும்பற்றிப் பால் உணர்த்து மாறு கூறுகின்றது. 15

இ - ள். பன்மைசுட்டிய மூன்றுபெயரும் அஃறிணையொருமையும் அதிணைப்பன்மையும் உயர்திணையொருமையுமென்று சொல்லப்படும் மூன்றுபாற்கும் ஒத்த உரிமைய. எ - று.

வரலாறு;—யாணைவந்தது வந்தன வந்தான் வந்தாள் எனவும் நெடுங்கழுத்தல்வந்தது வந்தன வந்தான் வந்தாள் எனவும் பெருங் 20
கால்யாணைவந்தது வந்தன வந்தான் வந்தாள் எனவும் வரும். பன்மைசுட்டியபெயரென்றது ஒருமைசுட்டுதலோடு இயைபுநீக்காது தன்னோடு இயைபின்மைமாத்திரம் நீக்கித் தலைமைபற்றிவந்து அடுத்த பன்மைசுட்டுதலென்னும் விசேடத்தான் விசேடிக்கப்பட்ட 25
தத் தலைமைபற்றிய வழக்காய் நின்றது. ஆதிண்டுமுற்றியென்றது மேதிமுதலியன தீண்டுதலோடு இயைபுநீக்காது தன்னோடு இயைபின்மைமாத்திரம் நீக்கித் தலைமைபற்றிவந்து அடுத்த ஆதிண்டுதலென்னும் விசேடத்தான் விசேடிக்கப்பட்டதத் தலைமைபற்றிய வழக்காய் நின்றதற்போலப் பன்மைசுட்டுதற்குத் தலைமை ஆண்மைசுட்டிய பெயர்முதலிய மூன்றும் ஒருகாற் சுட்டப்படும் ஒன்றும் 30
ஒருவரும்போலாது இப்பெயரானே சுட்டப்படும் உரிமையுடைமையாற் கொள்க. பலபால்களையுஞ் சுட்டிநின்றலிற் பன்மைசுட்டிய பெயரென்றாராலோவெனின் ஒருமைப்பெயர் முதலியனவும் பல பால்களையுஞ் சுட்டிநின்றலின் அவற்றையும் பன்மைசுட்டிய பெயரெனல் வேண்டுமாகலின் ஆகாவென மறுக்க. (உஅ) 35

கஅள். தன்மை யானான் யானா முன்னிலை

யெலலீரு நீயிர் நீயிர் நீர்

யல்லன படர்க்கை யெல்லா மெனலபொது.

5 இது மேற் தன்மை நான்கும் முன்னிலை ஐந்துபென்றார் அவை இவையென்பதூஉம் ஏனைப்பெயர்கள் இவ்விடத்தனவா மென்பதூஉம் உணர்த்துகின்றது.

இ - ள். மேற் கூறிப்போந்த தன்மைப்பெயர் நான்காவன யானென்பதூஉம் நானென்பதூஉம் யாமென்பதூஉம் நாமென்ப தூஉமாம். முன்னிலைப்பெயர் ஐந்தாவன எல்லீருமென்பதூஉம் நீயி ரென்பதூஉம் நீயிரென்பதூஉம் நீரென்பதூஉம் நீயென்பதூஉ மாம். இவையொழித்து ஒழிந்த பெயர்களைல்லாம் படர்க்கையிடத் திற்கு உரியனவாம். அவற்றுள் எல்லாமென்பது மூன்றிடத்திற்கும் உரித்தாம். எ - று.

15 “பேய்பூத மந்தி கிளிபூவை பேசுதலா—னாகுமே தன்மை பொது” என்பவாகலிற் தன்மையும் விரவுப்பெயராயிற்று.

20 “நாமரெங்குந்தீதின் நி நும்மையான்காப்பே—னாமரெங்குரா டி யரும்பிணந்தின்பேன்—புனரங்கியென்பதென் புல்லியமெய்ப் பெயர்—நமரங்காள்பேணுமி னன்கென்றதுவே” எனவும் “மூன் றைந்தின்மூன்றிட்ட மொய்கொள்கணங்களுட்—டோன்றலம்பூத மென் றேற்றந்திரியல்” எனவும் “நாங்குந்யெம்மைநோக்கி யென் செய்தியெமக்குவாண—ணீங்கினசிறி துநிற்பிற்காண்டியானீயுமென் னத்—தூங்கித்தான் றுளங்கிமந்தி தொழுத்தையென் செய்வதென் று—தாங்குபுதமுவிக்கொண்டு தன்னைத்தான்பழித்ததன்றே.” என வும் “பூவையுங்கிளியுங்கேட்டுப் புழைமுகம்வைத்துநோக்கிக்—கா 25 வலன்மடந்கைநெஞ்சங் கற்கொலோவிரும்புகொல்லோ—யாவது முருகாதென்றுத் தவறிலனருளுஞ்செம்பொற்—பாவையென்றிரத் துமென்ற பறவைகடம்புட்டாமே.” எனவும் வருஞ் செய்யுட்க ளான் அவைபேசியவாறு காண்க? (உக)

கஅஅ. விணையின் பெயரே படர்க்கை விணையா

30 விணையும் பெயரே யாண்டு மாசும்.

இது விணையின்பெயர்க்கு எய்தியது இகந்துபடாமைக்காத்த லும் விணையாலணையும்பெயர்க்கு எய்தியது விலக்கலும் துதலிற்று.

இ - ள். வினையினதுபெயரே 'படர்க்கையிடத்திற்கு உரித் தாம். வினையாற் பிறிதொன்றற்கு எய்தியபெயர் மூன்றிடத்திற்கும் உரித்தாம். எ - று.

வரலாறு;—உணல் தினல் செலவு வரவு என்றும்போல்வன வினையின்பெயராய் அவவப் புடைபெயர்ச்சி உணர்த்திப் படர்க் 5 கைக்கு உரியவாய்நின்றன. பூசல் வேட்டை கூத்து என்றும்போல் வன வினையின்பெயராய்ப் புடைபெயர்ச்சி உணர்த்தாது நின்றன. இவையும் அன்ன. வந்தான் வந்தாள் வந்தேன் வந்தேம் வந்தாய் வந்தீர் என்றும்போல்வன வினையாலணையும்பெயராய்ப் பிறிதுபொருள் உணர்த்தி மூன்றிடத்திற்கும் உரியவாய்நின்றன. இவை பெய 10 ராயினபொழுது உருபேற்றலும் வினையாயினபொழுது பெயர் கொண்டு முடிதலும் தம்முள்வேறுபாடென்று உணர்க. வந்தவன் சென்றவன் என்றும்போல்வனவும் வினையாலணையும்பெயரேயாம். பிறவும் அன்ன. (நூ)

ககக. தான்யா னானீ யொருமை பனமைதாம்
யாம்நா மெலாமெலீர் நீயிர்நீர் நீவீர்.

15

இது தான்யானென்பன முதலிய பெயர் பன்னிரண்டும் பாற்கு உரியவாமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். தான் யான் நான் நீ என்னும் நால்வகைப்பெயரும் ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்றென்பனவற்றிற்கெல்லாம் பொதுவாகிய 20 ஒருமைப்பாற்கு உரியனவாம். ஒழிந்த எண்வகைப்பெயரும் பல் லோர்க்கும் பலவற்றிற்கும் பொதுவாகிய பன்மைப்பாற்கு உரியனவாம். எ - று.

வரலாறு;—தான்வந்தான் வந்தாள் வந்தது எனவும். யான்வந்தேன் நான்வந்தேன் எனவும் நீவந்தாய் எனவும் தாம்வந்தார் வந்தன எனவும் யாம்வந்தேம் நாம்வந்தேம் எனவும் எல்லாம்வந்தேம் வந்தீர் வந்தார் வந்தன எனவும் எல்லீரும்வந்தீர் நீயிர்வந்தீர் நீர்வந்தீர் நீயிர்வந்தீர் எனவும் வரும். “மேனியெல்லாம்பசிலையாயிற்று” என ஒருமை உணர்த்துகின்றது எஞ்சாப்பொருட்டாயதோர் உரிச்சொல். (நூ) 30

ககக0. ஒருவ னொருத்திப் பெயர்மே லெண்ணீல.

இது மேற்கூறிய எண்ணியற்பெயருள் ஒருசாரனவற்றிற்கு எய்தியது விலக்குகின்றது.

- இ - ள். உயர்திணையாண்பாற்பெயரும் பெண்பாற்பெயரும் எண்ணடியாகத்தோன்றுங்காலத்து ஒன்றென்பது அடியாக ஒரு வன் ஒருத்தியெனத் தோன்றுவதல்லது அதன்மேல் நின்ற இருண்டு முதலிய எண்ணடியாக இருவன் இருத்தியெனத் தோன்றுதல் உளவாகா. எ - று. (௩௨)

ககக. ஒருவ ரெனப துயரிரு பாற்றாய்ப்
பனமையொடு முடியும் பாங்கிற் றெனப.

இது மேற்கூறிய பல்லோர்பெயரின்பகுதியாய் நின்ற ஒருவ ரென்னும் பெயரின் இயல்பும் அதன் முடிபுங் கூறுகின்றது.

- 10 இ - ள். மேற் கூறிப்போந்த எண்ணியற்பெடருள் ஒருவ ரென்று சொல்லப்படும்பெயர் உயர்சொல்லாய் உயர்திணைப்பாலுள் ஒருபால் உணர்த்தாது ஒருவன் ஒருத்தியென்னும் இருபாற்கும் பொதுவாய்ப் பன்மைச்சொல்லோடு முடியும் உரிமையுடைத்து. எ - று.

- எனவே தான் காட்டுகின்ற பொருண்மைக்கு ஏற்ப ஒருமைச் சொல்லோடு முடியாது மகர ஈற்றதாய்நின்ற சொற்றன்மைக்கு ஏற்ப ஒருவர்வந்தார் ஒருவர் அவர் எனப் பன்மைச்சொல்லோடு முடியுமெனப் பால்பற்றிய மரபுவழு அமைத்தவாறாயிற்று. உயர்திணை இருபாற்கும் பொதுவாய் நின்றலின் ஈண்டுக் கூறினார். இனிப்பாங்கிற்றென்ற மிகையானே சாத்தனார்வந்தார் முடவனார்வந்தார் முடத்தாமக்கண்ணியார்வந்தார் தந்தையார்வந்தார் என்றப்போலும் ஆரீற்று விரவுப்பெயருங் கினியார்வந்தார் நரியார்வந்தார் என்றப்போலும் அஃறிணை இருபாற்கும் உரிய ஆரீற்றுச் சாதிப்பெயரும் நம்பியார்வந்தார் நங்கையார்வந்தார் இறையனார்வந்தார் அகத்தியனார்வந்தார் தொல்காப்பியனார்வந்தார் என்றப்போலுஞ் சிறுபான்மை ஆரீற்றுயர்திணைப்பெயரும் பன்மைச்சொல்லோடு முடியுமெனவும் ஆரீற்று உயர்த்தற்பொருட்டாய் வருமெனவும் அதுதானே தாம்வந்தார்தொண்டரைனச் சிறுபான்மை இழித்தற்குறிப்பிற்றாயும் வருமெனவும் “கடுவன் முதுமகன் கல்லா மூலற்கு—வதுவை வந்தவன்பறழ்க் குமரி” என்புழிக் கடுவன் மூலன் குமரி என்பன முறையே உயர்திணையாண்பால் உணர்த்தும் அன் ஈறும் பெண்பால் உணர்த்தும் இகர ஈறும்பற்றி வருதலின் விரவுப்பெயராமன்றே ஆயினும் அவை ஈண்டுப் பொருட்டு உபகாரப்படுங் கருப்பொருளை உணர்த்திநின்றலின் உயர்திணையை உணர்த்தாது அஃறிணையே உணர்த்துமெனவும் பொருள்வகையானன்றி இந்நிலத்து இப்பொ

ருள் இப்பெயரான் வழங்கப்படுமெனத் தீணைவகையான் உரிமை பூண்டு கருப்பொருள் உணர்த்திநிற்குஞ் “செருமிகுமுன்பிற்குர்வேற் காளை” “திருந்துவேல்விடலை” என்றற் தொடக்கத்து விரவுப்பெ யர்கள் இருதிணையும் உணர்த்துமேனும் உய்தீணையே உணர்த்து, மெனவுங் கொள்க. காளை விடலை என்பன உயர்தீணைப்பெயரன் 5
 ரோவெனின் ஓர் எருத்தையும் காளை விடலை என்பவாகலின் விர வுப்பெயரெனவே படுமென்பது. இன்னும் அய்யிகையானே எல் லாமென்பது இருதிணைப் பன்மைக்கும் ஒத்த உரிமைத்தேனும் உயர்தீணையிடத்து வருங்கால் அத்தீணைத் தன்மைப்பன்மைக்கட் பெரும்பான்மையுங் “கண்டனிரெல்லாங்குதுமெனவாங்கே—பண் 10
 டறியாதீர்போலநெசக்குதிர்” எனவும் “ஊழினீரெல்லாமுருவிலான் தன்னை—கூழினீ ரென்று குயில்சாற்ற” எனவும் முன்னிலைப் பன்மைக்கண்ணும் “நெறிதாழிருங்கூந்தனின்பெண்டிரெல்லாஞ்— சிறுபாகராக” எனப் படர்க்கைப்பன்மைக்கண்ணுஞ் சிறுபான்மை வருமெனவும் இன்னனவென்றதனாற் தழீஇக்கொண்ட பெண்மக 15
 னென்பது பெண்மகன்வந்தாள் பெண்மகன் இவள் என ஈறுபற்றி ஆடேவிற்கு ஏற்ற முடிபுகொள்ளாது பொருண்மைபற்றி மகடே விற்கு ஏற்ற முடிபுகோடலுங் கொள்க. சாத்தன் கொற்றன் என் றற் தொடக்கத்து ஒருமைப்பெயர் நின்று ஆரைக்கிளவியை ஏற்றுச் சாத்தனாற் கொற்றனாரென நிற்கலின் இவை ஒருவரென்னும் ஒரு 20
 வரை உயர்த்திக்கூறும் பன்மைக்கிளவியின்வேறாதலும் அலவன் களவன் என்றற் தொடக்கத்தன கடுவன் மூலன் என்றற் தொடக் கத்தனபோல விரவுப்பெயராய் நின்று உயர்தீணை உணர்த்தாது அஃறிணை உணர்த்துவன அன்மையின் அவை சாதிப்பெயரேயாய் அஃறிணையே உணர்த்திநிற்கலின் ஈண்மி அமைக்கவேணடுவதின்றெ 25
 னவும் உணர்க. (ங. 5)

ககஉ. பொருண்முத லாரோ டளவைசொற் றுனி
 காரணங் காரியங் சுருத்த னுதியு
 ளொன்றன் பெயரா னதற்கியை பிறிதைத
 தொன்முறை யுரைபபன வாகு பெயரே.

30

இது மேல் ஆக்கம்பற்றி வரும் ஆகுபெயர் என்றதன் இலக் கணங் கூறுகின்றது.

இ - ள். பொருண்முதலாகிய ஆறனுடனே அளவையுஞ் சொ ல்லுந் தானியுங் காரணமுங் காரியமுங் சுருத்தாவும் முதலியனவர் றுள் ஒன்றன்பெயரானே விடாதாக விட்டதாக யாதானும் ஒரு 35

வாற்றான் அதனுக்கு இயையுடைய பிறிதொன்றனைத் தொன்று தொட்டு வருமுறையாற் கூறுவன ஆகுபெயராம். எ - று.

- வரலாறு;—கடுத்தின்றான் புளித்தின்றான் “தாமரைபுரையுங்
காமர்சேவடி” “ஆம்பனாறுந்தேம்பொதிகிளவி” என்றற்போல்வன
- 5 முதற்பொருளை உணர்த்தும் பொருட்பெயரான் அவற்றின் ஒருவழி யுறுப்பாகிய சினைப்பொருளைக் கூறின. குழிப்பாடிநேரிது இப்பட்டுச்சீனம் என்றற்போல்வன இடப்பெயரான் அவவிடத்து நிகழ்பொருளைக் கூறின. காரறுத்தது கூதிர்வீசும் கார்த்திகைபூத்தது என்றற்போல்வன காலப்பெயரான் அக்காலத்தின்கண் உளவாகிய
- 10 பைங்கூழையுங் காற்றையுந் தோன்றியையுங் கூறின. இலைட்டுவாமும் பூநட்டுவாமும் என்றற்போல்வன சினைப்பெயரான் அவவம் முதற்பொருளைக் கூறின. “நெறிநீரிருங்கழிநீலமுஞ்சூடாள்” இச்செறுவட்டம் என்றற்போல்வன பண்புப்பெயரான் அப்பண்புடைப்பொருளைக் கூறின. ஊண்கொடுத்தார் “எழுத்தறியத்தீரும்
- 15 பழிதகைமை” “பெருஞ்செய்ந்நெல்லின் பாட்டின்பொருளைப்—பரவிப்பல்கால்” என்றற்போல்வன தொழிற்பெயரான் அவவத்தொழிலுற்றுநின்ற பொருளைக் கூறின. இஃதோரேறு இஃதோர்குத்து என்றற்போல்வனவும் அன்ன, அவவத்தொழிலான் ஆகிய வடுக்களை உணர்த்தி நின்றமையின். இப்பொன்றொடி இவ்வெள்ளிதுலாம்
- 20 இந்நெற்பதக்கு இப்பயறுதுணி இம்மனையொருகோல் என்றற்போல்வன எடுத்தல் முகத்தல் முதலிய அளவுப்பெயரான் அங்ஙனம் அளக்கப்படும் பொருளைக் கூறின. அளக்கப்பட்ட பொருட்கட் கிடக்கும் இவ்வரையறைக் குணப்பெயர் பண்புப்பெயருள் அடங்குமேனும் விளிங்குதற்பொருட்டு வேறு கூறினார். ஒன்று
- 25 துலாம் நாழி உழக்கு ஆழாக்கு கோல் என்பன அவவளவுகருவிகளை உணர்த்தின் இப்பெயராம், இம்மனையொன்று இப்பொன்றுலாம் இப்பாழி இந்நெய்யுழக்கு இவ்வெண்ணையாழாக்கு இம்மனையொருகோல் என அவவக் கருவிகளான் அளக்கப்படும் பொருளை உணர்த்தின் ஆகுபெயராம் என்பாரும் உளராலோவெனின், அக்க
- 30 ருவிகளும் இயற்பெயரானன்றி இவ்வரையறைக் குணப்பெயரான் உணர்த்தப்படுதலின் ஆகுபெயராய் இவற்றுள்ளே அடங்குவதல்லது வேறெனப்படாவென மறுக்க. அளவையெனப் பொதுப்படக் கூறினாரேனும் ஏற்புழிக்கோடலான் நிறைப்பெயர்முதலியனவே கொள்க. என்னை? பொன்னை நிறுத்துப்பார்த்தும் நெல்லை அளந்து
- 35 பார்த்தும் மனையை அளந்துபார்த்தும் பின்னர் அவற்றிற்கு அப்பெயர்கூறப்படுதலின் அவை ஆகுபெயராதற்கு ஏற்புடைமையும் ஒன்

றென்னும் எண்ணுப்பெயரான் அவ்வெண்ணப்பமும் பொருளைக் கூறுவதற்குமுன்னும் அப்பொருள் ஒன்றேயாய் நின்றலின் எண்ணுப் பெயர் ஆகுபெயராதற்கு ஏற்புடைத்தாகாமையும் உடைமையின், இவ்வதிகாரமெழுத்து இவ்வதிகாரஞ்சொல் இவ்வதிகாரம்பொருள் என்றற்போல்வன எழுத்துச்சொற்பொருளென்னுஞ் சொற்களான் அவற்றிற்கு இலக்கணங்கூறிய அதிகாரங்களைக் கூறின. விளக்குமு ரிந்தது நெஞ்சுநொந்தது நீருதிமேலெழுந்தது என்றற்போல்வன தானம்பற்றிக்கழுஞ் சுடரும் உணர்வுந் தெய்வமுமாகிய தானிக ளின் பெயராத் பிழம்பும் உறுப்புந் திசையுமாகிய தானங்களைக் கூறின. இக்குடம்பொன் இத்துணவெள்ளி இவ்வாடைபஞ்சு என வும் இஃதோரம்பு இஃதோர்வேல் எனவும் யாழ்க்கேட்டான் குழல் கேட்டான் எனவும் வரும் இத்திறத்தனவெல்லாங் காரணப்பெயர் களான் முறையே அக்காரணங்களானையு குடம் முதலியவற்றை யும் வடுவினையும் ஓசையினையுங் கூறின. இப்பொன்கடிசூத்திரம் இப்பஞ்சாடை இந்நெல்லவல் இக்காணஞ்சோறு என்றற்போல் வன காரியப்பெயரான் அவைக்காரணங்களைக் கூறின. இவ்வாடை கோலிகள் இவ்வாடைசாலிகள் என்றற்போல்வன வினைமுதற்பெ யரான் அவரான் இயற்றப்பட்ட பொருளைக் கூறின. அகத்தியம் தொல்காப்பியம் கபிலம் என்றற்போல்வனவும் அன்ன. இவை ஈறுதிரிதல் உரையிற்கொள்க.

உஉ

இனி ஆதியென்றதனானே, யானை பாவை என்றற் தொடக் கத்து உவமைப்பெயரான் யானைவந்தான் பாவைவந்தாளென உவ பிக்கப்படும் பொருளைக்கூறுவனவும் இற்றைஞானுர்திரை இற்றை ஞானுரேணும் என்றற் தொடக்கத்து நாண்மனின்பெயரான் அந் நாளைக் கூறுவனவும் பொற்றொடியென்னும் இருபெயரொட்டாற் பொன்னுந் தொடியுமன்றி அணிந்தாளைக் கூறுவனவும் அவை போல்வன பிறவும் ஆகுபெயராமெனக்கொள்க. இது மேல் அன் மொழித்தொகையெனக் கூறப்படுதலின் ஈண்டுக் கூறவேண்டாவெ னின், நன்றுசொன்னாய்! ஆகுபெயர்க்கும் அன்மொழித்தொகைக் குந் தம்பொருள் உணர்த்தாது பிறிதுபொருள் உணர்த்திநின்றல் இலக்கணமென்றலின் அவை இரண்டும் வேறன்மையான் ஓரிடத் துக் கூற அமையுமேனும் இயற்பெயரும் ஆகுபெயருமெனப் பெயர் இரண்டாய் அடங்குமென்றவழிப் பெற்றொடிவந்தாள் என்பதனை இருபெயரொட்டாருபெயராகவுந் தோகையாசென்றவழி அதனை அன்மொழித்தொகையாகவுந் கூறவேண்டுதலான் ஈரிடத்துங் கூற வேண்டுமென்க, இஃது ஆசிரியர் தொல்காப்பியனுக்குங் கருத்தா

25

30

35

தல் சேனாவரையருரையான் உணர்க. இக்கருத்தேபற்றியன்றே
 “அணங்குகொ லாய்மயில் கொல்லோ கனங்குழை” என்றவழிப்
 பரிமேலழகருங் கனங்குழையென்றதனை ஆகுபெயரென்றது உ

மென்க. அற்றேல், மக்கட்சுட்டென்றவழி, மக்களாகியசுட்டு மக்கட்
 5 சுட்டு, சுட்டு, நன்குமதிப்பு; அஃது ஆகுபெயராய் மக்கட்பொருளை
 உணர்த்தும்; உணர்த்தவே, மக்கட்சுட்டென்பது பிறிதுபொருள்
 உணர்த்தாது அம்மக்களையே உணர்த்திநின்றலானும், பொற்றொழி

யென்பது பொன்னுந்தொழியுமன்றி அணிந்தாளெனப் பிறிதுபொ
 10 ருள் உணர்த்திநின்றலானும், இருபெயரொட்டாகுபெயரும் வேறே
 அன்மொழித்தொகையும் வேறேயெனக்கொண்டு, ஈண்டு மக்கட்சுட்
 டென்பதனை இருபெயரொட்டாகுபெயர்க்கு உதாரணமாக்கி, ஆண்

15 டிப் பொற்றொழியென்பதனை அன்மொழித்தொகைக்கு உதாரண
 மாக்கிற் படும் இழுக்கென்னையெனின்: மக்கட்சுட்டே இருபெய
 ரொட்டாகுபெயராய் அச்சுட்டு மக்களை உணர்த்தின்றேல், மக்க
 ளாகிய மக்களென்று வருவதல்லது ஒன்றையென்று விசேடித்து

இன்னது இதுவேன வாராமையின் மக்கட்சுட்டே இருபெய
 ரொட்டாகாமையின் இருபெயரொட்டாகுபெயராமாறு யாண்டை
 யதென்பதாம்.
 20 கடுத்தின்றான் புளித்தின்றான் என்றப்போல்வன விடாது
 நின்று ஒருவாற்றான் இயைபுடைய பிறிதொன்றனை உணர்த்திநினை
 நன. குழிப்பாடிநேரிது இப்பட்டுச்சீனம் என்றப்போல்வன விட்டு
 நின்று ஒருவாற்றான் இயைபுடைய பிறிதொன்றனை உணர்த்திநினை
 நன. பிறவும் அன்ன. (உச)

ககந. ஏற்கு மெவவகைப பெயர்க்கும் றுய்ப்பொருள்

15 வேற்றுமை செயவன வேழென மொழிப
 விளிகொள வதன்கண் விளியலங் கடையே.

மேல் வேற்றுமைக்கிடனாயெனப் பெயர்க்கு இலக்கணமாகக்
 கூறிப்போந்த வேற்றுமைகளை விரித்துக்கூறுவான் தொடங்கினவர்
 றுள் இஃது அவை நிற்கும் இடனும் அவற்றின் பொது இலக்கண
 20 மும் அவை இத்துணையென்பது உம் உணர்த்துகின்றது.

இ - ள். தம்மை ஏற்றுக்கோடற்கு உரிய எப்படி
 பெயர்க்கும் இறுதிக்கண்ணவாய்ப் பெயர்ப்பொருளை வேறுபடுத்து
 வேற்றுமைகள் ஏழாமென்று கூறுவர், விளியேற்கும் பெயர்க்கண்
 ணதாகிய விளியோடு கூடாத இடத்து; அதனோடு கூட எட்டென்று

5 கூறுவர் ஆசிரியர். எ - று.

ஏற்குமெனவே, ஏலாதனவும் உளவாயின. அவை மேலே கூறுப. எவ்வகைப்பெயர்க்குமென்றதனானே உயர்திணைப்பெயரும் அஃறிணைப்பெயரும் விரவுப்பெயரும் வினைப்பெயரும் யானைக் கோடு மதிமுகம் கொல்யானை கருங்குதிரை உவாப்பதினான்கு பொற்றொடி என்றழைப்போலப் பெயரோடு பெயர் தொக்கனவும் 5 பெயர்த்தன்மை எய்திநின்ற இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லுமாகிய எல்லாப்பெயரும் கொள்க. ஈராயெனப் பொதுப்படக்கூறினரேனும் இக்காட்டுப்புக்காரெல்லாங் கூறைகோட்பட்டார் என்ற வழிக் கூறைகோட்படுத்தல் கடவுளரை ஒழித்து ரீனையோர்மேற்றாயினாற்போலப் பெயர்வேற்றுமை பெயர்க்கு ஈராதலை ஒழித்து 10 ஏனை வேற்றுமைகளின் மேற்றாமெனவும் அவவிடைச்சொல் விசுதியிடைச்சொற்போல உறுப்பாகாது தாமென வேறு உணரப்பட்டுச் சாத்தனை சாத்தனல் சாத்தற்கு சாத்தனின் சாத்தனது சாத்தன்கண் என இறுதிநிற்குமெனவுங் கொள்க. செயப்படுபொருள் முதலியனவர்க்ப் பெயர்ப்பொருளை வேறுபடுத்தி உணர்த்தலின் 15 வேற்றுமையாயின. செயப்படுபொருள் முதலியனவற்றின் வேறுபடுத்துப் பொருள்மாத்திரம் உணர்த்தலின் எழுவாயும் வேற்றுமையாயிற்று. பிறிதோர் இடைச்சொல்லை ஏலாது தானே திரிந்தும் இயல்பாயும் நிற்கும் பெயரது இறுதி விளிப்பென்பார் 'விளிகொள்வதன் கண்விளி' என்றார். எனவே, விளியென்பது பெயருமன்று, அதனின் வேறுமன்றாயிற்று. 'ஏழெனமொழிப' எனப் பிறர்மதங்கூறி விளியொடு கூட எட்டெனத் தந்துணிபு உரைத்தார். "ஏழியன் முறைய தெதிர்முக வேற்றுமை—வேறென விளம்பான் பெயரது விகாரமென்—ரேறதிய புலவனு முளனொரு வகையா—னிந்திரனெட்டாம் வேற்றுமை யென்றனன்" என்றார் ஆசிரியர் அகத் 20 னுருமென்க. (௩௫)

ககச. பெயரே ஐஆல குஇன் அதுகண் விளியென் றாகு மவற்றின் பெயாமுறை.

இஃது அவற்றின் பெயரும் முறையும் உணர்த்துகின்றது.

இ - ள். பெயரும் ஐயும் ஆலுங் குவவும் இன்னும் அதுவுங் 30 கண்ணும் விளியுமென்று கூறப்படும் அவற்றின் பெயரும் அவற்றின் கிடக்கைமுறையும். எ - று.

ஈண்டுக் கூறிய பெயர்களேயன்றி எழுவாய் இரண்டாவது மூன்றாவது நான்காவது ஐந்தாவது ஆறாவது ஏழாவது எட்டாவது என இவை வேறுவேறு பெயர்பெறுமாறு மேலே கூறுப. சாத்தன் 35 கடு

குடத்தைக் கையால்வனைந்து கொற்றற்குக் கொடுத்தான் என வேண்டிதலின் இங்ஙனங் கிடத்தல் கிடக்கைமுறையாயிற்றென்பது. பிறவும் அன்ன. (௩௬)

கக௫. ஆறனுருபு மேற்குமவ் வருபே.

இஃது எய்தாதது எய்துவிக்கின்றது.

இ - ள். பெயரேயனறி ஆறனுருபும் அவவுருபுகளை ஏற்கும். எ - று.

வரலாறு;—சாத்தனதனை சாத்தனதனால் சாத்தனதற்கு சாத்தனதனின் சாத்தனதனது சாத்தனதனகண் எனவரும். ஏற்பழிக் கோடலான் எழுவாயும் விளியும் ஓழித்து ஏனையவே கொள்க. பெயரோடு இடற்கு வேற்றுமை உருபு ஏற்பழியுந் தன் இருகிழமைப்பொருளினூற் திரிபின்நிற்றலாம். பெயாவேற்றுமையும் ஏனையுருபுகளையும் ஏற்குமால் அஃது ஒழித்ததென்னையெனின் அஃது ஏனையுருபுகளை ஏலாமை மேற் பெறப்படும். (௩௭)

கக௬. நீயிர் நீவிர்நா நெழுவா யலபெறா

இஃது எய்தியது ஒருமருங்கு மறுக்கின்றது.

இ - ள். நீயிரென்பதூஉம் நீவிரென்பதூஉம் நானென்பதூஉமாகிய மூன்றுபெயரும் எழுவாய்வேற்றுமையை ஏற்றலே யன்றி ஏனையுருபுகளை ஏற்றுநில்லா. எ - று. (௩௮)

கக௭. அவற்று, ளெழுவா யுருபு திரிவில் பெயரே
வினைபெயர் வினாகொள லதன்பய னிலையே.

இது நிறுத்தமுறையானே எழுவாய்வேற்றுமையது உருபும் அதன் பயனிலையுங் கூறுகின்றது.

இ - ள். மேற் கூறிப்போந்த வேற்றுமை எட்டனுள் முதல் வேற்றுமையாவது திரிபில்வாத பெயரேயாம்; வினையையும் பெயரையும் வினாவையுங் கோடல் அதற்குப் பயனிலையாம். எ - று.

திரிபில்லாமையாவது உருபும் விளியும் ஏலாது, ஆ அவன் என்றும்போல நின்றலாம். ஆகவே எழுவாய்வேற்றுமையுருபாவது பெயர்ச்சொல் மூவகைப்பட்ட பயனிலையுந் தன்கட் தோன்ற நிற்கும் நிலைமையென்பதாயிற்று. முடிக்குஞ் சொற்பொருள் அத்தொ

டர்மொழிக்குப் பொருணிலையாகலிற் பயனிலையென்றார். வினையெனவே வினையும் வினைக்குறிப்புந் தழுவுதலாம் “பொருண்மை சுட்டல் வியங்கோள் வருதல்—வினைநிலை யுரைத்தல் வினாவிற் கேற்றல்—பண்புகொள வருதல் பெயர்கொள வருதலென்—றன்றியனைத்தும் பெயர்ப் பயனிலையே” என்ற ஆறும் இவரும் நேர்ந்தாரென்பதாம். “வினைநிலை யுரைத்தலும் வினாவிற் கேற்றலும்—பெயர்கொள வருதலும் பெயர்ப்பயனிலையே” என்ற ஆசிரியர் அகத்தியனார்க்கும் இதுவே உடன்பாடென்க.

பொருண்மைசுட்டல் ஆவுண்டு எனப் பண்பு முதலாயின சுட்டாது உண்மையே சுட்டலாம்; வியங்கோள்வருதல் ஆசெல்களெனத் தான் ஏவலைக்கொள்ள வருதலாம்; வினைநிலையுரைத்தல் ஆகிடந்தது எனத் தன்வினைநிலையைச் சொல்ல வருதலாம்; பண்புகொளவருதல் ஆகரிது என வருதலாம். வினைக்குறிப்பாதல் ஒப்புமையான் ஆவில்லை ஆவல்ல என்னுந் தொடக்கத்துக் குணப்பொருள அல்லா வினைக்குறிப்போடு தொடர்தலுங்கொள்க. இவையெல்லாம் வினைப்பாற்பட்டன. வினாவிற்கேற்றல் அஃதியாது அஃதெவன் என வினாச்சொல்லோடு தொடர்தலாம்; பெயர்கொளவருதல் ஆவாயிரம் ஆவாம்பல் ஆவெள்ளம் என முடிக்கப்படுஞ்சொல்லாகாது முடிக்குஞ்சொல்லாயே வருதலாம். பிறவும் அன்ன. (ந.க).

ககஅ. • எவ்வயிற் பெயரும் வெளிப்படத் தோன்றி யவ்விய நிலையல் செவ்வி தென்ப. ௨௦

இஃது எய்தாதது எய்துவிக்கின்றது, எழுவாய்வேற்றுமை வெளிப்படத்தோன்றிப் பயனிலைகோடலேயன்றித் தோன்றாதுநின்றும் பயனிலைகொள்ளுமென்றலின்.

இ - ள். மூன்றிடத்துப்பெயருஞ் செவிப்புலனாகத்தோன்றி நின்ற பயனிலைகோடல் செவ்விதென்பர் ஆசிரியர். எ - று. ௨5

எனவே, அவ்வாறு தோன்றாதுநின்ற பயனிலைகோடலும் உண்டு, அது செவ்விதன்று என்றவாரும். பெயரென்றது ஈண்டு எழுவாயை.

கருணார்க்குச்செல்லாயோ சாத்தா என்றவழிச் செல்வல் எனவும் யான்யாதுசெய்வல் என்றவழி இதுசெய் எனவும் இவன்யாவன் என்றவழிப் படைத்தலைவன் எனவுஞ் செப்பியவழி, யான் நீ இவன் என்னும் எழுவாய் வெளிப்படாதுநின்ற செல்வல் இதுசெய் படைத்தலைவன் என்னும் பயனிலைகொண்டவாறு கண்டுகொள்க. 30

செல்வல் இதுசெய் என்னுந் தன்மை முன்னிலை வினைகளான் யான் நீ என்பனவற்றின் பொருளும் உணரப்படுதலின் யான் செல்வல் நீயிதுசெய் எனப் பெயர் வெளிப்படுதல் பயமின்றாயினும் வழக்குவலியுடைத்தாகலின் அவ்வாறு வருதல் பயமின்றெனப்படா தென்பது விளக்கிய 'எவ்வயிற்பெயரும்' என்றாரென்பது. அவ்வியலான் நிலையலென விரியும் பயனிலைக்கு இருமையும் ஒதாது எழுவாய்க்கே ஒதுதலிற் பயனிலை வெளிப்பட்டேநிற்குமென்பதாயிற்று.

ககக. இரண்டா வதனுரு பையே யதன்பொரு
ரியற்றவுந் திரிககவு மெய்தவும் படுஉந்
திறத்தவும் பிறவுமாஞ் செயப்படு பொருளே.

இது நிறுத்தமுறையானே இரண்டாம்வேற்றுமையது உருபும் பொருளும் உணர்த்துகின்றது.

இ - ள். இரண்டாம் எண்ணுமுறைமைக்கண் நின்ற வேற்றுமைக்கு உருபு ஐயென்பதாம்; அதன்பொருள் முன் இல்லதனை உண்டாக்கவும் முன் உள்ளதனை வேறுபடுக்கவும் இவவிருவகையுமின்றி எய்தவும் படுஉம் பகுதியனவும் அவவாற்றானன்றிப் பிறவாற்றான் வரும் பகுதியனவுமாகிய செயப்படுபொருளாம். எ - று.

செயப்படுபொருளாவது ஒரு வினைமுதல் செய்யுந் தொழிலினை உறுவது. இயற்றப்படுவதும் வேறுபடுக்கப்படுவதும் எய்தப்படுவதுமெனச் செயப்படுமொருனை முன்றாகத் தொகுத்தாரேனும், வகுத்துக்கூறுமிடத்து இயற்றப்படுவதொரு தன்மைத்தாகலின் இஃது ஒன்றும், வேறுபடுக்கப்படுவது எட்டும், எய்தப்படுவது தொழிலுறுவதுந் தொழிற்பயனுறுவதுமாகப் பத்தொன்பதும், ஆக இருபத்தெட்டுவகையவாம் என்பது உரையிற்கொள்க.

வரலாறு;—எயிலையிழைத்தான் இஃதியற்றப்படுவது. குடத்தைவனைந்தானென்பதும் அது. கிளியையோப்பும பொருளையிழக்கும் நாணையறுக்கும் மரத்தைக்குறைக்கும் நெல்லைத்தொகுக்கும் வேலியைப்பிரிக்கும் அறத்தையாக்கும் நாட்டைச்சிதைக்கும் என வரும் ஒப்புமுதலிய இவ்வெட்டும் வேறுபடுக்கப்படுவன. இவற்றிற்கு வேறுபாடு முறையே ஒருதொழில் உறுவிக்கப்பட்டுத் தானே போதலுந் தொழிற்பயனுற்றமாத்திரையாய் ஒருவன் கொண்டபோகப்போதலும் சிறிதிழுவாமல் வேறுபடுத்தலுந் சிறிதிழக்க வேறுபடுத்தலும் விரித்ததுதொகுத்தலும் தொகுத்ததுவிரித்தலும் மிகுத்தலுந் கெடுத்தலுமாம். குறைத்தற்குப் பெருமையைச்சுருக்குதலு

மாம். ஊரைக்காக்கும் தந்தையையொக்கும் தேரையூரும் குரிசி
 லைப்புகழும் நாட்டைப்பழிக்கும் புதல்வனைப்பெறும் மனைவியைக்
 காதலிக்கும் பகைவரைவெகுளும் செற்றாரைச்செறும் நடடாரையு
 வக்கும் தூலைக்கற்கும் பொன்னைநிறுக்கும் அரிசியையளக்கும்
 அடைக்காயையெண்ணும் ஊரைச்சாரும் நெறியைச்செல்லும் சூதி 5
 னைக்கன்றும் கணையைநோக்கும் கள்வரையஞ்சும் எனவருங் காப்பு
 முதலிய இப்பத்தொன்பதும் எய்தப்படுவன. இவை தாந்தொழிலு
 றுவனவுற் தொழிற்பயனு றுவனவுமாகி வரும் வேறுபாடும் உணர்க.
 வெகுடலுஞ் செறலுங் கொலைப்பொருளவாயவழி வேறுபடுக்கப்படு
 வனவாம். செறல் வெகுளியது காரியம், உவத்தல் காதலது காரியம். 10
 இனிச் சோற்றைக்குழைத்தான் எனச் செய்வான் கருத்து இவ்வழி
 நிகழுஞ்செயப்படுபொருளுஞ் சாத்தன் தன்னைக்குததினை எனச்
 செய்வானுஞ் செயப்படுபொருளுந் தானேயாய்நிந்தனவுங் கொள்க.
 பிறவென்றதானே பகைவரைப்பணித்தான் சோற்றையட்டான்
 குழையையுடையன் பொருளையிலன் என்றற்போல்வனவுங் கொ 15
 ள்க. எயிலையிழைத்தான் என்றவழி எயிலென்பது இழைத்தற்ரோ
 ழிலையுற்று நின்றற்போலக், குழையையுடையன் என்றவழிக்
 குழையென்பதோர் தொழிலுற்று நிலலாமையிற் செயப்படுபொரு
 ளாமாறென்னையெனின், அஃதும் உடையனெனக் கருதுதற்ரோ
 ழிலையுற்று நின்றமையிற் செயப்படுபொருளேயாமென்பது. காப்பு 20
 முதலாயின பொருள்பற்றி நின்றமையான் ஊரைப்புரக்கும் தே
 ரைச்செலுத்தும் என்பனபோல்வன எல்லாங்கொள்க. (சுக)

200. மூன்றா வதனுரு பாலா னோடொடு

கருவி கருத்தா வுடனிகழ் வதனபொருள்.

இது மூன்றும்வேற்றுமையது உருபும் பொருளும் உணர்த 25
 துகின்றது.

இ - ள். மூன்றும் எண்ணுமுறைமைக்கண் நின்ற வேற்று
 மைக்கு உருபு ஆலும் ஆனும் ஓடும் ஓடுவும் என்பனவாம். அதன்
 பொருள் கருவியுங் கருத்தாவும் உடனிகழ்ச்சியுமாம். எ - று.

மேல் ஆலொன்றையும் இதற்கு உருபாகச் சொல்லி ஈண்டு 30
 உருபுநான்கென்றல் மலைவாம் பிறவெனின், ஆண்டுப் பெயரும
 முறையுங் காட்டுதல்மாத்திரைக்கு வழக்கிடத்துஞ் செய்யுளிடத்தும்
 பயின்று வருவதனைச் சொன்னார், ஈண்டு அவவேற்றுமைக்கு வரும்
 உருபெல்லாம் எடுத்து ஒதிராகலான் ஆகாதென்க.

இக்கடாவிடை இங்ஙனம் மேல்வருவனவற்றிற்கும் உய்த்துரைக்க.

“ஆலு மானு மோடு மொடுவுஞ்—சாறு மூன்றும் வேற்றுமைத்தனுவே—செய்வோன் காரணஞ் செயத்தகு கருவி—யெய்திய தொழின்முத லியையுட னதன்பொருள்” என்றார் ஆசிரியர் அகத்தியனாருமென்க. அற்றேல் அவர் பொருளைந்தென்றமையின் மூன்றென்றல் நிரம்பாதெனின், அற்றன்று; காரணத்தையுங் கருவியையும் இயற்றுதற்கருத்தாவையும் ஏவுதற்கருத்தாவையும் பொதுப்பட முறையே கருவி கருத்தா என்றமையின் இவரும் அவவைந்தும் நேர்ந்தாரென்பது. பொருட்பன்மைபற்றிக் கருவியை முற்கூறினர்.

கருத்தாவெனினும் வினைமுதலெனினும் ஒக்கும். வினைமுதலாவது கருவிமுதலாயின காரணங்களைத் தொழிற்படுத்தவது. அதுதான் இயற்றும் வினைமுதலும் ஏவும்வினைமுதலுமென இருவகைப்படும். கருவி காரணம் ஏது நிமித்தமென்பன தம்முள் வேறுபாடுடையவேனும் ஒத்தபொருளினவேயாம். கருவியாவது வினைமுதற் றொழிற்பயனைச் செயப்படுபொருட்கண் உய்ப்பது. அதுதான் காரகக்கருவியும் ஞாபகக்கருவியுமென இருவகைப்படும். காரகமாவது தொழிலை இயற்றுவிப்பது. ஞாபகமாவது அறிவிப்பது. காரணம் முதற்காரணமுந் துணைக்காரணமுமென இருவகைப்படும். முதற்காரணமாவது காரியத்தோடு ஒற்றுமையுடையது. துணைக்காரணமாவது முதற்காரணத்துக்குத் துணையாய் அது காரியப்படுங்காறும் உடனிகழ்வது.

தீச்சரூல் இயற்றப்பட்ட வையம், அகத்தியனூல் உரைக்கப்பட்டதமிழ் என்பனபோல்வன இயற்றும்வினைமுதல். அரசனூல், இயற்றப்பட்ட தேவகுலம், தேவராத் தரப்பட்ட திரு என்பு போல்வன ஏவும்வினைமுதல். மண்ணூன் இயன்ற குடம், பொன்னூன் இயன்ற பணி என்பனபோல்வன முதற்காரணம். இவை ஒன்றால் ஒன்று பண்ணப்படுதலென்னும் பொருள். கோலான் இயன்ற குடம், வேலான் இயன்ற வடு என்பனபோல்வன துணைக்காரணம். இவையெல்லாம் ஏதுப்பொருளவாய் நின்ற காரகக்கருவி. உணர்வினூல் உணர்ந்தான், அறிவினூல் அறிந்தான் என்பனபோல்வன முதற்காரணம். புகையினூல் அறிந்தான், ஒளியினூல் உணர்ந்தான், முயற்சியிற்பிறத்தலான் ஒலிநிலையாதென்பது உணர்ந்தான் என்பனபோல்வன துணைக்காரணம். இவையெல்லாம் ஏதுப்பொருளவாய்நின்ற ஞாபகக்கருவி. கொடியொடுதுவக்குண்டான், ஊசி

‘யொடுகுயின்ற தூசும்பட்டும் என்பனபோல்வன உடனிகழ்ச்சி, கொடி சாத்தனைத் தொழிலுறுவிக்குங்கால் அக்கொடி அவனை நீங்கா உடனிகழ்ச்சியை விளக்குதலானும், ஊசி சாத்தன்றெழுழிற் பயனைத் தூசிலும் பட்டிலும் உய்க்குங்கால் அவனுசி அவற்றைநீங்கா உடனிகழ்ச்சியை விளக்குதலானும் இவை முறையே வினைமுதற் பொருள்மேலுங் கருவிப்பொருள்மேலும் வந்தன. இங்ஙனம் வரவே, கருவி கருத்தா எனவே அடங்குதலின் உடனிகழ்வென வேறு கூறவேண்டாவெனினும் அது மிகுந்துகாட்டலின் வேறுகூறினார் போலும் என்பது. இக்கருத்தேபற்றியன்றே “வினைமுதல் கருவி யனைமுதற் ததுவே” என்ற ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரும் மட்டு 10 உடனிகழ்வு கூறியது உமென்பது. இவையெல்லாம் ஆலுருபானும் ஆலுருபானும் ஒடுவுருபானும் வந்தன.

“உலகத்தோடொட்டவொழுகல்” எனவும் “நாவீற்றிருந்தபுலமாமதனோடுநன்பொற்—பூவீற்றிருந்த திருமாமகள் புல்லநாளும்” எனவும் வருவன எல்லாம் ஒடுருபான் வந்தன. 15

வாயாற்றக்கதுவாய்ச்சி அறிவானமைந்தசான்றோர் என்பன போல ஒன்றினொன்று தகுதலென்னுங் கருவிப்பொருண்மைக்கண் ணும், நாயாற்கோட்பட்டான் சாத்தனன்முடியுமிக்கருமம் என்பன போல ஒன்றினொன்று தொழிலுறுதலென்னும் வினைமுதற்பொருண்மைக்கண்ணும், வாணிகத்தானுயினான் என்பதுபோல ஒன்றினொன்றுதலென்னுங் காரக ஏதுப்பொருண்மைக்கண்ணுங், காணத்தாற்கொண்ட அரிசி என்பதுபோல ஒன்றினொன்றைக் கோடலென்னுங் கருவிப்பொருண்மைக்கண்ணும், எண்ணெடுவிராய அரிசி என்பதுபோல ஒன்றினொன்று மயங்குதலென்னும் உடனிகழ்ச்சிப்பொருண்மைக்கண்ணும், ஆசிரியனோடு மாணக்கண்வந்தான் என்பதுபோல ஒன்றினொன்று இயைந்து ஒருவினயாதலென்னும் உடனிகழ்ச்சிப்பொருண்மைக்கண்ணும், மலையொடுபொருத மால்யானை என்பதுபோல ஒன்றினொன்று இயைந்து வேறுவினயாதலென்னும் உடனிகழ்ச்சிப்பொருண்மைக்கண்ணும், (பொருதல் யானைக்கல்லது மலைக்கின்மையின் வேறுவினயாயிற்று.) பொன்னோடிருப்பினயர் நின்னோடுபிறர் என்பதுபோல ஒன்றினொன்று இயைந்து ஒப்பல்லா ஒப்பினை உரைத்தலென்னும் உடனிகழ்ச்சிப்பொருண்மைக்கண்ணும், (பொன்னோடு இரும்பை உவமித்தலை ஒப்பர் நின்னோடு பிறரை உவமிக்குமிடத்து என்பதாம்.) கண்ணாற்கொத்தை காலான்முடவன் என்பனபோலச் சினைவிகார்த்தை முதன்மேல் ஏற்றிக்கூறும் பொருண்மைக்கண்ணும், 30

மதியோடொக்குமுகம் என்பதுபோல ஒப்பின்கண்ணுள், சூலொடுக்¹ முதைபாரஞ்சுமந்தது என்பதுபோலக் கட்புலனாகா ஒருவினக்கண் ணும் வரும் வேறுபாடும் அறிக.

“சூாங்குகையானேங்குநடைய” “உறழ்மணியானுயர்மருப்பி ன” என்பனபோல்வன எல்லாம் ஆன் ஒவ்வாயின. பிறவும் அன்ன.

உ.க. நான்கா வதற்குரு ஊாகுங் குவ்வே

கொடைபகை நேர்ச்சி தகவது வாதல

பொருட்டுமுறையாதியி னிதற்கிதெனல்பொருளே.

இது நான்காம்வேற்றுமையது உருபும் பொருளும் உணர்த்து கின்றது.

இ - ள். நான்காம் எண்ணுமுறைமைக்கண நின்ற வேற்று மைக்கு உருபு குவ்வென்பதாம்; அதன்பொருள் அந்தணர்க்கு ஆவைக்கொடுத்தான் “இரப்போர்க்குத் தேர்வீசும் வண்கையவன்” என்பனபோல ஒன்றற்கொன்றைக் கொடுத்தலும், அவற்குப்பகை இவன் அவற்குமாற்றான் இவன் மக்கட்குப்பகை வெகுளி என்பன போல ஒன்றற்கொன்று பகையாதலும், நாகர்க்குப் பலிநேர்ந்தார் சாத்தற்கு மகள் உடம்பட்டார் என்பனபோல ஒன்றற்கொன்றை மேற்கொடுப்பதாக உடம்படுத்தலும், அவற்குத் தக்காள் இவள் அறத் திற்குத் தக்கது அருள் என்பனபோல ஒன்றற்கொன்று தகுதலும், கடிக்குத்தித்துக்குப்பொன் அவலுக்குநெல் என்பனபோல உரு பேற்கும்பொருள் தானேயாய்த் திரிதலும், கூழிற்குக்குற்றேவல் செய்யும் கூலிக்குக்கூறையொலிக்கும் என்பனபோல ஒன்றின மேற் பிறுதல் காரணமாக ஒருதொழில் நிகழ்த்தலும், சாத்தற்குமகன் கொற்றிக்குமகள் என்பனபோல ஒன்றற்கொன்று முறையாதலும், முதலிய பொருண்மைக்கண் இதற்கு இது என்பதுபட நின்ற லாம். ஏ - று.

ஆகியென்றதனானே மாணக்கற்கு அறிவுகொடுத்தான் என்ப துபோலக் கொடுப்பான்பொருளாய்க் கொள்வான்கட் செல்லாது ஆண்டுத்தோன்றுதலும் மாணக்கற்கு நூற்பொருள் உரைத்தான் என்பதுபோலக் கொடைப்பொருள்குறித்த சொல்லானன்றிப் பிற வாய்பாட்டாற் கூறுதலுமாகிய கொடைப்பொருண்மைக்கண்ணும் “அல்லவைசெய்வார்க்கறங்கூற்றம்” பிணிக்ருமருந்து கள்வர்க்குத் தள்ளும் உயிர்நிலை என்பனபோலப் பகைமை தோன்றநிற்கும் பொருண்மைக்கண்ணும், “உற்றார்க் குரியர் பொற்றொடி மகளிர்”

“அருங்கலமுலகின்பிக்கவரசர்க்கேயுரிய” “செல்வர்க்கேசெல்வந்த
கைத்து” என்பனபோலத் தகுதிதோன்றநிற்கும் பொருண்மைக்
கண்ணுங், கரும்பிற்குவேலி மயிரிற்கெண்ணெய் உயிரிற்குண்டி என்
பனபோல ஒன்றற்கொன்று உபகாரப்படுதற்கண்ணுஞ், சர்த்தற்குக்
கூறுகொற்றன் என்பதுபோலப் பொதுவாகிய பொருளைக் கூறுபடுத் 5
தற்கண்ணுங், கைக்கியாப்புடையதுகடகம் “உண்டிவெய்யோர்க்கு
றும்பிணியெளிது” என்பனபோல ஒன்றற்கொன்று பொருத்தமு
டைத்தாதற்கண்ணும், அவற்குநட்டான் அவற்குத்தமன் என்பன்
போல ஒன்றற்கொன்று நட்பாதற்கண்ணும், நட்பார்க்குக்காதலன்
புதல்வர்க்கன்புறும் என்பனபோல ஒன்றற்கொன்று காதலுடைத் 10
தாதற்கண்ணும், வடுகரசர்க்குச்சிறந்தார்சோழியவரசர் கற்பார்க்குச்
சிறந்ததுசெவி என்பனபோல ஒன்றற்கொன்று சிறத்தலென்னும்
பொருண்மைக்கண்ணும் வருவன எல்லாங் கொள்க. இன்னும்
இதனானே அரசர்க்கமைச்சன் நமக்குநல்லன் “நிலத்துக்கணியென்
பநெல்லுங்கரும்பும்” “போர்க்குப்புணைமன்” “மனைக்குப்பாழ்வா 15
ணுதலின்மை” “அந்தணர்றுறகும நத்திற்குமாதியாய்” “பல்லுக்குத்
தோற்றபனிமுல்லை” “ஊர்க்குமணித்தேபொய்கைபொய்கைக்குச்—
சேய்த்துமன்றேசிறுகான்யாறே” இச்சொற்குப்பொருளிது அவற்
குச்சோறுண்டு நினக்குவலியான் அவலுர்க்கிவலுர்காதம் “நட்டார்க்
குத்தோற்றலைநாணதோன்” என்பனபோல இதற்கு இதுவென்பது 20
பட வருவன பிறவுங்கொள்க. (ச௭)

202. ஐந்தா வதற்குரு பின்னு மில்லு
நீங்கலொப் பொலலை யேதுப் பொருள்வயி
னிதனிளிற் றிதுவென வரலதன் பொருளே.

இஃது ஐந்தாம்வேற்றுமையது உருபும் பொருளும் உணர்த் 25
ன்றது.

இ - ள். ஐந்தாம் எண்ணுமுறைமைக்கண் நின்ற வேற்று
மைக்கு உருபு இன்னும் இல்லுமாகிய இரண்டுமாம்; நீக்கமும்
பொருஉவும் எல்லையும் ஏதுவுமாகிய நால்வகைப்பொருண்மைக்கண்
ணும் இப்பொருளின் இத்தன்மைத்தாயிருக்கும் இப்பொருளென் 30
னும் பொருண்மைத்தாய் வருதல் அதன்பொருளாம். ஏ - று.

உ-ம். ஊரினீங்கிணைணைன் தடரிற்றீர்ந்தான்சாத்தன் வரை
யின்வீழருவி “தலையினிழிந்த மயிரணையர்மாந்தர்—நிலையினிழிந்தக்
கடை” காமத்திற்பற்றுவிட்டான்காவலன் என்பனபோல்வன நீக்

கம். பொருஉ உறழ்பொருஉவும் உவமப்பொருஉவுமென இருவகைப்படும். உறழ்தல் ஒன்றினென்றைமிகுத்தல். காக்கையிற்கரிது களம்பழம் என வண்ணம் பற்றியும் இதனிள்வட்டமிது என வழவு பற்றியும் இதனினெழுதிது என அளவுபற்றியும் இதனிற்றீவிதிது

- 5 எனச் சுவைபற்றியும் இதனிற்றண்ணிதிது எனத் தண்மைபற்றியும் இதனிள்வெய்திது என வெம்மைபற்றியும் இதனிளன்றிது என நன்மைபற்றியும் இதனிற்றீதிது எனத் தீமைபற்றியும் இதனிற்சிறிதிது எனச் சிறுமைபற்றியும் இதனிற்பெரிதிது எனப் பெருமைபற்றியும் இதனிள்வலிதிது என வலிமைபற்றியும் இதனிள்மெலிதிது
- 10 என மென்மைபற்றியும் இதனிற்கடிதிது எனக் கடுமைபற்றியும் இதனிள்முதிதிது என முதுமைபற்றியும் இதனிள்ளிதிது என இளமைபற்றியும் இதனிற்சிறந்திது எனச் சிறப்புப்பற்றியும் இதனிளிழிந்திது என இழிவுபற்றியும் இதனிற்புதிதிது எனப் புதுமைபற்றியும் இதனிற்பழைதிது எனப் பழைமைபற்றியும் இவனிளிவனிவன் என இன்மைபற்றியும் இவனினுடையனிவன் என உடைமைபற்றியும் இதனிஞறுமிது என நாற்றம்பற்றியும் இதனிற்பலவிலை எனப் பன்மைபற்றியும் இதனிற்சிலவிலை எனச் சின்மைபற்றியும் வருவனபோல்வன எல்லாம் பொருஉ. இவற்றிற்கு இருவகைப்பொருஉவும் விரிக்க. வண்ணம் வெண்மை கருமை முதலாயின; வழவு
- 10 வட்டஞ்சதுரம் முதலாயின; அளவு நெடுமை குறுமை முதலாயின; சுவை கைப்புப் புளிப்பு முதலாயின; நாற்றம் நறுநாற்றந்தீநாற்றம் முதலாயின.

கருவூரின்சிறுக்கிது இதனி னூங்கிது என்பனபோல்வன எல்லை; கள்ளரினஞ்சுமிவன் வாணிகத்தினையினிவன் “கோட்டிற்

- 5 செயற்கொடிஞ்சிறெடுத்தேர்” என்பனபோல்வன ஏது. அவனிளையனிவன் அதனிற்சேய்ததிது இகழ்ச்சியிற்கெட்டானிவன் மகிழ்ச்சியின்மைந்துற்றானிவன் என வருவனபோல்வன பிறவும் அன்ன.

இத்திறத்தனவெல்லாம் இதனிளிற்றிதுவென வந்தவாறு கண்டுகொள்க. காக்கையிற்கரிதுகளம்பழம் என்றவழி இதனி

- 0 நென்பது காக்கையினென்பது, இற்றென்பது கரிதென்பது, இது வென்பது களம்பழமென்பது. பிறவும் அன்ன. இவவுதாரணங்களுள் இற்றென்னும் வினைக்குறிப்பானன்றிப் பிறவாய்பாட்டான்வந்தனவும் அப்பொருள்பட நின்றலான் இற்றென்றலேயாமென்பது. இவவாதே இல்லுருபோடும் ஒட்டுக. (சசச)

- 5 20௩. ஆற நொருமைக் கதுவு மாதவும்
பன்மைக் கவ்வு முருபாம் பண்புறப்

பொன்றன் கூட்டம் பலவினீட்டந்
 திரிபி னைக்க மாந்தற் கிழமையிற்
 பொருளிடங் காலமாம பிறிதின கிழமையி
 னிதனதிது வெனவருஉ மதனது பொருளே.

இஃது ஆரூம்வேற்றுமையுருபும் பொருளும் உணர்த்து 5
 கின்றது.

இ - ள். ஆரூம் எண்ணுமுறைமைக்கண் நின்ற வேற்றுமை
 யது ஒருமைப்பொருண்மைக்கு அதுவென்பதும் ஆதுவென்பதும்
 பன்மைப்பொருண்மைக்கு அகாரமும் உருபாம்; பண்பும் உறுப்பும்
 ஒன்றுபலகுழீஇயதும் வேறுபலகுழீஇயதும் ஒன்றுதிரிந்து ஒன்றாக 10
 லுமாகிய தன்னோடு ஒற்றுமையுடைய பொருளான்வந்த சற்கிழ
 மைக்கண்ணும் பொருளும் நிலனுங் காலமுமாகிய தன்னின்வேறாய்
 நின்ற பொருளான்வந்த பிறிதின்கிழமைக்கண்ணும் இப்பொருளி
 னுடையது இப்பொருளென்பதுபட வரும் அதனது பொருள்.எ-று.

நிணங்கித் தன்னென்றது உருபேற்கும் பொருளை.

15

“ஆற னுருபே யதுவா தவவும்—வேறென் றுரியதைத
 தனக்குரியதையென—விருபாற் கிழமையின் மருவுற வருமே—
 யையமா லுரிமையு மானந்தற் கிழமை” என்றார் ஆசிரியர் அகத்திய
 னுருமெனக்கொள்க.

பண்பின்கிழமையெனினும் ஒன்றியற்கிழமையெனினும் ஒக் 20
 கும். அதுதான் சாத்தனது இயற்கை நிலத்தது அகலம் என்பன
 போல வரும், இயற்கைக்கிழமையுஞ் சாத்தனது நிலைமை சர்த்த
 னது இல்லாமை என்பனபோல வரும் நிலைமைக்கிழமையுமென
 இருவகைப்படும்.

உறுப்பாவது ஒருபொருளினது எகதேசம். அவவுறுப்பின்கி 25
 ழமைதான் யானையது கோடு புலியது உகிர் என்பனபோல்வன
 ஒன்றுபலகுழீஇயது எள்ளது குப்பை கொள்ளது குவியல் என்பன
 போல்வன. வேறுபலகுழீஇயது படையது குழாம் மணியது தொ
 குதி என்பனபோல்வன. திரிபினைக்கமெனினும் மெய்திரிந்தாயதெ
 னினும் ஒக்கும். அதுதான் சிறிதுதிரிவதுஉம் முழுவதுந்திரிவதுஉ 30
 மென இருவகைப்படும். அவற்றுட் சிறிதுதிரிவதுதான் சாத்தனது
 செயற்கை சாத்தனதுகற்றறிவு என்பனபோல வருஞ் செயற்கைக்
 கிழமையும், அரசனதுமுதுமை அரசனதுமுதிர்வு என்பனபோல
 வரும் முதுமைக்கிழமையுஞ், சாத்தனதுதொழில் சாத்தனதுசெ

லவு என்பனபோல வரும் வினைக்கிழமையுமென மூவகைப்படும். முதுமை பிறிதோர் காரணம்பற்றாது காலம்பற்றி ஒருதலையாக அப்பொருட்கட் தோன்றும் பருவமாகலிற் செயற்கையுள் அடங்காதென்க. சாத்தனதொப்பு தொகையதுவிரி பொருளதுகேடு

- 5 சொல்லதுபொருள் இவையும் அன்ன. முழுவதுந்திரிவது எள்ளதுசாந்து கோட்டதுநூறு என்பனபோல்வன. இத்திறத்தன வெல்லாந் தற்கிழமை. இனிப்பிறிதின் கிழமை மூன்றனுட் பொருட் பிறிதின் கிழமைதான் சாத்தனதுடைமை சாத்தானதுதோட்டம் என்பனபோல வரும் உடைமைக்கிழமையும், மறியதுதாய் மறியது
- 10 தந்தை என்பனபோல வரும் முறைக்கிழமையும், இசையதுகருவி, வனைகலத்ததுகிரி என்பனபோல வருங் கருவிக்கிழமையும், அவனதுதுணை அவனதினைங்கு என்பனபோல வருந் துணைக்கிழமையும், நிலத்ததொற்றிக்கலம் சாத்தனதுவிலைத்தீட்டு என்பன போல வருங் கலக்கிழமையும், (கலமாவது ஒலை. இஃது இருபொருட்கு உரிமையுடைமையின் உடைமையின்வேறாயிற்று.) ஒற்றிய துமுதல் ஒற்றியதுபொருள் என்பனபோல வரும் முத்தர்கிழமையுங், கபிலரதுபாட்டு என்பதுபோல வருஞ் செய்யுட்கிழமையும், (பாரிய துபாட்டு எனவும்படுதவின் இதுவும் இருபொருட்கு உரித்து. பாண ரதுபாட்டியலென்பதும் அது.) காட்டதியாளை என்பதுபோல
- 15 வரும் வாழ்ச்சிக்கிழமையுமென என்வகைப்படும். இனி இடப்பிறி தின் கிழமைதான் முருகனதுகுறிஞ்சிநிலம் என்பதுபோல வருங் கிழமைக்கிழமையும், யாணையதுகாடு என்பதுபோலவரும் வாழ்ச்சிக் கிழமையுமென இருவகைப்படும். இனிக் காலப்பிறிதின் கிழமை தான் வெள்ளியதாட்சி என்பதுபோல வருங் கிழமைக்கிழமைத்
- 5 தாய் நிற்கும். “தனதுவெள்வேல் யாணைவளவன் கொல்லிமீயிசை” என்பதுபோல ஆதருபுஞ் சாத்தனவாடை என்பதுபோல அகாரவு ருடும் வந்தனகாண்க. பிறவும் அன்ன. பெரும்பான்மைபற்றி இத னதிது என்றோனும் பன்மைக்கண் இதனவிலை எனபதுபட வருதல்கொள்க. (சுடு)

20ச. ஏழ் னுருபு கண்ணே யதன்பொருள வினைசெய யிடத்தி னிலத்திற காலத்தி னனைவகைக் குறிப்பிற் றேனறலா மன்றியுங் கண்கால புறமக முளளுழை கீழ்மேல் பின்சா ரயல்புடை தேவகை யெனாஅ முன்னிடை கடைதலை வலமிட மெனாஅ

5 *வன்ன பிறவும மதனபால வென்மனார்.

இஃது ஏழாம்வேற்றுமையது உருபும் பொருளும் உணர்த்துகின்றது.

இ - ள். ஏழாம் எண்ணுமுறைமைக்கண் நின்ற வேற்றுமைக்கு உருபு கண்ணென்பதாம்; அதனது பொருள் வினைசெய்யாநின்றலாகிய இடத்தின்கண்ணும் நிலமாகிய இடத்தின்கண்ணும் காலமாகிய 5⁰ இடத்தின்கண்ணுமென அம்முவுகைக்குறிப்பினகண்ணுந் தோன்றலாம்; அன்றியுங் கண் முதலாக இடம் ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட பத்தொன்பது பொருளும் அவைபோல்வன பிறவும் ஏழாவதன் திறத்தன என்றுகூறுவர் ஆசிரியர். எ - று.

எனவே, இடமாகக் குறிக்கப்படாதவழி அப்பெயர்க்கண் 10 வேற்றுமை தோன்றாது என்பதாம். தன்னிணமுடித்தலென்பதனால் ஏனைவேற்றுமைச்சொற்களும் அவ்வப்பொருட்குறிப்பு இவ்வழி அவ்வப்பெயர்க்கண் வாராமைகொள்க.

வரலாறு;—தட்டுப்புடைக்கண்வந்தான் யாடத்தின்கணிநுந்தான் கூதிர்க்கண்வந்தான் எனவரும். 15

இணிக் கண்ணென்னும் பொருளாவது “கண்ணின்றகூறுதலாற்றானவையினான்” எனவும் “கண்ணகண்ஞாலம்” எனவும் கண்ணென்னும் இடைச்சொல்லான் உணர்த்தப்படும் இடப்பொருண்மை. தேவகையென்பது திசைக்கூறு. கண் கால் புறம் அகம் என்பவற்றது பொருள்வேற்றுமை வழக்குநோக்கி உணர்த்துகொள்க. 20

கண்ணின்றசொல்லியானை என்கணின் நிலைசொல்லற்பாலையல்லலை என்றும் ஊர்க்காற்செய்யை ஊர்க்கட்செய் என்றும் உரப்பிறத்து நின்றமரத்தை ஊர்க்கண்மரமென்றும் எயிலகத்துப்புக்கானை எயிற்குடபக்கான் என்றும் இல்லுளிநுந்தானை இல்லின்கணிநுந்தான் என்றும் அரசனுழையுநுந்தானை அரசன்கணிநுந்தான் என்றும் ஆலின் 25 கீழ்க்கிடந்த ஆவை ஆலின்கட்கிடந்தது என்றும் மரத்தின்மேலிருந்த குரங்கை மரத்தின்கணிநுந்தது என்றும் ஏர்ப்பின்சென்றானை ஏர்க்கட்சென்றான் என்றும் காட்டுச்சாரோடுவதனைக் காட்டின்கண்ணேடுவது என்றும் உறையூர்க்கயனின்ற சிராப்பள்ளிக்குன்றினை உறையூர்க்கட்குன்று என்றும் எயிற்புடைநின்றானை எயிற்கணிநுநர் என்றும் வடபால்வேங்கடர் தென்பாற்குமரி என்பனவற்றை வடக்கண்வேங்கடர் தெற்கட்குமரி என்றும் புலிமுன்பட்டானைப் புலிக்கட்பட்டான் என்றும் நூலின் இடையுங் கடையுந் தலையும் நின்ற மங்கலத்தை நூற்கண்மங்கலம் என்றும் கைவலத்துள்ளதனைக் கைக்கண்ணுள்ளது என்றும் தன்னிடத்து நிகழ்வதனைத் தன் 30

கணிகழ்வது என்றும் அவ்விடப்பொருள்பற்றி ஏழாம்வேற்றுமை வந்தவாறு கண்டுகொள்க. எனவென்பது எண்ணிடைச்சொல்.

அன்னபிறவும் என்றதனாற் பொருடகணுணர்வு என்கணன்புடையன் மலர்க்கணுற்றம் ஆகாயத்துக்கட்பருந்து எனனுந் தொடக்கத்தன கொள்க.

இனிக் கண் கால் முதலியவற்றை உருபென்பாரும் உளரா லோவெனின், உருபாயின ஊர்ப்புறத்திருந்தான் ஊரகத்திருந்தான் கைவலத்துள்ளதுகொடுக்கும் எனப் புறம் அகம் வலம் என்பனவற்றுவழி அத்துச்சாரியைகொடுத்து உதாரணங்காட்டல் பொருந்தாமையானும் அவை வேறு வேறுபட்ட இடப்பொருளவாகிய பெயராய்நின்றல்லது பெயர்ப்பொருளை ஐ டி கு இன் அது போல வேறுபடுத்தித் தன்மையவாய் உருபுகளாய் நின்றலினமையானும் உருபாகாவென்க. இவற்றைப் பொருளென்றலே ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்க்குங் கருத்தென்பது சேனாவரையருரையான் உணர்க. வாய்வயின் பாடு அனை முதலியன இடப்பொருளவாகிய பெயராய் நின்றல்லது பெயர்ப்பொருளை வேறுபடுத்தித் தன்மையவாய் நின்றலினமையின் அவையும் ஏழனுருபாகாமையுங் கண் கால் முதலியனபோலத் தம்முட் பொருள்வேறுபாடு உடைய அன்மையின் இவ்விடப்பொருள்பற்றிக் கண்ணென்னுருபு வாராமையும் உணர்க. (௪௬)

10 ௨0௫. எட்ட னுருபே யெய்துபெய ரீற்றின்
நிரிபு குன்றன மிகுத வியல்பயற்
நிரிபு மாம்பொருள் படாக்கை யோரைத்
தன்முக மாகத் தானழைப பதுவே.

இஃது எட்டாம்வேற்றுமையது உருபும் பொருளும் உணர்த்துகின்றது.

இ - ள். எட்டாம் எண்ணுமுறைமைக்கண் நின்ற வேற்றுமைக்கு உருபு விளியேற்கும் பெயரின இறுதி திரிதலுங் கெடுதலும் பிறிதுவந்தடைதலும் இயல்பாதலும் ஈற்றயல் நின்றதன் திரிபுமாம்; அதன்பொருள் படர்க்கையிடத்தாரை ஒருவன தனக்கு எதிர்முகமாக விளித்தலாம். ஏ - று.

எய்துபெயரெனவே, எய்தாப்பெயரும் உளவென்பதாயிற்று. அவை மேற்குறுப. படர்க்கையிடத்தாரெனவே ஏனையிடத்தார் ஈண்டே விலக்கப்பட்டாரென்பதூஉம் பெற்றும். படர்க்கையோ

ரை என்றாரேனும் “ஒருபாற் கிளவியேனைப்பாற் கண்ணும்—வருவன தாமே வழக்கென மொழிப” என்பவாகலின் அவவிடத்து ஐம்பாலுங்கொள்க. இயல்பாய விளியுருபிற்கும் பெயருருபிற்கும் வழுவான் வேற்றுமையின்றேனும் பொருளான் உளதெனக்கொள்க. தானென்பது சந்தவன்ப்பொருட்டு வந்தது. (ச௭) 5

௨0௬. இஊ ஊவோ டையோ னளரல
யவ்வீற் றுயர்திணை யோரவல் லிவற்றொடு
ணஃகா னாவீ ருரும் பொதுப்பெயர்
மெய்யுயி ரனைததீற் றஃறிணை விளிப்பன
வொல்வழி யறிதல வழக்கத் தான. 10

இது மேல் எய்துபெயரென்றார் அவை இவையெனத் தொகுத்து உணர்த்துகின்றது.

இ - ள். இகர உகர ஊகார ஐகார ஓகாரங்களும் னகர ளகர ரகர லகர யகரங்களுமாகிய பத்து ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்களும் இவற்றுள் ஓகாரமும் ரகாரமுமாகிய இரண்டினையும் ஒழித்துகின்ற எட்டுடனே னகாரமும் ஆகாரமுமாகிய பத்து ஈற்று விரவுப்பெயர்களும் ஒற்றும் உயிருமாகிய எல்லா ஈற்று அஃறிணைப்பெயர்களும் விளியேற்பனவாம். அங்ஙனம் விளியேற்றற்குப் பொருந்தும் இடம் அறிக வழக்கிடத்து. எ - று. 15

முன்னிலையாக்கலுஞ் சொல்வழிப்படுத்தலும் வேண்டிழியென்பார் ஒல்வழியென்றார். இன்னும் அதனானே உகரங் குற்றுகரமெனவும் முற்றுக்கரமுஞ் சிறுபான்மை விளியேற்குமெனவுங்கொள்க. ஏனை ஈற்றுப் பெயர்கள் விளிகொள்ளாவென்பது தானே போதருமெனக. (ச௮) ௨0

௨0௭. இம்முப் பெயர்க்க ணியல்பு மேயு
மிகர நீட்சியு முருபா மன்னே. ௨5

இது மூவகைப்பெயர்க்கும் பொதுவாகிய விளியுருபு தொகுத்து உணர்த்துகின்றது.

இ - ள். மேல் விளியேற்பன இவையென வரைந்தோதப்பட்ட உயர்திணைப்பெயர் விரவுப்பெயர் அஃறிணைப்பெயரென்னும் மூவகைப்பெயர்க்கண்ணும் இயல்பாதலும் பிறிதுவந்து அடைதலாய் ஏகாரம் மிகுதலும் இகர ஈறு ஈகாரமாய்த் திரிதலும் விளிவேற்றுமைக்கு உருபுகளாம். எ - று. 30

வரலாறு;—நம்பிவாழி வேந்த்வாழி திருவாழி ஆலேவாழி நங்கைகவாழி கோவாழி என உயிரீற்று உயர்திணைப்பெயர்கள் அண்மைக்கண் இயல்பாயின. கணி கணியே, வேந்து வேந்தே, திரு திருவே, ஆலே ஆலேவே, கோ கோவே என உயிரீற்று உயர்திணைப்பெயர்கள் பிறிதுவந்து அடைதலாய் ஏகாரம் மிக்கன. நம்பி நம்பி, தோழி தோழி என இகர ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்கள் ஈகார மாய்த் திரிந்தன. எனகர ஈற்று உயர்திணைப்பெயருள் “நம்பன்சிறி தேயிடைதந்திதுகேட்க” என அன்னீற்றுஞ் சேரமான் மலையமான் என ஆனீறும் அண்மைக்கண் இயல்பாயின. “படிவ வுண்டிப்பார்ப்பான் மகனே” என முறைமைசுட்டாமகனூந் “தென்னவனே தேர்வேந்தே தேறுநீர்க் கூடலார்—மன்னவனே மாப்பின் மறு” என அன்னீற்றுந் தபமுன் தபமுனே என உன்னீறும் பிறிதுவந்து அடைதலாய் ஏகாரம் மிக்கன. கடவுள்வாழி அடிகள்கூறீர் கோமாள்கூறாய் கடியாள்கூறாய் “ஆவுமானியற்பார்ப்பனமாக்களு***மெம்மம் புகழ்து விடுதும்மரண் சேர்பின்” என ளகர ஈற்றுயர்திணைப்பெயர்கள் அண்மைக்கண் இயல்பாயின. “அகவன்மகளேயகவனமகனே” என முறைமைசுட்டாமகனென்னும் ளகர ஈற்று உயர்திணைப்பெயர் பிறிதுவந்து அடைதலாய் ஏகாரம் மிக்கது. மாந்தர்கூறீர் சான்றோர்கூறீர் கேளீர்வாழி “பெண்டிரும்பிணியுடையீரு*** தும்மரண்சேர்பின்” என ரகர ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்கள் அண்மைக்கண் இயல்பாயின. இறையவர் இறையவரே வந்தவர் வந்தவரே கரியவர் கரியவரே என ரகர ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்கள் பிறிதுவந்து அடைதலாய் ஏகாரம் மிக்கன. குரிசில்கூறாய் தோன்றல்கூறாய் ஆண்பால்கூறாய் பெண்பால்கூறாய் என ளகர ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்கள் அண்மைக்கண் இயல்பாயின. திருமாலே தோன்றலே “குருசிலேயெம்மையுள்ளாய்” என ளகர ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்கள் பிறிதுவந்து அடைதலாய் ஏகாரம் மிக்கன. ஆய்வாழி “என யகர ஈற்று உயர்திணைப்பெயர் அண்மைக்கண் இயல்பாயிற்று. ஆயேகூறாய் என யகர ஈற்று உயர்திணைப்பெயர் பிறிதுவந்து அடைதலாய் ஏகாரம் மிக்கது. பிணுவாராய் சாத்திகூறாய் பூண்டுகூறாய் அழிதூவாராய் தந்தைதாராய் அன்னையருளாய் என உயிரீற்று விரவுப்பெயர்கள் அண்மைக்கண் இயல்பாயின. பிணுவேகூறாய் பூண்டேகூறாய் என உயிரீற்று விரவுப்பெயர்கள் பிறிதுவந்து அடைதலாய் ஏகாரம் மிக்கன. சாத்தி சாத்தி எப்பி எப்பி என இகர ஈற்று விரவுப்பெயர்கள் ஈகாரமாய்த் திரிந்தன. ஆண்வாழி பெண்வாழி சாத்தன்வாழி மகள்வாழி தூங்கல்வாழி தாய்வாழி என ஒற்றீற்று விரவுப்பெயர்கள் அண்மைக்கண் இயல்பாயின. ஆண் ஆணே பெண்

MAHAMAHOPADHYAYA,
Dr. U. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY,
TIRUVANMIYUR, MADRAS-41.

அன்பளிப்பு

பெண்ணே மகன் மகனே மருமகன் மருமகனே மகள் மகளே மருமகள் மருமகளே தூங்கல் தூங்கலே கூந்தல் கூந்தலே தாய் தாயே என ஒற்றீற்று விரவுப்பெயர்கள் பிறிதுவந்து அடைதலாய் ஏகாரம் மிக்கன. நெஞ்சம்வருந்தினை வாழியநெஞ்சம் எனவும் “குருகு கருங்கால்வெண் குரு கொன்று கேண்மதி” எனவும் ஒற்றீற்று அஃநிணைப்பெயரும் உயிரீற்று அஃநிணைப்பெயரும் அண்மைக்கண் இயல்பாயின. இதண் இதணை புனம் புனமே மான் மானே வேய் வேயே கார் காரே குயில் குயிலே புள் புள்ளே எனவும் விள விளவே நிலா நிலாவே கிளி கிளியே வீ வீயே குருந்து குருந்தே பூபூவே சே சேவே கழை கழையே எனவும் ஒற்றீற்று அஃநிணைப்பெயர்களும் உயிரீற்று அஃநிணைப்பெயர்களும் பிறிது வந்து அடைதலாய் ஏகாரம் மிக்கன. மந்தி மந்தி தும்பி தும்பி என இகர ஈற்று அஃநிணைப்பெயர்களின் ஈறு ஈகாரமாய்த் திரிந்தன. பிறவும் அன்ன.

மன்னென்றமிகையானே ஐகார ஈற்று உயர்திணைப்பெயர் பிறிது வந்து அடைதலாய் ஏகாரம் ஏலாதனவும் அஃநிணைப்பெயர் அன்மொழித்தொகையாய்த்தான் ஆகுபெயராய்த்தான் உயர்திணைக்கண்வந்துழி உயர்திணைப்பெயராய்ச் சுடர்த்தொடி “சுடர்த்தொடிகளாய்” என இகர ஈறு ஈகாரமாய்த் திரிந்துந் தாழ்குழல் தாழ்குழலே எனப் பிறிதுவந்து அடைதலாய் ஏகாரம் ிக்கும் விளியேற்றலுந் தோழீஇஇஇஇ தோழீஇஇஇஇஇ எனத் தொழில்செய்கின்றவளையென்னும் பொருட்டாய் நிற்பதோர் இகர ஈற்று அளபெடைப்பெயரும் உழாஅஅன் கிழாஅஅன் என னகர ஈற்று அளபெடைப்பெயருங் கோலுள் என ளகர ஈற்று அளபெடைப்பெயரும் மாஅஅல் என லகர ஈற்று அளபெடைப்பெயரும் இயல்பாய் விளியேற்றலும் நம்முன் நம்முன என உன்னீறு ஆகாரம் மிகுதலும் அம்மசாத்தா என்புழிச் சாத்தா என்பதே எதிர்முகமாக்குமாயினும் அம்ம என்னும் இடைச்சொல்லும் எதிர்முகமாக்குதலே குறித்துநின்றவின் அதுவும் அம்மாசாத்தா என இறுகி திரிந்து விளியேற்றலும் இவ்வாறுவருவன பிறவுங்கொள்க. இவ்வளபெடைப்பெயர்கள் செய்யுளுட் குறைந்துவந்தன சந்த இன்பநோக்கி விகாரத்தான் வந்தனவென்க. (சுக்)

உ௦அ. ஐயிறு பொதுப்பெயர்க் காயு மாவு

முருபா மல்லவற் ருயு மாகும்.

இஃது ஐகார ஈற்றுநிற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

இ - ள். ஐகார ஈற்றுப் பொதுப்பெயர்க்கு அவகைகாரம் ஆயாயும் ஆவாயுந் திரிந்து விளியேற்றலும் உயர்திணை அஃநிணைப் பெயர்க்கு அஃது ஆயாய் ஈறுதிரிந்து விளியேற்றலும் உருபாம். எ - று.

வரலாறு;—அன்னைஅன்றாய் “அன்றா வன்றா வலந்தே நெழுந்திராய்” அத்தை அத்தாய் அத்தா எனவும் நங்கை நங்காய் மடந்தை மடந்தாய் எனவும் “சிறுமீன் கவுட்கொண்ட செந்தூவி நாராய்” “கொன்றாய் குருந்தே கொடிமுல்லாய் வாடினீர்” எனவும் வரும்.()

- 10 20க. ஒருசார் னவ்வீற் றுயர்திணைப் பெயர்க்கு
 னளபி றழிவய நீட்சி யதனே
 டறு போத லவற்றே டோவுற
 லீறழிந் தோவுற லிறுதியவ் வாத
 லதனே டயறிரிந் தேயுற லீறழிந்
 15 தயலே யாதலும் விளியுரு பாகும்.

இஃது னகர ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

- இ - ள். னகார ஈற்று உயர்திணைப்பெயருட் சில சேரமான் சேரமாஅன் மலையமான் மலையமாஅன் அம்பர்கிழான் அம்பர்கிழாஅன் வல்லங்கிழான் வல்லங்கிழாஅன் எனச் சேய்மைக்கண் அளபெடுத்தலுஞ், சில துறைவன் துறைவ ஊரன் ஊர என அன்னீறு அண்மைக்கண் ஈறுகெடுத்தலுஞ், சில நம்பன் நம்பான் எம்பெருமன் எம்பெருமான் என அன்னீறு ஈற்றயல் நீடலுஞ், சில துறைவன்துறைவா ஊரன் ஊராசோழன் சோழா என அன்னீறு அயல் நீண்டு ஈறுகெடுத்தலுஞ், (ஏடாவென்பது படர்க்கைப்பெயராகாது தோழன் முன்னிலைப்பெயராயே தோழாவென்னும் பொருட்டாய் நிற்பதொன்றாகவின் ஈண்டைக்கு ஏலாதென்க.) சில ஐயன் ஐயாவோ அன்பன் அன்பாவோ என அன்னீறு புலம்பின்கண் ஈறழிந்து அயல் நீண்டு பிறிதுவந்தடைதலாய் ஓகாரம் மிகுதலுஞ், சில திரையன் திரையவோ ஐயன் ஐயவோ என அன்னீறு புலம்பின்கண் ஈறழிந்து பிறிதுவந்தடைதலாய் ஓகாரம் மிகுதலுஞ், சில வந்தான் வந்தாய் சென்றான் சென்றாய் என ஆனீறு இறுதியகாரவொற்றாயுஞ், சில வாயிலான் வாயிலோயே என ஆனீறுங் கிழவன் “பெருங்கால்வைப்பினு

கெழுவோயே” மாயன் மாயோயே என அன்னீறும் அயல் திரிந்து இறுதி யகரவொற்றாய் ஏகாரம் மிகுதலுஞ், சில ஐயன் “ஐயேயெ மக்கீங்கருள்” முருகன் “மடவைமனற வாழியமுருகே” என அன் னீறு ஈறழிந்து அயலில் அகரம் ஏகாரமாதலும் விளியுருபாம். எ-று.

பிறவும் அன்ன.

5

ஒருசாரென்பதனை விளியதிகாரமுடிவளவும் உப்த்துரைக்க.)

உக0. ளஃகா னுயர்பெயர்க் களபய னீட்சி
யிறுதி ளகரம் யவ்வொற் றுத
லயலி லகரமே யாதலும் விளித்தலு.

இது ளகர ஈற்று உயர்திண்ப்பெயர்கட்கு எய்தியதன்மேற் 10
சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

இ - ள். ளகர ஈற்று உயர்திண்ப்பெயருட் சில “மேவார்த் தொலைத்தவிநன்மிகுவேள்” எனச் சேய்மைக்கண் அளபெடுத்த லுஞ், சில குழையள் குழையாள் அணியள் அணியாள் மக்கள் மக் 15
காள் என அள்வீற்று அயல் ன்டலுஞ், சில குழையாள் குழையாய் உண்டாள் உண்டாய் என ஆள்ற்று இறுதிளகரம் யகரவொற்றாய்த் திரிதலுஞ், சில “தலைத்துகொள்வமடிகேள்” என ஈற்றயலில் அக ரம ஏகாரமாதலும் விளியுருபாம். எ - று.

பிறவும் அன்ன.

“துறந்துள்ளாரவரெனத்துணிகொள்ளலெல்லாந்” என ஈற 20
ழிந்தும் விளியேற்கும் என்பாரும் உளராலோவெனின் அது படர்க் கைப்பெயராகாது தோழிமுன்னிலைப்பெயராயே தோழி என்னும் பொருட்டாய்நிற்ப்தொன்றாகலின் ஈண்டைக்கு ஏலாதெனக. (குஉ)

உகக. ரவ்வீற் றுயர்பெயர்க் களபெழ லீற்றய
லகர மிஈ யாதலாண் டையா
வீயாத லதனோ டேயுற லீற்றே
மிக்கயல் யாக்கெட் டதனய னீட
லீற்றி னோவுற விவையுமீண் டிருபே.

25

இது ரகர ஈற்று உயர்திண்ப்பெயர்கட்கு எய்தியதன்மேற் 30
சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

இ - ள். ரகார ஈற்று உயர்திணைப்பெயருட் சில உறார் உறூஅர் செறார் செறூஅர் எனச் சேய்மைக்கண் அளபெடுத்தலுஞ், சில தெவவர் “எனனைமுன்னில்லன்மின்றெவவிர்” என ஈற்றயல் அகரம் இகரமாதலுஞ், சில வேந்தர் வேந்தீர் நாய்கர் நாய்கீர் என அஃது ஈகாரமாதலுஞ், சில பார்ப்பார் பார்ப்பீர் சான்றார் சான்றீர் கரியார் கரியீர் என ஈற்றயல் ஆகாரம் ஈகாரமாதலுஞ், சில பல்சான்றார் பல் சான்றீரே சீவகசாமியார் சீவகசாமியீரே என அதனுடனே ஏகாரம் மிகுதலுஞ், சில தோழியார் தோழீரே தொழும்பியார் தொழும்பீரே என ஈற்றயல் யாக்கெட்டு அதன் அயல் இகரம் ஈகாரமாய் ஏகாரம் மிகுதலுஞ், சில பெண்டிர் பெண்டிரோ என இர் ஈறு புலம்பினகண் ஓகாரம் மிகுதலுமாகிய இவையும் விளியுருபாம். ஏ - று.

பிறவும அன்ன.

ஈண்டென்ற மிகையானே கடல் கழி சாத்தி கொற்றி என்றற் றொடக்கத்து ஒருசாரனவற்றைக் கடலார் கழியார் சாத்தியார் கொற்றியார் எனச் சிறப்பித்து உயர்திணைவாய்பரட்டான் வழங் குழி அவையுங் கடலீரே கழியீரே சாத்தீரே கொற்றீரே என்றற் றொடக்கத்துத் திரிபேற்றலும் பிறவாற்றான் வருத் திரிபுவேறுபாடுக ளுங் கொள்க. (௫௩)

உகஉ. லகாரவீற் றுயர்பெயர்க் கயனீ தெலும்
 ௫௦ யகார வீற்றிற் களபுமா முருபே.

இது லகார யகார ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்கட்கு எய்தியதன் மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

இ - ள். லகார யகார ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்களுட் சில முறையானே ஏத்தல் ஏந்தால் தோன்றல் தோன்றால் குரிசில் குரிசில் என லகார ஈறு ஈற்றயல் நீடலும் “விளங்கு மணிக்கொடும் பூணாய் நின்னாட்—டிளம்பிடி யொருகுல் பத்தீ னும்மே” என யகார ஈறு சேய்மைக்கண் அளபெடுத்தலும் விளியுருபாம். ஏ - று.

பிறவும் அன்ன.

(௫௪)

உக௩. னாவ்வீற் றுயர்திணை யல்லீரு பெயர்க்கண்
 ௫௦ ணிறுதி யழிவ்த னோடய னீட்சி.

இது னகார ஈற்று அஃறிணைப்பெயர்க்கும் விரவுப்பெயர்க்கும் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

இ - ள். னகார ஈற்று அஃறிணைப்பெயருள் ளும் விரவுப்பெயருள் ளுஞ் சில முறையானே அலவன் “கொடுத்தாளலவகுறையாயீரப்பம்” எனவும் சாத்தன் சாத்தகேள் எனவும் ஈறுகெடுத்தலும் இகலன் “இகலுபுகுதிக்குமிகலா” அலவன் “கண்டல்சேரனைசேரலவா” க்லுமுன் “கடுமபறைக்கலுழா” எனவும் சாத்தன் சாத்தா கொற் 5
றன் கொற்றா எனவும் ஈறுகெடுத்தலுடனே ஈற்றயல் நீடலும் விளியுருபாம். எ - று.

பிறவும் அன்ன. முன்னர் விளியுருபாமென்றதனை ஈண்டும் உய்த்துரைக்க. (௫௫)

உகச. லளவீற் றஃறிணைப பெயாபொதுப் பெயர்க்க 10
ணீற்றய னீட்சியு முருபா கும்மே.

இது லகார ளகார ஈற்று அஃறிணைப்பெயர்க்கும் விரவுப்பெயர்க்கும் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

இ - ள். லகார ளகார ஈற்று அஃறிணைப்பெயருள் ளும் விரவுப்பெயருள் ளுஞ் சில முயல் “திங்களுட் டோன்றி யிருந்த குறுமு 15
யால்” கிளிகள் கிளிகாள் எனவும் கூந்தல் கூந்தால் மக்கள் மக்காள் எனவும் ஈற்றயல் நீடலும் விளியுருபாம். எ - று.

பிறவும் அன்ன. (௫௬)

உகரு. அண்மையி னியல்புமீ றழிவுஞ் சேய்மையி 20
னளவும் புலம்பி னோவு மாகும்.

இது முன்னர்க் கூறிப்போந்த இயல்புமுதலாயின இன்னுழியாம் என்கின்றது.

இ - ள். அண்மைக்கண் இயல்பாதலும் ஈறுகெடுத்தலுஞ் சேய்மைக்கண் அளபெழுதலும் புலம்பின்கண் ஓகாரம் மிகுதலும் விளியுருபாம். எ - று. 25

நம்பி நம்பீஇ சாத்தி சாத்தீஇ தும்பி தும்பீஇ என இகர ஈறு சேய்மைக்கண் அளபெழுந்தன. ஒழிந்தவற்றிற்கு உதாரணம் முன்னர்க் காட்டினவேயாம். (௫௭)

உகசு. தநது எள்ள னவைமுத லாகித் 30
தன்மை குறித்த னளரவெ னிறுதியும்

வினாச்சுட் டெனுமவை முதல வாகி
யைம்பால் குறித்த வைவகை யிறுதியு
மன்ன பிறவுந் தாமுந் தானு
மின்மை வேண்டும் வினியொடு கொளலே.

5 இது மேல் விளியேற்குமெனக் கூறிப்போந்த இறுதியவற்றுள்
ளும் இவ்வீற்றுப்பெயர்கள் விளியேலா என்கின்றது.

இ - ள். த ந து என்னும் உயிர்மெய்யையும் எ என்னும் உயி
ரையும் முதலாகவுடையவாய் ஒருவனது கிளைமைப்பொருண்மை
யைக் குறித்துநின்ற ன ள ர என்னும் மூவகைப்புள்ளியையும் இறு
10 தியாகவுடைய பெயர்களும் வினாவெழுத்துக்களையுஞ் சுட்டெழுத்
துக்களையும் முதலாகவுடையவாகி ஐம்பாலையுங் குறித்துநின்ற ஐவ
கை இறுதியையும் இறுதியாகவுடைய பெயர்களும் அவைபோல்
வன பிறபெயர்களுந் தாம் தான் என்னும்பெயர்களும் மேல் விளி
யேற்குமெனப் போந்த பெயரோடு கோடலையின்றிநின்றலை வேண்
15 டும் ஆசிரியன். ஏ - று.

வரலாறு;—தமன் தமள் தமர் நமன் நமள் நமர் நுமன் நுமள்
நுமர் எமன் எமள் எமர் தம்மான் தம்மாள் தம்மாந் நம்மாந் நம்
மாள் நம்மாந் நும்மாந் நும்மாள் நும்மாந் எம்மாந் எம்மாள் எம்
மார் எனவும், எவன் எவள் எவர் ஏது ஏவை ஏவன் ஏவள் ஏவர் ஏது
20 ஏவை யாவன் யாவள் யாவர் யாது யாவை எனவும், அவன் அவள்
அவர் அது அவை இவன் இவள் இவர் இது இவை உவன் உவள்
உவர் உது உவை எனவும், தாம் தான் எனவும் வரும்.

அன்னபிறவும் என்றதனானே மற்றையான் மற்றையாள் மற்ற
றையார் மற்றையது மற்றையவை பிறன் பிறள் பிறர் என்பன
25 போல்வனவுங் கொள்க.

வேண்டும் என்றதனானே “எம்மானே தோன்றினு யெம்மை
யொழித்தியோ” எனச் சிறுபான்மை விளியொடு கோடலுந் தமர்
முதலாயின கள்ளென்னும் இடைச்சொல்லோடு கூடியவழி ளகர
ஈறுபோல ஈற்றயல் நீண்டு தமர்காள் எமர்காள் எனவும் நமரங்காள்
30 எனவும் பெயர்த்திரிசொல்லாய்த் திரிந்துநின்று விளியொடு கோட
லுங்கொள்க. (ருஅ)

உகௌ. பொருண்மயங் குதலு முருபுமயங் குதலுந்
தெரிநிலை யுடைய வேற்றுமைக் கண்ணே.

இது மேற்கூறிப்போந்த வேற்றுமைகட்கு எய்தாதது எய்து
விக்கின்றது.

இ - ள். பொருள்மயங்குதலும் உருபுமயங்குதலுமாகிய இரு
கூற்று மயக்கமும் ஆராய்ந்தறியும் இடனுடைய வேற்றுமையி
டத்து. எ - று. 5

உரியவை உரிய என்பார் தெரிநிலையுடைய என்றார். (10க)

உகஅ. அவற்றுட், பொருளின் மயக்கம் பிறிதொன்றன்
தன்பொருளவிடாதுதலேமயங்குதலே. [பொருளொடு

இது பொருள்மயக்கமாமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். அவலிருகூற்று மயக்கத்துட் பொருளின்மயக்கமா 10
வது பிறிதோர் வேற்றுமையுருபின் பொருளொடு பிறிதோர் வேற்
றுமையுருபு தன்பொருளிற் தீராது அப்பொருணிலைக்களத்துச்
சென்று மயங்குதலாம். எ - று. (கஉ)

உகக. உருபின மயக்கமோ ருருபின் பொருளொடு
தன்பொருள விடுத்துத் தலேமயங் குதலே. 15

இஃது உருபு மயக்கமாமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். உருபின்மயக்கமாவது பிறிதொரு வேற்றுமையுரு
பின் பொருளொடு பிறிதொரு வேற்றுமையுருபு தன்பொருளிற்
தீர்ந்து அப்பொருணிலைக்களத்துச் சென்று மயங்குதலாம். எ - று.

உஉ0. அவ்விரு திறனுஞ் செவ்விதி னாடி 20
யிவ்வென வறித லியல்புணாந் தோரே.

இது மேலனவற்றிற்கு ஓர் புறனடை கூறுகின்றது.

இ - ள். அவலிருகூற்று மயக்கத்தையும் முறையானே
ஆராய்ந்து இவையென அறிக இலக்கணங்களை அறிந்தோர். எ - று.

இவ்வென அறிதலாவது கோட்டைக்குறைத்தான் சூதினைக் 25
கன்றினான் நெறியைச்சென்றான் என இரண்டாவதன் பொருளா
கிய குறைத்தல் முதலாயின பொருட்கட் கோட்டின்கட்குறைத்
தான் சூதின்கட்கன்றினான் நெறிக்கட்சென்றான் எனக் குறைத்தல்
முதலியவற்றிற்குக் கோடுமுதலாயின இடனுமாகலிற் தன்பொரு

ளிற் தீராது ஏழாவது மயங்கிற்றெனவும், “இவனைக்கொள்ளுமீவ் வணி” என இரண்டாவதன் பொருட்கண் ‘இவட்டுக்கொள்ளுமீவ் வணி’ எனவும், அவனாற்செய்த்தகுமக்காரியம் என வரும் மூன்றாவ தன்பொருட்கண் அவற்குச்செய்த்தகுமக்காரியம் எனவும், கருவூரின் கிழக்கு சாத்தனினெடியன் மனைவாழ்க்கையிற்பற்றுவிட்டான் ஊ ரிற்றீர்தான் என வரும் ஐந்தாவதன் பொருட்கட் கருவூர்க்குக்கி ழக்கு சாத்தற்குநெடியன் மனைவாழ்க்கைக்குப் பற்றுவிட்டான் ஊர்க்குத்தீர்தான் எனவும், யானையதுகோடுகூரிது ஆவின்கன்றுக ரிது என வரும் ஆறாவதன் பொருட்கண் யானைக்குக்கோடுகூரிது ஆவிற்குக்கன்றுகரிது எனவும், காலைக்கண்வரும் என வரும் ஏழா வதன் பொருட்கட் காலைக்குவரும் எனவும், இதற்கு இதுவென் பது பட வருந் தன்பொருளிற்றீராது நான்காவது மயங்கிற்றெனவும், மணலுள்ளென எனவரும் ஏழாவதன்பொருட்கட் “கிளையரிநாணற்கி ழங்குமணற்கீன்ற—முனையோ ரன்ன முள்ளெயிற்றுத்துவர் வாய்” எனவும், கொக்கினின்றும் ஒழிந்த எனவரும் ஐந்தாவதன் பொ ருட்கட் “கொக்கினுக்கொழிந்ததீம்பழங்கொக்கின” எனவும் தம் பொருளிற்றீர்த்து நான்காவது மயங்கிற்றெனவும் அறிதலாம். பிறவும் அன்ன.

தொக்குழி மயங்குவனவும் உள. அவை மேற்கூறுப.

பொருண்மயக்கந் தன்பொருளிற் தீராது மயங்குதலின் உருபு ஏற்ற சொல்லும் உருபு நோக்கிய சொல்லந் தம்முள் இயை புடையனவாமாகலின் அத்தொடர்ப்பொருள் அவவேற்றுமையுரு பின் பொருளாவான் சேறலான் அதனைச் சார்ந்து அதன்பொருளா மென்பதூஉம் உருபுமயக்கந் தன்பொருளிற் தீர்ந்து மயங்குதலின் உருபு ஏற்ற சொல்லும் உருபு நோக்கிய சொல்லந் தம்முள் இயைபு டையனவல்லவாமாகலின் அத்தொடர்ப்பொருள் அவவேற்றுமையு ருபின் பொருளாவான் செல்லாமையான் அதன் பொருளாகாது தான்செல்லும் பக்கத்து வேற்றுமையுருபினைச் சார்ந்து அதன்பொ ருளாமென்பதூஉந் தாமே விளங்குமென்று உணர்க. (கஉ)

உஉக. முதன்முனை வரிற்கண் சினைமுன் வருதலு

மதுமுதற காகிற் சினைக்கை யாதலு

மினையவை பிறவு நினைதல் வேண்டும்.

இது வேற்றுமையுருபு ஏற்புழிப் படுவதோர் வரையறையும் வேற்றுமைப்பகுதிக்கு ஏற்பதோர் புறனடையும் உணர்த்துகின்றது.

இ - ள். முதற்சொல்லுஞ் சினைச்சொல்லுமாகத் தொடர்ந்த வழி முதற்சொற்கண் இரண்டாவது வரின் ஏழாவது சினைச்சொற்கண் வருதலும் ஆறாவது முதற்சொற்கண் வரிற் சினைச்சொற்கண் இரண்டாவது வருதலும் இத்தன்மைபன பிறவும் ஆராய்து அறிதலை விரும்பும் ஆசிரியன். எ - று.

வரலாறு;—யானையைக்கோட்டின்சுக்குறைத்தான் எனவும் யானையதுகேட்டடைக்குறைத்தான் எனவும் வரும்.

இனி, இனையவைபிறவும் என்றதனானே யானையைக்கோட்டடைக்குறைத்தான் என ஈரிடத்தும் இரண்டாவதே வருதலும் இவ்வாறே பணியைநிறத்தின்கட்டுகெடுத்தான மணியதுநிறத்தைக்கெடுத்தான பணியைநிறத்தைக்கெடுத்தான எனப் பண்புபற்றி வருதலும் தலைமகனைச் சலவின் கணமுங்குவித்தல் தலைமகனைச் சலவையைய முங்குவித்தல் தலைமகனைச் சலவையைய முங்குவித்தல் எனத் தொழில்பற்றி வருதலுஞ் சாத்தலை நாலையோதுவித்தான் யாழ்ஹர்மைவிவக்கினுள் எனப் பொருட்டொடாச்சிபற்றி வருதலும் அரசனோடினையாவந்தான் ஆதிரிபெருமொணைக்கர்வந்தார் என உயர்பொருளும் இழிபொருளும்பற்றி மயங்குவந்ததுழி வருவினை வியாதிச்செயல் உயர் பின்வழித்தாசலும் நம்பியகன் நங்கைகணவன் என்னுந் தொகைகளை விரிப்புழி நம்பிக்குமகன் நங்கைக்குக்கணவன் என “அது வென வேற்றுமை யுயர்நினைத் தொகையி—னதுவெ னுருடுகெட்டக் குகரம் வருதலும்” பிறவதற்குள் வருவனவுங் கொள்க. (ககூ)

உஉஉ. முதலிவை சினையிவை யெனவே யுளவில வுரைப்போர் குறிப்பின வறறே பிண்டமும.

இது முதல் சினைகளை ஆராயுமுகத்தான் ஐயம் அறுத்தலும் பல பொருட்டொகுதியை உணர்த்தும் பெயர்க்கும் அடற்றின் இயல்பு ஏற்பித்தலும் தீதலிற்று.

இ - ள். முதற்பொருள் இவை சினைப்பொருள் இவை எனத் தம்முள் வேறுவேறு பொருளாகா; சொல்லுவாரது குறிப்பின்வழியவாய் முதலாயவையே சினையுமாய்ச் சினையாயவையே முதலுமாய் நிற்கும் பிண்டப்பொருண்மையை உணர்த்தும் பெயரும் அவ்வியல்பிற்கும் முதலுஞ் சினையுமாக வழங்கப்பட்டு முதற்கு இரண்டாவது வரிற் சினைக்கு ஏழாவது வருதலுஞ் சிறுபானமை இரண்டாவது வருதலும் முதற்கு ஆறாவது வரிற் சினைக்கு இரண்டாவது வருதலும் பொருந்தும். எ - று.

- முதலெனப்பட்டது தானே தன்னைப் பிறிதொன்றற்கு ஏக தேசமாக நோக்கிச் சினையெனக் குறித்தவழிப் படையதியான எனச் சினையுஞ் சினையெனப்பட்டது தானே தன்கண் ஏகதேசத்தை நோக்கி முதலெனக் குறித்தவழிக் கோட்டடதுநுனி என முதலு
- 5 மர்மென்பார் 'உரைப்போர்குறிப்பின்' என்றார். தோட்டைநுனிக் கட்டுரைத்தான் கோட்டைநுனியைக்குறைத்தான் கோட்டதுநுனியைக்குறைத்தான் என முதற்கு ஒதப்பட்ட உருபு சினைக்கண் ணும் வந்ததாலென்று ஐயுற்றாற்குக் கருத்துவகையாற் கோடென்ப தூஉம் ஆண்டு முரலாய்நிற்றலின் முதற்கு ஒதிய உருபே முதற்கண்
- 10 வந்ததென ஐயமகற்றியவாறு காண்க. குப்பையைத்தலைக்கட்சிதறி னான் குப்பையைத்தலையைச்சிதறினான் குப்பையதுதலையைச்சிதறி னான் என வரும். இது வேறுபல குழீஇயகாடுமுதலியவற்றிற்கும் ஓக்கும். பிண்டமும் முதலுஞ்சினையுமாகலின் வேறு கூறவேண்டா வெனின், குப்பையென்புழித் தொக்க பல்பொருளல்லது அவற்
- 15 றின் வேறாயவற்றின் இயன்று தான ஒன்றெனப்படும பொருளின் மையிற் தொல்லாசிரியர் அதனை முதலென்றுவேண்டார் அது மேற்றொட்டு வறங்சிவரும் மருஉவென்பது அறிவித்தற்கு வேறு கூறினாரென்க. (கசு)

உஉஉ. ஐயான்குச செய்யுட் கவவு மாகு

12 மாகா வஹிணைக கானல் லாதன.

இஃது அவவேற்றுமையுருபுகளுட் சில உருபுகள் செய்யு ளுட் திரியவும் பெறுமென்கின்றது.

இ - ள். ஐயும் ஆனுங் குவவும் ஆகிய மூன்று உருபுஞ் செய்யு ளிடத்து அகரமாய்த் திரிந்து நிற்கவும் பெறும், அஃறிணையிடத்தா

15 யின் ஆனுருபன்றி ஐயுங் குவவுந் திரியா. எ - று.

'ஆகாவஹிணைக்கானல்லாதன' எனவே மூன்றும் உயர்தி ணைக்கண்ணொமென்பது தானேபோதருமென்க. அவவாகுமெனட் பொதுப்படக் கூறிய அதனால் ஐகாரம் அகரமாய்த் திரிதலும் ஆன் அகரம் பெறுதலும் குவவீறு அகரமாய்த் திரிதலும் ஆமெனக்

10 கொள்க.

வரலாறு;—காவலோனை என்பது "காவலோனக்களிற்சும் மே" எனவும், புலவரான் என்பது "புரைதீர்கேள்விப்புலவரான" எனவும், ஆசிரியர்க்கு என்பது "கடிநிலையின்றையாசிரியாக்க" என வும், அஃறிணைக்கட் புள்ளினான் என்பது புள்ளினான எனவும்

வுரும். உம்மை எதிர்மறையாகவின் இவ்வாறு திரிதல் சிறுபான்மை
யெனக்கொள்க. (ககரு)

உஉச. எல்லை யின்னு மதுவும் பெயர்கொளு
டலல வினைகொளு நான்கே ழிருமையும்
புலலும் பெரும்பாலு மென்மனா புலவா

இஃது உருபு சற்ற சொற்கு முடிபுகூறுகின்றது.

இ - ள். எல்லைப்பொருண்மைக்கண் வரும் இன்னுருபும் அது
வெணுருபும் பெயரைக்கொண்டு முடியும், இவையல்லவாகிய உருபு
கள் முற்றும் எச்சமுமாகிய வினையைக்கொண்டு முடியும், அவற்றுள்
நான்கனுருபும் ஏழனுருபும் பெயரும் வினையுங் கொண்டு முடியும்
பெரும்பாலுமெனச் சொல்லுவர் அறிவுடையோர். எ - று.

‘எல்லையினமதுவும்பெயர்கொளும என்றுரேனும் இன்னு
ருபு முதலிய உருபுகளை ஏற்ற சொற்களே அவ்வாறு முடிவனவெ
னக் கொள்க; எனனை’ ஐமுதலிய ஆறும் இடைச்சொல்லாய்
ஒன்றை விசேஷ சதுரிற்றல்லலது பிறிதொன்றான முடியும் தன்மை
அவற்றிற்கு இனமையின.

எழுவாய்வேற்றுமைக்கு ஆண்டே முடிபுகூறியையானும்,
எட்டாவது படாக்கையிடத்தாரை முன்னிலையி டத்தாராக்கும் வே
றுபாடுமையின் வேறொரு வேற்றுமையாக வேண்டியதல்லது
பெயரது விசாயாய்ப் பெயராய் அடங்கும் தன்மையும் உடைத்தா
தலான் நடபுகூறிய் எனறவழி அது நகூறியெனப் பெயர்வேற்று
மையை ஒத்துப் பயனிலைகொள்ளுமாஉலானும், ஂண்டு இரண்டா
வது முதல ஆறுருபும் ஏற்றசொற்களுக்கே இயமுடிபுகூறியதெனக்
கொள்க. பெரும்பாலுமெனறதான வினைகொள்வன வினையுங்
குறிப்புப்பற்றிய பெயாகே டலுங் கொள்க. உதாரணம் முற்காட்
டினவே கொள்க. சாத்தனதுவத்தது சாத்தனது என்று என ஆறு
வது வினையுங் குறிப்புங் கொள்ளுமென்பாரும் உளராலாவெ
னின், அஃது ஆறனுருபேற்ற பெயரனறு குறிப்புவினைமுற்றுப்பெ
யராமென மறுக்க.

உஉரு. வேற்றுமைப பொருளை விரிக்குங் காலே
யீற்றுநின் நியலுந் தொகைவயிற் பிரிந்து
பல்லா ருகப் பொருள்புணர்ந் திசைக்கு
மெல்லாச் சொல்லு முரிய வென்ப.

இது வேற்றுமைத்தொகையை விரிப்புழி வரும் வேறுபாடு அன்மொழித்தொகையை விரிப்புழி வரும் வேறுபாட்டோடு ஒக்கு மென்கின்றது.

5 இ - ள். வேற்றுமைத்தொகையை விரிக்குமிடத்து வேற்றுமையென்றி, அன்மொழித்தொகையை விரிப்புழிப் பல்லாற்றான் அன்மொழிப்பொருளோடு புணர்ந்துவரும் எல்லாச்சொல்லும் விரிக் கப்படும். எ - று.

உருபு தொகப் பொருள் நின்றவின் வேற்றுமைத்தொகையை வேற்றுமைப்பொருளென்றார். அன்மொழித்தொகை வேற்றுமைத் தொகை முதலாயி தொகை இறுதிநின்று இயவலின் 'எற்றுநின்றிய லுந்தொகை' என்றார். எற்றுநின்று இயலுந்தொகையிற் பிரிந்து பல்லாறாகப் பொருள்புணர்ந்து இசைக்கும் எல்லாச்சொல்லும் விரி த்தற்கு உரியவாமாறுபோல, வேற்றுமைத்தொகையை விரிக்குங்கா லும் பல்லாறாகப் பொருள்புணர்ந்து இசைக்கும் எல்லாச்சொல்லும் 10 விரித்தற்கு உரியவா மென்பார, 'எற்றுநின்று இயலுந்தொகையிற் பிரிந்து பல்லாறாகப் பொருள்புணர்ந்திசைக்கு மெல்லாச்சொல்லு முரிய' என்று உபசரித்தார். பொற்றொடி தாழ்குழல் மட்காரணம் என னும் அன்மொழித்தொகைகளை விரிப்புழிப் பொற்றொடியணிந்தாள் தாழ்குமுலுடையார் மண்ணாகியகாரணத்த"னியன்றது என வரும் 15 அணிதலும் உடைமையும் இயற்றலும், பொற்றொடியரிவை கருங்கு முற்பேதை மட்டுடம எனலும் வேற்றுமைத்தொகைகளை விரிப்புழி யும் பொற்றொடியை அணிந்த அரிவை கருங்குமுலையுடையபேதை மண்ணினியன்றகுடம என வந்தவாறு கண்டுகொள்க. 'பொருள்பு ணர்ந்திசைக்கும்' எனவே, இருதொகைக்கண்ணும் ஒருவாய்பாட்டா 20 ன்னிப் பொருள் கிதையால் உணர்த்ததற்கு ஏற்ற வாய்பாடெல் லாவற்றினும் வருமென்பதாம். அவ்வாறுதல் மேற்காட்டினவற் றுட் கண்டுகொள்க. அன்மொழித்தொகையிற் சொற்பெய்துவிரித் தல் யாண்டுப்பெற்றொடெனின், அதுவும் அனுவாசமுக்கத்தான் ஈண் டே பெற்றொடெனக. (சுஎ)

6 22சு. வினையே செய்வது செய்யபடு பொருளே

நிலனே காலங் கருவி யென்றா

வின்னதற் கிதுபய னாக வென்னு

மன்ன மரபி னிரண்டொடுந் தொகைஇ

யாயெட்டென்ப தொழின்முத னிலையே

5

யவைதாம், வழங்கியன் மருங்கிற் குன்றுவ குன்றும்.

இது தொழிற்கு முன்னிற்குங் காரணங்கள் இத்துணையென்று உணர்த்தியமுகத்தான் மேற்கூறிப் பேர்ந்த வேற்றுமைப் பொருள்களை ஈண்டுத் தொகுத்துக்கூறுகின்றது.

இ - ன். வினையும் வினாமுதலுஞ் செயப்படுபொருளும் நிலமுங் காலமுங் கருவியுமாகிய ஆறும் இன்னதாகக் இது பயனாகி வேன்று சொல்லப்படும் இரண்டொடுந் தொகுத்தொழிலது முதலிலை எட்டாமென்றும் அவையாம் எல்லாத்தொழிற்கும எட்டும் வருமென்னும் யாப்புவ இல்லை வழக்கின்கட் குறையக்குவன குன்றிவருமென்றுஞ் சொல்லுவர் ஆசிரியர். ஏ - று.

தொழிள்முதலிலையென்றது தொழிலதுகாரணத்தை; காரியத்தின் முதனிற்றலின் முதனிலையாயிற்று. காரணபெரினும் காரகமெரினும் ஒக்கும்.

வினந்தானென்றவழி வினதற்றொழிலும் வினதற்கருத்தாவும் வினயப்பட்டகுடமும் வினதற்கிடமாகியநிலமும் அத்தொழினிகழுங்காலமும் அதற்குக்கருவியாகிய திகிரிமுதலாயினவும் வினயப்பட்டகுடத்தைக் கொள்வானும் வினந்ததனும்பயனுமாகிய எட்டும் பற்றி அத்தொழினிகழ்ந்தவாறு கண்டுகொள்க. வினவித்தானென்பதற்கும் இவையொக்கும். இனிக் குழையென்றவழி உடையெனைக் கருதுதற்றொழிலங் கருதுதற்கருத்தாவங் கருதப்பட்டகுழையும் பிறவும்பற்றி அக்கருத்து நிகழ்ந்தவாறு காண்க.

அஃதேத் தொழிலின்வேறாயது காரகமாகலின் வினதற்றொழிற்கு அத்தொழிரான் காரகமாமாறென்னையெனின், வினந்தானென்பது வினதலைச்செய்தானென்னும் பொருட்டாகலிற் செய்தற்கு வினதல் செயப்படுபொருளீர்மைத்தாய்க் காரகமாமென்பது. அற்றுகலினன்றே கொளலோகொண்டானென்பது இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொடராயிற்றென்பது.

இன்னதற்காக இதுபயனாக என்னும் இரண்டும் அருகியல்லது வாராமையின் 'அன்னமரபினிரண்டொடும்' எனப் பிரித்துக் கூறினார்.

குன்றத்தகுவன ஆவன செயப்படுபொருளும் ஏற்பதும் பயனுமாம். கொடியாழிற்று வளிவழங்கிற்று என்புழிச் செயப்படுபொருளும் ஏற்பதும் பயனுமாகிய முதலிலை இல்லையாயினும் மொழிந்தனவற்றான் ஆதெனும் வழங்குதலுமாகிய தொழில் நிகழ்ந்தவாறு கண்டு கொள்க.*

- இவ்வாறு தொழின்முதனிலை எட்டுடனவே ஏவல்வினைமுதலையும் இயற்றுவவினைமுதலையுஞ் செய்வதெனவுஞ் செயப்படுபொருணீர்மைத்தாகிய வனையப்படுவது முதலியவற்றையும் இயற்றப்படுவதனையும் வேறுபடுக்கப்படுவதனையும் எய்தப்படுவதனையும் முறையே
5. வினையென்றுஞ் செயப்படுபொருளென்றும் முதற்காரணமுந்துணைக்காரணமும் நிதித்தகாரணமும் பற்றிப் பலவேறுவகைப்பட்டுவரும் மூன்றாவதன்பொருளையும் ஐந்தாவதன்பொருளையும் கருவியென்றும் பொருண்முதலிய அறுவகையிடத்தினையும் நிலனென்றுங் காலமென்றுங் நான்காவதன்பொருளெல்லாவற்றையும் இனனதற்காக இதுபபகைவென்றும ண்டி மேற்கூறிப் போந்த வேற்றுமைப்பொருளையெல்லாந் தொகுத்துக்கூறினொரன்பதூஉமாயிற்றென்று உணாக.

- இங்ஙனம் ண்டித் தொகுத்ததொற் பபன் “செய்வதாகி” எனவும் “செயப்படுபொருளைச்செய்ததுபோல” எனவும் மேல்வரும்
15. வினைக்கு இலக்கணங்கூறுதலும் பிறவுமாடுமெனவுங் ‘குன்றுவகுன்றும்’ என்பதொறு புயன் எல்லாத்தொழிற்கும் முதனிலையெட்டுங் குன்றாதுவருமோ சிலகொழிற்குச் சிலகுன்றிவருமோ என்னும் ஐயம் நீக்குதலுஞ் செயப்படுபொருள்குன்றிய வினையை உணர்த்துஞ் சொல் இரண்டாவதனோடு இமையாதெனப் பெறுதலுமாம். (சூ-4)

20. முதலாவது பெயரியல் முற்றிற்று.

உ-வது. வினையியல்.

உ-எ. வினையெனப் படுவது வேற்றுமை கொள்ளாது
நினையுங் காலைக் காலமொடு தோன்றிப்
பொருட்புடை பெயாச்சி புலப்படுப் பதுவே.

25. என்பது சூத்திரம். நிறுத்தமுறையானே வினையிலக்கணம் உணர்த்தினமையின் இவ்வோத்து வினையியலென்னும் பெயர்த்து. இதனுள் இத்தலைச்சூத்திரம் வினைச்சொற்கெல்லாம் பொது இலக்கணம் உணர்த்துகின்றது.

- இ - ள். மேற் கூறிப்போந்த வினைச்சொல்லென்று சொல்லப்படுவது வேற்றுமையோடு பொருந்தாது ஆராயுங்காற் காலத்தோடு கூடப் புலப்பட்டுப் பொருளது புடைபெயர்ச்சியை விளக்குவதாம். எ - று.

நண்டு வேற்றுமையென்றது உருபை.

உ-ம். உண்டனன் உண்ணாநின்றனன் உண்பன் எனவும் பண்டுகரியனாயிருந்தனன் இதுபொழுது கரியனாயிருக்கின்றனன் 'நானாக்கரியனாயிருப்பன் எனவும் வேற்றுமைகொள்ளாது காலமொடுதோன்றிப் பொருளது புடைபெயாச்சியை விளக்கியவாறுகாண்க. 5
வேற்றுமைகொள்ளாதென்றது காலமொடுதோன்றியென்னிற் கொழிற்பெயருங், காலமொடுதோன்றியென்றது வேற்றுமைகொள்ளாதெனின் இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லும் வினைச்சொல்லாவான் செல்லுமாகலான் அவற்றை நீக்குவற்கும், அவாய்நிலை தோன்றியவழித் தோன்றும் ஏனைக் காரகங்கள்போலாது காலம் உடன்றேனறுமென்பது அறிவித்தற்கு', வினைச்சொல்லுள் வெளிப்படக் காலம் விளக்காதனவும் உள அவையும் ஆராயுங்காற் குறிப்பாற் காலம் விளக்குதலையுடையவென்றற்கும் 'வேற்றுமை கொள்ளாது நினையுங்கலைக் காலமொடு தோன்றி' என்றொருன்க.()

உஉஅ முன்ன ரிசைத்த முதனிலையவற்றா 15
ரின்ன வினைச்சொலியலுத லுடைத்தே.

இது முற்கூறியவினைச்சொல் அங்ஙனம் தோன்றுங்கால் இம் முதனிலையடியாகத் தோன்றுமென்கின்றது.

இ-ள். மேல் எழுத்தோத்துட் கூறிய முரணிலைகளான் இத்தன்மையையுடைய வினைச்சொற் பிறத்தலையுடைத்தாம். எ - று. 20

முதனிலைகளாவன நடவா முதலாயினவும் நடப்பி வருவி முதலாயினவும் பொருளிடங்காலம் முதலாயினவும் பிறவுமாம். இத்தன்மையென்றது வேற்றுமைகொள்ளாமை முதலிய தன்மை.

வரலாறு;—நடந்தான் நடக்கின்றான் நடப்பான் எனவும் நடப்பித்தான் நடப்பியாநின்றான் நடப்பிப்பான் எனவும் தெரிநிலை வினையின் முதனிலைகளானும் கச்சினன் கழலினன் எனவும் இல்லத்தன் புறத்தன் எனவும் மூவாட்டையான் ஐயாட்டையான் எனவும் கண்ணன் தோளன் எனவும் கரியன் செய்யன் எனவும் துணங்கையன் கூத்தன் எனவும் குறிப்புவினையின் முதனிலைகளானும் தோன்றியவாறு காண்க. பொன்னன்னன் புலிபோல்வன் என ஒப்பு உணர்த்துவனவும், எப்பொருளும்ல்லனிறைவன் எனப் பண்பு உணர்த்தியும் அவைதாம் இவையல்ல எனக் குறிப்பு உணர்த்தியும் ஆவுண்டு என உண்மை உணர்த்தியும் எவவுயிர்க்கண்ணுயிறைவனுள் எனப் பண்பு உணர்த்தியும் மாற்றருந்துப்பின் மாற்றோர்பாச

றையுளன் எனக் குறிப்பு உணர்த்தியும் பொய்யர் நெஞ்சிற்புனித
 னிலன் எனப் பண்பு உணர்த்தியும் மாற்றோர்பாசறையிலன் எனக்
 குறிப்பு உணர்த்தியுங் குழையிலன் கச்சிலன் என உடைமைக்கும்
 றையாயும் மெய்வலியன் எனப் பண்பு உணர்த்தியுந் சொல்வல்
 ளன் எனக் குறிப்பு உணர்த்தியும் வருவனவும், நல்லன் தீயன்
 உடையன் என வருவனவும் இவைபோல்வன பிறவும் ஈண்டுக்
 குணத்தின் பகுதியாயே அடங்குமெனக் கொள்க. ஏனைத் திணைபா
 விடங்கடோறும் ஏற்குமாறு ஒட்டுக.

உண்மையாவது பொருள்கட்குக் கேடுபிறந்தக்காலுட் தனக்
 குக்கேடு இன்றித் தான் உன்றேயாய்ப்பலவகைப்பட்ட பொருடோ
 றும் நிற்பது. பண்பாவது ஒருபொருள் தோன்றுங் காலத்து உடன்
 தோன்றி அது கெடுத்துணையும் நிற்பது. குறிப்பாவது ஒருபொ
 ருட்குப் பின்றோன்றிச் சிறிதுபொழுது நிகழ்வது. (உ)

உஉக. அவைதா, முற்றும் பெயாவினை யெச்சமு மாகி
 யொன்றற் குரியவும் பொதுவு மாகும்.

இது முற்கூறிப் போந்த வினைச்சொற்கடாம் இத்துணைப்
 பகுதிய என்கின்றது.

இ - ள். வேற்றுமைகொள்ளாது வெளிப்படையானுங் குறிப்
 பானுங் காலமொடு தோன்றி அங்ஙனந் தோன்றுங்கால் நட வா
 முதலிய முதனிலையடியாகத் தோன்றிப் பொருளது புடைபெயர்ச்
 சியை விளக்கிற்குமென மேற் கூறிப்போந்த வினைச்சொற்கடாம்
 முற்றுவினைச்சொல்லும் பெயரெச்சவினைச்சொல்லும் வினையெச்ச
 வினைச்சொல்லுமென மூன்று திறத்தவாய் இருதிணை ஐம்பான்
 மூவிடங்களுள் ஒன்றற்கு உரியனவும் பலவற்றிற்கு உரியனவுமாய்
 வரும். ஏ - று.

முற்றுச்சொற்கும் எச்சத்திற்கும் வேற்றுமை யாதோவெ
 னின் பிறிதொருசொல்லோடு இயையாது தாமே தொடராதற்கு
 ஏற்கும் வினைச்சொல் முற்றும்; பிறிதோர் சொற்பற்றியல்லது நின்ற
 லாற்றா வினைச்சொல் எச்சமாம்; இவை தம்முள் வேற்றுமையெ
 ன்க. அஃதேல், உண்டானென்பது சாத்தனென்னும் பெயர் அவா
 வியன்றே நிற்பது? தாமே தொடராமென்றது என்னையெனின், அந்
 தன்று, உண்டான்சாத்தனென்றவழி ஏற்றையென்னும் அவாய்
 நிலைக்கட் சொற்றையென்பது வந்து இயைந்தாற்போல உண்டா
 னென்றவழி யாரென்னும் அவாய்நிலைக்கட் சாத்தனென்பது வந்து

இயைதலல்லது, அப்பெயர்பற்றியல்லது நின்றவாற்றா நிலைமைத் தன்று அச்சொல்லென்பது. இவ்வேற்றுமை விளங்குதற்கன்றே தெருல்லாசிரியரெல்லாரும் முற்றுச்சொல்லெனறும் எச்சமென்றும் அவற்றிற்கு இப்பெயா கொடுத்தது உமெனக. (௩)

உருக. மற்றுச்சொன் னோக்கா மரபின வனைத்து

முற்றி நிற்பன முற்றியன மொழியவை

யெத்திறத் தானும் பெயாமுடி பினவே.

இது முற் கூறிப்போந்த மூவகைவினைச்சொல்லுள் முற்றவினைச்சொற்கு இலக்கணங் கூறுகின்றது.

இ - ள். பிறிதொரு சொல்லோடு இயையாது தாமே தொடராதற்கு ஏற்கும் இயல்பையுடையனவாய் முற்கூறிப்போந்த வேற்றுமைகொள்ளாமை முதலிய பொது இலக்கணங்களை ஏற்றுநின்ற வேயன்றி, மேற் கூறக்கடவ திண்பாலிடங்கள் முழுதையும் முடிய விளக்கிக் குறைவுபடாது நிற்பன முற்றும் இயல்பையுடைய முற்றுவினைச்சொற்களாம். அதனமையவாகிய முற்றுவினைச்சொற்களாம் எவ்வாறானும் பெயரோடு முடியும். எ - று.

உ - ம. வந்தான்வழி கரியனமால் எனவரும். இனி எத்திறத்தானுமெனறதானே “கந்தருவவழக்கெனயனாபுலவா” என வெளிப்பட்டுவரினும் “அகரமுதனகர விருவாயமுப்பெதென்ப” என வெளிப்படாதவரினும் பெயாமுடிபாமெனக் கொள்க. “எவவயிற் பெயரும் வெளிப்படாததோன்றி” எனறதானே வெளிப்படாதுநின்றனும் பெறப்பட்டமையின ஈணடுக் கூறலவேண்டாவெனின, ஆண்டு முடிக்கப்படும் பெயா வெளிப்படாதுநின்றமூலுடைத்தென்றார், இது முடிக்கும் பெயராகலின் ஆண்டு அடங்காதென்பது.

அஃதேல முற்றிநின்றவாவது மற்றுச்சொன்னோக்காமையாக வின முற்றிற்றேல அது பெயா அவாயநிலலாது, பெயா அவாவிற்றேல் முற்றுச்சொல்லென்பபடாது, அதனை முற்றுச்சொற் பெயர் கொளுமென்றல் மாறுகொளக்கூறலாமெனின், அற்றன்று, உண்டான்சாததெனபது ஏற்றையெனனும் அவாய்நிலைக்கட் சேரற்றையென்பதனோடு இயைந்தாறபோல உண்டானெனபது யாரென்னும் அவாய்நிலைக்கட் சாததெனன்பதனோடு இயைவதல்லது அவாய்நிலையிலவழி உண்டானெனத தான தொடராய் நின்றல் முற்கூறிப் போந்தாமென்பது.

அஃதேற் சாததென்னும் பெயாசோற்றையென்பதுபோல அவாய்நின்றலை உள்வழி வருவதாயின் ‘எத்திறத்தானும் பெயர்முடி

பின்னவே என விதந்தோதல் வேண்டாம பிறவெனின், நன்றுசொன் னாய், அவாயநிற்றலை உளவழி வருவது அவவிரண்டற்கும் ஒக்குமே னும், உண்டானெனறவழி உண்டற்றொழிலாற செயப்படுபொருள் உய்த்துணர்ந்து பின் அதன வேறுபாடு உணரச சோறறையென்பது வந்தியைவதல்லது சொற்கேட்டதுணையான எறறையெனக் கேட் பான் செயப்படுபொருள் வேறுபாடு அறிவதாக அவாவாமையிற் சோற்றறையென்பது வருதல ஒருதலையன்று. இனி உண்டானென னுஞ் சொல்லாற் பொதுவகையான வினைமுதல் உணராதது கேட் பான் அதன வேறுபாடு அறிய அவாவுதலிற சாசதனென்பது வருதல் ஒருதலை. ஆதலான அச்சிறப்பு நோக்கி விதந்தோதி னுரென்பது. (ச)

உருக ஒருவன்முத லைந்தையும் படாக்கை யிடத்து
மொருமைப பனமையைத தனமைமுன் னிலையினு
முக்கா லத்தினு முரண முறையே
முவைந திருமுன றுறாய் முறறு
வினைபபத மொன்றே மூவொன பாறும்.

இது முற கூறிப்போந்த முற்றுவினைச்சொற்கு வகையும் விரி யுங் கூறுகின்றது.

இ - ள். ஒருவன ஒருத்தி பலா ஒன்று பலவென்னும் ஐம் பா லையும் படாக்கையிடத்தும் ஒருமைபனமைப்பாலகளைத தனமை யிடத்தும் முன்னிலையிடத்தும் ஏறிட்டு முககாலங்களுளும் உறமு முறையே படாக்கைவினைமுற்றுப் பதினைநதுந தனமைவினைமுற்று ஆறும் முன்னிலைவினைமுற்று ஆறுமாக வினைமுற்றுச்சொல ஒன்றே இருபத்தேழு திறமும். ஏ - று. (சு)

உருஉ அனனா னிறுமொழி யானபாற் படாக்கையும்
அள்ளர் னிறுமொழி பெண்பாற படாக்கையும்
அாஆ பவ்வ ரகார மாரீறற
பலலோரா படாக்கையும் பகருமன னவற்றுண
மாரைக் கிளவி வினையொடு முடியினு
மேலைக் கிளவியொடு வேறுபா டின்றே.

நிறுத்தமுறையானே முற்றுவினையை விரித்து உணர்த்து வான தொடங்கினவற்றுள், இஃது உயர்திணை முப்பாற் படாக்கை வினைமுற்றாறும் கூறுகின்றது.

இ - ள். அன்னும் ஆனுமாகிய இருவகை விசுவயையும் ஈராக வுடைய வினை வினைக்குறிப்புமொழிகள் உயர்திணையாண்பாற்ப டர்க்கையினையும் அள்ளும் ஆளுமாகிய இருவகை விசுவயையும் ஈராகவுடைய வினை வினைக்குறிப்புமொழிகள் உயர்திணைப்பெண் டாற்பட்டர்க்கையினையும் அள்ளும் ஆரும் பகரச்சுடையேரிய அகரமும் 5 யாருடைய வால்வகை விசுவயையும் ஈராகவுடைய வினை வினைக்கு றிப்புமொழிகள் உயர்திணைப்பல்லோடார்க்கையினையும் விளக் கும். அத்தனமையவாகிய வினைமுற்றுச்சொற்களுள் மாரீற்றுத் தெ ரிநிலைவினைமுற்றுச்சொல் வினைகொண்டு முடியுமாயினும் முற்கூறிய பல்லோடாடர்க்கைவினைமுற்றோடு ஓக்கும். வினைகோடலான் 10 முற்று எச்சமாய்த் திரிந்ததெனப்படாது வினையோடல்லது பெய ரோடு அது முடியாமையின். எ - று.

ஆன்பால் பெண்பால் பல்லோடாடலெனவே திணை உயர்தி ணையென்பது உள் பெற்றும். மேற்படவியலுட் கூறிய இடைநிலைவ கையானே அன் முகாய் ஆறும் முன்றுகாலமுற்பற்றி வரும். ஈற்று 15 வகையானே பகர ஈறும் மீறும் எதிர்காலர்பற்றி வரும். அங்கு னம் வருவழி அன்னது இறந்தகாலர்பற்றி வருங்காத் புக்கனன் உண்டனன் உரைத்தனன் தின்றனன் என இடைநிலைக் கடத்தற எழுத்துக்களின்முன் அன்பெற்றும் அஞ்சினன் கலக்கினன் என வும் உரிசினன் ஊண்ணினன் பொருநினன் திருநினன் துள்ளினன் 20 எனவும் போயினன் சேரினன் சொல்லினன் வவவினன் துள்ளி னன் எனவும் குன்றுகாரும் நுகாம் புழிந்த மெல்லெழுத்துக்களும் ழசரம் புழிந்த இடையெழுத்துக்களாகிய ஏனை எழுத்துக்களின் முன் அன்பெறாது இடைநிலை இன்னே பெற்றும்கரும். இனி அது நிகழ்காலர்பற்றி வருங்கால் உண்ணுகின்றனன் உண்கின்றனன் 25 எனவும் உண்ணுகிடந்தனன் உண்ணுகிடுந்நனன் எனவும் ஆகின்றி கின்றென்னும் இடைநிலைகளினமுன்னுஞ்சிறுபான்மை கிட இரு என்பனவற்றின்முன்னும் அன்பெற்றும்கரும். இனி இஃது எதிர் காலத்துவருங்கால் அன்பெறாது இடைநிலைப்பகரவகரங்களேபெற் றும் வகரம் ஏற்புழிக் குகாரமும் உகாரமும் அடுத்தும் உண்பன் 30 உரைப்பன் செல்வன் போவன் அஞ்சுவன் மொழிகுவன் உரிது வன் எனவரும். பிறவும் அன்ன. இனி ஆனீறு புக்கான் உண் டான் உரைத்தான் தின்றான் அஞ்சினான் கலக்கினான் உரிசினான் போயினான் போனான் எனவும் உண்ணுகின்றான் உண்கின்றான் 35 உண்கிரான் உண்ணுகிடந்தான் உண்ணுகிடுந்தான் எனவும் உண் பான் உரைப்பான் செல்வான் போவான் அஞ்சுவான் கலக்குவான்

மொழிசுவான் உரிநூவான் எனவும் அன் பெருது முறையே முக்
காலமுங் காட்டும் இடைநிலைகளே பெற்றுவரும்.

- இனி அன்வீறும் ஆன்வீறும் அர்வீறும் ஆர்வீறும் முறையே அன்
வீற்றேறும் ஆவீற்றேறும் ஓத்துப் புக்களள் புக்காள் புக்கன் புக்
5 கார் எனவரும். பிறவும் அன்ன. இனிப்பகர சறு உண்ப உரிநூப
என உகரப்பெறுதும் பெற்றுப் பாரீறு “என்ருமார் வந்தாரேய்க்கு”
என உகரப்பெற்றுப் ஆர்த்தார் கொண்டார் வந்தார் எனப்பெறு
தும் வருய். பிறவும் அன்ன. உண்டிலன் உண்ணாநின்றிலன் உண்
10 ணலன் முகரவிய இவற்றின் மறைவாய்ப்பும் அறிக. இனி வினை
யொடு முடியுமென்ற மாரீற்றுச்சொற் “பீடின்று பெருகிய திரு
விற்ப்பாடின மன்னரைப் பாடன்மா ரெமரே” “படரட வருந்
தியு—நோய்மலி வருத்தங் காணன்பா ரெமரே” எனப்பெயரொடு
முடிந்ததாலெனின், இவை பாடுக காண்க என்னும் விபங்கோட்கு
எதிர்மறையாய்ப்புபாடொழிக காணுதொழிக என ஏவற்பொருள
15 வாய் நின்றன; மாரீறல்லவென்க. அல்லலுடம் பாடுவர் காண்பார்
என்பன சில வியங்கோள்முற்றென்றுகொண்டு அவற்றிற்கு எதிர்ம
றையாய்ப்புபாடொழிவார் காணுதொழிவார் என ஏவற்பொருள
வாய் நின்றன என்றனும் ஒன்று. அன்றி மாரீறபாங்கல் இவ்வனம்
ஏவற்பொருண்மையை உணர்த்துபாறில்லையென்க. இனிக் கரியன்
20 கரியான் கரிபன் கரியாள் கரியர் கரியார் என வினைக்குறிப்பு வந்தன
காண்க. பிறவும் அன்ன. (4)

உகக. யாரென வினாவனைக் குறிப்புயர் முப்பால.

இஃது உயர்திணைவினைக்குறிப்பினுள் முன்றற்குப் பால்வகை
யாற் பொதுமை கூறுகின்றது.

- 25 இ - ள். யாரென்னும் வினாப்பொருளை உணர்த்தும் வினைக்
குறிப்புமுற்றுச்சொல் உயர்திணைபருங்கின் முன்புபாற்கும் உரி
த்து. எ - று.

முப்பாற்கும் உரித்தென்பார் முப்பாலென்றார் சொல்லொடு
பொருட்டுக்குற்றுமையுண்மையான். இழியிருபாலென்பதற்கும் இவ
30 வுரைகொள்க.

வரலாறு;—அவன்யார் அவன்யார் அவர்யார் எனவரும்.
“ஊதைகூட்டுண்ணு முகுபனி யாபத்தெங்—கோதைகூட்டுண்
ணிய தான்யார்மன்—போதெலாந்—தாதோடு தாழூந்தார்க் கச்சி

புள்ளாடன்—ஊதோடு வாராத வண்டு.” என்புழி வண்டுதான்யார் என அஃறிணைக்கண்ணுஞ் சிறுபான்மை வருதல் உரையிற் கொள்க. திணைவழுவமைதியென்றலும் ஒன்று. (ஏ)

உகச. துறுடுக் குற்றிய லுகர வீற்ற

வொனறன் படர்க்கையும் அஆ வீற்ற

5

பலவின படர்க்கையும் பகருடன் னவற்றுட்

டுவ்விது கிளவி குறிப்பிற் கேற்றலு

மாவீ நெதிர்மறைக் காகலு முரிய.

இஃது அஃறிணை இருபாற் படர்க்கைவினைமுற்றுபாறு கூறுகின்றது. 10

இ - ள். தறட என்னும் ட்ற்றுக்களை ஏறிநின்ற குற்றியலுகரத் திணை ஈராகவுடைய வினை வினைக்குறிப்புமுற்றுச்சொற்சாள் அஃறிணையொருமைப்படர்க்கையினையும், அகரமும் ஆகாரமுபாயிய இரு விசுவதியையுடைய வினை வினைக்குறிப்புமுற்றுச்சொற்கள் அஃறிணைப்பான்மைப்படார்க்கையினையும் விளக்குந்; அஃறிணைமையாகிய வினைமுற்றுச்சொற்களுள் டிவவிசுவதியை இறுதியாகவுடைய வினைச்சொற் குறிப்புப்பொருண்மையை விளக்குதற்கு ஏற்புடைத்தாகலும், ஆகார ஈற்றுவினைச்சொல் எதிர்மறைத்தொழிற்பொருணையை விளக்குதற்கு ஏற்புடைத்தாதலும் உரியவாப். 6 - று. 15

மேற்பதவியலுட்கூறிய இடைநிலைகையானே தகர உகரம் முன்றுகாலத்திற்கும் உரித்து. நகர உகரம் இறந்தகாலத்திற்கு உரித்து. அவற்றுள் தகர உகரம் இறந்தகாலப்பற்றி வருங்கால் புகுகது உண்டது வந்தது சென்றது உறங்கினது எனக் கடதறக்களும் இன்னும் என்னும் இடைநிலைகளினமுன் அகரம்பெற்றும், எஞ்சியது தப்பியது கலக்கியது எனவும் உசிஞியது நண்ணியது எனவும் போயது போனது எனவும் ஏனை எழுத்துக்களின்முன் முறையே இகரமும் யகர உயிர்மெய்யும் பெற்றும் யகர உயிர்மெய்யே பெற்றும் னகர உயிர்மெய்யே பெற்றும் வரும். இனி நிகழ்காலம்பற்றி வருங்கால் நடவாநின்றது நடக்கின்றது என ஆநின்று கின்று எனும் இடைநிலைகளின்முன் அகரம்பெற்று வரும். இனி எதிர்காலம்பற்றி வருங்கால் நடப்பது வருவது எனப் பகர வகர இடைநிலைகளின்முன் அகரம் பெற்று வரும். இனி நகர உகரம் புகுகன்று உண்டன்று வந்தன்று சென்றன்று எனக் கடதற என்னும் இடைநிலைகளின்முன் அன்பெற்றுங், கூயின்று கூயிற்று உறங்கின்று 30

உறங்கிற்று என இன்னிடைநிலைபெற்று அது திரியாதும் திரிந்தும் வரும். புக்கின்று உண்டின்று வந்தின்று சென்றின்று என்பன எதிர்மறுத்தலை உணர்த்தும் இல்லது லகரம் னகரமாய்த் திரிந்து நின்ற எதிர்மறைவினை. அவை எதிர்மறைவினையாதல் புக்கிலன்
5 உண்டிலன் வந்திலன் சென்றிலன் என்பனபோலும் ஏனைப்பாற் சொல்லான் அறிக.

இது தாலிகளைந்தன்றுமில்லனே வியந்தன்றுமில்லனே இழிந்தன்றுமில்லனே என உயர்திணைக்கண்ணும் வந்ததாலெனின், அவை களைந்தான் வியந்தான் இழிந்தான் என்பனவற்றிற்கு மறையாய்க்
10 களைந்திலன் வியந்திலன் இழிந்திலன் என நிற்கின்றவை களைந்தன்றுமில்லன் வியந்தன்றுமில்லன் இழிந்தன்றுமில்லன் என முற்றுவினைத் திரிசொல்லாய் நின்றன.

இனி வினைக்குறிப்பின்கண் மூன்றுகாலத்திற்கும் உரியவாய்க் குழையது நிலத்தது மூவாட்டையது வெண்கோட்டது கரிது
15 நடைத்து எனத் துவவீறுங், குழையிற்று மேற்று வைகற்று மருப்பிற்று வடிவீற்று செலவீற்று என றுவவீறுங், குண்கெட்டு குறுந்தாட்டு என வெவீறும் வரும்.

இனி அகர ஈறு மூன்றுகாலமும்பற்றி வரும். அவற்றுள் இறந்தகாலம்பற்றிவருங்காற் தொக்கன தொக்க உண்டன உண்ட
20 வந்தன வந்த சென்றன சென்ற எனக் கடதற என்னும் இடைநிலை யெழுத்துக்களின்முன் அன் சாரியை பெற்றும் பெறாதும், எஞ்சின தப்பின எனவும் உரிஞின நண்ணின பொருகின திருபின துள்ளின எனவும் போயின சேரின சொல்லின வவவின துள்ளின எனவும் குற்றுசுரத்தின்முன்னும் ஙகாரம் ஒழிந்த மெல்லெழுத்துக்களின்முன்னும் முகாரம் ஒழிந்த இடையெழுத்துக்களின்முன்னும் இடைநிலை இன்பெற்றும், போயன என அன்னிடைநிலை பெற்றும், போய என யகர இடைநிலை பெற்றும், போன என னகர இடைநிலை பெற்றும் வரும். இனி நிகழ்காலம்பற்றி வருங்கால் உண்ணரின்
25 மன உண்ணரின் உண்கின்றன உண்கின்ற என ஆகின்று கின்று
30 என்னும் இடைநிலைகளின்முன் அன்சாரியை பெற்றும் பெறாதும் வரும். இனி எதிர்காலம்பற்றி வருங்கால் உண்பன உண்ப வருவன வருவ எனப் பகர வகர இடைநிலை எழுத்துக்களின்முன் அன் பெற்றும் பெறாதும் வரும். உரினுவன உரினுவ உண்குவன உண்குவ என முதனிலையி றுதிக்கண் உகரம் பெற்றுங் ககர உகரம்பெற்றும் வருதலும் ஏற்புழிக்கொள்க.

35

இனி ஆகாரம் உண்ணா தின்றா எனக் கால எழுத்துப்பெறாது எதிர்காலத்துப் பயின்றுவரும்.

இனி அகர ஈறு வினைக்குறிப்பின்கண் மூன்றுகாலத்திற்கும் உரித்தாய்க் குழையன குழைய நிலத்தன நிலத்த மூவாட்டையன மூவாட்டைய வெண்கோட்டன வெண்கோட்ட கரியன கரிய 5
நடையன நடைய என அன்பெற்றும் பெறாதும் வரும்.

இனி வகர ஈறும் ஒதுப. அஃது ஈண்டு அகர ஈற்றுள் அடங்கும்.

இன்று இல கோடுடைத்து கோடுடைய அதுவன்று அவையல்ல உளது உள பொன்னன்னது பொன்னன்ன என்பனபோல 10
ஒருமை உணர்த்துவனவும் பன்மை உணர்த்துவனவுமாகிய வினைக்குறிப்புமுற்றுக்களும் இவற்றுள்ளே அடங்குமாறு அறிந்து அடக்கிக்கொள்க. வந்திலது வந்தில என்பனமுதலியவற்றின் மறைவாய்பாடும் அதிக. ஒன்றன்படர்க்கை பலவின்படர்க்கையெனவே அஃ
றிணையாமென்பதுஉம் பெற்றும். (அ) 15

உகரு. எவனென் வினாவனைக் குறிப்பிழி யிருபால்.

இஃது அஃறிணைவினைக்குறிப்பினுள் ஒன்றற்குப் பால்வகையாற் பொதுமை கூறுகின்றது.

இ - ள். எவனென்னும் வினாப்பொருளை உணர்த்தும் வினைக்குறிப்புமுற்றுச்சொல் அஃறிணைமருங்கின் இருபாற்கும் உரித்து 20
எ - று.

வரலாறு;—அஃதெவன் அவை எவன் என வரும். துமக்கிவனெவனென உயர்நினைக்கண்ணும் வருமாலோவெனின், ஆண்டு அது முறைபற்றி நின்றவின் அஃறிணைக்கணவந்தெனவே படுமென்பது. அஃதேல் துமக்கிவன் என்ன முறையானென்பதல்லது 25
என்னமுறையாமென்பது பொருந்தாதெனின் என்னமுறையென்பது ஆண்டு முறைமேனில்லாது ஒற்றுமைநயத்தான் முறையுடையான்மேல் நின்றவிற்பொருந்துமென்க. படுத்தலோசையான் எவனென்பதுபெயருமாம்; அஃது இக்காலத்து என்னென்றும் என்னை யென்றும் மருவிற்று. (க) 30

உகசு. தன்மை முன்னிலை வியங்கோள் வேறுண்
டின்மை செய்யு மிவற்றொட ரெச்சமும்.

பிரிவு வேறுபடே உள் செய்திய வாகி

யிருதிணைச் சொற்குமோ ரன்ன வுரிமைய.

நிறுத்தமுறையானே விரவுவினை உணர்த்துவனவற்றுள் இஃது அதன் பெயரும் முறையுந் தொகையுங் கூறுகின்றது.

- 5 இ - ள். தன் தொழில் உணர்த்துவதாகிய தன்மைவினை வினைக்குறிப்புமுற்றுச்சொற்களுந் தனக்கு எதிர்முகமாகநின்ற பொருளின் தொழில் உணர்த்துவதாகிய முன்னிலைவினை வினைக்குறிப்புமுற்றுச்சொற்களும் ஏவற்பொருண்மையைக் கொண்டு நிற்பதாகிய வியங்கோட்டெரிநிலைவினைமுற்றுச்சொற்களும் வேறுபாடுதன்னை உணர்த்துவதாகிய வேறென்னும் வினைக்குறிப்புமுற்றுச்சொல்லும் ஒருபொருளினது உண்மை உணர்த்துவதாகிய உண்டென்னும் வினைக்குறிப்புமுற்றுச்சொல்லும் ஒருபொருளினது இல்லாமை உணர்த்துவனவாகிய இல்லை இல் என்னும் இருகூற்று வினைக்குறிப்புமுற்றுச்சொற்களுஞ் செய்யுமென்னும் வாய்பாடுபற்றி வரும்.
- 10 உம்மீற்றுத் தெரிநிலைவினைமுற்றுச்சொல்லுமாகிய இவ்வெட்டோடு பெயராகிய ஒழிபையுடைய பெயரெச்சவினை வினைக்குறிப்புச்சொற்களும் வினையாகிய ஒழிபையுடைய வினையெச்சவினை வினைக்குறிப்புச்சொற்களுமாகிய இவ்வடைவீன்கண் இன்ன வினைச்சொற்களெல்லாம் பொதுமையிற் பிரிந்து ஒருகால் உயர்திணையை
- 15 உணர்த்தியும் ஒருகால் அஃறிணையை உணர்த்தியும் வேறுபட்டுத் தொழிலையுடையவாய் இருதிணையும் உணர்த்துஞ் சொல்லாதற்கும் ஒத்த உரிமையவாம். எ - று.

வாழ்த்தல் முதலிய பிறபொருளும் உடைத்தாகலான் வியங்கோளென்றது மிகுதிநோக்கிச்சென்ற குறி. செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டான் உண்ணும் தின்னும் என்னுந் தொடக்கத்தனவெல்லாத் தழுவப்பட்டன, எல்லாத்தொழிலுஞ் செய்தல் வேறுபாடாகலிற் பொதுவாகிய செய்தல் எல்லாத்தொழிலையும் அகப்படுத்தி நின்றலான். அவை பொதுவுஞ் சிறப்பும் அல்லவேல் என்செயாநின்றானென்று வினையவழி உண்ணுநின்றானெனச் செப்புதல் இயையாதாமென்க. இது செய்த செய்து முதலியவற்றிற்கும் ஒக்கும். இருதிணைக்கும் பொதுவாய்தோர் பொருளின்மையான் அதனான் நிகழும் விரவுத்தொழிலென்பது ஒன்று இன்றாலெனின், அவவிரவுத்தொழிலைக் கூறுகின்றவன் அதனை நிகழ்த்திய வினைமுதல் உயர்திணை அஃறிணையென்பது உணர்ந்தே கூறுமாயினும் பால்காட்டும் ஈநின்மை காரணத்தாற் கேட்டோன் உணர்வு இருதிணைவினைமுதன்மே

லும் ஒருங்கு சேறலின் அவ்வினைமுதற்பொருண்மையான் நிகழும், விரவுத்தொழிலும் உளதாயிற்றென்க. (க0)

உருள. குடுதுறு வென்னுங் குன்றிய லுகரமோ
 டல்லன் னென்னே னாகு மீற்ற
 விருதினை முக்கூற் றொருமைத் தன்மையு 5
 மம்மா மீற்ற முன்னிலை யாரையு
 மெம்மே மோமிவை படர்க்கை யாரையு
 மும்மூர் கடதற விருபா லாரையு
 தன்னொடு படுக்குந் தன்மைப் பனமையும்
 பார்ப்பட வுணர்ததும் பகுதிய விரண்டனுட் 10
 செய்கெ னொருமையுஞ் செய்குமென் பன்மையும்
 வினையொடு முடியினும் விளம்பிய முற்றே.

நிறுத்தமுறையானே இது தன்மையொருமையும் பன்மையுங் கூறுகின்றது.

இ - ள். கடதறக்களை ஊர்ந்த குற்றியலுகர ஈறும் அல் அன் 15
 என் ஏன் என்னும் ஈறுமாகிய எண்வகையீற்றினையும் ஈறுகவுடைய
 மொழிகள் இருதிணைக்கண்ணும் உளவாகிய ஒருவொருத்தியொன்
 றென்னும் முவகையொருமைத்தன்மையினையும் அம்மும் ஆமுமா
 கிய ஈற்றையுடைய வினை வினைக்குறிப்புமொழிகள் முன் நின்ற
 ரைத் தன்னொடு உளப்படுக்குந் தன்மைப்பன்மையினையும் எம்மும் 20
 ஏமும் ஒழுமாகிய ஈற்றையுடைய வினை வினைக்குறிப்புமொழிகள்
 படர்க்கையாரைத் தன்னொடு உளப்படுக்குந் தன்மைப்பன்மையினையு
 மும் உம்மென்னும் இடைச்சொல்லின் உகரத்தை ஊர்ந்துவருங் கும்
 மும் மும்முந் தும்மும் றும்முமாகிய ஈற்றையுடைய வினைகள் அவவி
 ருதிற்றத்தாரையும் ஒருங்கேயுந் தனித்தனியேயுந் தன்னொடு உளப்ப 25
 டுத்துந் தன்மைப்பன்மையினையும் பகுதிப்பட விளக்கும். அங்ஙனங்
 கூறிய பகுதியையுடைய ஒருமையும் பன்மையுமாகிய தன்மைவினை
 முற்றுச்சொற்களுட் செய்கென்னும் வாய்பாட்டான் வருந் தன்மை
 யொருமைவினைமுற்றுஞ் செய்குமென்னும் வாய்பாட்டான் வரும்
 உளப்பாட்டுத்தன்மைப்பன்மைவினைமுற்றும் பெயரோடு முடியாது 30
 வினைகொண்டு முடியும். அவவாறு முடியுமாயினும் முற்றுச்சொல்
 லாதலிற் திரியாது முற்கூறிய முற்றுச்சொல்லேயாம். எ - று.

மேற் பதவியலுட் கூறிய ஈற்றுவகையானே உண்கு உண்டு வருது சேறு எனவும் உரினாகு திருமுகு எனவும் வருங் குற்றுகர

- ஈற்றுத் தன்மையொருமைமுற்றுச்சொல்லும் இடைநிலைவகையானே உண்பல் வருவல் எனவரும் அல்லீற்றுத் தன்மையொருமைமுற்றுச்சொல்லும் கூறுவன் என வரும் அன்னீற்றுத் தன்மையொருமைமுற்றுச்சொல்லும் எதிர்காலம்பற்றி வரும் என்னீறும் ஏனீறும் இடைநிலைவகையானே மூன்றுகாலமும் பற்றி வரும். அவற்றுள் என்னீறு இறப்பும் நிகழ்வும்பற்றி வருங்காற் புக்கனென் உண்ணாநின்றனென் என உயர்திணையாண்பாற்படர்க்கை அன்னீற்றோடு ஒத்து இடைநிலைகளின்முன் அன்பெற்றுவரும். ஏனையவற்றோடும் ஒட்டுக. இனி எதிர்காலம்பற்றி வருங்கால் உண்பென்
- 10 உண்குவென் வருவென் வருகுவென் என முதனிலையெழுத்தின்முன் குகரம்பெறாதும் பெற்றும் இடைநிலைபெற்றுவரும். இனி ஏனீறு இறப்பினும் நிகழ்வினும் புக்கனென் புக்கேன் உண்ணாநின்றனென் உண்ணாநின்றேன் என அன்பெற்றும் பெறாதும் எதிர்வின் கண் உண்பென் உண்குவென் உரிநூவேன் எனக் குகரமும் உகரமும்பெறாதும் பெற்றும் இடைநிலைபெற்றுவரும். ஏனையவற்றோடும் ஒட்டுக. அம் ஆம் எம் ஏம் ஓம் என்பன இடைநிலைவகையானே மூன்றுகாலமும் ஈற்றுவகையானே உம்மூர் கடதற எதிர்காலமும் பற்றி வரும். அங்ஙனம் வருங்கால் யானும் நீயும் புக்கனம் புக்காம், யானும் அவனும் புக்கனெம் புக்கெம், யானும் அவனும் புக்கனெம்
- 10 புக்கேம் புக்கனெம் புக்கோம் எனவும், யானும் நீயும் உண்ணாநின்றனம் உண்ணாநின்றாம், யானும் அவனும் உண்ணாநின்றனெம் உண்ணாநின்றெம், யானும் அவனும் உண்ணாநின்றனெம் உண்ணாநின்றேம் உண்ணாநின்றனெம் உண்ணாநின்றோம் எனவும்; யானும் நீயும் உண்பம் உரிநூவம் உண்குவம் உண்பாம் உரிநூவாம் உண்குவாம், யானும் அவனும் உண்பெம் உரிநூவெம் உண்குவெம் உண்பேம் உரிநூவேம் உண்குவேம் உண்போம் உரிநூவேம் உண்குவோம் எனவும்; யானும் நீயும் அவனும் உண்கும் உண்டும் வருதும் சேறும் உரிநூதும் திருமுதும் எனவும் வரும். இவை அன்பெறும் விகற்பமும் உகரமுங் குகரமும் பெறுதலும் முற்கூறியவாறே
- * காண்க. ஏனையவற்றோடும் ஒட்டுக.

இனிப் பாற்பட என்றதனானே அம் ஆம் என்பன தமராயவழிப் படர்க்கையாரையும் உளப்படுத்தல்கொள்க. தன்மை இருதிணைக்கும் பொதுவாதல் விரவுப்பெயர் உரைத்தவழி உரைத்தாம். அதனானே “யானுமென் னெஃகமுஞ் சாறு மவனுடைய—யானைக் குந் தானைக்கும் போர்” என்புழி றும்மீறு அஃநிணப்படர்க்கையை

5 உளப்படுத்தல் வழுவமைதியன்று ஈண்டைக்கு வழாநிலையையாடென்க. “இலனென்றுதீயவைசெய்யற்கசெய்யி—னீலனாகும்பற்றும்

பெயர்த்து” என்பவாகலிற் தனித்தன்மைக்கண் அன்விருதியும் வழக்குப்பயிற்சியான் உளப்பாட்டுத்தன்மைக்கண் ஓம்விருதியும் உடனோதினார். தன்மைக்கு ஒருமையல்லது இன்மையிற் தன்மைப்பன்மையாவது தன்னோடு பிறரை உளப்படுத்ததேயாமென்பார் ‘தன்னோடுபடுக்குந்தன்மைப்பன்மை’ என்றார். இனிக் கரியன் கரியென் கரியேன் எனவும் கரியம் கரியெம் கரியேம் கரியோம் எனவும் வினைக்குறிப்பு வந்தன காண்க. பிறவற்றோடும் ஓட்டுக.

காண்குவந்தேன் காண்கும்வந்தேம் எனச் செய்கெனொருமையுஞ் செய்குமென்பன்மையும் வினைகொண்டுமுடிந்தவாறு காண்க.

“பெயர்த்தனென்முயங்கயான்” எனவும் “சேர்ந்தனைசென் மோபூந்தார்மாராப” எனவும் “மோயினனூயிர்த்தகாலீ” எனவும் வினைமுற்றுச்சொற்கள் வினைகொள்ளுங்கால் முற்றுச்சொல்லாதலிற் திரிந்து வினையெச்சமாமாறுபோல வினையெச்சமாகாது முற்றேயாமென்பாரா ‘வினைபொடுமுடியினும்விளம்பியமுற்றே’ என்றார். இருசாரணவும் பெயர்கொள்ளாது வினைகொண்டவழிச் செய்கெனொருமையுஞ் செய்குமென் பன்மையுந் திரியாவென்றும் ஏனைய திரியுமென்றுங் கூறிய கருததென்னையெனின, நன்றுசொன்னாய் காண்குவந்தேன் காண்கும்வந்தேம் என்றவழி அவை வினையெச்சமாய்த் திரிந்தனவாயிற் செய்தெனெச்சத்திற்கு ஏலாமையிற் செய்வெனெச்சமாய்த் திரியுமெனல்வேண்டும். வேண்டவே, செய்வெனெச்சத்திற்கு உரிய வினைமுதல்வினையும் பிறவினையுங் கொள்வான் செல்லும். வினைமுதல்வினை அல்லது கொள்ளாமையிற் செய்வெனெச்சமாய்த் திரியுமெனல் பொருந்தாது, பிறிதொராநின்மையின் முற்றுச்சொல்லாயே நின்றனவெனப்படுமென்க. செய்கென்பது “நோகோயானே” எனச் சிறுபான்மை பெயர்கோடல் உரையிற்கொள்க. உண்டிலன் உண்டிலம் முதலிய இவற்றின் மறைவாய்பாடும் அதிக. (கக)

உகஅ. ஐயா யிகர வீற்ற மூன்று

மேவலின் வரூஉ மெலலா வீற்றோ
டல்லா லேலகா னென்னு மீற்றவு
முப்பா லொருமை முன்னிலை வினையு
மிஈரீற்ற வீரண்டு மிருதினைப்
பன்மை முனனிலையு மின்னு மீற்ற
வன்னவற் றேவலு மாமென மொழிப.

இது முறையானே முன்னிலையொருமைவினையும் பன்மைவினையும் கூறுகின்றது.

இ - ள். ஐயும் ஆயும் இகரமுமாகிய ஈற்றையுடைய மூவகைச் சொற்களும் ஏவற்பொருண்மைக்கண் வரும் இருபத்துமூவகை ஈற ரோடு அல் ஆல் ஏல் காண் என்னும் நான்கு ஈற்றையுமுடைய சொற்களும் உயர்திணையாண்பாலொருமையும் பெண்பாலொருமையும் அஃறிணையொருமையும் உணர்த்தும் முன்னிலைவினை வினைக்குறிப்புமுற்றுக்களும், இர் ஈர் என்னும் இருவகையீற்றையுடைய சொற்களும் உயர்திணைக்கட் பல்லோரையும் அஃறிணைக்கட் பலவற்றையும் உணர்த்தும் முன்னிலைவினை வினைக்குறிப்புமுற்றுக்களும், மின்னும் உம்முமாகிய ஈற்றையுடைய சொற்கள் அவவிரு திணை ஏவலையும் உணர்த்தும் பன்மைவினைமுற்றுமாமென்று கூறுவர் ஆசிரியர். ஏ - று.

வரலாறு;—உண்டனை உண்ணாநின்றனை உண்பை எனவும் உண்டாய் உண்ணாநின்றாய் உண்பாய் எனவும் ஐகார ஈறும் ஆயீறும் மூன்றுகாலமும்பற்றி வரும். ஏனையவற்றோடும் ஒட்டுக. “ஐய சிறிதென்னையுக்கி” உண்டி “ஈதன்மாட்டொத்திபெரும்” உரைத்தி தின்றி போறி என இகர ஈறு கடதறக்களையூர்ந்து எதிர்காலம்பற்றி வரும். “பிரிந்திறைகுழாதி” என இதன்மறையுங் காண்க. “உரைக்கிற்றிநன்றுமன்னிதுநாடாய்கூறி” எனச் சிறுபான்மை நிகழ்வும் பற்றி வரும். உண்ணாநின்றி என்பது எதிர்காலத்திற்றிபிறந்த நிகழ்காலம். நடப்பி வருவி எனச் செய்வியென்னேவல் முன்னிலைவினை இகர ஈறு பகரவகரங்களையூர்ந்து எதிர்காலம்பற்றி வரும். உண்டிலை உண்டிலாய் முதலிய இவற்றின் மறைவிகற்பமும் அறிக. நட வா மடி சீ விடு கூ வே வை ரொ போ வெள உரிஞ் உண் பொருந்திரும் தின் தேய் பார் செல் வவ் வாழ் கேள் அஃகு போக்கு என ஏவலின்வரலுஉம் எவலா ஈற்றவும் உண்ணல் மரூல் அழேல் சொல்லிக்காண் எனவரும் அல் ஆல் ஏல் காண் என்னும் ஈற்றையுடைய முன்னிலைமுற்றுக்களும் ஈற்றுவகையானே எதிர்காலம்பற்றி வரும். முன்னின்றான் தொழில் உணர்த்துவனவேயன்றி அவனைத் தொழிற்படுத்தவனவும் எதிர்முகமாதலொப்புமையான் முன்னிலையாயின. செய்வியெனீற்றிற்கும் மின்னீற்றிற்கும் உம்மீற்றிற்கும் ஈதொக்கும். உண்டனிர் உண்ணாநின்றனிர் உண்பிர் உண்குவிர் எனவும் உண்டிர் உண்ணாநின்றிர் உண்பீர் உண்குவிர் எனவும் இடைநிலைவகையானே இர் ஈரென்பன மூன்றுகாலமும் உண்மின் உரிநுமின் எனவும் உண்ணும் உரையும் கேளும் எனவும் ஈற்றுவகையானே

மின்னீறும் உம்மீறும் எதிர்காலம்பற்றி வரும். ஏனையவற்றோடும் ஒட்டுக. உண்டிலிர் உண்டிலீர் உண்ணன்பின் என இவற்றின் மறைவிகற்பமும் அறிக. கரியை கரியாய் கரியிர் கரியீர் என வினைக்குறிப்பு வந்தன காண்க. பிறவும் அன்ன. (கஉ.)

உகக. கயவொடு ரவ்வொற் றல்ஆல் உம்மாற்

5

ஐகா லீற்ற வியங்கோண் முறறவை
யெய்து மிடம்பா லெங்கு மென்ப.

இது வியங்கோண்முற்று உணர்த்துகின்றது.

இ - ள். அகர உயிரோடுகூடிய ககரயகரங்களும் ரகாரவொற்றும் அல்லும் ஆலும் உம்மும் மாறும் ஐயுமாகிய எண்வகைவிஞ்சியையும் ஈராகவுடைய சொற்கள் வியங்கோட் தெரிநிலைவினைமுற்றுச் சொற்களாம்; அம்முற்றுச்சொற்கள் ஐம்பான் மூவிடங்களினுஞ் செல்லுமென்று கூறுவர் ஆசிரியர். ஏ - று.

வரலாறு;—அவன்செல்க அவன்செல்க அவர்செல்க அது செல்க அவைசெல்க என உயர்ந்தான இழிந்தான இன்னதுசெய்க என விதித்தற்பொருண்மைக்கண்ணும், அவன்வாழ்க அவள்வாழ்க அவர்வாழ்க அதுவாழ்க அவைவாழ்க எனவும் “அமிழ்தமுண்கநம் மயிலியலாட்டி” “அருளிலர் கொடாமை வல்லராகுக” “வெல்கவாழி நின்வென்றி வார்கழல்” “செல்க தீயன சிறக்கநின் புகழே.” எனவும் “பெறுக தில்லம் மயானே” “மடவமாக மடந்தை நாமே” எனவும் வாழ்த்துதற்பொருண்மைக்கண்ணும், “யானும்நின்றோடுடனுறைக” எனவும் “கடாவுகபாகநின்கால்வெனெடுத்தேர்” “கேட்டி துமறக்கநம் பி” யாவருங்கேட்க எனவும் வேண்டிக்கோடற்பொருண்மைக்கண்ணும் அகரத்தோடுகூடிய ககர ாறும், அவன்வாழிய அவள்வாழிய அவர்வாழிய அதுவாழிய அவைவாழிய “யான்வாழநாளுமெம்பாணன்வாழிய” “மன்னியபெருமநீணிலமிசையானே” என வாழ்த்து தற்பொருண்மைக்கண் அகரத்தோடு கூடிய உகர ாறும், “வாழியர்நடுக்கின்நிலியரோவத்தை” நீவாழியர் நின்றந்தைதாய்வாழியர் என வாழ்த்துதற்பொருண்மைக்கண் ரகார ஈறும் “வழாஅலொம்பல்” இற்றெனக்கிளத்தல் ஆக்கமொடுகூறல் என அல்லீறும் “மரீஇயதொரால்” என ஆலீறும் விதித்தற்கண்ணும் “வாழ்தல்வேண்டியவண்வரைந்தவைகல்” என உம்மீறும் “மீடின்றுபெருகியதிருவிற்—பாடிண்மன்னரைப்பாடன்மாரெமரே” “நோய்மலி வருத்தல் காணன் மாரெமரே” என மரீறும் வாழ்த்துதற்பொருண்மைக்கண்ணும்

“அஞ்சாமையஞ்சாமையஞ்சவ்வதொன்றின்” என விதித்தற்கண் ஐகார ஈறும் வந்தன. “பயனில்சொற்பாராட்டுவாணமகனெனன்-மக்கட்பதடியெனல்” என அல்லீறு விதித்தற்கண் மறையும் உடம் பாடுமாய் வருதலும் உணர்க. நாடாகொன்றே காடாகொன்றே அவலாகொன்றே மிசையாகொன்றே என்பனவற்றையும் நாடே யூக காடேயாக அவலேயாக மிசையேயாக என இதன்பாற் படுத் துக. இவற்றுள் ஏவல் கண்ணாதது இதுவென்று உணர்க. (கங)

உச௦. வேறின்மை யுண்டைம் பான்மூ விடத்தன.

இது வேறுமுதலியன மூன்றிற்கும் பால் இட உரிமை கூறு கின்றது.

இ - ள். வேறென்பது உம் இன்மையென்னுஞ் சொல்லான் உணர்த்தப்படும் இல்லை இல் என்னுஞ் சொற்களும் உண்டென் பது உம் ஐம்பான்மூவிடத்திற்கும் உரிய வினைக்குறிப்புமுற்றுக்க ளாம். எ - று.

வரலாறு;—அவன்வேறு அவள்வேறு அவர்வேறு அதவேறு அவைவேறு யான்வேறு யாம்வேறு நீவேறு நீயிர்வேறு எனவும் அவனில்லை அவளில்லை அவரில்லை அதுவில்லை அவையில்லை யா னில்லை யாமில்லை நீயில்லை நீயிரில்லை எனவும் “பிறன்கடை நின்றா ரிற் பேதையாரில்” “வழியெஞ்சலெஞ்ஞான்றுமில்” எனவும் அவ னுண்டு அவளுண்டு அவருண்டு அதுவுண்டு அவையுண்டு யானுண்டு யாமுண்டு நீயுண்டு நீயிருண்டு எனவும் வரும். “யாரு மில்லைத் தா னே கள்வன்—ரூனவன் பொய்ப்பின் யானெவன் செய்கோ- தினைத் தாளன்ன சிறுபசங் கால—வொழுநீ ராரல் பார்க்குங் குருகு முண்டு தான் மணந்த ஞான்றே” என்புழிக் குருகென்ப இயற்பெயராகலின் அதன்கட் பன்மையொடு காலவென்பது இை ந்து காலனவாகிய குருகுகளென நின்று அஃது உண்டென்னு பொதுவினைகொண்டதென்றற் படும் இழுக்கின்றேனுங் கள்வன் தானொருவனுமே வேறுசிலர் ஆண்டில்லையென்று கூறுகின்றான் இரைதேரும் மனக்குறிப்புடைமையிற் கேளாது சிறிதுகேட்டதா யினுங்கொலைசூழ் குருகாதலிற் கூறுவதுஞ் செய்யாது இத்தன் மைத்தாயதொரு குருகும் உண்டென்று கூறுதலிற் காலகுருகெ ன்பதனைப் பன்மையொருமை வழுவமைப்பென்றே கொள்ளவேண் ணுதலான் உண்டென்பது ஆண்டு அஃறிணையொருமை உணர்த் திநின்றதல்லது யாண்டும் அஃறிணையொருமையே உணர்த்திநிற்கு

மெனக் கூறவேண்டுமெனில்லையென்க. அல்லது அங்ஙனங் கூறவேண்
முற்றேல் “நாவுண்டு நீயுண்டு நாமந் தரித்தோதப்—பாவுண்டு நெஞ்
சே பயமுண்டோ—பூவுண்டு—வண்டிறங்குஞ் சோலை மதிலரங்கத்
தேயுலகை—யுண்டிறங்கு வாநொருவ னுண்டு” எனவும் “பெண்டிரு
முண்டுகொல் பெண்டிரு முண்டுகொல்—கொண்ட கொழுந ருறு
குறை தாங்குறாஉம்—பெண்டிரு முண்டுகொல் பெண்டிரு முண்டு
கொல்—சான்றோரு முண்டுகொல் சான்றோரு முண்டுகொ—லீன்ற
குழவி யெடுத்து வளர்க்குறாஉஞ்—சான்றோரு முண்டுகொல் சான்
றோரு முண்டுகொல்” எனவும் வருவன முடியாமையுணர்க. (கச)

உசக. பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலை தன்மையிற் 16
செல்லா தாகுஞ் செய்யுமென் முற்றே.

இது செய்யுமென்னும் முற்றுச்சொற்குப் பால் இட உரிமை
கூறுகின்றது.

இ - ள். பல்லோர்படர்க்கைக்கண்ணும் முன்னிலைக்கண்ணுந்
தன்மைக்கண்ணும் பொருந்தாது ஒருவன்படர்க்கைக்கண்ணும் 15
ஒருத்திபடர்க்கைக்கண்ணும் ஒன்றன்படர்க்கைக்கண்ணும் பலவற்
றின்படர்க்கைக்கண்ணும் பொருந்துஞ் செய்யுமென்னும் முற்றுச்
சொல். எ - று.

உ-ம். அவன்வரும் அவள்வரும் அதுவரும் அவைவரும்
எனவரும். (கடு) 20

உசஉ. பெயரெஞ்சு கிளவியும் வினையெஞ்சு கிளவியுந்
தேருங் காலேம் பான்மூ விடத்தன
வவைதாம், பிறிதொடியைந் தல்லது நின்றலாற் று
குறைபட நிலையுந் கொளகைய வென்ப. [து

இது பெயரெச்ச வினையெச்சங்கட்குப் பால் இட உரிமையும் 25
முற்றோடு அவற்றிடை வேற்றுமையுங் கூறுகின்றது.

இ - ள். பெயரெச்சமாகிய வினை வினைக்குறிப்புச்சொல்லும்
வினையெச்சமாகிய வினை வினைக்குறிப்புச்சொல்லும் ஆராயுமிடத்து
ஐம்பான்மூவிடத்திற்கும் உரியனவாம்; அங்ஙனம் உரியனவாகிய
எச்சங்கள் தாம் பிறிதொர்சொற்பற்றியல்லது நின்றலாற்றாது குறை 30
படநிற்குங் கோட்பாட்டினை உடையனவாமென்று கூறுவர் ஆசிரி
சியர். எ - று.

மற்றுச்சொல் நோக்குதலான் மற்றுச்சொல் நோக்கா முற
றுச்சொல்லின் வேறுபட்டு எச்சமாய்நிற்குமென்பார் 'குறைபடநிலை
இயும்' என்றார். எனவே, பெயரோடியைந்தல்லது நின்றலாற்றாத
எச்சச்சொல் பெயரெஞ்சுகிளவியெனவும் வினையோடியைந்தல்லது
நின்றலாற்றாத எச்சச்சொல் வினையெஞ்சுகிளவியெனவும் விரியு
மென்பதூஉமாயிற்று.

வரலாறு;—அவனுண்டலுண் அவளுண்டலுண் அவருண்ட
லுண் அதுவுண்டலுண் அவையுண்டலுண் யானுண்டலுண் யாமுண்
டலுண் நீயுண்டலுண் நீயிருண்டலுண் எனவும் அவனுண்கின்றலுண்
அவளுண்கின்றலுண் அவருண்கின்றலுண் அதுவுண்கின்றலுண்
அவையுண்கின்றலுண் யானுண்கின்றலுண் யாமுண்கின்றலுண் நீயுண்
கின்றலுண் நீயிருண்கின்றலுண் எனவும் அவனுண்ணுமுண் அவ
ளுண்ணுமுண் அவருண்ணுமுண் அதுவுண்ணுமுண் அவையுண்
னுமுண் யானுண்ணுமுண் யாமுண்ணுமுண் நீயுண்ணுமுண் நீயிருண்
னுமுண் எனவும் உண்டுவந்தான் வந்தாள் வந்தார் வந்தது வந்தன
வந்தேன் வந்தேம் வந்தாய் வந்தீர் எனவும் பெயரெச்சமும் வினை
யெச்சமும் முறையானே பெயரோடும் வினையோடும் இயைந்து
ஐம்பான்முவிடங்கட்கும் உரியவாயினவாறு காண்க. (கக)

உசக. அவற்றுட், செய்த செய்கின்ற செய்யுமென் பா
செய்வ தாதி யறுபொருட் பெயரொடு [ட்டிற்
முடியு முறையது பெயரெச் சம்மே.

இது பெயரெச்சத்திற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்
றது, இத்துணைவாய்பாட்டான் நிகழுமெனவும் இத்துணைப் பொருட்
பகுதிபற்றிவரும் பெயர்களான் முடியுமெனவுங் கூறுகின்றமையின்

இ - ள். முற்கூறிய எச்சங்கள் இரண்டனுட் செய்த செய்
கின்ற செய்யுமென்னும் முறையே முக்காலமுங் காட்டும் வாய்பாட்
டாற் புலப்பட்டுத் தொழின்முதனிலையெட்டனுள் இன்னதற்காக
இதுபயனாக என்னும் இரண்டும் ஒழித்து வினைமுதன்முதலாயின
ஏனை அறுவகைப்பொருள்களையும் உணர்த்தும் பெயர்களோடு முடி
யும் இயல்பினையுடையது பெயரெச்சவினைச்சொல்லாம். எ - று.

வரலாறு;—ஆடியகூத்தன் வென்றவேல் புக்கஇல் போயி
னபோக்கு வந்தநாள் உண்டசோறு எனவும் ஆடுகின்றகூத்தன்
வெல்கின்றவேல் புகுகின்றஇல் போகின்றபோக்கு வருகின்றநாள்

உண்கின்றசோறு எனவும் ஒதும்பார்ப்பான் வணையுங்கோல் வாழ
மில் உண்ணும் ஊண் துயிலுங்காலம் கற்கும்தூல் எனவும் வினைமு
தற்பொருளுங் கருவிப்பொருளும் நிலப்பொருளும் வினைப்பொரு
ளுங் காலப்பொருளுள் செயப்படுபொருளுமாகிய பொருட்பகுதியா
றணையும் பற்றி வரும் பெயர்ச்சொற்களோடு முடிந்தவாறு காண்க. 5
இவற்றிற்குச் செய்யாநின்ற எனவும் செய்யாநிற்கும் எனவும் வரும்
வாய்பாட்டு வேற்றுமை ஒன்றெனமுடித்தலாற் கொள்க.

முடியுமென்னாது முடியுமுறையதென்ற யிகையானே அவ
னுண்ட ஊணென்றோடே போல வினைமுதற்பொருட்பெயர் முன்வந்தே
ஏனைய பின்வருமெனவும் வினைமுதற்பொருள் பெயராயின் ஆடிய 10
கூத்தனென்றோடே போல அப்பெயர்பின்வருமெனவுங் கொள்க.

“மற்றிந்நோய் தீரு மருந்தருளா யொண்டொடி” என்புழி
நோய்தீர்த்தற்கேதுவாகிய மருந்தென்னும் ஏதுப்பொருணமை கருவிக்
கண் அடங்கும். தேரோடும்புறங்காணே றாயினென் நிலமபூத்தமரம்
என்பனபோல்வனவும் அனன. “நின்முகங்காணுமருந்தினேன்” 15
என்புழிக் காட்சியைமருந்தென்றதாதலிற் காணுமருந்தென்பதூஉம்
“பொச்சாவாக்கருவியாற்போற்றிச்செயின்” என்புழிப் பொச்சாவா
மையைக் கருவி யென்றதாகலிற் பொச்சாவாக்கருவியென்பதூஉம்
வினைக்கண் அடங்கும். ஆறுசென்றவியரென்புழி வியர் ஆறுசேற
லான் வந்த காரியமாகலிற் செயப்படுபொருட்கண் அடங்கும். ஆர்க 20
ளிறுமிதித்தநீர் எள்ளாட்டியஎண்ணெய் உண்டஎசசில் என்பன
போல்வனவும் அனன.

நூற்ற நூலானியன்றகலிங்கம் பூத்தபூவானியன்றகண்ணி
என்பனவும் ஒற்றுமைநயத்தானே நூற்றகலிங்கம் “குண்டுசுனை
பூத்தவண்டுபடுகண்ணி” எனப் பொருட்பெயர்கொண்டனவேயாம்.
“நூலாக்கலிங்கம்வாலரைக்கொள்ளி” என்பது பெயரெச்ச எதிர்
பறை. இதுவும் அவ்வியல்பிற்று. 12: 21.

உம்மையை எச்சவும்மையாக்கிச் செய்வதாதி அறுபொருட்
பெயருமேயன்றி அரசனாற்கொடுத்தபார்ப்பான் கொடுக்கின்றபார்ப்
பான் கொடுக்கும்பார்ப்பான் எனவும் ஆடையொலித்தகூலி ஒலிக் 30
கின்றகூலி ஒலிக்குங்கூலி எனவும் ஒத்த உரிமையனவன்றிச் சிறு
பான்மை இன்னதற்காக இதுபயனாக என்பனபற்றிவரும் பெயருங்
கொள்க. இன்னுய பழம் உதிர்ந்தகோடு உதிர்கின்றகோடு உதிருங்
கோடு எனச் சிறுபான்மை தீர்த்தப்பொருண்மைபற்றிவரும் பெய
ருங்கொள்க.

இனிச் செய்த என்பதன்குறிப்பாய் இன்ன அன்ன என்ன கரிய செய்ய பெரிய என் வருவனவுங் காண்க. “இன்னதன்மையின ருமையின்” எனவும் “அன்னதன்மையினறிந்தீயாரே” எனவும் “என்னகிளவியும்பண்பின்றொகையே” எனவும் கரியமால் நெடுங் கண் எனவும் செய்யகோலினாய் எனவும் “பெரியகேழலட்டபேழ் வாயேற்றை” எனவும் பிராண்டும் வந்தவாறுகாண்க. (க௭)

உசச. செய்யுமெ நெச்சவீற் றுயிர்மெய் சேறலுஞ்
செய்யுளு ளும்முந் தாதலு முற்றே
லுயிரு முயிரமெய்யு மேகலு மாம்பிற.

இது செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டான்வரும் உம்மீற்றுப் பெயரெச்சத்திற்கும் முற்றிற்கும் எய்தாதது எய்துவிக்கின்றது.

இ - ள். செய்யுமென்னும் பெயரெச்சத்து இறுதியிர்மெய் கெடுதலுஞ் செய்யுளிடத்து உம்மீறு உந்தெனத் திரிதலும் முற்ற மாயின் ஈற்றுயிர்கெடுதலும் ஈற்றுயிர்மெய்கெடுதலுமாகிய இவவிதி கள் பெறுதலும் பிறவுமாம். எ - று.

உம்மையாற் பெறுதல் ஒருதலையன்றெனக்கொள்க. “வாம்பு ரவி வழுதியொடெம்மிடை” “ஆன்போம்புழை” என வாவும்புரவி போகும்புழை என்பன உயிர்மெய்கெட்டு நின்றன. மகரவொற்று நின்றலான் இவை வினைத்தொகையாகாவென்க. “திரையிசைப்பா யுந்து” “நீர்க்கோழிகுப்பெயர்க்குந்து” என பாயுகும் பெயர்க்கும் என்பன உம்மீறு உந்தாய்ததிரிந்தன. “சாரனாடவென்றோழியுங்கலுழ் மே” “அம்பலூருமவனொடுமொழிமே” என முறையே கலுழ்மே மொழியுமே என்பன ஈற்றுயிர்கெட்டும் ஈற்றுயிர்மெய்கெட்டும் நின் றன. பிறவும் அன்ன.

இனிப் பிற என்றதனானே செய்யுமென்னும் உம் ஈற்று முன் னிலைப்பன்மைமுற்றும் இவ்வாறுகெடுதலுங்கொள்க. “மாமறைமாக்க ள்வருகுலங்கேண்மோ” “முதுமறை யந்தணிர் முன்னிய துரை மோ” என முறையே கேளுமோ உரையுமோ என்பன ஈற்றுயிர் கெட்டும் ஈற்றுயிர்மெய்கெட்டும் நின்றன. மகர ஈறு “மவவீரோற் றழிந்துயிரீரொப்பவும்” என்பதனாற்கெட்டது. இவை மணிமேக லையுட்கண்டன. (க௮)

உசரு. செய்து செய்யு முதல வாய்பாட்டிற்
றன்வினை பிறவினை யாயிரு வினையொடு
முடியு முறையது வினையெச் சமமே.

இது வினையெச்சத்திற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது; இத்துணைவாய்பாட்டான் நிகழுமெனவும் இவ்வினைச் சொற்களான் முடியுமெனவுங் கூறுகின்றமையின்.

இ - ள். செய்து செய்யு முதலிய வாய்பாட்டாற் புலப்பட்டுத் தன்னை நிகழ்த்திய வினைமுதலான் நிகழ்ந்த வினையும் பிறவற்றின் வினையுமாகிய அவ்விருவகை வினையோடும் முடியும் இயல்பினை யுடையது வினையெச்சச்சொல்லாம். எ - று. (கக)

உசக. செய்து செய்யுச் செய்யாசு செய்து
செய்தெனச் செயசசெயின செய்யிய செய்யியர்
வான்பான் பாக்கின வினையெச் சமபிற 10
வைநதொன் றுறுமுக் காலமுறை தருமே.

இது முன்னர் வினையெச்சஞ் செய்து செய்யு முதலிய வாய்பாடுபற்றி வருமென்றார், அவை இவையென்பதூஉம் அவற்றாற் புலப்படுங்காலம் இவையென்பதூஉங் கூறுகின்றது.

இ - ள். உகரமும் ஊகாரமும் ஆகாரமும் புகரமும் எனவும் 15
அகரமும் இன்னும் இயவும் இயருமாகிய இறுதியிடைச்சொற்களான் வேறுபட்ட செய்யென்னும்வாய்பாடுபற்றிவருஞ் செய்தென்பதுமுதலிய ஒன்பதும் வான் பான் பாக்கு ஆகிய இறுதியிடைச் சொற்களான் வேறுபட்ட செய்யென்னும்வாய்பாடுபற்றிவருஞ் செய்வான் செய்பான் செய்பாக்கு என்னும் மூன்றும் இவைபோல் 20
வன பிறவும் வினையெச்சத்திறத்தனவாம். நிறுத்தமுறையானே முதற்கண் நின்ற ஐந்தும் இடைக்கண் நின்ற ஒன்றும் இறுதிக்கண் நின்ற ஆறும் இறந்தகாலமும் நிகழ்காலமும் எதிர்காலமும் புலப்படுத்திநிற்கும். எ - று.

வான் பான் பாக்கு என்னும் இடைச்சொல்லிற்றுதிவினைச் சொல்லை ஆகுபெயரான் வான்பான்பாக்கென்றார். 25

இவற்றுள் உகர ஈறு நக்கு உண்டு வந்து சென்று எனக் கடதறக்களை ஊர்ந்து இறந்தகாலம்பற்றி வரும். ஊகார ஈறும் ஆகார ஈறும் உண்ணாவந்தான் தின்னாவந்தான் “படுமகன் கிடக்கை காணா—வீன்ற ஞான்றினும் பெரிதுவந்தனளே” எனவும் உண்ணாவந்தான் “கல்லாக்கழிப்பர்தலையாயார்நல்லவை—துவவாக்கழிப்பரிடைகள்” எனவும் பின்வருந்தொழிற்கு இடையின்றி விரைவு உணர்த்தி முன்வருந்தொழின்மேல் இறந்தகாலம்பற்றி வரும். பகர 30

வுகரம் “பல்கால் வாக்குபு தரத்தர வருத்தம் விடவார வண்டு” “புலராப் பச்சிலை யிடையிடுபு தொடுத்த” என இறந்தகாலம்பற்றி வரும். உரிநூபு என உகரமும் கற்குபு எனக் குகரமும் ஏற்றவழிப் பெறுதல்கொள்க. எனவென்பது சேரலைபுக்கெனவெப்பங்கிற்று உண்

5 டெனப்பசிகெட்டது உரைத்தெனவுணர்ந்தான மருந்துதின்றெனப் பிணிரீங்கிற்று என முடிக்குஞ்சொல்லான் உணரப்படுந்தொழிற் குத் தன்முதனிலைத்தொழில் காரணமாய் விரைவு உணர்த்திக் கடதறக்களை ஊர்ந்து இறந்தகாலம்பற்றி வரும். எஞ்சியென உரிஞியென என ஏனையெழுத்தோடும் வருமாறு அறிந்து ஒட்டிக்கொள்க.

10 அகரம் ஞாயிறுபடவந்தான் என இதுநிகழாநிற்கவந்தானென்னும் பொருட்டாய் நிகழ்காலம்பற்றிவரும். வாழச்செய்தநல்வினையென்ப தூஉம் அது. இன் மழைபெய்யிற்குளநிறையும் மெய்யுணரின்வீடெளிதாம் எனக் காரணப்பொருட்டாய் எதிர்காலம்பற்றி வரும். நடப்பின் உரைப்பின் என ஏற்றவழிப்பகரம்பெற்று வருதலுங் கொள்க.

15 இய இயர் என்பன உண்ணிய தின்னிய உண்ணியர் தின்னியர் என எதிர்காலம்பற்றி வரும். போகிய போகியர் என ஏற்றவழிக் குகரம்பெற்றுவருதலுங் கொள்க. வான்பான்பாக்கென்பன முறையே “கொல்வான்கொடித்தானைகொண்டெழுந்தான்” எனவும் “அலைப்பான்பிநிதுயிரையாக்கலுங்குற்றம்” எனவும் “புணர்தருசெல்வந்த

20 ருபாக்குச்சென்றான்” எனவும் எதிர்காலம்பற்றி வரும்.

இனி இவைபோல்வன பிறவாவன;—உணற்குவந்தான் என எதிர்காலம்பற்றி வருங் குகர ஈற்றுச்சொல்லும், நீர்பொய்கடறியபின் மெய்கடறுவாரயார் என இறந்தகாலமும் நீயிவவாறுகூறுகின்றபின் னுரைப்பதுண்டோ என நிகழ்காலமும்பற்றி வரும் பின்னீற்றுச்

15 சொல்லும், மருந்துதின்றெழுந்தது என இறந்தகாலம்பற்றி வரும் முன்னீற்றுச்சொல்லும், “வலகைவினையென்றுவணங்கிநாம்விடுத்தக்கால்” என இறந்தகாலமும் “அகன்றவர்திறத்தினிநாடுங்கால்” என நிகழ்காலமும்பற்றி வருங் காலற்றுச்சொல்லும், “தொடர்கூர்த்துவவாமைவந்தக்கடை” என இறந்தகாலம்பற்றி வருங்

10 கடையீற்றுச்சொல்லும், “விடுவழி விடுவழிச் சென்றாங் கவர்—தொடுவழித் தொடுவழி நீங்கின்றாற் பசப்பே” என இறந்தகாலமும் “அவ ளாடுவழி யாடுவழி யகலென் மனனே” என நிகழ்காலமும் உரைக்கும்வழியுரைக்கும்வழி என எதிர்காலமும்பற்றி வரும் வழியீற்றுச்சொல்லும், “கனையுநர்—கைகொல்லுங்காழ்த்தவிடத்து” என

5 இறந்தகாலமும் உரைக்குமிடத்து என நிகழ்காலமும் எதிர்காலமும்பற்றி வரும் இடத்தீற்றுச்சொல்லுமாகிய இவவறுவகை ஈற்றுச் சொல்லுமெனக்கொள்க.

இன்னும் அதனானே “விருந்தினர்நியுண்டபகலும்” என வரும் இன்றியும், “நாளன்றுபோகி” என வரும் அன்றியும், “நாணு நட்பு மில்லோர்த் தேரின்—யானல தில்லை யிவ்வுலகத் தானே” என வரும் அல்லதும், “துணங்கியகேள்வியரல்லால்” எனவரும் அல்லாலும், “அவாவுண்டேலுண்டாஞ்சிரிது” என வரும் ஏலும், “அவ 5
 னெள்ளுமேனும்வரும்” எனவரும் ஏனும் வினையெச்சக்குறிப்புக்க ளாமெனக் கொள்க. “ஒன்றுநுந்தீச்சொல்” என்புழி ஆயினுமென் பது ஆனுமெனக் குறைந்துநின்றது. உண்டான் உண்டவனென்னும் வினைப்பெயர்கள் உண்டாற்கு உண்டவற்கு என நான்கனுருபு ஏற்று 10
 பிழிச் செயற்கு என்னும் எச்சப்பொருடரும் மயக்கமின்மையும் உண் லென்னும் வினைப்பெயர் குகரம் அடுத்தபிழி உண்டலைச்செய்தற் கென்னும் பொருடந்து எச்சப்பொருட்டாயே நிற்பவின் வினைப்பெ யர் நான்கனுருபு ஏற்றுநின்றதென்னும் மயக்கம் உணற்கென்ப 15
 தற்கு இன்மையும் உணர்க. ஏற்றுக்குவந்தான் என்பது எக்காரியஞ் செய்தற்குவந்தானென்னும் பொருட்டாய் அவ்வெச்சவினைக்குறிப் பாய்நிற்கும். எவற்றுக்கென்பதும் அது. இவையும் இன்னவென்பத னுற் கொள்க. பின்முதலிய ஆறணியுங் காலம்பற்றிவருமென்றது 20
 கூதிர்போயபின்வந்தான் எனவும் நின்றவிடத்துநின்றான் எனவும் பின்முதலியன பெயரெச்சத்தோடு வந்துழிக் காலம்பற்றாமையி னென்றுணர்க. இவற்றைச் செய்தவென்னுங் காலம்பற்றிய இடப் 25
 பொருளுருபாய் அடங்குமென்னுமோவெனின், என்னும்; வினை வேற்றுமையுருபேலாமையின்.

இனிப் பிற என்றதானே உகரங் கடதறக்களை ஊர்ந்து இயல்பாய்நின்றலேயன்றி எஞ்சி உரிஞி ஓடி எனவும் ஆய் போய் 25
 எனவும் ஏனையெழுத்துக்களை ஊர்ந்து இகரமாய்த்திரிந்தும் நெட் டெழுத்தீற்றின் முதனிலைமுன்னர் யகரம்வரத் தான்கெட்டும் இறந் தகாலம்பற்றி வருமெனவுங் கொள்க. சினைஇ உரைஇ இரீஇ 30
 உடஇ பாய் தாய் ஆய் என்பனவோவெனின் அவை செய்யுள்முடி பென்க. ஆகி போகி ஓடி மலர்த்தி ஆற்றி என்புழி முதனிலை குற்று கர ஈருதலின் ஏனையெழுத்தாதல் அறிக. கடதற என்பன குற்றுக் 35
 ரத்தோடு வரும் இடமுந் தனிமெய்யாய் வரும் இடமுந் தெரிந்து உணர்க. உரிஞி ஓடி என்பனவற்றை இகர ஈறென்றும் ஆய் போய் என்பனவற்றை யகர ஈறென்றுங் கொள்ளாது உகர ஈற்றின் திரி 40
 பென்றது கடதற ஊர்ந்து உகர ஈறு வினைக்கட் பயின்று வருதலா னும், எதிர்மறையெச்சமெல்லாம் பெரும்பான்மையும் உகரவீராயல் 45
 லது வாராமையானும், அவ்விகர யகர ஈறுகளுஞ் செய்தென்னும்

- வாசகத்தைத் தந்தே நின்றலானும், உகரம் இயல்பாக, இகரமும் யகரமும் அதன் திரிபென்றலே முறைமையாமென்று உணர்தற்கெனக் கொள்க. இன்னும் அதனானே “ஓடாநின்றுபோயினான்” எனவும் “அகலிரு விசும்பிற் பாயிருள் பருகிப்—பகல்கான் மெழுதரும் பல் கதிர்ப் பருதி” எனவும் “தளிபெறு தண்புலத்துத் தலைப்பெயற் கரும் பீன்று—முளிமுதற் பொதுளிய முட்புறப் பிடவமும்” எனவும் உகர ஈறு சிறுபான்மை நிகழ்காலம்பற்றி வருதலும், புகர ஈறு “நகுபுவந்தான்” என்புழி நகாநின்றுவந்தானென்றும் “வாடுபுவனப்போடி” என்புழி வாடாநின்று வனப்போடி” என்றும் முடிக்குஞ்சொல்லான்
- 19 உணரப்படுந்தொழிலோடு உடனிகழ்ந்து நிகழ்காலம்பற்றி வருதலும், அகர ஈறு மழைபெய்யக்குளநிறைந்தது எனக் காரணப்பொருட்டாயுங் குளநிறையமழைபெய்தது எனக் காரியப்பொருட்டாயும் இறந்தகாலம்பற்றியும் உண்ணவந்தானெனத் தற்பொருட்டாய் எதிர்காலம்பற்றியும் வருதலும், தலைவன்பிரிந்துவருந்தினான் “மாஅல்யானையொடு மறவர் மயங்கித்—தூறதர்ப் பட்ட வாறுமயங் கருஞ்சுரம்” “வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலால்” எனவும் “நமதுநலனுக் கர்வான்யாம்விரும்புதும்” கற்பானூல்செய்தான் புணர்தருசெவ்வந்தருபாக்குயாம்விரும்புதும் எனவும் உகர ஈறாயும் வான்பான்பாக்கீறாயுந் திரிதலுங் கொள்க. உரைப்ப உரைக்க என இதற்கு ஏற்புழிப் பகரமுங் ககரமும் வரும். இது மறைக்கட் “கூறாமற் குறித்ததன் மேற் செல்லுங் கடுங்குளி” என அல்லீறாயுந் “கூறமை நோக்கிக் குறிப்பறிவான்” என மகர ஐகார ஈறாயும் வருதலும், இன்னீறு “நனவிற்புணர்ச்சி நடக்கலு மாங்கே” என உம்மீறாயும் “அற்றலளவறிந்துண்க” என ஆலீறாயுந் திரிதலுங் கொள்க. அகர ஈறும்
- 15 இன்னீறும் இயல்பாதற்கும் உகர ஈறும் வான்பான்பாக்கீறும் உம்மீறும் ஆலீறும் அவற்றின் திரிபாதற்கும் மேல் உகர ஈற்றிற்கு உரைத்தாங்கு உரைக்க.

இன்னும் அதனானே ஓடிவந்தான் விரைந்துபோயினான் எனவும் “வெய்ய சிறிய மிழற்றுஞ் செவவாய்” எனவும் “செவவன் மெரிக்கற்பான் புதுவத னியன்றவணி” எனவும் தம்மைமுடிக்கும் வினைக்கட்கிடந்த தொழிலானும் பண்பானுங் குறிப்பானும் உணர்த்தித் தெரிநிலைவினையுங் குறிப்புவினையுமாய் முடிக்குஞ்சொல்லை விசேடித்தலும் பிறவும் பின் பின்னர் பின்னை எனவும் முன் முன்னர் முன்னை எனவும் திரிதலுங் கொள்க. (உ0)

- 15 உசஎ. அவற்றுண், முதலி னான்கு மீற்றின் மூன்றும் வினைமுதல் கொள்ளும் பிறவுமேற் கும்பிற.

இஃது இன்னும் வினையெச்சத்திற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்பு விதி கூறுகின்றது; “தன்வினை பிறவினை யாயிரு வினையொடு— முடியு முறையது வினையெச் சம்மே” எனப் பொதுவகையான் எய்துவித்தனை ஈண்டுச் சிறப்புவுகையான் எய்துவிக்கின்றமையின்.

இ - ள். முற்கூறிய பன்னிரண்டனுள் முதற்கண் நின்ற 5 செய்து செய்யு செய்யா செய்யு என்னும் நான்கும் ஈற்றின்கண் நின்ற செய்வான் செய்பான் செய்பாக்கென்னும் மூன்றுத் தம்மை நிகழ்த்தின கருத்தாவினது வினையைக்கொண்டு முடியும். பிறகருத் தாவினது வினையையும் உம்மையாற் தம்மைநிகழ்த்தின கருத் தாவினது வினையுங்கொண்டு முடியும் ஏனை ஐவகை எச்சங் 10 களும். எ - று.

உ-ம். உண்வெந்தான் வந்துதோன்றினான் “எண்ணித்துணிக கருமம்” “பரீஇயுயிர்செகுக்கும்” “ஐவொடுகினைஇநிலந்தலைக்கொ ண்ட” எனவும் உண்ணுவந்தான் “நிலம்படையுமெழுதருவலம்படு குஞ்சரம்” எனவும் உண்ணவந்தான் “நிலங்கிளையாநாணிநின்றே 15 ணிலை” எனவும் உண்குடிவந்தான் “தெரிபுதெரிபுகுத்தினவேறு” என வும் “கொல்வான்கொடித்தானைகொண்டெழுந்தான்” “திருவிற்றான் மாரிகற்பான் றுவலைநாட்செய்ததேபோல்” எனவும் “புணர்நருசெல் வந்தருபாக்குச்சென்றான்” எனவும் முதலினான்கும் ஈற்றின்மூன் றும் வினைமுதல்வினைகொண்டு முடிந்தவாறுகாண்க. வினைமுதல்வி 20 னையை வினைமுதலென்றார் ஆகுபெயரான். “மழைபெய்தெனப் புகழ்பெற்றது” “காந்தளஞ் சிலம்பிற் சிறுமுடி பசித்தெனக்— கடுங்கண் யானைக் கோடுநொடுத் துண்ணும்” எனவும் மழைபெய்தெ னமரங்குழைத்தது “கோவாவாரம் வீழ்ந்தெனக்குளிர்கொண்டு— பேஏநா றுந்தாழ்நீர்ப்பனிச்சுனை” எனவும் மழைபெய்யப்புகழ்பெற் 25 றது “கொள்ளக்குறைபடாஅக்கூழுடைவியனார்” எனவும் மழை பெய்யமரங்குழைத்தது “மோப்பக் குழையு மணிச்ச முகந்திரிந்து— நோக்கக் குழையும் விருந்து” எனவும் மழைபெய்யியற்புகழ்பெறும் “தாம்வேண்டினல்குவர்காதலர்” எனவும் மழைபெய்யிற் குளநிறை யும் “யாம்வேண்டிற்களவையெடுக்குயிவழர்” எனவும் மழைபெய் 30 யியமுழங்கும் “காணியவாவாழிதோழி” எனவும் மழைபெய்யிய வான்பழிச்சுதும் “மாணிழை யரிவை காணிய வொருநாட்—புணக மாகநின் புனைமணி நெடுந்தேர்” எனவும் மழைபெய்யியரெழுந் தது “பகலையுணியர்வேண்டும்” எனவும் மழைபெய்யியர்பலிகொடுத் தனர் “கொற்கைச் செழியர் கொங்கர்ப் பணியியர்—பழையன 35

வேல் வாய்த்தன" எனவும் ஏனையைந்தும் வினைமுதல்வினையும் பிற வினையுங் கொண்டு முடிந்தவாறுகாண்க.

இனி மழைபெய்தற்குமுழங்கும் மழைபெய்தற்குக்கடவுள் வாழ்த்துதும் எனவும் இறந்தபின்னிளமைவாராது கணவனினி துண்டபின்காதலிமுகமலர்ந்தது எனவும் கடுத்தினனொழுந்துவர்த்தது மருந்துதின்னொழுந்துய்தீர்ந்தது எனவும் உரைத்தக்காலுரை பால்கும் "வலனாக வினையென்று வணங்கினாம் விடுத்தக்காலுளையிழாய் நமக்கவர் வருதுமென்றுரைத்ததை" எனவும் நல்வினைதானுற்றக்கடையுதவும் நல்வினைதானுற்றக்கடைத்தீவினைவாரா எனவும் நல்வினைதானுற்றவழியுதவும் நல்வினைதானுற்றவழித்தீவினைவாரா எனவும் நல்வினைதானுற்றவிடத்துதவும் நல்வினைதானுற்றவிடத்துத்தீவினைவாரா எனவும் இன்ன என்பதனும் தழீஇயவையும் வினைமுதல்வினையும் பிறவினையுங் கொண்டு முடிதல் ஒன்றெனமுடித்தலாற்கொள்க. (உக)

உசஅ. சினைவினை முதலொடும் பிறவினை பிறவினை முதலொடு முடிதலு முன்னினா கொளலே.

இது வினைமுதல்வினைகொண்டு முடியுமென்ற முதலுண்கற்கும் ஆவதோர் புறனடை கூறுகின்றது; ஏனையவற்றிற்கு இவ்வாறு அமைதிகூறவேண்டாமையின்.

இ - ள். சினைப்பொருள்பற்றித்தோன்றிய வினையெச்சம் அச்சினைவினையான் முடிதலையன்றி முதல்வினையோடு முடிதலுஞ்சினைவினையென்றி முதல்வினையுந் தமக்கு உரிய வினைமுதல்வினையோடு முடிதலையன்றிப் பிறவினைமுதல்வினையோடு முடிதலும் ஆராய்ந்து அமைத்துக்கொள்க. ஏ - று.

உ-ம். கையற்றுவிழ்ந்தான் கண்ணெந்துகிடந்தான் வயிறு நொந்துகிடந்தான் "கண்ணியின்றமுன்றிப்போகாழு திர்வினன்" "பாயுந் தாளொற்றித தப்பிவிழ்ந்தார் தறிவலைமானிற் பட்டார்" எனவும் கையிறுவிழ்ந்தான் கண்வலியுக்கிடந்தான் எனவும் கையிறுவிழ்ந்தான் கண்வலியாக்கிடந்தான் எனவும் கையிறுவிழ்ந்தான் வயிறு குத்துபுகிடந்தான் எனவும் காரணகாரியப்பொருளவாயும் "அகனமர்ந்து செய்யா னுறையு முகனமர்ந்து—நல்விருந் தோம்புவா னில்" "காமன்கணையோடுகண்சிவந்துபுலர்ந்தான்" எனச் சிறுபான்மைகாரணகாரியப்பொருள வல்லவாயுஞ்சினைவினை முதல்வினையோடும் ஞாயி நபட்டுவற்கான் "உரம்கால்யானையோடக் கண்டெடென்சியயா—

விரிநிழற்றுஞ்சஞ்செந்நாயேற்றை” எனவும் ஞாயிறுபடேஉவந்தான் எனவும் ஞாயிறுபடாவந்தான் எனவும் ஞாயிறுபடுபுவந்தான் எனவும் முதல்வினை தமக்குரிய வினைமுதல்வினையானன்றிப் பிறவினை முதல்வினையோடு முடிந்தவாறுகாண்க. தலைவன்பிரிந்துவருந்திணை “மாஅல் யானையொடு மறவர் மயங்கித்—தூறதர்ப் பட்ட வாறு 5 மயங் கருஞ்சரம்” “வானின்னுலகம்வழங்கிவருதலால்” எனவும் நமதுநலனுக்ரவானயாம்விரும்புதும் கற்பா னூல்செய்தான் செல்வந்தருபாக்குயாம்விரும்புதும் எனவும் பிறவினைகொண்டு முடிந்தனவோவெனின், அவை காரணகாரியப்பொருட்டாய் இறந்தகாலம் உணர்த்துஞ் செய்வெனெச்சமுந் தற்பொருட்டாய் எதிர்காலம் 10 உணர்த்துஞ் செய்வெனெச்சமும் மேலைக்குத்திரத்துப் பிறவென்ற மிகையானே முறையே செய்தெனெச்சமாயுஞ் செய்வான் செய்பான் செய்பாக்கு என்னும் எச்சங்களாயுந் திரிந்துநின்றழியே பிறவினைகொண்டன எனப்படுமென்க.

அற்றேல் ஞாயிறுபட்டுவந்தான் “உரற்கால்யானையொடித் 15 துண்டெஞ்சியயா” என்பன முதலியவற்றையுஞ் செய்வெனெச்சத்திரிபென்றற் படும் இழுக்கென்னையோவெனின் பிறவினைகொண்டனவாயினுஞ் செய்தெனெச்சத்திற்கு உரிய இறந்தகாலம் உணர்த்தலிற் செய்தெனெச்சமேயாவதல்லது ஏனைக்காலத்திற்கு உரிய செய்வெனெச்சத்தின் திரிபெனப்படாவென்க. 20

அஃதேல் மழைபெய்யமரங்குழைத்ததெனச் செய்வெனெச்சத்து இறந்தகாலமும் உரித்தாலெனின, அது காரணகாரியப்பொருட்டாயவழியல்லது செய்வெனெச்சம் இறந்தகாலம் உணர்த்தாதென்க. எனவே, ஞாயிறுபடுதலும் ஒடிததுண்டலும் வருதற்கும் 25 எஞ்சதற்கும் காரணமன்மையின் ஆண்டு இறந்தகாலம் உணர்த்தாமையிற் செய்தெனெச்சமாயே நின்று தமக்கு உரிய இறந்தகாலம் உணர்த்தினவெனப்படுமென்பதாயிற்று. ஞாயிறுபட்டுவந்தான் என்பது ஞாயிறுபட்டபின்வந்தானென இறந்தகாலமும் ஞாயிறுபடவந்தானென்பது ஞாயிறுபடாநிற்கவந்தானென நிகழ்காலமும் உணர்த்துதல் வழக்குநோக்கி உணர்க. தன்வினைகோடற்கு உரியன பிறவி 30 னைகொண்டு முடிபுமாயினும் முதலொடு சினைக்கு ஒற்றுமையுண்மையின் முதல்வினையுந் தன்வினையேயாமாகலானுந், தமக்கு உரிய இறந்தகாலமே உணர்த்திநின்றவாற் செய்வெனெச்சத்திரிபாகாது செய்தெனெச்சமுதலியனவேயாமென்பது அவற்றிற்கு இயல்பாமாகலானும், வழுவெனக் கணையப்படாவென்று ஆராய்ந்து அமைத்துக் 35 கொள்க என்பார் முன்னினர்கொளலேயென்றார்.

இன்னும் இதனானே ஆகிடந்துசெறுவினைந்தது என இடத்து நிகழ்பொருளின் தொழில் இடத்திற்கு ஏற்றி அதன்வினையொடு முடிதலும் (இதற்கு வினைமுதல் தானே செய்யப்படுபொருளாம்.) “பூணணிந்து விளங்கிய புகழ்சான் மார்பு” என அணிந்தென்னும் முதனிலைவினை சினைவினையொடுமுடிதலுமாம். உண்டுபுகெட்டதும் அது. இவ்வாறு காரணகாரியப்பொருளவாய்ப் பிறவாற்றான் முடிதலுங் கொள்க. (உஉ)

உசக. வினையெஞ்சு கிளவிக்கு வினையுங் குறிப்பு

நினையத் தோன்றிய முடிபா கும்மே

யாவயிற் குறிப்பே யாக்கமொடு வருமே.

இது முன்னர்த் “தன்வினை பிறவினை யாயிரு வினையொடு— முடியு முறையது” என்றுந் தன்வினைகொள்வன இவையென்றுந் தன்வினையும் பிறவினையுங் கொள்வன இவையென்றும் பொதுவ கையாற் கூறினார்; இஃது அவ்வினை இவ்வினையென்பதூஉம் வினைக் குறிப்போடு முடிவுழி இவ்வாறு முடியுமென்பதூஉங் கூறுகின்றது.

இ - ள். வினையெச்சவினைச்சொற்குத் தெரிநிலைவினையுங் குறிப்புவினையும் ஆராயத் தோன்றிய முடிபுசொல்லாம்; ஆண்டுக் குறிப்பு ஆக்கவினையோடு வரும். ஏ - று.

உ-ம். உழுதுவந்தான் மருந்துண்டுநல்லனாயினான் எனவரும்.

வினையுங் குறிப்புமெனப் பொதுப்படக்கூறிய அதனான் ஒதிப்பெற்றபொருள் ஒதில்லசாத்தன் உழுதுபயன்கொண்டு உழுதன்றியுண்ணான் எனப் பெயரெச்ச வினையெச்ச வினை வினைக்குறிப்புக்களும் முடிபாதல்கொள்க. நினையத்தோன்றிய என்றதனானே உழுதுவந்தவன் உழுதுவருதல் எனத் தொழிற்பெயரோடும் வினைப்பெயரோடும் முடிதலும் “வேங்கையுங் காந்தநா நாறி—யாம்பன் மலரினூர் தான்றண் ணியளே” எனவும் “குருதி படிந்துண்ட காகமுரு விழந்து—குக்கிற் புறத்த சிரல்வாய” எனவும் சிறுபான்மை வினைக் குறிப்பு ஆக்கமின்றி வருதலுங் கொள்க. (உஉ)

உரு. வினைமுற் றேவினை யெச்ச மாகலுங்

குறிப்புமுற் றீரெச்ச மாகலு முளவே.

இது முற்றுச்சொல்லது திரிபாயும் எச்சங்கள் வருமென்று எய்தாதது எய்துவிக்கின்றது.

இ - ள். தெரிநிலைவினைமுற்றுத் திரிந்து வினையெச்சமாகி வருதலுங் குறிப்புவினைமுற்றுத் திரிந்து வினையெச்சமாகி வருதலும் பெயரெச்சமாகி வருதலுஞ் சிறுபான்மை உள. எ - று.

உ-ம். “காணன் கழிந்தவைகலு முண்டென் றெருநூள்”
 “மோயினரூயிர்த்தகாலே” “முகந்தனர்கொடுப்ப” “விளிப்பது பயி 5
 லுங் குறும்பர் தூந்துபியொடு” “எருவை துண்டாது குடைவன வா
 டி” எனவும் “பெயர்த்தனென்முயங்கயான” “மக்களு ளிரட்டை
 யாய் மாறினம் பிறந்தியாம்” எனவும் “சேர்ந்தனை சென்மோ பூந்தார்
 மார்ப” “கருங்கோட் டின்னிய மியக்கினிர் கழிமின்” எனவும் ஐம்
 பான்மூவிடத்தற் தெரிநிலைவினைமுற்றுக்கள் திரிந்து வினையெச்சமா 10
 யினவாறு காண்க. “வரிபுனைவில்ல னெருகணை தெரிந்து கொண்டு”
 “அளிநிலை பெறாஅ தமரியமுகத்தள்—விளிநிலை கொள்ளாள்” “உச்
 சிக் கூப்பிய கையினர் தற்புகழ்ந்து” “விழுமிதுகழிவதாயினும்”
 “நிலமிசைப் புரளுங் கையெவய் துயிர்த்து” எனவும் “துணையி
 னெஞ்சினேன் றுயருழந் தினையேன்” “நீர்வார் கண்ணைந் தொழு 15
 துநிற் பழிச்சி” எனவும் “நீர்வார்கண்ணைநீயிவனெழிய” “வெள்
 வேல் வலத்தினிர் டொருடரல் வேட்கையி னுள்ளினிர்” எனவும்
 “வெந்துப்பினன்விறல்வழுதியொடு” “அஞ்சாயல ளாயிழை முன்”
 “கடற் றுணையர் கழல் வேந்தரை” “பெருவரை மிசையது நெடு
 வெள் ளருவி” “புன்ற ளோமைய சுரனிற் தோரே” எனவும் 20
 “பெருவேட்கையெனெற்பிரிந்து” “கண்புரை காதலே மெம்முள்
 ளான்” எனவும் “உலங்கொடோளிணையொருநின்னல்” “வினை
 வேட்கையீர்வீரர்வம்பின” எனவும் ஐம்பான்மூவிடத்துங் குறிப்பு
 வினைமுற்றுக்கள் திரிந்து வினையெச்சக்குறிப்பும பெயரெச்சக்கு
 றிப்புமாயினவாறு காண்க. இவ்வாறு பெயர்ப்படாதனவே இங்ங 25
 னர் திரிந்து வருவனவாமெனக் கொள்க. பிறவும் அன்ன.

முற்றுச்சொற் திரிந்து எச்சமாமென்னாது எச்சமே முற்றாய்த்
 திரியுமென்று ஒதிற் படும் இழுக்கு என்னையெனின், இருதிணை
 ஐம்பான் மூவிடத்திற்கும் பொதுவாகிய வினைநிகழ்ச்சியன்றே எச்ச
 மாவன! அவை அவ்வாறன்றி முற்றுச்சொற்கு ஒதிய ஈற்றவாய் 30
 இருதிணையைம்பான்மூவிடமும் உணர்த்தலின் முற்றுச்சொல்லே
 எச்சமாய்த் திரிந்தன எனப்படும். எச்சம் முற்றும்த்திரிந்தன எனப்
 படா. ஆதலான் அவ்வாறு ஒதினாரென்க. அவ்வாறன்றி வினைகோ
 டன்மாத்திரத்தான் வினையெச்சமெனின் மாரீறும் வினையொடுமு
 டியும் வேற்றுமையும் பிறவும் வினையெச்சமாவான் செல்லுமாகலா 35
 னும், அல்லதூஉங் “கண்ணியன்வில்லினன்” எனவரும் வினைக்

குறிப்பு முற்றாய்த்திரிதற்கு ஏற்பதோர் எச்சமின்மையானும் அஃது இலக்கணமன்றென்க. இஃது ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்க்குங் கருத்தாதல் சேனாவரையருரையான் உணர்க. இக்கருத்தேபற்றி யன்றே “எண்பதத்தா றேரா முறைசெய்யா மன்னவன்” என் புழி எண்பதத்தானென்பதனைப் பரிமேலழகரும் முற்றுவினையெச்ச மென்றதூஉமென்க. (உச)

இரண்டாவது வினையியல் முற்றிற்று.

௩-வது இடைச்சொல்லியல்.

உருக. வேற்றுமை வினைசா ரியையொப் புருபுக

- 10 டத்தம் பொருள விசைநிறை யசைநிலை
யித்திற மேழிற் றனித்திய லின்றிப்
பெயரினும் வினையினும் பினமுன் னேரிடத்
தொன்றும் பலவும்வந தொன்றுவ திடைச்சொல்.

என்பது சூத்திரம். நிறுத்தமுறையானே இடைச்சொல்லியல் உணர்த்துகின்றமையின் இவ்வோத்து இடைச்சொல்லியலென்னும் பெயர்த்து. இதனுள் இத்தலைச்சூத்திரம் அதன்பாகுபாடும் அதனியல்புங் கூறுகின்றது.

இ - ள். செய்யப்பொருள் முதலாகிய வேற்றுமைப்பொருட் கண் உருபென்னுங் குறியவாய் வருவனவும், வினைப்பகுபதங்களைப் பிரித்து முடிக்குமிடத்துக் காலங் காட்டுங் கடதற முதலிய இடைநிலையுருபாய்ந் திணையும் பாலும் இடமுங் காட்டும் அன் ஆன் முதலிய இறுதிநிலையுருபாயும் வரும் வினையுருபுகளும், இருமொழி தம்மிற் புணருமிடத்து அவற்றின பொருணிலைக்கு உதவிசெய்து பெரும்பாலும் இன்னொலியே பயனாக வரும் அன் ஆன் முதலிய சாரியையுருபுகளும், ஒப்புமைப்பொருண்மையை உணர்த்திவரும் போல மான முதலிய உவமவுருபுகளுந், தமதுதமது குறிப்பினாலே பிரிநிலை முதலிய பொருளை உணர்த்திநிற்கும் ஏ ஓ முதலியனவும், வேறுபொருள் உணர்த்தாது செய்யுட்கண் இசைநிறைத்தலே பொருளாக வரும் ஏ ஓ முதலியனவுந், தமக்கோர் பொருளினின்றித் தாள் சார்ந்த பெயர் வினைகளை அசையச்செய்யும் நிலைமையவாய் வரும் பியா இக முதலியனவுமாகிய இவ்வகையேழானே தனித்துநடத்தலின்றி “அது மன்” “அதுமற்றம்மதானே” எனவும் கொண் னூர் ஒஓஓஓ பெரியன்

எனவும் வருகதில் எனவும் வருகதில்லம்ம எனவும் ஓஓதந்தார் “ஏஏஏ ஏ யம்பன் மொழிந்தனர் யாயே” எனவும் பெயரின்கண்ணும் வினையின்கண்ணும் பின்னும் முன்னும் ஓரிடத்து ஒன்றானும் பலவானும் வந்து பொருந்திரிப்பது மேல் நிறுத்திய இடைச் சொல்லாம். ௭ - று.

பின்னும் முன்னும் நிற்குமேனும் இடைநின்றலும் இடைநின்றல் பெரும்பான்மையென்பதூஉம் பெறுதற்கு இடைச்சொலென்றார். தனித்தியலின்றியெனப் பொதுப்படக் கூறிய அதனாற் சாரப்படுஞ் சொல்லின் வேராய் வருதலேயன்றி உண்டான் என்றிசினோர் அருங்குரைத்து என உறுப்பாய் வருதலுங் கொள்க. வருவதென்னது வந்தொன்றுவதென்ற மிகையானே “உடனுயிர்போகுகதில்ல” என ஈறுதிரிதலும் “மன்னைச்சொல்லே” “கொன்னைச்சொல்லே” எனத் தம்மையுணரநின்றவழியும் ஈறுதிரிதலும் “னகாரை முன்னர்” என எழுத்துச்சாரியை ஈறுதிரிதலுங் கொள்க.

இனி ஒன்றெனமுடித்தலான் வேற்றுமைப்பொருட்கண் உருபென்னுங் குறியவாய் வருவனவேயன்றி வேற்றுமைப்பொருளவாய் வருவன பிறவுங்கொள்க. அவையாவன “கண்ணகன்னூலம்” “ஊர்க்கானிவந்தபொதும்பர்” என ஏழாவதன்பொருளவாய் வருங் கண் கால் முதலியவும் “அனையையாகன்மாறே” “சிறந்தோன்பெயரன்பிறந்தமாறே” “முறையுளிகோலோச்சம்னவன்” என மூன்றாவதன்பொருளவாய் வரும் மாறு உளி என்பவும் பிறவுமாம். “மந்திர விதியின் மரபுளி வழாஅ—வந்தனர் வேள்வி” என உளி ஐந்தாவதன் பொருட்டாயும் வரும். “கூரய்தோழியான்வாழுமாறே” என்புழி வாழுமாற்றையென இரண்டாவதுவிரிதலின் அது மாறன்று, ஆறென்பது வாழுநெறியையென இரண்டாவது விரிந்துநின்றதாமென்க. இவ்வாறு வருவனவற்றைப் பகுதிப்பொருள்விசுவையென்பாரும் உளர்.

இன்னும் அதனானே வினையுருபென்றாரேனும் உண்டவன் உண்டவன் நம்பி நங்கை என வருந் தொழிற்பெயரும் பெயர்ப்பெயரும் முதலியனவும் இவவிடைச்சொற்பெற்று வருதல்கொள்க. சாரியை பொருணிலக்கு உதவுதலாவது எல்லாவற்றையுமென்புழி அற்றுச்சாரியை நிலைமொழிப்பொருள் இருதிணைக்கும் பொதுவாயினும் அஃறிணையென்பதுபட வருதலும் எல்லாநம்மையுமென்புழி நம்முச்சாரியை அப்பொருள் உயர்திணைத்தன்மைப்பன்மையென்பதுபட வருதலுமாம். ஒழிந்தனவுந் தாஞ் சார்ந்துவரும் மொழிப்பொருட்கு உபகாரமுடையவாமாறு ஓர்ந்து உணர்க.

இன்னும் அதனே காரங் கரம் முதலிய எழுத்துச்சாரியை யுங் கொள்க.

இவ்விடைச்சொற்றிறம் ஏழினுள் முன்னையமூன்றும் முன் னர் உணர்த்தப்பட்டமையானும் உவமவுருடி மேல் உணர்த்தப்படுத ளானும் ஒழிந்த மூன்றும் இவ்வோத்தினகத்து உணர்த்தப்படு மென்று உணர்க. குறிப்பென ஒன்று கூட்டித் திறம் எட்டென்பா ரும் உளராலோவெனின், அது 'தத்தம்பொருள்' என்பதனுள் அடங்குதல் "வினையொருறிப்பிசை" என்பதனாற் பெறப்படுதலின் மிகைபடக்கூறலென மறுக்க. (க)

10 உருஉ. தேற்றம் வினாவெண் பிரிநிலை யெதிர்மறை யீற்றசை யெனவா தேகா ரம்மே.

இது தத்தங் குறிப்புப்பொருள் செய்வனவற்றுள் ஏகாரம் பெ ரும்பான்மை பொருள்படுமாறுஞ் சிறுபான்மை அசையாமாறுங் கூறுகின்றது.

15 இ - ள். "உண்டேஎமறுமை" என வருந் தெளிவுபொருண் மையும் நீயேகொண்டாய் என வரும் வினாப்பொருண்மையும் நில னேநீரேதீயேவளியே என வரும் எண்ணுப்பொருண்மையும் அவ ருள் இவனெகள்வன் என வரும் பிரிநிலைப்பொருண்மையும் யானே கொண்டேன் என வரும் எதிர்மறைப்பொருண்மையும் என்னும் ஐவகைப்பொருண்மைக்கண்ணுங் "கடல்போற் றேன்றல் காடிநற் 'தோரே'" எனச் செய்யுளிறுதியின் அசைநிலையாதற்கண்ணும் வருவ னவென அறுவகைப்படும் ஏகார இடைச்சொல். எ - று. (உ)

உருங். ஒழியிசை வினாச்சிறப் பெதிர்மறை தெரிநிலை . கழிவுபிரிப் பசைநிலை யெனவெட் டோவே.

25 இதுவும் அது.

இ - ள். ஒழியிசைமுதலாகப் பிரிநிலையீராகக் கிடந்த பொரு ணிலையும் அசைநிலையுமெனச் சொல்லப்பட்ட எட்டுவகையினையும் பற்றி நிகழும் ஓகார இடைச்சொல். எ - று.

உ - ம். கொளலோகொண்டான் என்பது கொண்டியப்போக லாயினான் அல்லன் என்பது முதலிய ஒழியிசைநோக்கி நிற்கலின் ஒழியிசையோகாரம். சாத்தனுண்டானே என்பது வினாவோகாரம். ஓபெரியன் என்பது பெருமைமிகுதியுணர்த்தலிற் சிறப்போகாரம்.

“ஒலுவமையுழ்வின்றியொத்ததே” என்பதும் அது. யானேகொள்
வேன் என்பது கொள்ளேனென்னும் எதிர்மறைகுறித்து நிற்றலின்
எதிர்மறையோகாரம். “திருமகளோ வல்ல—ளரமகளோ வல்ல
ளிவள்யார்” என்பது தெரிதற்கண்வருதலிற் தெரிநிலையோகாரம்.
“நைத லின்றி நல்லறஞ்செய் கின்றிலா ரோஓதமக்கோ ருறுதியுண
ராரோ” என்பது கழிந்ததற்கு இரங்கலிற் கழிவோகாரம். “நீங்கின
ளோவென்பூங்கணுளே” என்பதும் அது. “யானேதேறேனவர்
பொய்வழங்கலரே” என்பது தேறுவார் பிறநிற் பிரித்தலிற் பிரிநி
லையோகாரம். “சென்றீ பெருமநிற் றகைக்குநர் யாரோ” என்பது
பொருள்குறியாமையின் அசைநிலையோகாரம். “காணியவம்மீனே
கங்குலதுநிலையே” என்பதும் அது. (க)

உருச. தெளிவினேவுஞ் சிறப்பி னேவு
மளபி னெடுத்த விசைய வென்ப.

இது முற்கூறிய ஏகாரத்துள் ஒன்றற்கும் ஓகாரத்துள் ஒன்றற்
குஞ் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது. 15

இ - ள். தெளிவின்கண்வரும் ஏகாரமுஞ் சிறப்பின்கண்வரும்
ஓகாரமும் அளவான் மிக்க இசையையுடைய என்று சொல்லுவர்
ஆசிரியர். எ - று.

அளபெடையான் வந்தன மேற்காட்டப்பட்டவற்றுள்ளும்
பிரண்டுங் கண்டுகொள்க. (ச) 20.

உருரு. வினைபெயர் குறிப்பிசை பண்பெண் ணறினு
மெனவெனு மொழிவரு மென்று மற்றே.

இஃது எனவும் என்றும் பொருள்படுமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். வினைப்பொருள் முதலிய ஆறுபொருண்மைக்கண்
ணும் எனவென்னும் இடைச்சொல் வந்து இயையும்; என்றென்
ணும் இடைச்சொல்லும் அவ்வாறு பொருண்மைக்கண்ணும் என
வென்பதுபோல வந்து இயையும். எ - று. 25

உ-ம். “கார்வருமெனக்கருதிநொந்தாள்” என்பது வினைப்பொ
ருண்மை. “மலைவான் கொள்கென வுயர்பலி தூஉய்” என்பதும்
அது. “அழுக்காறெனவொருபாவி” என்பது பெயர்ப்பொருண்மை. 30
துண்ணெனத்தடித்ததுமனம் என்பது குறிப்புப்பொருண்மை. ஒல்
லென ஒலித்தது என்பது இசைப்பொருண்மை. வெள்ளெனவெருத்

தது என்பது பண்புப்பொருண்மை. நிலனென நீரெனத் தீயென வளியென வானெனப் பூதங்க னீந்து என்பது எண்ணுப்பொருண்மை. “கடலெனக் காற்றெனக் கடுங்கட் கூற்றென—வுடல்சின வருமென ஜுழித் தீயென” என்பதும் அது.

இனி என்று வருமாறு;—“நரைவருமென்றெண்ணி” எனவும் “பாரியென்றெருவனுளன்” எனவும் விண்ணென்றுவினைத்தது எனவும் “ஒல்லென் ரெலிக்கு மொலிப்புள லூரற்கு” எனவும் பச்சென்றுபசுத்தது எனவும் நிலனென்று நீரென்று தீயென்று வளியென்று வானென்று பூதங்க னீந்து எனவும் அவவாறும் வரும். ()

உருசு. எதிர்மறை சிறப்பெண் ணெச்சமுற் றையற்
தெரிநிலை யாக்க மெனவெட் டிமமே.

இதுவும் அது.

இ - ள். எதிர்மறைப்பொருண்மை முதலாக ஆக்கப்பொருண்மை ஈராகக் கிடந்த பொருள்வகை எட்டினையும் பற்றி நிகழும் உம்மையிடைச்சொல். எ - று.

உ-ம். சாத்தன்வருதற்குமுரியன் என்பது வாராமைக்கும் உரியென எதிர்மறையை ஒழிபாக உடைத்தாய் நிற்கலின் எதிர்மறையும்மை. இஃது எச்சத்தின்பாற் படுமேனும் பிறிதோர்பொருளைத் தழுவாது ஒருபொருளின் வினையை மறுத்தலின் எதிர்மறையென அதனின வேறாயிற்று. சிறப்பும்மை உயர்வுசிறப்பும் இழிவுசிறப்புமென இருவகைத்து. “குறவருமருளுங்குன்றத்துப்படினே” என்பது குன்றத்தது மயங்காது இயங்குதற்கட் குறவர் சிறந்தமையின் உயர்வுசிறப்பும்மை. இவ்வூர்ப்பூசையும் புலாறின்து என்பது புலால் தின்னும் இழிவின்கட் பூசை சிறந்தமையின் இழிவுசிறப்பும்மை. நிலனுந்நுந்தீயும்வளியுமாகாயமுமெனப் பூதமைந்து என்பது எண்ணும்மை. எச்சவும்மை இறந்ததுதழீஇயதும் எதிரதுதழீஇயதுமென இருவகைத்து. கொற்றனும்வந்தான் என்பது முன் சாத்தனும் வந்தானென்பதனைத் தழுவதலின் இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை. சாத்தனும்வந்தானென்பது பின் கொற்றனும் வந்தானென்பதனைத் தழுவியிற்றலின் எதிரதுதழீஇயவெச்சவும்மை. இனி இவலி ரண்டினையும் எதிர்காலந்தழீஇயின ஆக்கி இன்றுசாத்தனும்வரும் நாளைக்கொற்றனும்வரும் என எதிரதுதழீஇயின என்றலுமாம். இன்னும் இவ்வெச்சந்தானே யான் கருவூர்க்குச்செல்வலென்றார்க்கு யானும் அவ்வூர்க்குப் போதுவல் என முழுவதுந்தழுவதுஉம் அவ

வாறு கூறினார்க்கு யானும் உறையூர்க்குப் போதுவல் என ஒருபு
டைத்தழுவுவது உமென இருவகைத்தாம். தமிழ்நாட்டுமேவந்த
ரும்வந்தார் என்பது எஞ்சாப்பொருட்டாய் நின்றவின் முற்றும்மை-
“ஒன், நிரப்பான்போ விழிவந்துஞ் சொல்லு முலகம்—புரப்பான்
போல்வதோர் மதுகையு முடையன்—வல்லாரை வழிப்பட்டொன்
றநிந்தான் போல—நல்லோர்கட் டோன்று மடக்கமு முடைய—
னில்லோர் புன்க ண்கையிற் றணிகக—வல்லான் போல்வதோர்
வண்மையு முடைய—என்னொருவன்” என்புழி இன்னொன்
று துணியாமைக்கண் வருதலின் இவை ஐயவும்கை. “இருநில மடி
தோய்தலிற் திருமகளு மல்ல—எரமகளு மல்ல ளிவன்யா ராகும்”
என்பன ஆராய்தற்கண் வருதலிற் தெரிநிலையும்மை. திருமகளோ
அரமகளோ என்னொது அவரைக்கூதலின் ஐயவும்கையின் வேறு
தல் அதிக. நெடியனும்வலியனுமாயினான் என்பன ஆக்கங்குறித்து
நின்றவின் ஆக்கவும்கை.

இஃது “அஃநினை விரவுப்பெய ரியல்புமா ருளவே” எனப்
பண்புற்றியும் வரும். “செப்பே வழியினும் வரைநிலை யின்றே”
என்பது உம் வழுவை இலக்கணமாக்கிக்கோடல் குறித்தமையின்
அதன்பாற்படும். (சு)

உருள. முற்றும்மை யொரோவழி யெச்சமு மாகும்.

இஃது ஒருமமை பிறிதோரும்மைப்பொருளுந் தருமென வழ
வமைக்கின்றது. 20

இ - ள். முற்றும்மை தன்முடிபாகிய வினையைச் சார்ந்த தொ
கை உணரநிற்கும் பெயரிடத்து எச்சவும்கைப்பொருட்டுமாம். எறு.

உ-ம். பத்துங்கொடால் அனைத்துங்கொடால் என்புழி முற்
றும்மைப்பொருள் உணர்த்தாது சில எஞ்சக்கொடு எனனும் பொ
ருள் உணர்த்திநின்றவாறு காண்க. தன்முடிபாகிய வினை கொடா
லென்பது, அதனைச் சார்ந்த தொகை உணரநிற்கும் பெயர் பத்தும்
அனைத்தும் என்பன. எச்சமுமாகுமெனவே, எச்சப்பொருண்மை
குறியாதுநின்றலே பெரும்பான்மையென்பதாம். ஏற்புழிக்கோட
லான் எச்சப்படுவது எதிர்மறைவினைக்கண்ணென்று கொள்க. பத்
துங்கொடு என்பது பிறவுங்கொடு என்பதுபட நின்றவின் விதிவி
னைக்கண்ணும், எச்சங்குறிக்குமென்பாரும் உளர். இப்பொழுது பத்
துங்கொடு என்பது கருத்தாயின் இப்பொழுது பத்துக்கொடு என
உம்மையின்றியும் பொருள்பெறப்படும். பத்துங்கொடு பிறவுங்
கொடு என்பது கருத்தாயின் அஃது எச்சவும்கையாமாகவின் ஈண் 35

டைக்கு எய்தாதது. அதனான் அது பொருத்தமின்றென்க. எல்லா
ரும்வந்திலர் எல்லாம்வந்தில என்புழிச் சிலர்வந்தார் சிலவந்தன
எனச் சிறுபான்மை எச்சங்குறித்து நிற்பலின் உம்மையிடைச்
சொல்லேயன்றி எஞ்சாப்பொருளவாகிய பொருட்பெயர்களும் இவ
விதிபெறுதல் அதிகாரப்புறனடையாற் கொள்க. (எ)

உருஅ. எஞ்சுபொருட் கிளவி செஞ்சொ லாகிற்
பிற்படக கிளவார் முற்படக் கிளத்தல்.

இஃது எச்சவும்மைக்கட் சொல்லுதல்வகைமை கூறுகின்றது.

இ - ள். எச்சவும்மையாற் தழுவப்படும் எஞ்சுபொருட்கிளவி
உம்மையில்சொல்லாயின் அவவும்மையில்சொல்லை அவவும்மைத்
தொடர்க்குப் பின்சொல்லாது முன்சொல்லுக. எ - று.

வரலாறு;—சாத்தன்வந்தான் கொற்றனும்வந்தான் எனவரும்.
“அடகுபுலால் பாகு பாளிதமு முண்ணன்—கடல் போலுங் கல்வி
யன்” என்பதும் அது. கொற்றனும்வந்தான் சாத்தன்வந்தான்
எனப் பிற்படக்கிளப்பின் முற்கூறியதனை விலக்குவதுபோன்று
பொருள்கொள்ளாமை கண்டுகொள்க. உம்மையடாதே தானே நிற்ப
லிற் செஞ்சொலென்றார். செஞ்சொலாயின் முற்படக்கிளக்கவே
னவே எஞ்சுபொருட்கிளவி உம்மையொடு வரிற் பிற்படக் கிளக்க
என்றவாறாம். (அ)

உருக. என்றா வெனுவொ டெண்ணுக்குறித் தியலும்.

இஃது என்றமுதலிய இடைச்சொற்கள் இப்பொருண்மை
குறித்து வரும் என்கின்றது.

இ - ள். என்றவும் எனவும் ஒடுவுமாகிய முன்றிடைச்சொல்
லும் எண்ணப்பொருண்மையைக் கருதிநடக்கும். எ - று.

நிலனென்ற நீரென்ற எனவும் நிலனென நீரென எனவும்
நிலனெடு நீரொடு எனவும் வரும். (க)

உக0. பெயர்ச்செவ் வெண்ணே யென்ற வெனுவெண்
ணஞ்சூற தொகைபெறு மும்மை யென்றெனவொ
டிந்நான் கெண்ணுமஃ தின்றியு மியலும்.

இஃது எண்ணிடைச்சொற்கட்கு எய்தியதோர் சிறப்புவிதி
கூறுகின்றது.

இ - ள். இடைச்சொல்லானன்றிப் பெயரான் எண்ணப்படுஞ் செவ்வெண்ணினி றுதியும் ஏகாரமும் என்றாவும் எவையாகிய இடைச்சொற்களான் எண்ணப்படுஞ் சொற்கள் இறுதியுமாகிய நான்கு இறுதியுந் தொகைபெற்றே நடக்கும். உம்மும் என்றும் எனவும் ஒடுவுமாகிய இடைச்சொற்களான் எண்ணப்படும் இந்நான்கு சொற்க ளின் இறுதியுந் தொகைபெற்றும் பெறாதும் நடக்கும். எ - று.

உ-ம். நிலநீரண்டும் எனவும் நிலனேநீரேயிரண்டும் எனவும் நிலனென்றேநீரெனரூபிரண்டும் எனவும் நிலனெனரூபிரெனரூபிரண்டும் எனவும் இவைநான்குந் தொகைபெற்றன. “உயர்திணைக் குரிமையு மஃறிணைக் குரிமையு—மாயிரு திணைக்குமோ ரன்ன வரிமை 10 யு—மம்மு வருபின தோனற லாதே” எனவும் “இசையினுங் குறிப்பினும் பண்பினுந் தோன்றி” எனவும் நிலனென்றேநீரென்றுதியென்றுவளியென்றுநான்கும் எனவும் “உடலென்றுயிரென் றின்றியமையா” எனவும் நிலனெனநீரெனத்தியெனவளியெனநான்கும் எனவும் உடலெனவுயிரெனவின்றியமையா எனவும் நிலனெனநீ 15 ரொடுதீயொடுவளியொடுநான்கும் எனவும் நிலனெனநீரொடுதீயொடுவளியொடுபொருந்தி எனவும் இவை நான்குந் தொகைபெற்றும் பெறாதும் வந்தன. தொகையெனப் பொதுப்படக் கூறிய அதனே எண்ணப்பெயரேயன்றி அனைத்தும் எல்லாம் என்னுந் தொடக்கத்தனவுங் கொள்க. செவ்வெண்ணிடைச்சொலன்றியினும் 20 எண்ணாகலுந் தொகைபெறுதலுமாகிய ஒப்புமையான் ண்டிக் கூறினார். அஃது எண்ணதல் புறனடையாற் கொள்க. “குன்றி கோபங் கொடிவிடு பவள—மொண்செங் காந்த ளொக்கு நின்றிற்” எனச் செவ்வென்தொகை பெறாதும் வருமாலோவெனின, அது தொகுக்கும்வழித் தொகுத்தலாற் தொக்குநின்றதென்க. பிறவும் அன்ன. () 25

உசுக. என்று மெனவு மொடுவுந் தோன்றி
யொனறுவழி யுடைய வெண்ணினுட் பிரிந்தே.

இஃது எண்ணிடைச்சொல்லுட் சிலவற்றிற்கு ஆவதோர் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

இ - ள். என்றும் எனவும் ஒடுவும் என்பன ஒருவழித் 30 தோன்றி எண்ணினுட் பிறவழியும் பிரிந்துசென்று ஒன்றும் இடமுடைய. எ - று.

உ-ம். “வினைபகை யென்றிரண்டி னெச்சம்” எனவும் “கண்ணிமைநொடியென” எனவும் “பொருள்கருவி காலம் வினையி

டனெ டைந்தும்” எனவும் அவை ஒருவழிநின்று வினையென்று எனவும் கண்ணிமையென எனவும் பொருளொடு கருவியொடு காலத்தொடு வினையொடு எனவும் நின்ற இடத்துப் பிரிந்து பிறவழிச்சென்று ஒன்றியவாறு காண்க. ஒன்றுவழியுடைய என்றதனற் சொற்றொறும் நின்றலே பெரும்பான்மையென்பதாம். சொற்றொறும் நின்ற எண் இக்காலத்து அரிய. (கக)

உசுஉ. வினையொடு வரினுமெண் ணினைய வேற்பன.

இஃது எண்ணிடைச்சொற்கள் வினைச்சொற்கண்ணும் வருமென்கின்றது.

10 இ - ள். வினையொடுவந்து நிற்பினும் எண்ணிடைச்சொற்கள் முற்கூறிய இயல்பினவாய்த் தொகைபெற்றும் பெருதும் வருவனவாம் பொருந்துவன. ஏ - று.

5 உ-ம். உண்டுத்தின்றும்பாடியும்வந்தான் எனவும் உண்ணவெனத்தின்னவெனப்பாடவெனவந்தான் எனவும் “மண்டில மழுங்க மலைநிறங் கிளர—வண்டின மலர்பரந் தூத மிசைய—கண்டற் கானங் குருகின மொலிப்ப” எனவும் வரும். பிறவும் வினையொடு வருவனவுளவேற் காண்க.

உம்மையாற் பெயரொடுவருதலே பெரும்பான்மையென்பதாம். ஏற்பன என்றதனானே முற்றும்பெயரெச்சமுட்பற்றி வாரா எனவும் வினையெச்சத்தோடும் ஏற்பனவற்றோடல்லது வாரா எனவும் ஆண்டுத் தொகைபெறுதல் சிறுபான்மையெனவுங்கொள்க. சாத்தன்வந்தான் கொற்றன்வந்தான் வேடன்வந்தான் மூவரும்வந்தமையாற் கலியாணம் பொலிந்ததெனச் செவ்வெண் தொகைபெற்று வந்ததாலெனின், அவை எழுவாயும் பயனிலையுமாய் அமைந்து மாறுதலின் எண்ணப்படாமையானும் மூவருமென்பது சாத்தன்முதலாயினோர் தொகையாகலானும் அவைபொருந்தாவென்க. (கஉ)

உசுங். கழிவே யாக்க மொழியிசை யசைநிலை யெனநான கென்ப மன்னைச் சொல்லே.

30 இது மன்னென்னும் இடைச்சொற் பெரும்பான்மை பொருள் படுமாறுஞ் சிறுபான்மை அசைநிலையாமாறுங் கூறுகின்றது.

இ - ள். கழிவுகுறித்து நிற்பதும் ஆக்கங்குறித்து நிற்பதும் ஒழியிசைப்பொருண்மைகுறித்து நிற்பதும் அசைநிலையாய் நிகுபற்

மென நான்குவகையினையுடைத்தென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர் மன்னென்னும் இடைச்சொல்லே. எ - று.

உ-ம். “சிறியகட்பெறினேயெமக்கீயுமன்னே” என்புழி மனி இனி அது கழிந்ததென்னும் பொருள்குறித்து நின்றது. “பண்டுகாமென்” என்புழி மன இன்று கயல்பிறழும் வயலாயிற்று என ஆக் 5
கங்குறித்து நின்றது. “கூரியதோர்வாண்மன்” என்புழி மன் திட்டமின்றாயினுமென எச்சமாய் ஒழிந்த சொற்பொருண்மைகுறித்து நின்றது. “அதுமற்கொண்கன்றேரே” என்புழி மன் அசைநிலையாய் நின்றது. “மன்னுமாதர் பெருங்கற்பென் றறிந்தேன்வாழி காவேரி” என யிகுதிகுறித்தும் “மன்னு வுலகத்து மன்னியது புரிமே” என 10
நிலைபேறு குறித்தும் வருமென்பாரும் உளராலோவெனின் அவை வினைச்சொல்லாய் நின்றலின் ஈண்டைக்கு எய்தாவென்க. (கரு)

உசுச. விழைவே கால மொழியிசை தில்லே.

இது தில்லென்னும் இடைச்சொற் பொருள்பொறு கூறுகின்றது. 15

இ - ள். விழைவுகுறித்து நிற்பதுங் காலங்குறித்து நிற்பதும் ஆண்டு ஒழிந்துநின்ற சொற்பொருள் குறித்து நிற்பதுமென மூன்று வகையினையுடைத்துத் தில்லென்னும் இடைச்சொல். எ - று.

உ-ம். “வார்ந்தி லங்கும் வையெயிற்றுச் சின்மொழி—யரிவையைப் பெறுகதில் லம்ம யானே” என்புழிப் பெறுதற்கண் உளதாகிய விருப்பங் குறித்து நின்றது. “பெற்றாங்கறிகதில்லம்மவிவ்றுரே” என்புழிப் பெற்றகாலத்து அறிகவெனக் காலங்குறித்து நின்றது. “வருகதில்லம்மவெஞ்சேரிசேர” என்புழி வந்தக்கால் அது செய்வலென்னும் ஒழியிசைப்பொருள் குறித்துநின்றது. இடம் வரையறுத்தோதாமையின் மூன்றிடத்தும் வருதல் எய்திற்பேனும் ஏற்பு 25
ழிக்கோடலான் விழைவின்கண் வருவுழித் தன்மைக்கண்ணல்லது வாராதெனக்கொள்க. என்னை? “விழைவின்நில்லைதன்னிடத்தியலும்” என்பவாகலின். (கசு)

உசுரு. அச்சம் பயமிலி காலம் பெருமைபென்
றப்பா னுன்கே கொன்னைச் சொல்லே.

30

இது கொன்னென்னும் இடைச்சொற் பொருள்பொறு கூறுகின்றது.

இ - ள். அச்சப்பொருள் குறிப்பதும் பயமின்மைப்பொருள் குறிப்பதும் காலப்பொருள் குறிப்பதும் பெருமைப்பொருள் குறிப்பதும் உருமென்று கூறப்பட்ட அக்கூற்று நான்கேயாங் கொன்னென்னும் இடைச்சொல். ஏ - று.

57

உ-ம். “கொன்முனை யிரலூர் போலச்—சிலவா குகநீ துஞ்சுநாளே” என்புழி அஞ்சிவாமும் ஊரென அச்சமும் “கொன்னேகழிந்தன்றிளமையும்” என்புழிப் பயமின்றிக் கழிந்ததெனவுங் “கொன்வரல்வாடை” என்புழிக் காதலர் நீங்கியகாலம் அறிந்து வருதலையுடைய வாடையெனக் காலமும் “கொன்னூர் துஞ்சினும் யாந்துஞ்சலமே” என்புழிப் பேரூர் துஞ்சினுமெனப் பெருமையுங் குறித்துநின்றவாறு காண்க. (கடு)

உசுசு. மற்றென் கிளவி வினைமாற் றசைநிலை.

இது மற்றென்பது பொருள்படுமாறும் அசைநிலையாமாறுங் கூறுகின்றது.

58

இ - ள். மற்றென்னும் இடைச்சொல் முன்சொல்கின்றது ஒழிய இனி அது வேறென்னும் பொருண்மைகுறித்தலும் அசைநிலையாதலும் உடைத்து. ஏ - று.

உ-ம். “இனிமற்றென்றுரை” எனத் தொழிலும் “மற்றநிவாநல்வினை யாமினையம்” எனக் காலமும் “மற்றுங் கூடு மனைமடி துயிலே” என இடமும் பற்றி வரும். “அதுமற்றவலங்கொள்ளாது” என்பது அசைநிலை. கட்டுரையிடையும் மற்றே என அசைநிலையாய் வரும். “ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றென்று—சூழினூந் தான்முந் துறும்” என்புழிப் பிறிதென்னும் பொருள்பற்றி வந்ததென்பாரும் உளராலோவெனின், வினைமாற்றேடு இதனிடவேற்றுமையின்மையிற் பொருந்தாதென மறுக்க. (கசு)

உசுஎ. எற்றென் கிளவி யிறந்த பொருட்டே.

இஃது எற்றென்னும் இடைச்சொல் பொருள்படுமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். எற்றென்னும் இடைச்சொல் ஒன்றனிடத்துநின்றும் ஒன்றுபோயிறற்றென்னும் பொருளை உணர்த்துதலை உடைத்து. ஏ-று.

உ-ம். “எற்றெனுட்பினெழினலம்” என்புழி என் நலம் இழந்ததென்கின்றது. “எற்றெற்ற மில்லாருள் யானேற்ற மில்லாதேன்”

என்பது உம் இதுபொழுது துணிவில்லாருட் துணிவில்லாதேன் யானென்று துணிவிறந்ததென்பது பட நின்றது. (க௭)

உசாஅ. மற்றைய தென்பது சுட்டிய தற்கினம்.

இது மற்றையதென்பது பொருள்படுமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். மற்றையதென்னும் பெயர்க்கு முதனிலையாய் வரும் 5
மற்றையென்னும் ஐகாராற்றிடைச்சொல் ஒருவன் முன்னர்க் கரு
தப்பட்ட பொருளொழிய அதன் இனப்பொருளைக் குறித்து நிற்ப
கும். எ - று.

வரலாறு;—ஆடைகொணர்ந்தவழி அவ்வாடை வேண்டா
தான் மற்றையதுகொணு என்னும். அஃது அச்சுட்டிய ஆடையொ 10
ழித்து அதற்கு இனமாகிய பிற ஆடைகுறித்து நின்றவாறு காண்க.
பெரும்பான்மையும் முதனிலையாய் நின்றல்லது அவவிடைச்சொற்
பொருள்விளக்காமையின், மற்றையதென்பது என்றார். சிறுபான்
மை மற்றையாடையெனத் தானேயும் வரும். அஃது அவன் என்
னுந் தொடக்கத்தனவும் இடைச்சொன் முதனிலையாய் பெயர். (கஅ) 15

உசாகு. கொல்லே யைய மசைநிலைக் கூற்றே.

இது கொல்லென்பது பொருள்படுமாறும் அசைநிலையாமா
றுங் கூறுகின்றது.

இ - ள். கொல்லென்னும் இடைச்சொல் ஐயப்பொருண்
மை குறித்துநின்றலும் அசைநிலையாதலும் என்னும் இருபகுதி 20
தாம். எ - று.

உ-ம். குற்றிகொல்லோ மகன்கொல்லோ என்புழி ஒன்றுந்
துணியாமையின் ஐயத்துக்கண் வந்தது. “பிரிவெண்ணிப் பொருள்
வயிற் சென்றநங் காதலர்—வருவர்கொல் வயங்கிழாய்” என்புழி
அசைநிலையாய் வந்தது. (கக) ௨5

உஎ0. மன்றவென் கிளவி தேற்றஞ் செய்யும்.

இது மன்றவென்பது பொருள்படுமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். மன்றவென்னும் இடைச்சொல் தெளிவுபொருண்
மையை உணர்த்தும். எ - று.

உ-ம். “கடவுளாயினு மாக—மடவை மன்ற வாழிய முருகே” 30
எனவரும். மடவையேயென்றவாரும். (உ0)

உசுக. தஞ்சக் கிளவி யெண்மைப் பொருட்டே.

இதுவும் அது.

இ - ள். தஞ்சமென்னும் இடைச்சொல் எளிமைப்பொருண் மையை உடைத்து. எ - று.

உ-ம். “முரசுகெழுதாயத்தரசேதஞ்சம்” என்புழி அரசுகொ டுத்தல் எளிதென எளிமைப்பொருள் உணர்த்தியவாறு காண்க. ()

உசுஉ. ஒடுவுந் தெய்யவு மிசைநிறை மொழியே.

இஃது இசைநிறையாமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். ஒடுவென்பதுந் தெய்யவென்பதும் இசைநிறையி டைச்சொல்லாம். எ - று.

உ-ம். “முதைப்புனங் கொன்ற வார்கலி யுழவர்—விதைக்குறு வட்டி போதொடு பொதுள்” எனவும் “சொல்லேன் ரெய்ய நின றெடு பெயர்ந்தே” எனவும் வரும். (உஉ)

உசுங். அநதி லாங்க வசைநிலை யவற்று ளந்தி லிடப்பொருட் டாகலு முரிததே.

இஃது அசைநிலையாமாறும் பொருள்படுமாறும் கூறுகின்றது.

இ - ள். அந்திலும் ஆங்கவுமாகிய இரண்டு இடைச்சொல்லும் அசைநிலையாம். அவற்றுள் அந்தில் இடப்பொருளைக் குறித்து நிற் றற்கும் உரித்து. எ - று.

உ-ம். “அந்திற்கழலினன்கச்சினன்” “ஆங்கக்குயிலு மயி லுங்காட்டிக்—கேசுவனைவிதெதுப் போக்கியோளே” எனவும் “வரு மே—சேயிழையந்திற் கொழுநற்காணிய” எனவும் வரும். அசைநி லையெனவும் இடமெனவும் பொதுப்படக் கூறினரேனும் ஏற்புழிக் கோடலான ஆங்க அசைநிலையாதல் கட்டுரைக்கண்ணெனவும் அந் தில் ஆங்கென்னும் இடப்பொருள் குறித்து வருமெனவுங் கொள்க.

உசுசு. அம்மகேட் பிததலு மசைநிலையு மாகும்.

இதுவும் அது.

இ - ள். அம்மவென்னும் இடைச்சொல் ஒருவுனை ஒருவன் லன்று கேளென்று கேட்பித்தற்கண் வருதலும் அசைநிலையாய் வரு தலும் பொருந்தும். எ - று.

உ-ம். “அம்மவாழிதோழி” எனவும் “செயநின்ற பண்ணினுட் செவிசுவை கொள்ளாமை—நயநின்ற பொருள் கெடப் புரியறு நரம்பினும்—பயனின்றி மன்றம்ம காமம்” எனவும் வரும்.

மியாய் இக முதலாய அசைநிலைகள் ஒருபொருள் உணர்த்தா வாயினும் முன்னிலைக்கண்ணல்லது வாராமையின் அவவிடம் உணர் விக்குமாறுபோல அம்மவென்பதுஉம் ஒருபொருள் உணர்த்தாதா யினும் ஒன்றனைக் கேட்பிக்குமிடத்தல்லது வாராமையான் அப்பொ ருள் உணர்விக்குமிடம்பது விளக்கிய கேட்பித்தலென்றார். (உச)

உஎரு. மாவென் சிளவி வியங்கோ ளசைச்சொல்.

இஃது அசைநிலையாமாறு கூறுகின்றது.

10

இ - ள். மாவென்னும் இடைச்சொல் வியங்கோளைச் சார்ந்து அசைநிலையாய் வரும். எ - று.

உ-ம். “புற்கை யுண்கமா கொற்கை யோனே” என வரும். சிறுபான்மை “ஓகமா தோழியவா தோமணிக் குரலே” என முன் னிலையசைச்சொல்லாயும் “ஓக்கல்வாழ்க்கைசட்குமாகாலே” என முன்னிலையன்றி அசைச்சொல்லாயும் வருதல “அவவச்சொல் லிற்கு” என்னும் பொருட்பறனடையாற் கொள்க. (உஉ)

உஎசு. மியாயிக மோமதி யததை யிததை
வாழிய மாள வியாழமுன் னிலையசை.

இது முன்னிலை அசைநிலையாமாறு கூறுகின்றது.

20

இ - ள். முடிவிய பதநிடைச்சொல்லும் முன்னிலைமொ ழியைச் சார்ந்துவரும் அசைச்சொல்லாம். எ - று.

உ - ம். கேண்மியா “சிலையன் செழுந்தழையன் சென்றயா வென்று—மலையகலான் வாடி உரும்”. என மய்யாவுங் “கண்பனி யான்றிக வென்றி தோழி” என இகவுங் “காமஞ் செப்பாது கண் டது மொழிமோ” என மோவும் “உரைபதி வாழியோ வலவ” “சென்மதி பெருமநிற் றகைக்குநா யாரே” என மதியுஞ் “செலிய ரததைநின்வெகுளி” என அததையும் “வேய்நரல் விடரக நீயொன று பாடித்தை” என இததையும் “காணிய வாழிய மலைச்சாரல்” என வாழியவுஞ் “சிறிது தவிர்ந்தக மாளநின் பரிசில ருய்ம்மார்” என மாளவுஞ் “செழுந்தே ரோட்டியும் வென்றி” என காரமும் “நீயே, செய்வினை மருங்கிற் செலவயார்ந் தியாழநின்—கைபுனை

25

30

வல்வி னுணூர் தீயே” என யாழவும் முன்னிலையசைநிலையாய் வந் தவாறு காண்க. (உச)

உஎஎ. யாகா பிறபிறக் கரோடோ மாதிசூஞ் சின்குரை யோரும் போலு மிருந்திட் டன்றூந் தாந்தா னென்னு லென்ப வன்ன பிறவு மசைநிலை மொழியே.

இஃது அசைநிலையாமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். யா முதலிய இருபத்தோர் இடைச்சொல்லும் அவை போல்வன பிறவுந் தாஞ் சார்ந்த சொல்லை அசைத்துநிற்குஞ் சொல் லாம். எ - று.

உ-ம். “யாபன்னிருவர்மாணக்கரகத்தியனார்க்கு” என யாவும் “அறநிழ லெனக் கொண்டாய் நின்குடை யக்குடைப்—புறநிழற் பட்டாளோ விவளிவட் காண்டிகா” எனக் காவும் “யாஞ்சில வரிசை வேண்டினே மாகத்—தான்பிற வரிசை யறிதலிற் றன்னுந்துக்கி” எனப் பிறவும் “ரசைதர வந்தோர் நசைபிறக் கொழிய” எனப் பிறக்கும் “நோதக விருங்குயி லாலுமரோ” என அரோவும் “எரியி னன்ன செந்தலை யன்றில—பிரியின் வாழா தென்போ தெய்ய” எனப் போவும் “விளிந்தன்று மாதவர்த் தெளிந்தவென் னெஞ்சே” என மாதுங் “கண்டிசு மல்லமோ கொண்டுகின் கேளே” என இசு முங் “கண்ணும் படுமோ வென்றிசின் யானே” எனச் சின்னும் “பல்குரைத துன்பங்கள் சென்று படும்” எனக் குரையும் “அஞ் சவ தோரு மறனே யொருவனை—வஞ்சிப்ப தோரு மவா” என லூரும் “மங்கல மென்பதோ ருருண்டு போலு எனப் போலும் “ஓராற்றூ லென்கண் ணிமைபொருந்த வந்நிலையே—கூரார்வேன் மாறனெங் கைப்பற்ற—வோரா—நனவென் றெழுந்திருந்தே னல் வினையொன் றில்வேன்—கனவுமொழிந் திழந்த வாறு” என இருந் தும் “நெஞ்சம் பிளந்திட்டு நேராந்நிவட்டன்—வஞ்சினம் வாய்த் தானும் போன்ம்” என இட்டுந் “தேவாதி தேவ னவன்சேவடி சேர்து மன்றே” என அன்றும் “பணியுமா மென்றும் பெருமை சீறுமை—யணியுமாந் தன்னை வியந்து” என ஆமுந் “தகைம்கு சூழைதந்தார் தாவில்சீர்த் தம்மடிகண்—முனைமிகு மலர்க்கண்ணி” எனத் தம்முஞ் “சாந்துய ரெவவ முழந்துறு தண்புனை—னீர்தியோர் மாண்பினி தொன்றலி னீதான்” எனத் தானும் “அறிவார் யாரஃ திறுவுழி யிறுகென” என எனவும் “ஈங்காய்னவா லென்றிசின்

யானே” என ஆலுங் “குரைபுனற் கன்னி கொண்டிழிந்த தென் பவே” என என்பவும் அசைநிலையாய் வந்தவாறு காண்க.

இனிப் பிறவும் என்றதனானே “தண்ணென்றிசினே” “பெ ருந்துறைப் புனலேகா தன்னமா நீமற்றிசினே” என இசினுந் “தே னைமாரியன்னுன்” “ஊனையுண்டருகும்” என ஐகாரமும் “நெருப்ப 5
முற் சேர்ந்தக்கா னேயம் போல்வதுஉ—மெரிப்பச்சட் டெவவனோ யாக்கும்” எனப் போல்வதுஞ் சிறுபான்மை அசைநிலையாதலும், ஒரு வன் யானின்னென்னென்றானும் நீயின்னையென்றானும் அவனின்ன 10
ன்னென்றானும் கூறியவழிக் கேட்டான் ஆக ஆக ஆகல் ஆகல் என் னும் இவை உடம்படாமைக்கண்ணும் ஆதரயில்வழியும், ஒருவன் 10
ஒன்று உரைப்பக்கேட்டான் என்பது என்பது என்னும் அது நன்கு ரைத்தற்கண்ணும் பிறுண்டுந் தனித்துநில்லாது இரட்டித்துப் பிரிவி லசைநிலையாதலுங் கொள்க. இன்னும் அதனானே போலும் போல் வதென்பன உரையசைக்கண்ணென எனவுந் கொள்க. (உஎ)

உஎஅ. அவ்வச் சொல்லிற் கவையவை பொருளென 15
மெய்பெறக் கிளநத விவல வாயினும்
வினையினும் பெயரினு நினையத் தோன்றித்
திரிந்துவேறு படினுந் தெரிநதனர் கொளலே.

இது முன்னர்க் கூறியவற்றிற்குப் பொருள்பற்றி வருவதோர் புறனடை கூறுகின்றது. 20

இ - ள். மேற்கூறப்பட்ட இடைச்சொற்கள் “அவ்வச் சொல் லிற் கவையவை பொருள்” என நிலபெறச் சொல்லப்பட்ட இயல் பையுடையனவாயினும் வினையொடும் பெயரொடும் ஆராய்ந்து உணரத் தோன்றி வேறுபொருளவாயும் அசைநிலையாயும் இசைநி 25
றையாயுந் திரிந்துவரினும் ஆராய்ந்துகொள்க. எ - று.

எனவே, கூறியமுறையாய் வருதலே பெரும்பான்மையென் றும் வேறுபட வருதல் சிறுபான்மையென்றுஞ் சொல்லியவாரும். வினையொடும் பெயரொடுமென்றது அவை வேறுபொருள என்று உணர்தற்குச் சார்புகூறியவாறு. ஏகார இடைச்சொல் “ஏளியவ னொருத்தி பேடியோ வென்றார்” என இழிபுபொருண்மைக்கண் 30
வருதலும் “ஏளிலீ தொத்த னுணிலன் றன்னொடு” என இசைநி றையாதலும் “ஏளையென்சொல்லியது” என அசைநிலையாதலும் “வாடா வள்ளியங் காடிநற் தோரே” எனச் செய்யுளிற்றின்கண் ணையன்றி ஈற்றசை செய்யுளிடையும் வருதலுங் “கடல்போ ரேன்

றல் காழறந்தோரே” எனச் செய்யுளிடத்து ஈற்றினின்று இசைக்கும் ஏயெனிறுதி கூற்றுவயின் ஓர் அளபாதலும் ஓகார இடைச் சொல் குற்றியோமகனோ என ஐயப்பொருண்மைக்கண்ணுங் “கலக் கொண்டன் கள்ளென்கோ காழ்கொற்றன் சூடேன்கோ” என எண்ணுதற்கண்ணும் எனவென்பது “ஊரெனப்படுவது றையூர்” எனச் சிறப்பின்கண்ணும் வருதலுந் தஞ்சக்கிளவி அவர்நமக்குத் தஞ்சமல்லர் எனப் பற்றல்லரென வருதலுங் குரையென்னும் இடைச்சொல் அசைநிலையாதலேயன்றி “அளிதோ தானேயதுபெறலருங் குரைத்தே” என இசைநிறையாதலும் இன் சாரியையாதலேயன்றிக் “காப்பி னொப்பி னூர்தியி னிழையின்” என அசைநிலையாதலும் இவ்வாறு பிறவாற்றாற் திரிந்து வருவனவுளவேல் அவையும் ஈண்டே அமைத்துக்கொள்க.

“ஏ எயிவ னொருத்தி பேடியோ வென்றார்” என்பதனை இசைநிறையென்பாரும் உளர். பொருள் உணர்த்திநின்றலின் அங்ஙனமாகாமை அறிக.

செய்யுளின்பரோக்கி வினையினும் பெயரினுமென்றார். (2-அ)

உஎக. கிளந்த வல்ல வன்ன பிறவுங்

கிளந்தவற் றியலா னுணர்ந்தனர் கொளலே.

இது சொற்பற்றி வருவதோர் புறனடை கூறுகின்றது.

இ - ள். மேற்சொல்லப்பட்டனவன்றி அவைபோல்வன பிறவரினும் அவற்றையுங் கிளந்த சொல்லின் இயல்பான் உணர்ந்து கொள்க. எ - று.

கிளந்தவற்றையும் இன்னவென்று அறிவது வழக்கினுட் சார்பும் இடமுங் குறிப்பும் பற்றியன்றே? அதனாற் கிளவாதவற்றையும் அவ்வாறு சார்பும் இடமுங் குறிப்பும்பற்றி இஃது அசைநிலை இஃது இசைநிறை இது குறிப்பால் இன்னபொருள் உணர்த்துமென்று ஆணையானன்றி உணர்ந்துகொள்க என்பார் ‘கிளந்தவற்றியலானுணர்ந்தனர்கொளலே’ என்றார்.

“குன்றுதொ றுடலு நின்றதன் பண்பே” எனத் தொறுத்தான் சார்ந்த மொழிப்பொருட்குப் பன்மையும் இடமும் உணர்த்தி நின்றலும் அதுதான் “நாடோறு நாடி முறைசெய்யா மன்னவ— னோடோறு நாடு கெடும்” என நீண்டிநின்றலும் ஆவென்பது வியப்புள் வழியும் மறுத்தலுள்வழியும் ஆ அம்மா அம்மா என இரக்கமுள்வழி

யும் பொருள் உணர்த்தலும் பொள்ளெனப் பொம்மெனக் கது
 மென என்பனபோல்வன விரைவுங் கொம்மென என்பது பெருக்க
 மென்னுங் குறிப்பும் முறையே உணர்த்தலும் “ஒளஒள வொருவன்
 மவஞ்செய்த வாறு” என்றவழியும் ஒருதொழில் செய்வானை ஒளஒள
 இனிச்சாலும் என்றவழியும் ஒளகாரம் பிரிவினைசநிலையாய்ச் சொல் 5
 லுவான் குறிப்பிற்குத் தரும் ஒசைவேறுபாட்டான் முறையே சிறப்
 பும் மாறுபாடும் புலப்படுத்தலும் ஒளஉ ஒருவன் இரவலர்க்கீந்தவாறு
 ஒளஉ இனிவெகுளல் எனவும் ஒள அவன்முயலுமாறு ஒள இனித்
 தட்டுப்புடையல் எனவும் முறையே அதுதான் அளபெடுத்தலும்
 அளபெடாதும் வந்தவழியுஞ் சிறப்பும் மாறுபாடும் புலப்படுத்தலும் 10
 இனி ஒகாரமும் ஒடி ஒருவன்வஞ்செய்தவாறு ஒடி இனிச்சாலும்
 ஒடி ஒருவன் இரவலர்க்கீந்தவாறு ஒடி இனிவெகுளல் எனவும் ஒ
 அவன்முயலுமாறு ஒ இனித்தட்டுப்புடையல் எனவும் முறையே
 பிரிவினைசநிலையாயும் அளபெடுத்தும் அளபெடாதும் வந்தவழியும்
 அங்ஙனம் பொருட்புலப்படுத்தலும் அவைபிற பொருள்படுமாறும் 15
 ஒருவன் ஒன்று உரைத்தவழி நன்றே நன்றே அன்றே அன்றே
 என அடுக்கி அதற்கு ஒருவாமைக்குறிப்பு உணர்த்தலும் அன்றே
 என்பது அடுக்காது அவனன்றேயென நின்றவழித் தெளிவுமுதலா
 கிய பிறபொருளும்படுதலும் அந்தோ அன்றோ என்பன அடுக்கியும்
 அடுக்காதும் இரங்கற்குறிப்பு உணர்த்தலும் அதோ அதோ அச்சோ 20
 அச்சோ ஒக்கும் ஒக்கும் என்பன இரங்கற் குறிப்பு உணர்த்தலும்
 “அன்வைலமருமாருயிரும்” என அன்றோ இரங்கற்குறிப்பு உணர்த்
 தலும் “அஆவிழந்தானென்றெண்ணப்படும்” என்பதுஉம் அப்பொ
 ருள்படுதலும் மேல் எழுத்தோத்தினுட் கூறிய அக்கொற்றன் அவன்
 முதலியவும் ஆங்கு ராங்கு என அவை நீண்டவந்தனவும் யாவன் எப் 25
 பொருள் உண்கா எவன் என்பனவும் முறையே சுட்டுப்பொருளும்
 வினாப்பொருளும் உணர்த்திநின்றலும் ஆன் ஏன் ஒன் இத்தொடக்
 கத்து எழுத்துச்சாரியையும் எடுத்தோதாதன பிறவுங் கொள்க.

இனி ஆரென்னும் இடைச்சொல் “பெயரி னாகிய தொகை
 யுமா ருளவே” என உம்மைமுன்னரும் “எல்லா வுயிரொடுஞ் செல் 30
 லுமார் முதலே” என உம்மீற்றுவினைமுன்னரும் அசைநிலையாய்
 வருதலும் “மலைநிலம் பூவே துலாக்கோலென் நின்னர்” எனவும்
 “தோற்ற மிசையே நாற்றஞ் சுவையே—யுறலோ டாங்கைம் புல
 னென மொழிப்” எனவும் சொற்றொறும் வாராது எண்ணைகாரம்
 இடையிட்டெவரினும் எண்ணுதற்பொருட்டாதலுஞ் சாத்தனும்வந் 35
 தான் கொற்றன் இனிவரலும் உரியன் என எச்சவும்மை நின்றவழி
 எஞ்சுபொருட்கிளவியாம் எதிர்மறையும்மைத்தொடர் வந்து தம்முள்

மயங்குதலில் எனவும் “பாட்டுங் கோட்டியு மறியாப் பயமி—மேக்கு மரம்போ னீடிய வொருவன்” எனவும் “இசையினுங் குறிப்பினும் பண்பினுந் தோன்றி” எனவும் உம்மை எண்ணின்கண் இரண்டா வதும் ஏழாவதுந் தொகுமெனவுந் தொகுதல் வரையப்படாதென வும் ஏனையெண்ணின்கண் வரையப்படுமெனவுந் கொள்க. இவ ளாறு பிற வருவன உளவேல் அவையும் இப்புறனடையானே அமைத்துக்கொள்க. (உச)

மூன்றாவது இடைச்சொல்லியல் முற்றிற்று.

ச-வது. உரிச்சொல்லியல்.

- உச௦. குறிப்பும் பண்பு மிசையுந் தோற்றிப் பெயரும் வினையும் போன்றவை யிரண்டற்கு மடியு மாகி யவறமேற் புழிநின ரொருபொருட் குரிமையும் பலபொருட் குரிமையு முடைய வாகி யுணரா தவற்றை யுணர்ந்தவை சார்த்தி யுணர்வன வுரிசொல்.

என்பது சூத்திரம். நிறுத்தமுறையானே உரிச்சொற்களது இயல்பு உணர்த்திற்றாகலான் இவையோத்து உரிச்சொல்லியலென் னும் பெயர்த்து. இதனுள் இத்தலைச்சூத்திரம் உரிச்சொற்கெல்லாம் பொது இலக்கணம் உணர்த்துகின்றது.

- இ - ள். குறிப்பும் பண்பும் இசையுமாகிய மூன்றுபொருண் மையும் உணர்த்திப் பெயர்ச்சொல்லும் வினைச்சொல்லும்போலத் தம்மைக் காட்டி அவவிருகூற்றமொழிக்கும் முதனிலையுமாய் அவற் றின்கண் முன்னாகப் பின்னாகத் தாம் நிறற்கு உரிய நிலைக்களங் களினின்று பலசொல் ஒருபொருட்டு உரியவாதலையும் ஒருசொல் ஒருபொருட்டு உரித்தாதலையன்றிப் பலபொருட்டு உரித்தாதலையும் உடையவாகிப் பெயர்வினைபோல ஈறுபற்றிப் பொருளுணர்த்த லாகாமையிற் பயிற்சியின்மையாற் கேட்போனாற் பொருளுண ரப்படாத சொற்களைப் பயிற்சியுண்மையாற் பொருளுணரப்பட்ட சொற்களோடு சார்த்தி உணரப்படுவன முற்கூறிப்போந்த உரிச் சொற்களாம். எ - று.

குறிப்புப் பரப்புடைமையின் முற்கூறினார். குறிப்பு மனத்தாற் குறித்து உணரப்படுவது. பண்பு பொறியான் உணரப்படுங் குணம்.

குறிப்பும் இசையும் பண்பின் பகுதியாய் அதன்கண் அடங்குமே னும் விளங்குதற் பொருட்டு வேறுகூறினார்.

உ-ம். கறுப்பு சிவப்பு என்பன போல்வன பெயர்ப்போலி-
உறு தவ என்பன போல்வன வினைப்போலி. துவைத்தல் சிலைத்தல்
என்பன போல்வன பெயர்க்கு முதனிலையாயின. துவைக்கும் சிலைக் 5
கும் என்பன போல்வன வினைக்கு முதனிலையாயின. உறுபுகழ் நனி
பேதை என்பன போல்வன பெயர்முன் நின்றன. நனிசொற்றூன்
தவச்சென்றூன் என்பன போல்வன வினைமுன் நின்றன. “திரிகாய
விடத் தேரொடு காருடைபோகி” “கயலற லெதிரக் கடும்புனல்
சாஅய்” என்பன போல்வன பெயர்ப்பின் நின்றன. “மணங்கமழ் 10
வியன்மாற்ப னணங்கிய செல்லல்” “வெயில்புறந் தருஉ யின்ன
லியக்கத்து” என்பன போல்வன வினைப்பின் நின்றன. உறு தவ
என்பன போல்வன பலசொல் ஒருபொருட்டு உரியவாயின.
கடி நனி என்பன போல்வன ஒருசொற் பலபொருட்டு உரிய
வாயின. பிறவும் அன்ன. பொருட்டு உரியவாகிய குறிப்பு முதலி 15
யவற்றை உணர்த்திகின்றலில் உரிச்சொல்லாயிற்று. இவ்வாறன்றிப்
பெரும்பாலுஞ் செய்யுட்டு உரித்தாய்வருதலின் உரிச்சொல்லா
யிற்றென்பாரும் உளர். (க)

உஅக. உறுதவ நனியென வரூஉ மூன்று
மிகுதி செய்யும் பொருள வாகலுஞ்
செல்ல லின்ன லின்னாமை செப்பலு
மலமர நெருமரல் சுழற்சி சாற்றலு
மழவுங் குழவு மிளமைக் கேற்றலுங்
கூர்ப்புங் கழிவு முள்ளது சிறத்தலுங்
கதழ்வுந் துனைவும் விரைவு காட்டலு
மதிர்வுந் விதுப்பு நடுக்கஞ் செய்தலுந்
கெடவரல் பண்ணை வினையாட் டுணர்த்தலு
நம்பு மேவு நசையின வாகலு
மோய்த லாய்த னிழத்தல் சாய்த
லுள்ளத னுணுக்க முணரக் காட்டலும்
பிணையும் பேணும பெட்டின வாகலும்
பையுளுஞ் சிறுமையு நோய்கூ றுதலும்
வெறுப்பு முறப்புஞ் செறிவினை விளம்பலு
மிலம்பா டொற்கம் வறுமை செப்பலு

20

25

30

ஞெமிர்தலும் பாய்தலும் பரத்தலை யுடைத்தலும்
 பேரா முருமென வருஉங் கிளவி
 யாமுறை மூன்று மச்சங் கூறலுங்
 கறுப்புஞ் சிவப்பும் வெகுளி சுட்டலும்
5 பாவும் பழிச்சும் வழத்தினகுறிப் புணர்த்தலும்
 வரன்முறை யென்மனூ மரபுணர்ந் தோரே.

இது நிறுத்த முறையானே குறிப்புணர்த்துவனவற்றுட் தாம் பலவாய்நின்று ஒருபொருள் உணர்த்தும் உரிச்சொற்கள் இவையென்கின்றது.

இ - ள். “உறுபுணறந்துலகூட்டி” எனவும் “ஈயாது வீயுமு யிர்தவப் பலவே” எனவும் “வந்துநனி வருந்தினை வாழிய நெஞ்சே” எனவும் உறுவெனத் தவவென நனியென வரும் மூன்றுரிச சொற்களும் மிகுதியென்னும் உரிச்சொற்காட்டுங் குறிப்புப்பொருளை உடையவாகலும் “மணங்கமழ் வியன்மாப் பணங்கிய செல்லல்” எனவும் “வெயில்புறந்தருஉமின்னலியக்கத்து” எனவும் செல்லலும் இன்னலுமாகிய இரண்டுரிச்சொற்களும் இன்னமையென்னும் உரிச்சொலுணர்த்துங் குறிப்புப்பொருள் உணர்த்தலும் “அலமரலாயம்” எனவும் “தெருமர லுள்ளமொ டன்னை தஞ்சாள்” எனவும் அலமரலுந் தெருமரலுமாகிய இரண்டுரிச்சொற்களும் மனத்தடுமாற்றமாகிய சுழற்சியென்னும் உரிச்சொல்லுணர்த்துங் குறிப்பு உணர்த்தலும் “வரைபுரைமழ்களிறு” எனவும் “குழக்கன்று” எனவும் மழவுங் குழவுமாகிய இரண்டுரிச்சொற்களும் இளமையென்னும் உரிச்சொல்லுணர்த்துங் குறிப்பு உணர்த்தற்குப் பொருந்துதலும் “இயங்கா வையத்து வள்ளியோர் நசைஇத் துனிகு ரெவவொமொடு” எனவும் “சினனே காமங் கழிகண் ணோட்டம்” எனவும் கூர்ப்புங் கழிவுமாகிய இரண்டும் முன சிறவாது உள்ளதொன்று சிறத்தலாகிய குறிப்பு உணர்த்தலுங் “கதழ்பரிநெடுந்தேர்” எனவும் “துணைபரி துரக்குந் தஞ்சாச் செலவின்” எனவும் கதழ்வுந் துணைவுமாகிய இரண்டும் விரைவென்னுங் குறிப்பு உணர்த்தலும் “அதிர வருவதோர்நோய்” எனவும் “விதுப்புற வறியா வேமக் காப்பினை” எனவும் அதிர்வுங் விதுப்புமாகிய இரண்டும் நடுக்கமாகிய குறிப்பு உணர்த்தலுங் “கெடவரலாயமொடு” எனவும் “பண்ணைத் தோன்றியவெண்ணெஞ்ஞு பொருளும்” எனவும் கெடவரலும் பண்ணையும் வினையாட்டுக்கருத்தாகிய குறிப்பு உணர்த்தலும் “நயந்துநாம் விட்ட நன்மொழி நம்பி” எனவும் “பேரிசை நவிரமேளவுங் காரியுண்டி”

எனவும் நம்பும் ஏவுமாகிய இரண்டும் நசையென்னுங் குறிப்பினை உடையவாதலும் “வேனி லுழந்த வறிதுயங் கோய்களிறு” எனவும் “பாய்ந்தாய்ந்ததானை” எனவும் “நிழத்த யானை மேய்புலம் படாஅ” எனவும் “கயலறலெகிரக்கடும்புனல்சாஅய்” எனவும் ஓய்தலும் ஆய்தலும் நிழத்தலுஞ் சாய்தலுமாகிய நான்குரிச்சொற்களு 5 முன் துணுகாது உள்ளதொன்று துணுகுதற் குறிப்பினை அறிய உணர்த்தலும் “அரும்பினை யகற்றி வேட்ட ஞாட்பினும்” எனவும் “அமரர்ப் பேணியு மாகுதி யருத்தியும்” எனவும் பிணையும் பேணு மாகிய இரண்டுரிச்சொற்களும் பெட்பின்பொருளாகிய புறந்தருத லென்னும் குறிப்பினை உடையவாதலும் “பையுண் மாலைப் பழும 10 ரம் படரியு” எனவும் “சிறுமை யுறுப செய்பறிய லலரே” எனவும் பையுளுஞ் சிறுமையுமாகிய இரண்டும் நோயென்னுங் குறிப்பு உணர்த்தலும் “வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபிலன்” எனவும் “உறந்த விஞ்சி யுயர்நிலை மாடத்து” எனவும் வெறுப்பும் உறப்புமாகிய இரண்டுஞ் செறிவென்னுங் குறிப்பினை உணர்த்தலும் “இலம் 15 பாடுநாணுத்தரும்” எனவும் “ஒக்கலொற்கஞ்சொலிய” எனவும் இலம்பாடும் ஒற்கமுமாகிய இரண்டும் வறுமையென்னுங் குறிப்பினை உணர்த்தலும் “நருமணன் ஞெமியிய திருநகர் முற்றத்து” எனவும் “புண்ணுமிழ் குருதி முகம்பாய்ந் திழிதர” எனவும் ஞெமீர்தலும் பாய்தலுமாகிய இரண்டும் பரத்தலாகிய குறிப்பினை உணர்த்தலும் 20 “மன்ற மரூத்த பேமுதிர் கடவுள்” எனவும் “நாநல்லார்க் கெதிர் பட வுமிழ்ந்தே” எனவும் “உருமில்சுற்றமொடு” எனவும் பேமும் நாமும் உருமுமென்று சொல்ல வருகின்ற கிளவியாகிய அம்முறை மையிணையுடைய மூன்று உரிச்சொற்களும் அச்சமாகிய குறிப்பு உணர்த்தலும் “நிற்கறுப்பதோரருங்கடிமுனையன்” எனவும் “நீசி 25 வர் திறுத்த நீர்கழி பாக்கம்” எனவும் கறுப்புஞ் சிவப்புமாகிய இரண்டும் வெகுளியாகிய குறிப்பு உணர்த்தலுங் “கல்லே பரவி னல்லது—நெல்லுகுத்துப் பரவுங் கடவுளு லிலவே” எனவும் “செறி வனை விறலியர் கைதொழுஉப் பழிச்சி—வறிதுநெறியொரீஇ” எனவும் பரவும் பழிச்சுமாகிய இரண்டும் வழுத்துதலாகிய உரிச்சொல் 30 லின் குறிப்பு உணர்த்தலும் வரலாற்றுமுறமையென்று கூறுவர் உரிச்சொற்கள் பொருளுணர்த்துந் தன்மையை அறிந்தோர், எ-று.

இலமென்னும் உரிச்சொற் பெரும்பான்மையும் பாடென்னுந் தொழில்பற்றியல்லது வாராமையின் இலம்பாடென்றார். (உ)

உஅஉ. ஏற்ற நினைவுந் துணிவு மீயம்பலும்
விறப்பே செறிவும் வெருவலும் விளக்கலும்

பணையே பிழைத்தலும் பெருத்தலு மிசைத்தலும்
படரே யுள்ளலுஞ் செலவுஞ் சொல்லலுந்
தாவே வலியும் வருத்தமுந் தழுவலுஞ்
செழுமை வளனுங் கொழுப்புஞ் செப்பலும்

5 விழுமஞ் சீர்மையுஞ் சிறப்பு மிடம்பையு

நனவே களனு மகலமுஞ் செய்தலு

மதவே மடனும் வலியு மன்றி

மிகுதியும் வனப்பு மொருவழி விளக்கலுங்

கடியென் கிளவி வரைவே கூர்மை

10 காப்பே புதுமை விரைவே விளக்க

மிகுதி சிறப்பே யச்சமுந் தேற்றோ

டையமுங் கரிப்பு மணமு மறைதலு

முறையென மொழிப முறையுணர்ந் தோரே.

15 இது குறிப்பு உணர்த்துவனவற்றுட் தாம் ஒன்றாய் நின்று பல பொருள் உணர்த்தும் உரிச்சொற்கள் இவையென்கின்றது.

இ-ள். “கானலஞ் சிலம்பன் கொடுமை யேற்றி” எனவும் “ஏற்றமிலாட்டியென்னேமுற்றாள்” எனவும் ஏற்றமென்னும் உரிச் சொல் நினைவுந் துணிவுமாகிய குறிப்பு உணர்த்தலும் “விற்றந்த காப் பொடுண் ணின்று வலியுறுத்து” எனவும் “அவலெறி யுலக்கைப் பாடுவிறந் தயல” எனவும் விற்றப்பென்னும் உரிச்சொல் செறிவும் வெருவலுமாகிய குறிப்பு உணர்த்தலும் “அமார்க்கணுமா னருநிற மழ்காது—பிணைத்துவீழ் பகழிப் போக்கு நினைந்து காண்” எனவும் “வேய்மருள் பிணைத்தோ னெகிழ்ச்சேய் நாட்டு” எனவும் பிணையெனும் உரிச்சொற் பிழைத்தலும் பெருத்தலுமாகிய குறிப்பு உணர்த்தலும் “வள்ளியோர்ப் படர்ந்து புள்ளிற் போகி” எனவும் “கறவைகன்றுவயிற்படர்” எனவும் படரென்னும் உரிச்சொல் உள் ளுதலுஞ் செலவுமாகிய குறிப்பு உணர்த்தலும் “தாவினன்பொன் றையுபாவை” எனவும் “கருங்கட் டாக்கலை பெரும்பிறி துற் றென” எனவும் தாவென்னும் உரிச்சொல் வலியுங் வருத்தமுமாகிய குறிப்பு உணர்த்தலும் “செழுஞ்செயநெல்லின்” எனவும் “செழுந் தடி தின்ற செந்நா யேற்றை” எனவும் செழுமையென்னும் உரிச் சொல் வளனுங் கொழுப்புமாகிய குறிப்பு உணர்த்தலும் “விழுமி யோர்க் காண்டொறுஞ் செய்வர் சிறப்பு” எனவும் “வேற்றுமை யில்லா விழுத்திணைப் பிறந்து—வீற்றிருந் தோரை யெண்ணுங்

காலீ” எனவும் “நின்னுறுவிழுமங்களைந்தோன்” எனவும் விழும மென்னும் உரிச்சொல் சீர்மையுஞ் சிறப்பும் இடும்பையுமாகிய குறிப்பு உணர்த்தலும் “நனவுப்புக்குவிறவியிற்றேன்றுநாடன்” எனவும் “நனந்தலையுலகம்வனீஇய” எனவும் நனவென்னும் உரிச்சொல் களனும் அகலமுமாகிய குறிப்பு உணர்த்தலும் “பதவு மேய்ந்த மதவுநடை நல்லான்” எனவும் “கயிறிகெதச்சேப்போன்மதமிக்கு” எனவும் மதவென்னும் உரிச்சொல் மடனும் வலியுமாகிய குறிப்பு உணர்த்தலே யன்றி “மதவிடை” எனவும் “மாதர் வாண்முக மதைஇய நோக்கே” எனவும் உள்ளமிகுதியும் வணப்புமாகிய குறிப்புஞ் சிறுபான்மை உணர்த்தலுங் கடியென்னும் உரிச்சொற் “கடிந்த கடிந்தொராற் செய்தார்க்கு” என வரைவுங் “கடிநுணைப்பகழி” எனக் கூர்மையுங் “கடிமரந்தடியுமோசை” எனக் காவலுங் “கடியுண் கடவுட் கிட்ட செழுங்குரல்” எனப் புதுமையுங் “கடுந்தேர் குழித்த ஞெள்ள லாங்கண்” என விரைவுங் “கடும்பகன்ஞாயிறு” என விளக்கமுங் “கடுங்கா லொற்றலிற் சுடர்சிறந் துருத்து” என மிகுதியுங் “கடுநட்பு” எனச் சிறப்புங் “கடியுருமீனூறிக்கடிப்புச்சேர்பு” என அச்சமுங் “கொடுஞ்சழிப் புகார்த் தெய்வ நோக்கிக்—கடுஞ்சூ டருகுவனினைக்கே கானலின்” எனப் புறத்தன்றித் தெய்வமுதலாயினவற்றின்முன் நின்று தெளிவித்தலுமாகிய குறிப்போடுகூடச் சிறுபான்மை “கடுத்தன எல்லளோ வன்னை” என ஐயமாகிய குறிப்புங் “கடிபிளகுதின்றகல்லாமந்தி” எனக் கரிப்புங் “கடிநாறுபூந்துணர்” என மணமுமாகிய பண்பும் உணர்த்தலும் வரலாற்றுமுறைமையென்று சொல்லுவர் உரிச்சொற்கள் பொருளுணர்த்தும் முறைமையை உணர்ந்தோர். எ - று.

மேற் பண்பு உணர்த்துதற்குத் தோற்றுவாய் செய்வார் கரிப்பும் மணமுமாகிய பண்பும் உடன்கூறினர். (ங)

உடிங். குருவுங் கெழுவு நிறனா குதலு

நொசிவு நுழைவு நுணங்கு நுண்மைப

பொருள வாகலும் பொருந்து மென்ப.

இது நிறுத்தமுறையானே பண்பு உணர்த்துவனவற்றுட் தாம் பலவாய் நின்று ஒருபொருள் உணர்த்தும் உரிச்சொற்கள் இவையென்கின்றது.

இ - ள். “குருமணித்தாலி” எனவும் “நறுஞ்சாந்து புலர்ந்த றீகழ்கிள ரகலம்” எனவும் குருவுங் கெழுவுமாகிய இரண்டு உரிச்சொற்களும் நிறனென்னும் பண்பு உணர்த்தலும் “நொசிபடு மருங்

குற் கசிவுறக் கைதொழா” எனவும் “இழைமருங் கறியா துழைநூற் கலிங்கம்” எனவும் “நுணங்குதுகினுடக்கம்போல” எனவும் நொசியும் நுழைவும் நுணங்குமாகிய மூன்றும் நுண்மையாகிய பண்பு உணர்த்தலும் பொருந்துமென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ - று. (ச)

எ

உஅச. வார்தல் போக லொழுகன் மூன்று
நேர்வு நெடுமையு நிலவக் காட்டலுந்
தடவே பெருமையுங் கோட்டமுஞ் சாற்றலுங்
கயவே பெருமையு மெனமையுங் கருதலு
நளியே பெருமையுஞ் செறிவு நவீற்றலு
மியல்பென மொழிப வியல்புணர்ந தோரே.

10

இது பண்புணர்த்துவனவற்றுட் தாம் ஒன்றாய் நின்று பல பொருள் உணர்த்தும் உரிச்சொற்கள் இவையென்கின்றது.

15

இ - ள். “வார்த்திலங்கும்வையெயிற்றுச் சின்மொழியரிவையே” எனவும் “தெள்ளற றழ்இய வார்டண லடைகரை” எனவும் “போகுகொடிமருங்குல்” எனவும் “திரிகாயவிடத்தேரொடுகொருடை போகி” எனவும் “ஒழுகுகொடிமருங்குல்” எனவும் “மால்வரையொ முகியவாழை” எனவும் வார்தலும் போகலும் ஒழுகலுமாகிய உரிச்சொற்கள் நேர்மையும் நெடுமையுமாகிய பண்பு உணர்த்தலும் “வலி துஞ்ச தடக்கை வாய்வாட்டுட்டுவன்” எனவும் “உடமரும்பெருமை” எனவும் தடவென்னும் உரிச்சொல் பெருமையுங் கோட்டமுமாகிய பண்பு உணர்த்தலும் “இரும்பிடி கன்றொடு விரைஇக் கயவாய்ப்—பெருங்கையான” எனவும் “கயந்தலைமடப்பிடி” எனவும் கயவென்னும் உரிச்சொற் பெருமையும் மென்மையுமாகிய பண்பு உணர்த்தலும் “நளிமலைநாடன்” எனவும் “சிலைப்புவல் லேற்றின்றலைக்கை தந்துநீ—நளிந்தலை வருத லுடன்றன ளாகி” எனவும் நளியென்னும் உரிச்சொற் பெருமையுஞ் செறிவுமாகிய பண்பு உணர்த்தலும் இயல்பென்று சொல்லுவர் இலக்கணங்களை அறிந்தோர். எ - று. (ஐ)

20

25

உஅரு. கம்பலை சும்மை யரவங் கண்ணலுந்
துவைததல சிலைத்த லீயம்பலிசை சுட்டலு
முரிய வெனமனா ருணாரந்திசி னோரே.

30

இது கிறுத்தமுறையானே இசை உணர்த்துவனவற்றுட் தாம் பலவாய் நின்று ஒருபொருள் உணர்த்தும் உரிச்சொற்கள் இவையென்கின்றது.

இ - ள். “களிநுகவர்கம்பலைபோல” எனவும் “துனிமழை தோயுந் தண்பரங் குன்றிந்—கலிகொள் சம்மையொலிகொ ளாயம்” எனவும் கம்பலையுஞ் சம்மையுமாகிய இரண்டு உரிச்சொற்களும் அரவமாகிய இசைப்பொருண்மையை உணர்த்தலும் “முரசுகடிப் பிசுப்பவும் வரிவளை துவைப்பவும்” எனவும் “ஆமாநல்லேறுசிலைப்ப” எனவும் “கடிமரந் தடியு மோசை தன்னூர்—நெடுமதில் வரைப்பிற் கடிமனை யியம்ப” எனவும் துவைத்தலுஞ் சிலைத்தலும் இயம்பலுமாகிய உரிச்சொற்கள் மூன்றும் இசையென்னும் இசைப்பொருண்மை உணர்த்தலும் உரியவென்று கூறுவர் அறிந்தோர். எ - று. (க)

உஅசு. கலியே யரவமுஞ் செருக்குங் காட்டலு 10
மழுங்க லரவமு மிரக்கமுங் கேடு
மிரங்க லிசையுங் கழிந்தபொருட் டாகலுஞ்
சிவனு மென்மனா தெளிந்திசி னேரே.

இது நிறுத்தமுறையானே தாம் ஒன்றாய் நின்று பலபொருள் உணர்த்தும் உரிச்சொற்கள் இவையென்கின்றது. 15

இ - ள். “கலிசொ ளாய மலிதொகு பெடுத்த” எனவும் “கலிகொள் சம்மையொலிகொ ளாயம்” எனவும் கலியென்னும் உரிச்சொல் அரவமாகிய இசைப்பொருண்மையுஞ் செருக்காகிய குறிப்புப்பொருண்மையும் உணர்த்தலையும் “உயவுப் புணர்ந்தனநிவ வழங்க லூரே” எனவும் “பழங்கண் ணேட்ட முதலிய—வழுங்கினென னல்லனே வயர்ந்தனன் மன்னே” எனவும் “குணனமுங்கக் குற்ற முழைநின்று கூறுஞ் சிறியவர்கட்கு” எனவும் அழுங்கலென்னும் உரிச்சொல் அரவமாகிய இசைப்பொருண்மையும் இரக்கமுங் கேடுமாகிய குறிப்புப்பொருண்மையும் உணர்த்தலும் “ஏறிரங்கிருளிடையிரவ்விநிற் பதம்பெறான்” எனவும் “செய்திரங்கா வினைச் சேண்வி ளங்கும் புகழ்” எனவும் இரங்கலென்னும் உரிச்சொல் இசைப்பொருளும் ஒருபொருளது கழிவாற்பிறந்த வருத்தமாகிய குறிப்புப்பொருளும் உணர்த்தலும் பொருந்துமென்று கூறுவர் அறிந்தோர். எ - று. 20 25

இசையன்றிக் குறிப்பு உணர்த்தினும் பலபொருட்டாதல்பற்றிக் குறிப்பும் உடனேதினார். (எ) 30

உஅஎ. மெய்ப்பெறக் கிளந்த வுரிச்சொ லெல்லா
முன்னும் பின்னும் வருபவை நாடி
உஉ

யொத்த மொழியாற் புணர்த்தன ருணர்த்த
றத்த மரபிற் றோன்றுமன் பொருளே.

இஃது உரிச்சொன்மாட்டு நிகழ்வதோர் ஐயம் அகற்று
கின்றது.

- 5 இ - ள். இச்சொல் இப்பொருட்கு உரித்தென மேற்கூறப்
பட்ட உரிச்சொல் எல்லாவற்றையும் அவற்றின் முன்னும் பின்னும்
வரும் மொழிகளை ஆராய்ந்து அம்மொழிகளுட் தமக்குப் பொருந்
தும் மொழியோடு கூட்டிப் பொருளுணர்த்துக. அவ்வாறு உணர்த்
10 தவே வரலாற்றுமுறைமையாற் தத்தமக்கு உரிய பொருள் விளங்
கித்தோன்றும். எ - று.

- இஃது என்சொல்லியவாரோவெனின்;—“உறு தவ நனி என
வருஉம் முன்று—மிகுதி செய்யும் பொருள வென்ப” எனவும்
“செல்லல் இன்னல் இன்னாமையே” எனவும் ஓதியவழி அவை
பயின்ற சொல்லன்மையான் இவை மிகுதியும் இன்னாமையும்
15 உணர்த்துமென்று ஆசிரியன் ஆணையாற் கொள்வதல்லது வரலாற்று
முறைமையாற் பொருள் உணர்த்தப்படாவோ என்று ஐயுறுவார்க்கு
“உறுகால்” “தவப்பல” “நனி சேய்த்து” எனவும் “மணங்கமழ்
வியன்மாற்ப னணங்கிய செல்லல்” எனவும் முன்னும் பின்னும்
வருஞ் சொல் நாடி அவற்றுள் இச்சொல்லோடு இவ்வுரிச்சொல்
20 இயையுமென்று கடைப்பிடிக்கத் தாம் புணர்த்த சொற்கு ஏற்ற பொ
ருள் விளங்குதலின், உரிச்சொல்லும் வரலாற்றுமுறைமையாற்
பொருள் உணர்த்துமென்பது பெறப்படுமென ஐயம் அகற்றியவா
றெனக் கொள்க. வரலாற்றுமுறைமையாற் பொருளுணர்த்தாவா
யிற் குழுவின்வந்த குறிநிலைவழக்குப்போல இயற்சொல்லெனப்ப
25 டாவாமென்பது. (அ)

உஅஅ. கூறிய கிளவிப் பொருணிலை யல்ல

வேறுபிற தோன்றினு மவற்றொடு கொளலே.

இது முற்கூறிப்போந்த உரிச்சொற்கு ஆவதோர் பொருட்புற
னடை கூறுகின்றது.

- 30 இ - ள். முன்னும் பின்னும் வருபவை நாடியவழி, முற்கூறிய
உரிச்சொற்களின் பொருணிலைமையல்லாத வேறுபொருள் தோன்
றுமாயினும் முற்கூறப்பட்டனவற்றோடு அவற்றையும் உரிச்சொல்
லாகக் கொள்க. எ - று.

“தாவாதவில்லைவினைகளும்” என்புழித் தா கேடும் “நுணங்குகொழமின்” என்புழி நுணங்கு துடக்கமும் உணர்த்தியவாறு காண்க. பிறவும் அன்ன. (க)

உஅக. எழுத்துப் பிரிந்திசைத்த லீவணியல் பின்றே.

இஃது உரிச்சொற்கு எழுத்துப்பிரிந்து இசைத்தவின்றென ஐயம் அகற்றுகின்றது. 5

இ - ள். முதலிலையும் இறுகிலையுமாக எழுத்துக்கள் பிரிந்து வேறு வேறு பொருள் உணர்த்துதல் உரிச்சொலிடத்து இயல்புடைத்தன்று. எ - று.

பிரிந்திசைத்தல் இவணியல்பின்றெனவே, திரிந்திசைத்தல் இவண் இயல்புடைத்தென்பதூஉம் பிரிந்திசைத்தல் பிரிண்டு இயல்புடைத்தென்பதூஉங் கொள்க. உரிச்சொல் எழுத்துத் திரிந்திசைத்தன “நனந்தலையுலகம்” எனவும் “பதவுமேய்ந்த மதவுநடை நல்லான்” எனவும் வருவன போல்வன. பிறவும் அன்ன. 10

எழுத்துப்பிரிந்திசைத்தன நடந்தான் நடந்தான் என்பன போலும் வினைச்சொல்லுந் தமன் தமள் என்பன போலும் ஒட்டுப் பெயருமாம். அவை முறையே வினையிலுள்ளும் பெயரியிலுள்ளும் கூறிப்போந்தன. பிரிதலும் பிரியாமையுந் தாமாகப் பொருளுணர்த்துவனவற்றிற்கேயாகலிற் கூறையகோட்படுதல் கடவுளர்க்கு எய்தாத வாறுபோல, இடைச்சொற்கு இவ்வாராய்ச்சி எய்தாமை அறிக. தவ நனி என்னுந் தொடக்கத்தன குறிப்புவினையெச்சம்போலப் பொருளுணர்த்தவின், அவைபோலப் பிரிக்கப்படுஞ் சொல்லோ என்று ஐயுறாமையை அமைத்து அகற்றியவாறு இச்சுத்திரத்திற்குக் கருத்தாதல் அறிக. (க0) 20

உக0. அன்ன பிறவுங் கிளந்த வல்ல

பன்முறை யானும் பரநதன வருஉ

முரிசொ சொ லெல்லாம் பொருட்குறை கூட்ட

வீயன்ற மருங்கி னினைத்தென வறியும்

வரம்புதமக் கின்மையின் வழிநனி கடைப்பிடித்

தோம்படை யாணையிற் கிளந்தவற் றியலாற்

பாங்குற வுணர்த லென்மனார் புலவர்.

இஃது உரிச்சொற்கு ஆவதோர் சொற்புறனடை கூறுகின்றது. 30

இ - ள். சொல்லப்பட்டனவேயன்றி அவைபோல்வன பிறவு
 மாய் ஈறுபற்றி உணர்த்தற்கு அடங்காது பலவாற்றினும் பரந்துவ
 ரும் உரிச்சொல்லெல்லாம் பொருளைச் சொல்லின்றி அமையாக்
 குறைபாடு தீர்ப்பொருளை அதனோடு கூட்டி உணர்த்தக் குறிப்பும்
 5 பண்பும் இசையும் பற்றித் தாம் இயன்ற நிலத்து இத்துணையென
 வரையறுத்து உணரும் எல்லை தமக்கின்மையான் எஞ்சாமற் கிளத்
 தல் அரிதாகலின் அவற்றை அறிதற்கு ஓதிய வழிகளைச் சோராமல்
 மிகவுங் கடைப்பிடித்துப் பாதுகாவலாகிய ஆணையிற் கிளந்தவற்றி
 யல்பானே அவற்றையும் பகுதியுற உணர்கவென்று சொல்லுவர்
 10 புலவர் ஆதலால் யானும் அவவாறே கூறினேன். எ - று.

ஆதலால் யானும் அவவாறே கூறினேனென்பது குறிப்பெச்
 சம். எனவே, “பெயரும் வினையும் போன்று” எனவும் “முன்னும்
 பின்னும் வருபவை நாடி” எனவும் யான் கூறிய நெறியைச் சோரா
 மற் கடைப்பிடித்து “எச்சொல்லாயினும் பொருள் வேறுகிளத்தல்”
 15 எனவும் “ஒத்த மொழியாற் புணர்த்தன ருணர்த்த—றத்த மரபிற்
 றேன்றுமன் பொருளே” எனவும் என்னாற் தரப்பட்ட பாதுகாவ
 லாணையாற் “கிளந்தவற் றியலாற் பாங்குற வுணர்க” என்பது
 இதன்கருத்தாயிற்று. உரிச்சொல்லெல்லாங் கூட்ட வரம்பு தமக்
 கின்மையிற் கடைப்பிடித்து இயல்பானே இவற்றை உணர்க என
 20 வினைமுடிபுசெய்க.

“உருகெழு ஞாயிற் றெண்ககிற் றிசைந்த” என உரு உட்கும்
 “புரைய மன்ற புரையோர் கேண்மை” எனவும் “புரைதீர் கேள்
 விப் புலவ ரான” எனவும் புரை முறையே உயர்வுங் குற்றமும்
 “மல்லன்மார் படுத்தனம் புல்லுமா றெவனோ” என மல்லல் வள
 25 னும் “ஏகல் லகிக்கத் திருளனைச் சிலம்பின்” என ஏ பெருக்கமும்
 “விகம்புகற் தாடா திரைதேர்ந் துண்ணாது” என உகப்பு உயர்வும்
 “உவந்துவந்—தார்வ நெஞ்சமொ டாய்நல னனைஇ” என உவப்பு
 உவகையும் “பயவாக்—களரணையர் கல்லா தவர்” எனப் பயப்பு பய
 னையும் “வளமலி யுறுக்கு முளமி லாளரோ—டியைந்த கேண்மை
 30 யில்லா கியரோ” என இயைபு கூட்டமும் “வயக்கஞ்சால்சீர்த்தி”
 எனச் சீர்த்தி மிகுபுகழும் “இரவரன்மாலையனே” என மாலையி
 யல் புந் “துணையிற் றீர்ந்த கடுங்கண் யானை” எனத் தீர்தல் விடலும்
 “பழுதுகழிவாழ்நாள்” எனப் பழுது பயமின்மையும் “மண்முழு
 தாண்டநின் முன்னோர் போல” என முழுது எஞ்சாமையும் “வம்பு
 35 மாரியைக் காரென மதித்தே” என வம்பு நிலையின்மையும் “மாதர்
 கொண் மாநோக்கின் மடநல்லாய்” என மாதர் காதலும் “புலிப்பற்

கோத்தி புலம்புமணித் தாலி” எனப் புலம்பு தனிமையும் “ஆரியர் துவன்றிய பேரிசை யிமையம்” எனத் துவன்றல் நிறைவுங் “கோடு பல் முரஞ்சிய கோளி யாலத்து” என முரஞ்சல் முதிர்வும் “பெரு வரை யடுக்கம் பொற்பச் சூர்மகள்” எனப் பொற்பு பொலிவும் “வறி துவடக் கிறைஞ்சிய சீர்சால் வெள்ளி” என வறிது சிறிதும் “எய்யா மையல்லை நீயும் வருந்துதி” என எய்யாமைய அறியாமையும் “நன்று மரிதும் நனையாற் பெரும” என நன்று பெரிதும் “நீர்தெவு நிரைத் தொழுவர்” எனத் தெவு கொள்ளுதலுந் “தெவவுப்புலஞ் சிதைய வெய்கலை சிதறி” எனத் தெவவு பகையுந் “கழுமிய ஞாட்பினுண் மைந்திழந் தாரிட்ட” எனவுந் “கழும முடித்தக் கண்கூடு கூழை” எனவும் முறையே கழுமம் மயக்கமுந் திரட்சியுந் “கருவி வானங் கதமுறை சிதறி” எனக் கருவி பலவற்றதுகூட்டமுந் “கார்கோண் முகந்த கமஞ்சுன மாமழை” எனக் கமம் நிறைவும் “அரிமயிர்த் தி ரண்முன்கை” என அரி ஐமையுந் “கவவுக்கடுங்குரையள் காமர் வனப்பினள்” எனக் கவவு அகத்திடுதலுந் “கவர்நடைப்புரவி” என வுந் “கொள்ளை மாந்த ருண்ணுது கவரும்” எனவுந் கவர்வு விருப்புந் கைக்கொள்ளுதலுந் “சோந்து செறிகுறங்கின்” எனச் சேர் திரட் சியும் “இருங்கல்—வியலறைக் கிடத்தி வயிறு தின்று” என வியல அகலமுந் “துன்னருந் துப்பின் வயமான றேறன்றல்” என வய வலியுந் “துயவுற்றேய்யாமாக” எனத் துயவு அறிவின் நிரிவும் “பருந் திருந் துயாவினி பயிற் றும்” என உயா வருததமுந் “உசாத்துணை” என உசா சூழ்ச்சியும் “வயாவும் வருத்தமு மீன்றக்கா னோவும்” என வயா கருப்பந்தங்கி வருத்தமுற்று துகரப்பெய் பொருண்மேற் செல்லும் வேட்கையினது பெருக்கமும “புனிற்றர்ப்பாய்ந்தெனக்க லங்கி” எனப் புனிற்று னானறணிமையும் “விததொடு சென்ற வட்டிபற் பல—மீனொடு பெயரும யாண ரு” என யாணர் வாரி புதிதாகப்படுத லும் “அகனமர்ந்துசெய்யாளுறையும்” என அமாதல் மேவலும் “யா ணதுபசலெயன்றனனே” என யாண் கவினும் “ஐதேகாமம்யானே” என ஐ வியப்புஞ் “சேற்றுநில முனைஇய செங்கட் காரான்” என முனைவு முனிவும் “வைந்துனைப் பகழி மூழ்கலிற் றலைசாய்த்து” என வை கூர்மையுஞ் “சிலைநவி லெறுழ்ததோ னோச்சிவலன் உளையு” என எறுழ் வலியும் இருமை கருமையும் பெருமையுமாகிய குறிப் புப்பொருண்மை உணர்த்திநின்ற உரிச்சொற்கள். “மையில் வாண் முகம் பசப்பூ ரும்மே” எனப் பசப்பு நிறனும் “மயிற்சாயன்மகள் வேண்டி” எனச் சாயல் மென்மையும் “ஏமவெங் காம மியைவ தாயி னும்” என வெம்மை விருமபுதலுந் “கண்ணே நோக்கி வாளிழந் தன்வே” என வாள் ஒளியுமாகிய பண்புப்பொருண்மை உணர்த்தி

நின்ற உரிச்சொற்கள். “வாயிற் றேன்றி யாழிசையுப் புக்கு” என இசை இசைப்பொருண்மை உணர்த்தினின்ற உரிச்சொல். “வெளிப் படு சொல்லே கிளத்தல் வேண்டா—வெளிப்படவாரா வுரிச்சொன் மேன” என்பவாகலின், வெளிப்பட்ட உரிச்சொற்களைக் கிளத்தத னுற் பயனின்மையின், அவற்றை ஒழித்து, வெளிப்படாதனவற்றுள் இவைபோல்வன பிறவருவன உளவேல் அவற்றையும் இப்புறன டையானே எடுத்தோதி ஈண்டே அமைத்துக்கொள்க. (கக)

உகக. பொருட்குப்பொரு டெரியி னதுவரம் பின்றே.

இஃது உணராதவற்றை உணர்ந்தவை சார்த்திப் பொருள் உணர்த்துங்காற் படும் முறைமை கூறுகின்றது.

இ - ள். ஒருசொல்லை ஒருசொல்லாற் பொருள் உணர்த்திய வழி அப்பொருள் உணர்த்த வந்த சொற்கும் பொருள்யாதெனப் பொருட்குப் பொருள் தெரியுமாயின், கீமல் வருவனவற்றிற்கெல் லாம் ஈது ஒத்தலின், அவ்வினா இறைவரம்பின்றி ஒகிம்; அதனாற் 15 பொருட்குப் பொருள் தெரியற்க. எ - று.

ஒருசொற்குப் பொருள் உரைப்பது பிறிதோர் சொல்லா னன்றே! அச்சொற்பொருளும் அறியாதானே உணர்த்துமாறென்னை யெனின், அது வருகின்ற சூத்திரத்தாற் பெறப்படும். (கஉ)

உகஉ. பொருட்குத் திரிபில்லை யுணர்த்த வல்லின்.

இ - ள். உறுகாலென்புழி உறு என்னுஞ் சொற்குப் பொரு ளாகிய மிகுதி என்பதன் பொருளும் அறியாத மடவோனாயின், அவ வாறு ஒருபொருட்கிளவி கொணர்ந்து உணர்த்தல் உறுது கடுங்கா லதுவலிகண்டாய் உறுவென்பதற்குப் பொருளென்று தொடர்மொ 15 ழிகூறியானுங் கடுங்காலுள்வழிக்காட்டியானும் மாணக்கன் உண ரும் வாயிலறிந்து உணர்த்தல் வல்லனாயின் அப்பொருள் திரிவுப டாமல் அவனுணரும். எ - று.

அவ்வாற்றானும் உணர்தலாற்றாதானே உணர்த்துமாறென்னை யெனின் அதற்கன்றே வருஞ் சூத்திரம் எழுந்ததென்பது. (கங)

உகங. உணர்ச்சி வாயி லுணர்வோர் வலித்தே.

இ - ள். வெளிப்படத் தொடர்மொழி கூறியானும் பொரு ளைக் காட்டியானும் உணர்த்தவும் உணராதானே உணர்த்தும் வாயி லில்லை, உணர்ச்சியிது வாயில் உணர்வோரது உணர்வை வலியாக உடைத்தாகலான். எ - று.

யாதானும் ஓர் ஆற்றான் உணருந் தன்மை அவற்கில்லையாயின் அவனை உணர்த்தற்பாலனல்லன் என்பதாம். (கசு)

உகசு. மொழிப்பொருட் காரணம் விழிப்பத் தோன்றா.

இது மொழிப்பொருள் உணர்த்துதற்குக் காரணம் உண்டென்கின்றது. 5

இ - ள். உறு தவ முதலாயின சொற்கு மிகுதி முதலாயின பொருளாதல் வரலாற்றுமுறைமையாற் கொள்வதல்லது அவை அப்பொருளவாதற்குக் காரணம் விளங்கத்தோன்றா. ஏ - று.

பொருளொடுசொற்கு இயைபு இயற்கையாகலான் அவவியற்கையாகிய இயைபாற் சொற் பொருள் உணர்த்துமென்ப. ஒருசாரார் பிற காரணத்தானும் உணர்த்துமென்ப. அவற்றுள் மெய்மை யாகிய காரணம் ஆசிரியர்க்குப் புலனாவதல்லது நம்மனோர்க்குப் புலனாகாமையின் மொழிப்பொருட்காரணம் இல்லையென்துது 'விழிப்பத்தோன்றா' என்றார். அக்காரணம் பொதுவகையான் ஒன்றாயினுஞ், சொற்றொறும் உண்மையிற் சிறப்பு வகையாற் பலவாமாகலின் விழிப்பத்தோன்றாவெனப் பன்மையாற் கூறினார். 10 15

உரிச்சொற்பற்றி ஒதினாரேனும் "பொருட்குப்பொரு டெரியினதுவரம் பின்றே" என்பது முதல் இச்சூத்திரங்காறுங் கூறிய விதிகளெல்லாம் ஏனைச்சொற்களுக்கும் ஒக்குமென்பது கருத்தாகக் கொள்க; மேற் பொது இலக்கணங் கூறும் பொதுவியலைச் சாரவைத்தமையானென்க. (கடு) 21

நான்காவது உரிச்சொலியல் முற்றிற்று.

ரு-வது பொதுவியல்.

உகரு. திணையே பாவிடம் பொழுது வினாவிறை மரபா மேபூம் வழா அலோம்பல்.

என்பது சூத்திரம். இது வழுவற்க எனவும் வழீஇயமைக எனவுங் காத்தது வழக்கனைந்து சொற்களை அமைத்துக்கோடலும் முற்கூறிய நால்வகை ஒத்தினுள்ளுங் கூறுதற்கு இடமின்றி எஞ்சி நின்றனவுமாகிய சொல்லிலக்கணங்கள் எல்லாவற்றையுந் தொகுத்து ஒருங்கு உணர்த்தலின் இவ்வோத்துப் பொதுவியலென்னும் பெ 22

யர்த்தாயிற்று. இதனானே மேலோத்தினோடு இதற்கு இயையுடைமையும் விளங்கும். இதனுள் இத்தலைச்சூத்திரம் வழுவற்கவெனக் காத்தலும் வழுவியமைகவெனக் காத்தலுமென்னும் இரண்டனுள் வழுவற்கவெனக் காக்கின்றது.

5 இ - ள். திணையென்பது முதல் மரபென்பது ஈறாகக் கிடந்த ஈ ஏழினையும் வழுவாமற் போற்றுக. எ - று.

- உ-ம், அவனுண்டான் அவளுண்டாள் அவருண்டார் அது வுண்டது அவையுண்டன யானுண்டேன் யாமுண்டேம் நீயுண்டாய் நீயிருண்டீர் எனவும் உண்டானவன் உண்டாளவள் உண்டாரவர் உண்டதது உண்டனவவை உண்டேன்யான் உண்டேம்யாம் உண்டாய் நீ உண்டீர்நீயீர் எனவும் திணையும் பாலும் இடனும், நெருநனுண்டேன் இன்றுண்ணாநின்றேன் நானாயுண்டேன் எனவும் உண்டேனெருநல் உண்ணாநின்றேனின்றி உண்டேனானை எனவும் காலமும், உயிரெத்தன்மைத்தென வினாவும், உணர்த்தற்றன்மைத்தென இறையும், யானைமேய்ப்பான்பாகன் யாடுமேய்ப்பானிடையன் என மரபும் வழுவாமற் சத்தம் மரபினால் வந்தவாறு காண்க. வழுவானுண்டது அவளுண்டன அவருண்டது அவருண்டன அதுவுண்டான் அவையுண்டாள் அதுவுண்டாள் அவையுண்டாள் அதுவுண்டார் அவையுண்டார் எனவும் உண்டானது உண்டானவை உண்டானது உண்டானவை உண்டாரது உண்டாரவை உண்டதவன் உண்டனவவன் உண்டதவள் உண்டனவவள் உண்டதவர் உண்டனவவர் எனவும் ஒருதிணைச்சொல் ஏனைத்திணைச்சொல்லோடு முடியுந்திணைவழுவும், அவனுண்டான் அவளுண்டார் அவருண்டான் அவளுண்டார் அவருண்டான் அவருண்டாள் அதுவுண்டன அவையுண்டது எனவும் உண்டானவன் உண்டானவர் உண்டானவன் உண்டானவர் உண்டாரவன் உண்டாரவள் உண்டதவை உண்டனவது எனவும் ஒருபாற்சொல் அத்திணைக்கண் ஏனைப்பாற்சொல்லோடு முடியும் பால்வழுவும், யானுண்டான் யானுண்டாய் உண்டான்யான் உண்டாயான என்பனபோல ஓரிடச்சொல் ஓரிடச்சொல்லோடு முடியும் இடவழுவும், நானைண்டான் உண்ணும்நெருநல் என்பனபோல ஒருகாலச்சொல் ஒருகாலச்சொல்லோடு முடியும் காலவழுவும், ஒருவிரல் காட்டிச் சிந்திதோபெந்தோ கறக்கின்ற எருமை பாலோசினையோ என்பனபோல வினாவப்படாத பொருள்பற்றிவரும் வினாவழுவும், கடம்பூர்க்குவழியாதோ என

இடம்பூணியென்னவின்வகன்று கருவுர்க்குவழியாதோ எனப் பரு நூல்பன்னிருதொடி என்பனபோல வினாவுதற்கு இறையாகாச் செப்புவழுவும், யானைமேய்ப்பானை இடையென்றும் யாடுமேயப் பானைப் பாகினின்றும் பிறிதோர் காரணப்பற்றாது ஒருபொருட்கு உரிய வழக்கு ஒருபொருண்மேற் சென்றதெனப்படுபடி யரபு வழுவும் 5 என எழுவகையாமென்பதூஉம் பெற்றும். பிறவும் அன்ன. (க)

உசுக. திணைமயக் குற்ற வையப் பொருளையும்
பானமயக் குற்ற வையப் பொருளையும்
முருவே பன்மை யஃறிணைப் பிரிப்பி
னறைதலுந் துணிக்துழி யனமையல லாமமை 10
மறுப்பதன மருங்கினு மற்றத னிடத்தூந்
திறப்படச சுட்டலுஞ் செவ்விய வென்ப.

இஃது உயாதிணையாக அஃறிணையாக ஆண்பாலாக பெண்பாலாக ஆன்றாக பலவாக யாபானும் ஆன்றாகற்பாலானை அதற்கு உரிய சிறப்புச்சொல்லாற் சொல்லாது இருதிறத்துஞ் சேறற்கு உரிய பொதுச்சொல்லாற் சொல்லுதல் வழுவாமாயினும் ஐயப்பொருள் மேற் சொல் நிகழ்த்துமாறு உணர்த்திய முகத்தான் அமைகவெனத் திணைவழு அமைத்தலும் பாலவழு அமைத்தலுந் துணித்தவழி அனமைக்களவி ஒருபொருள் ஒருபொருளன்றார் தன்மையைச் சுட்டி நிற்குந் திறனுங் கூறுகின்றது. 20

இ - ள். திணை துணியாத ஐயப்பொருளையும் திணை துணிந்து பால் துணியாத ஐயப்பொருளையும் உருவும் பன்னையும், ஒருமையுமும் பன்மையுமாகப் பிரிக்கப்படும் அஃறிணைப் பொதுவுமாகிய ஐயப்புலப் பொதுச்சொற்களாற் கூறலுந் திணைபால் துணித்தவழி அன்மைச்சொல் ஒருபொருள் ஒருபொருளன்றார் தன்மையை மறுக்கப்படும் பொருள்மே லுந் கழுவப்படும் பொருள்மேலும் முறையே மறுக்கப்படுதலுந் தழுவப்படுதலுமாகிய முகத்தாற் கூறுபடச் சுட்டிநின்றலும் வழுவாகா; வழுவரை தியை உடையனவாமென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ - று. 25

ஐயப்பொருளாவது சிறப்பியல்பாற் தோன்றாது பொதுவியல்பாற் தோன்றியது. ஏற்புழிக்கோடலாற் திணையைத் துக்கண் உருவும் உயர்திணைப்பாலையத்துக்கண் உருவும் அத்திணைப்பன்மையும் அஃறிணைப்பாலையத்துக்கண் அத்திணைப்பன்மையும் பொதுப்பெயரும் ஐயப்புலப் பொதுச்சொல்லாதலும், பால்மயக்குற்ற ஐயப்பொ 30

ருளெனப் பொதுப்படக் கூறிய அதனாற் திணையோடு ஆண்மை பெண்மை துணிந்த பன்மையொருமைப்பாலையமும் அதற்கும் அத்திணைப்பன்மைச்சொல் ஐயப்புலப் பொதுச்சொல்லாதலுங் கொள்க. “கண்ணொன் மயங்கு மையக் கிளவி—நின்றோர் வருவோ ரென்று சொன் னிகழக்—காணு வையமும் பல்லோர் படர்க்கை” என்பது அகத்தியம் ஆகலின் உருபென்றோரேனும் உருபின்பொருளவாகிய வடிவு பிழம்பு பிண்டமென்னுந் தொடக்கத்தனவுங் கொள்க.

- குற்றிகொல்லோ மகன்கொல்லோ இதோ தோன்றாநின்றவு ருவு எனவும் ஆண்மகன்கொல்லோ பெண்டாட்டிகொல்லோ
- 10 இதோ தோன்றாநின்ற உருவு எனவும் ஆண்மகன்கொல்லோ பெண்டாட்டிகொல்லோ இதோ தோன்றாநின்ற இவர் எனவும் ஒன்று கொல்லோ பலகொல்லோ செய்துக்கன எனவும் ஒன்றுகொல்லோ பலகொல்லோ செய்துக்கபெற்றம் எனவும் ஒருவன்கொல்லோ பலர் கொல்லோ கறவை உய்த்த கள்வர் எனவும் ஒருத்திகொல்லோ
- 15 பலர்கொல்லோ இக்குருக்கத்திநீழல் வண்டல் அயாந்தார் எனவும் திணையையு துக்கண்ணும பாலையத்துக்கண்ணும் உருவுமுசலாயின ஐயப்புலப் பொதுச்சொற்களாய் வந்வாறு காண்க. மகனென்று துணிந்தவழித் துணியுமுன் ஒருகாற் குற்றிகொல்லோ என்றும் ஐயஞ் சென்றமையிற் குற்றியன்றென அதனை மறுத்து மகனென்றுங், குற்றியென்று துணிர்தவழித் துணியுமுன் ஒருகால் மகன் கொல்லோ என்றும் ஐயஞ்சென்றமையின் மகனல்லவென அதனை மறுத்துக் குற்றியென்றும், ஆண்மகனென்று துணிந்தவழித் துணியுமுன் ஒருகாற் பெண்டாட்டிகொல்லோ என்றும் ஐயஞ் சென்றமையிற் பெண்டாட்டியல்லவென அதனை மறுத்து ஆண்ம
- 20 கனென்றும், பெண்டாட்டியென்று துணிந்தவழித் துணியுமுன் ஒருகால் ஆண்மகன்கொல்லோவென்றும் ஐயஞ்சென்றமையின் ஆண்மகனல்லவென அதனை மறுத்துப் பெண்டாட்டியென்றும், ஒன்றென்று துணிந்தவழித் துணியுமுன் ஒருகாற் பலகொல்லோவென்றும் ஐயஞ்சென்றமையிற் பலவல்லவென்று அதனை மறுத்து ஒன்றென்றும் பலவென்று துணிந்தவழித் துணியுமுன் ஒருகால் ஒன்று கொல்லோவென்றும் ஐயஞ்சென்றமையின் ஒன்றென அதனை மறுத்துப் பலவென்றும் அன்மைச்சொல்லானது மறுக்கப்படும் பொருண்மேல் ஒருபொருள் ஒருபொருளன்றந் தன்மையைச் சுட்டிநின்றவாறும், மகனென்று துணிந்தவழித் துணியுமுன் ஒருகால்
- 30 மகன் கொல்லோவென்றும் ஐயஞ்சென்றமையிற் குற்றியல்லவென்று அதனைத் தழீஇக்கொண்டு மகனென்றுங், குற்றியென்று

துணிந்தவழித் துணியுமுன் ஒருகாற் குற்றிகொல்லோவென்று
 ஐயஞ்சென்றமையின் மகனன்றென அசனைத் தழீஇக்கொண்டு
 குற்றியென்றும், ஆண்டுகனென்று துணிந்தவழித் துணியுமுன் ஒரு
 கால் ஆண்மகன்கொல்லோவென்றும் ஐயஞ்சென்றமையிற் பெண்
 டாட்டியல்லனென அதனைத் தழீஇக்கொண்டு ஆண்டுகனென்றும், 8
 பெண்டாட்டியென்று துணிந்தவழித் துணியுமுன் ஒருகாற் பெண்
 டாட்டிக்கொல்லோவென்றும் ஐயஞ்சென்றமையின் ஆண்மகனல்ல
 னென்று அதனைத் தழீஇக்கொண்டு பெண்டாட்டியென்றும், ஒன்
 றென்று துணிந்தவழித் துணியுமுன் ஒருகால் ஒன்றுகொல்லோ
 வென்றும் ஐயஞ்சென்றமையிற் பலவன்றென அசனைத் தழீஇக் 10
 கொண்டு ஒன்றென்றும், பலவென்று துணிந்தவழித் துணியுமுன்
 ஒருகாற் பலகொல்லோவென்றும் ஐயஞ்சென்றமையின் ஒன்றல்ல
 வென்று அதனைத் தழீஇக்கொண்டு பலவென்றும், அண்மைச்சொல்
 லானது தழுவுப்பெயர் பொருள்மேல் ஒருபொருள் ஒருபொருளான
 றுந்தன்மையைச் சுட்டினினைவாறுங் சால் 1. குற்றியன்று 14 15
 னெனவழிப்புகனென்பது நின்று வந்துபெணிய எச்சமாய்கின்ற
 இவனென்னும் பெயரெழுமைய்க்கு அது பயனிலையாய் நின்றலின
 நின்றவற்றுவது யானடையெனசு. அவலனவற்றிற்கும் இய
 வாறே முடிததக்கொள்க. இனிச் குற்றியல்லன மகனென்பழிக்
 குற்றியென்பதல்லனென்னுஞ் சொல்லோடு இயைந்தவாற்றெனனை 20
 யெனின், இவவுருவு குற்றியாபெனவழி - மானபயிடுகு குற்றி
 யென்பதும் எழுவாயாய் இவைபாறப்போலச் குற்றியல்லனென
 புழி ஆமென்பதன் எதுபாறைய அனவைகளைவியொடுங் குற்றி
 யென்பது எழுவாயாய் நின்றே இயையுபெனசு. எழுவாயாய் இயைய
 சலினன்றே யான ந்யலவேனென்புழி ந்யென்பது வேற்றுமைக் 25
 கேற்ற செப்பை பெருகு நின்றதென 1. இனித் தீணையையத்துச
 கண மகனென்று துணிந்தவழி இவவுருக் குற்றியன்று மகனென
 றும் இவவுருக் குற்றியல்லன் மகனென்றும் பாலையத்துக்கண் ஆண்
 மகனென்று துணிந்தவழி இவவுருப் பெண்டாட்டியல்லன் இவவு
 ருப் பெண்டாட்டியல்லன் இவா பெண்டாட்டியல்லன் இவா பெண் 30
 டாட்டியல்லன் ஆண்மகனென்றும் பெண்டாட்டியென்று துணிந்
 தவழி இவவுரு ஆண்மகனல்லன் இவவுரு ஆண்மகனல்லன் இவ
 ஆண்மகனல்லன் இவா ஆண்மகனல்லன் பெண்டாட்டியென்று
 டுன்றென்று துணிந்தவழிச் செய்யுக்கன பலவன்று ஒன்றென்றும்
 உருவுமுதலிய ஐயப்புலப் பொதுச்சொற்கள் கூட்டியே பொருள் 35
 முடிக்க வேண்டுதலின அவ்வாறு கூட்டிமுடிப்புழி உருவுமுதலா
 யின அல்லன் அல்லன் அன்று என்பனவற்றோடு முடியாவாம் பிற

வெனின், அற்றன்று; ஐயுற்றவழியல்லது துணிந்தவழியும் ஐயப்பு
 லப்பொதுச்சொற்களைக் கூட்டிப் பொருண்முடிக்கவேண்டுமென்ப
 தற்கு ஒத்தில்லாமையான் அங்ஙனங் கூட்டி முடித்தல் ஒருதலையன்
 மையான் ஏற்புழியல்லது யாண்டுங் கூட்டிமுடிக்க வேண்டுமென்
 னும் யாப்புறவின்மையான் அது கடாவன்றென மறுக்க. குற்றி
 கொல்லோ மகன்கொல்லோ ஆண்மகன்கொல்லோ பெண்டாட்டி
 கொல்லோ என்புழி ஐயக்கருத்துத் திணைமேலும் பால்மேலுமன்றி
 மகனுருவுகொல்லோ ஆண்மகனுருவுகொல்லோ பெண்டாட்டியுரு
 வுகொல்லோ என உருவின்மேற்றேயாகலானும் பன்மையும் அஃறி
 ணைப்பிரிப்பும் ஒருகாற் சொல்லுதற்கண் ஒருபால்மேல் நிலலாது
 இருபால்மேல் நிறலானும் ஐயப்பொருண்மேற் சொல் நிகழ்த்து
 மாறு உணர்த்தியமுகத்தான் வழுவமை தியாயினவாறு காண்க. இவ
 வாறு ஐயப்பொருண்மேற் சொல் நிகழ்த்துதலுந் துணிந்துழி அன்
 மைக்கிளவி அன்மைத்தன்மையைச் சுட்டுதலும் ஆசிரியர் தொல்
 காப்பியனார்க்குங் கருத்தாதல் சேனாவரையருரையான் உணர்க.(2)

உகாசு. உயர்திணை தொடர்ந்த பொருண்முதலாறு
 மதனெடு சார்த்தி னத்திணை முடிபின.

இது திணைவழிக் காக்கின்றது.

இ - ள். யாதானும் ஓர் இயைப்புந்றி உயர்திணையோடு தொ
 டர்ந்துநின்ற பொருள் முதலிய ஆறும் அவவியைபினான் அவவுயர்
 திணையோடு ஒன்றுபடுததி முடிக்குங்கால் அவவுயர் திணைமுடிபின
 உடையவாய் முடியும். எ - று.

எனவே. வேறுபடுத்தி முடிக்குங்காற் தமக்கு உரிய அஃறி
 ணைமுடிபானே முடியும் என்பதாயிற்று.

5 நம்பிபொன்பெரியன் இல்லம்பெரியன் வாழ்நாள்பெரியன் நங்
 கைமுக்குநல்லள் நிறங்கரியள் கவவுக்கடியள் என முறையே பொ
 ருண் முதல் ஆறும் உயர்திணைமுடிபான் முடிந்தவாறு காண்க.
 இனித்தமக்கு உரிய அஃறிணைமுடிபான் முடியுமாறு, நம்பிக்குப்
 பொன்பெரிது இல்லம்பெரிது வாழ்நாள்பெரிது நங்கைக்குமுக்கு
 நன்று நிறங்கரிது கவவுக்கடிது என வரும். பிறவும் அன்ன.

பொருண்முதலாறுமெனப் பொதுப்படக்கூறிய அதனானே
 கண்ணல்லள் தோணல்லள் முலைநல்லள் புருவநல்லள் காதுநல்லள்
 எனவும் கண்ணெந்தாள் தோணெந்தாள் முலைநொந்தாள் புருவ
 நொந்தாள் காதுநொந்தாள் எனவும் கண்ணல்லர் தோணல்லர் முலை

நல்லர் புருவநல்லர் காதுநல்லர் எனவும் கண்ணெந்தார் தோணெந்தார் முலைநொந்தார் புருவநொந்தார் காதுநொந்தார் எனவும் கண்ணுந் தோளும் முலையும் பிறவும் “பன்மை சுட்டிய சினைநிலைக்கிளவி—பன்மைசூற்றுங் கடப்பாடி” வாய் முதற்பொருள் ஒன்றாயின் ஒருமையானும் பலவாயிற் பன்மையானும் முடிதலுங்கொள்க. கோ 5
கூடரிதுகளிற்று குளம்புகூரிதுகுதிரை என அஃறிணைப் பன்மைச் சினைப்பெயர் நின்று முதல்வினையாகிய ஒருமையான் முடிந்தனவும் ஒன்றெனமுடித்தலாற் கொள்க. உடைப்பொருளும் உடையானும் இடமும் இடத்துக்கழ்பொருளுங் காலமுங் காலத்தியலும்பொருளும் அவயவமுங் அவயவியுங் குணமுங் குணியும் வினையும் வினமு 10
தலுமாகிய இயைபுடைமையான் அதுபற்றி உடைப்பொருண்முதலியவற்றின் இயல்பை உடையான் முதலிய பொருண்மேலேற்றி அவற்றின் வினையான் முடிப்பினும் அமையுமெனத் திணைவழு வமைத்தவாறாயிற்று. (ந.)

உசுஅ. திணைவிர வெண்ணுப்பெயர் சிறப்பினு மிகவினு 15
மிறிபினு மொருமுடி பெய்து மென்ப.

இதுவும் அது.

இ - ள். திணைவிராபெண்ணிய எண்ணுப்பெயர்கள் தலைமையானும் பன்மையானும் இழிபானும் ஒன்றுபற்றி அதற்கேற்ற ஒரு முடிபான் முடியுமென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ - று.

உ௦

உ-ம். “அங்கண்விசும்பி னகனிலாப் பாரிக்குர்—நிங்களுஞ் சான்றோரு மொப்பர்மற்—நிங்கண்—மறுவாற்றுஞ் சான்றோரஃ தாற்றார் தெருமந்து—தேய்வ ரொருமா சுறின்.” இது திணைவிராயெண்ணித் தலைமைபற்றி உயர்திணையான் முடிந்தது. “பழியஞ் சான் வாழும் பசுவு மழிவினாற்—கொண்ட வருந்தவம் விட்டா 25
னுங்—கொண்டிருர்—நில்லஞ்சி வாழுமெருது மீவர்முவர்—நெல்லுண்டநெஞ்சிற்கோர் சோய்.” இதுவும் அது, விட்டானென்பது உயர்திணைவாசகமாய் ருணப் பசுவினும் எருத்தினுஞ் சிறந்தமையின். “வேந்தன் பெரும்புரி மண்ணுண் மாந்தர்—ரீங்கிம் சூவ ரிதற் குரியோரே” எனவும் “புன்பான் மனையா எயலான்றலைக் கண்டு 30
பின்னு—பின்பா லடிசிற் சிவர்கின்றகைப் பேடிபோலா—ரன்பால் பசுவே துறத்தார்பெண்டிர் பாலர் பார்ப்பா—ரென்பாரை யோம்பே னெனின்யானவ னாக வென்றான்” எனவும் “பார்ப்பா ரறவோர் பசுப்பத் தினிப்பெண்டிர்—சுத்தோர் குழவி யெனுமிவரைக் கை விட்டுத்—தித்திறத்தார் பக்கமே செல்கென்று” எனவும் “பார்ப்பார் 35

- தவரே சமந்தார் பிணிப்பட்டார்—மூத்தாரிணையார் பசுப்பெண்டி ரென்றிவர்கட்—காற்றவழிவிலங்கி னாரே யிறப்பிடைப்—போற்றி யெனப்படுவார்” எனவும் இவை திணைவிராயெண்ணிப் பன்மைபற்றி உயர்திணையான் முடிந்தன. “நசைதர வந்தோர் நசைபிறக் கொழிய—வசைபட வாழ்ந்தோர் பலர்கொல் புரையினம்—பனுவனால் வேதத்தருஞ்சீர்த் திப்பெருங்—கண்ணுறை நெய்ம்மலி யாகுதிபொங்கப்—பன்மாண் வியாச சிறப்பின் றேள்வி—முற்றி யூப நட்ட வியன்களம்—பலகொல் யாபல கொல்லோ பெரும” எனவும் “தொல்லை நால்வகைத் தோழருந் தூமணி நெடுந்தோர்—மல்லற் றமபியு மாமனு மதுவிரி கமழ்தார்ச்—செல்வன் றுதையுஞ் செழுநக ரொடுவள நாகும்—வல்லை தொக்கது வளங்கெழு கோயிலு ளொருங்கே” எனவும் இவை திணைவிராயெண்ணித் தலைமைபற்றி அஃறிணையான் முடிந்தன. “கோலஞ்சி வாழுங் குடியுங் குடிதழீஇ—யாலம் வீழ் போலு மமைச்சனும்—வேலின —கடைமணிபோற் றிண்ணியான் காப்புநிம் மூன்றும்—படைவேந்தன் பற்று விடல்” எனவும் “எச்சிலார் திண்டார் பசுப்பார்ப்பார் தீத்தெய்வ—முச்சந் தலையோடிவையென்ப யாவருந்—திட்பத்தாற் றீண்டாப் பொருள்” எனவும் “கடுஞ்சினத்த கொல்களிறுங் கழற்பரிய கலிமாவு—நெடுங்கொடிய நிமிர்தேரு நெஞ்சுடைய புகன்மறவருமென—நான்குடன் மாண்டதாயினும்” எனவும் இவை திணைவிராயெண்ணிப் பன்மைபற்றி அஃறிணையான் முடிந்தன. “உடுக ரருகாளர் வான்கருநாடர்—சுகொடு பேயெருமை யென்றிவையாறுங்—குறுகா ரறிவுடையார்” எனவும் “மூர்க்கனு முதலையுங் கொண்டது விடா” எனவும் இவை திணைவிராயெண்ணி இழிப்புபற்றி அஃறிணையான் முடிந்தன. இரு திணைப்பெயரும் விராய்வந்து ஒரு திணைச்சொல்லான் முடிதல் வழுவாயினுந் தலைமைமுதலாயின பற்றி முடிதலான் அபைகவெனத் திணைவழு அமைத்தவாறாயிற்று. “பாணன் பறையன் றுடியன் கடம்பனென்—நிநநான் கல்லது குடியு யில்லை” எனத் திணைவிரவாது உயர்திணையான் எண்ணி அஃறிணையான்முடிந்த இவ்வழு யாண்டு அமைக்கப்படுமோவெனின், பாணன்முதலாயினுரைக் குடியென்று சுட்டியவழிக் குடிக்கேற்ற தொகைகொடுத்தல் வழுவன்மையான் அமைத்தல் யாண்டையதென்க. “தம்முடைய தண்ணளியுந் தாமுந்தம் மான்றேரு—மெம்மை நிணயாது விட்டனரேல் விட்டகல்க—வம்மெல் விணர்தோ யடம்புகா ளன்னங்கா—ணம்மை மறந்தாரை நாமறக்க மாட்டேமால்” எனவும் “யானுந் தோழியு மாயமு மாடுந் துறைநண்ணித்—தானுந் தேரும் பாகனும் வந்தென் னலனுண்டான்—றேனும் பாலும் போல்வன சொல்லிப் பிரி

வானேம்—கானும் புள்ளங் கைதையு மெல்லாங் கரியன்றே” எனவும் தலைமைப்பொருளையும் தலைமையில்பொருளையும் விராயெண்ணித் தலைமைப்பொருட்டு வினைகொடுப்பவே தலைமையில்பொருளும் உடன்முடிந்தனவாவதோர் முறைமைபற்றி வருவனவும் ஈண்டு ஒன்றெனமுடித்தலான் அமைத்துக்கொள்க. “தானுந்தன் புரவி 5 யுந் தோன்றா நின்றனன்” எபதும் அது. (ச)

உக௭. உவப்பினு முயர்வினுஞ் சிறப்பினுஞ் செறலினு மிழப்பினுஞ் சொன்னோக் கினுநதினை பாலவை வழக்கினும் வழுவென வரையா ரென்ப.

இது திணைவழுவமைதியும் பால்வழுவமைதியுங் கூறுகின்றது. 10

இ - ள். ஒன்றனை உவந்துகூறுதற்கண்ணும் உயர்த்திக்கூறுதற்கண்ணுஞ் சிறப்பித்துக்கூறுதற்கண்ணுஞ் செறுத்துக்கூறுதற்கண்ணும் இழித்துக்கூறுதற்கண்ணும் பொருளைநோக்காது சொல்லின் இயல்பை நோக்குதற்கண்ணுஞ் சொல்லானன்றிச் சொல்லுவான் குறிப்பொடுபடுத்து வேறுவேறு உணரப்படுந் திணையும் பாலு 15 மாகிய அவ்விரண்டும் மயங்கிவரினும் வழுவென்று கடியார் அமைத்துக்கொள்வர் ஆசிரியர். எ - று.

ஒருவனை என்யானைவந்தது போயிற்று “என்-போர்யானைவந்தீகவீங்கு” எனவும் ஒருத்தியை என்பாவைவந்தது போயிற்று எனவும் ஒரெருத்தினை என்றந்தைவந்தான் போயினான் எனவும் ஓரா 20 வினை எம்மன்னைவந்தான் போயினான் “கொடுங்கோற் கோவலர் பின்னின்றுய்த்தா—லின்னே வருகுவர் தாயர்” எனவும் முறையே உயர்திணை அஃறிணையாகியும் அஃறிணை உயர்திணையாகியும் ஒப்புமைகருதாது உவப்பின்கட் திணைமயங்கிவந்தன. “தேமலரங்கட் 25 டிருவேபுகுதக” என ஒப்பின்றி ஆண்பால் பெண்பாலாக உவப்பின்கட் பால்மயங்கி வந்தது. கன்னிஞாமூல் கன்னியெயில் எனவும் ஒரெருத்தை நம்பி எனவும் ஒருகிளியை நங்கை எனவும் அஃறிணை உயர்திணையாகி உயர்ச்சிக்கட் திணைமயங்கி வந்தன. ஒருவனையும் ஒருத்தியையும் இவர்வந்தார் போயினான் எனவும் ஒருவனையும் ஒருத்தியையும் ஒன்றினையும் நீர்வந்தீர் போயினீர் எனவும் ஒருவன்றான் ஒருத்திதான் ஒன்றுதான் யார்வந்தேம் போயினேம் எனவும் “இர 30 வின்வருவாணப் புல்லுறுமென்மனனே தோழா” எனவும் “தாயாகித் தலையளிக்குந் தண்டுறை யூரகேள்” எனவும் ஒருமைப்பால் பன்மைப்பாலாகவும் பெண்பால் ஆண்பாலாகவும் ஆண்பால் பெண்பாலாகவும் உயர்ச்சிக்கட் பால்மயங்கி வந்தன. வழக்கினகத்துப் பெ 35

- ருங்கொற்றன் பெருஞ்சாத்தன் என அடைசேர் மொழி இல்குணம் அடுத்து உயர்த்துக்கூறலும் ஈண்டே அமைத்துக்கொள்க. கண்போ லச்சிறந்தானை என்கண்வந்தது எனவும் உயிர்போலச்சிறந்தானை என்னுயிர்வந்தது “ஆலமர் செல்வ னணிசால் பெருவில்—போல வருமெம் முயிர்” எனவும் உயர்திணை அஃநிணையாய்ச் சிறப்பின் கட் திணைமயங்கி வந்தன. “மன்னனுயிர்த்தேமலர்தலையுலகம்” எனவும் “உற்றவன் நீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வானென்—றப் பாறும் கூற்றே மருந்து” எனவும் “தம்பொரு ளென்ப தம்மக்க ளவர்பொரு—டந்தம் வினையான் வரும்” எனவும் வருவனவெல்
- 10 லாம் ஈண்டே அமைத்துக்கொள்க. பொறியறைவந்தது போயிற்று எனவும் கெழியிலிவந்தது போயிற்று எனவும் பொய்ச்சீத்தை வந்தது போயிற்று எனவும் உயர்திணை அஃநிணையாய்ச் செறலின்கட் திணைமயங்கிவந்தன. “எனைத்துணைய ராயினு மென்றார் திணத்துணையுந்—தேரான் பிறனில் புகல்” எனவும் “அவர்நமக்—கண்ணையு
- 15 மத்தரு மல்லரோ தோழி—புல்லிய தெவளே வன்பிலங் கடையே” எனவும் பன்மைப்பால் ஒருமைப்பாலாயும் ஆண்பால் பெண் பாலாயுஞ் செறலின்கட் பால் மயங்கிவந்தன. “ஏவவுஞ் செய்க லான் றுன்றேரா னவ்வுயிர்—போலு மளவுமொர் நோய்” எனவும், “இரவெதிர் கொள்ளா விருகாற் பசுவே” எனவும் உயர்திணை அஃ
- 20 நிணையாய் இழிபின்கட் திணைமயங்கி வந்தன. இழிபின்கட் பால் மயங்கிவந்தன வந்துழிக் காண்க. குடிமைநன்று ஆண்மைநன்று இளமைபோயிற்று சூழ்ப்புவந்தது அடிமைநன்று வன்மைநன்று விருந்துவந்தது குழுநன்று பெண்மைநன்று அரசுவந்தது வேந்துவந்தது வேள்வந்தது குரிசில்வந்தது அமைச்சுவந்தது புரோசுவந்தது மகவந்தது குழுவந்தது அலிவந்தது அழிதாவந்தது குருடுதீது முடந்தீது பெருவில்வந்தது அருந்திறல்வந்தது எனவும் உலகம்ப சித்தது உயிர்போயிற்று உடம்புநுணுகிற்று யாக்கைதீது இவற்குக் காலமாயிற்று தெய்வஞ்செய்தது வினைவினைந்தது விதிவலிது பூதம்பு டைத்தது ஞாயிறுபட்டது திங்களெழுந்தது மதிநிறைந்தது சொன்
- 30 னன்று பொழுதுநன்று கனலிகடுகிற்று வெள்ளியெழுந்தது வியாழன்நன்று எனவும் முறையே பண்புடைப்பொருளையும் மக்களையுந் தெய்வத்தையும் உணர்த்திநிற்கும் உயர்திணை அஃநிணையாய்ச் சொல்லியல்புபற்றித் திணைமயங்கி வந்தன. இக்குடிமை ஆண்மை முதலியவெல்லாம் உயர்திணைப்பொருளை உணர்த்திநின்றனவேனும்
- 35 அச்சொற்கள் அஃநிணைவாசகமாதலின் அவற்றிற்கேற்ப அஃநிணைமுடிபு கொள்ளுமென்பார் சொன்னோக்கினுமென்றார். உலகம் உயிர் உடம்பு என்பன ஈண்டு மக்களை உணர்த்திநின்றன. என்னை?

உயர்திணைமுடிபு கொள்ளாவென விலக்கற்படுவன அவையேயாக
 லானும் அன்றியும் அறஞ்செய்து துறக்கம்புக்கான் உயிர்தீர்த்தொரு
 மகன்கிடந்தான் என உயர்திணைக்கேற்ற முடிபுகோடலானுமென்க-
 குடிமை ஆண்மைமுதலியன இருதிணைக்கண்ணுஞ் சேறன் மாலைய,
 உலகம் உயிர் உடம்புமுதலியன அனனவல்லவாம்; இவை தம் 5
 முள்வேற்றுமை. அவவேறுபாடும் உணர்க. உலகமென்பது இடத்
 தையும் ஆகுபெயரான் இடத்துநிகழ்பொருளாகிய மக்கட்டொருதி
 யையும் உணர்த்துமாகலான் இருதிணைக்கண்ணுஞ் சென்றதன்றே
 வெனின், அற்றன்று; வடநாலுள் உலகமென்பது இருபொருட்கும்
 உரித்தாக ஒதப்பட்டமையான மக்கட்டொருதியை உணர்த்தும் 10
 வழியும் உரியபெயரேயாகலான் ஆகுபெயரன்று. அதனால் ஒரு
 சொல் இருபொருட்கண்ணுஞ் சென்றதெனப்படாது இருபொருட்
 கும் உரிமையுடைமையான் இருசொல்லெனவேபடுமென்பது. வே
 றுபொருள் உணர்த்தலின் வேறுசொல்லாதலே துணிவாயினும் பல
 பொருளொருசொல் என்புழி எழுத்தொப்புமைபற்றி ஒருசொல் 15
 லென்றார். குடிமைநல்லன ஆண்மைநல்லன் என ஈறுதிரியாது
 நின்றாங்குநின்று குடிமை ஆண்மை முதலியன உயர்திணைமுடிபு
 கொண்டவழியும் உலகர்ப்சித்தார் காலன்கொண்டான் என ஈறு
 திரிதற்கேற்பனாறுதிரிந்து வாய்பாடு வேறுபட்டு உயர்திணைமுடிபு
 கொண்டவழியும் வழுவின்மையின் வழாநிலையாகலான் ஈண்டைக்கு 20
 எய்தாவென்க. இந்நிகரனவாய்த் திணைபால் வழுவி வருவன உள
 வேல் அவற்றிற்கெல்லாம் இதுவே ஒத்தாக அமைத்துக்கொள்க.(௫)

க.00. ஒருமை பன்மையும் பன்மை யொருமையு

மோரிடம பிறவிடந தழுவுவது முளவே.

இது முற்கூறிய உவப்புமுதலானவற்றானன்றி வேறேராத் 25
 றுற் பால்வழுவும் இடவழுவும் அமைக்கின்றது.

இ - ள். ஒருமைச்சொற் பன்மையும் பன்மைச்சொல் ஒருமை
 யும் ஒரிடத்திற்கு உரியசொல் பிற இடந்தழுவிநின்றலும் உள
 அவ்விடங்கள் அறிந்து அமைத்துக்கொள்க. ஏ - று.

“அஃதைதந்தை அண்ணல்யாண யடுபோர்ச் சோழர்” என 30
 வும் “ஏவலினையர் தாய்வயிறு கரிப்ப” எனவும் முறையே ஒருமைச்
 சொற் பன்மைதழுவிடும் பன்மைச்சொல் ஒருமைதழுவிடும் வந்
 தன. அங்ஙனம் வருதல் வழுவாயினுஞ் சோழரெல்லாரும் அஃ
 தைக்குத் தந்தையர்முறையராதலிற் தந்தையென்னும் ஒருமை

- சோழரென்னும் பன்மையோடு தனித்தனிசென்று கூடுதலானும் ஒருவற்கு ஒருத்தி தாயாந்தன்மையான் இனையரென்னும் பன்மை தாயென்னும் ஒருமையோடு தனித்தனி சென்றுகூடுதலானும் அமைக்கவென அமைத்தவாறென்பதாம். நீர்பரந்தன பால்சரந்
- 5 தன எனவும் சோறுமாண்டது படைவந்தது கண்சிவந்தது முலை வீங்கிற்று “இருநோக் கிவளுண்க ணுள்ளது” “உள்ளியதெல்லா முடனெய்தும்” நாடெல்லாமவாழ்ந்தது ஊரெல்லாமவாழ்ந்தது எனவும் அஃறிணைக்கண் மயங்கிவருவனவுங் கொள்க. எல்லாமென்பது “மேனியெல்லாம் பசலையாயிற்று” என்பதுபோல எஞ்சாப்
- 10 பொருட்டாயதோ உரிச்சொல்லாய்நிற்பின் வழாநிலையாம். இனி “இரண்டனுட் கூர்ங்கோட்ட கடர்வேல்” எனபுழி இரண்டனு ளென ஒன்றைவகுத்தாயமையாற் கூர்ங்கோட்டதென ஒருமையாகற் பாலது கோட்ட எனப் பன்மையாய் நின்றலும் “முன்னிலை சுட்டிய வொருமைக் கிளவி—பன்மையொடு முடியினும் வரைநிலை யின்
- 15 நே—யாற்றுப்படை மருங்கிற் போற்றல் வேண்டும” என்பதனற் கூத்தரார்துப்படையுட் “கலம்பெறு கண்ணுள ரொக்கற் நிலை” எனபுழித் தலைவ என்கின்ற ஒருமைச்சொல் முடிவுழி “இரும்பெய ரொக்கலாடு பதம்கப் பெறுகுவீர்” என்னும் பன்மையொடு முடிந் ததுஉம் ஈண்டு இதனே அமைத்துக்கொள்க.
- 20 இன்னும் இதனே நம்பிமார்வந்தார் நங்கைமார்வந்தார் அன் னைமார்வந்தார் எனவும் நங்கைமர்க்கேண்மின் பாவையிர்க்கேண்மின் அன்னைமீர்க்கேண்மின் எனவும் ஒருமைப்பெயர் அடித்துநின்று மாரீ றும் மீரீ றும் பன்மை உணர்த்தலுங் கொள்க. யானெம்மூர்ப்புகுவன் நீதும்மூர்ப்புகுவை என்பனபோல்வன யான்புகுவன் நீபுகுவை என
- 25 ஒருமையொடு முடிந்துநிற்ப எம்மூர் தும்மூர் என்பன வேறோர்முடி பாய் நிற்பலின் வழாநிலையாம். “மன்றமராத்தபேமுதிர்கடவுள்” என் புழி மராத்தகடவுளென்பது பகுதிப்பொருள் விகுதிபெற்று நின்றது. இவைபோல்வனவன்றி முன்னர்க்காட்டிய உதாரணங்கள்போல மயங்கிவருவன உளவேல் அவற்றையும் இச்சூத்திரத்தானே
- 30 அமைத்துக்கொள்க. “என்னீ ரறியாதீர் போல விவைகூறி—னின் னீர வல்ல நெடுந்தகாய்” எனவும் “இறப்பத் துணிந்தனீர் கேண் மின் மற்றையு” எனவும் வருவனபோல்வன எல்லாம் மேலைச் சூத்திரத்தானே அமையும். சாத்தன்ரூயிவைசெய்வலோ எனவும் “கல்வி யென்னும் வல்லான் சிறுஅ—ஒலவே னல்லனது வாயா
- 35 குதலே” எனவும் “நில்லாது பெயர்ந்த பல்லோ ருள்ளு—மென்னை யே குறித்த நோக்கமொடு” எனவும் இவை தன்மை படர்க்கைதழீஇ யின. “எம்பியையிங்குப்பெற்றே னென்னெனக்கரியதென்றான்”

இது முன்னிலை படர்க்கைதழீஇயிற்று. அங்ஙனஞ் சொல்லப்படுவானே பெருஞ்சாத்தனறந்தை அங்ஙனஞ் சொல்லப்படுவானோ பெருஞ்சாத்தன்றாய் எனத் தம்மைப் பிறப்போலக் கூறுங் கருத்தினுறக்கூறப்படுமீ படர்க்கைச்சொற்கள் தன்மைநழுவுதலும் நீயோ அவனோ யாரிதுசெய்தார் யானே அவனோ யாரிதுசெய்தார் யானே 5
நீயோ யாரிதுசெய்தார் அவனோ நீயோ யானே யாரிதுசெய்தார் என விரவி ஓரிடம் பிறவிடந் தழுவுதலும் ஈண்டே அமைத்துக் கொள்க. பிறவும அனன. (சு)

௩௦௧. தரல்வரல கொடைசெல லெனவிவை நான்கு
மொருமு ஷிடத்திற்கு முரியவன எனவந்துட் 10
டரலவர றனமைமுன னிலையயு மேனைய
வேனை யிடத்தையு மெயது மென்ப.

இஃது இடம்வழுவற்கவெனக் காத்தலும் வழுவியமைகவெனக் காத்தலும் துதலிற்று.

இ - ள். தரலும் வரலும் கொடையுஞ் செலலுமென்று கூறப் 15
பட்ட இந்நான்கு வினைச்சொல்லுந் தன்மை முன்னிலை படர்க்கையென்னும் ஒரு மூவிடத்திற்கும் உரியனவாம்; அவ்வியல்பினவற்றுட் தரலும் வரலும் தன்மையையும் முன்னிலையையும், ஒழிந்த கொடையுஞ் செலலும் படர்க்கையினையுஞ் சென்று பொருந்துமென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ - று. ௨௦

இதனுள் ஈங்கு முதலாயின தன்மைக்கண்ணும் ஆங்குமுதலாயின படர்க்கைக்கண்ணும் அடக்கப்பட்டன. வினைச்சொல் மூன்றிடத்திற்கும் உரியவாதல் வினையியலுட் பெறப்பட்டமையான் ஈண்டுக் கூறல்வேண்டாவெனின, ஆண்டுப் பாலுணர்த்தும் ஈற்றான் இடத்திற்கு உரிமைகூறினார். ஈண்டு ஈற்றானன்றித் தரல் முதலாயின முதனிலைதாமே இடங்குறித்து நின்றலுடைமையான் இவ்வேறுபாடு ஆண்டுப் பெறப்படாமையின் ஈண்டுக்கூறினாரென்பது. போதல் புகுதலென்னுந் தொடக்கத்தனவும் இக்காலத்துச் சில இடங்களிற் பயின்றவருமாயினும் இந்நிகரனவன்றி ஏனையவெல்லாம் மூன்றிடத்திற்கும் பொதுவாகலின் இடஞ் சுட்டும் முதனிலை இவை 30
நான்குமென இவற்றையே வரைந்தோதினாரென்க.

உ-ம். எனக்குத்தந்தான் நினக்குத்தந்தான் என்னுழைவந்தான் நின்னுழைவந்தான் எனவும் ஈங்குவந்தான் எனவும் அவற்குக்

- கொடுத்தான் அவன்கட்சென்றான் எனவும் ஆங்குச்சென்றான் எனவும் சற்றானந்தித் தரப்படும்பொருளும் வரவுதொழிலுங் கொடைப் பொருளுஞ் செலவுதொழிலுந் தன்கண்ணும் முன்னின்றன்கண் ணும் படர்க்கைக்கண்ணுஞ் சென்று உற்றன. பொதுவிதியான் மூன் றிடத்திற்கும் வரையின்றி ஆமெனவுங் கொள்ளவையத்தமையானே “பெருவிற மயரற்கு வென்றி தந்த—புன்றரு பசங்காய் தின்றதன் றப்பிற்கு” எனவும் “தூண்டில் வேட்டுவன் வாங்க வாராது” என வும் சாந்துகொடு எனவும் “அரிமல ரார்ந்தக ணம்மா வரிவை—திரு முகமுந் திங்களுஞ் சேத்துத்—தெருமந்து—வையத்தும் வானத் துஞ் செல்லா தணங்கரசி—யையத்து நின்ற தரா.” எனவும் தன மைமுன்னிலைக்கு உரிய தரலும் வரலும் படர்க்கையிடத்தும் படர்க் கைக்கு உரிய கொடைச்சொல் தன்னைப் பிறனொருவன்போலக் கூறுங் கருத்துவகையாற் தன்னிடத்தும் செலவுதொழில் சங்கென் பதுபடநின்ற வையத்திடத்துஞ் சென்று மயங்குதலுங் கொள்க.
- 5 உயர்ந்தான் தான் ஏற்பானாகச் சொல்லாது கொடுவென்படர்க்கை வாய்பாட்டாற் சொல்லும்; ஆண்டுத் தன்னையே பிறன்போலக் குறி த்தானாகலிற் தன்னிடத்தேயாமென வழவமைத்தவாறாமென்பது. இனி உயர்ந்தான் தமரொருவனைக் காட்டி இவற்குக் கொடுவென் னும்; என்று உரைப்பின் ஆண்டுப் படர்க்கைச்சொற் படர்க்கைச்
- 10 சொல்லோடு இயைதலான் வழுவின்மையின் அமைக்கவேண்டா வாம். அதனான் அஃது உதாரணமன்றென்க. அற்றேற் கொடுவென் பது கொடுப்பதோர் பொருளை ஏற்றற்கு உரிய நான்கனுருபு வந்தால் அதனை முடித்தற்கு வந்த சொல்லாதலின் அவற்கு இவற்கு உவற்கு என்னுஞ் சொற்களை அவாய் அவற்றைமுடித்தே நிற்பல்வேண்டும்.
- 15 வேண்டவே அவற்குக்கொடு என்பதும் அவவியல்பிற்றன்றேரெவ னின் அன்றென்க. என்னை? தன்னைப் பிறனொருவன்போலக் கூறுங் கருத்துவகையான் எனக்குக்கொடுவென்பதுபட நின்றமையின். (எ)

1502. வினைக்கிட நீரது கால மதுதா

ளிறப்புநிகழ் பெதிர்பென் றொருமு வகைத்தே.

- 0 இது வழாஅலோம்பலென மேற்கூறிப் போந்த காலமாவது இன்னதென்பதூஉம் இத்துணைத்தென்பதூஉங் கூறுகின்றது.

இ - ள். தொழினிகழ்ச்சிக்கு இடமாதற்றன்மையையுடையது காலமென்பதாம். அக்காலந்தான் தொழிலது கழிவுபற்றிய தூஉந் தொழிரொடங்கப்பட்டு முற்றுப்பெறாத நிலைமைபற்றிய

தூஉந் தொழில் பிறவாமைபற்றியதூஉம் என்று ஒருபூன்று திறத் தினை உடைத்தாம். ஏ - று.

வரலாறு;—பண்ணெண்டான் இன்றுண்ணாநின்றான் நாணாயுண் பாள் எனவரும். தொழிலாவது பொருளது புடைபெயர்ச்சியாக லின் ஒருகணம் நிற்பதல்லது இரண்டுகணம் நில்லாமையின் நிகழ்ச்சி 5 யென்பதொன்று அதற்கில்லையாயினும் உண்டல் தின்றல் வரு தவெனப் பட்டுறொழிற்றொகுதியை ஒருதொழிலாகக் கோடலான் உண்ணாநின்றான் தின்றாநின்றான் வாராநின்றானென நிகழ்ச்சியுமு டைத்தாகலின் அதுபற்றிவரும் நிகழ்காலமும் உளதாயிற்றென்பது. நிகழ்காலமொன்றுமே உளதென்பாரும் “இறப்புமெனியும்” என 10 இரண்டென்பாரும் “இறப்புநிகழ்பெனியும்” என முன்மென்பாரும் எனப் பலபகுதியா ஆசிரியர். அருள் முன்மென்பார் மதம்பற்றி முவகைத்தே எனத் தேற்றேகாரங் கொடுத்தார். (அ)

கூ0க. முக்காலத்தினு மொத்தியல் பொருளைச்
செபபுவா நிகழ்ந் காலத் தானே.

15

இது நிகழ்காலச்சொல் ஏனைக்காலங்களையும் உணர்த்துமென வழுமமைக்கின்றது.

இ - ள். முன்றுகாலத்தினும் ஒருதன்மையவாய் நிகழும் பொருள்களின் வினையைச் சொல்லுவார் சான்றோர் நிகழ்காலச் சொல்லானே. ஏ - று.

20

நிகழ்காலச்சொல்லென்றேனும் இறந்தகாலத்தையும் எதிர் காலத்தையும் அகப்படுத்தி முன்றுகாலத்திற்கும் பொதுவாய் நிறு குஞ் செய்யுமென்னும் முற்றும் எச்சமுமே கொள்க.

மலைநிற்கும் தீச்சும் ஞாயிரியங்கும் திங்களியங்கும் எனவும் “வெங்கதிர்க் கனலியொடு மதிவலந் திரிதருந்—தண்கடல் வரைப் 25 பின்” எனவும் வரும். பிறவும் அன்ன. தீச்சுமென்றற் பண்டும் இன்றும் மேலுஞ் சுடுமென்பதனை ஒப்பவிளக்கியவாறு காண்க. இதனானே ஏனை நிகழ்காலச்சொற்கள் ஏவாமை உணர்க. (க)

கூ0ச. விரைவினு மிகவினு மியல்பிலுந் தெளிவினு
மன்னவை யலவழி பானுமுக் காலமு
மேற்புழி மயங்கு மென்மனார் புலவர்.

30

இஃது எதிர்வும் நிகழ்வும் இறப்பொடு மயங்குமெனவும் இறப் பும் எதிர்வும் நிகழ்வொடு மயங்குமெனவும் எதிர்வு இறப்பொடும்

நிகழ்வொடும் மயங்குமெனவும் இறப்பும் எதிர்வும் நிகழ்வும் ஏனைய வற்றோடுந் தம்முள் மயங்குமெனவும் வழுவமைக்கின்றது.

இ - ள். விரைவுபொருண்மையையுடைய வினைச்சொற்கண் ணும், இருவினைகள் பலவற்றுள் ஏஞ் சிறந்த இருவினைக்கண்ணவா சிய தவஞ்செய்தல் தாயைக்கோறல் முதலிய வினைச்சொல்லை நோ க்கி அம்மிக்கதனது திரிபின் நிப்பயக்கும் பண்பைக்குறித்து வருஞ் சுவர்க்கம்புகுதல் நிரயம்புகுதல் முதலிய வினைமுதல்வினைச்சொற் கண்ணும், வழங்கலாற்றான் இஃது இப்பெற்றித்தென அப்பெற்றி யான் ஒருதலையாக அறிந்திருந்த இயல்புபொருண்மைக்கண்ணே நிக ழும் வினைச்சொற்கண்ணும், இதுநிகழின் இதுநிகழுமென நானெறி யாற் தெளியப்படுந் தெளிவுபொருண்மைக்கண்ணே நிகழும் வினைச் சொற்கண்ணும், விரைவுமுதலிய அப்தன்மையையுடைய பொருண் மையைக்குறியாது வருயிடத்தும், மூன்றுகாலங்களும் பொருந்துமி டத்து மயங்குமென்று கூறுவர் அறிந்தோர். எ - று.

மூன்றுகாலமும் தம்முள் மயங்குமென்றோரேனும் ஏற்புழி யென்றதானே, சோறுபாணித்தவழி உண்ணாதிருந்தானைப் போக ல்வேண்டுங் குறையுடையனொருவன் இன்னும் உண்டிலையோ என் றவழித் தொழில் இறந்ததின்றேனுங் குறிப்பான் இறந்தனவாகக் கருதி உண்டேன்போந்தேன் எனவும் உண்ணாநின்றானை அவவாறு கூறியவழியும் இதோ உண்டேன்போந்தேன் எனவும் விரைவுபற்றி எதிர்வும் நிகழ்வும் இறப்பொடு மயங்குமெனவும், யாவன் தவஞ்செய் தான் அவன் சுவர்க்கம் புகும் யாவன் தாயைக்கொன்றான் அவன் நிரயம் புகும் எனவும் ஒருவன் தவஞ்செய்யிற் சுவர்க்கம்புகும் தாயைக்கொல்லின் நிரயம்புகும் எனவும் சட்டி ஒருவர்பெயர்கொள் ளாது இங்ஙனம் பொதுவகையற்கூறியவழி மிகுதிபற்றி இறப்பும் எதிர்வும் நிகழ்வொடு மயங்குமெனவும், இக்காட்டிற் போகிற் கூறை கோட்படுவெனந் பாலது கூறைகோட்பட்டான் படுகின்றான் என வும் ஏறம்பு முட்டைகொண்டுதிட்டையேறியது கண்டுழி மழை பெய்வதாமென்னாது மழைபெய்தது மழைபெய்கின்றது எனவும் முறையே இயல்புந் தெளிவுமற்றி எதிர்வு இறப்போடும் நிகழ்வோ டும் மயங்குமெனவும், இவர் பண்டு இப்பொழிலகத்து வினையாடுவர் எனவும் நாளைவன்வாளொடுவெருண்டுவந்தான் பின் நீ என்செய் குவை எனவும் இவள் பண்டு இப்பொழிலகத்து வினையாடும் எனவும் நாளைவரும் எனவும் விரைவுமுதலிய பொருண்மைகுறியாது முறையே இறப்பும் எதிர்வும், எதிர்வும் இறப்பும், இறப்பும் நிகழ்வும், எதிர் வும் நிகழ்வும் மயங்குமெனவுங் கொள்க.

“வாராக் காலத்து நிகழுங் காலத்து—மோராங்கு வருஉம் வினைச்சொற் கிளவி—யிறந்த காலத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல்— விரைந்த பொருள வென்மனார் புலவர்” எனவும் “மிக்கதன் மருங் கின் வினைச்சொற் சுட்டி—யப்பண்பு குறித்த வினைமுதற் கிளவி— செய்வ தில்வழி நிகழுங் காலத்து—மெய்ப்பெறத் தோன்றும் பொ 5 ருட்டா கும்மே” எனவும் “வாராக் காலத்து வினைச்சொற்கிளவி— யிறப்பினு நிகழ்வினுஞ் சிறப்பத் தோன்று—யியற்கையுந் தெளிவுங் கிளக்குங் கால” எனவும் “இறப்பே யெதிரவே யாயிரு காலமுஞ்— சிறப்பத் தோன்று மயங்குமொழிக் கிளவி” எனவும் “ஏனைக் காலமு மயங்குதல் வரையார்” எனவும் வருவன ஒத்தாகலின் 10 நீயுண்டிருவாய் உழுதுவருவாய் என இறந்தகாலவினையெச்சம் நின்று முடிக்குஞ்சொல்லின் எதிர்காலத்தோடு மயங்குவருதலும் ஈண்டேயமைத்துக்கொள்க. பிறவும் அன்ன.

யாவொருவனெனப் பொதுவகையாற் கூறாது சுட்டி ஒருவர் பெயர்கொண்டவழிச் சாத்தன் தவஞ்செய்து துறக்கம்புக்கான் 15 தவஞ்செய்யிற் துறக்கம்புகும் என ஏனைக்காலங்களாற் கூறப்படுத லிற் சுட்டி ஒருவர்பெயர்கொள்ளாதவழியே மயங்குமென்பது பெற் றும். தவஞ்செய்தான சுவர்க்கம்புகும் தாயைக்கொன்றான் நிரயம்பு கும் என்பன போல்வன இயல்பாக தெளிவாக ஒன்றனுள் அடங்கு மெனின், இயல்புந் தெளிவுந் தெய்வத்தானாக பிரிதொன்றானாக திரி 20 தலுமுடையவாகலானும் அவைபோல இவை திரிபிலவாகலானும் இறந்தகாலத்தாற் கூறப்படாமையானும் அவற்றுள் அடங்கா வென்க. யாம் பண்டு வினையாடுங்கு இது என்றற்போல்வனவற் றை இயல்புள் அடக்குவாரும் உளர். அவை இயல்புபற்றி மயங்கா மைக்கு யாம் இயல்புபற்றியங்குவனவற்றிற்குக் காட்டிய உதார 25 ணங்களே சானராதல அறிக. (கடு)

௩௦௫. அறிய லுறவுவெளிப் படுப்பது வினாவஃ
தறியாமை யைய மறிவு கொடைகொள
லேவலின் வருஉ மிவயிரு மூன்றனுட்
கடைநிலை நானகு முதனிலை யனைய.

30

இது வழாஅலோம்பலென மேற்கூறிப்போந்த வினாவாது இன்னதென்பதாஉம் இத்துணைத்தென்பதாஉம் அதன் வழுவமைதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ - ள். அறியலுறவு வெளிப்படுப்பதாகிய சொல் வினாவென்பதாம். அதுதான் அறியாமையும் ஐயமும் அறிபொருளுங் கொடுத் 35

தலங் கொள்ளுதலும் ஏவலுமாகிய இவற்றின்கண் வெளிப்படும், அங்ஙனம் வெளிப்படும் இவ்வறுவகை வினாவுள்ளும் இறுதிக்கண் நின்ற நாளும் முதற்கண் நின்ற இரண்டினேடு ஒக்கும். எ - று.

- 5 அறியான்வினா உயிரெத்தன்மைத்தென வினாவுவது. ஒருபுடையானும் அறியப்படாத பொருள் வினாவப்படாமையிற் பொதுவகையான் அறியப்பட்டிச் சிறப்புவுகையான் அறியப்படாமை நோக்கி அறியான்வினாவாயிற்று. ஐயவினாக் குற்றியோமகனோ தோன்றுகின்ற உருவென வினாவுவது. அறிபொருள்வினா அறியப்பட்டபொருளையே வேறு அறிவும் அறிவுறுத்தலும் முதலிய பயன்
- 10 நோக்கி அவ்வாய்பாட்டின் ஒன்றான் வினாவுவது. கொடுத்தற்கண்வரும் வினாச் சாத்தனுக்கு ஆடையிலையோ என வினாவுவது. கோடற்கண்வரும் வினா மணியுளவோ வயிரமுளவோ என வினாவுவது. ஏவற்கண் வரும் வினாச் சாதநா உண்டாயோ என வினாவுவது. பிறவும் அன்ன. கடைநிலைநாளும் அறியலுறவுவெளிப்படுத்தப்ப
- 15 அன்மையின் வழுவாமாயினும் வினாவாய்பாட்டான் வினாவப்படுதல் நோக்கி அமைக்கப்படுதலின் வழாநிலையாகிய முதனிலையினையன்றார். அறிபொருள்வினாவின்கண்ணே அறிவொப்புக்காண்டலும் ஐயம் அறுத்தலும் அவன் அறிவு தான் கோடலும் மெய்யவற்குக் காட்டலும் அடங்கும். இனிக் கொடைமுதலிய முன்றினையும்
- 20 இதன்கண்ணே அடக்கி வினா முன்றென்பாரும் உளர். (கக)

100௬. யாதெவ னெனனு மாயிரு கிளவியு

மறியாப பொருளவயிற் செறியுத தோன்றும்.

இது வினாச்சொற்கருட் சிவவற்றிற்குப் பொருள்பற்றி வரையறை கூறுகின்றது.

- 25 இ - ள். யாது எவனெனனும் அவவிரண்டு சொல்லும் அறி யாப்பொருளிடத்து வினாவாய் யாப்பறததோன்றும். எ - று.

இச்சொற்குப் பொருள்யாது? இச்சொற்குப் பொருளெவன்? என வரும். ஈண்டும் அறியாப்பொருளென்றதற்கு மேலுரைத தாங்கு உரைக்க. இக்காலத்து எவனென்பது என்னென்றும் என்னையென்றும் மருவிவழங்கும்.

30

யா யாவை யாவன் யாவர் யார் யாண்டு யாங்கு என்னுந் தொடக்கத்தன திணையும் பாலும் இடமும் முதலாகிய சிறப்புவுகையானுஞ் சிறிது அறியப்பட்ட பொருளவாகலின் அவை

அறியாப்பொருள்வயிற் செறியத்தோன்றாமையின் இவற்றையே விதந்து அறியாப்பொருள்வயிற் செறியத்தோன்றும் என்றார். இவையுந் திணையும் பாலுங் குறித்துவருதலிற் சிறப்புவுகையானும் அறியப்பட்ட கொருளவன்றோவெனின், இச்சொற்குப் பொருள் யாது? இச்சொற்குப்பொருளெவன்? என்று வினாயவழி, வினாவுகின் 5-
றான் அஃறிணையொருமையும் பொதுமையுந் துணிந்து அவற்றின்ப குதி அறிதற்கு வினாவாது பொதுவகையான் வினாவுதலும், இறுப்பா னும் பொதுவகையான் வினாவினென்று உணர்தலும் வழக்கின கத்து அவவிருவரது குறிப்பொடுபடுத்து உணர்க. (கஉ)

௩௦௭. அவற்றுள், யாதென வரூஉம் வினாவின் கிளவி 10
யறிந்த பொருள்வயி னையந் தீர்தற்குத்
தெரிந்த கிளவி யாதலு முரித்தே.

இஃது அவற்றுள் ஒன்று அறிந்தவழியும் வருமென்கின்றது.

இ - ள். முற்கூறப்பட்ட இரண்டனுள் யாதென்னும் வினாச் சொல் அறியாப்பொருள்வினா ஆதலேயன்றி அறிந்தபொருட்கண் 15
ஐயம் நீக்குதற்கு ஆராய்ந்த சொல்லாதலும் உரித்து. ஏ - று.

உ-ம். இம்மரங்களுட் கருங்காலி யாது? நம்மெருதைத்தனுட் கெட்ட எருது யாது? எனவரும். நமருள் யாவர்போயினார்? அவற் றுள் எவ்வெருது கெட்டது? எனப் பிறவும் அறிந்தபொருள்வயின் ஐயந்தீர்தற்குத் தெரிந்த கிளவியாய் வருதலின் அவையும் ஈண்டே 20
அமைக்கற்பாலவெனின், அவை அறிந்தபொருள்வயின் ஐயந்தீர்தற் கல்லது யாண்டும் வாராமையின் ஈண்டு அமைக்கப்படாவென்பது.

௩௦௮. வினாய பொருளறி வுறுப்பது செப்பது
செவ்வ னிறையு மிறைபயப பதுவு
மெனவிரு வகைததா மவற்றுளிறை பயப்பது 25
வினாவெதிர் வினாதலு மேவலு மறுத்தலு
முற்ற துரைததலு முறுவது கூறலு
நேர்தலுஞ் சொறறொகுத் திறுத்தலு மெனனத்
தேரி னோரேழ் திறனுடைத் தெனப.

இது வழாஅலோம்பலென மேற் கூறிப்போந்த இறையாவது 30
இன்னதென்பதூஉம் இத்துணைத்தென்பதூஉம் அதன் வழுவமை தியுங் கூறுகின்றது.

இ - ள். வினாய பொருளை அறிவுறுப்பதாகிய சொல் இறை யென்பதாம். அது செவ்வனிறையும் இறைபயப்பதுமென இரண்டு பகுதியையுடைத்தாம். அவற்றுள் இறைபயப்பது வினாவெதிர் வினா தலும் ஏவுதலும் மறுத்தலும் உற்றதரைத்தலும் உறுவதுகூறலும் உடம்படுதலுஞ் சொற்றொகுத்திறுத்தலுமென ஆராயுங்காலத்து ஓரேழ்வகையினை உடைத்தாமென்று கூறுவர் அறிந்தோர். எ - று.

உ - ம். உயிர் எத்தன்மைத்து? என்று வினாயவழி உணர்தற்றன் மைத்தென்றும், இச்சொற்குப்பொருள்யாது? கருணுர்க்குவழியாது? என்று வினாயவழி இதுவென்றுஞ், சாத்தா உண்டியோ? என்று வினாயவழி உண்ணெனென்றும் உண்பவென்றும், இங்ஙனஞ் செவ வனை இறுப்பனவெல்லாஞ் செவ்வனிறையாம்; இனி இவ்வாறன் றிச் சாத்தா உண்டாயோ? என்று வினாயவழி உண்ணேனோ? என் றும் நீயுண் என்றும் வயிறு குத்துகின்றது என்றும் வயிறுகுத்திற்று என்றும் வயிறுகுத்தும் என்றும் பசித்தேன் பொழுதாயிற்று என் றும், பயறுளவோவணிகீர்? என்று வினாயவழி உழுந்தல்லதில்லை இத்துணைப்படறல்லதில்லை என்றும் இங்ஙனம் இறுப்பனவெல்லாம் ஒருவாற்றான் உண்பல் உண்ணென் இல்லை என்பன பயத்தலான் இறைபயப்பனவாம். உண்பல் உண்ணென் இல்லை எனச் செவ்வனை இரூது தான் ஒன்றை வினாவுவான்போன்றும் ஒருவனை ஏவுவான் போன்றும் உறாநின்றதனையும் உற்றதனையும் உறுவதனையும் உடம் படுதற்கு இயைவனவற்றையும் உரைப்பான்போன்றுஞ் சொல்லைத் தொகுப்பான் பிறிதொருபொருளைக் கூறுவான்போன்றும் இறுத்த லாற் செப்புவழுவாயினும் வினாயபொருளை ஒருவாற்றான் அறிவு றுத்தலின் அமைந்தவாறு காண்க. செப்பு உத்தரமென்பதனோடு ஒருபொருட்கிளவியாகலின் வினாயபொருளை அறிவுறுத்தவே செப் பிற்கு இலக்கணமாமென்க.

அற்றேற் குமரியாடிப்போந்தேன் ஒருபிடிசோறுதம்மின் என வினாவின்றி நிகழ்ந்தசொல் யாண்டு அடங்குமென்றிற், தேரினென் றதனானே அறியலுறுதலை உணர்த்தாது ஒன்றனை அறிவுறுத்துநிற் றலிற் செப்பின்பாற்படும் என்க. மறுத்தலைப் பயப்பதனை மறுத்த லென்றும் நேர்தலைப் பயப்பதனை நேர்தலென்றுங் கூறினார் ஆகு- பெயரான் என்பது. (கசு

௩௦௯. செப்பினும் வினாவினுஞ் சினைமுதற் கிளவிக் கப்பொரு ளாகு முறழ்துணைப் பொருளே.

இது செப்புவழாநிலைக்கண்ணும் வினாவழாநிலைக்கண்ணும் பொருளாராய்ச்சியுள்வழி வருவற்க என்கின்றது.

இ - ள். செப்புவழாநிலைக்கண்ணும் வினாவழாநிலைக்கண்ணுஞ் சினைக்களவிக்கும் முதற்கிளவிக்கும் உறழ்பொருளுந் துணைப்பொருளும் அவ்வப்பொருளுக்கு அவ்வப்பொருளேயாம். ஏ - று. 5

எனவே, சிணையும் முதலுந் தம்முள் மயங்கிவருதல் வருவென்பதாயிற்று. உறழ்பொருளாவது ஒப்புமைகூறாது மாறுபடக் கூறப்படுவது. துணைப்பொருளாவது ஒப்புமைகூறப்படுவது.

உ-ம். இவள்கண்ணின் இவள்கண்பெரிய நும்மரசனின் எம் மரசன் முறைசெய்யும் எனவும், இவள்கண்ணின் இவள்கண்பெரியவோ? எம்மரசனின் நும்மரசன் முறைசெய்யுமோ? எனவும், இவள்கண் ஒக்கும் இவள்கண் எம்மரசனை ஒக்கும் நும்மரசன் எனவும், இவள்கண் ஒக்குமோ இவள்கண்? எம்மரசனை ஒக்குமோ நும்மரசன்? எனவும் வரும். “கோலினுந் தண்ணிய தடமென் றேரளே” எனவும் “துளிதலைத் தலைஇய தளிரன் றேரளே” எனவும் மயங்கி வந்தன வழுவாம்பிறவெனின், அவை செய்யுள்பற்றி வரும் உவம வழுவாகலின் ஈண்டைக்கு எய்தாவென்க. இம்மகள்கண் நல்லவோ கயல் நல்லவோ? என வழக்கின்கண்ணும் மயங்கிவருமாலோவெனின், உண்மையுணர்த்தற்கு வினாயதன்றி ஐயவுவமைவாய்பாட்டாற் கண்ணைப் புணர்த்துரைத்தல் கருத்தாகலின் அன்னவையெல்லாம் உரையென்னுஞ் செய்யுளாமென்க. தன்னினமுடித்தலென்பதொற் பொன்னுந் துகிரும் முத்தும் மணியுமென எண்ணுங்காலும் இனமாய பொருளே எண்ணப்படுமென்பது கொள்க. (கடு)

நக0. இல்ல தல்ல தில்லதனா னில்லெனி
னப்பொருள எல்லாப் பிறிதுபொருள கூறியு ௨
மப்பொருள் கூறி யகற்றி னப்பொருளினைச்
சுட்டியு மாற்றுவர் சொற்குருங் குகற்கே.

இது சொற்றொகுத்திறுத்தலுமென முற்கூறப்பட்ட செப்பிலக்கணங் கூறுகின்றது.

இ - ள். தன்னுழை இல்லாத பொருளையல்லது இல்லையென்னும் வாய்பாட்டான் இல்லையெனல் உறுவராயின் வினாய்பொருள் தன்னையே கூறாது அப்பொருளல்லாத பிறிதுபொருளைக் கூறியும், பிறிதுபொருளைக் கூறாது அப்பொருள் தன்னையே கூறி இல்லையெ

னால் உறுவராயின் அப்பொருளைச் சுட்டியும், இல்லையென்றுகூறி மறுப்பர் வினாயதன் புறத்துச் சொற்பல்காமற்பொருட்டு. எ - று.

உ-ம். பயறுளவோ வணிகீர்? என்று வினாயவழி உழுந்தல்ல தில்லை கொள்ளல்லதில்லை எனவும் இப்பயறல்லதில்லை இவையல்ல தில்லை எனவும் தன்னுழை இல்லதனையல்லது இல்லென்னும் வாய் பாட்டான் இல்லையென்பான் பிறிதுபொருள்கூறியுஞ் சுட்டிக்கூறியும் மறுத்தவாறு காண்க.

தன்னினமுடித்தலென்பதனும் பசும்பயறல்லதில்லை பெரும்ப யறல்லதில்லை எனக் கிளந்துகூறுதலுங் கொள்க. இவையல்லதில்லை யென்புழி முன்னர்க்கிடந்த பயறு காட்டி இவையென்றானாகலின் அது பொருளொடுபுணராச் சுட்டுப்பெயராயினும் பொருள்வேறுப டாது இப்பயறெனப் பொருளொடு புணர்ந்த சுட்டுப்பெயரேயா மெனக் கொள்க. அல்லதில்லதனானில்லெனின் அப்பொருள்பற்றி ஓதினாகலின் அல்லதில்லெனும் வாய்பாடேயன்றி உழுந்தன்றி யில்லை கொள்ளன்றியில்லை என்பனபோல அப்பொருள்படுவன வெல்லாங்கொள்க.

அப்பொருளல்லாப் பிறிதுபொருள்கூறியுமெனப் பொதுப்ப டக் கூறினாரேனும் பயற்றான் முடிக்குங் குறையும் உழுந்தான் முடி தலிற் பயறுளவோ என்று வினாயவழி உழுந்தல்லதில்லை கொள் ளல்லதில்லை என அதற்கு இனமாகிய பிறிதுபொருளைக் கூறி இல் லென்பதே இயைபுடைத்தெனக் கொள்க. அன்றியும் பாம்புணிக்க ருங்கல்லும் பயறும் விற்பானொருவனுழைச்சென்று பயறுளவோ என்றவழிப் பாம்புணிக்கருங்கல்லல்லதில்லை என்றும்படும் இழுக் கின்மையின் இனப்பொருள்கூறுது பாம்புணிக்கருங்கல்லல்லதில் லை எனப் பிறிதுபொருள்கூறியும் இழுக்கின்றெனலுமொன்று. பயறுளவோ என்று வினாயவழிப் பயறில்லையென்றல் செவ்வனி றையாகலின் வருவின்மையான் அங்ஙனம் இரூது பிறிதுபொருள் கூறியுஞ் சுட்டிக்கூறியும் இறுத்தல்லலது இல்லென்னும் வாசகத் தாற் சொற்றொகுத்திறப்பான் இறுத்தலே என்று உணர்க. இவ வாறு சொற்றொகுத்திறத்தல் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்க்குங் கருத்தென்பது சேனாவரையருரையான் உணர்க. (கசு)

நகக. எப்பொரு ளெச்சொலி னெவ்வா றுயர்ந்தோர் செப்பின ரப்படிச் செப்புதன் மரபே.

இது முற்கூறிப்போந்த மரபாவது இத்தன்மைத்தென்று அதன் இலக்கணங் கூறுகின்றது.

இ - ள். யாதொருபொருளை யாதொருசொல்லான் யாதொரு நெறியாற் கல்வியால் நிறைந்த தொல்லாசிரியர் ஐம்பெருங்காப்பியம் என்பெருந்தொகை பத்துப்பாட்டுப் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு முதலிய இலக்கியங்களுள் ஏழாம் விரிந்த இலக்கணநூலுள்ளும் வழக்கத்துங் கூறினார் அப்பொருளை அச்சொல்லான் அந்நெறியாற் கூறுதல் முற்கூறிப்போந்த மரபிற்கு இலக்கணமாம். ஏ - று.

எனவே, தனிமொழி சமயவாற்றலாற் பொருள் உணர்த்து மென்றதனை வலியுறுத்திற்றென்பது உமாயிற்று. உதாரணம் முன்னர்க்காட்டினும். (கஎ)

ககஉ. பொருண்முத லாறா மடைசேர் மொழியின முள்ளதற் குரித்தில லதறகு மொரோவழி.

இது விசேடிக்குஞ்சொல் இனமுள்ளதற்குக் கொடுத்தல் அதுவதன் பொதுமையினீக்கி விசேடித்தலின் மரபாமாகலான் உரித்தென்றும், இனமில்லதற்குக் கொடுத்தல் அதுவதன் பொதுமையினீக்கி விசேடித்தலின்றாயினுஞ் செய்யுட்கண் அணியாயும் வழக்கின்கட் பட்டாங்குபடவும் நின்றலிற் சிறுபான்மை உரித்தென்றும் மரபுவழாநிலையும் மரபுவழுவமைதியுங் கூறுகின்றது.

இ - ள். பொருள் முதலாகிய ஆறணையும் அடையாக அடுத்து வருஞ் சொல் இனப்பொருளைச் சுட்டி அவற்றினின்றும் விசேடிக்கப்படும் பொருட்கு உரித்தாம், அங்ஙனம் விசேடிக்கப்படாத பொருட்கும் ஒரோவிடத்து உரித்தாம் இருவகை வழக்கின்கண்ணும். ஏ - று.

உ-ம். “பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மைமுயக்கம்” “கான்யாற்ற டைகரை” “முந்நாட் பிறையின் முனியாது வளர்ந்தது” “கலவமா மயிலெருத்திற் கடிமல ரவிழ்ந்தன காயா” “சிறுகோட்டுப் பெரும் பழந் தூங்கி யாங்கிவன்” “ஆடுபாம் பெனப்புடை யகன்ற வல்குண் மேல்” எனவும் நெய்க்குடம் குளநெல் கார்த்திகைவிளக்கு பூந், தோடு கருங்குவளை குறுங்கூலி எனவும் “பொற்கோட் டிமயமும் பொதியிலும் போன்றே” “வடவேங்கடந் தென்குமரி” “வேனிற் கோங்கின் பூம்பொகுட் டன்ன” “சிறகர் வண்டு செவவழி பாட” “செஞ்ஞாயிற்றுணிவலு வேண்டினும் வெண்டிங்களுள்வெயில் வேண்டினும்” கோட்சுரா எனவும் உட்பளம் ஊர்மன்று சிறுகாலை காலி

மாடு செம்போத்து தோய்தயிர் எனவும் செய்யுட்கண்ணும் வழக் கின்கண்ணும் முறையே பொருண் முதல் ஆறாம் அடைசேர்மொழி இனமுள்ளதற்கும் ஒரோவழி இனமில்லதற்கும் உரித்தாயவாறு காண்க. பிறவும் அன்ன. (கஅ)

ஈகக. இயற்கைப் பொருளை யிற்றெனக் கிளத்தலுஞ் செயற்கைப் பொருளை யாகக்கொடுக்கூறலு மாககங் காரண முதற்றே யாகலு மாககங் காரண மினறியும் வழக்கிடைப் போக்கின் ருதலும் போற்றினர் கொளவே.

இஃது இயற்கைப்பொருள்மேலுஞ் செயற்கைப்பொருள்மே லுஞ் சொல் நிகழ்த்தும் மரபு கூறுகின்றது.

இ - ள். தன் இயல்பிற் திரியாதுகின்ற பொருளை அதன் இயல்பு கூறுங்கால் ஆக்கமுங் காரணமுங் கொடாது இவ்வியல்பிற் றெனச் சொல்லுதலுங், காரணத்தாற் தன்மை திரிந்த பொருளை அதன் திரிபு கூறுங்கால் ஆக்கங் கொடுத்துச் சொல்லுதலும், அங் றவனஞ் சொல்லுங்கால் அவ்வாக்கச்சொற்றான் காரணச்சொல்லீ முன்னாக உடைத்தாதலுங், காரணம் முதற்றெனப்பட்ட ஆக்கச் சொற் காரணமின்றி வரினும் வழக்கிடத்துக் குற்றமின்றாகலும் பாது காத்து அறிந்துகொள்க. எ - று.

இயல்பு, பொருட்குப்பின் தோன்றாது உடனிகழந்தன்மை.

உ-ம். நிலம்வலிது நீர்தண்ணிது தீவெய்து வளியுளரும் உயிரு ணரும் எனவும், கடுக்கலந்த கைபிழியெண்ணெய் பெற்றமை ன் மயிர் நல்லவாயின, எருப்பெய்து இளங்களை கட்டு நீர்கால் யாத்தமை யாற் பைங்கூழ் நல்லவாயின, நீர்கலத்தலான் நிலம் மெலிதாயிற்று, தீச்சார்தலான் நீர் வெய்தாயிற்று எனவும் மயிர்நல்லவாயின பயிர் நல்லவாயின நிலம்மெலிதாயிற்று நீர்வெய்தாயிற்று எனவும் வரும்.

இற்றென்பது வினைக்குறிப்புவாய்பாடாயினும் உளரும் உண ருமென்னுற் தெரிநிலைவினையும் இற்றென்னும் பொருள்பட நின்ற லின் இற்றெனக்கிளத்தலேயாமென்பது. சேற்றுநிலம் மிதித்து வன் னீலம் மிதித்தான் நிலம்வலிதாயிற்று என்றவழி மெலிதாயது வலி தாய் வேறுபட்டதென ஆக்கம் வேறுபாடு குறித்துநின்றலிற் செயற் கைப்பொருள் ஆக்கமொடுவந்ததாமல்லது இயற்கைப்பொருள் ஆக்க மொடு வந்ததன்றும். ஆக்கங் காரணமின்றியும் வழக்கிடைப் போக்

கின்றெனவே செய்யுளிடத்து ஆக்கமுங் காரணமும் பெற்றேவரும்
 என்பதாயிற்று. “வருமழைய வாய்க்கொள்ளும் வாடாச்சீர் வண்
 கைக்—கருமுருகன் குடிய கண்ணி—திருதுதா—லின்றென் குரற்
 கூந்தற் பெய்தமையாற் பண்டைத்தன்—சாயல வாயின தோள்”
 என இது காரணமும் ஆக்கமும் பெற்றது. உம்மை எதிர்மறையாற்
 லான் வழக்கிடத்துங் காரணங்கொடுத்துச் சொல்லுதலே வலிய
 டைத்தென்பது. “அரியகானஞ் சென்றேரர்க்க—கெளரியவாகிய தட
 மென்றேளே” எனவும் “நல்லவை யெல்லாஅந் தீயவாந் தீயவு—
 நல்லவாந் செல்வஞ் செயற்கு” எனவும் செயற்கைப்பொருள் செய்
 யுளிடத்துக் காரணமின்றியுந் “தெரிகழை யெஃகந் திறந்தவா யெல் 10
 லாங்—குருதி படிந்துண்ட காசு—முருவிழந்து—குக்கிற் புறத்த
 சிரல்வாய செங்கண்மா—றப்பியா ரட்ட களத்து” என ஆக்கமின்றிக்
 காரணம் அடுத்தும் மயிர்நல்ல பயிர்நல்ல என ஆக்கமுங் காரணமும்
 இன்றியும் வந்தனவாலெனின், முறையே களவுகாலத்தரியன கற்
 புக்காலத்து எளியவாயின என்பது கருத்தாகலின் அக்காலங் கார 15
 ணமென்பது பெறப்படுதலானும் ஊழானென்பது அதிகாரத்தாற்
 பெறப்படுதலானும் காரணமின்றி வந்ததெனப்படாதெனவும் “குக்
 கிற்புறத்தசிரல்வாய” என்புழி ஆக்கம் விகாரத்தாற் தொக்குநின்றதா
 கலின் ஆக்கமின்றி வந்ததெனப்படாதெனவும் மயிர்நல்ல பயிர்நல்ல
 என்புழி அந்நன்மை பொருட்குப்பின் தோன்றாது உடன்றேன் 20
 றிற்றேல் இயற்கையாம் அவ்வாறன்றி முன் தீயவாய்ப் பின் நல்ல
 வாயினவழி அத்தீமை காணாதான் மயிர்நல்ல பயிர்நல்ல எனினும்
 இழுக்கின்றகலான் ஆக்கமுங் காரணமுமின்றி வந்ததெனப்படாதெ
 னவும் மறுக்க. இவ்வாறு செயற்கைப்பொருள்மேற் சொல் நிகழ்த்
 துதலே மரபென்பது ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்க்குங் கருத்தாதல் 25
 எடுத்தோத்தானுஞ் சேனாவரையரை உள்ளிட்ட உரையாசிரிய
 ருரையானும் உணர்க. அவ்வாறு உணராதார் “காரண முதலா
 வாக்கம் பெற்றுங்—காரண மின்றி யாக்கம் பெற்று—மாக்க மின்
 றிக் காரண மடுத்து—யிருமையு மின்றியு மியலுஞ் செய்யப்பொருள்”
 எனத் தாம் வேண்டியவாறே கூறுப. (கக) 30

நகச. அடைசீனை முதன்முறை யடைதலு மீரடை
 முதலோ டாதலும் வழக்கிய லீரடை
 சீனையொடு செறிதலு மயங்கலுஞ் செய்யுட்கே.

இஃது அடையுஞ் சீனையும் முதலுந் தம்முட் தொடரும்வ
 ழிப் படுவதோர் மரபுகூறுகின்றது.

இ - ள். பண்புச்சொல்லுஞ் சினைச்சொல்லும் முதற்சொல்லும் இங்ஙனங் கூறப்பட்ட முறையே தொடர்தலும் இரண்டு பண்புச்சொல் முதற்சொல்லோடு தொடர்தலும் வழக்கினிடத்து மரபும். இரண்டு பண்புச்சொற் சினைச்சொல்லோடு தொடர்தலும் பிறறு மயங்கித்தொடர்தலுஞ் செய்யுளிடத்து மரபாம். எ - று.

வரலாறு;—செங்கானுரை நெட்டிலைத்தெங்கு பெருந்தலைச் சாத்தன் எனவும் சிறுகருகாக்கை இளம்பெருங்குத்தன் எனவும் “சிறுபைந் தூவியிற் செயிரறச் செய்த” “கருநெடுங் கண்டரு காம நோயே” எனவும் “கவிசெந் தாழைக் குவிபுறத் திருந்த—செவிசெஞ் சேவலும் பொருவலும் வெருவா—வாய்வன் காக்கையங் கூகையங் கூற” எனவும் “பெருந்தோட் சிறுதுசுப்பிற் பேரமர்க்கட் பேதை” எனவும் வரும். பிறவும் அன்ன. (20)

15 ங்கடு. இளைத்தென் றறிபொரு ளுலகி னிலாப்பொருள்
விளைப்படு தொகுதிக கண்ணும பொருண்முத
லவற்றொடு படுத்தற் கண்ணு முறையே
முற்று மெச்சமு மாயீ ரும்மையுந
தெற்றெனப் பெறுதல் செவ்வி தென்ப.

இது வரையறையுடைய பொருள்மேலும் உலகத்தில்லாத பொருள்மேலுஞ் சொல் நிகழ்த்துழிப் படுவதோர் மரபுகூறுகின்றது.

இ - ள். கேட்போரான் இத்துணையென்று அறியப்பட்ட பொருள்முதலிய அறுவகைப்பொருள்களும் உலகத்தில்லாத பொருள்களும் முடிக்குஞ்சொல்லோடு படுந் தொகுதிப்பெயர்க்கண்ணும், பொருளும் இடமுங் காலமும் முதலியவற்றொடு படுத்திக் கூறுதற் கண்ணும் முறையே முற்றும் எச்சமுமாகிய அவ்விரண்டு உம்மையுந் 5 தெளியப்பெறுதல் மரபென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ - று.

தமிழ்நாட்டுமூவேந்தரும்வந்தார் உலகமூன்றுமொருங்குணர்ந் தான் காலமூன்றுங்கண்டான் கண்ணிரண்டுஞ்சிவந்தான் சுவையாறுமுடைத்திவவடிசில் கதியைந்துமுடைத்திக்குதிரை எனவும் “உறற்பால நீக்க லுறுவர்க்கு மாகா” பவளக்கோட்டிநீலயானை சாத 6 வாகனன்கோயிலுள் ளுயில்லை குருடுகாண்டல்பகலுயில்லை எனவும் முறையே இளைத்தென்றறிபொருள் முற்றும்மையும் உலகினிலாப் பொருள் எச்சவும்மையும் பெற்றவாறு காண்க. பிறவும் அன்ன.

இணைத்தென்றறிபொருளெனவே முன்னறியப்படாக்காற்
 தமிழ்நாட்டிற்கு வேந்தர்மூவர் எனவும் பொருண்முதலவற்றோடு
 படுத்தற்கண்ணெனவே அவற்றொடுபடுத்தாதவழிப் பவளக்கோட்டு
 நீலயானையில்லை எனவும் உம்மைபெரூதும் வருமென்பதாம். “நான்
 மறை முதல்வர் வந்தார்” ஐந்தலைநாகமுடன்றது என்புழி இணைத் 5
 தென்றறிபொருளாயினும் வினைப்படுதொகுதியன்மையின் உம்மை
 பெரூவாயின. அஃதேற் “பன்னிரு கையும் பாற்பட வியற்றி” என்
 புழியுற் தொகுதிப்பெயர் வினையோடு தொடராது கையென்பத
 னோடு ஒட்டிநின்றவின் வினைப்படுதொகுதியன்றாகலான் உம்மை
 வேண்டாபிறவெனின், அங்ஙனம் ஒட்டிநின்றதாயினும் நான்மறை 10
 முதல்வர் ஐந்தலைநாகமென்பன போலாது இருசொல்லும் ஒருபொ
 ருள்மேல் வருதலிற் கையென்பதனோடு ஒட்டியியைந்த இயற்றி
 யென்னும்வினை தொகுதிப்பெயரோடும் இயைந்ததாம், அதனான்
 அது வினைப்படுதொகுதியாமாகலின் உம்மைவேண்டுமென்க. அந்
 தேற் கண்ணிரண்டுங்குருடு எருதிரண்டும்மூரி எனப்பெயர்கொண்ட 15
 வழி உம்மைபெறுமாறென்னையெனின், பெயராக வினையாக முடி
 க்குஞ்சொல்லொடு படுதலே ஈண்டு வினைப்படுதலாகலின் அவையும்
 வினைப்படுதொகுதியாமென்க. “இருதோ டோழர்ப்பற்ற” எனவும்
 “ஒண்குழை யொன்றொல்கி யெருத்தலைப்ப” எனவும் உம்மையின்
 நிவந்தன உம்மை செய்யுள்விகாரத்தாற் தொக்குநின்றன எனப் 20
 படுமென்பதாம். (உக)

நககக. படர்க்கைமுப் பெயரோ டணையிற் சுட்டுப்
 பெயர்பின் வரும்வினை யெனிற் பெயர்க் கெங்கு
 மருவும் வழக்கிடைச் செய்யுட் கேற்புழி.

இஃது ஒருபொருளுணர்த்தும் இருபெயரிடத்து வழவற்கவெ 25
 னவும் வழுவியமைகவெனவுங் காக்கின்றது.

இ - ள். படர்க்கையிடத்தவாகிய உயர்திணைப்பெயரும் அஃ
 நிணைப்பெயரும் விரவுப்பெயருமாகிய மூன்றுபெயரோடுஞ் சுட்டுப்
 பெயர் தொடர்ந்துவருமாயின், அங்ஙனம் வருமிடத்து ஒன்றினை
 ஒன்று கொள்ளாது இரண்டும் பிறிதுவினைகொண்டு முடியுமாயிற், 30
 சுட்டுப்பெயர் அம்மூவகைப்பெயர்க்கும் பின்னாகவரும்; அவ்வாறு
 முடியாது பெயர்கொண்டு முடியுமாயின், அம்முடிபிற்கு முன்னும்
 பின்னும் வரும்; வழக்கிடத்து: செய்யுளிடத்து இவ்வரையறை
 யின்றி முன்னும் பின்னும் வரும். எ - று.

ஏற்புழிக் கோடலான் அம்முவகைப் பெயர்களின் பின்னிற்
றற்கு உரிய அகரச்சுட்டே கொள்க.

- உ-ம். நம்பிவந்தான் அவற்குச்சோறுகொடுக்க. நங்கைவந்
தான் அவட்குப்பூக்கொடுக்க எனவும் எருதுவந்தது அதற்குப்புல்லி
8 கெ குதிரைவந்தது அதற்குமுதிரைகொடுக்க எனவும் சாத்தன்வந்
தான் அவற்குச்சோறுகொடுக்க சாத்திவந்தான் அவட்குப்பூக்கொ
டுக்க முடவன்வந்தான் அவற்குச்சோறுகொடுக்க முடத்திவந்தான்
அவட்குப்பூக்கொடுக்க எனவும் நம்பி அவன் அவன் நம்பி நங்கை
அவள் அவள் நங்கை எனவும் எருதுஅது அது எருது குதிரை அது
10 அதுகுதிரை எனவும் சாத்தன் அவன் சாத்தன் அது அவன்சாத்தன்
அதுசாத்தன் சாத்தி அவள் சாத்தி அது அவள்சாத்தி அதுசாத்தி என
வும் முறையேகாண்க. அவன்வந்தான் நம்பிக்குச்சோறுகொடுக்கவே
னின், அவனும் நம்பியும்வேறாய் அவன்வருந்துணையும் நம்பி சோறு
பெறுகிருந்தானாவான்செல்லுமாகலின் அங்ஙனங்கூறற்க என மரபு
15 வழுவற்கு என்றவாரமுமென்பது. “அவனணங்கு நோய்செய்தா னாயி
ழாய்வேலன்—விறன்மிகுதாரச் சேந்தன்பேர் வாழ்த்தி—முகன
மர்ந்—தன்னை யலர்கடப்பந் தாரணியி னென்னைகொல்—பின்னைய
தன்கண் விளைவு” எனச் செய்யுட்கட் சுட்டுப்பெயர் முன்வந்தது.
பின்வருதல் வந்துழிக்காண்க. சேந்தன் இயற்பெயர். செய்யுளாக
20 லின் அமைகவென வழுவமைத்தவாரமுமென்பது. பெயர்கொண்டு
முடிவுழி வழுவின்மையின் அதற்கு வழுவமைத்தலின்று. பெயர்க்கு
எங்கும் வருமென வழுவற்கவென்றவாரமுமென்பது.

- இனிச், சாத்தன்கையெழுதுமாறுவல்லன் அதனாற்றந்தையு
வக்கும், சாத்திசாந்தரைக்குமாறுவல்லன் அதனாற்கொண்டானுவக்
15 கும் எனச் சுட்டு முதலாகிய காரணக்கிளவியுஞ்; சாத்தன்வந்தான்
அஃதரசர்க்குத்துப்பாயிற்று, கிழவன்பிரிந்தான் அதனைக் கிழத்தியு
ணர்ந்திலள் எனக் காரணமின்றித் தொடர்மொழிப்பொருளைச் சுட்
டிவருஞ் சுட்டுப்பெயருந் தன்னினமுடித்தலாற் சுட்டுப்பெயர் இயற்
கையிற் செறியத்தோன்றுதல் கொள்க. சுட்டுமுதலாகிய காரணக்
20 கிளவி உருபன்று, உருபு ஏற்ற சுட்டுப்பெயரோடு ஒருதன்மைத்
தாகிய இடைச்சொல்; என்னை? அது பிளவுபடாது ஒன்றுபட்டு
இசைத்தலின். (உஉ)

நுகள். திணைநிலஞ் சாதி குடியே யுடைமை
தவந்தொழில் கல்வி சினைகுணஞ் சிறப்போ
35 டியற்பெய ரேற்றிடிற் பின்வர லியல்பே.

இஃது ஒருபொருளுணர்த்தும் இருபெயர் வழுவற்கவெனக் காக்கின்றது.

இ - ள். திண்ப்பெயர் முதலிய பெயர்வகை பதினென்று டனே இயற்பெயர் பொருந்திவருமாயின் அஃது ஏண்ப்பெயர்களுக்கும் பின்னே வருதல் மரபு. எ - று. 5

ஈ - ண்செ சிறப்பென்றது மன்னர் முதலாயினாரும் பெறும் வரிசை.

வரலாறு;—குன்றவன்குறவன் அருவாளானழகன் பார்ப்பான் பாராயணன் சேரமான்சேரலாதான் ஊர்கிழானேணன் முனிவன்கத்தியன் நாடகூநம்பி தெய்வப்புலவன்றிருவள்ளுவன் குருடன் 10
கொற்றன் மெய்யன்மேற்றிசைநின்றான ஏனாதிரல்லுதடன் என வரும். பிறவும் அன்ன. இங்ஙனம் வருதல் ஏற்புழிக்கோடலான் ஒன்றனை ஒன்று கொள்ளாது இரண்டும் வந்தான் சென்றான் என்றோல வினைக்கு ஒருங்கு இயலுங்காலத்தெனக்கொள்க. திருவிரவாசிரியன்; மாந்தக்கொங்கேனாதி என இயற்பெயர்முன் வந்தன 15
வாலெனின் அவை தொகைச்சொல்லாதலான் அவற்றின்கண்ண தன்று இவ்வாராய்ச்சியென்க. ஆண்டு இயற்பெயர் முன்னிற்றல் பண்புத்தொகை ஆராய்ச்சிக்கட்பெறுதும். (௨௩)

௩௧௮. ஒருபொருள் குறித்த வேறுபெயர்க் கிளவி

தொழிலவேறு கிளப்பி னென்றிட னிலவே. ௨௦

இஃது ஒருபொருள் உணர்த்தும் பலபெயரிடத்து மரபுவழுவற்க எனக் காக்கின்றது.

இ - ள். ஒருபொருளைக்குறித்து வந்த பலபெயர்ச்சொற்கள் ஒருதொழிலே முடிபாகக் கூறாது பெயர்தோறும் வேறாகிய தொழில்களைக் கொடுத்த முடிப்பின் ஒருபொருளவாய் ஒன்றுதலில. எ - று. ௨1

ஆசிரியன் பேரூர்கிழான் செயற்றியன் இளங்கண்ணன் சாத்வந்தான் என்னாது ஆசிரியன்வந்தான் பேரூர்கிழானுண்டான் செயற்றியன்சென்றானேன வேறுவேறு முடிக்குஞ்சொற் கொடுப்பின் வந்தானும் உண்டானுஞ் சென்றானும் ஒருவனாகாது வேறாய்த் தீதான்றியவாறு காண்க. “எந்தைவருகுவெம் பெருமான்வருக— 3௧
மைந்தன்வருக மதலைவருக” எனவும் “மின்றேய் வரைகொன்ற வேலோன் புகுதக—வின்றேன் கமழ்தா ரியக்கன் புகுதக—வென்றேன் புகுதக வீரன் புகுதக—வென்றே நகர மெதிர்கொண் டது

வே” எனவும் வரும் இந்நிகரனவெல்லாங் காதல் முதலாயின பற்றி ஒருதொழில் பலகால் வந்ததல்லது வேற்றுத்தொழிலன்மையான் ஒருதொழில்கிளத்தலேயாம் என்பது. (உச)

நகக. வேறுவினைப்பல்பொருடமுனிய பொதுச்சொலும் வேறவற் றெண்ணுமோர் பொதுவினை வேண்டும்.

இதுவும் ஓர் மரபுவழுவற்க எனக் காக்கின்றது; வேறுவினைப் பொதுச்சொற்களையும் வேறுவினைப்பொருள்களைப் பொதுச் சொல் லாற் கூறாது பிரித்து எண்ணும் இடத்தும் ஒருசார்க்கு உரிய வினை யாற் சொல்லினும் எண்ணினும் வழுவாமாகவின் இவை பொதுச் சொல்லாற் சொல்லவும் எண்ணவும்படும் என்றலின்.

இ - ள். வேறுபட்ட வினையையுடைய பலபொருள்களையும் ஒருங்கு தழுவிநிற்கும் பொதுச்சொற்களும், வேறுபட்ட வினையையுடைய பொருள்களைப் பொதுச்சொல்லாற் கூறாது பிரித்து எண்ணுமிடத்தும், அவற்றுள் யாதானும் ஒன்றற்கு உரிய வினையாற் கூறப்படாது, அவற்றையெல்லாம் உள்ளடக்கி நிற்கும் பொதுவினையாற் கூறப்படும். எ - று.

அடிசிலென்பது உண்பன தின்பன நக்குவன பருகுவனவற் றிற்கும் அணியென்பது கட்டுவன கவிப்பன செறிப்பன பூண்பன வற்றிற்கும் இயமென்பது கொட்டுவன ஊதுவன எழுப்புவனவற்றிற்கும் படையென்பது எய்வன எறிவன வெட்டுவன குத்துவனவற் றிற்கும் பொதுவாகவின் அடிசில் அயின்றார் மீசைந்தார் கைதொட் டார் எனவும் அணி அணிந்தார் மெய்ப்படுத்தார் எனவும் இயம் இயம்பினார் படுத்தார் எனவும் படைவழங்கினார் தொட்டார் எனவும் சோறுங்கறியும் அயின்றார் எனவும் யாமுங்குழலும் இயம்பினார் எனவும் பொதுவினையாற் கூறப்பட்டவாறு காண்க. அடிசிறின்றார் பருகினார் எனவும் அணி கவித்தார் பூண்டார் எனவும் இயங் கொட் டினார் ஊதினார் எனவும் படை எறிந்தார் எய்தார் எனவும் சோறுங் கறியுந் தின்றார் எனவும் யாமுங்குழலும் ஊதினார் எனவும் ஒரு சார்க்கு உரிய வினையாற் கூறின் மரபுவழுவாமென்பது. அஃதேல் “ஊன்றுவை கறிசோ றுண்டுவருந்துந் தொழிலல்லது” என்புழி உண்டென்பது ஒன்றற்கே உரிய வினையாகவின் வழுவாம்பிறவெ னின், உண்டலென்பது உண்பன தின்பன பிரித்துக்கூறும்வழிச் சிறப்புவினையாம், பசிப்பிணிதீர துகரப்படும்பொருளெல்லாம் உண வெனப்படுமாகலாற் பொதுவினையுமாம், அதனான் அது வழுவாகா தென்க. இன்னும் “உண்டற் குரிய வல்லாப் பொருளை—யுண்டன

போலக் கூறலு மரபே” என்னும் பொருளியற்குத்திரத்தானும் உண்டற்றொழில் பொதுவினையுமாதல் உணர்க. கறியொழித்து ஏனையவற்றிற்கெல்லாம் உண்டற்றொழில் உரித்தாகலிற் பன்மை பற்றிக் கூறினாரெனினும் அமையும். “அறுசுவையடிசி லணியிழை தருதவி—னுறுவயி ரூர வோம்பாது தின்று” என்பது இழித்தற்கண் வருதலின் வழுவன்று. மிசைதல் அயிறல் என்பனவற்றைச் சிறப்பு வினையென்பாரும் உளர். (உரு)

௩௨௦. வினைபெய ரினஞ்சார்பு மேவி விளங்காப்
பலபொரு ளொருசொற் பணிப்பர்சிறப் பெடுத்தே.

இது பலபொருளொருசொற்கண் ஆவதோர் மரபுவழிக் காக்கின்றது, குறித்தபொருள் விளங்காமைக் கூறல் மரபன்மையின் விளங்கக்கூறுக என்றலான். 10

இ - ள். வினைமுதலியபற்றி அவற்றான் வேறுபடாத பலபொருளொருசொல்லை இன்னதிதுவெனச் சிறப்பான் எடுத்துக் கூறுவர் புலவர். எ - று. 15

எனவே, வினைமுதலியவற்றான் வேறுபடும் பலபொருளொரு சொல்லை அவற்றான் வேறுபடக் கூறுவர் என்பது உமாயிற்று. மா என்பது ஒருசார்விலங்கிற்கும் ஒருமரத்திற்கும் வண்டிற்கும் பொது. குருகு என்பது ஓர்பறவைக்கும் உலைமூக்கிற்கும் வளைக்கும் பொது. மாப்பூத்தது எனவும் இம்மாவயிரம் வெளிநு எனவும் மாவும் மருதும் ஓங்கின எனவும் “கவசம் புக்குநீன்று மாகொணு” எனவும் முறையே ஒருபொருட்கே சிறந்த வினையானும் பெயரானும் இனத்தானும் மரமென்பது உஞ் சார்பாற் குதிரையென்பது உம் விளங்கின. ஏனையவும் அன்ன. இனி அவற்றான் வேறுபடாதன மாமரம்வீழ்ந்தது விலங்குமாவீழ்ந்தது எனவரும். 20

ஒருசாதிக்கண் அணைந்த சாதி இனம். அங்ஙனமன்றி ஒருவாற்றான் இயைபுடையது சார்பு. 25

“கழிப்பூக் குற்றுக் கானல் ஷைகி” என்பனபோலச் சிலபொருளை ஒழித்துச் சிலபொருண்மேல் நின்றல் உரையிற்கொள்க. “மாமறுத்தமலர்மாப்பு” என்றவழித் திருவென்பது இடத்தான் விளங்கிற் பெறப்பாரும் உளர். அது மறுத்தல் என்னும் வினையான் விளங்குமென மறுக்க. (உசு) 30

௩௨௧ குறித்தோன் கூற்றந் தெரித்துமொழி கிளவி.

இதுவும் ஓர் மரபுவழிக் காக்கின்றது.

இ - ன். ஒருபொருள் வேறுபடக் குறித்தோன் கூற்றற்றல் முதலாயினவற்றான் விளங்காதாயின் அப்பொருளைத் தெரிவித்துச் சொல்லுஞ் சொல்லாகக் கூறுக. எ - று.

- 5 “கலந்தது போல வருமே யிலங்கருவி—யன்பன் மலைப் பெய்த நீர்” எனத் தெரித்துமொழியாக்கால் வழுவாமாகலின் “அரி தாரச் சாந்தங் கலந்தது போல—வுருகெழுத் தோன்றி வருமே—மு ருகுறமு—மன்பன் மலைப்பெய்த நீர்” எனத் தெரித்துமொழிக் என்ப தாம். வடநூலார் இதனை நேயமென்ப. “ஊட்டியான்ன வொண்ட ளிர்ச் செயலை” என்புழி இன்னதனையென்று தெரித்துமொழியா மையின் வழுவாம்பிறவெனின், உவமையென்னும் அலங்காரமா யினன்றே இன்னதொன்றை என்னல் வேண்டுவது. செயலையந்த ளரினது செய்யாத நிறத்தைச் செய்ததுபோலுங் கருத்தினனாகக் கூறலிற் பிறிதோர் அலங்காரமாம். அதனால் அது கடாவன்றென்க.
- 15 “படுத்தவைத் தன்ன பாறை மருங்கி—னெடுத்தது நிறுத்தன்ன விட் டருஞ் சிறுநெறி” என்றோடொவ்வனவெல்லாம் அவ்வலங்காரம பற்றி வந்தன. “பல்லாராதோ டோய்ந்து வருதலாற் பும்பொய்கை— நல்வய லூரநின் றுட்டிலால்—புல்லெருக்க—மாசின் டுணிப்பினெம் மைந்தன் மலைந்தமையாற்—காதற்றாய் நாறு மெமக்கு” எனக் குவ னை புலால் நாறுதற்கும் எருக்கங்கண்ணி நறிதாதற்குங் காரணங் கூறாது “ஒல்லேங் குவளை புலாஅன் டுகள் மார்பிற்—புல்லெருக்கங் கண்ணி நறிது” என வாளாகுநின் வழுவாம்பிறவெனின், புதல்வற் பயந்த புங்குமுன்மடந்தை பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த கிழவனொடு புலந்து உரைக்கின்றாராகலிற் குவளை புலானாறுதற்கு அவன் தவறு காரணமென்பதூஉம் எருக்கங்கண்ணி நறிதாதற்கு மகிழ்நன்செய்த துனி கூர் வெப்பம் முகிழ்நகைமுகத்தாற் தணிக்கும் புதல்வன்மேல் ஒருகாலிக்கொருநாற் பெருகும் அன்பு காரணமென்பதூஉம் பெறப் படுமாதலின் வழுவாகாதென்க.
- 25

மீக்கற்றம் என்புழிப்போலக் கூற்றுக்கூற்றமென நின்றது.

- 30 நஉஉ. எடுத்த மொழியினஞ் செப்பலு முரித்தே.

இதுவும் ஓர் மரபுவழிக் காக்கின்றது; ஒருதொடர் ஒருபொ ருள் உணர்த்தியமையாது வேறொருபொருளுங் குறித்துநிறற்றல் முவவாயினும் அமைக்க என்றலின்.

இ - ள். இனமாகிய பலபொருட்கண் ஒன்றினவாங்கிக் கூறியவழி அச்சொற் தன்பொருட்கினமாகிய பிறபொருளைக் குறிப்பான் உணர்த்தலும், உம்மையான் உணர்த்தாமையும் உரித்து. ௭ - று.

வரலாறு;—அறஞ்செய்தான் துறக்கம்புகும் இழிவறிந்துண்பான் இன்பமெய்தும் எனவரும். இவை சொல்லுவார்க்கு இனப் பொருளியல்பு உரைக்குங் குறிப்பு உள்வழி மறஞ்செய்தான் துறக்கம்புகான் கழிபேரிரையான் இன்பமெய்தான என இனஞ்செய்ப்புதலும் அக்குறிப்பில்வழி இனஞ்செய்ப்பாமையும் காண்க. எடுத்தபொருளை உணர்த்தும் மொழியை எடுத்துமொழியெனறும் இனனல் பொருளினீக்குதற்கு இனமென்றுங்கூறினார். ஆவாழ்க அந்தணர் வாழ்க என்பன இனஞ்செய்ப்பாதன என்றும் மேலைச்சேரிக்கோழி அலைத்தது எனக் கீழைச்சேரிக்கோழி அலைப்புண்டதெனவும், குடங்கொண்டான்வீழ்ந்தான் எனக் குடம்வீழ்ந்ததெனவும் வருவன இனஞ்செய்ப்புவனவென்றுங் கூறுவாரும் உளர். அற்றன்று. ஆவாழ்க அந்தணர்வாழ்க என்புழிச் சொல்லுவான் பழிந்த விலங்கும் மக்க ளுஞ் சாக என்னுங் கருத்தினனாயின் அவையும் இனஞ்செய்ப்புவன அன்றே என்றுங்; கீழைச்சேரிக்கோழி அலைப்புண்டலின் நிமேலைச்சேரிக்கோழி அலைத்தல் அமையாமையானுங் குடம்வீழ்தலின் நிக் குடங்கொண்டான் வீழ்தல் அமையாமையானுங், கீழைச்சேரிக்கோழி அலைப்புண்டலுங் குடம்வீழ்தலுஞ் சொல்லானன்றி இன்றியமையாமையாகிய பொருளாற்றலாற் பெறப்படுமாகலின் ஈண்டைக்கெய்தா, இது சொல்லாராய்ச்சியாகலானென்றும் மறுக்க. இன்றோன்ன சொல்லாற்றலாற் பெறப்பட்டதாமென்பது. (உ௮)

௩௨௩. ஒருபெயாப் பொதுச்சொ லுளபொரு ளொழியத் தெரிபுவேறு கிளத்த நலைமையும் பன்மையு முயர்திணை மருங்கினு மஃறிணை மருங்கினும்.

இஃது ஒரு பெயர்ப்பொதுச்சொற்கண்ணதோர் மரபுவழிக் காக்கின்றது.

இ - ள். உயர்திணைக்கண்ணும் அஃறிணைக்கண்ணும் ஒருபெயராய்ப் பலபொருட்கும் பொதுவாகிய சொல்லைப் பிற உள்பொரு ளொழியத் தெரிந்துகொண்டு பொதுமையின் வேராகச் சொல்லுக தலைமையானும் பன்மையானும். ௭ - று.

தெரிபு என்பதன் செயப்படுபொருள் தலைமையும் பன்மையும்.

பிறரும் வாழ்வாருளரேனும் பார்ப்பனச்சேரியென்றல் உயர் திணைக்கட தலைமைபற்றிய வழக்கு. எயினர்நாடென்பது அத்திணைக்கட பன்மைபற்றியவழக்கு. பிற புல்லும் மரமும் உளவே னுங் கமுகந்தோட்டமென்றல் அஃநிணைக்கட தலைமைபற்றிய வழக்கு. ஒடுவங்காடென்றல் அத்திணைக்கட பன்மைபற்றிய வழக்கு. பார்ப்பார் பலராயினுங் கமுகு பலவாயினும் அவைதாமே பன்மைபற்றிய வழக்காம்.

பலபொருளொருசொல்லின் நீக்குதற்குஒருபெயரென்றார்.

ஒன்றெனமுடித்தலான் அரசர்பெருந்தெரு வெண்குடைப்
10 பெருவிறல் வயிரகடகம் ஆதிண்குற்றி ஆனதர் எருத்தில் என்னும் பொதுச்சொல் அல்லனவுங் கொள்க.

பலகுடியுஞ் சேர்ந்திருப்பது சேரி. பலபொருளுந் தொக்கது
தோட்டம். உள்ளபொருளெல்லாங் கூறாது ஒன்றனை எடுத்துக்
கூறுதல் மரபன்றாயினும் பொதுச்சொன்மேலும் ஒன்றெனமுடித்த
15 லால் பொதுச்சொல்லனவற்றின்மேலுஞ் சொல் நிகழ்த்துமாறு உணர்த்தியமுக்கத்தான் அமைக்க என மரபுவழு அமைத்தவாறென்பது. எனவே, இயைபின்மை நீக்கிய விசேடமும் பிறிதினியையு நீக்கிய விசேடமுகிய இருவகைவிசேடங்களுள் செங்குவளைமுதலியவை கருங்குவளைமுதலியவற்றோடு இயைபுநீக்குதலிற் பிறிதினியையுநீக்கிய விசேடமாம். அது பண்புத்தொகை உரைப்புழிப் பெறப்படுதலின் இஃது இயைபின்மைநீக்கிய விசேடங் கூறிப்போந்தவாறுமாயிற்றென்பது உம் பெற்றும். என்னை? கமுகந்தோட்டமென்புழிப் பிற புல் மரம் முதலியவற்றோடு இயைபுநீக்காது கமுகோடு இயைபின்மைமாத்திரை நீக்கிக் கமுகினையுடைத்து இத்

20 யையுநீக்கிய விசேடமாம். அது பண்புத்தொகை உரைப்புழிப் பெறப்படுதலின் இஃது இயைபின்மைநீக்கிய விசேடங் கூறிப்போந்தவாறுமாயிற்றென்பது உம் பெற்றும். என்னை? கமுகந்தோட்டமென்புழிப் பிற புல் மரம் முதலியவற்றோடு இயைபுநீக்காது கமுகோடு இயைபின்மைமாத்திரை நீக்கிக் கமுகினையுடைத்து இத்
25 தோட்டமென்பதுபட நின்றலின். பிறவும் அன்ன.

வடநூலார் இயைபின்மைநீக்குதலை அயோகவிவச்சேதமென்றும் பிறிதினியையுநீக்குதலை அந்யோகவிவச்சேதமென்றும் கூறுப.

௩௨௪. பெயரினுந் தொழிலினும் பிரிபவை யெலலா
மயங்கல் கூடா வழக்குவழிப் படடன.

30 இஃது இருதிணையிருபாற்கும் பொதுவாகிய பெயர்க்கண்ணதோர் மரபுவழக்காக்கின்றது.

இ - ள். உயர்திணைக்கண்ணும் அஃநிணைக்கண்ணும் பெயரினனும் வினையினனும் பொதுமையிற் பிரிந்து ஆண்மைக்கும் பெண்

மைக்கும் உரியவாய் உருவனவெல்லாம் வழுவாகா, வழக்கின்கண், அடிப்பட்டனவாகலான். எ - று.

உயர்திணைக்கண்ணும் அஃறிணைக்கண்ணும் என்பது அதிகாரத்தான்வந்தது.

வரலாறு;—“தொடியோர்—கொய்குழை யரும்பிய குமரிஞாழல்” என்பது உயர்திணைக்கட் பெயரிற்பிரிந்த ஆனொழியிருசொல். வகிரசர் ஆயிரமக்களுடையர் என்பது பெயரிற்பிரிந்த பெண்ணொழியிருசொல். இவர் இவ்வாழ்க்கைப்பட்டார் என்பது தொழிலிற் பிரிந்த ஆனொழியிருசொல். இவர்கட்டிலேறினர் என்பது தொழிலிற் பிரிந்த பெண்ணொழியிருசொல். நம்பிநூறெருமையுடையன் என்பது அஃறிணைக்கட் பெயரிற்பிரிந்த ஆனொழியிருசொல். நம்மரசன ஆயிரம்யானையுடையன் என்பது பெயரிற்பிரிந்த பெண்ணொழியிருசொல். தொடிசெறித்தலும் மக்கட்டன்மையும் இவ்வாழ்க்கைப்படுதலுங் கட்டிலேறுதலும் ஒருமைத்தன்மையும் யானைத்தன்மையும் ஒழிக்கப்படும் பொருட்கும் உண்மையாற் பொதுவாய் நிற்கற்பாலன ஒருபாற்கு உரியவாய்நின்றவின் மரபுவழு அமைத்தவாரூயிற்றென்பது. பிறசொல்லாற் பிரிவன “வினைபெயரினஞ்சார்பு” என்பது முதலியவற்றான் ஒதப்படுதலானும் ஆண்டு வழுவின்மையானும் ஈண்டுத் தாமே பிரிவன கொள்க. தம்மாற் தாம் பிரியுமென்பார் பெயரினுற் தொழிலினுமென்றார். பெயர்க்கண்ணும் வினைக்கண்ணுந் தாமே பிரிவனவெனினும் அமையும். அஃறிணைக்கட் தொழிலிற் பிரிந்தன உளவேல் வந்துழிக்காணக.

இனி யானையோடிற்றென்பது தொழிலிற் பிரிந்த பெண்ணொழியிருசொற்கும் யானைநடந்ததென்பது தொழிலிற் பிரிந்த ஆனொழியிருசொற்குங் காட்டலுமொன்று. இனி இன்றிவனுர்ப்பெற்றமெல்லாம் அறங்கறக்கும், உழவொழிந்தன என்பனபோல்வன காட்டுவாரும் உளர். பெற்றமென்னும் பொதுப்பெயர் கறத்தலும் உழுதலுமாகிய சிறப்புவினையாற் பொதுமைநங்குதவின் வழுவின்மையான் ஈண்டைக்கு எய்தாவென மறுக்க. (ந.0)

ந.உரு. இரட்டைக் கிளவி யிரட்டிற் பிரிந்த திசையா. 3c

இஃது உரிச்சொற்கண் மரபுவழுக் காக்கின்றது.

இ - ள். இரட்டித்துநின்று பொருளுணர்த்துஞ் சொற்கள் இரட்டித்துநின்றவின் பிரிந்துநில்லா. எ - று.

கொறுகொறுத்தார் மொறுமொறுத்தார் எனக் குறிப்புப்பற்றியுங் குறுகுறுத்தது கறுகறுத்தது எனப் பண்புபற்றியுஞ் சுருசுருத்தது மொடுமொடுத்தது என இசைபற்றியும் இரட்டித்துப் பிரியாது நின்றன. இவை குறுத்ததுகுறுத்தது என ஒருசொல் முழுவதும் இருமுறை வாராமையின் அடுக்காகா. இவை மக்களிரட்டையும் விலங்கிரட்டையுட்போல வேற்றுமையின்றி இலையிரட்டையும்-பூவிரட்டையும்போல ஒற்றுபையும் வேற்றுபையும் உடையவாம் குறுவென்னுஞ்சொல் அடுத்துக் குறுத்ததென்பது யிருதியுணர்த்திற்றேற் குறுவென்பது யாண்டும் யிருதியுணர்த்தல்வேண்டும் அஃதுணர்த்தாமையின் இரண்டும் ஒருசொல்லேயாயிற்று. இரட்டித்து நின்று பொருளுணர்த்துவனவற்றைப் பிரித்து வழங்கல் மரபன்மையின் மரபுமுடிக்காத்ரவரூயிற்று. (க௭)

௩.௨௬. பெயாவினை யிடத்து னளரய லீற்றய
லாவோ வாகலுளு செயயுளு ஞரித்தே.

இத்துணையும் வழொற்கவெனவும் வழீஇயமைக்கவெனவுறுகாத்து வழுக்களைந்து சொற்களை அமைத்துக்கொண்டு இனி முற்கூறிய நால்வகை ஒத்தினுள் ளங் கூறுதற்கு இடமின்றி எஞ்சினின்றன கூறுவான் புகுந்தனவற்றுள் இது செய்யுளிடத்துப் பெயாவினை பற்றி நிகழ்வதோர் ஒழிபு கூறுகின்றது.

இ - ள். பெயர்வினைகளின் ஈற்றினின்ற னகரளகரரகரயகரங்களின் அயலாகா ரம் ஓகாரமாகவும் பெறுஞ் செய்யுட்கண். எ-று.

“வில்லோன காலன கழலே” “தொடியோண் மெல்லடி மேலவுஞ் சிலம்பே” “நல்லோர் யார்கொ லளியர் தாமே” “வேய்பயில் பழுவ முன்னி யோரே” “கன்னிநல் லூர மகிழ்நர்க்கெண்—னிழைநெகிழ் பருவரல் செப்பா தோயே” எனவும் “வினவிநிற்றந் தோனே” “நல்லை மன்னென நகூஉப்பெயர்ந் தோனே” “பாசிலைவாடா வள்ளியங் காடிதந் தோரே” “வந்தோய் மன்ற தெண்கடற் சேர்ப்ப” எனவும் ஆகாரம் ஓகாரமாயவாறு காண்க. ஏற்பழிக்கோடலாற் சேரமான் மலையமான் உண்ணான் உறங்கான் என்னுந்தொடக்கத்தன திரியா எனவும், ஆறுதிரிதல் பெரும்பான்மையும் உயர்திணைக்கீண் வந்தவழியெனவுங் கொள்க.

இனி ஒன்றெனமுடித்தலாற் “பழமுதிர் சோலை மலைகிழவோனே” என அகரந் திரிதலுங் கொள்க.

பிறவும் வந்துழிக்காண்க.

(௩௨)

௩.௨௭. எதிர்மறுத்து மொழியினும் பொருணிலை திரியா வருவும் பெயர்வினை யெச்சமு மென்ப.

இது வேற்றுமைச்சொற்கண்ணும் பெயரெச்ச வினையெச்ச வினைச்சொற்கண்ணும் முறையே வழுவமைத்தலும் எய்தாதது எய்துவித்தலும்பற்றி நிகழ்வதோர் ஒழிபு கூறுகின்றது. 5

இ - ன். விதிமுகத்தாற் கூறாது எதிர்மறுத்துக்கூறினும் பொருணிலை திரியாவாம் வேற்றுமைச்சொல்லும் பெயரெச்சவினைச்சொல்லும் வினையெச்சவினைச்சொல்லுமென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ-று.

உ-ம். மரத்தைக்குறையான் வேலானெறியான் எனவும் ஒதாப் பார்ப்பான் வனையாக்கோல் உண்ணாவில்லம் உண்ணாவுண் உண்ணாக்காலம் உண்ணாச்சொறு எனவும் உண்ணாதுவந்தான உண்ணாமைக்குப்போயினான் எனவும் வரும். உண்ணா என்பது உண் - உண்கின்ற உண்டனுமென்னும் முன்றிற்கும் எதிர்மறையாம். உண்ணாக என்பதும் அது. உண்ணாதென்பது உண்டு உண்ணா உண்குடி என்பனவற்றிற்கு எதிர்மறை. உண்ணாமைக்கென்பது உண்ணியர் உண்ணிய உணற்கு என்பனவற்றிற்கும் உண்ண எனச் செயற்கென்பது பட வருஞ் செய்வெனச்சத்திற்கும் எதிர்மறையாம். உண்ணாமை உண்ணாமல் என்பனவும் அதற்கு எதிர்மறையாம். பிறவும் எதிர்மறைவாய்ப்பாடுளவேற் கொள்க. குறையான் எறியான் என்றவழி வினைநிகழாமையின் மரமும் வேலுஞ் செயப்படுபொருளுங் கருவியுமெனப்படாவாயினும் எதிர்மறைவினையும் விதிவினையோடு ஒக்குமென்பது நூன்முடிபாகலான் ஆண்டு வந்த உருபுஞ் செயப்படுபொருள் முதலாயினவற்றின்மேல் வந்தன எனப்படுமென வழுவமைத்தவாறுஞ், செய்த செய்கின்ற செய்யும் எனவும் செய்து செய்யு செய்யு எனவும் பெயரெச்சமும் வினையெச்சமும் விதிவாய்பாட்டான ஒதப்பட்டமையின் ஆண்டுச் செய்யா செய்யாது என்னும் எதிர்மறைவாய்பாட்டு அடங்காமையின் அவை எச்சமாதல் பெறப்பட்டின்றுதலால் அவையும் அவ்வெச்சப்பொருண்மையிற் திரியாது பெயரும் வினையுங் கொள்ளுமென எய்தாதது எய்துவித்தவாறும் ஓர்ந்து உணர்க. உண்டிலன் உண்ணநின்றிலன் உண்ணலன் உண்ணான் என்னுந் தொடக்கத்து முற்றுச்சொல்லும் எதிர்மறுத்து நிற்குமாதலிற் பொருணிலைதிரியாதென அதற்கு ஒதாராயினார் என்னை யெனின், விதிவினைக்கும் எதிர்மறைவினைக்கும் பொதுவாக ஈறுபற்றி ஓதையதல்லது விதிப்பொருளவாகிய வாய்பாடுபற்றி ஒதாமை யின், ஆண்டுக் கட்டுரை இல்லையென்க. (௩.௩) 35

௩௨௮. உருபுதொடர் தடுக்கிய வேற்றுமைக் கிளவி
பொருள்சென் மருங்கி னொருசொலான் முடிதலு
முற்றியன் மொழியும் பெயரெஞ்சு கிளவியுந்
தததங் கிளவி யடுக்குந வரினும்

5 பன்முறை யானும் வினையெஞ்சு கிளவி
சொன்முறை முடியா தடுக்குந வரினும்
முன்னது முடிய முடிதலு மரபே.

இது வேற்றுமைக்கண்ணும் வினைச்சொற்கண்ணும் வழுவ
மைதிபற்றி நிகழ்வதோ ஒழிபு கூறுகின்றது.

16 இ - ன். பல உருபுந் தம்முட் தொடர்ந்து அடுக்கிவந்த வேற்
றுமைச்சொற்களெல்லாம் முடிக்குஞ்சொல் ழன்றனாற் பொருள்
செல்லும் இடத்து அவ்வொன்றனை முற்றுப்பெற்று நடத்தலும
முற்றுவினைச்சொல்லும் பெயரெச்சவினைச்சொல்லுந் தத்தஞ
சொற்கள் பலவடுக்கி வரினும் ஒருவாய்பாட்டானும் மற்ற் பலவாய்
5 பாட்டானும் வினையெச்சவினைச்சொற்கள் அவ்வச்சொற்கள் முறை
யான் முடியாது அடுக்கிவரினும் முன்னின்ற சொல் முடிய ஏனைய
வும் பொருள் முடிந்தனவாகலும் இலக்கணமாம். ஏ - று.

எண்டு வேற்றுமைக்கிளவியென்றது வேற்றுமையுருபை இறு
தியாகவுடைய சொல்லை. பொருள்சென்மருங்கினென்பதனையுஞ்
சொன்முறைமுடியாதென்பதனையும் ஏனையவற்றோடுய்த்துரைக்க.

வரலாறு;—“என்னொடு நின்னொடுஞ் சூழாது” எனவும் “அந்
தணர் நூற்கு மறத்திற்கு மாதியாய்—நின்றது மன்னவன் கோல்”
எனவும் வேற்றுமைக்கிளவியும் உண்டான் தின்றான் ஓடினான் பாடி
னான் சாத்தன் எனவும் “நல்ல நறிவுடையன்—செவவியன் சான்
5 ரோர் மகன்” எனவும் தத்தங்கிளவியாற் தெரிநிலைமுற்றுங் குறிப்புமு
ற்றும் “நெல்லரியுமிருந்தொழுவர்” என்னும் புறத்தொகைப்பாட்டி
னுட் “தென்கடற் நிரைமிசைப் பாயுந்து***தன்குரவைச் சீர்நூங்
குந்து***எல்லவளை மகளிர் தலைக்கை தருஉந்து***யிழலை” எனச்
செய்யுமென்னும் பெயரெச்சமும் உண்டிதின்றோடிப்பாடிவந்தான்
எனவும் உண்டுபருகத்தின்குபுவந்தான் எனவும் ஒருவாய்பாட்டா
னும் பலவாய்பாட்டானும் வினையெச்சமுஞ் சொன்முறை முடி
யாது அடுக்கிவந்து பொருள்சென்மருங்கின் ஒருசொல்லான் முடிந்
தவாறு காண்க. இவற்றுட் செய்யுமென்னும் பெயரெச்சம் அடுக்கி
யிழலையென்னும் ஒருபெயர்கொண்டு முடிந்துழித் தாங்கா வினையு

ணல்லூர்க்கெழீஇய என்னும் பெயரெச்சம் இடைநிலையாய் வந்தது. சாத்தன்றூயைக்காதலன், நாய்தேவனாயிற்று என்புழித், தாயை தேவன் என்பன காதலன் ஆயிற்று என்னும் பயனிலைக்கு அடையாய் நின்றும்போலக், கோட்டை துணிக்கட்டுறைத்தான், தீனையிற்கிளியைக்கடியும் என்புழி துணிக்கட் கிளியை என்பன குறைத்தான் 5 கடியும் என்னும் முடிக்குஞ்சொல்லிற்கு அடையாய் நின்றன ஆகலான் அவை அடுக்கன்மையின் அவை உதாரணமாகாமை உணர்க. யானையது கோட்டை துணிக்கட் பொருட்டு வாளாற் குறைத்தான் என்பதூஉம் அது. இனிக் “கட்கினியாள் காசலன் காதல் வகைபுனைவா—எந்டகுடையா ஓந்நா ணியல்பினு—எந்டகி—யிடனறிந் 10 தாடி யினிதி னுணரு—மடமொழி மாதரான் பெண்” எனவும் “காலார் கழலார் கடுஞ்சிலையார் கைக்கொண்ட—வேலார் வெருவந்ததோற்றத்தார்—காலன்—கிளர்ந்தாலும் போல்வார் கிணைப்பூசல் கேட்டே—யுளர்ந்தார் நிரைபெயர்வு முண்டு” எனவும் வருவனவற்றை ஓர் உருபு அடுக்கித் தமக்கேற்ற ஒருபெயரும் வினையும் இறுதி 15 வர முடிந்தன என்பாரும் உளர். அவை முறையே முற்றெச்சங்கள் அடுக்கி உணரும் மடமொழிமாதரான் எனவும் உளர்ந்தார் எனவும் வரும் பயனிலைக்கு அடையாய் நின்றலான் அன்னவும் இன்னவென மறுக்க.

குழையைச்சாத்தன துகள்ளரினென்கண் என இவ்வாறு தொடர்ந்து வருவனவற்றை நீக்குதற்கு உருபுதொடர்ந்து அடுக்கிய என்றும் நீதந்த சொற்றையுங் கூறையையும் உண்டு உடுத்து இருந்தோம் எனவும் உண்டுதின்றுமழைபெய்யக்குளநிறையும் எனவும் வரும் இன்றோன்னுழி முடிக்குஞ் சொல் ஒன்றனை முடியாமையினுள் அவற்றை நீக்குதற்குப் பொருள்சென்மருங்கு என்றுங் கூறினார். 20 சொற்றொறுமியையாது முடிக்குஞ்சொல் ஒன்றனை முடிதல் வழுவாயினும் பொருள்சென்மருங்கின் அமையுமென்றலின் வழுவமைத்தவாறாயிற்று. (ஈசு)

௩௨௧. உருபு முற்றீ ரெச்சங் கொளளும்

பெயர்வினை யிடைப்பிற வரலுமா மேற்பன.

30

இது முடிவனவற்றை முடிப்பன முடிப்புழி வழுவமைதிபற்றி நிகழ்வதோர் ஒழிபு கூறுகின்றது; என்னை? ஒட்டிநின்றற்கு உரிய அவவிரண்டற்கும் இடையே பிறசொல் வருதல் வழுவாயினும் முடிக்குஞ்சொல்லோடு இயையுடையன வரின் அமையுமென்றலின்.

இ - ள். உருபு ஏற்ற சொற்களும் முற்றுவினைச்சொற்களும் பெயரெச்சவினையெச்சச்சொற்களுந் தாந்தாங் கொண்டுமுடியும் பெயர்ச்சொற்கும் வினைச்சொற்கும் இடையே பிறசொற்கள் வருதலும் பொருந்தும் பொருந்துவன வரின். எ - று.

சாத்தனுண்டுவந்தான் அறத்தையரசன்விரும்பினான் வாளான் மருவாரைமாயவெட்டினான் தேவர்க்குச்செல்வம்வேண்டிச்சிறப்பெடுத்தான் மலையினின்றுருண்டுவிழ்ந்தான் சாத்தனதித்தடக்கையாளை ஊர்க்கணுயர்ந்தவொளிமாடம் சாத்தாகுத்தர்க்குக்கூறைகொடு எனவும் உண்டான்வந்தசாத்தன் “பாடினான்றேவகீதம் பண்ணினுக்கரசன்” “அமுதாட்டமாகவணங்கிழையே” எனவும் செவவியன்சான்றோர்மகன் எனவும் கொன்றகாட்டுள்யாளை கொல்கின்றகாட்டுள்யாளை கொல்லுங்காட்டுள்யாளை கவளங்கொள்ளாக்களித்தயாளை எனவும் உழுதுசாத்தன்வந்தான் உழுதேரொடுவந்தான் உழுதோடிவந்தான் எனவும் வரும். பிறவும் அன்ன.

ஏற்பன வருமெனவே ஏலாதன வரப்பெறாதென்பதாம். ஏலாதன ஆவன ஒருதலையாக எச்சத்தோடு இயைந்துநில்லாது நின்ற சொல்லொடுந் தாமே இயைந்து பொருட்படுப்பன என்க. உண்டு விருந்தொடுவந்தான் “வல்லமெறிந்தநல்லிளங்கோசர்தந்தை—மல்லயாளைப்பெருவழுதி” என்றவழி விருந்தொடு உண்டென வினையெச்சத்தோடு இயைதலிற் பொருள் கவர்க்கும்; வல்லம் எறிதல் நல்லிளங்கோசர்க்கும் ஏற்குமாகலின் ஆண்டுப் பொருள் கவர்க்கும். அன்ன ஏலாதனவாம். பிறவும் அன்ன. (௩௫)

௩௩௦. இறுதி வயின்வரநஉ மெச்சப பெயர்வினை
முதலவயின் வருவன வருதலு முறையே.

இது வழுவற்க எனக் காத்தலும் வழுவியமைக்க எனக்காத்தலுமாகிய முறைமைபற்றி நிகழ்வதோர் ஒழிபு கூறுகின்றது. என்னை? ஒன்றனது அவாய்நிலையை முடித்தற்கு வருஞ் சொல் பின்வருதல் மரபாகலின் வழுவற்க எனவும் முன்வருதல் மரபன்மையின் வழுவாய்னும் முடித்தற்கு உரியன வரின் அமைவுடைய எனவுங் கூறலின்.

இ - ள். உருபு ஏற்ற சொற்கும் முற்றுச்சொற்கும் பெயரெச்சவினையெச்சச்சொற்கும் எச்சமாய் அவற்றின் அவாய்நிலையை முடித்தற்கு வரும் பெயரும் வினையும் இறுதிக்கண்வரும். அவற்றது அவாய்நிலையை முடித்தற்கு உரியன முதற்கண்வருதலும் வழுவாகாது இலக்கணமாம். எ - று.

உ-ம். சாத்தன்வந்தான் நிலத்தைக்கடந்தான் சாத்தனெடுவந்தான் சாத்தற்குக்கொடுத்தான் சாத்தனின்வலியன் சாத்தனதாடை குன்றத்துக்கணிநுந்தான் சாத்தாவா எனவும் வந்தான்வழுதி கரியன்மால் எனவும் உண்டசாத்தன் எனவும் உண்டுவந்தான் எனவும் வந்தான்சாத்தன் கடந்தானிலத்தை வந்தான்சாத்தெடு கொடுத்தான்சாத்தற்கு வலியன்சாத்தனின் இருந்தான்குன்றத்து வாசாத்தா எனவும் வழுதிவந்தான் மால்கரியன் எனவும் வந்தானுண்டு “பன்னெடுங் காலமும் வாழியர்—பொன்னெடுந் தேரொடுந் தானையிற் பொலிந்தே” “எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்துப வெண்ணியார்—திண்ணிய ராகப் பெறின” எனவும் முறையே இறுதிக்கண்ணும் 10

சாத்தனதாடை குன்றத்துக்கட்கடைக உண்டசாத்தன் என இறுதிக்கண் நின்றவழி அவற்றை முடித்துநின்றபோல ஆடை சாத்தனது கூடைகுன்றத்துக்கண் சாத்தனுண்ட என முதற்கண் ணின்றவழி அவற்றை முடித்துநில்லாமையின் இன்னேரன்ன மு தற்கண் நின்றற்கு ஏலாமையான் ‘வருவன வருதலு முறையே’ என றார். ஆறனுருபு ஏற்ற பெயர் சாத்தனதாடையென முடிக்குஞ்சொற் பின்வந்துழிப் பெயராயும் ஆடைசாத்தனது என முடிக்குஞ்சொல் முன்வந்துழி வீணைக்குறிப்பாயும் நின்றலுடையையும் உணர்க. (கூசு)

கூசு. ஐயுங் கண்ணு மல்லாப் பொருளவயின் உ0
மெய்யுருபு தொகா விறுதி யான.

இஃது உருபின்கண்ணதாகிய வழுவமைதிபற்றி நிகழ்வதோர் ஒழிபுகூறுகின்றது. என்னை! நாம் நின்று தம்பொருள் உணர்த்தற் பாலன தொக்குநின்றல் இலக்கணமன்மையின் வழுவாயினுந் தம் பொருள் உணர்த்தும் ஆற்றலுடையன அமைவுடையன என்றலின். 25

இ - ள். ஐகாரவேற்றுமைப்பொருளுநங் கண்ணென் வேற்றுமைப்பொருளும் அல்லாத பிறபொருண்மேல் நின்ற உருபு தொடர் மொழியிறுதிக்கட் தொக்குநிலலா. எ - று.

எனவே ஏனைய இறுதிக்கட் தொகாது இடைக்கட் தொகு மென்பதாஉம் ஐயுங்கண்ணும் ரரிடத்துந் தொகுமென்பதாஉம் பெற் றும். இடைக்கட் தொகும் இயல்பு மேற்கூறுப. அற்றேல் இவற் றையும் அவற்றினைச் சாரக் கூறுது ாண்டுக் கூறியது என்னை யெனின், கடந்தானிலம் இருந்தான்குன்றத்து என்பன ஒருங்கி சைத்து உருபேற்றலும் பயனிலகோடலும் எய்துமாநிலவாய்ப் பக் 30

கிசைத்தலின் அவற்றின் வேறென்பது உணர்த்துதற்கு ஈண்டுக் கூறினாரென்க.

தாய்மூவர் அறங்கறக்கும் வரைபாய்தல் சாத்தன்புத்தகம் என இடைக்கட் தொக்குநின்ற மூன்றாவதுமுதலிய நான்கும் முறையே மூவர்தாய் கறக்குமறம் பாய்தல்வரை புத்தகஞ்சாத்தன் என இறுதிக்கட் தொகாமையுங் கடந்தானிலம் இருந்தான்குன்றத்த என முறையே ஐயுங் கண்ணும் இறுதிக்கட் தொக்கமையுங் காண்க, பிறவும் அன்ன. (௩௭)

௩௩௨. ஒருபாற் கிளவி யேனைப்பாற் கண்ணும்

10 வருவன தாமே வழக்கென மொழிப.

இது பால்வகையான உளதாகிய வழுவமைதிபற்றி நிகழ்வதோர் ஒழிபு கூறுகின்றது.

இ - ன். ஒருபாற்கு உரிய சொல்மேல் வைத்துக்கூறிய சொல் ஒழிந்தபாற்கண்ணும் வருதல் நெறியென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ - று.

5 வரலாறு;—நஞ்சுண்டான்சாம் என்பது ஒருபாற்கு உரிய சொல்லாயினும் நஞ்சுண்டான்சாம் நஞ்சுண்டான்சாம் நஞ்சுண்டான்சாவர் நஞ்சுண்டதுசாம் நஞ்சுண்டனசாம் என ஏனைப்பாற்கும் உரித்தாய்வந்தவாறு காண்க. பார்ப்பான்கள் ஞண்ணை என்றவழிக் கள் ஞண்ணமை சாதிபற்றிச் செல்வதொன்றாகலிற் பார்ப்பனிக்கும் பார்ப்பார்க்கும்வலது பிறசாதியார்க்கும் அஃறிணைக்குஞ் செல்லாமையான் இன்றேரன்ன ஐப்பாற்கண்ணுஞ் செல்லாது சிலபான் மேற் சேறலும் இவ்வாற்றானன்றிப் பிறவாற்றான் வருவன பிறவும் உரையிற்கொள்க. ஒருபாற்கிளவி ஏனைப்பாற்கண்ணும் வருதல் வழுவாயினும் நஞ்சுண்டல் சாதற்குக் காரணமென்பான ஒருபால் மேல்வைத்து நஞ்சுண்டான்சாமென்றுங் கள்ளண்ணமை சாதிபற்றி வரையப்படுவதொன்றென்பான பார்ப்பான் கள்ளண்ணென்றுங் கூறியதல்லது ஆண்டுத் தோன்றும் ஆண்மையும் ஒருமையுஞ் சாதற்குங் கள்ளண்ணமைக்குங் காரணமென்னுங் கருத்தினன் அல்லன். அதனாற் சொல்லுவானகருத்தோடு கூடிய பொருளாற்றலாற் சாதலுங் கள்ளண்ணமையும் ஏனைப்பாற்கும் ஒத்தலின் வழுவமைதியாயிற்று. பொருளாற்றலால் ஏனைப்பாற்கண்ணுஞ் சேறலின் இவ்விலக்கணம் பொருளியலுட் கூறப்பாற்றேயாயினுஞ் சொல்லொடு பொருட்டு ஒற்றுமையுடைமையான் ஈண்டுக் கூறினாரெனக் கொள்க. (௩௮)

இஃது ஏழாம்வேற்றுமையது உருபும் பொருளும் உணர்த்துகின்றது.

இ - ள். ஏழாம் எண்ணுமுறைமைக்கண் நின்ற வேற்றுமைக்கு உருபு கண்ணென்பதாம்; அதனது பொருள் வினைசெய்யாநிற்றலாகிய இடத்தின்கண்ணும் நிலமாகிய இடத்தின்கண்ணுங் காலமாகிய இடத்தின்கண்ணுமென அம்மூவகைக்குறிப்பின்கண்ணுந் தோன்றலாம்; அன்றியுங் கண் முதலாக இடம் ஈராகச் சொல்லப்பட்ட பத்தொன்பது பொருளும் அவைபோல்வன பிறவும் ஏழாவதன் திறத்தன என்றுகூறுவர் ஆசிரியர். எ - று.

எனவே, இடமாகக் குறிக்கப்படாதவழி அப்பெயர்க்கண் வேற்றுமை தோன்றாதென்பதாம். தன்னினமுடித்தலென்பதனால் ஏனவேற்றுமைச்சொற்களும் அவவப்பொருட்குறிப்பு இவ்வழி அவவப்பெயர்க்கண் வாராமைகொள்க.

வரலாறு;—தட்டுப்புடைக்கண்வந்தான் மாடத்தின்கணிநுந்தான் கூதிர்க்கண்வந்தான் எனவரும்.

இனிக் கண்ணென்னும் பொருளாவது “கண்ணின்னறுகூறுதலாற்றானவறையினான்” எனவும் “கண்ணகன்ருலம்” எனவும் கண்ணென்னும் இடைச்சொல்லான் உணர்த்தப்படும் இடப்பொருண்மை. தேவகையென்பது திசைக்கூறு. கண் கால் புறம் அகற் பவற்றது பொருள்வேற்றுமை வழக்குநோக்கி உணர்ந்துகொள்க. கண்ணினறுசொல்லியானை என்கணின் நிலைசொல்லற்பாலையல்லே என்றும் ஊர்க்காற்செய்யை ஊர்க்கட்செய் என்றும் ஊர்ப்புறத்து நின்றமரத்தை ஊர்க்கண்மரமென்றும் எயிலகத்துப்புக்கானை எயிற் கட்டுக்கான் என்றும் இல்லுளிநுந்தானை இல்லின்கணிநுந்தான் என்றும் அரசனுழையிநுந்தானை அரசன்கணிநுந்தான் என்றும் ஆலின கீழ்க்கிடந்த ஆவை ஆலின்கட்கிடந்தது என்றும் மரத்தினடியேலி நுந்த குரங்கை மரத்தின்கணிநுந்தது என்றும் ஏர்ப்பின்சென்றானை ஏர்க்கட்சென்றான் என்றும் காட்டுச்சாரோடுவதனைக் காட்டின்கண் ணேடுவது என்றும் உறையூர்க்கயனின்ற சிராப்பள்ளிக்குன்றினை உறையூர்க்கட்குன்று என்றும் எயிற்புடைநின்றானை எயிற்கணின றார் என்றும் வடபால்வேங்கடந் தென்பாற்குமரி என்பனவற்றை வடக்கண்வேங்கடந் தெற்கட்குமரி என்றும் புலமுன்பட்டானைப் புலிக்கப்பட்டான் என்றும் நூலின் இடையுங் கடையுந் தலையும் நின்ற மங்கலத்தை நூற்கண்மங்கலம் என்றும் கைவலத்துள்ளதனைக் கைக்கண்ணுள்ளது என்றும் தன்னிடத்து நிகழ்வதனைத் தன்

கணிகழ்வது என்றும் அவ்விடப்பொருள்பற்றி ஏழாம்வேற்றுமை வந்தவாறு கண்டுகொள்க. எனாவென்பது எண்ணிடைச்சொல்.

அன்னபிறவும் என்றதனற் பொருட்கணுணர்வு என்கணன்பு டையன் மலர்க்கணற்றம் ஆகாயத்துக்கட்பருந்து என்னுந் தொடக் கத்தன கொள்க.

இனிக் கண் கால் முதலியவற்றை உருபென்பாரும் உளரா லோவெனின், உருபாயின் ஊர்ப்புறத்திருந்தான் ஊரகத்திருந்தான் கைவலத்துள்ளதுகொடுக்கும் எனப் புறம் அகம் வலம என்பனவற் றுவழி அத்துச்சாரியைகொடுத்து உதாரணங்காட்டல் பொருந்தா 10 மையானும் அவை வேறு வேறுபட்ட இடப்பொருளவாகிய பெய ராய்நின்றலல்லது பெயர்ப்பொருளை ஐ ஒடுகு இன் அது போல வேறு படுத்தித் தன்மையவாய் உருபுகளாய் நின்றலின்மையானும் உருபா காவென்க. இவற்றைப் பொருளென்றலே ஆசிரியர் தொல்காப்பிய னுர்க்குங் கருத்தென்பது சேனாவரையருரையான் உணர்க. வாய் 15 வயின் பாடு அனை முதலியன இடப்பொருளவாகிய பெயராய் நின்ற லல்லது பெயர்ப்பொருளை வேறுபடுத்தித் தன்மையவாய் நின்றலின் மையின் அவையும் வழனுருபாகாமையுங் கண் கால் முதலியனபோ லத் தம்முட் பொருள்வேறுபாடு உடைய அன்மையின் இவ்விடப் பொருள்பற்றிக் கண்ணென்னுந்பு வாராமையும் உணர்க. (ச௬)

௨0௫. எட்ட னுருபே யெய்துபெய ரீற்றின்
நிரிபு குன்றன மிகுத லியல்பயற்
நிரிபு மாம்பொருள படர்க்கை யோரைத்
தன்முக மாகத் தானழைப் பதுவே.

இஃது எட்டாம்வேற்றுமையது உருபும் பொருளும் உணர்த் 5 துகின்றது.

இ - ள். எட்டாம் எண்ணுமுறைமைக்கண் நின்ற வேற்று மைக்கு உருபு விளியேற்கும் பெயரின் இறுதி திரிதலுங் கெடுதலும் பிறிதுவந்தடைதலும் இயல்பாதலும் ஈற்றயல் நின்றதன் திரிபுமாம்; அதன்பொருள் படர்க்கையிடத்தாரை ஒருவன் தனக்கு எதிர்முக 0 யாக விளித்தலாம். எ - று.

எய்துபெயரெனவே, எய்தாப்பெயரும் உளவென்பதாயிற்று. அவை மேற்கூறுப. படர்க்கையிடத்தாரெனவே ஏனையிடத்தார் ஈண்டே விலக்கப்பட்டாரென்பதூஉம் பெற்றும். படர்க்கையோ

ரை என்னுரேனும் “ஒருபாற் கிளவி யேனைப்பாற் கண்ணும்—வரு வன தாமே வழக்கென மொழிபு” என்பவாகலின் அவவிடத்து ஐம் பாலுங்கொள்க. இயல்பாய விளியுருபிற்கும் பெயருருபிற்கும் வழ வான் வேற்றுமையின்றேனும் பொருளான் உள்தெனக்கொள்க. தானென்பது சந்தவின்ப்பொருட்டு வந்தது. (சஎ) 5

உ0சு. இஉ ஊவோ டையோ னளரல
யவ்வீற் றுயர்திணை யோரவல் லிவற்றொடு
ண்கா னாவீ ருகும் பொதுப்பெயர்
மெய்யுயி ரனைத்தீற் றஃறிணை விளிப்பன
வொல்வழி யறிதல் வழக்கத் தான.

10

இது மேல் எய்துபெயரென்றார் அவை இவையெனத் தொ குத்து உணர்த்துகின்றது.

இ - ள். இகர உகர ஊகர ஐகர ஓகரரங்கனும் னகர ளகர ரகர லகர யகரங்களுமாகிய பத்து ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்களுந் இவற்றுள் ஓகரமும் ரகரமுமாகிய இரண்டினையும் ஒழித்துநின்ற எட்டுடனே ணகரமும் ஆகாரமுமாகிய பத்து ஈற்று விரவுப்பெயர்க ளும் ஒற்றும் உயிருமாகிய எல்லா ஈற்று அஃறிணைப்பெயர்களுந் விளியேற்பனவாம். அங்ஙனம் விளியேற்றற்குப் பொருந்தும் இடம் அறிக வழக்கிடத்து. எ - று.

15

முன்னிலையாக்கலுஞ் சொல்வழிப்படுத்தலும் வேண்டுழியென் பார் ஒல்வழியென்றார். இன்னும் அதனானே உகரங் குற்றுகர மெனவும் முற்றுகரமுஞ் சிறுபான்மை விளியேற்குமெனவுங் கொள்க. ஏனை ஈற்றுப் பெயர்கள் விளிகொள்ளாவென்பது தானே போதருமென்க. (சஅ) 20

உ0எ. இம்முப் பெயர்க்க ணியல்பு மேயு
மிகர நீட்சியு முருபா மன்னே.

25

இது மூவகைப்பெயர்க்கும் பொதுவாகிய விளியுருபு தொகுத்து உணர்த்துகின்றது.

இ - ள். மேல் விளியேற்பன இவையென வரைந்தோதப் பட்ட உயர்திணைப்பெயர் விரவுப்பெயர் அஃறிணைப்பெயரென்னும் மூவகைப்பெயர்க்கண்ணும் இயல்பாதலும் பிறிதுவந்து அடைதலாய் ஏகாரம் மிகுதலும் இகர ஈற்று ஈகாரமாய்த் திரிதலும் விளிவேற்று மைக்கு உருபுகளாம். எ - று.

30

- வரலாறு;—நம்பிவாழி வேந்துவாழி திருவாழி ஆடேவாழி நங்கைவாழி கோவாழி என உயிரீற்று உயர்திணைப்பெயர்கள் அண்மைக்கண் இயல்பாயின. கணி கணியே, வேந்து வேந்தே, திரு திருவே, ஆடே ஆடேவே, கோ கோவே என உயிரீற்று உயர்திணைப்பெயர்கள் பிறிதுவந்து அடைதலாய் ஏகாரம் மிக்கன. நம்பி நம்பீ, தோழி தோழீ என இகர ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்கள் ஈகார மாய்த் திரிந்தன. எனகர ஈற்று உயர்திணைப்பெயருள் “நம்பன்சிறி தேயிடைதந்திதுகேட்க” என அன்னீற்றுஞ் சேரமான் மலையமான் என ஆனீறும் அண்மைக்கண் இயல்பாயின. “படிவ வுண்டிப் பார்ப்பான் மகனே” என முறைமைசுட்டாமகனூர் “தென்னவனே தேர்வேந்தே தேறுநர்க்குடலார்—மன்னவனே மார்பின் மறு” என அன்னீற்றுத் தம்முன் தம்முனே என உன்னீறும் பிறிதுவந்து அடைதலாய் ஏகாரம் மிக்கன. கடவுள்வாழி அடிகள் கூறீர் கோமாள் கூறாய் கடியாள் கூறாய் “ஆவுமானியற்பார்ப்பனமாக்களு ***மெம்மம் புகடிது விடுது நும்மரண் சேர்மின்” என ளகர ஈற்றுயர்திணைப்பெயர்கள் அண்மைக்கண் இயல்பாயின. “அகவன்மகளேயகவனம களே” என முறைமைசுட்டாமகளுளையும் ளகர ஈற்று உயர்திணைப்பெயர் பிறிதுவந்து அடைதலாய் ஏகாரம் மிக்கது. மாந்தர்கூறீர் சான்றோர்கூறீர் கேளிர்வாழி “பெண்டிரும்பிணியுடையீரு *** நும்மரண்சேர்மின்” என ரகர ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்கள் அண்மைக்கண் இயல்பாயின. இறையவர் இறையவரே வந்தவர் வந்தவரே கரியவர் கரியவரே என ரகர ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்கள் பிறிதுவந்து அடைதலாய் ஏகாரம் மிக்கன. குரிசில்கூறாய் தோன்றல்கூறாய் ஆண்பால்கூறாய் பெண்பால்கூறாய் என ளகர ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்கள் அண்மைக்கண் இயல்பாயின. திருமாலே தோன்றலே “குருசிலேயெம்மையுள்ளாய்” என ளகர ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்கள் பிறிதுவந்து அடைதலாய் ஏகாரம் மிக்கன. ஆய்வாழி என யகர ஈற்று உயர்திணைப்பெயர் அண்மைக்கண் இயல்பாயிற்று. ஆயேகூறாய் என யகர ஈற்று உயர்திணைப்பெயர் பிறிதுவந்து அடைதலாய் ஏகாரம் மிக்கது. பிணுவாராய் சாத்திகூறாய் பூண்டுகூறாய் அழிதுவாராய் தந்தைதாராய் அண்ணையருளாய் என உயிரீற்று விரவுப்பெயர்கள் அண்மைக்கண் இயல்பாயின. பிணுவேகூறாய் பூண்டுகூறாய் என உயிரீற்று விரவுப்பெயர்கள் பிறிதுவந்து அடைதலாய் ஏகாரம் மிக்கன. சாத்தி சாத்தீ எம்பி எம்பீ என இகர ஈற்று விரவுப்பெயர்கள் ஈகாரமாய்த் திரிந்தன. ஆண்வாழி பெண்வாழி சாத்தன்வாழி மகள்வாழி தூங்கல்வாழி தாய்வாழி என ஒற்றீற்று விரவுப்பெயர்கள் அண்மைக்கண் இயல்பாயின. ஆண் ஆணே பெண்

பெண்ணை மகன் மகனே மருமகன் மருமகனே மகள் மகளே மருமகள் மருமகனே தூங்கல் தூங்கலே கூந்தல் கூந்தலே தாய் தாயே என. ஒற்றிற்று வீரவுப்பெயர்கள் பிறிதுவந்து அடைதலாய் ஏகாரம் மிக்கன. நெஞ்சம்வருந்தினை வாழியநெஞ்சம் எனவும் “குருகு கருங்கால்வெண் குரு கொன்று கேண்மதி” எனவும் ஒற்றிற்று அஃநிணைப்பெயரும் உயிரீற்று அஃநிணைப்பெயரும் அண்மைக்கண் இயல்பாயின. இதண் இதணே புனம் புனமே மான் மானே வேய் வேயே கார் காரே குயில் குயிலே புள் புள்ளே எனவும் விள விளவே நிலா நிலாவே கிளி கிளியே வீ வீயே குருந்து குருந்தே பூ பூவே சே சேவே கழை கழையே எனவும் ஒற்றிற்று அஃநிணைப்பெயர்களும் உயிரீற்று அஃநிணைப்பெயர்களும் பிறிதுவந்து அடைதலாய் ஏகாரம் மிக்கன. மந்தி மந்தி தும்பி தும்பி என இகர ஈற்று அஃநிணைப்பெயர்களின் ஈறு ஈகாரமாய்த் திரிந்தன. பிறவும் அனன.

மன்னென்றவிகையானே ஐகார ஈற்று உயர்கிணைப்பெயர் பிறிது வந்து அடைதலாய் ஏகாரம் ஏலாதனவும் அஃநிணைப்பெயர் அன்மொழித்தொகையாய்த்தான் ஆகுபெயராய்த்தான் உயர்கிணைக்கண்வந்துழி உயர்கிணைப்பெயராய்ச் சுடர்த்தொடி “சுடர்த்தொட்கேளாய்” என இகர ஈறு ஈகாரமாய்த் திரிந்துத் தாழ்குழல் தாழ்குழலே எனப் பிறிதுவந்து அடைதலாய் ஏகாரம் மிக்கும் விளியேற்றலுந் தோழீஇஇஇஇ தோழீஇஇஇஇஇ எனத் தொழில்செய்கின்றவளையென்னும் பொருட்டாய் நிற்பதோர் இகர ஈற்று அளபெடைப்பெயரும் உழாஅஅன் கிழாஅஅன் என னகர ஈற்று அளபெடைப்பெயருங் கோலுள் என ளகர ஈற்று அளபெடைப்பெயருந் சிறாஅஅர் மகாஅஅர் என ரகர ஈற்று அளபெடைப்பெயரும் மாஅஅல் என லகர ஈற்று அளபெடைப்பெயரும் இயல்பாய் விளியேற்றலும் நம்முன் நம்முனா என உன்னீறு ஆகாரம் மிகுதலும் அம்மசாத்தா என்புழிச் சாத்தா என்பதே எதிர்முகமாக்குமாயினும் அமம என்னும் இடைச்சொல்லும் எதிர்முகமாக்குதலே குறித்துநின்றவின் அதுவும் அம்மசாத்தா என இறுதி திரிந்து விளியேற்றலும் இவவாறுவருவன பிறவுங்கொள்க. இவவளபெடைப்பெயர்கள் செய்யுளுட் குறைந்துவந்தன சந்த இன்பனோக்கி விகாரத்தான் வந்தனவென்க.

உ0அ. ஐயிறு பொதுப்பெயர்க் காயு மாவு

முருபா மல்லவற் றாயு மாகும்.

இஃது ஐகார ஈற்றிற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

இ - ன். ஐகார ஈற்றுப்பொதுப்பெயர்க்கு அவ்வைகாரம் ஆயாயும் ஆவாயுந் திரிந்து விளியேற்றலும் உயர்திணை அஃறிணைப்பெயர்க்கு அஃது ஆயாய் ஈறுதிரிந்து விளியேற்றலும் உருபாம். எ - று.

வரலாறு;—அன்னைஅன்றும் “அன்றா வன்றா வலந்தே நெழுந்திராய்” அத்தை அத்தாய் அத்தா எனவும் நங்கை நங்காய் மடந்தை மடந்தாய் எனவும் “சிறுமீன் கவுட்கொண்ட செந்தூவி நாராய்” “கொன்றாய் குருந்தே கொடிமுல்லாய் வாடினீர்” எனவும் வரும்.()

உ0க. ஒருசார் னவ்வீற் றுயர்திணைப் பெயர்க்கக
ணளபீ றழிவய நீட்சி யதனே
டறு போத லவற்றோ டோவுற
லீறழிந் தோவுற லிறுதியவ் வாத
லதனே டயறிரிந் தேயுற லீறழிந்
தயலே யாதலும் விளியுரு பாகும்.

இஃது னகார ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

இ - ன். னகார ஈற்று உயர்திணைப்பெயருட் சில சேரமான் சேரமாஅன் மலையமான் மலையமாஅன் அம்பர்கிழான் அம்பர்கிழாஅன் வல்லங்கிழான் வல்லங்கிழாஅன் எனச் சேய்மைக்கண் அளபெடுத்தலுஞ், சில துறைவன் துறைவ ஊரன் ஊர என அன்னீறு அண்மைக்கண் ஈறுகெடுத்தலுஞ், சில நம்பன் நம்பான் எம்பெருமன் எம்பெருமான் என அன்னீறு ஈற்றயல் நீடலுஞ், சில துறைவன் துறைவா ஊரன் ஊரா சோழன் சோழா என அன்னீறு அயல் நீண்டு ஈறுகெடுத்தலுஞ், (ஏடாவென்பது படர்க்கைப்பெயராகாது தோழன் முன்னிலைப்பெயராயே தோழாவென்னும் பொருட்டாய் நிற்பதொன்றாகலின் ஈண்டைக்கு ஏலாதென்க.) சில ஐயன் ஐயாவோ அன்பன் அன்பாவோ என அன்னீறு புலம்பின்கண் ஈறழிந்து அயல் நீண்டு பிறிதுவந்தடைதலாய் ஓகாரம் மிகுதலுஞ், சில திரையன் திரையவோ ஐயன் ஐயவோ என அன்னீறு புலம்பின்கண் ஈறழிந்து பிறிதுவந்தடைதலாய் ஓகாரம் மிகுதலுஞ், சில வந்தான் வந்தாய் சென்றான் சென்றாய் என ஆனீறு இறுதியகாரவொற்றாயுஞ், சில வாயிலான் வாயிலோயே என ஆனீறுங் கிழவன் “பெருங்கால்வைப்பினு

டுகிழவோயே” மாயன் மாயோயே என அன்னீறும் அயல் திரிந்து இறுதிய்கரவொற்றாய் ஏகாரம் மிகுதலுஞ், சில ஐயன் “ஐயேயெ மக்கீங்கருள்” முருகன் “மடவைமன்ற வாழியமுருகே” என அன்னீறு ஈறழிந்து அயலில் அகரம் ஏகாரமாதலும் விளியுருபாம். எ-று.

பிறவும் அன்ன.

5

ஒருசாரென்பதனை விளியதிகாரமுடிவளவும் உய்த்துரைக்க.)

உக0. ளாஃகா னுயர்பெயர்க் களபய னீட்சி

யிறுதி ளகரம் யவ்வொற் றுத

லயலி லகரமே யாதலும் விளித்தலு.

இது ளகார ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்கட்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

இ - ள். ளகார ஈற்று உயர்திணைப்பெயருட் சில “மேவார்த் தொலைத்தவிறன்மிகுவேள்” எனச் சேய்மைக்கண் அளபெடுத்த லுஞ், சில குழையள் குழையாள் அணியள் அணியாள் மக்கள் மக் காள் என அள்ளீற்று அயல் ஈ்டலுஞ், சில குழையாள் குழையாய் உண்டாள் உண்டாய் என ஆளீற்று இறுதிளகரம் யகரவொற்றய்த் திரிதலுஞ், சில “தலைத்துகொள்வமடிகேள்” என ஈற்றயலில் அக ரம் ஏகாரமாதலும் விளியுருபாம். எ - று.

பிறவும் அன்ன.

“துறந்துள்ளாரவரெனத்துணிகொள்ளலெல்லாநீ” என ஈற ழிந்தும் விளியேற்கும் என்பாரும் உளராலோவெனின் அது படர்க் கைப்பெயராகாது தோழிமுன்னிலைப்பெயராயே தோழி என்னும் பொருட்டாய்கிற்ப்தொன்றாகலின் ஈண்டைக்கு ஏலாதெனக. (ஈஉ)

உகக. ரவ்ளீற் றுயர்பெயர்க் களபெழ லீற்றய

லகர மிஈ யாதலான் டையா

உ.

வீயாத லதனே டேயுற லீற்றே

மிக்கயல் யாக்கெட் டதனய னீட

லீற்றி னேவுற லிவையுமீண் டிருபே.

இது ரகார ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்கட்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

3

இ - ள். ரகார ஈற்று உயர்திணைப்பெயருட் சில உரூர் உரூஅர் செரூர் செரூஅர் எனச் சேய்மைக்கண் அளபெடுத்தலுஞ், சில தெவவர் “எனனைமுன்னில்லன்மின்றெவவிர்” என ஈற்றயல் அகரம் இகரமாதலுஞ், சில வேந்தர் வேந்தீர் நாய்கர் நாய்கீர் என அஃது 5 ஈகாரமாதலுஞ், சில பாப்பார் பார்ப்பீர் சூன்றூர் சூன்றீர் கரியார் கரியீர் என ஈற்றயல் ஆகாரம் ஈகாரமாதலுஞ், சில பல்சூன்றூர் பல் சூன்றீரே சீவகசாமியார் சீவகசாமியீரே என அதனுடனே ஏகாரம் மிகுதலுஞ், சில தோழியார் தோழீரே தொழும்பியார் தொழும்பீரே என ஈற்றயல் யாக்கெட்டு அதன் அயல் இகரம் ஈகாரமாய் ஏகாரம் 10 மிகுதலுஞ், சில பெண்டிர் பெண்டிரோ என இர் ஈறு புலம்பின்கண் ஓகாரம் மிகுதலுமாகிய இவையும் விளியுருபாம். ஏ - று.

பிறவும் அன்ன.

ஈண்டென்ற மிகையானே கடல் கழி சாத்தி கொற்றி என்றற் றொடக்கத்து ஒருசாரனவற்றைக் கடலார் கழியார் சாத்தியார் 5 கொற்றியார் எனச் சிறப்பிதது உயர்திணைவாய்பாட்டான் வழங் குழி அவையுங் கடலீரே கழியீரே சாத்தீரே கொற்றீரே என்றற் றொடக்கத்துத் திரிபேற்றலும் பிறவாற்றான் வருந் திரிபுவேறுபாடுக ளுங் கொள்க. (ரு௩)

உகஉ. லகாரவீற் றுயாபெயர்க் கயனீ தெலும்
யகார வீற்றிற் களபுமா முருபே.

இது லகார யகார ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு எய்தியதன் மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

இ - ள். லகார யகார ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்களுட் சில முறையானே ஏந்தல் ஏந்தால் தோன்றல் தோன்றல் குரிசில் குரிசீல் என லகார ஈறு ஈற்றயல் நீடலும் “விளங்கு மணிக்கொடும் பூணாய் நின்னாட்—புளம்பிடி யொருகுல் பத்தீ னும்மே” என யகார ஈறு சேய்மைக்கண் அளபெடுத்தலும் விளியுருபாம். ஏ - று.

பிறவும் அன்ன.

(ருச)

உக௩. னாவ்வீற் றுயர்திணை யல்லிரு பெயர்க்கண்
ணிறுதி யழிவத னோடய னீட்சி.

இது னகார ஈற்று அஃறிணைப்பெயர்க்கும் விரவுப்பெயர்க்கும் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

இ - ள். னகார ஈற்று அஃறிணப்பெயருள்ளும் விரவுப்பெயருள்ளுஞ் சில முறையானே அலவன் “கொடுத்தாளவகுறையாயி ரப்பம்” எனவும் சாத்தன் சாத்தகேள் எனவும் ஈறுகெடுதலும் இகலன் “இகலுபுகுதிக்குயிகலா” அலவன் “கண்டல்சேரனைசேரலவா” கலுமுன் “கடும்பறைக்கலுமா” எனவும் சாத்தன் சாத்தா கொற் 5 றன் கொற்றா எனவும் ஈறுகெடுதலுடனே ஈற்றயல் நீடலும் விளியுருபாம். ஏ - லு.

பிறவும் அன்ன. முன்னர் விளியுருபாமென்றதனை ஈண்டும் உய்த்துரைக்க. (ருரு)

உகசு. லளவீற் றஃறிணப் பெயாபொதுப் பெயாக்க 10
ணீற்றய னீட்சியு முருபா கும்மே.

இது லகார ளகார ஈற்று அஃறிணப்பெயர்க்கும் விரவுப்பெயர்க்கும் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

இ - ள். லகார ளகார ஈற்று அஃறிணப்பெயருள்ளும் விரவுப்பெயருள்ளுஞ் சில முயல் “திங்களுட் டோன்றி யிருந்த குறுமு 11 யால்” கிளிகள் கிளிகாள் எனவும் கூந்தல் கூந்தால் மக்கள் மக்காள் எனவும் ஈற்றயல் நீடலும் விளியுருபாம். ஏ - லு.

பிறவும் அன்ன. (ருசு)

உகரு. அண்மையி னியல்புமீ றழிவுஞ் சேய்மையி
னளவும புலம்பி னோவு மாகும். 2.

இது முன்னர்க் கூறிப்போந்த இயல்புமுதலாயின இன்னுழியாம் என்கின்றது.

இ - ள். அண்மைக்கண் இயல்பாதலும் ஈறுகெடுதலுஞ் சேய்மைக்கண் அளபெழுதலும் புலம்பின்கண் ஓகாரம் மிகுதலும் விளியுருபாம். ஏ - லு. 3

நம்பி நம்பீஇ சாத்தி சாத்தீஇ தும்பி தும்பீஇ என இகர ஈறு சேய்மைக்கண் அளபெழுந்தன. ஒழிந்தவற்றிற்கு உதாரணம் முன்னர்க் காட்டினவேயாம். (ருஎ)

உகசு. தீந்நு எஎன் னவைமுத லாகித்
தன்மை குறித்த னளரவெ னிறுதியும் 30

வினாச்சுட் டெனுமவை முதல வாசி
யைம்பால் குறித்த வைவகை யிறுதியு
மன்ன பிறவுந் தாமுந் தானு
மின்மை வேண்டும் விளியொடு கொளலே.

இது மேல் விளியேற்குமெனக் கூறிப்போந்த இறுதியவற்றுள்
ளும் இவ்வீற்றுப்பெயர்கள் விளியேலா என்கின்றது.

இ - ள். த ந து என்னும் உயிர்மெய்யையும் எ என்னும் உயி
ரையும் முதலாகவுடையவாய் ஒருவனது கிளைமைப்பொருண்மை
யைக் குறித்துநின்ற ன ள ர என்னும் மூவகைப்புள்ளியையும் இறு
தியாகவுடைய பெயர்களும் வினாவெழுத்துக்களையுஞ் சுட்டெழுத்
துக்களையும் முதலாகவுடையவாகி ஐம்பாலையுங் குறித்துநின்ற ஐவ
கை இறுதியையும் இறுதியாகவுடைய பெயர்களும் அவைபோல்
வன பிறபெயர்களுந் தாம் தான் என்னும்பெயர்களும் மேல் விளி
யேற்குமெனப் போந்த பெயரோடு கோடலையின்றிநின்றலை வேண
டும் ஆகிரியன். எ - று.

வரலாறு;—தமன் தமள் தமர் நமன் நமள் நமர் துமன் துமள்
துமர் எமன் எமள் எமர் தம்மான் தம்மான் தம்மார் நம்மான் நம
மான் நம்மார் தும்மான் தும்மான் தும்மார் எம்மான் எம்மான் எம்
மார் எனவும், எவன் எவள் எவர் எது எவை ஏவன் ஏவள் ஏவர் ஏது
ஏவை யாவன் யாவள் யாவர் யாது யாவை எனவும், அவன் அவள்
அவர் அது அவை இவன் இவள் இவர் இது இவை உவன் உவள்
உவர் உது உவை எனவும், தாம் தான் எனவும் வரும்.

அன்னபிறவும் என்றதனானே மற்றையான் மற்றையாள் மற்ற
றையார் மற்றையது மற்றையவை பிறன் பிறள் பிறர் என்பன
போல்வனவுங் கொள்க.

வேண்டும் என்றதனானே “எம்மானே தோன்றினு யெம்மை
யொழித்தியோ” எனச் சிறுபான்மை விளியோடு கோடலுந் தமர்
முதலாயின கள்ளென்னும் இடைச்சொல்லோடு கூடியவழி ளகர
ஈறுபோல ஈற்றயல் நீண்டு தமர்காள் எமர்காள் எனவும் நமரங்காள்
எனவும் பெயர்த்திரிசொல்லாய்த் திரிந்துநின்று விளியோடு கோட
லுங்கொள்க. (ருஅ)

உகஎ. பொருண்மயங் குதலு முருபுமயங் குதலுந்
தெரிநிலை யுடைய வேற்றுமைக் கண்ணே.

இது மேற்கூறிப்போந்த வேற்றுமைகட்கு எய்தாதது எய்து
விக்கின்றது.

இ - ள். பொருள்மயங்குதலும் உருபுமயங்குதலுமாகிய இரு
கூற்று மயக்கமும் ஆராய்ந்தறியும் இடனுடைய வேற்றுமையி
டத்து. எ - று.

உரியவை உரிய என்பார் தெரிநிலையுடைய என்றார். (௩௧)

உகஅ. அவற்றுட், பொருளின் மயக்கம் பிறிதொன்றன்
தன்பொருளவிடாதுதலைமயங்குதலே. [பொருளொடு

இது பொருள்மயக்கமாமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். அவ்விருகூற்று மயக்கத்துட் பொருளின்மயக்கமா
வது பிறிதோர் வேற்றுமையுருபின பொருளொடு பிறிதோர் வேற்
றுமையுருபு தன்பொருளிற் தீராதது அப்பொருணிலைக்களத்துச்
சென்று மயங்குதலாம். எ - று. (௬௦)

உகக. உருபின மயக்கமோ ருருபின் பொருளொடு
தன்பொருள விடுததுத் தலைமயங் குதலே.

இஃது உருபு மயக்கமாமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். உருபின்மயக்கமாவது பிறிதொரு வேற்றுமையுரு
பின பொருளொடு பிறிதொரு வேற்றுமையுருபு தன்பொருளிற்
தீர்ந்து அப்பொருணிலைக்களத்துச் சென்று மயங்குதலாம். எ - று.

உஉ௦. அவ்விரு திறனுஞ் செவ்விதி னுடி
யிவ்வென வறித வியல்புணாந் தோரே.

இது மேலனவற்றிற்கு ஓர் புறனடை கூறுகின்றது.

இ - ள். அவ்விருகூற்று மயக்கதையும் முறையானே
ஆராய்ந்து இவையென அறிக இலக்கணங்களை அறிந்தோர். எ - று.

இவ்வென அறிதலாவது கோட்டைக்குறைத்தான் சூதினைக்
கன்றினான் நெறியைச்சென்றான் என இரண்டாவதன் பொருளா
கிய குறைத்தல் முதலாயின பொருட்கட் கோட்டின்கட்குறைத்
தான் சூதின்கட்கன்றினான் நெறிக்கட்சென்றான் எனக் குறைத்தல்
முதலியவற்றிற்குக் கோடுமுதலாயின இடனுமாகலிற் தன்பொரு

சொல்லிகாரம்.

- ளிற் தீராது ஏழாவது மயங்கிற்றெனவும், “இவனைக்கொள்ளும் வணி” என இரண்டாவதன் பொருட்கண் ‘இவ்டுக்கொள்ளும் வணி’ எனவும், அவனாற்செயத்தகுமக்காரியம் என வரும் மூன்றாவதன்பொருட்கண் அவற்குச்செயத்தகுமக்காரியம் எனவும், கருஜரின்
- 5 கிழக்கு சாத்தனினெடியன் மனைவாழ்க்கையிற்பற்றுவிட்டான் ஊரிற்றீர்ந்தான் என வரும் ஐந்தாவதன் பொருட்கட் கருஜர்க்குக்கிழக்கு சாத்தற்குநெடியன் மனைவாழ்க்கைக்குப் பற்றுவிட்டான் ஊர்க்குத்தீர்ந்தான் எனவும், யானையதுகோடுகூரிது ஆவின் கன்றுகரிது என வரும் ஆறாவதன் பொருட்கண் யானைக்குக்கோடுகூரிது
- 10 ஆவிற்குக்கன்றுகரிது எனவும், காலைக்கண்வரும் என வரும் ஏழாவதன் பொருட்கட் காலைக்குவரும் எனவும், இதற்கு இதுவென்பது பட வரும் தன்பொருளிற்றீராது நான்காவது மயங்கிற்றெனவும், மணலுள்ளீன்ற எனவரும் ஏழாவதன்பொருட்கட் “கிளையரிநாணற்கிழங்குமணற்கீன்ற—முனையோ ரன்ன முள்ளெயிற்றுத்துவர் வாய்’
- 15 எனவும், கொக்கினின்றும் ஒழிந்த எனவரும் ஐந்தாவதன் பொருட்கட் “கொக்கினுக்கொழிந்ததீம்பழங்கொக்கின்” எனவும் தம்பொருளிற்றீர்ந்து நான்காவது மயங்கிற்றெனவும் அறிதலாம். பிறவும் அன்ன.

தொக்குழி மயங்குவனவும் உள. அவை மேற்கூறுப.

- 10 பொருண்மயக்கந் தன்பொருளிற் தீராது மயங்குதலின் உருபு ஏற்ற சொல்லும் உருபு நோக்கிய சொல்லுந் தம்முள் இயைபுடையனவாமாகலின் அத்தொடர்ப்பொருள் அவவேற்றுமையுருபின் பொருளாவான் சேறலான் அதனைச் சார்ந்து அதன்பொருளாமென்பதூஉம் உருபுமயக்கந் தன்பொருளிற் தீர்ந்து மயங்குதலின்
- 5 உருபு ஏற்ற சொல்லும் உருபு நோக்கிய சொல்லுந் தம்முள் இயைபுடையனவல்லவாமாகலின் அத்தொடர்ப்பொருள் அவவேற்றுமையுருபின் பொருளாவான் செல்லாமையான் அதன் பொருளாகாது தான்செல்லும் பக்கத்து வேற்றுமையுருபினைச் சார்ந்து அதன்பொருளாமென்பதூஉந் தாமே விளங்குமென்று உணர்க. (சுஉ)

- 2 உஉக. முதன்முனை விற்கண் சினைமுன் வருதலு மதுமுதற் காகிற் சினைக்கை யாதலு மினையவை பிறவு நினைதல் வேண்டும்.

இது வேற்றுமையுருபு ஏற்புழிப் படுவதோர் வரையறையும் வேற்றுமைப்பகுதிக்கு ஏற்பதோர் புறனடையும் உணர்த்துகின்றது.

எறிந்த விளங்காய் என நான்குபொருள் மயங்கிய பன்மொழித்தொடர், பிறவும் வந்துழிக் காண்க. (௫௦)

௩௧௩. முற்றீ ரெச்ச மெழுவாய் விளிபே
யாறுரு பிடையுரி யடுக்கிவை தொகாநிலை.

இது முற்கூறிப்போந்த தொகாநிலைத்தொடர்மொழி இவை 5
யென்கின்றது.

இ - ள். தெரிநிலைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றும் பெயரெச்சமும்
வினையெச்சமும் எழுவாயும் விளியும் ஆறுருபுகளையும் ஏற்றசொற்
களும் இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லும் அடுக்குமொழியுந் தந்த
மக்கு உரிய மொழிகளோடு தொடரும் இவை முற்கூறிப்போந்த 1௦
தொகாநிலைத்தொடர்மொழிகளாய். எ - று.

உ - ம். உண்டான்சாத்தன் குழையன்கொற்றன் உண்டசாந்
தன் கரியகுடிசை உழுதுவந்தான் விருந்தின்றியுண்டபகலும் ஆவந்
தது சாத்தான்கள் நிலத்தைக்கடந்தான் சாத்தனெடுவந்தான் சாந்
தற்குக்கொடுத்தான் வரையினிழிந்தான் சாத்தனநாடை தட்டிப் 15
புடைக்கட்சென்றான் “அதுகொ ழேழி காம நோயே” நனிபே
தையே நயனிஸ்குற்றம் பாப்புபாம்பு என முறையே காண்க.
பிறவும் அன்ன. (௫௧)

௩௧௪. அசைநிலை பொருணிலை யிசைநிறைக் கொருசொல
விரண்டு மூன்றுநான் கெல்லைமுறை யடுக்கும். ௨௦

இது மேல் அடுக்கென்றதன் கூறுபாடும் அடுக்கும் வரம்புங்
கூறுகின்றது.

இ - ள். அசைநிலைக்கண்ணும் விரைவுந் துணிவும் உடம்பா
டும் ஒருதொழில் பலகால் நிகழ்தலும் வெகுளியும் உவகையும் அச்ச
மும் அவலமும் முதலிய பொருண்மைக்கண்ணும் இசைநிறைத்தற் ௨5
பொருட்டும் ஒருசொல் இரண்டு மூன்று நான்கு எல்லையாகவே
அடுக்கி வரப்பெறும். எ - று.

அசைநிலை இருமுறை அடுக்கும் என்றலின் அதற்குப் பேரெல்
லையின்றெனவும் பொருணிலை முடிமுறை அடுக்கும் என்றலின் அதற்
குச் சிற்றெல்லை இரண்டும் பேரெல்லை மூன்றும் அடுக்குமெனவும் 3௦
இசைநிறை நான்குமுறை அடுக்கும் என்றலின் அதற்குச் சிற்

றெல்லை இரண்டும் மூன்றும் பேரெல்லை நான்கும் அறிக்குமெனவுங் கொள்க.

- உ-ம். மற்றேறமற்றே அன்றே அன்றே என்பன அசைநிலை. “வந்ததுவந்ததுகூற்று” என்பது விரைவு. அவன்அவன் என்பது துணிவு. வைதேன் வைதேன் என்பது உடம்பாடு. போம்போம் என்பது ஒருதொழில் பலகால் நிகழ்தல். ஏய் ஏய் என்பது வெகுளி. வருக வருக என்பது உவகை. படை படை என்பது அச்சம். உய்யேன் உய்யேன் என்பது அவலம். இவை பொருணிலை இருமுறை அடுக்கிவந்தன. தீ தீ தீ என்பது பொருணிலைக்கண் மும்முறை அடுக்கிவந்தது. இது விரைசொல்லடுக்கு. ஏனையவும் வந்துழிக் காண்க. “ஏள்ஏள் யம்பன் மொழிந்தனன் யாயே” “நல்குமே நல்குமே நல்குமே நாமகன்” “பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ” இவை இசைநிறை. பிறவும் அன்ன. (ருஉ)

நசள. வாரா மரபின வரக்கூறுதலு

- 15 மென்றா மரபின வெனக்கூறுதலு
மன்னவை யெல்லா மவற்றவற் றியல்பா
னின்ன வென்னுங் குறிப்புரை யாகும்.

இது மரபுவழுக் காப்பதாயதோர் ஒழிபு கூறுகின்றது.

- இ - ள். வாரா இயல்பினவற்றை வருவனவாகச் சொல்லுதலும் என்ன இயல்பினவற்றை என்பனவாகக் கூறுதலுமாகிய அத்தன்மையன எல்லாம் அவயப்பொருள்களின் இயல்பான் இத்தன்மைய என்று சொல்லுங் குறிப்புமொழியாம். ஏ - று.

- உ-ம். அந்நெறியீண்டிவந்துகிடந்தது அம்மலைவந்திதேறெடு பொருந்திற்று எனவும் அவலவலென்கின்றனநெல் மழைமழையென்கின்றனபைங்குழி எனவும் வரும். இவை வரவுஞ் சொல்லுதலும் உணர்த்தாது இன்ன என்பதனைக் குறிப்பானுணர்த்தியவாறு காண்க.

- அன்னவையெல்லாம் என்பதனை இந்நெறி ஆண்டுச்சென்று கிடக்கும், இக்குன்று அக்குன்றேறெடு சென்று அணுகும், கடல் இத்துணை ஆழ்ந்து கிடக்கும், நிலம் இத்துணை அகன்று கிடக்கும் என்றற் தொடக்கத்தனவும் “பகையுமுலகையுங் கண்ணுரைக்கும்” “மாய்தலும் பிறத்தலும் வளர்ந்து வீங்கலுங்—தேய்தலு முடைமையைத் திங்கள் செப்புமால்” என்றற் தொடக்கத்தனவுங் கொள்க.

இன்னும் அதனானே “நன்னீரைவாழியனிச்சமே” “கரவல
மென்றோரைக் கண்ட தில்லையே” “இரவெலா நின்றாயா லீர்ங்க
தீர்த் திங்காள்” எனக் கேளாமரபினவற்றைக் கேட்பனபோலவும்,
நிலம் வல்லென்றது நீர்தண்ணென்றது “தன்னெஞ்சறிவது பொய்
யற்க பொய்த்தபின்—றன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும்” “வண்சிறைப் 5
பவளச் செவ்வாய்ப் பெடையன மடமை கூரத்—தண்கய நீருட்
கண்டதன்னீழற் பிறிதென் றெண்ணிக்—கண்ட னங்கள்வ மற்றுன்
காதலி தன்னை நீர்க்கீழ்ப்—பண்டைய மல்லம் வேண்டா படுக்
கவென்றுழற் றன்றே” “கருவிரற் செம்முக வெண்பற்குள் மந்தி—
பருவிரலாற் பைஞ்சுனைநீர் ஞாவிப்—பெருவரைமேற்—றேன்றே 10
வர்க் கீயுமலைநாட வாரலோ—வான்றேவர் கொட்கும் வழி” எனச்
செய்யாமரபினவற்றைச் செய்வனபோலக் கூறலுங் கொள்க-
பிறவும் அன்ன.

இனி வாராமரபினவற்றிற்கு முலைவந்தன தலைவந்தன என்
பன காட்டின் ஆண்டு வருதல் வளர்தற் பொருட்டாகலான் அவை 15
ஈண்டைக்கு ஆகாவென்க. (௫௩)

௩௧௮. பெயர்வினை யெதிர்மறை பிரிப்பொழி பும்மை
யெனவெனுஞ் சொல்லொழி பேழொடுஞ் சொல்லிசை
குறிப்பெனுங் குறிப்பொழி புளப்படத் தொகைஇ
யெஞ்சுபொருட் கிளவி யீரைந் தாகும். ௨௦

இது முற்கூறிப்போந்த எச்சச்சொற்களுக்கு முடிபு கூறுவான்
அவற்றது பெயரும் முறையுந் தொகையும் உணர்த்துவதாயதோர்
ஒழிபு கூறுகின்றது.

இ - ள். பெயரெச்சமும் வினையெச்சமும் எதிர்மறையெச்ச
மும் பிரிநிலையெச்சமும் ஒழியிசையெச்சமும் உம்மையெச்சமும் ௨5
எனவெனெச்சமுமாகிய சொல்லெச்சம் ஏழொடுஞ் சொல்லெச்ச
மும் இசையெச்சமுங் குறிப்பெச்சமுமாகிய குறிப்பெச்சம் மூன்றுங்
கூடத் தொகுதலால் எஞ்சுபொருட்கிளவி பத்துவகைப்படும். எ-று.

சொல்லெச்சம் ஏழும் எஞ்சுபொருட்கிளவிகொண்டல்லது
அமையாமையின் எச்சமாயின. குறிப்பெச்சம் மூன்றும் ஒருதொ 30
டர்க்கு ஒழிபாய் எச்சமாயின.

எஞ்சுபொருட்கிளவியெனினும் எச்சமெனினும் ஒக்கும்.

பெயரெச்சமும் வினையெச்சமும் முறையானே பெயரானும் வினையானும் முடிதலின் ஆகுபெயரான் அவற்றைப் பெயர் வினை என்றார்.

5 எச்சமாவன ஒருசார் பெயரும் வினையும் இடைச்சொல்லுமாகலிற் பெயரியல் முதலாயினவற்றுட் பத்தும் ஒருங்கு உணர்த்து தற்கு ஏலாமையின் ஈண்டுப் போதந்து கூறினார். (௫௪)

௩௪௧. அவற்றுண்,

முன்னவை யிரண்டுஞ் சொன்னவை யாகும்.

இஃது உரைத்தாமென்னும் உத்தி கூறுகின்றது.

10 இ - ள். முற்கூறிய எச்சங்களுட் பெயரெச்சமும் வினையெச்சமும் முன்னர் முடிபுகூறப்பட்டனவாம். எ - று.

அவையாவன “அவற்றுட், செய்த செய்கின்ற செய்யுபென் பாட்டிற்—செய்வ தாதி வறுபொருட் பெயரொடு—முடியு முறையது பெயரெச்சம்மே” எனவும் “வினையெஞ்சு கிளவிக்கு வினையுங் குறிப்பு—வினையத் தோன்றிய முடிபா குட்மே—யாவயிற் குறிப்பே யாக்கமொடு வருமே” எனவும் முற்கூறிப்போந்தனவாமெனக் கொள்க. அற்றேல் ஈண்டு எச்சங்களோடு கூட்டி ஒதினமையாற் போந்ததென்னையெனின், சொல்லெச்சமும் குறிப்பெச்சமுமென எச்சங்களைப் பகுத்தலின் ஆண்டுப்பெறப்படாத சொல்லெச்சமாதல் 20 அவற்றிற்கும் எய்துவித்தலென்க.

௩௫0. எதிர்மறை யெச்ச மெதிர்மறை கோடலும்

பிரிநிலை யெச்சம் பிரிநிலை கோடலு

மொழியிசை யெச்ச மொழியிசை கோடலு

மும்மை யெச்ச மிருவீற் றுணுந

25 தன்வினை யொன்றிய முடிபா குதலு

மெனவெ னெச்சம் வினையொடு முடிதலு

மெஞ்சிய மூன்று மேல்வந்து முடிக்கு

மெஞ்சுபொருட் கிளவி யிலவா யவைதாந

தத்தங் குறிப்பி னெசசஞ் செப்பலு

30 மியல்பென மொழிப வியல்புணர்சு தோரே.

இஃது வினையவற்றிற்கு முடிபுகூறுகின்றது.

இ - ள். மாறுகொளச்செய்யப்பட்ட ஏகாரவெதிர்மறையும்
 ஓகாரவெதிர்மறையும் உம்மையெதிர்மறையுமாகிய எதிர்மறையெச்
 சம் முன்றும் எதிர்மறைப்பொருளை உணர்த்துஞ் சொல்லைக்கொண்டு
 முடிதலும் ஏகாரப்பிரிதிலையும் ஓகாரப்பிரிதிலையென்னும் பிரிதிலை
 யெச்சம் இரண்டும் பிரிக்கப்படாத பொருளை உணர்த்துஞ் சொல் 5
 லைக்கொண்டு முடிதலும் மன்னுந் தில்லும் ஓகாரமுமாகிய ஒழியிசை
 யெச்சம் முன்றும் ஒழியிசைப்பொருளை உணர்த்துஞ் சொல்லைக்
 கொண்டு முடிதலும் எஞ்சுபொருட்களவியும் அவ்வெஞ்சுபொருட்கி
 ளவியான் முடிவதுமாகிய உம்மையெச்சம் அவ்வேறுபாடு இரண்
 டின்கண்ணுந் தன்வினையுடையோடு தொடர்ந்த சொற்குப் பொ 10
 ருந்திய முடிபாதலும் எனவெனெச்சம் வினையொடுமுடிதலும்
 ஒழிந்த சொல்லெச்சமும் இசையெச்சமுங் குறிப்பெச்சமுமாகிய
 குறிப்பெச்சம் முன்றும் ஒழிந்த எச்சங்கள்போலத் தமக்குமேல்
 வேறாய்வந்து தம்பைமுடிக்கும் எஞ்சுபொருட்களவியையுடையவல்
 லவாய் அவைவாஞ் சொல்லுவார் குறிப்பான் எஞ்சிநின்றபொருளை 15
 உணர்த்துதலும் இலக்கணமென்று சொல்லுவா இலக்கணங்களை
 உணர்ந்தோர். எ - று.

வரலாறு;—யானேகொள்வேன் யானேகள்வன் வரலுமுரி
 யன் என்னும் எதிர்மறையெச்சங்கள் முறையானே கொள்ளேன்
 கள்ளேன் வாராயுமுரியன் என்னும் எதிர்மறைப்பொருளை 20
 உணர்த்துஞ் சொல்லான்முடிந்தவாறு காண்க. தானேகொண்டான்
 தானேகொண்டான் என்னும் பிரிதிலையெச்சங்கள் பிறர்கொண்டில
 ரென்ப பிரிக்கப்பட்டபொருளை உணர்த்துஞ் சொல்லான் முடிந்த
 வாறு காண்க. அல்தேந் தானெனப்பட்டானன்றே ஆண்டுப் பிரிக்
 கப்பட்டான் பிறர்கொண்டிலரென்பது அவனை உணர்த்துஞ்சொல் 25
 லன்மையின் அவை பிரிதிலைக்கொண்டு முடிந்ததில்லையாலெனின்,
 அற்றன்று; தானெனப்பட்டான் பிறரிற் பிரிக்கப்பட்ட பொருளை
 உணர்த்தும்வழிப் பிறரும் அவனிற் பிரிக்கப்பட்டமையான் அவை
 பிரிதிலைக்கொண்டனவையாமென்க. தானேகொண்டான் தானே
 கொண்டான் என்றவழித் தானே தானே என்பன கொண்டானெ 30
 னப் பிரிக்கப்பட்டபொருள் வினையினைக்கொண்டு முடிதலே பொ
 ருத்தமுடைத்தெனிற், தானேகொண்டான் தானேகொண்டான்
 எனத் தானென்னும் எழுவாய்வேற்றுமை கொண்டானென்னும் பய
 னிலைக்கொண்டன, ஏகார ஓகாரங்கள் பிரிவு உணர்த்தின, ஆண்டு
 எச்சமும் அவ்வெச்சத்தை முடிக்குஞ்சொல்லும் இன்மையின் அது 35
 பொருத்தமுடைத்தன்றென்க. “கூரியதோர்வாண்மன்” ’வருகதில்

- லம்மவெஞ்சேரிசேர" கொளலோகொண்டான் என்னும் ஒழியிசையெச்சங்கள் முறையானே திட்பின்று, வந்தால் இன்னதுசெய்வல், கொண்டியப்போமாறு அறிந்திலன் என்னும் ஒழியிசையான் முடிந்தவாறு காண்க. பிறவும் முடித்தற்கு ஏற்கும் ஒழியிசையும்
- 5 அறிந்துகொள்க. சாத்தனும்வந்தான் கொற்றனும்வந்தான் என்னும் உம்மையெச்சங்கள் இரண்டும் வந்தானென்னும் ஒருவினைகொண்டவாறு காண்க. ஒன்றற்கு எய்தியதே ஏனையதற்கும் வருதலின் ஒருவினையென்றார். சாத்தனும் வந்தான் கொற்றனும் உண்டான் எனவேறுவினை கொண்டவழி உம்மையெச்சமும் எஞ்சுபொருட்கிளவியும் இயையாமை உணர்க. அஃதேற"பைப்புதல்வேங்கையுமொள்ளினர்விரிந்தன—நெடுவெண்டிங்களுமுற்கொண்டன்றே" என வினைவேறுபட்டுழியுந் தம்முள் இயைந்தனவாவெனின், இணர்விரிதலும் ணர்கோடலும் இரண்டும் மணஞ்செய்காலம் இதுவென்று உணர்த்துதலாகிய ஒருபொருள்குறித்துநின்றமையின் அவை ஒருவினைப்பாற்படுமென்பது. பிறவும் இவ்வாறு வருவன அறிந்து ஒருவினைப்பாற்படுத்துக.

- எஞ்சுபொருட்கிளவி செஞ்சொலாயவழித் தன்வினைகோடல் ஈண்டு அடங்காமையான் அது தன்னினமுடித்தலாற்கொள்க. சாத்தன்வந்தான் கொற்றனும்வந்தான் எனவரும். உம்மையெச்சம் இருவீற்றானும் என்றதனை உம்மையெச்சத்திற்கு முடிபாகிய எஞ்சுபொருட்கிளவியும் உம்மையொடுவரின் எச்சமாமென்பதாம். அஃது எச்சமாங்கால் முன்னின்றது எஞ்சுபொருட்கிளவியாமென்பது. எதிர்மறையும்மை எதிர்மறையெச்சமாய் அடங்குதலின் ஈண்டு உம்மையெச்சமென்றது எச்சவும்மையேயாம்.

- 25 கொள்ளெனக்கொடுத்தான் துண்ணெனத்தடித்தான் ஒல்லென ஒலித்தது காவெனக்கறுத்தது என்னும் எனவெனெச்சங்கள் வினைகொண்டுமுடிந்தவாறு காண்க. செய்தென என்னும் வினையெச்சவென வினைகோடல் முற்கூறினார். எண்ணெனவும் பெயரெனவும் வினைகொள்ளா. இனி "என்றமற்றே" என்பதனான் என்றென்பதூஉம் எனவென்பதுபோல நன்றென்றுகொண்டான் தீதென்றிகழ்ந்தான் என வினைகொண்டுமுடித்தல்கொள்க.

- 30 'எஞ்சிய மூன்றும் மேல்வந்து முடிக்கு—மெஞ்சுபொருட்கிளவி யிலவாயவைதாள்—தத்தங் குறிப்பி நெச்சஞ் செப்பும்' என்றது அவவத்தொடர்க்குத் தாம் எச்சமாய்வந்து அவற்றது அவாய்நிலையை நீக்கலிற் பெயரெச்சமுதலாயின போலத் தம்மைமு

டிக்கும் பிறசொல்லைத் தாம் அவாய்நில்லா, அவை பிறசொல்லாகத் தாம் எச்சமாய் நிற்குமாகலின் என்பதாம்.

இவற்றிற்கு உதாரணங் காட்டுதும். அவற்றுட் சொல்லெச் சத்திற்கு உதாரணம் முன்னர்க்காட்டுதும். “தும்முச் செறுப்ப வழி தா னுமருள்ள—வென்னை மறத்திரோ வென்று” என்புழியும் “அந் 5
தாமரை யன்னமே நின்னை யானகன் றுற்றுவுலே” என்புழியும் முறையானே தும்மோடு யாதும் இயைபில்லாத என்னையெனவும் உயிரினுஞ் சிறந்த நின்னையெனவும் “இருதலைப் புள்ளி னோருயிரே னாகிய யான்” என உவந்த தொடர்மொழிகள் எச்சமாய்நின்ற இசைப்பொருளை உணர்த்தலான் இசையெச்சமாயினவாறு காண்க. 10
இவ் இசைவிகாரத்தை வடநூலார் காசு என்ப. “அகர முதல வெ முத்தெல்லா மாதி—பகவன் முதற்றே யுலகு” “அளித்தஞ்ச லென் றவர் நீப்பிற் றெளித்தசொற்—நேறியார்க் குண்டோ தவறு” என்ற வழியும் முறையானே அதுபோலவெனவும் நீத்தார்க்கே தவறு என வும் வருவன எஞ்சிய இசைப்பொருளை உணர்த்தலான் இசை 15
யெச்சமாம். பிறவும் அன்ன.

“உண்டார்க ணல்ல தடுநரூக் காமம்போற்—கண்டார் மகிழ் செய்த லின்று” என்புழியுங் “கண்ணுளார் காத லவராகக் கண் ணு—மெழுதேங் கரப்பாக் கறிந்து” என்புழியும் முறையானே மகிழ் செய்தற்கட் காமம் நறவினுஞ் சிறந்ததேயெனினும் இவன்குறிப்பு 20
ஆராய்ந்தறியாமையின் யான் அது பெற்றிலேனெனவும் யான் இடையீழ்நிற்காண்கின்றவரைப் பிரிந்தாரென்று கருதுமாறென் னையெனவும் வந்த தொடர்மொழிகள் எச்சமாய் நின்ற குறிப்புப் பொருளை வெளிப்படுத்தலாற் குறிப்பெச்சமாயினவாறு காண்க. “பசப்பித்துச் சென்றாரூடையையோ வன்ன—நிறத்தையாற் பீர 25
மலர்” “இளைதாக முண்மரங் கொல்க களையுநர்—கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து” என்புழியும் முறையானே பசப்பித்துச் சென்ற ரையாமூடையேம் எனவும் தீயாரைக்காலத்தாற்களைக எனவும் வந்த தொடர்மொழி எச்சமாய் நின்ற குறிப்புப்பொருளை வெளிப்ப ட்த்தலாற் குறிப்பெச்சமாம். பிறவும் அன்ன. 30

அதுபோலவென்பதூஉந் தீயாரைக்காலத்தாற்களைகவென்ப தூஉம் அணியியலுள் எடுத்துக்காட்டுவமமெனவும் பிறிதுமொழித லெனவுங் கூறப்படுமாறும் உணர்க. குறிப்புப்பொருளேயன்றி எஞ் சிய பொருளுஞ் சொல்லுவான் குறிப்பொடுபெத்து உணர்ந்து 31
தமக்கு ஏற்றசொல்லான் உணர்த்தப்படுதலிற் குறிப்பான் எச்சஞ் செப்பல் மூன்றற்கும் ஒத்தவாறு அறிக. “சொல்லள வல்ல தெஞ்

சுத லின்றே” என்பதனும் சொல்லெச்சம் ஒருசொல்லாதல் பெறப் படுதலின் இவை தொடர்ச்சொல்லாமென்பது பெற்றும். இசைப் பொருள் முதலிய குறிப்புப்பொருளைத் தும்முச்செறுத்தல் முதலிய தொடர்மொழிகளே உணர்த்தலான் எஞ்சுபொருள் எனப்படாவா
5 யினும் அப்பொருள் பிறசொல்லானல்லது வெளிப்படாமை யின் அச்சொல் எச்சமாயின.

இனி இசையெச்சத்திற்கு ஒல்லென ஒலித்தது வயிறுமொடு மொடுத்தது என்பனவுங் குறிப்பெச்சத்திற்கு விண்ணெனவிணைத் தது கற்கறிக்கூங்கட்டாய் என்பனவுங் காட்டின் ஆகாது. என்னை?
10 ஒல்லென ஒலித்தது விண்ணெனவிணைத்தது என இசையுங் குறிப் பும்பற்றி வருவனவற்றை எனவெனெச்சமென அடக்காது வேறு ஒதின், வெள்ளெனவெளுத்தது எனப்பண்புபற்றிவருவதனையும் வேறு ஒதல்வேண்டுதலானும் ஒலித்தது விணைத்தது என்பன தஞ் சொல்லெனப்படா, படினும் ஒல்லெனவோடிற்று விண்ணெனவீங்
15 கிற்று எனப் பிறசொல்லானும் முடிதலின் எஞ்சுபொருட்களவியி லவாமென்றல் பொருந்தாமையானும் உண்ணவேண்டா என்பானொ ருவன் வயிறுமொடு மொடுத்ததென்றல் உற்றதுரைத்தலாகிய செப் புவமுவுமைதியாகலானும் ஸீங்கட்டாயென்பது தொடர்ச்சொல்லன் மையாற் “பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தா—ரிறைவ னடி
20 சேராதார்” என்புழிச் சேர்ந்தாரென்பதுபோலச் சொன்மாத்தி ரம் எஞ்சிநிற்குஞ் சொல்லெச்சமாவதல்லது குறிப்பெச்சமாகாமெ யானுமென்க.

இக்குறிப்பெச்சங்கள் மேல் “வெளிப்படை குறிப்பு” என்ற வற்றுட் குறிப்பிற் தோன்றலாய் அடங்குமெனின், ஆண்டுச் சொற்
25 பாகுபாடு உணர்த்தினார்; ஈண்டிக் குறிப்பிற் தோன்றும் பொருளை வெளிப்படுத்தும் எச்சமாதலுடைமையான் எச்சமென்றாராகலின் ஆண்டு அடங்கா என்க. (௫௬)

௩௫௧. சொல்லெனெச்ச முன்னும் பின்னுஞ் சொல்லள வல்ல தெஞ்சுத லீன்றே.

30 இது சொல்லெச்சத்திற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறு கின்றது.

இ - ள். சொல்லெச்சம் ஒருசொற்கு முன்னும் பின்னுஞ் சொல்மாத்திரம் எஞ்சுவதல்லது தொடராய் எஞ்சுதலின்று. எ - று,

வரலாறு;—“ஒருகண் சிறக்கணித் தாள்போல நகும்” என் புழி நோக்கியென்னுஞ் சொல்முன்னுங் “கல்கெழு கானவர் நல்கு றாஉ மகண்—மருந்தெனின் மருந்தே வைப்பெனின் வைப்பே”என் புழி எமக்கு என்னுஞ் சொல் பின்னும் எஞ்சினிறவாறு காண்க. “உயர்திணையென்மனார்” என்புழி ஆசிரியரென்பதூஉம் “பிறவிப் 5 பெருங்கட னீர்துவர்” என்புழிச் சேர்ந்தாரென்பதூஉம் அன்ன. அற்றேல் அவை முறையானே என்பனார் நீர்துவர் என்னும் முற் றிற்கு முடிபாகலின், “எஞ்சிய முன்றுமேல் வந்துமுடிக்கு பெஞ்சு பொருட் கிளவியில்” என்பதனோடு மாறுகொள்ளுமெனின், அற் றன்று; அவை அவாய்நிலைக்கண் அவற்றோடு இயைவதல்லது 10 அவாய்நிலையில்வழி இயையாரையின் எச்சமாய்வந்து இயைந்தன வேயாம், முடிபாய்வந்து இயைந்தனவல்ல என்க; “மற்றுச்சொன் றோக்கா மரபின வணைத்து—முற்றி நிற்பன முற்றியன் பொழியே” என்பவாகலின்.

இனி இச்சூத்திரத்தை நலிந்து வேறுவேறு பொருள் கூறுவா 15 ரும் உளர். அது பொருளன்மை சூத்திரக்கிடக்கைமுறைமை நோக்கி உணர்க.

இனிக் குறிப்பெச்சத்திற்கு ஈண்டுக் காட்டிய செய்யுளுதார ணங்கள் செய்யுளியலுட் கூறிய குறிப்பெச்சத்திற்கே உரிமையுடை மையின் அவற்றைக் காட்டுதல் அமைவுடைத்தன்றெனின், ஈண்டுக் 20 கூறிய இலக்கணங்களை எய்தினின்ற எச்சங்களைப் பொருந்திய செய் யுட்கள் ஆண்டு எச்சமென்னும் உறுப்புநிகழ வந்த செய்யுளாம் என் றதுணையல்லது ஆண்டு எச்சங்களுக்கு வேறு இலக்கணங் கூறாமையின் இவை அவற்றினின்றும் வேறனவையான் அமைவுடைத் தென்க. யாம் இங்ஙனங் கூறியதற்குச் “சொல்லொடுங் குறிப்பொடு 25 முடிபுகொ ளியற்கை—புல்லிய கிளவி யெச்சமாகும்” என்னுஞ் செய்யுளியற் சூத்திரமே சான்றாதல் அறிக.

இனி இவ்வாறன்றி ஈண்டுக் கூறிய பெயரெச்சம் முதலிய பத் தெச்சங்களுக்கும் பிறவாற்றான் இலக்கணங் கூறுவாரும் உளர். அவையும் பெரும்பாலும் இவற்றுள்ளே அடங்குமாறும் பிறபகுதிப் 30 படுமாறும் ஓர்ந்து உணர்க. (௫௭)

௩௫௨. தன்மேற் செஞ்சொல் வரூஉங் காலை
நிகழும் காலமொடு வாராக் காலமு
மிறந்த காலமொடு வாராக காலமு
மயங்குகல் வரையார் முறைசிலை யான.

இது மேல் உம்மையெச்சத்திற்கு முடிபாமென்ற தன்வினை காலம் வேறுபடுதலும் படாமையும் உடைமையான் இன்னுழி இன்னவாற்றானல்லது வேறுபடாதென வரையறுக்கின்றது.

இ - ள். உம்மையெச்சத்தின்முன் எஞ்சுபொருட்கிளவி உம்
5 மையில்சொல்லாய் வருங்கால் நிகழ்காலத்தோடு எதிர்காலமும் இறந்தகாலத்தோடு எதிர்காலமும் மயங்குதலை நீக்கார் அவ்வாறு மயங்கும் முறைமையான். ௭ - று.

‘முறைநிலையான்’ என்றதனாற் கூறியமுறையானல்லது எதிர்
காலம் முன்னிற்ப ஏனைக்காலம் பின்வந்து மயங்குதலில்லை
10 என்பதாம்.

வரலாறு;—கூழுண்ணுகின்றான் சோறுமுண்பன் எனவும்
கூழுண்டான் சோறுமுண்பன் எனவும் அவை கூறியமுறையானே
மயங்கியவாறு காண்க.

இவற்றோடு இதுமயங்குதல் வரையாரெனவே இறந்தகாலத்
15 தோடு நிகழ்காலமும் நிகழ்காலத்தோடு இறந்தகாலமும் வந்து மயங்குதல் வரையப்படுமென்பதாம். ‘தன்மேற் செஞ்சொல் வருஉங்கலை’ என்றதனான் உம்மையடுத்தசொல் வருங்கால் வேறுபாடு இன்றி இரண்டிசொல்லும் ஒருகாலத்தான்வரும் என்பதாயிற்று. ()

௩௦. செய்யா யென்னு முன்னிலை வினைச்சொற்
செய்யென் கிளவி யாகிட னுடைததே.

இஃது ஓசைவேறுபாட்டான் ஒருசொல் ஒருசொல்லாமென்பதோர் ஒழிபுகூறுகின்றது.

இ - ள். ஒருதொழிலினை மேற்செய்யாயென்னும் மறையாகிய
முன்னிலைவினைச்சொல் அத்தொழிலினைச் செய்யென்னும் உடம்
25 பாட்டு முன்னிலைவினைச்சொல்லாம் இடத்திணையுடைத்து. ௭ - று.

இடனுடைத்தென்றதனாற் பெரும்பான்மை மறையாய்வரும்
உண்ணாய் ஒதாய் என்பன போல்வன வேண்டிக்கோடற்பொருண்மைக்கட் படுத்தலோசையாற் சிறுபான்மை உடம்பாட்டின்கண்
ணும் வருமென்பதாயிற்று.

30 வரலாறு;—“அறியாய் வாழி பொறிவரிப் பூததல் யாளை
யொடு” என்னும் அகப்பாட்டினுள் அறியாய் என்றது “காமங்

கலந்த காதல ருண்டெனி—என்று மன்னிது நாடாய் கூறி” என்றதனோடு இயையுங்கால் அவனோடு கூட்டமுண்டெனின் அது மிகவும் நன்று, அதனை ஆராயாமற் கூறுகின்றாய், அதனை நின்மனத்தான் ஆராய்ந்துபாராயென வேண்டிக்கோடற்பொருண்மைக்கட்படுத்தலோசையான் முன்னிலையேவலுடன்பாட்டின்கண் வந்தவாறு காண்க. இனி வழக்கின்கண்ணும் இந்நாள் எம்மில்லத்து உண்ணாய், இப்பொழுதுசொல்லாய் எனவரும். பிறவும் அன்ன.

உண் தின் என்பன முதலிய முன்னிலையேவல் உயர்ந்தான் இழிந்தானை ஏவுதற்கண் வருவன, இவை அன்னவல்லவாமென்க, நீகலாய்த்திராது உண்ணையென்ற பொருளை உண்ணென்றது தாராது ஏவற்பொருட்டாய் நின்றமையின். (௫௪)

௩௫௪. முன்னத்தி னுணரும் கிளவியு முளவே
யின்ன வென்னுஞ் சொன்முறை யான.

இஃது இன்னுழி இப்பொருள் இதனும் தோன்றுமென்பதோர் ஒழிபு கூறுகின்றது. 15

இ - ள். சொல்லானன்றிச் சொல்லுவான் குறிப்பாற் பொருள் உணரப்படுஞ் சொற்களும் உள். இப்பொருள் இத்தன்மைய என்று சொல்லுதற்கண். எ - று.

வரலாறு;—செஞ்செவி வெள்ளொக்கலர் என்புழி மணியும் பொன்னும் அணிந்த செவியென்றும் வெள்ளியது உடுத்த சுற்றமென்றுங் குறிப்பான் அறியப்பட்டவாறு காண்க. குழைகொண்டு கோழியெறியும் வாழ்க்கையர் என்புழி அன்ன பெருஞ்செல்வத்தாரென்பதூஉங் குறிப்பான் உணரப்படும். இது “வெளிப்படை குறிப்பின்” என்புழி அடங்குமெனின், ஆண்டுப் பொருணிலை இருவகைத்தென்பதல்லது இன்னுழி இப்பொருள் குறிப்பிற் தோன்றுமென்னும் வேறுபாடு பெறப்படாமையான் ஆண்டு அடங்காதென்க. (௬௦)

௩௫௫. ஒருபொருட் பலபெயர் பிரிவில வரையார்.

இஃது ஒருசார் மரபுவழுமமைதி உணர்த்துவதோர் ஒழிபு கூறுகின்றது. 3௦

இ - ள். ஒருபொருளைக் குறித்துவரும் பலபெயர்ப்பொருளின் நீங்காதனவாயினவற்றை ஒருபொருட்குப் பலபெயர்வந்தன என்று கடியார். எ - று.

- உ-ம், “வையைக் கிழவன் வயங்குதார் மாணகலர்—தையலர் யின்றுநீ நல்கினே நல்காயேந்—கூடலார் கோவொடு நீயும் படுதியே—நாடறியக் கௌவை யொருங்கு” எனவும் “கொய்தளிர்ந்தண்டலைக் கூத்தப் பெருஞ்சேந்தன்—வைகலு மேறும் வயக்களி
9. நே—கைதொழுவல்—காலேக வண்ணனைக் கண்ணூரக் காண வெஞ்—சாலேகஞ் சார நட.” எனவும்வரும். இவற்றுள் வையைக் கிழவன் கூடலார்கோ என்பன ஒருபொருளை வரைந்து உணர்த்தினின்றும்போலக் காலேகவண்ணனென்பது சாந்துபூசினூர்க்கெல்லாம் பொதுவாய்க் கூத்தப்பெருஞ்சேந்தனையே வரைந்து உணர்த்தாமை
10. யின் அது பிரிவுடைமையாற் கடியப்படுமாலோவெனின், அற்றனறு; “நிவந்கினையா—நாணி நின்றே ணிலைகண்டியானும்—பேணினெனல்லனே மகிழ்நவானத்—தணங்கருங் கடவு ளன்னேணின்—மகன்ற யாதல் புரைவதா லெனவே” என்புழி “வானத் தணங்கருங் கடவு ளன்னேன்” என்பது மகளிர்க்கெல்லாம் பொதுவாய் நா
- 15 ணினின்றேனை வரைந்து உணர்த்தாதாயினுஞ் சொல்லுவான் குறிப்பான் அவனையே உணர்த்தினும்போலக் காலேகவண்ணனென்பதும் பொதுவாயினுஞ் சொல்லுவான் குறிப்பாற் கூத்தப்பெருஞ்சேந்தனையே உணர்த்திப் பிரிவிலவாய் நின்றலிற் கடியப்படாதென்க, “பொற்பூண் கமந்த புணர்மென்முலைக் கோடுபோழ—நற்பூங் கழலா
- 20 ணிருதிங்க ணையந்ந வாறுங்—கற்பா டழித்த கனமாபணித் தூண் செய் தோளான்—வெற்பூ டறுத்து விரைவின்னெறிக் கொண்ட வாறும்” என்பதும் அது. இவ்வாறே சான்றோர்செய்யுளிற் பயின்றுவருமாறும் உணர்க. (சூக)

௩௩௬. ஒருபொருட் பனமொழி சிறப்பினின் வழாஅ.

25 இதுவும் அது.

இ - ள். பொருள்வேறுபாடின்றி ஒருபொருளைக்குறித்து வரும் பலசொற்கள் அப்பொருளைச் சிறப்பித்தலின் வழுவென்று கடியப்படா மரபென்று கொள்ளப்படும். எ - று.

உ-ம், “நிவந்தோங்குபெருமலை” எனவும் “துறுகண்டீ.விசையு 30 றுகண்” எனவும் வரும். பிறவும் அன்ன. (சூஉ)

௩௩௭. செயப்படு பொருளைச் செய்தது போலத் தொழிற்படக் கிளத்தலும் வழக்கியன மரபே.

இது வினைச்சொற்பற்றி மரபுவழு அமைப்பதாயதோர் ஒழிபு கூறுகின்றது.

இ - ள். செய்யப்படுபொருளைச் செய்தவினைமுதல்போலத் தொழிற்படச் சொல்லுதலும் வழக்கின்கண் இயலும் மரபு. ௭ - று.

வழக்கியன்மரபெனவே இலக்கணமன்று என்பதாயிற்று.

உ-ம். திண்ணைமெழுகிற்று கலங்கழீஇயிற்று எனவரும். திண்ணைமெழுகப்பட்டதென்று மன்றாகற்பாலது அவ்வாய்பாட்டானன் 5
றி வினைமுதல்வாய்பாட்டான் வருதலும் வழக்கின் உண்மையான் அமைக்க என வினைச்சொற்பற்றி மரபுவழு அமைத்தவாறுகாண்க.

இங்ஙனம் வினைமுதல்வாய்பாட்டாற் கிளத்தலேயன்றி எளிதின் அடப்படுதல் நோக்கி அரிசி தானே அட்டதெனச் செய்ப்படுபொருளை வினைமுதலாகக் கூறுதலும் அடங்குதற்குத் 'தொழிற்ப 10
டக்கினத்தலும்' என்றார். இதனைக் கருமக்கருத்தெனப்ப.

இனி ஒன்றெனமுடித்தலான் இவ்வாள்வெட்டும் எனக் கருவியைத்தானே செய்வதாகக் கூறுங் கருவிக்கருத்தனும் அரசன் எடுத்த ஆலயமென ஏவினானைக் கருத்தகைக் கூறும் ஏவற்கருத்தனும் கொள்க. (சூ.௩) 15

௩௫௮. முன்னிலையேவன்முன் நீயு மெயு
மந்நிலை மரபின் மெய்யூர்ந்து வருமே.

இது முன்னிலையேவல்வினைச்சொற்பற்றி நிகழ்வதோர் ஒழிபு கூறுகின்றது.

இ - ள். முன்னிலையேவல்வினைச்சொன்முன்வரும் ஈகாரமும் 2
ஏகாரமும் முன்னிலைச்சொற்கு ஏற்றமெய் ஊர்ந்துவரும். ௭ - று.

வரலாறு;—“சென்றீபெரும நின்றகைக்குநர்யாரே” “அட்டி லோலை தொட்டனை நின்மே” என இவை முன்னிலைக்கு ஏற்ற மெய் ஊர்ந்து வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

ஈகாரம் ஒன்றேயாகப் புகீ உண்டி உரைத்தீ சென்றீ என 2
முன்னிலைவினையீற்று வேறுபாட்டிற்கு ஏற்ப மெய் வேறுபட்டு வருதலான் 'அந்நிலைமரபின்மெய்' என்றார். ஏகாரம் மகரமூர் தல்லது வாராது.

இவ்வெழுத்துப்பேறு புணர்ச்சிவிகாரமாகலின் ஈண்டுக் கூற்ற 3
பாற்றன்மெனின், அற்றன்று; முன்னிலையேவன்முன் ஈயும் ஏயும்

அச்சொல்லொடு ஒற்றுமைப்பட்டு நின்றலான் நிலைமொழி வரு மொழி செய்து புணர்க்கப்படாமையான் மெய்ப்புணர்ச்சிவிகாரம் எனப்படா என்க.

5 ஈ ஏ என்பது ஓர் இடைச்சொல்லென்பது அறிவித்தற்கு “இடைச்சொல் லெல்லாம் வேற்றுமைச் சொல்லே” என்பதனைச் சார ஈண்டுப் போதந்து கூறினார். (௬௪)

௩௫௧. இடைச்சொல் லெல்லாம் வேற்றுமைச் சொல்லே.

இஃது இடைச்சொற்பற்றி நிகழ்வதோர் ஒழிபு கூறுகின்றது.

10 இ - ள். இடைச்சொல்லெல்லாம் பிறிதோர் சொல்லை வேறு படுக்குஞ் சொல்லாம். எ - று.

இஃது என்சொல்லியவாரோவெனின், பிறிதோர்சொல்லை வேறுபடுப்பனவும் பிறிதோர்சொல்லான் வேறுபடுக்கப்படுவனவும் எனச் சொல் இருவகைப்படும். பிறிதோர் சொல்லை வேறுபடுத்த லாவது விசேடித்தல். பிறிதோர்சொல்லான் வேறுபடுக்கப்படுதலா வது விசேடிக்கப்படுதல். இவை பொதுவகையான் எல்லாச்சொற் குங் கூறமை எய்துமாகலின் இடைச்சொல்லெல்லாம் வேறுபடுக் குஞ் சொல்லாவதல்லது ஒருஞான்றும் வேறுபடுக்கப்படுஞ் சொல் லாகா என நியமித்ததாம். அவை அன்னவாதல் இடையியலுள் ஒதப்பட்ட இடைச்சொல்லெல்லாம் வழக்கினுள்ளுஞ் செய்யுளுள் 20 ளும் வருவழிக் கண்டுகொள்க.

வேற்றுமைச்சொல் வேற்றுமை செய்யுஞ்சொல்லென விரி யும். வேற்றுமையெனினும் வேறுபாடெனினும் ஒக்கும்.

இடைச்சொல்லெல்லாம் வேற்றுமைச்சொல்லாயினும் அவற் றுள் ஒருசாரனவற்றை வேற்றுமைச்சொல்லென்றார், சேற்றுட் ௩5 தோன்றுவனவற்றுள் ஒருசாரனவற்றைப் பங்கயமென்றோபொல என்பது. இதுவும் ஓர் நயமென்க. (௬௫)

௩௬0. உரிச்சொன் மருங்கினு முரியவை யுரிய.

இஃது உரிச்சொற்பற்றி நிகழ்வதோர் ஒழிபு கூறுகின்றது.

10 இ - ள். உரிச்சொல்லிடத்தும் வேறுபடுத்துஞ் சொல்லாதற் கும் உரியன உரியவாம் எல்லாமுரியவாகா. எ - று.

எனவே, உரிச்சொல்லுள் வேறுபடுத்தும் வேறுபடுக்கப்படும் இருநிலைமையுமுடையவாய் வருவன பெரும்பான்மையென்பதாம். வேறுபடுப்பன உறு தவ நனி என்னுந் தொடக்கத்தன. இருநிலைமையுமுடையன குரு கெழு செல்லல் இன்னல் என்னுந் தொடக்கத்தன. உறுபொருள் தவப்பல நனிசெய்தது ஏகலடுக்கம் என இவை ஒன்றினை விசேடித்தல்லது வாராயையுங் குருமணி விளங்குகுரு கேழ்கினரகலம் செங்கேழ் செல்லவேய் அருஞ்செல்லல் இன்னற்குறிப்பு பேரின்னல் என இவை ஒன்றினை விசேடித்தும் விசேடிக்கப்பட்டும் இருநிலைமையுமுடையவாய் வருமாறும் வழக்குஞ் செய்யுளும் நோக்கிக் கண்டுகொள்க. குருவிளங்கிற்று செல்லநீர் எனத் தாமே நின்று வினைகொள்வன விசேடிக்கப்படுந் தன்மையுடையவாகவின் விசேடிக்கப்படுஞ் சொல்லாம். பிறவும் விசேடித்தல்லது வாராதனவும் விசேடித்தும் விசேடியாதும் வருவனவும் வழக்குஞ் செய்யுளும் நோக்கி உணர்க.

வேறுபடுக்குஞ் சொல்லையாவன இவையெனத் தொகுத்து உணர்த்துதற்கும் 'உரிச்சொன் மருங்கினு முரியவை யுரிய' எனச் சூத்திரஞ் சுருங்குதற்கும் இடைச்சொல்லோத்தினுள்ளும் உரிச்சொல்லோத்தினுள்ளும் வையாது இரண்டுசூத்திரத்தையும் சாண்டிவைத்தார். (௬௬)

௩௬௧. யாற்றுநீர் மொழிமாற்று நிரனிறை விற்புண் டாப்பிசை யனைமறி பாப்புக்கொண்டுகூட் டடிமறி மாற்றெனப் பொருள்கோ ளெட்டே. ௨௦

இது முற்கூறிப்போந்த இயற்சொல் முதலிய நால்வகைச் சொற்களானும் ஈட்டப்படுஞ் செய்யுட்கு உரிய பொருள்கோளின் பெயரும் முறையுந் தொகையும் உணர்த்துகின்றது. ௨5

இ - ள். யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோளும் மொழிமாற்றுப்பொருள்கோளும் நிரனிறைப்பொருள்கோளும் டூட்டுவிற்பொருள்கோளுந் தாப்பிசைப்பொருள்கோளும் அனைமறிபாப்புப்பொருள்கோளுங் கொண்டுகூட்டுப்பொருள்கோளும் அடிமறிமாற்றுப்பொருள்கோளுமெனப் பொருள்கோள் எட்டுவகைப்படும். ஏ - று. 3௦

இவையனைத்துங் காரணக்குறியென்று உணர்க. ஏனை யபோல விகாரப்படாது இயல்பாகவே தம்முட்கூடிப் பொருள் அற்று வருதலின் யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோள் முன்வைக்கப்பட்டது. ஏனையவற்றிற்குங் கிடக்கைமுறைமைக் காரணங் கண்டுகொள்க. (௬௭)

௩௬௨. அவற்றுண்,

மற்றைய நோக்கா தடிதொறும் வான்பொரு
ளற்றற் றொழுமும் தியாற்றுப் புனவே.

5 இது நிறுத்தமுறையானே யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோளாமாறு
உணர்த்துகின்றது.

இ - ள். மேற்கூறிய பொருள்கோள்வகை எட்டனுள் ஏனைய
டிகளை நோக்காது அடிதொறும் பொருள் முடிபுபெற்று வருவது
யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோளாம். எ - று.

10 ஏனையபோல விகாரப்படாது இயல்பாகவே தம்முட்கூடிப்
பொருள் அற்று வருதலின் வான்பொருளென்றார்.

உ-ம். “அலைப்பான் பிறிதுயிரை யாக்கலுங் குற்றம்—விலைப்
பாலிற் கொண்ணே மிசைதலுங் குற்றஞ்—சொலற்பால வல்லாத
சொல்லுதலுங் குற்றங்—கொலைப்பாலுங் குற்றமே யாம்.” (௬௮)

15 ௩௬௩. ஏற்ற பொருளுக் கியையு மொழிகளை
மாற்றியோ ரடியுள் வழங்கன் மொழிமாற்றே,

இது நிறுத்தமுறையானே மொழிமாற்றுப்பொருள்கோளா
மாறு கூறுகின்றது.

10 இ - ள். தாங்குறித்த பொருளிற் குப் பொருந்திய மொழி
களை ஓரடியுள்ளே மாற்றிச் சொல்லுதல் மொழிமாற்றுப்பொருள்
கோளாம். எ - று.

15 உ-ம். “சரையாழ வம்மி மிதப்ப வரையனை—யானைக்கு
நீத்து முயற்கு நிலையென்ப—கானக நாடன் சனை” இதனுள் நின்ற
வழி நிற்ப இயையாமையிற் சரையிதப்ப அம்மியாழ எனவும்
யானைக்குநிலை முயற்குநீத்து எனவும் ஓரடியுள்ளே மாற்றிக் கூட்ட
இயைந்தவாறு காண்க.

இதனைச் சண்ணமொழிமாற்றென்று ஈரடியிடத்தே கொள்
ளின் ஏனையடிகளுள்ளும் ஏனைப்பாக்களுள்ளும் வரப்பெற்றமை
யின் ‘மாற்றி யோரடியுள் வழங்கன் மொழி மாற்று’ என்றார். (௬௯)

௩௬௪. பெயரும் வினையும்மாஞ் சொல்லையும்பொருளையும் வேறு நிரனிமீஇ முறையினு மெதிரினு தேரும் பொருள்கோ ணிரனிறை நெறியே.

இது நிறுத்தமுறையானே நிரனிறைப்பொருள்கோளாமாறு கூறுகின்றது. 5

இ - ன். பெயர்ச்சொல்லும் வினைச்சொல்லுமாகின்ற முடிக்கப்படுஞ் சொற்களையும் அவற்றை முடிக்குஞ்சொற்களையும் வேறு வேறு நிரல்பட நிறுத்தி முறையேயாதல் எதிரேயாதல் முடிக்கப்படுஞ் சொற்களையும் முடிக்குஞ் சொற்களையும் இயையுமாறுகூட்டிப் பொருள்கோடல் நிரனிறைப்பொருள்கோளாம். ஏ - று. 10

தொடர்மொழிப்பொருள் முடிக்குஞ்சொற்கண்ணதாகலான் அதனைப் பொருளென்றார்.

பெயரும் வினையுமென்றதனால் பெயர்ச்சொல்லான் வருவது உம் வினைச்சொல்லான் வருவது உம் அவ்விருசொல்லானும் வருவது உமென மூன்றாய், முறையினும் எதிரினும் என்றதனால் நிரல்பட நிற்கும் முறைநிரனிறையும் நிரல்படநில்லாது மயங்கிநிற்கும் எதிர்நிரனிறையுமென அவையே ஓரோவொன்று இரண்டிரண்டாயெனக் கொள்க. 15

உ-ம். “கொடிசுவனை கொட்டை துசுப்புண்கண் மேனி—மதிபவள முத்த முகம்வாய் முறுவல்—பிடிபிணை மஞ்சை நடைநோக்குச் சாயல்—வடிவினளே வஞ்சி மகள்” என்புழி முடிவனவும் முடிப்பனவுமாகிய பெயர்ச்சொற்கள் நிரல்பட வேறுவேறு நின்றலிற் பெயர்முறைநிரனிறை. “மாசு போகவுங் காம்பசி நீங்கவுங்—கடிபுனன் மூழ்கி யடிசில் கைதொட்டு” என்புழி முடிவனவும் முடிப்பனவுமாகிய வினைச்சொற்கள் நிரல்பட வேறுவேறு நின்றலின் வினைமுறைநிரனிறை. “உடலு முடைந்தோடு மூழ்மலரும் பார்சு குங்—கடலிரு ளாம்பல் பாம்பென்ற—கெடலருஞ்சீர்த்—திங்கடி ருமுகமாச் சேத்து” என்புழி முடிவனவாகிய பெயரும் முடிப்பனவாகிய வினையும் நிரல்பட வேறுவேறு நின்றலிற் பொதுமுறைநிரனிறை “காதுசேர் தாழ்குழையாய் கன்னித் துறைச்சேர்ப்ப—போதுசேர் தார்மாற்ப போர்ச்செழிய—நீதியான்—மண்ணமிழ்த மங்கையர் தோண் மாற்றாரை யேற்றார்க்கு—துண்ணிய வாய பொருள்.” இதுவும் அது. “களிறுங் கந்தும் போல நளிகடற்—கூம்புங் கலனுந் 20 25 30

தோன்றும்” என்புழி முடிவனவும் முடிப்பனவுமாகிய பெயர்ச் சொற்கள் நிரல்பட நிலலாது மயங்கிநிற்றலிற் பெயரெதிரீரணிறை. வினையெதிரீரணிறை வந்துழிக்காண்க. “ஆடவர்க ளெவ்வா ரகன் றொழிவார் வெஃகாவும்—பாடகமு மூரகமும் பஞ்சரமா—நீடியமா-
5 னினீரூ னிருந்தான் கிடந்தா னிதுவன்றே—மன்றூர் கலிக்கச்சி மாண்பு” என்புழி நிரல்பட நிலலாது முடிவனவும் முடிப்பனவுமா கிய பெயர்ச்சொற்களும் வினைச்சொற்களும் மயங்கிநிற்றலிற் பொது வெதிரீரணிறை. பிறவும் அன்ன.

இனி நெறியென்றதானே “காமவிதி கண்முக மென்மருங்
10 குல் செய்யவாய்—தோய் றுகடினி சொல்லமீர்தந்—தேமலர்க்— காந்தள் குரும்பை களப மடவாள்கை—யேந்திளங் கொங்கையெழில்” என்றும்போலும் எழுத்துநிரணிறையும் “வெண்பா முதலாக வேதிய ராகியா—மண்பால் வகுத்த வருணமா—மொண்பா—வினங்கட்கு மிவவாறே யென்பவாற் றொன் னூன்—மனந்திட்பக்
15 கற்றேர் மகிழ்ந்து.” என்றும்போலும் தொகைநிரணிறையும் பிற வாற்றூன் வரும் நிரணிறைவிகற்பம் அனைத்துங் கொள்க. நிரணிறை நிரலேநிறுத்தும் வேறுபாடு உடைமையின் மொழிமாற்றின் வேறென்று உணர்க. (௭௦)

௩௬௫. எழுவா யிறுதி நிலைமொழி தம்முட்

௨௦ பொருளைக் குடையது பூட்டுவில் லாகும்.

இது நிறுத்தமுறையானே பூட்டுவிற்பொருள்கோளாமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். செய்யுளின் முதலீறுகளில் நின்ற சொற்கள் தம்மிற் பொருள்குறித்து நிற்பது பூட்டுவிற்பொருள்கோளாம். எ - று.

௨5 உ-ம். “திறந்திடுமின் றியவை பிற்காண்டு மாத—நிறந்து படிற் பெரிதா மேத—முறந்தையர்கோன்—றண்ணூர மார்பிற் றமிழநர் பெருமானைக்—கண்ணூரக் காணக் கதவு” எனவரும். (௭௧)

௩௬௬. இடைநிலை மொழியே யேனையீ ரிடத்து நடந்து பொருளை நண்ணுத ரூப்பிசை.

30 இது நிறுத்தமுறையானே தாப்பிசைப்பொருள்கோளாமாறு கூறுகின்றது.

இ-ள். செய்யுளினிடைநின்ற சொல் முதலினும் ஈற்றினுஞ் சென்று பொருளை ஒட்டிநிற்பது தாப்பிசைப்பொருள்கோளாம். எ - று.

உ-ம். “உண்ணுமை யுள்ள துயிர்நிலை யுணுண்ண—வண்ணுத் தல் செய்யா தளறு” என்புழி ஊனென்று இடைநின்ற சொல் 5
ஏனையிரிடத்துஞ் சென்று ஒட்டியவாறு காண்க. (எஉ)

௩௬௭. செய்யு ளிறுதி மொழியிடை முதலினு
மெய்திய பொருள்கோ ளனைமறி பாப்பே.

இது நிறுத்தமுறையானே அனைமறிபாப்புப்பொருள்கோளா மாறு கூறுகின்றது. 10

இ - ள். செய்யுள் ஈற்றினில் நின்ற சொல் இடையினும் முதலினுஞ் சென்று இயைந்த பொருள்கோள் அனைமறிபாப்புப்பொருள்கோளாம். எ - று.

உ-ம். “தாழ்ந்த வுணர்வினராய்த் தாளுடைந்து தண்ணேறித் தளர்வார் தாமுஞ்—சூழ்ந்த வினையாக்கை கடவிழிந்து நாற்கதியிற் 15
சுழல்வார் தாமு—சூழ்ந்த பிணிரலிய முன்செய்த வினையென்றே முனிவார் தாமும்—வாழ்ந்த பொழுதினே வானெய்து நெறிமுன்னி முயலா தாரே” எனவரும். (எ௩)

௩௬௮. யாப்படி பலவினுங் கோப்புடை மொழிகளை
யேற்புழி யியைப்பது கொண்டு கூட்டே. 20

இது நிறுத்தமுறையானே கொண்டுக்கூட்டுப்பொருள்கோளா மாறு கூறுகின்றது.

இ - ள். செய்யுளது பல அடிகளுள்ளங் கோவைப்படநின்ற சொற்களைப் பொருள் தருதற்குப் பொருந்தும்படி முன்னின்ற சொல்லைப் பின்னே கொண்டு வந்தும் பின்னின்ற சொல்லை முன் 25
னே கொண்டுபோந்துங் கொளுவிப் பொருள்கொள்வது கொண்டு கூட்டுப்பொருள்கோளாம். எ - று.

உ-ம். “ஆலத்து மேல குவளை குளத்துள—வாலி நெடிய குரங்கு” என்புழியுந் “தெங்கங்காய் போலத் திரண்டுருண்ட பைங் கூந்தல்—வெண்கோழி முட்டை யுடைத்தன்ன மாமேனி—யஞ்சு 30
னத் தன்ன பசலை தணிவாமே—வங்கத்திற் சென்றார், வரின்.”. என்

- புழியும் “ஆரிய மன்னர் பறையினை முந்தியும்—பாரி பறம்பின் மேற் மண்ணுமை—காரி—விறன்முள்ளூர் வேங்கைவீ. தானானுந் தொளா—ணிறனுள்ளு ருள்ள தலர்.” என்புழியும் முறையானே ஆலத்துமேலகுரங்கு குளத்துளகுவளை என ஈரடியுள்ளும் அஞ்ச
- 5 னத்தன்னபைங்கூர்தல் தெங்கங்காய்போலத் திரண்டு உருண்ட வெண்கோழிமுட்டையுடைத்தன்ன பசலை எனவும் பாரிபறம்பின் மேற்றண்ணுமைதானானுந்தோளாளநிறன் விறன்முள்ளூர்வேங்கை வீ உன்றருள்ளதாகிய அலர் ஆரியமன்னர் பறையின் எழுந்தியம் பும் எனவும் இரண்டிறந்த பல அடியினுள்ளும் நின்ற சொற்களைப்
- 10 பொருள் தருதற்குப் பொருந்தும்படி முன்னும் பின்னும் கொள் வழியறிந்து கொளுவிப் பொருள்கொண்டவாறு கண்டுகொள்க. பிறவும் அன்ன.

இது பல அடிகளினும் வருதலின் மொழிமாற்றுப்பொருள் கோளின் வேறாயிற்று. (எசு)

- 15 . ௩௬௯. அடிமறிச் செய்தி யடிநிலை திரிந்து சீர்நிலை திரியாது தமொ றும்மே.

இது நிறுத்தமுறையானே அடிமறிமாற்றுப்பொருள்கோளா மாறு கூறுகின்றது.

- இ - ள். அடிமறிமாற்றுப்பொருள்கோளாவது சீர் நின்றங்கு
- 20 நிற்ப அடிகள் தத்தம் நிலையிற் திரிந்து ஒன்றன் நிலைக்களத்து ஒன்று சென்று நிற்கும். எ - று.

எனவே, எல்லா அடியும் யாண்டுஞ் செல்லுமென்பதாம்.

- உ-ம். “மாறாக் காதலர் மலைமறந் தனரே—பாறாக் கட்பனி வரலா னாவே—வேறா மென்றோள் வளைநெகி ழும்மே—கூறாய்
- 25 தோழியான் வாழு மாறே” எனவும் “சூரல் பம்பிய சிறுகான் யாறே—சூரர மகனி ராரணங் கினரே—சார னூட நீவரலாதே— வார லெனினே யானஞ் சுவலே” எனவும் சீர் நின்றங்குநிற்பப் பொருள் சிதையாமல் எல்லா அடியுந் தமொறியவாறு கண்டு கொள்க. பெரும்பான்மையும் நாலடிச்செய்யுட்கணல்லது இப்பொ
- 30 ருள்கோள் வர்ராதென்க.

“வாரலெனினேயானஞ்சுவலே” என்புழி அஞ்சுவலேயான் என இறுதிச்சீர் ஈற்றயற்சீர்வயிற்சென்று திரிதலிற் சீர்நிலைதிரியா

தென்றல் பொருந்தாதெனின், யான் அஞ்சுவலென நின்றாங்கு
நிற்பவும்பொருள்செல்லுமாகல்ந் திரிதலின்மையிற் பொருந்து
மென்க.

இனி இவ்வாறன்றித் திரிந்துவருவன உளவேல் அவை புற
னடையான் அமைத்துக்கொள்க, “பொருடெரி மருங்கி—னீற்றடி 5
யிறுசீரெருத்து வயிற்றிரியுந்—தோற்றமும் வரையா ரடிமறியான”
என்பவாகலின்.

அஃதேற் பெரும்பான்மையும் யாப்பிற்கே உரியபொருள்
கோள்களை ஈண்டுச் சொல்லவேண்டியதென்னையெனின், தொடர்
மொழி அடிமறிமாற்றொழித்த ஏனை ஏழுபொருள்கோளும் பட 10
வருதலின் ஈண்டுக் கூறினாரென்க. “அறஞ்செய்தான் றறக்கம்
புகும்” “தாயைக்கொன்றானிரயம்புகும்” எனவும் அவர்தந்தசோ
றுங்கூறையுமுண்டுத்திருந்தேம் இவளுநிவனுமுமையுமுருத்திர
னும் எனவும் தந்தையைக்கண்டுதலையின்வணங்கினான் எனவும்
முறையானே யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோளும் நிரனிறைப்பொருள்கோ 15
ளும் பூட்டுவிற்பொருள்கோளும்படத் தொடர்ந்தவாறு காண்க.
பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. (எந்)

௩௪௦. பெயர்நிலைக் கிளவியி னொரு குருவுந்
திசைநிலைக் கிளவியி னொரு குருவுந்
தொன்னெறி மொழிவயி னொரு குருவு
மெய்நிலை மயக்கி னொரு குருவு
மந்திரப் பொருள்வயி னொரு குருவு
மன்றி யனைத்துங் கடப்பா டிலவே.

௨௦

இதுவும் ஒருசார் வழுவமைதியாகிய ஒழிபு கூறுகின்றது.

இ - ள். பெயர்நிலைக்கிளவியி னொருகுருவுமென்பது பெயர்க்கண் ௨5
நிலைபெற்ற சொல்லிடத்து ஒருதிணைப்பெயர் ஒருதிணைக்காய் வருவ
னவும் என்றவாறு.

அவை ஒவ்வொருத்தை நம்பியென்றும் ஒருகிளியை நங்கை
பென்றும் வழங்குதலாம்.

திசைநிலைக்கிளவியி னொருகுருவும் என்பது திசைக்கண் நிலை 30
பெற்றசொல்லிடத்துவாய்பாடு திரிந்து வருவனவும் என்றவாறு.

அஹை புலியான் பூசையான் என்னுந் தொடக்கத்தனவாம்.

தொன்னெறிமொழிவயிஞாஅருநவும் என்பது அடிப்பட்ட நெறியான் வழங்குதலுடைய முதுமொழியாகிய செய்யுள்வேறுபாட்டின்கண் இயையாதன இயைந்தனவாய் வருவனவும் என்றவாறு.

- 5 அவை “யாற்றுட் செத்த வெருமை யூர்க்குயவர்க் கிழுத்தல் கடன்” என்றது முதலாயின. குயவன்சுள்ளையின் எழுந்த புகையானாகிய மேகந் தந்த நீரான் ஒருமைசாதலிற் குயவற்கு இழுத்தல் கடனாயிற்றென்க. ஒருகாரணம் உள்ளதுபோலக் கூறுகின்றது உண்மைப்பொருளன்றி ஒருவன் இயைபின்றிக் கூறிய சொற்கு
10 எடுத்துக்காட்டாகக்கூறப்படுதலின் இயையாதன இயைந்தனவாய் வருதலாயிற்று.

மெய்நிலைமயக்கிஞாஅருநவும் என்பது பொருண்மயக்காகிய பிரேளிகைச்செய்யுட்கட் திணைமுதலாயின திரிந்து வருவனவும் என்றவாறு.

- 15 அவை, “எழுதுவரிக் கோலத்தா நீவார்க் குரியார்—தொழுதிமைக் கண்ணணந்த தோட்டார்—முழுதகலா—நாணிற் செறிந்தார் நலங்கிள்ளி நாடோறும்—பேணற் கமைந்தார் பெரிது.” என்பது முதலாயினவாம். இச்செய்யுட்கட் புத்தகமென்னும்பொருண்மேற் திணைதிரிந்தவாறு காண்க. பிறவும் அன்ன.

- 20 பிரேளிகையெனினும் பிசியெனினும் ஒக்கும்.

மந்திரப்பொருள்வயிஞாஅருநவும் என்பது மந்திரத்தையுடைய தெய்வங்களிடத்தே அதற்குரியவல்லாத சொற்களாய்வருவனவும் என்றவாறு.

- இதற்கு உதாரணம் மந்திரனால்வல்லார்வாய்க் கேட்டு
15 உணர்க.

‘அன்றி யனைத்துங் கடப்பா டிலவே’ என்பது ஆகிய அவ்வனைத்தும் வழங்கியவாறே கொள்வதல்லது இலக்கணத்தான் யாப் புறவுடையவல்ல என்றவாறு.

- இனி இரட்டுறமொழிதலைன்பதனாற் பெயர்நிலைக்கிளவியி
30 னாஅருநவுந் திசைநிலைக்கிளவியிஞாஅருநவுமென்பனவற்றிற்குமுறையானே தத்தம்பொருளுணர்த்தாது பெயர்ந்தநிலைமையையுடைய சொல்லான்வருஞ் செய்யுளும் திசைநிலையான் நிலைபெற்றபெயரான்

வருஞ் சொல்லுமெனப் பொருள்கூறி “ஆள்வாள் கறையடி யானைக் கல்ல—துறைகழிப் பறியா வேலோ னூரே” என்புழி வேலோ னென்பதுஉஞ் “செழுந்தா மரையன்ன வாட்கண்ணன்” என்புழி வாட்கண்ணென்பதுஉம் வேலையுடையோனென்னும் பொருளும் வாள்ளன் கண்ணென்னும் பொருளும் பெயர்ந்து ஒருபெயர்த்தன் 5 மையவாய் நின்றனவுந் தென்னன் வடமன் எனத் திசையான் நிலை பெற்றபெயரான் வருவனவுங் கடப்பாடிலவென்று ஈண்டே அமைத்துக்கொள்க. (எசு)

௩௩௬. பழையன கடிதலும் புதியன புணர்த்தலும்
வழுவல கால வகையி னானே.

10

இது நூல்பற்றி நிகழ்வகோர் வழுவமைதி கூறுகின்றது.

இ - ள். அக்காலத்து உண்மையாற் தொல்லாசிரியர் நூலுள் விதிக்கப்பட்டனவற்றுட் சில இக்காலத்து இன்மையான் அவற் றிற்கு யாம் இலக்கணங் கூறுது அவற்றை விடுதலும் அக்காலத்து இன்மையான் அந்நூலுள் விதிக்கப்படாதனவற்றுட் சில இக்கா 15 லத்து உண்மையான் அவற்றிற்கு யாம் இலக்கணங் கூறுதலும் முன்னோர் நூலின் முடிபுநோக்கி முறையானே குன்றக்கூறலும் மிகைபடக்கூறலுமாகிய குற்றமாகா, காலக்கூறுபாட்டான். எ - று.

உ-ம். கேட்டையென்ற நின்றையென்ற காத்தையென்ற கண்டையென்ற என்னுந் தொடக்கத்தன அக்காலத்து உண்மை 20 யின் அவற்றிற்குத் தொல்லாசிரியர் இலக்கணங் கூறினராயினும் இக்காலத்து இன்மையான் விடுக்கப்பட்டன. சரி சமழ்ப்பு சட்டி சழக்கு என்னுந் தொடக்கத்தன அக்காலத்து இன்மையின் அவற் றிற்குத் தொல்லாசிரியர் இலக்கணங் கூறராயினும் இக்காலத்து உண்மையான் இலக்கணங் கூறப்பட்டன. பிறவும் இவ்வாறேகாண்க. 21

௩௩௭. சொற்றொறு மிற்றிதன் பெற்றியென் றனைத்து
முற்ற மொழிகுறின் முடிவில வாகவிற்.
சொற்றவற் றியலான் மற்றைய பிறவுந்
தெற்றென வுணர்த நெள்ளியோந் கடனே.

இஃது அதிகாரப்புறனடை கூறுகின்றது.

36

இ - ள். சொற்கடோறும் இத்தன்மையையுடைத்து இச்சொல் வினது இயல்பு என்று அவைமுழுதும் எஞ்சாமற் தனித்தனியே

எடுத்து இலக்கணங் கூறத் தொடங்கின் ஈறுகாண்டல் அரிதாகலின் ஈண்டு இலக்கணங் கூறிப்போந்த சொற்களது இயல்பானே இலக்கணங் கூறாத சொற்களையும் ஒப்பநோக்கி விளங்கி அறிதல் துணிவுடையோர் கடன். ௭ - று.

5 வரலாறு;—யானும் நீயும் அவனுஞ் செல்வேம் என ஏனைரிடத்திற்கு உரிய சொற்களுந் தன்மையோடு இயைந்த வழித் தன்மையான் முடிந்தாற்போல அவனும் நீயுஞ் சென்மின் எனவும் “ஒண்டீவி நாராய்நின் சேவலு நீயுமாய்—வண்டீதும் பூங்கானல் வைகலுஞ் சேறிரால்” எனவும் படர்க்கைச்சொன் முன்னிலை

10 யோடு இயைந்தவழி முன்னிலையான் முடிதலும் இந்நாழிக்கு இந்நாழி சிறிது பெரிது என உடனிற்கற்பாலவல்லாத சிறுபான்மையும் பெரும்பான்மையும் உடனிற்தலும் வடுகக்கண்ணனென வல்லொற்று அடுத்தவழி வடுகநாட்டிற் பிறந்த கண்ணனெனவும் வடுகங்கண்ணனென மெல்லொற்று அடுத்தவழி வடுகற்குமகளுகிய

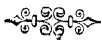
15 கண்ணனெனவும் பொருள்படுதலும் “ராதா கொடுவெனு மூன்று முறையே—யிழிந்தோ னெப்போன் மிக்கோ னிரப்புரை” ஆதற்கு உரிய மரபினவாகலும் “இவன்யா ரென்குவை யாயி னிவனே” என்னும் புறப்பாட்டினுள் இவனென்பது முன்னிலைப்படர்க்கையாய் நிற்தலும் இன்றேரென்ன பிறவும் இப்புறனடையானே

20 அமைததுக்கொள்க என்பதாம். (௭௮)

ஐந்தாவது பொதுவியல முற்றிற்று.

I. V. SWAMI ARIYAN LIBRARY, இரண்டாவது
IRUVANMIYUR, MADRAS 55. சொல்லதிகாரம் முற்றிற்று

அன்பளிப்பு

குற்றமென்றே? ஆன்றோர் ஆங்காங்குக் கூறிய கடவுள் வணக்கத்திற் கடவுளின தலைமை அனைத்தும் ஒருங்கு சொல்லாது இரண்டொரு குணமாத்திரையே விதந்து தலைமை கூறுவது பெருவழக்கேயாம் முனிவரா இஃது உணரா தவரா? இதனாற் “குற்றமே தெரிவா குறுமாமுனி— சொற்ற பாவினும் ஓர்குறை சொல்லுவா” என்பதற்குத் தம்மை இலக்கியமாக்கிரைன்றோ! நான்காவது “வணங்குதல சி “றபுவினையாவதலலது பொதுவினையாகாமையின் வணங்கி “யென்பது” குற்றமெனறனா. “மனமொழிமெய்களின்

10 வணங்குது மகிழ்கதே என்புழி ஒப்புமைபற்றிக் கூறியதே யாம்” எனத் தாமே கூறும் இவா “மனத்தாற் துணிவு “தோன்ற நினைத்தலும் மொழியாற் பணிவுதோன்ற வாழ்த்த “லுந் தலையாற் தணிவு தோன்ற இறைஞ்சலும் அடங்கப “பொதுப்படவணங்கி” என்று கூறிய ஆசிரியாமேற் குற்றஞ்

15 சொல்வதென்னே? சிருஷ்டியுந் திதியுஞ் சங்காரத்தில் ஒடுங் குவதாற் சங்காரத்திற்கு முதன்மை கூறுஞ் சுத்தசைவசித் தாந்த சாகரமாகிய யோகீஸ்வரா நினைத்தலுந் துதித்தலுஞ் சோந்து அந்தாப்பித்து நடைபெறும் வணக்கத்திற்கு முதன்மைகொடுப்பதே முறையாகும். வில வணக்கந் தீது குறிப

20 பதுபோலச் சொல்வணக்கம் நன்மை குறிக்குமே. ஆதி யில் வளைதற் பொருளிற் பிறந்த வணக்கம் ஒப்புமை யால் இப்போது மனமவாக்குக்காயம மூன்றற்குஞ் செல்லு மென்று கொள்க.

25 ௫. “எண்பெயா முறைபிறப்பு” எனனுஞ் சூத்திரத்தில் “எண்ணுதற்கும் பெயா கருவியாதலின அதனை முற்கூ “றாதது முறையன்று. எண்ணும் முறையும் போலவனவற் “றல் ஒருபயனின்மையின, அவற்றை வகையுட் சேர்த்துக் “கருவிசெய்தல பயனில கூற்றாமாறறிக. போலியெழுத் “தென ஒன்றிலையென்பது தொல்காப்பிய முதற்சூத்திர “விருத்தியுட் காணக” என்று மூன்று குற்றமேற்றினர். இஃது இலக்கணவிளக்கச்சூராவளியன்று நன்னூ கருப் ஷப்பப்படையோடு சார்தற்பாலதென்றுவிடுக்க